

- પ્રકાશક -

પ્રાચીન શ્રુત રક્ષક સમિતિ
કપડવંજ (જિ. ખેડા.)

શ્રીવર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

ભક્તિ રસ ઝરણાં

(પ્રથમ ભાગ)

| પૂર્વાચાર્ય વિરચિત ૩૧ ચોવિંશીઓના
કઠિન શબ્દાર્થ સાથે
હ. લિ. પ્રતો સાથે મેળવી શુદ્ધ પાઠવાળો
સુંદર..... સંગ્રહ]

“ પ્રભુ ગુણ ગાવત કર્મનિર્જરે
આતમ શુદ્ધિ સુખકાર-સલૂણા ”

: પ્રકાશક :

પ્રાચીન શ્રુતસંરક્ષક સમિતિ
કપડવંજ (ખેડા)

વીર નિ. સં.

૨૫૦૪

પ્રથમાવૃત્તિ

૧૦૦૦

મૂલ્ય

૧૧

વિક્રમ સં.

૨૦૩૪

ઈસ્વીસન

૧૯૭૮

પ્રાર્થિતસ્થાન :
પ્રાચીન શ્રુત સંરક્ષક સમિતિ
C/O. દિનેશચન્દ્ર નગીનદાસ પરીખ
ટે. કાપડખતર, કપડવંજ (ખેડા)

આવશ્યક સૂચના

- ૪૭ ચોવિંશી અને ૧૧ વિહરમાન-
વીંશી તથા સામાન્ય જિનના ભાવવાહી
પ્રાચીન પૂર્વાચાર્ય રચિત સ્તવનોનો
સુવ્યવસ્થિત સંગ્રહ ખૂબ પ્રયાસ કરી
અનેક હસ્તલિખિત ગ્રંથોના આધારે
પાકોના સંશોધનપૂર્વક તૈયાર કરેલ છે.
- આ પ્રથમ ભાગ પ્રકાશિત થાય છે.
બીજા ભાગનું કામ ચાલુ છે. ટૂંક
સમયમાં પ્રકટ થશે.

મુદ્રક :

કનિમેકપ્રિન્ટરી,

રાજુભાઈ સી. શાહ

ભામુનાયકની પોળ, અમદાવાદ.

શ્રી વર્દ્ધમાનસ્વામિને નમઃ

સંપાદકની વાત.....

મહામંગલકારી પતિતપાવન તરણતારણહાર શ્રી જિનશાસનમ સધળી પ્રવૃત્તિના આદર્શ તરીકે જીવનશુદ્ધિને પ્રાધાન્ય અપાયેલ છે.

આત્માની સાદગ્ધિક-શક્તિઓના અખૂટ સ્રોતને રૂંધી અટકાયત કરનારી કર્મસત્તાના અવરોધને હઠાવ્યા સિવાય જીવનશુદ્ધિ હકીકતમાં સુશક્ય નથી.

તેથી મોહના સંસ્કારોથી આમંત્રિત કર્મેના આવરણને ખસેડવા જરૂરી હોઈ તે માટેના શાસ્ત્રોમાં અનેક સચોટ ઉપાયો જણાવેલ છેતાં તે બધામાં અનુસ્યુત અને સર્વોપરી સર્વશ્રેષ્ઠ ઉપાય શ્રી વીતરાગ-પરમાત્માની ભક્તિ અનુભવ—જ્ઞાનીઓએ જણાવ્યો છે.

આથી જીવનશુદ્ધિના આદર્શને યથાવત્ પામવા માટે શ્રી વીતરાગ પરમાત્માની ભક્તિ અમોઘ સાધન મનાય છે.

તે વીતરાગ-ભક્તિના પાયામાં આપણામાં સત્તાગત રહેલ આત્મ-શુદ્ધિને શ્રી વીતરાગપ્રભુ તીર્થંકરદેવ પરમાત્માના ઝળહળતા આત્મ-સ્વરૂપમાં નિહાળી તેની યથાવત્ સદ્ભૂત કીર્તના કરવાથી ઉપજતા વિશિષ્ટ શુણાનુરાગ-બળે આપણા અનંતજ્ઞાનાદિ શુદ્ધિને આવરનાર કર્મેનાં આવરણો ગરમીથી ઓગળતા બરફની જેમ સ્વતઃ ક્ષીણ થવા પામે છે.

આવા કોઈ અગ્રમ્ય હેતુથી જ આપણા આપ્તપુરુષોએ “જિનગુણગાનં અનન્તપુણ્યં”. જિનશુણગાન તથા નહીં માનં

આકાશતણું નહીં જિમ માનં. “અનન્તગુણં હિ સ્તવનં” આદિ સંકિતઓ દ્વારા શ્રી વીતરાગપ્રભુ ભગવંત તીર્થંકર પરમાત્માના ગુણોના વર્ણનાત્મક સ્તવન-સ્તુતિ કાર્યને અદ્ભુત લોકોત્તર દિવ્ય શક્તિવાળું વર્ણવ્યું છે.

આવા કોઈ કારણથી સંસારભાગી, ગૌરાગી, જ્ઞાનનિષ્ઠ, સ્વાધ્યાયપરાયણ પણ અનેક શ્રમણભગવંતોએ સ્વ-પરકથ્યાણાર્થે સ્તવન-ચોવિશીઓની અતિ-મનોહર પ્રાસાદિક-શૈલીએ રચનાઓ કરી બાળ-જીવોને શ્રી વીતરાગપ્રભુ પરમાત્માના ગુણગાન માટે પ્રેરિત કર્યા જણાય છે.

આજે છોકરા સાહિત્યનું પ્રકાશન મનોરંજનના દૃષ્ટિકોણથી પૂરજોશમાં ફેલાઈ રહ્યું છે. પરિણામે નક્કર તત્ત્વચિંતન કે આત્મ-શુદ્ધિના સાહિત્યની માત્રામાં ધરખમ ઘટાડો થઈ રહ્યો છે.

શ્રી વીતરાગ—પરમાત્માની ભક્તિ જીવન-શુદ્ધિનું પ્રધાન અંગ છતાં આજે તે અંગે પણ અશ્લીલ-અશિષ્ટ સીને-ક્ષેત્રનાં ઉત્તેજક કર્ણરોચક ગાયનો રચવાની ધૂનમાં ઢાળ-શૈલીનું માળખું તેનું તે જ ! માત્ર અમુક શબ્દોનો જ ફેરફાર કરીને સરવાળે વાસનાના તત્ત્વને વિકૃત રીતે પોષવાનું કામ શ્રી વીતરાગ-પરમાત્માના સ્તવન સાહિત્યના નામે જાણ્યે-અજાણ્યે વર્તમાનકાળે શાયનીયરૂપે થઈ રહ્યું છે.

પરિણામે ત્યાગ-તપ-સંયમની ત્રિવેણીમાં ગળાડૂબ-અવગાહન કરી અંતરના અણુકારવાળા અને ભક્તિ-ચોખ્ખામાં તન્મય થયેલ પ્રાચીન પૂર્વાચાર્ય આદિ મહાપુરુષોની બનાવેલ સ્તવન-ચોવિશીઓનો પ્રચાર ઘટવા પામ્યો. અમુક ગણી-ગાંડી ચોવિશીઓ સિવાય બાકીની ચોવિશીઓ તો માત્ર પુસ્તકમાં જ રહેવા પામી છે.

ઐટલે પ્રાચીન ચોવિશીઓ-વીશીઓના સંગ્રહ ભાવિ પેઢીમાં પરિચિત રહે તે શુભ આશયથી અત્યંત જૂનું પ્રાયઃ ૬૦-૭૦ વર્ષ

પૂર્વે પ્રકાશિત પુસ્તક જેની બીજી નકલ પણ થણા જ્ઞાનભંડારોમાં તપાસ કરવા છતાં મળી શકી નહીં, જીવની જેમ સાચવી રાખેલ.

વર્ષોથી સુરક્ષિત જળવાયેલ આ પુસ્તક વિ. સં. ૨૦૩૨ના મહેસાણા ચાતુર્માસ દરમિયાન ધર્મપ્રેમી સુઆવકોની પ્રેરણાથી સં. ૨૦૩૩ના નવા વર્ષના પ્રારંભે પ્રકાશિત કરવાના શુભ સંકલ્પ સાથે આખા પુસ્તકની પ્રેસકોપી કરાવવાની શુભ શરૂઆત થઈ.

માગશર મહિને જાપકામ અંગેની વ્યવસ્થા થઈ, પણ સંજોગ-વશ જાપકામમાં ધાર્યા કરતાં વધુ અડચણો આવવાથી અમદાવાદથી પાલિતાણા-લાવનગર-સોનગઢના પ્રેસોમાં ચારથી પાંચ મહિના કામ રવાડે પડ્યું.

છેવટે મંગલકારી શ્રી જિનશાસનની વિલક્ષણ વિશિષ્ટતા હૃદયંગમ કરનાર પુણ્યાત્મા પં. શ્રી રતિભાઈ ચી. દોશી તથા શ્રી લાલચંદભાઈ કે. શાહના ઉમળકાભર્યા ધર્મસ્નેહ મિશ્રિત ભક્તિરાગથી આ ચોવિંશી-સંગ્રહનું મુદ્રણ-કાર્ય પુનઃ ગયા અષાઠ મહિને અમદાવાદમાં જ સ્થિર થયું.

વધુમાં તે બંને મહાનુભાવોએ ધાર્યા કરતાં વધુ ઝડપથી જાપકામ આદિ પ્રેસ અંગેની બધી જવાબદારી ઉઠાવી શ્રમણ-જીવનમાં ન છૂટકે પણ મુદ્રણાદિના સીધા લાગતા આરંભદોષમાંથી બચાવવાનું મંગલકાર્ય કર્યું.

ધર્મપ્રેમીઓના લાવ-સક્રિયભર્યા આગ્રહથી દરેક સ્તવનોના કઠિન શબ્દોના અર્થો ટિપ્પણરૂપે આપવાનું દેવ-ગુરુકૃપાએ અનેક પ્રામાણિક ગ્રંથો, વડીલો તેમ જ શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રના ધ્યાન-આરાધના-બળે પ્રાપ્ત વિશિષ્ટ-સ્ફૂર્તિ આદિના આધારે યથાશક્તિ પ્રયત્ન કર્યો છે.

ચોવીશમી ચોવિંશી પાકી ખાસ વિષમાથવાળા શબ્દો ન લાગવાથી ટિપ્પણ જૂજ લખેલ છે.

પ્રસ્તુત સંગ્રહમાં ૪૭ ચોવિંશીઓ અને ૧૧ વિહરમાન વીંશીઓ આપવાનો નિર્ધાર હતો—છે, પણ પ્રેસની અગવડથી આખું છાપકામ કરતાં વધુ સમય લાગે તથા પુસ્તકનું કદ ઘણું વધી જાય તેમ લાગવાથી બે લાગની યોજના વિચારી છે.

પ્રસ્તુત પ્રથમ વિભાગમાં ૩૧ ચોવિંશીઓ આપી છે, બાકીની ૧૬ ચોવિંશીઓ તથા ૧૧ વીંશીઓ તેમજ સાધારણ જિનનાં ઉપયોગી સ્તવનો ખીજા ભાગમાં આપવા વિચાર છે.

ચોવિંશી અને વીંશીઓના કર્તા સંબંધી ઐતિહાસિક પરિચય વગેરેનું લખાણ ખીજા ભાગની પ્રસ્તાવનામાં આપવા વિચાર છે.

ખનતા પ્રયત્ને પ્રથમ વિભાગમાં દરેક ચોવિંશી કર્તાના ઐતિહાસિક સત્તા-સમયના ક્રમ મુજબ આપેલ છે.

પાઠાંતરો—પાઠભેદોના ટિપ્પણો આપી શ્રદ્ધાળુ વાંચકોના હૈયામાં સંશય ઊભો કરી નાહક શ્રદ્ધાના પાયા ડગમગાવી દેવાની ધૃષ્ટતા કરવી ઠીક ન લાગવાથી અનેક હસ્તલિખિત પ્રતોના મેળવેલ બહોળા પાઠાંતરો સામે રાખી ક્ષયોપશમાનુસાર અર્થ સાથે સંગત તેમજ કર્તાની રચના સાથે મેળ ખાતો પાઠ સુધારીને મૂળ પાઠમાં દાખલ કરેલ છે.

કદાચ વર્તમાનકાળની સંપાદન શૈલીની કહેવાતી પરંપરાનો ભંગ આમાં દેખાય તો સુત પુરુષો તે બદલ મને ક્ષમા કરશે ! કેમ કે કર્મ-નિર્જરાના ધ્યેયથી પ્રભુલક્ષિતના પંથે જઈ રહેલા તથા શ્રદ્ધાના દોર પર ખૂબી રહેલા શ્રદ્ધાળુ-પુણ્યાત્માઓના શ્રદ્ધાના દોરને જ વિપુલ પાઠાંતરોના દેખાવથી ઢીલો કરવાના મહા પાપ કરતાં તથાકથિત સંપાદન શૈલીનો ભંગ વ્યક્તિગત દોષ વધુ-લાભાય સ્વીકારી લીધો છે.

પ્રસ્તુત સંપાદનકાર્યમાં અનેક વીતરાગ-લક્ષિતનિષ્ઠ મહા-નુભાવોનો સહયોગ સાંપડ્યો છે. તે બધા નામી-અનામી પુણ્યાત્માઓના ધર્મપ્રેમની અનુમોદના સહજ લાવે શ્રદ્ધ રહી છે, તેની નોંધ આ પ્રસંગે અસ્થાને તો ન જ ગણાય.

વધુમાં આખા ગ્રંથની મુદ્રણ યોગ્ય, સ્વચ્છ, નકલ ઝડપી ઉતારી દેનાર શ્રી શાન્તિભાઈ ગોરધનદાસ (આદર્શ છુક બાઈડર) તેમજ મુદ્રણ સંબંધી જવાબદારી ઉઠાવનાર શ્રી બાબુલાલ કેશવલાલ શાહ, શ્રી રતિલાલ ચી. ઈશી, શ્રી લાલચંદભાઈ કે. શાહ તથા ટિપ્પણ આદિના દુરહ લખાણને પણ શુદ્ધ-સ્વચ્છ રીતે લખી આપનાર મુનિ શ્રી નિરૂપમસાગરજી મ. તથા બાલમુનિ શ્રી પુણ્યશેખર સાગરજી મ. તેમજ શ્રી અશ્વિનભાઈ એસ. દવે તેમજ પ્રસ્તુત સંપાદનની વ્યાવહારિક જવાબદારીઓને સ્વેચ્છાએ મૂકભાવે નિઃસ્વાર્થ રીતે અદા કરનાર શ્રી કુમારપાલ (રાજેશ), શ્રી જયંતીલાલ શાહ, શ્રી આશિષકુમાર (ભદ્રેશ) માણેકલાલ શાહ, શ્રી ભરતભાઈ જયંતીલાલ શાહ તથા શ્રી મુકેશભાઈ બાબુલાલ શાહ આદિના ધર્મપ્રેમની ગુણાતુરાગ-દષ્ટિથી થતી અભિનંદનાની સાદર નોંધ લઉં છું.

છેવટે પ્રસ્તુત સંપાદનમાં યથામતિ શક્ય સાધનોના આધારે વ્યવસ્થિત અને શુદ્ધ પાઠ તથા અર્થો (ટિપ્પણ) આપવામાં દેવગુરુ-કૃપાએ સફળ પ્રયત્ન કરવા છતાં મતિદોષ કે મુદ્રણદોષથી જિનશાસનની મર્યાદા વિરુદ્ધ, શાસ્ત્રીય-શૈલી કે પરંપરા વિરુદ્ધ અગર મૂળકર્તાના આશય વિરુદ્ધ જે કાંઈ થયું કે લખાયું હોય તે બદલ સક્ષ્મ શ્રીસંઘ સમક્ષ મિથ્યાદુષ્ટ ત નિખાલસપણે દઈ પુણ્યવાન આત્માઓ આ ચોવિશીઓને અંતરની ભાવવૃદ્ધિથી ઉપયોગમાં લઈ સ્વ-પર કલ્યાણ-કારી જીવન બનાવે એ મંગલકામના.

વીરતિ. સં. ૨૫૦૪

વિ. સં. ૨૦૩૬

કા. વ. ૧૦ પુષ્યવાર

કરજણ (જિ. સુરત)

ફકોરથી બીધાનના રસ્તે

૬ મા. દ્વર)

નિવેદક

પૂજ્ય ઉપાધ્યાય તથાશ્રી ગુરુદેવ

શ્રી ધર્મસાગરજી મ.

ચરણસેવક

અભયસાગર

નમઃ શ્રીજિનશાસનાય પ્રકાશક તરફથી....

દેવગુરુકૃપાએ શ્રી વીતરાગ-પરમાત્માની ભક્તિને પોષનાર પૂર્વાચાર્યકૃત પ્રાચીન ચોવિંશીઓ-વીંશીઓના સંગ્રહને પ્રકાશિત કરતાં અમે ખૂબ હર્ષ અનુભવીએ છીએ.

પૂજ્યપાદ આગમિક-ત્રોટ-વ્યાખ્યાતા ધ્યાનસ્થ સ્વર્ગત આગમોદ્ધારક આચાર્યદેવશ્રીના શિષ્યરત્ન પૂ. પંન્યાસપ્રવર શ્રી સૂર્યોદયસાગરજી મ.ના સદુપદેશ અને પ્રેરણાથી આગમિક-સાહિત્યને લહિયાઓ પાસે પ્રાચીન ભારતીય-શૈલીથી હાથના બનાવેલ કાગળો ઉપર હાથની બનાવેલ દેશી શાહીથી લખવાનું મંગળકાર્ય કરવા-કરાવવાના શુભ આશયથી અમારી આ સંસ્થાનું અસ્તિત્વ થયું છે.

આજ સુધીમાં ૧૫ આગમો ટીકા સાથે લહિયાઓ દ્વારા હસ્ત-લિખિત પ્રત રૂપે લખાયાં છે. શ્રુતભક્તિના આ શુભ કાર્યની અનુમોદના સાથે અમારી સંસ્થા મારફત જૈન શ્રીસંઘની આરાધનામાં ઉપયોગી પ્રાચીન સાહિત્યનું પ્રકાશન પણ પૂજ્ય પંન્યાસજી મ. શ્રીની ઉદાત્ત પ્રેરણાથી ગત ચાતુર્માસમાં ચોદપૂર્વના સારભૂત મહામંગલકારી શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની આરાધનાના નવ દિવસના લઘુતપની આરાધના—પદ્ધતિનું પુસ્તક “આરાધના જ્યોત” નામે પ્રકટ કરવા અમે લાગ્યશાળી થયા છીએ.

જે પુસ્તક પરમ તપસ્વી પૂજ્ય ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મસાગરજી મ.ના શિષ્ય પૂ. પં. શ્રી અભયસાગરજી મ. શ્રી એ સં. ૨૦૩૩ના,

સુરત (નેમુલાઈ શેઠની વાડી, ગોપીપુરા)ના ચાતુર્માસમાં કરાવેલ શ્રી નમસ્કાર મહામંત્રની આરાધના પ્રસંગે અનેક પ્રાચીન જ્ઞાન-લંકારોની ખંતભરી ૭-૮ વર્ષની ગવેષણા પછી વિસરાઈ ગયેલ અનેક પ્રાચીન શાસ્ત્રીય-પરંપરાની વિગતો ૩૦-૪૦ હ. લિ. પ્રતોના આધારે સંકલિત કરી તૈયાર કરેલ પુસ્તકની ત્રીજી આવૃત્તિરૂપે પ્રકટ થયેલ.

આવું જ મહત્ત્વપૂર્ણ આ બીજું પ્રકાશન અમારી સંસ્થાના ગૌરવને વધારનાર કરી રહ્યા છીએ.

પરમ પૂજ્ય તપસ્વી ઉપાધ્યાય શ્રી ધર્મસાગરજી મ.ના શિષ્ય પૂ. પં. શ્રી અભયસાગરજી મ. શ્રીએ અત્યંત મહેનતપૂર્વક અનેક હસ્તલિખિત પ્રતો સાથે પાઠાંતરો મેળવી ચોકસાઈપૂર્વક તૈયાર કરેલ આ સંગ્રહનું પ્રકાશન કરવાનો પુણ્યલાલ અમારી સંસ્થાના પ્રેરક પૂ. પં. શ્રી સૂર્યોદયસાગરજી મ. શ્રીની ઉદારકૃપાથી મળ્યો છે, તે બદલ ગૌરવ અનુભવીએ છીએ.

આ પુસ્તકના પ્રકાશન માટે છાપકામ અંગેની ધાર્યા કરતાં વધુ મુશ્કેલીઓમાંથી પસાર થવું પડ્યું, પરિણામે કાગળ, છાપકામના ભાવો, એસ્ટીમેન્ટ કરતાં દોઢા-બમણા થઈ જવા પામ્યા.

તેમ છતાં ભાવિયોગે અમદાવાદ, પાલિતાણા, ભાવનગર, સોનગઢ પ્રેસોમાં ઘણી હાડમારી અનુભવી છેવટે શ્રી હેમચંદ્રાચાર્ય જૈન પાઠશાળા અમદાવાદના અધ્યાપક પં. શ્રી રતિભાઈ ચી. દોશી તથા શ્રી લાલચંદભાઈ કે. શાહ (૧૬. શત્રુંજય સોસાયટી, ૧ માળે, પાલડી, અમદાવાદ-૭)ના ધનશલ્યો સહકાર અને ખંતભર્યા પ્રયત્નથી પ્રેસની વ્યવસ્થા અમદાવાદમાં અષાઢ મહિને ગોઠવાઈ.

ટૂંક સમયમાં ૫૦ રૂમાં વ્યવસ્થિત રીતે છાપી પ્રથમ ભાગ તૈયાર કરી આપ્યો તે બદલ ઉપરના ખંતે મહાનુભાવોના ઉદાત-ધર્મ-પ્રેમની ખૂબ ખૂબ અભિનંદના કરીએ છીએ.

આ બંને મહાત્માઓએ મૂક વાંચવાનું કામ પણ ઘણી પ્રવૃત્તિઓ સાથે સમય કાઢી ઉઠાવી પૂજ્ય મહારાજશ્રીના સંપાદન પાછળ કરાયેલ ભગીરથ શ્રમને દીપાવી દીધો છે.

ઝડપી અને સ્વચ્છ-સુંદર છાપકામ કરી આમવા માટે કેનિમેટ પ્રેસવાળા શાહ મહેન્દ્રભાઈ તથા રાજુભાઈનો પણ આ પ્રસંગે કૃતજ્ઞતાપૂર્વક ઉલ્લેખ કરવો જરૂરી છે.

આ પુસ્તકના પ્રકાશનમાં આર્થિક લાભ લેનાર મહાત્માઓને ઉદારપ્રેરણા આપનાર પૂ. સાધુ-સાધ્વીજી ભગવાંતો તેમજ સદ્ગુહ-સ્થાના ધર્મપ્રેમની પણ સાદર નોંધ લઈએ છીએ.

છેલ્લે યથાશક્ય પ્રયત્ન શુદ્ધિનું ધોરણ જળવવાનો પ્રયત્ન છતાં છદ્મસ્થતાવશ થયેલ મુદ્રણદોષ આદિ માટે ચતુર્વિધ શ્રીસંઘ-સમક્ષ મિથ્યાદુષ્ટ માંગી પુણ્યવાન આરાધક જીવો પ્રસ્તુત સંગ્રહમાં રજૂ થયેલ ભાવગંભીર ચોવિશીઓના ગહન મર્મભર્યા સ્તવનોના મનન-ગાનથી જીવન-શુદ્ધિના રાજપથે ધપવા ઉદાત્ત આત્મખજ મેળવે એ મંગલ અભિલાષા.

કાપડ બજાર

કમળજી (જિ. ખેડા)

પ્રિ. નિ. સં. ૨૫૦૪

વિ. સંવત-૨૦૩૪

આગશ્વર સુદ ૨ સોમ

તા. ૧૨-૧૨-૧૯૭૭

નિવેદક

દિનેશચંદ્ર નગીનદાસ પરીખ

કાર્યવાહક

પ્રાચીન શ્રુત સંરક્ષક સમિતિ

અનુક્રમણિકા

સંખ્યા	કર્તા	પૃષ્ઠ સંખ્યા	ટિપ્પણ
૧	શ્રી આનંદધનજી મ.	૧-૨૭	૨૮-૩૫
૨	ઉપા. શ્રી યશોવિજયજી મ.	૩૬-૫૩	૫૪-૬૦
૩	„ „	૬૧-૭૭	૭૮-૮૨
૪	„ „	૮૩-૧૦૭	૧૦૮-૧૧૧
૫	શ્રી ભાણુવિજયજી મ.	૧૧૨-૧૩૪	૧૩૫-૧૩૮
૬	શ્રી આણંદવર્ધનજી મ.	૧૩૯-૧૫૫	૧૫૬-૧૫૯
૭	શ્રી લક્ષ્મીવિમલજી મ.	૧૬૦-૧૮૬	૧૮૭-૧૯૨
૮	શ્રી ઉપા. માનવિજયજી મ.	૧૯૩-૨૧૮	૨૧૯-૨૨૪
૯	પૂ.આ.શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ મં	૨૨૫-૨૪૫	૨૪૬-૨૫૦
૧૦	પૂ. શ્રી ભાવવિજયજી મ.	૨૫૧-૨૬૭	૨૬૮-૨૭૨
૧૧	પૂ. શ્રી વિનયવિજયજી મ.	૨૭૩-૨૯૧	૨૯૨-૨૯૬
૧૨	શ્રી હરખચંદ્રજી મ.	૨૯૭-૩૧૧	૩૧૨-૩૧૪
૧૩	શ્રી નયવિજયજી મ.	૩૧૫-૩૩૯	૩૪૦-૩૪૩
૧૪	શ્રી ઋષભસાગરજી મ.	૩૪૪-૩૭૪	૩૭૪-૩૮૧
૧૫	શ્રી ઉદયરતનજી મ.	૩૮૨-૩૯૧	નથી.
૧૬	શ્રી જિનવિજયજી મ.	૩૯૨-૪૧૪	૪૧૫-૪૧૮
૧૭	„ „	૪૧૯-૪૪૧	૪૪૨-૪૪૬
૧૮	શ્રી હંસરતનજી મ.	૪૪૭-૪૭૪	૪૭૫-૪૭૯
૧૯	શ્રી મોહનવિજયજી મ.	૪૮૦-૫૧૫	૫૧૬-૫૨૧
૨૦	શ્રી રામવિજયજી મ.	૫૨૨-૫૪૨	૫૪૩-૫૪૭
૨૧	„ „	૫૪૮-૫૭૦	૫૭૧-૫૭૪

૨૨	શ્રી કાંતિવિજયજી મ.	૫૭૫-૫૯૬	૫૯૭-૬૦૦
૨૩	શ્રી ન્યાયસાગરજી મ.	૬૦૧-૬૧૮	૬૧૯-૬૨૨
૨૪	” ”	૬૨૨-૬૪૦	નથી.
૨૫	શ્રી પદ્મવિજયજી મ.	૬૪૧-૬૬૦	નથી.
૨૬	” ”	૬૬૧-૬૮૫	નથી.
૨૭	શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરિ મ.	૬૮૬-૭૧૫	”
૨૮	શ્રી કીર્તિવિમલજી મ.	૭૧૬-૭૩૨	”
૨૯	શ્રી દાનવિમલજી મ.	૭૩૨-૭૫૧	”
૩૦	શ્રી વિનીતવિજયજી મ.	૭૫૨-૭૭૩	”
૩૧	શ્રી અમૃતવિજયજી મ.	૭૭૪-૭૯૦	”

॥ श्री वर्धमान स्वामिने नमः ॥

શ્રી આનંદધનજી કૃત સ્તવન ચોવીસી

૧. શ્રી ઋષભદેવ-પ્રભુનું સ્તવન (૧-૧)

(રાગ માર-કરમ પરીક્ષા કરણ કુંવર ચાદ્યો.-એ દેશી)

ઋષભ-જિનેશ્વર પ્રીતમ^૧ માહરો રે, ઓર^૨ ન ચાહું રે કંત^૩ ।
જીઓ સાહિબ સંગ ન પરિહરે રે, લાંગે^૪ સાદિ-અનંત ઋં ॥૧॥
પ્રીત-સગાઈ રે જગમાં સહુ કરે રે, પ્રીત-સગાઈ ન કોય ।
પ્રીત-સગાઈ રે “નિરૂપાધિક”^૫ કહી રે, સોપાધિક^૬ ધન ખોય-ઋં ॥૨॥
ઘઈ કંત-કારણ કાષ્ટભક્ષણ^૭ કરે રે, “મિલશું” કંતને ધાય”^૮ ।
મે મેળો નવિ કહીયે” સંલવે રે, મેળો ઠામ ન ઠાય-ઋં ॥૩॥
ઘઈ પતિ-રંજન^૯ અતિ^{૧૦}-ઘણો તપ કરે, પતિ-રંજન તન-તાપ^{૧૧} ।
મે પતિ-રંજન મેં નવિ ચિત્ત ધર્યું” રે, “રંજન ધાતુ”^{૧૨}-મિલાપ”-ઋં ॥૪॥
ઘઈ કહે-“લીલા રે અ-લખ અ-લખ”^{૧૩} તણી રે, લખ^{૧૪} પૂરે મન આશ” ।
ઘણ-રહિતને લીલા નવિ ઘટે રે; લીલા દે.ષ-વિલાસ”^{૧૫}-ઋં ॥૫॥
ચિત્ત પ્રસન્ન રે પૂજન-ફળ કહ્યું રે, પૂજા અખંડિત એહ ।
પટ-રહિત થઈ આતમ-અરપણા રે, આનંદધન પદ રેહ”^{૧૬}-ઋં ॥૬॥

卐

૨. શ્રી અજિતનાથ-સ્વામીનું સ્તવન (૧-૨)

(રાગ આશાવરી-મારું મન મોહ્યું રે શ્રી વિમલાચલે ર.-એ દેશી)

પડો^૧ નિહાળું^૨ રે ખીજા જિનતણો રે, અ-જિત અજિત^૩ ગુણધામ ।
જિતે” જીત્યારે તેણે હું જીતીયો રે, પુરુષ કિશ્યું મુજ નામ”-પં ॥૧॥

ચરમ^૪-નયણુ કરી મારગ જોવતાં રે, ભૂલ્યો સયલ સંસાર ।
 જેણે નયણુ કરી મારગ જોઈયે^૫ રે, નયણુ તે દિવ્ય^૫ વિચાર-પં^૦ ॥૨॥
 પુરુષ-પરંપર^૬ અનુભવ જોવતાં રે, અંધો-અંધ પુલાય^૭ ।
 વસ્તુ વિચારે રે જો આગમ કરી રે, ચરણ-ધરણુ^૮ નહીં ઠાય-પં^૦ ॥૩॥
 તર્કવિચારે રે, વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય ।
 અભિમત વસ્તુ રે વસ્તુગતે^૯ કહે રે, તે વિરલા જગ જોય-પં^૦ ॥૪॥
 વસ્તુ-વિચારે રે દિવ્ય-નયણુ તણો રે, વિરહ^૯ પડ્યો નિરધાર^{૧૦} ।
 તરમજોગે^{૧૧} રે તરતમ વાસના^{૧૨} રે, વાસિત યોધ આધાર-પં^૦ ॥૫॥
 કાળલઘ્નિ^{૧૩} લહી પંથ નિહાળશું રે, એ આશા અવલંબ ।
 એ જન જીવેરે જિનજી જાણજો રે,
 આનંદધન^{૧૪} મત^{૧૫} અંબ^{૧૬}-પં^૦ ॥૬॥

卐

૩. શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન (૧-૩)

(રામ-રામગિરિ, રાતલડી રમીને કિહાંથી આવીયારે?—એ દેશી.)

સંભવદેવ તે ધુર^૧ સેવો સવે રે, લહી પ્રભુ-સેવન-સેદ ।
 સેવન-કારણ પહેલી ભૂમિકા રે,^૨ અ-ભય^૩ અ-દ્વેષ અ-ખેદ-સં^૦ ॥૧॥
 ભય અંચલતા હો જે પરિણામની રે, દ્વેષ અ-રોચક-ભાવ ।
 ખેદ પ્રવૃત્તિ હો કરતાં થાકીયે રે, દોષ અ-યોધ^૪ લખાવ-સં^૦ ॥૨॥
 ચરમાવતે^૫ હો ચરમ^૬ કરણુ તથા રે, ભવ-પરિણુતિ^૭-પરિપાક ।
 દોષ ટળે વળી દષ્ટિ ખીલે ભલી રે, પ્રાપ્તિ પ્રવચન^૮-વાક્ય-સં^૦ ॥૩॥
 પરિચય પાતિક^૯-ઘાતક સાધુશું રે, અ-કુશળ-અપચય^{૧૦} ચેત ।
 અંથ અધ્યાતમ શ્રવણુ-મનન કરી રે, પરિશીલન નય-હેત^{૧૧}-સં^૦ ॥૪॥

કારણ-જેને હો કારજ નીપજે રે," એહમાં કોઈ ન વાદ ।
 પણ કારણ વિણ કારજ સાધિયે રે, એ નિજ-મત-ઉન્માદ^{૧૨}-સં ॥૫॥
 ગુઘ^{૧૩} "સુગમ^{૧૪} કરી" સેવન આદરે રે,

સેવન અ-ગમ^{૧૫} અનૂપ^{૧૬} ।

જો કદાચિત સેવક-ચાચના રે, આનંદધન રસ-રૂપ-સં ॥૬॥

卐

૪. શ્રી અભિનંદન-સ્વામી સ્તવન (૧-૪)

(રાગ ધન્યાશ્રી-સિંધુઓ-આજ નિજેરે દીસે નાહણો—એ દેશી,)

અભિનંદનજિન ! દરિસણુ^૧ તરસીયે, દરિસણુ દુરલભ દેવ ! ।
 મત^૨-મત-ભેદે રે જો જઈ પૂછીયે, સહુ થાયે "અહમૈવ"^૩-અં ॥૧॥

મામાન્યે^૪ કરી દરિસણુ દોહિલું, નિરણુય^૫ સકળ વિશેષ ।
 હમે^૬ ઘેરો રે અંધો કિમ કરે? રવિ-શશિ-રૂપ-વિલેષ^૭, -અં ॥૨॥

તુ-વિવાદે હો ચિત્ત ધરી જોઈયે, અતિ-દુરગમ નય-વાદ ।
 આગમ-વાદે હો ગુરુ-ગમ કો નહીં, એ સખજો વિષવાદ-અં ॥૩॥

પાતી-ડુંગર આડા અતિઘણા, તુજ દરિસણુ જગનાથ ! ।
 ઠાઈ^૮ કરી મારગ સંચરૂં, સેગૂં^૯ કોઈ ન સાથ-અં ॥૪॥

દરિસણુ^{૧૦}—"દરિસણુ" રટતો જો ફિરૂં, તો રણ-રોઝ સમાન ।
 જોને પિપાસા હો અમૃત-પાનની, કિમ ભાંજે વિષ-પાન-અં ॥૫॥

રસ^{૧૦} ન આવે હો મરણુ-જીવનતણા, સીજે જો દરિસણુ કાજ ।
 રિસણુ દુર્લભ, સુલભ કૃપા થકી, આનંદધન મહારાજ-અં ॥૬॥

卐

૫. શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન (૧-૫)

(રાગ—વસંત-કેદાર)

સુમતિ-ચરણ^૧-ક જ આતમ-અરપણા,
 દરપણ જિમ અ-વિકાર^૨—સુજ્ઞાની ।
 મતિ-તરપણ^૩ બહુ-સમ્મત બાણીયે,
 પરિસરપણ^૪ સુવિચાર-સુજ્ઞાની૦ સુમતિ૦ ॥૧॥

ત્રિવિધ સકળ તનુ-ધર^૫ ગત આતમા,
 બહિરાતમ ધુરિ ભેદ—સુજ્ઞાની ।
 બીજો અંતરઆતમ, તીસરો
 પરમાતમ અ-વિછેદ સુજ્ઞાની૦ સુમતિ ॥૨॥

આતમબુદ્ધે^૬ હો કાયાદિકે ગ્રહ્યો,
 બહિરાતમ અધરૂપ^૭—સુજ્ઞાની !
 કાયાદિકનો હો સાખી^૮-ધર રહ્યો,
 અંતર આતમ રૂપ—સુજ્ઞાની૦ સુમતિ૦ ॥૩॥

જ્ઞાનાનંદે હો પૂરણ-પાવનો,
 વરજિત^૯ સકળ-ઉપાધિ—સુજ્ઞાની ।
 અતીન્દ્રિય^{૧૦}-ગુણગણ-મણિ-આગર,
 ઈમ પરમાતમ સાધ—સુજ્ઞાની૦ સુમતિ૦ ॥૪॥

બહિરાતમ તજ અંતર-આતમા,
 રૂપ થઈ ચિરભાવ—સુજ્ઞાની ।
 પરમાતમનું હો આતમ ભાવનું,
 આતમ-અરપણ દાવ^{૧૦}—સુજ્ઞાની૦ સુમતિ૦ ॥૫॥

આતમ-અરપણુ-વસ્તુ વિચારતાં
ભરમ ટળે મતિ-દોષ—સુજ્ઞાની ।
પરમ-પદારથ-સંપત્તિ સંપળે,
આનંદધન-રસ-પોષ—સુજ્ઞાની૦ સુમતિ ॥૬॥

卐

૬. શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન (૧-૬)

(રાગ—મારુ-સિધુડો-ચાંદલીયા ! સંદેશો કહેજે મારા કંતને ર-એ દેશી)

પદ્મપ્રભ જિન ! તુજ-મુજ આંતરે,^૧ કિમ ભાંજે ભગવંત ? ।
કરમવિપાકે^૨ કારણુ જોઈને રે, કોઈ કહે મતિમંત-પદ્મ૦ ॥૧॥

પયધ^૩-ઠિઈ-આણુભાગ-પ્રદેશથીરે, મૂળ-ઉત્તર બિહું લેદ ।
ઘાતી અ-ઘાતી હો બંધોદય ઉદીરણારે, સત્તા કર્મ-વિછેદ-પદ્મ૦ ॥૨॥

કનકોપલવત્^૪પયડી^૫-પુરૂષતણીરે, જોડી^૬ અનાદિ-સ્વભાવ ।
અન્ય-સંયોગી^૭ જિહાં લગે આતમારે, સંસારી કહેવાય-પદ્મ૦ ॥૩॥

“કારણુ-યોગે” હો બાંધે બંધને રે,” કારણુ મુગતિ મૂકાય ।
આશ્રવ-સંવર નામ અનુક્રમે રે, હેયો-પાદેય સુણાય-પદ્મ૦ ॥૪॥

યુજન-કરણુ^૮ હો અંતર તુજ પડ્યો રે, ગુણુકરલે^૯ કરી ભંગ ।
અંથ-ઉકતે^{૧૦} કરી પંડિતજન કહ્યો રે, અંતર-ભંગ^{૧૧} સુ-અંગ^{૧૨}
-પદ્મ૦ ॥૫॥

તુજ-મુજ^{૧૩} અંતર^{૧૪} અંતર^{૧૫} ભાંજશેરે, વાજશે મંગળતૂર ।
જીવ-સરોવર અતિશય વાધશ્યેરે, આનંદધન રસપૂર-પદ્મ૦ ॥૬॥

卐

૭. શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન (૧-૭)

(દેશી-લલનાના)

શ્રી સુપાસ-જિન વંદીયે, સુખ-સંપત્તિનો હેતુ-લલના ।
 શાંત-સુધારસ-જલનિધિ, લવ-સાગરમાંહે^૧ સેતુ-લલના-
 શ્રી સુપાસ૦ ॥૧॥

સાત^૨ મહા-લય ટાળતો, સમ્પન્ન જિનવર દેવ-લલના ।
 સાવધાન-મનસા કરી, ધારો જિન-પદ-સેવ-લલના-
 શ્રી સુપાસ૦ ॥૨॥

શિવ શંકર જગદીશ્વર, ચિદાનંદ ભગવાન-લલના ।
 જિન અરિહા તીર્થંકર, જ્યોતિ-સરૂપ અ-સમાન^૩
 -લલના-શ્રી સુપાસ૦ ॥૩॥

અલખ નિરંજન વચ્છલુ, સકળ-જંતુ-વિસરામ-લલના ।
 અલય-દાન-દાતા સદા, પૂરણ આતમ-રામ-લલના
 શ્રી સુપાસ૦ ॥૪॥

વીતરાગ-મદ-કલ્પના, રતિ-અરતિ-લય-શોગ-લલના
 નિદ્રા-તંદ્રા-દુરદશા-રહિત અ-આધિતયોગ^૪ લલના-
 શ્રી સુપાસ૦ ॥૫॥

પરમ-પુરૂષ પરમાત્મા; પરમેશ્વર પરધાન-લલના
 પરમ-પદારથ પરમેષ્ઠી, પરમ-દેવ પરમાન^૫ લલના-
 શ્રી સુપાસ૦ ॥૬॥

વિદ્ય^૬ વિરંચી^૭ વિશ્વંભર^૮ હૃષીકેશ^૯ જગનાથ-લલના ।
 અઘ-હર^{૧૦} અઘ-મોચન^{૧૧} ધણી મુક્તા પરમ-પદ સાથ-
 લલના-શ્રી સુપાસ૦ ॥૭॥

ઈમ અનેક અલિધા^{૧૨} ધરે, અનુભવ-ગમ્ય-વિચાર-લલના ।
જે જાણે તેહને કરે, આનંદ-ધન અવતાર. લલના

શ્રી સુપાસ૦ ૧૮

卐

૮. શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન (૧-૮)

(રામ કેદાર-ગોડી-કુમરી રાવે આકંઠ કરે મુને કોઈ મુખાવે—એ દેશી)

ચંદ્ર પ્રભ મુખ-ચંદ્ર, સખિ ! મુને દેખાણુ દે !

ઉપશમ-રસનેા કંઠ, સખિ૦ !

સે વે સુર - નર - વૃંદ, સખિ૦ !

ગત-કલિ-મલ-દુઃખ-દંઢ-સખિ૦ ૧૧૧

મુહુમ નિગોદે ન દેખીયો, સખિ૦ ખાદર અતિહિ વિશેષ-સખિ૦ !

પુઢવી-આઉ ન દેખીઓ, સખિ૦ તેઉ-વાઉ ન લેશ-સખિ૦ ૧૧૨

વનસ્પતિ અતિ-ધણુ^૨ દીહા^૩ સખિ૦ દીઠો નહીય દીદાર-સખિ૦ !

ખિ-તિ-ચઉરિંદી જળલિહા,^૪ સખિ૦ ગતસન્નો પણુ^૫ ધાર-સખિ૦ ૧૧૩

મુર-તિરિ-નરચ નિવાસમાં, સખિ૦ મનુજ અનારજ સાથ-સખિ૦ !

અપજતા-પ્રતિભાસમાં^૬ સખિ૦ ચતુર ન ચઢીયો હાથ-સખિ૦ ૧૧૪

ઈમ અનેક થલ જાણીયે, સખિ૦ દરિસણુ વિણુ જિનદેવ-સખિ૦ !

આગમથી મતિ આણીયે, સખિ૦ કીજે નિરમલ સેવ-સખિ૦ ૧૧૫

નિર્મલ સાધુ-ભગતિ લહી, સખિ૦ યોગ-અવંચક હોય-સખિ૦ !

કિરિયા-અવંચક તિમ સહી, સખિ૦ કુળ-અવંચક જોય-સખિ૦ ૧૧૬

પ્રેરક અવસર^૭ જિનવરૂ, સખિં મોહનીય ક્ષય થાય-સખિં!
કામિત-પૂરણ-સુરતરૂ, સખિં આનંદધન પ્રભુ પાય-સખિં ॥૭॥

卐

૯. શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન (૧-૯)

[રામ કેદાર-ઈમ ધનનેા ધનને પશ્યાવે—એ દેશી]

સુવિધિજિણેસર પાય નમીને, શુભકરણી ઈમ કીજે રે ।
અતિઘણો ઉલટ અંગ ધરીને, પ્રહ ઉઠી પૂજીજે રે-સું ॥૧॥
દ્રવ્ય-ભાવ^૧ શુચિભાવ ધરીને, હરખે દેહરે જઈયે રે ।
દહ^૨-તિગ પણ-^૩ અહિગમ સાચવતાં એક-મના ધુરિ થઈયે રે-
સું ॥૨॥

કુસુમ-અક્ષત-વર વાસ-સુગંધી, ધૂપ-દીપ મન સાખી રે ।
અંગપૂજા પણ-ભેદ^૪ સુણી ઈમ, ગુરૂ-મુખ આગમ ભાખી રે-
સું ॥૩॥

એહનું ફળ હોય ભેદ સુણી જે, અનંતર^૫ ને પરંપર રે ।
આણા-પાલણ ચિત્તપ્રસન્નિ,^૬ મુગતિ-સુગતિ સુરમંદિર રે-સું ॥૪॥
ફૂલ-અક્ષત વર-ધૂપ-પઈવો, ગંધ-નૈવેદ્ય-ફળ-જળભરી રે ।
અંગ-અગ્રપૂજા મિલી અડ વિધ, ભાવે ભવિક શુભ ગતિ વરી રે-
સું ॥૫॥

સત્તર-ભેદ ઈકવીશ-પ્રકારે, અઠોત્તર-શત-ભેદે રે ।
ભાવપૂજા બહુવિધ નિરધારી, દોહગ^૭-દુરગતિ છેદે રે-સું ॥૬॥

શ્રીયં લેદ પડિવત્તીપૂજા,^૮ ઉપશમ^{૧૦}-ખીણુ^{૧૧}સયોગી રે।^{૧૨}
ઉદા^{૧૩} પૂજા ઇમ ઉત્તરાધ્યયને, ભાખી કેવળ^{૧૪}-ભોગી રે-

સુ૦ ॥૭॥

ઈમ પૂજા બહુલેદ સુણીને, સુખ-દાયક શુભ-કરણી રે।
અવિકલ્પ કરશ્યે તે લહેશ્યે, આનંદધન^{૧૫}-પદ ધરણીરે-

સુ૦ ॥૮॥

૧૦. શ્રી શીતળનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૦)

(રાગ-ધન્યાશ્રી, ગૌડ-માંગળીકમાળા ગુણક વિશાળા—એ દેશી.)

શીતળજિનપતિ લલિત^૧-ત્રિ-ભંગી^૨, વિવિધ-ભંગી^૩ મન મોહરે ।
કરૂણા કોમળતા તીક્ષ્ણ^૪ ઉદાસીનતા સોહરે-શીતળ૦ ॥૧॥

સર્વ-જંતુ-હિત-કરણી કરૂણા, કર્મ^૫-વિદારણ તીક્ષ્ણરે ।
હાન^૬-દાનરહિત પરિણામી, ઉદાસીનતા વિક્ષણરે-શીતળ૦ ॥૨॥

પર^૭-દુઃખ-છેદન-ઇચ્છા કરૂણા, તીક્ષ્ણ પર-દુઃખ રીઝેરે ।
ઉદાસીનતા ઉભયવિલક્ષણ,^૮ એક ઠામે^૯ કમ સીઝેરે ?-શીતળ૦ ॥૩॥

અભયદાન તે કરૂણા,^{૧૦} મળક્ષય તીક્ષ્ણતા ગુણભાવે^{૧૧} રે; ।
પ્રેરક^{૧૨} વિણકૃતિ ઉદાસીનતા, ઇમ વિરોધ મતિ નાવે રે-શીતળ૦ ॥૪॥

શક્તિ^{૧૩} વ્યક્તિ ત્રિભુવન પ્રભુતા, નિર્ઘંથતા સંયોગેરે ।
યોગી ભોગી વક્તા મૌની, અનુપયોગી ઉપયોગીરે-શીતળ૦ ॥૫॥

ઈત્યાદિક બહુ-ભંગ ત્રિ-ભંગી, ચમત્કાર ચિત્ત દેતી રે ।
અ-ચરિજ-કારી ચિત્ર-વિચિત્રા, આનંદધન-પદ લેતી રે-શીતળ૦ ॥૬॥

૧૧. શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૧)

(રાગ ગોડી-અહો ! મતવાલે ! સાજના. એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિન અંતરજામી, આતમ-રામી નામીરે ।
 અધ્યાતમ-મત પૂરણ પામી, સહજ-મુગતિ-ગતિ-ગામીરે-શ્રીં ॥૧॥
 સચલ--સંસારી ઇંદ્રિય-રામી, મુનિ-ગણ આતમ-રામીરે ।
 મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવળ નિઃકામીરે-શ્રીં ॥૨॥
 નિજ^૧-સ્વરૂપે જે કિરિયા સાધે', તે અધ્યાતમ લહિયે રે ।
 જે કિરિયા કરી ચક્રગતિ સાધે', તે ન અધ્યાતમ કહિયેરે શ્રીં ॥૩॥
 નામ-અધ્યાતમ ઠવણુ-અધ્યાતમ, દ્રવ્ય-અધ્યાતમ છંડો રે ।
 ભાવ-અધ્યાતમ નિજ ગુણ સાધે', તો તેહથી રહ મંડોરે-શ્રીં ॥૪॥
 શબ્દ^૨-અધ્યાતમ અરથ સુણીને', નિરવિકલ્પ^૩ આદરજ્યો રે ।
 શબ્દ-અધ્યાતમ ભજના જાણી, દાન-અહણ મતિ ધરજ્યો રે-
 શ્રીં ॥૫॥

અધ્યાતમી તે જે વસ્તુ^૪ વિચારી, ખીજા જાણ લેખાસી રે^૫ ।
 વસ્તુ-ગતે' જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન-મત-વાસીરે-શ્રીં ॥૬॥

卐

૧૨. શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન (૧-૧૨)

(રાગ ગોડી-તુંગિયાગિરિ શિખરે સોહે-એ દેશી)

વાસુપૂજ્ય-જિન ત્રિભુવન-સ્વામી, ધન-નામી^૧ પરિણામીરે^૨ ।
 નિરાકાર-સાકાર સચેતન, કરમ કરમ-ફળ-કામીરે-વાસું ॥૧॥

નિરાકાર અલેહ-સંગ્રાહક, લેહ-ગ્રાહક સાકારો રે ।
 જ્ઞાન-જ્ઞાન દુ-લેહ ચેતના, વસ્તુ-ગ્રહણ-વ્યાપારો રે-વાસુ ॥૨॥
 મર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરીયે રે ।
 એક અનેકરૂપ નય-વાદે,^૩ નિચતે નય અનુસરીયે રે-વાસુ ॥૩॥
 દુઃખ-સુખ રૂપ કરમ-ફળ જાણો, નિશ્ચય એક આનંદો રે ।
 “ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન” કહે જિનચંદોરે-વાસુ ॥૪॥
 પરિણામી ચેતન-પરિણામો, જ્ઞાન કરમ-ફળ ભાવી રે ।
 જ્ઞાન કરમ-ફળ ચેતન કહીયે, લેખ્યો તેહ મનાવી રે-વાસુ ॥૫॥
 “આતમે-જ્ઞાની” શ્રમણ કહાવે” બીજા તો દ્રવ્યલિંગીરે ।
 વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મત-સંગીરે-વાસુ ॥૬॥

૬

૧૩. શ્રી વિમળનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૩)

(રાગ (માર)-મલ્હાર-ઈડર આખા આંગણી રે-એ દેશી.)

દુઃખ-દોહડગ દૂરે ટલ્યારે, સુખ-સંપદશ્યું લેટ ।
 ધીંગ^૧ ઘણી માથે કિયોરે,^૨ કુણુ ગંજે નર-ખેટ ?-
 વિમળજિન ! દીઠા લોચણ આજ ।
 મારા સીઝયા વાંછિત કાજ-વિમળ ॥૧॥
 ચરણ-કમળ કમળા^૩ વસેરે, નિર્મળ-થિર પદ^૪ દેખ !
 સ-મળ અ-થિર પદ પહિહરીરે, પંકજ^૫ પામર^૬ પેખ-વિમળ ॥૨॥
 મુજ મન તુજ પદ-પંકજે રે, લીણો^૭ ગુણ-મરકંદ^૮ ।
 રંક^૯ ગણે મંદર ધરાંરે, ઈંદ્ર-ચંદ્ર-નાગંદ- વિમળ ॥૩॥

સાહિબ ! સમરથ તું ધણીરે, પામ્યો પરમ-ઉદાર ।
 મન-વિસરામી^{૧૦} વાલહોરે, આતમયો^{૧૧} આધાર-વિમળ૦ ॥૪॥
 હરિશણુ^{૧૨} હીઠે જિનતણું રે, સંશય ન રહે વેધ^{૧૩}
 દિનકર કર ભર પસરતાં રે, અંધકાર-પ્રતિષેધ-વિમળ૦ ॥૫॥
 અમીય-ભરી મૂરતિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કોય ।
 શાંત-સુધા-રસ ઝીલતી રે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોય-વિમળ૦ ॥૬॥
 એક અરજ સેવક તણીરે, અવધારો^{૧૪} જિનદેવ ।
 કૃપા કરી મુજ દીજીયે^{૧૫} રે, આનંદધન-પદ-સેવ-વિમળ૦ ॥૭॥

卐

૧૪. શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૪)

(રાત્ર રામગિરિ-કડખો. પ્રભાતી)

ધાર તલવારની સોહિલી ! દોહલી,
 ચૌદમા જિનતણી ચરણ-સેવા ।
 ધારપર નાયતા દેખ બાણગરા,^૧
 સેવના-ધારપર^૨ રહે ન દેવા-ધાર૦ ॥ ૧ ॥

એક કહે-“સેવીયે વિવિધ-કિરિયા કરી.”
 ફળ અનેકાંત^૩-લોચન ન દેખે ।
 ફળ અનેકાંત^૪-કિરિયા કરી બાપડા,
 રડવડે^૫ આર-ગતિમાંહ લેખે-ધાર૦ ॥ ૨ ॥

ગમ્મ-લેહ બહુ નયણુ નિહાળતાં,
 તત્ત્વની વાત કરતાં ન લાજે ।
 ઉદર-ભરણાદિ નિજ-કાજ કરતાં થકાં;
 મોહ-નડિયા કળિકાળ-રાજે-ધાર૦ ॥ ૩ ॥

“વચન-નિરપેક્ષ^૬ વ્યવહાર જૂઠો ” કહ્યો,
 “વચન-સાપેક્ષ^૭ વ્યવહાર સાચો ।
 વચન-નિરપેક્ષ-વ્યવહાર સંસાર-ફળ,
 સાંભળી-આદરી કાંઈ રાચો -ધાર૦ ॥૪॥

દેવ-ગુરુ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમ રહે ?
 કિમ રહેં શુદ્ધ શ્રદ્ધાન આણો ? ।
 શુદ્ધ-શ્રદ્ધાન વિષુ સર્વ-કિરિયા કહી,
 છારપરિ લીંપણું તેહ જાણો -ધાર૦ ॥૫॥

પાપ નહીં કોઈ ઉત્સૂત્ર-ભાષણુ જિસો,
 ધર્મ નહીં કોઈ જગ સૂત્રસરિખો ।
 સૂત્ર-અનુસાર જે ભવિક કિરિયા કરે;
 તેહનો શુદ્ધ ચારિત્ર પરિખો -ધાર૦ ॥૬॥

એહ ઉપદેશનો સાર સંક્ષેપથી,
 જે નરા ચિત્તમેં નિત્ય ધ્યાવે ।
 તે નરા દિવ્ય-બહુ-કાળ સુખ અનુભવી,
 નિયત^૮ આનંદઘન-રાજ પાવે-ધાર૦ ॥૭॥

❧

૧૫. શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૫)

(રાત્ર ગોડી-સારંગ-દેશી રસીયાની.)

ધર્મ-જિનેશ્વર ગાઊં રંગશું, ભંગ^૧ મ પડજ્યો હો પ્રીત-
 જિણેસર !

ખીજો મન-મંદિર આણું નહીં, એ અમ કુળવટ-રીત-
 જિણેસર ! ધર્મ^૦ ॥૧॥

ધરમ-ધરમ કરતો જગ સહુ ફિરે, ધર્મ ન જાણે હો મર્મ-
જિણેસર ! ।

ધર્મજિનેશ્વર ચરણ ગ્રહ્યા પછી, કોઈ ન ખાંધે હો કર્મ-
જિણેસર ! ધર્મં ॥૨॥

પ્રવચન-અંજન^૨ જો સદ્ગુરુ કરે, દેખે પરમ-નિધાન^૩-જિણેસર !
હૃદયનયણ^૪ નિહાળે જગધણી,^૫ મહિમા મેરૂ-સમા-
જિણેસર ! ધર્મં ॥૩॥

દોડત દોડત દોડત દોડીઓ, જેતી મનની રે દોડ-જિણેસર !
પ્રેમ-પ્રતીત^૬ વિચારો દૂંકડી, ગુરૂગમ લેજ્યો રે જોડ-
જિણેસર ! ધર્મં ॥૪॥

એકપખી^૭ કિમ પ્રીત પરવડે^૮, ઉભય^૯ મિત્ર્યાં હોવે સંધ^{૧૦}-
જિણેસર !

હું રાગી હું મોહે ફંદીયો, તું નિરાગી નિરખંધ-
જિણેસર ! ધર્મં ॥૫॥

પરમ-નિધાન પ્રગટ મુખ આગળે, જગત ઓલંધી હો જાય-
જિણેસર !

જ્યોતિ વિના જુઓ જગદીશની, અંધો-અંધ પુલાય-
જિણેસર ! ધર્મં ॥૬॥

નિરમળ^{૧૧}- ગુણ-મણિ-રોહણ-ભૂધરા, મુનિ-જન-માનસ-હંસ-
જિણેસર !

ધન્ય તે નગરી ! ધન્ય વેળા-ઘડી, માત-પિતા કુળ-વંશ-
જિણેસર ! ધર્મં ॥૭॥

ન-મધુકર વર કર જોડી કહે, પદ-કજ^{૧૨} નિકટ નિવાસ-
જિજ્ઞેસર !
નાનામી આનંદધન સાંભળો, એ સેવક અરદાસ-
જિજ્ઞેસર ! ધર્મ^૦ ॥૮॥

卐

૧૬ શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૬)

(રાગ મહાર-ચતુર ચોમઃસું પડિક્કમી—એ દેશી.)

શાંતિજિન ! એક મુજ વિનતિ, સુણો ત્રિભુવન-રાયરે ।
શાંતિ-સરૂપ કિમ જાણીયે ?' કહો-‘મન^૧ કિમ પરખાયરે’-
શાંતિ^૦ ॥૧॥

ધન્ય^૨ ! તું આતમા ! જોહને, એહવો પ્રશ્ન^૩-અવકાશરે ।
પીરજ મન ધરી સાંભળો, કહુ શાંતિ^૪-પ્રતિભાસરે ’-
શાંતિ^૦ ॥૨॥

માવ અ-વિશુદ્ધ સુ-વિશુદ્ધ જે, કહ્યા જિનવરદેવરે ।
તિમ અ-વિતથ સદહે, પ્રથમ એ શાંતિ-પદ-સેવરે-
શાંતિ^૦ ॥૩॥

માગમ ધર^૫ ગુરૂ સમકિતી, કિરિયા^૬ સંવર સાર રે ।
પ્રદાયી^૭ અ-વંચક સદા, શુચિ અનુભવાડધારરે-
શાંતિ^૦ ॥૪॥

દ^૮ આલંબન આદરે, તજી અવર જંજાળ રે ।
મસી-વૃત્તિ સવિ પરિહરી, ભજે સાત્ત્વિક^૯ સાલરે-
શાંતિ^૦ ॥૫॥

ક્ષણ^{૧૦}-વિસંવાદ^{૧૧} જેહમાં નહો, શબ્દ તે અર્થ^{૧૨} સંબંધિરે ।
 સકળ-નય-વાદ બ્યાપી રહ્યા, તે શિવ^{૧૩}-સાધન-સંધિરે-
 શાંતિં ॥૬॥

વિધિ-પ્રતિષેધ^{૧૪} કરી આતમા, પદારથ અ-વિરોધરે^{૧૫} ।
 ગ્રહણ વિધિ મહા-જને^{૧૬} પરિગ્રહ્યો, ઈસ્યો આગમે બોધરે-
 શાંતિં ॥૭॥

દુષ્ટ-જન-સંગતિ પરિહરી, લજે સુગુર^{૧૭}-સંતાનરે ।
 ભોગ^{૧૮}-સામર્થ્ય ચિત્ત-ભાવ જે, ધરે મુગતિ-નિદાનરે-
 શાંતિં ॥૮॥

માન અપમાન ચિત્ત સમ ગણે, સમ ગણે કનક-પાષાણ રે ।
 વંદક-નિંદક સમ ગણે, ઈસ્યો હોય તું જાણ રે-
 શાંતિં ॥૯॥

સર્વ-જગ-જંતુને સમ ગણે, સમ ગણે તૃણ-મણિ ભાવરે ।
 મુગતિ-સંસાર બિહુ સમ ગણે, મુણે “ભવ-જલનાધ-નાવરે”-
 શાંતિં ॥૧૦॥

આપણો આતમ-ભાવ જે, એક ચેતના-ધાર રે ।
 અવર સવિ સાથ^{૧૩}-સંયોગથી, એહ નિજ-પરિકર સારરે-
 શાંતિં ॥૧૧॥

પ્રભુ-મુખથી ઈમ સાંભળી, કહે આતમ-રામરે ।
 “તાહરે દરિશણે નિસ્તર્યો, મુજ સિધ્યાં સવિ કામરે-
 શાંતિં ॥૧૨॥

અહો! અહો! હું મુજને કહું, “નમો મુજ નમો મુજ રે ।
 અ મિત-ક્ષણ દાન દાતારની, જેહને ભેટ થઈ તુજજરે”-
 શાંતિં ॥૧૩॥

શાંતિ-સ્વરૂપ સંક્ષેપથી, કહ્યા નિજ-પર રૂપ રે ।

આગમમાંહિ વિસ્તર ઘણો, કહ્યા શાંતિ જિન-ભૂપ રે શાંતિ ॥૧૪॥

શાંતિ-સ્વરૂપ ઈમ ભાવશ્યે, ધરી શુદ્ધ પ્રણિધાન રે ।

આનંદ-ધન પદ પામશ્યે, તે લહેશ્યે બહુ માન રે શાંતિ ॥૧૫॥

卐

૧૭. શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૭)

(ગગ ગુર્જરી—રામકલો-અંબર દે દે મુરારી હમારો—એ દેશી)

કુંથુજિન! મનકું કિમહી ન બાજે!!!

જિમ-જિમ જતન^૧ કરીને રાખું, તિમ-તિમ અલગુ^૨ ભાંજે^૩ હો !
કુંથુ ॥૧॥

રજની-વાસર વસતી-ઉજડ, ગયણ પાયાલે જાય ।

“સાપ^૪ ખાયને મુખકું થોથુ” એહ ઉખાણો-ન્યાય-હો ! કુંથુ ॥૨॥

મુગતિતણા અભિલાષી તપીયા, જ્ઞાન ને ધ્યાન અભ્યાસે ।

વચરીકું કાંઈ એહવું ચિંતે, નાખે અવળે પાસે-હો ! કુંથુ ॥૩॥

આગમ આગમ-ધરને^૫ હાથે, નાવે કિણ વિધ આંકું ।

કિહાં-કણે જો હઠ કરી હટકયું તો વ્યાલ^૬ તણી પરે વાંકું-હો !

કુંથુ ॥૪॥

જો ઠગ કહું તો ઠગતો ન દેખું, શાહુકાર પિણ નાંહ ।

“સર્વ માંહે ને સહુથી અલગુ”, એ અચરિજ મનમાંહિ-હો !

કુંથુ ॥૫॥

આ ૨

જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ-મતે રહે કાલો^૭ ।
સુર-નર-પંડિત-જન સમજાવે, સમજે ન માહરો સાલો^૮—હો !

કુંથુ ॥૬૫॥

મેં જાણ્યું એ લિંગ-નપુંસક, સકળ-મરદને ઠેલે ।
ખીજી વાતે સમસ્થ છે નર, એહને કેઈ ન એલે-હો । કુંથુ ॥૭૫॥

“મન સાધ્યું તિણે સઘળું સાધ્યું,” એહ વાત નહિ ખોટી ।
ઈમ કહે “સાધ્યું” તે નવિ માનું, એક હી વાત છે મોટી-હો !

કુંથુ ॥૮૫॥

“મનહું દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું”, તે આગમથી મતિ આણું ।
આનંદ-ધન-પ્રભુ માહડું આણો તો “સાધ્યું” કરી જાણું-હો !
કુંથુ ॥૯૫॥

卐

૧૮. શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન (૧-૧૮)

(રામ પરજ તથા માર-રૂપભનો વંશ રચણાધર—એ દેશી)

ધરમ પરમ અરનાથનો, કિમ જાણું ભગવંત રે ! ।
સ્વ^૧-પર-સમય સમજાવીયે, મહિમાવંત મહંત રે-ધરમ ॥૧॥

શુદ્ધાતમ^૨ અનુભવ સદા, સ્વ-સમય એહ વિલાસ રે ।
પર^૩ પડિછાંચડી જિહાં પડે, તે પર-સમય નિવાસ રે-ધરમ ॥૨॥

તારા-નક્ષત્ર ગ્રહ ચંદની, જ્યોતિ દિનેશ^૪ મઝાર રે ।
દર્શન-જ્ઞાન-ચરણથકી, શક્તિ નિજાતમ ધાર રે-ધરમ ॥૩॥

ભારી-પીળો-ચીકણો, કનક અનેક-તરંગ રે ।
પર્યાયદષ્ટિ ન દીજીયે, એક જ કનક અ-ભંગ રે-ધરમ ॥૪॥

દર્શન-જ્ઞાન-ચરણુથકી, અ-લાખ સ્વરૂપ અનેક રે ।

નિર્વિકલ્પ-રસ પીજીયે, શુદ્ધ નિરંજન એક રે-ધરમ૦ ॥૫॥

પરમારથ^૫ પંથ જે કહે, તે રંજે એક^૬ તંતરે ।

વ્યવહારે લખ જે રહે, તેહના લેહ અનંત રે-ધરમ૦ ॥૬॥

વ્યવહારે^૭ લખવો દોહિલો, કાંઈ ન આવે હાથ રે ।

શુદ્ધ-નય-થાપના સેવતાં, નવિ રહે^૮ દુવિધા^૯ સાથ રે-ધરમ૦ ॥૭॥

એકપખી^{૧૦} લખ પ્રીતની, તુમ સાથે જગનાથ રે ।

કૃપા કરીને^{૧૧} રાખજયો, ચરણુ-તલે^{૧૨} ગ્રહી હાથ રે-ધરમ૦ ॥૮॥

ચક્રી ધરમતી-રથતણો, તીરથ-કૂળ તતસાર રે ।

તીરથ સેવે તે લહે^{૧૩}, આનંદધન નિરધાર રે-ધરમ૦ ॥૯॥

ક

૧૯. શ્રી મલ્લિનાથ-જિન-સ્તવન (૧-૧૯)

(રાગ કાફી. મુજને કિમ અવગણીએ ? હો—એ દેશી)

સેવક કિમ અવગણિયે ? હો, મલ્લિજિન ! એ અખ શોભા સારી ।

અવર જેહને^૧ આદર અતિ દિયે^૨, તેહને મૂલથી નિવારી હો ।

મલ્લિ૦ ॥૧॥

જ્ઞાન-સ્વરૂપ અનાદિ તમારું, તે લીધું તુમે તાણી ।

જુઓ અ-જ્ઞાનદશા રીસાઇ, જાતાં કાણુ ન આણી ? હો !

મલ્લિ૦ ॥૨॥

નિદ્રા સુપન જાગર જાગરતા, તુરિય^૨ અવસ્થા આવી ।

નિદ્રા-સુપનદશા રીસાણી, જાણી ન નાથ ! મનાવી-હો !

મલ્લિ૦ ॥૩૧॥

સમકિત સાથે સગાઈ કીધી, સુ-પરિવારશું ગાઢી ।

મિથ્યામતિ અપરાધજી જાણી, ઘરથી બાહિર કાઢી-હો !

મલ્લિ૦ ॥૪૧॥

હાસ્ય-અરતિ-રતિ-શોગ-દુગંઝા, લય પામર કરસાલી^૩ ।

નો-કષાય શ્રેણી-ગજ^૪ ચઢતાં, પશ્ચાન્નતાણી ગતિ ગાલી-હો !

મલ્લિ૦ ॥૫૧॥

સગ-દ્વેષ અ-વિરતિની પરિણતિ, એ ચરણ-મોહના યોધા ।

વીતરાગ-પરિણતિ પરિણમતાં, જીડી નાઠા બોધા^૬-હો !

મલ્લિ૦ ॥૬૧॥

વેદોદય-કામ-પરિણામા, કામ્ય^૭-કરમ સહુ ત્યાગી ।

નિઃકામી કરૂણા-રસ-સાગર, અનંત-ચતુષ્ક પદ પાગી-હો !

મલ્લિ૦ ॥૭૧॥

દાન-વિધન વારી સહુ જનને, અલય-દાન પદ્ધતા ।

લાલ^૮ વિધન જગ વિધન નિવારી, પરમ લાલ-રસ-માતા-હો !

મલ્લિ૦ ॥૮૧॥

વીર્ય વિધન પડિત વીર્યે^૯ હણ્યો, પૂરણ પદવી યોગી ।

ભોગોપભોગ દોય વિધન નિવારી, પૂરણ ભોગ સુભોગી-હો !

મલ્લિ૦ ॥૯૧॥

ઇમ અઠાર^૧ વર્જિત તનુ, મુનિજન-વૃંદે ગાયા ।
અ-વિરતિ-રૂપક-દોષ-નિરૂપણુ, નિર્દૂષણુ-મન ભાયા-હો !

મલ્લિ૦ ॥૧૦॥

ઇણુ વિધિ પરખી મન વિસરામી, જિનવર ગુણુ જે ગાવે ।
દીન-અંધુની મહેર નજરથી, આનંદધન-પદ પાવે-હો !

મલ્લિ૦ ॥૧૧॥

卐

૨૦. શ્રી મુનિ-સુવ્રત-સ્વામી-જિન સ્તવન (૧-૨૦)

(ગમ કાફી-ખાધા આમ પધારો પૂજ્ય ! —એ દેશી)

મુનિસુવ્રત-જિનરાય ! એક મુજ વિનતિ નિસુણો ॥

આતમતત્ત્વ કયું જાણું ? જગતગુરુ ! એહ વિચાર મુજ કહીયો ।
“આતમતત્ત્વ જાણ્યા વિણુ નિરમલ, ચિત્તસમાધિ
નવિ લહિયો” —મુનિ૦ ॥૧॥

કૈાઈ-“અ-અંધ^૧ આતમતત્ત્વ માને”, કિરિયા કરતો દીસે ।

“કિયાતાણું ફળ કહો કુણુ લોગવે ?” ઇમ પૂછયું, ચિત રીસે ।
—મુનિ૦ ॥૨॥

જડ-ચેતન એ આતમ એક જ થાવર-જંગમ સરિખો ।

દુઃખ-સુખ સંકર^૨ દૂષણુ આવે, ચિત્ત વિચારી જે પરખો ।
—મુનિ૦ ॥૩॥

એક કહે “નિત્ય જ આતમતત્ત્વ,” આતમ દરશણુ લીણો ।

કૃત-વિનાશ^૩- અ-કૃતા-ગમ-દૂષણુ^૪ નવિ દેખે મતિ-હીણો ।
—મુનિ૦ ॥૪॥

સુગત-મત-રાગી કહે વાદી, “ક્ષણિક એ આતમ” જાણે ।
અંધ-મોક્ષ સુખ-દુઃખ ન ઘટે, એહ વિચાર મન આણે ।
—મુનિ૦ ॥૫૥॥

પ્રભૂત-ચતુષ્ક-વરજિત આતમતત્ત્વ, સત્તા અલગી ન ઘટે ।
અંધ શકટ જો નજરે ન દેખે, તો શું કીજે સકટે ?
—મુનિ૦ ॥૬૥॥

ધમ અનેક-વાદી મતિ-વિબ્રમ, સંકટ-પાડયો ન લહે ।
ચિત્તસમાધિ તે માટે પૂછું, તુમ વિણ તત્ત્વ કોઈ ન કહે
—મુનિ૦ ॥૭૥॥

વલતું જગ-ગુરુ ઈણિ પરે ભાખે, “પક્ષપાત સવિ છંડી ।
૭રાગ-દ્વેષ-મોહ-પખ-વરજિત, આતમ શું ૧૨૬ મંડી
—મુનિ૦ ॥૮૥॥

આતમ-ધ્યાન કરે જો કોઈ, સો ફિરિ ઈણિમાં નાવે ।
૧૦વાગજાળ યીજું સહુ જાણે, એહ તત્ત્વ ચિત્ત ૧૧આવે
—મુનિ૦ ॥૯૥॥

જિણે વિવેક ધરી એ ૧૨પખ ગ્રહિયો, તે તત્ત્વજ્ઞાની કહિયે ।
શ્રી મુનિસુવ્રત કૃપા કરો તો, આનંદધન-પદ લહિયે
—મુનિ૦ ॥૧૦॥

卐

૨૧. શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન (૧-૨૧)

(રામ-આશાવરી-ધનવન સંપ્રતિ સાચો રાજ-એ દેશી.)

ષટ્-દરિશણુ જિન-અંગ ભણીજે, ન્યાસ^૧ ખડંગ^૨ જો ડસાધે રે ।
નમિ-જિનવરના ચરણ-ઉપાસક, ષટ્-દરિશણુ આરાધે રે-ષટ્ ॥૧

જિન-સુર-પાદપ પાય વખાણું, સાંખ્ય-યોગ દોય ભેદે રે ।
આતમ-સત્તા વિવરણુ કરતા, લહો દુગ-અંગ અ-ખેદે રે-૫૮૦ ॥૨॥

ખલેદ-અલેદ સુગત-મીમાંસક, જિનવર દોય કર ભારી રે ।
લોકા-લોક અવલંબન ભજિયેં, ગુરુગમથી અવધારી રે-૫૮૦ ॥૩॥

લોકાયતિક કૂખ જિનવરની, અંશ વિચાર જો કીજે રે ।
તત્ત્વ-વિચાર સુધા-રસ-ધારા, ગુરુગમ વિષુ કિમ પીજે રે?-૫૮૦ ॥૩॥

જેન જિનેશ્વર વર-ઉત્તમ-અંગ, અંતરંગ-ખહિરંગે રે ।
અક્ષર-ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગે રે-૫૮૦ ॥૪॥

જિનવરમાં સઘળા દરિશણુ છે, દર્શન જિનવર ભજના રે ।
સાગરમાં સઘલી ણતિની સહી, તટિની સાગર ભજના રે-૫૮૦ ॥૬॥

જિનરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવે રે ।
ભૂંગી ઈલિકાને ચટકાવેં, તે ભૂંગી જગ જોવે રે-૫૮૦ ॥૭॥

ચૂરણુ ભાષ્ય સૂત્ર નિર્યુક્તિ, વૃત્તિ પરંપર અનુભવ રે ।
સમય-પુરુષના અંગ જ કહ્યા એ, જે છેદે તે દુરભવ રે-૫૮૦ ॥૮॥

મુદ્રા-ખીજ-ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અરથ-વિનિયોગે રે ।
જે ધ્યાવેં તે નવિ વંચીજે; ક્રિયા અવંચક ભોગે રે-૫૮૦ ॥૯॥

શ્રુત અનુસાર વિચારી ખોડું, સુગુરુ તથા વિધિ ન મિલે રે ।
ક્રિયા કરી નવી સાધી શકીયેં, એ વિખવાદ ચિત્ત સઘળે રે-૫૮૦ ॥૧૦॥

તે માટે ઊભા કર જોડી, જિનવર આગળ કહીયે રે ।
સમય-ચરણુ-સેવા, શુચિ દેખ્યો, જિમ આનંદધન
લહિયે રે-૫૮૦ ॥૧૧॥

૨૨. શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન (૧-૨૨)

(રાગ-માઝણી. ધણુરા ઢાલા-એ દેશી)

અષ્ટ^૧-લવંતર વાલહી રે^૨, તું મુજ આતમરામ-મનરા વહાલા ।
 મુગતિ-નારીશું આપણે રે, સગપણ કોઈ ન કામ-મનરા ॥૧॥
 ઘરિ આવો હો વાલિમ! ઘરિ આવો, મારી આશાના વિસરામ-મનરા ॥
 રથ ફેરો હો સાજન! રથ ફેરો, સાજન માહરા મનોરથ સાથ-મનરા ॥૨॥
 નારી^૩-તે પખો સ્યો નેહલો રે? સાચ કહે જગનાથ-મનરા ॥
 ઇન્દ્ર અરધંગે ધરી રે, તું મુજ ઝાલે ન હાથ-મનરા ॥૩॥
 પશુ-જનને કરુણા કરી રે, આણી હૃદય વિચાર-મનરા ॥
 માણસની કરુણા નહીં રે, એ કુણુ ઘર આચાર?-મનરા ॥૪॥
 પ્રેમ-કલ્પતરૂ છેદીયો રે, ધરિયો યોગ-ધતૂર-મનરા ॥
 ચતુરાઈરો^૫ કુણુ કહો રે, ગુરુ મિલિઓ જગ-શૂર-મનરા ॥૫॥
 માહરું તો એમાં કાંઈ નહીં રે, આપ વિચારો રાજ-મનરા ॥
 શબ-સલામાં બેસતાં રે, કીસડી ડવધસી લાજ?-મનરા ॥૬॥
 પ્રેમ કરે જગ-જન સહુ રે, નિરવાહે તે ચોર-મનરા ॥
 પ્રીત કરીને છોડી દે રે, તેહશું ચાલે ન જોર-મનરા ॥૭॥
 જો મનમાં એહવું હતું રે, નિસપતિ^૮ કરત ન જાણુ-મનરા ॥
 નિસપતિ કરીને છાંડતાં રે, માણસ હુયે નુકસાણુ-મનરા ॥૮॥
 દેતાં દાન-સંવત્સરી, સહુ લહે વંછિત પોષ-મનરા ॥
 સેવક વંછિત નવિ લહે રે, તે સેવકનો દોષ-મનરા ॥૯॥

સખી કહે એ “શામળો રે”, હું કહું-૧૦“લક્ષ્મણ સ્વેત” મનરાં ૦ ।
 “ધણ લક્ષણે સાચી સખી રે”, આપ-વિચારે હેત-મનરાં ૦ ॥૧૦॥
 રાગીશું રાગ સહુ કરે રે, વૈરાગી શ્યો રાગ-મનરાં ૦ ।
 રાગ વિના કિમ દાખવો રે, મુગતિ-સુંદરી-માગ^{૧૧}-મનરાં ૦ ॥૧૧॥
 એક ગુહ્ય ઘટતું નથી રે, સઘલો ય જાણે લોગ-મનરાં ૦ ।
 અનેકાંતિક લોગવો રે, બ્રહ્મચારી ગતશોગ-મનરાં ૦ ॥૧૨॥
 જિણ^{૧૨} જોણે તુજને જોજી રે, તિણ જોણે જૂઓ રાજ-મનરાં ૦ ।
 એક વાર મુજને જુઓ રે, તો સીઝે મુજ કાજ-મનરાં ૦ ॥૧૩॥
 મોહદશા ધરી ભાવતાં રે, ચિત્ત લહે તત્ત્વ-વિચાર-મનરાં ૦ ।
 વીતરાગતા આદરી રે, પ્રાણનાથ ! નિરાધાર-મનરાં ૦ ॥૧૪॥
 સેવક પિણુ તેં આદરે રે, તો રહે સેવક ^{૧૩}મા’મ-મનરાં ૦ ।
 આશય સાથે ચાલીયે રે, એહિઃજ રૂડું કામ-મનરાં ૦ ॥૧૫॥
 ત્રિવિધ-યોગ ધરી આદર્યો રે, નેમનાથ ભરતાર-મનરાં ૦ ।
 ધારણ-પોષણ તારણો રે, નવસર મુગતાહાર-મનરાં ૦ ॥૧૬॥
 કારણરૂપી પ્રભુ ભળ્યો રે, ગણ્યો ન કાજ-અકાજ-મનરાં ૦ ।
 કૃપા કરી પ્રભુ દીજીયે રે, આનંદધન-પદરાજ-મનરાં ૦ ॥૧૭॥

卐

૨૩. શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન (૧-૨૩)

(રાગ સારંગ, રસિયાની દેશી)

ધ્રુવપદ^૧ રામી હો ! સ્વામી ! માહરા, નિઃકામી ! ગુણરાય-સુજાની ! ।
 નિજ-ગુણ-કામી હો ! પામી તું ઘણી, ધ્રુવ-આરામી હો ! થાય
 -સુજાની ! ધ્રુવ ૦ ॥૧॥

સર્વ-વ્યાપી કહે સર્વ-જાણુગપણે, પર-પરિણુમન-સ્વરૂપ-સુજ્ઞાની ! ।
પર-રૂપે કરી તત્ત્વપણું નહીં, સ્વ-સત્તા ચિદ્વરૂપ-સુજ્ઞાની ! ધ્રુવ૦ ॥૨૧॥

જ્ઞેય અનેકેં હો જ્ઞાન અનેકતા રજલ-ભાજન રવિ જેમ-સુજ્ઞાની ! ।

દ્રવ્ય એક-ત્વપણે ગુણુ-એકતા, નિજ-પદ રમતાં હો જેમ

-સુજ્ઞાની ! ધ્રુવ૦ ॥૨૨॥

પર-ક્ષેત્રે ગત જ્ઞેયને જાણુવે, પર-ક્ષેત્રે થયું જ્ઞાન-સુજ્ઞાની ! ।

અસ્તિપણું નિજ-ક્ષેત્રે તુમે કહ્યા, નિર્મળતા ગુણુ માન

-સુજ્ઞાની ધ્રુવ૦ ॥૨૩॥

જ્ઞેય-વિનાશે હો જ્ઞાન વિનશ્વર, કાળ-પ્રમાણે રે થાય-સુજ્ઞાની ! ।

સ્વ-કાળે કરી સ્વ-સત્તા સદા, તે પર-રીતે ન જાય-સુજ્ઞાની ! ધ્રુવ૦ ॥૨૪॥

પર-ભાવે કરી પર-તા પામતાં, સ્વ-સત્તા ધિર-ઠાણુ-સુજ્ઞાની ! ।

આત્મ-ચતુષ્કમથી પરમાં નહીં; તો કિમ સહુને રે જાણુ

-સુજ્ઞાની ! ધ્રુવ૦ ॥૨૫॥

અગુરૂલધુ નિજ-ગુણુને દેખતાં, દ્રવ્ય સકળ દેખાંત-સુજ્ઞાની ! ।

સાધારણુ-ગુણુની સાધર્મ્યતા, દર્પણુ જળને દષ્ટાંત-સુજ્ઞાની ! ધ્રુવ૦ ॥૨૬॥

શ્રીપારસજિન પારસ-રસ સમો, પિણુ ઈહાં પારસ નાંહિ-સુજ્ઞાની !

પૂરણુ રસીઓ હો નિજ-ગુણુ પરસન્નો, આનંદધન મુજમાંહિ

-સુજ્ઞાની ! ધ્રુવ૦ ॥૨૭॥

૨૪. શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન (૧-૨૪)

(રાત્ર-ધન્યાશ્રી)

વીરજીને ચરણે લાગું, વીરપણું તે માંગું રે ।
 મિથ્યા^૧-મોહ-તિમિર-લય લાંબે, જીત^૨ નગાડું વાંબે રે-વીર૦ ॥૧॥
 છઉમત્ય-વીર્ય લેશ્યા-સંગે, અલિસંધિજ^૩-મતિ અંગે રે ।
 સૂક્ષ્મ-શૂલ-ક્રિયાને રંગે, યોગી થયો ઉમંગે રે-વીર૦ ॥૨॥
 અસંખ્ય-પ્રદેશ વીર્ય-અસંખ્યે, યોગ અ-સંખિત કંખે રે ।
 પુદ્ગલ-ગણ તિણે લે સુ-વિશેષે, યથાશક્તિ મતિ લેખે રે-વીર૦ ॥૩॥
 ઉતકૃષ્ટ^૪-વીર્ય-નિવેશે, યોગ-ક્રિયા નવિ પેસે રે ।
 યોગતાણી ધ્રુવતાને લેશે, આતમ-શક્તિ ન ખેસે રે-વીર૦ ॥૪॥
 કામ-વીર્ય-વંશે; જિમ ભોગી, તિમ આતમ થયો ભોગી રે ।
 શૂરપણે આતમ-ઉપયોગી, થાય તેહ અ-યોગી રે-વીર૦ ॥૫॥
 પ^૫ વીરપણું તે આતમ-ઠાણે, જાણ્યું તુમ-ચી વાણે રે ।
 ધ્યાન-પવિનાણે શક્તિ-પ્રમાણે, નિજ ધ્રુવ^૬-પદ પહિચાણે રે-વીર૦ ॥૬॥
 આલંબન^૭-સાધન જે ત્યાગે, પર-પરિણતિને ભોગે રે ।
 અક્ષય-દર્શન-જ્ઞાન-વૈરાગ્યે, આનંદધન પ્રભુ જાગે રે-વીર૦ ॥૭॥

卐

॥ श्री वर्धमान-स्वामिने नमः ॥

શ્રી આનંદધનજી કૃત સ્તવન ચોવીસી

કઠિન શુષ્કોના અર્થની

ટિપ્પણી

સ્તવન ૧-૧

૧ ધણી, ૨ ખીજો, ૩ ધણી, ૪, સાદિ અનંત ભાગો-એ જૈન સિદ્ધાંતનો પારિભાષિક શબ્દ છે, કે જેની આદિ છે પણ અંત નથી એવા ભાગે કરીને, ૫ ઉપાધિ=મમત્વ વગરની, ૬ ઉપાધિ=રાગવાળી, ૭ સતી થાય-બળી મરે છે, ૮ દોડીને, ૯ ધણીને રાજી કરવા, ૧૦ બહુ જ, ૧૧ શરીરને તપાવવું, ૧૨ પ્રકૃતિના મળવાથી, ૧૩ ન લખી શકાય એવી, ૧૪ લાખો, ૧૫ દોષની દહેર, ૧૬ રેખા.

સ્તવન ૧-૨

૧ મારગ, ૨ જોઈ, ૩ કોઈથી ન જિતાય એ શુભોના ધર, ૪ જ્ઞાનથી ઊપજતી અંતર દષ્ટિ વગરનું જોવું છે ચરમ-ચર્મ=ચામડાની કે બાહ્ય-અક્ષુ વડે જોયું કહેવાય, ૫ જ્ઞાનદષ્ટિ તાત્ત્વિક વિચારવળી સમજણ, ૬ પરંપરા-ચાલતી આવેલી શિષ્ટપુરૂષમાન્ય રૂઢિ, ૭ ચાલવાનું થાય છે, ૮ પગ મૂકવાની જગ્યા નથી, ૯ વિયોગ-અંતર, ૧૦ નિમ્ને કરીને, ૧૧ ક્ષયોપશમની તરતમતા=ઓછાવતાપણાથી, ૧૨ ઓછીવત્તી જ્ઞાનશક્તિ, ૧૩ સ્થિતિનો પરિપાક, ૧૪ શુદ્ધાત્મદશા, ૧૫ વિચાર, ૧૬ રેકાથી.

સ્તવન ૧-૩

૧ પહેલાં, ૨ પાપો, ૩ લય-દય અને ખદ રાહત, ૪ અજ્ઞાન-મિથ્યાત્વ, ૫ છેલ્લો પુદ્ગલપરાવર્ત, ૬ છેલ્લું યથાગ્રવૃત્તિકરણ, ૭ ભવ-સ્થિતિ=તથાભવ્યત્વનો પાક, ૮ જૈન સિદ્ધાંતોના વચનો, ૯ પાપને નાશ કરનાર, ૧૦ ખરાબ વિચારોનો ઘટાડો, ૧૧ નયવાદ અને હેતુવાદનું, ૧૨ દીવાનાપણું-હઠ-કદામહનું પકડવું, ૧૩ ભોળા, ૧૪ સરળ, ૧૫ સમજી ન સમજાય તેવી, ૧૬ અપૂર્વ-અદ્ભુત.

સ્તવન ૧-૪

૧ સમ્યગ્દર્શન, ૨ દરેક મત-મતાંતરવાળાને પૂછીએ, ૩ પોતાની જ વાત રથાપે, ૪ સામાન્યથી વસ્તુનું સાચું દર્શન દુર્લભ, ૫ તેમાં પણ સઘળા વિચારધારામાંથી નિર્ણય કરવો તે ખૂબ દુર્લભ છે, ૬ મદિરાના ઘેતમાં, સ્તક્ષવતા, ૮ ધીઠાઈ=ખોટી હિમ્મત, ૯ હોંશિયાર ભોમિયો, ૧૦ ત્રાસ.

સ્તવન ૧-૫

૧ ચરણ-ક્રમજ, ૨ વિકાર-રહિત, ૩ બુદ્ધિની ચંચળતાના નાશથી મતી તૃપ્તિ, ૪ સર્વ રીતે અન્ય-પદાર્થોમાં બુદ્ધિના વળણથી અળગા થવું, ૫ સઘળા સંસારી જીવોમાં રહેલ આત્મા, ૬ પાપરૂપ, ૭ સાક્ષીરૂપ, ૮ સઘળા ઉપાધિઓથી રહિત, ૯ ઈન્દ્રિયો વડે ન જાણી શકાય પણ અંતરના ક્ષાયોપશમિક-અનુભવથી પ્રકટ થયેલા અનંત-જ્ઞાનાદિ ક્ષાયિક જ્ઞાના સમૂહરૂપ રતોની ખાણ, ૧૦ ઉપાય.

સ્તવન ૧-૬

૧ જુદાપણું, ૨ કર્મનો વિપાક કારણ રૂપ છે, એમ ધણા બુદ્ધિમાનો છે, ૩ પ્રકૃતિ, સ્થિતિ, રસ અને પ્રદેશબંધથી, ૪ સોનું અને માટીના

સંયોગની જેમ, ૫ પ્રકૃતિ=કર્મ, પુરુષ=આત્માનો, ૬ સંયોગ, ૭ ખીબ્બ કર્મ સાથે સંયોગવાળો, ૮ જે કારણ વડે આત્માનો કર્મ સાથે સંબંધ થાય તે, ૯ જેનાથી આત્મા કર્મથી જુદો પડે છે, ૧૦ આગમોના વચને વડે, ૧૧ જુદાપણે ટાળવાનો ઉપાય, ૧૨ સુ=અત્યંત, ચંદ્ર=સુંદર=સારો, ૧૩ આપની અને મારી વચ્ચેનું, ૧૪ વચ્ચેનું, ૧૫ આંતરું.

સ્તવન ૧-૭

૧ પુલસમાન પાર ઉતારનાર, ૨ હાથી, સિંહ, અગ્નિ, પાણી, કેદ, ચોર, મોગાદિ સાત લય, અથવા કામ, ક્રોધ, મદ, હર્ષ, રાગ, દ્વેષ, મિથ્યાત્વ, એ સાત લયને દૂર કરનાર, ૩ અસાધારણ-જેમના જેવા ખીબ્બ કોઈ નહીં તેવા, ૪ આત્મસ્વરૂપની સાથેનું જોડાણ-જેમનું અખાધિતપણે છે, ૫ પ્રમાણિક-રીતે જણાવવા, ૬ સદગ-આત્મશુદ્ધિના કારક, ૭ અહ્યા=તીર્થની સ્થાપના કરનાર, ૮ ઉદાત્ત જીવન-પ્રક્રિયા વડે જગતના પાલક, ૯ હુપીક=ઈંદ્રિયો તેના ઈશ=કાળમાં રાખનાર, ૧૦ પાપને દૂર કરનાર, ૧૧ પાપકર્મોમાંથી છોડાવનાર, ૧૨ નામ-સંજ્ઞા.

સ્તવન ૧-૮

૧ પાપ, મલ અને દુઃખોના સમૂહથી રહિત, ૨ ઘણા, ૩ દિવસ, ૪ જળચર જીવો, ૫ અસંજી, ૬ સમજણવાળા=પર્યાપ્તામાં, ૭ આ અવસરે શ્રી તીર્થંકર દેવ પ્રેરકરૂપે મળી જાય તો.

સ્તવન ૧-૯

૧ પવિત્રતા, ૨ ચૈત્યવંદન લાભમાં જણાવેલ દશત્રિક. ૩ પાંચ અલિંગમ, ૪ પાંચ ભેદ, ૫ સાક્ષાત્, ૬ ચિત્તની પ્રસન્નતા, ૭ દુર્ભાગ્ય અને દુર્ગતિનો નાશ કરે, ૮ ચાર પ્રકારની પૂજામાં ચોથો ભેદ, ૯ પ્રતિપત્તિ=પ્રભુઆજ્ઞાનો સ્વીકાર, ૧૦ અગિયારમા ગુણવાળો,

૧૨ તેરમા શુભ૦વ.ળા, ૧૩ અંગપૂજ, અગ્રપૂજ, ભાવપૂજ, પ્રતિપત્તિપૂજ
૧૪ કેવળજ્ઞાની, ૧૫ આનંદથી ભરપૂર સ્થાન=મોક્ષરૂપી ધરાશ્લી=ભૂમિ.

સ્તવન ૧-૧૦

૧ સુદર, ૨ ત્રણ-ત્રણ ભાંગાવાલી, ૩ અનેક પ્રકારની ચીજો,
૪ કર્મને નાશ કરવા માટે, ૫ છોડવું કે લેવું તેનાથી રહિત પશ્ચિમવાળા,
૬ ખીખના દુઃખને દૂર કરવાની ઈચ્છા તે કરુણા, ખીખના દુઃખમાં રાજ
થવું તે તીક્ષ્ણતા, અને બંનેથી નિરપેક્ષ રહેવું તે ઉદાસીનતા, આ ત્રણ
બાજુઓ પરસ્પર વિરોધી, એક જગ્યાએ કેમ સંભવે? (ત્રીજી ગાથાનો
અર્થ) ૭ કર્મના ક્ષયથી, ૮ ગોણુપણે, ૯ પ્રેરક તરીકે રહ્યા વિના
આહજિક પરિણતિ, ૧૦ આ ગાથામાં નય-વિશેષથી પાંચ અત્યંત
ત્રિભંજીઓ જણાવી છે, જેનો રહસ્યાર્થ વિવેચનમાંથી જોઈ લેવો.

સ્તવન ૧-૧૧

૧ આ ગાથામાં જેનાથી આત્મા કર્મની નિજંરા કરી ચોતાના
સહજ શુદ્ધ આત્મસ્વરૂપની પ્રાપ્તિ કરે તેને શ્રેષ્ઠ અધ્યાત્મ કહેલ છે,
શુદ્ધ અધ્યાત્મ કે શુદ્ધ જ્ઞાનયોગની અસારતા જણાવી છે, ૨. શબ્દનયથી
અધ્યાત્મ, ૩ વૃત્તિઓની નિર્વિકલ્પતા, ૪ આત્મતત્ત્વની શુદ્ધિ, ૫ વેષધારી.

સ્તવન ૧-૧૨

૧ નિત્ય, ૨ પર્યાયથી રૂપાંતર પામનાર, ૩ નયવાદની અપેક્ષાએ
નર=આત્માને નિયતે-ચોક્કસાઈથી અનુચરવો=સમજવો, ૪ નયસાપેક્ષ
રીતે આત્માના સ્વરૂપને સ્વીકારનાર.

સ્તવન ૧-૧૩

૧ મોટો-સમર્થ, ૨ દુન્યવી દષ્ટિએ મહાપરાક્રમી પણ ખીખની
હવે કોણુ પરવા કરે! ૩ હક્કમી, ૪ સ્થાન, ૫ કમળ, ૬ તુચ્છ, ૭

અસંકત થયો, ૮ કુલનો રસ, ૯ આપના ગુણમાં લીન બનેલું મારું
મન સોનાના મેરૂ પર્વતને તેમજ હૃદય, અંદર અને નાવકુમારના હૃદયને પણ
રાંક-તુચ્છ ગણે છે, ૧૦ મનને સાંત્વન આપનાર, ૧૧ આત્માનો, ૧૨ મુખ
૧૩ આવરણ, ૧૪ સ્ત્રીકારો.

સ્તવન ૧-૧૪

૧ જાદુઈ ખેલ કરનાર, ૨ સેવારૂપી ધાર પર, ૩ સ્વાદ્વાદ દષ્ટિથી,
૪ સાધ્ય લક્ષ્યની જાગૃતિ વિનાની, ૫ રઝળતા રહે, ૬ સ્વચ્છંદ-મતિ
કલ્પિત, ૭ શાસ્ત્રાગ્રાથુદ્ધ, ૮ અવસ્થ-જરૂર.

સ્તવન ૧-૧૫

૧ પાંડિત યવું, ૨ આગળ જ્ઞાનરૂપી અંજન, ૩ આત્મતત્ત્વરૂપ ગ્રેષ્ઠ
નિધાન, ૪ અંતરની ચક્ષુથી, ૫ પરમાત્માનો મેરૂસમાન મહિમા, ૬ પ્રેમની
ખાત્રી, ૭ એકતરફી, ૮ નભે, ૯ બંને (=સેવ્ય-સેવક), ૧૦ પ્રેમ, ૧૧
નિર્મળ ગુણરૂપ મણિ માટે રોહણાયક પર્વત જેવા, ૧૨ ચરણકમળ

સ્તવન ૧-૧૬

૧ હાદિક પ્રતીતિ શી રીતે થાય? ૨ બીજી ગાથાથી ૧૧મી ગાથા
સુધી જાણે પ્રભુજી જવાબ આપે છે, ૩ પ્રશ્ન ઉપજેલ છે, ૪ શાંતિનું
સ્વરૂપ, ૫ આ ગાથામાં યોગાવંચકનું સ્વરૂપ છે, ૬ ક્રિયા દ્વારા સર્વ
સાધનારા, ૭ જીત પરંપરાને નભાવનાર, ૮ આ ગાથામાં ક્રિયા-અવંચ
યોગની વાત છે ૯ સાત્ત્વિક વૃત્તિરૂપ કિલ્લો, ૧૦ આ ગાથામાં ક્ષણાવંચ
યોગનું સ્વરૂપ છે. ૧૧ અયોક્કસાઈ ૧૨ અર્થ સાથે સંબંધવાળો, ૧૩
મોક્ષના સાધનોની સાંકળરૂપ, ૧૪ કરવાલાયકનું વિધાન ન કરવા લાયકને
નિષેધ, ૧૫ પરસ્પર વિરોધ ન આવે તે રીતે, ૧૬ શિષ્ટ પુરુષો-ગીતાચો

માન્ય ૧૭ પંરપરાગત આદ્યા આવતા ગુરુઓ,
સ્વચ્છંદ ગુરુઓ નહીં ૧૮ સામર્થ્ય યોગ, ૧૯
કર્મના સંયોગથી.

સ્તવન ૧-૧૭

૧ સાચવણી ૨ દૂર ૩ ભાગે ૪ સાપ ભક્ષ્ય પદાર્થ
ગળી જાય છે તેમજ કરડે ત્યારે પણ દાઢતું જેર
આદ્યું જાય. એટલે મળતું કંઈ નથી તેમ મન,
૫ મહા-શાની, ૬ સાપ, ૭ સ્વચ્છંદી-ધૂની ૮ લુચ્ચો
અથવા કુમતિરૂપ સ્ત્રીનો ભાઈ એ રીતે મન
આપણો સાળો પણ થાય.

સ્તવન ૧-૧૮

૧ સ્વ અને પર સિદ્ધાંતો ૨ શુદ્ધાત્માનો અનુભવ
તે સ્વ સમય, ૩ આત્મલિન્નદ્રવ્ય=પરનો પડછાયો
તે પર સમય, ૪ સૂર્ય, ૫ નિશ્ચય દૃષ્ટિનો, ૬
એક=શુદ્ધ આત્મલક્ષી, ૭ વ્યવહારથી આત્મા
લખવો=ઓળખવો મુશ્કેલ છે, ૮ લેદલાવ, ૯ હે
જગત-નાથ ! તમારી સાથે મારી પ્રીતિ એકપણી
છે, પણ હાથ પકડી મને ચરણોમાં રાખજો.

સ્તવન ૧-૧૯

૧ બીજા લોકો જે = દોષોને = ખૂબ આદર આપે
છે. તે બધાને તમે મૂળથી દૂર કર્યા છે.
૨ પ્રથમ ગાથાના ઉત્તરાર્દનો અર્થ-વિશિષ્ટ શુદ્ધ
અપ્રમત્તદશાના બળે કેળવાયેલી આત્માની શુદ્ધ
સહજવસ્ત્રાની પરિણતિ, ૩ દેશી શબ્દ લાગે છે

પ્રસંગ ઉપરથી “કબ્જ આપનારા” એવો અર્થ
લાસે છે; ૪ ઐશ્વર્ય હાથી પર ચડ્યે છતે, ૫
કુતરી જેવા (નવ નોકષાયો) ૬ વિવેકશૂન્ય. ૭
ઈચ્છા-વાસનાજન્ય બધી પ્રવૃત્તિઓ, ૮ અનંત જ્ઞાન,
દર્શન, ચારિત્ર, વીર્યરૂપ ચાર પદાર્થને પ્રાપ્ત કરનાર

સ્તવન ૧-૨૦

બંધવાળો નથી, ૨ સુખ-દુઃખના વેદનમાં સંકર=
મિશ્રણ દોષ ૩ કરેલા કર્મનો નાશ ૪ નહીં કરેલ
કર્મનો વેદન રૂપે અભ્યાગમ-પ્રાપ્તિ ૫ ચાર
ભૂત સિવાય આત્મતત્ત્વની હયાતી જુદી નથી,
(છઠ્ઠી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૬ ડોળાણ ૭ રાગદ્વેષ અને
મોહના પક્ષથી રહિતપણે ૮ ગાઠસંબંધ ૯
આ સંસારમાં ૧૦ શબ્દ જળ ૧૧ મનને ગમે
૧૨ વાત.

સ્તવન ૧-૨૧

૧ સ્થાપના, ૨ છ અંગમાં, ૩ કરીએ, ૪ શ્રી
તીર્થંકર પ્રભુરૂપ કલ્પવૃક્ષના બે પગ તરીકે ૫ ભેદ
અને અભેદનયથી બૌદ્ધ અને મીમાંસક બંને
પ્રભુજીના બે કર=હાથ રૂપે છે: (ત્રીજી ગાથાનો
પૂર્વાર્ધ) ૬ મસ્તક ૭ નદી ૮ શાસ્ત્ર-સિદ્ધાન્ત
રૂપ પુરુષના.

સ્તવન ૧-૨૨

૧ આઠ લવના સંબંધવાળો, ૨ પ્રેમ, ૩ સખી
તરફી પ્રેમ રાખનારો ૪ યોગ રૂપ ધતુરો ૫

ચતુરાઈનો ૬ કેટલી ! કેવી ! ૭ વધશે ! ૮ નલાવે
૯ સંબંધ ૧૦ લક્ષણ સંપન્ન ૧૧ સુકિત સખી
તરફ સંબંધ ૧૨ જે દૃષ્ટિથી ૧૩ મહિમા, શોભા.

સ્તવન ૧-૨૩

શાશ્વત=મોક્ષપદમાં રમનારા ૨ પાણીના વાસણમાં
૩ આત્માના અનંત ચતુષ્ટય, ૪ સર્વ દ્રવ્યના
ગુણ ધર્મનું પરિણમન પોતામાં ટકાવી રાખનાર
અગુરુલઘુ ધર્મની રીતે સઘળાં દ્રશ્યો જોતાં સર્વ,
સાધારણ ગુણની સમાનતા દર્પણ કે પાણીના
દૃષ્ટાંતે ઘટી શકે (સાતમી ગાથાનો અર્થ)

સ્તવન ૧-૨૪

મિથ્યા મોહના અંધકારનો ભય ૨ જીતનું નગારું
૩ ઉપયોગ જન્ય ૪ ઉત્કૃષ્ટ વીર્યના સ્થાને, ૫
ધ્યાનના વિજ્ઞાનથી, ૬ પોતાના ધ્રુવ=શાશ્વત=પદ=સ્થાન
મોક્ષને ૭ પર પરિણતિના ઘટાડાની સાથે આલંબન
અને સાધનને જે છોડે અને અખૂટ જ્ઞાન-દર્શન
વૈરાગ્યમાં લીન રહે તે આનંદથી ધન-સંપૂર્ણ-
આત્મરૂપ પ્રભુ જાગે-અનુભવતાગમ્ય થાય (સાતમી)
ગાથાનો અર્થ)

પૂ. ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવિશી

(૨)

(૨૫) (૨-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણું—એ દેશી.)

જગજીવન જગવાલ^૧ હો, મરૂદેવીનો નંદ-લાલ રે
સુખ દીકે સુખ ઉપજે,

દરિશણ અતિહિ-આણુંદ-લાલ રે-જગ૦ (૧)

આંખડી અંબુજ^૨ પાંખડી,

અબટમી^૩-શશિ-સમ લાલ^૪-લાલ રે

વદન^૫ તે શારદ^૬-ચંદલો, વાણી અતિહિ-રસાળ-લાલ રે-જગ૦

લક્ષણ અંગે વિરાજતાં, અહલિય^૭ સહસ ઉદાર-લાલ રે

રેખા કર-ચરણાદિ^૮કે, અભ્યંતર^૯ નહિ પાર-લાલ રે-જગ૦

ધબટ-ચન્દ્ર રવિ-ગિરિ તણા, ગુણદ્વેષ^{૧૦} ઘડીઉં અંગ-લાલ રે

ભાગ્ય કિહાં થકી આવીયું ?

અચરિજ એહ ઉત્તંગ-લાલ રે-જગ૦ (૪)

શુણુ સઘળા અંગે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ-લાલ રે
વાચક જશ વિજયે' શુણુઓ,

દેજે સુખનો પોષ^{૧૦}-લાલ રે-જગ૦ (૫)

卐
(૨૬) (૨-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(નિંદરડી વેરણુ હોઈ રહી—એ દેશી.)

અજિતજિણુંદશયું પ્રીતડી, મુજ ન ગમે હો બીજનો સંગ કે !
માલતી-ફૂલે મોહીયો, કિમ બેસે હો ?

બાવળતરૂ ભૂંગ^૧ કે—અજિત૦ (૧)
ગંગાજળમાં જે રમ્યા, કિમ છીલર^૨ હો રતિ^૩ પામે મરાળ^૪ કે
સરોવર^૫— જલધર^૬ જળ વિના,

નવિ યાચે હો જગ ચાતક^૭—બાળ કે—અજિત૦ (૨)
કોકિલ કલકૂજિત કરે,

પામી મંજરી^૮ હો પંજરી સહકાર^{૧૦} કે
ઓછા^{૧૨} તરૂવર નવિ ગમે,

ગિર્યાશુ' હો હોચે' શુણુનો ખ્યાર કે—અજિત૦ (૩)
કમલિની^{૧૩} દિનકર^{૧૪}—કર અહે,

વલી કુમુદિની^{૧૫} હો ધરે અંદશુ' પ્રીતકે
ગૌરી^{૧૬} ગિરીશ^{૧૭} ગિરિધર^{૧૮} વિના,

નાવિ ચાહે હો કમળા નિજ ચિત્ત કે—અજિત૦ (૪)
તિમ પ્રભુશયું મુજ મન રમ્યું, બીજશું હો નવિ આવે દાયકે
શ્રીનયવિજય સુશુરુતણો,

વાચક જશ હો નિત-નિત શુણુ ગાય કે—અજિત૦ (૫)

(૨૭) (૨-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(મન મધુકર મોહી રહ્યો—એ દેશી.)

સંભવ જિનવર વિનતી, અવધારો ગુણ-જ્ઞાતા રે
ખામી નહિં મુજ ખિજમતે,^૧

કદીય હોશ્યો ફળ-દાતા રે—સંભવં (૧)

કર જોડી જીલો રહું, રાતિ-દિવસ તુમ ધ્યાને રે !

જો મનમાં આણો નહિં, તો શું કહિયેં થાને રે—સંભવં
ખોટ ખળને કો નહિં, દીજે વંછિત દાનો રે

કરુણા-નિજરે પ્રણુતણી, વાધેં સેવક^૩-વાનો રે—સંભવંકાળ^૪-લગ્નિધ નહીં માત ગણો, ભાવ-લગ્નિધ તુજ હાથ રે

લડથડતુ^૫પણુ ગજ-ખચ્યું, ગાજે ગજવર-સાથે રે—સંભવં
દેશ્યો તો તુમહી લલા, ખીજો તો નવિ યાયું રે

વાચક જશ કહે સાંઈશું,

ફળશે એ મન (મુજ) સાચું રે—સંભવં (૫)

卐

(૨૮) (૨-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(મુણ્યો પ્રભુ—એ દેશી.)

દીકી હો ! પ્રભુ ! દીકી જગ-ગુર ! તુજ;

મૂરતિ હો ! પ્રભુ ! મૂરતિ મોહન^૧-વેલડીજી !

મીકી હો ! પ્રભુ ! મીકી તાહરી વાણી;

લાગે હો ! પ્રભુ ! લાગે જેસી શેલડીજી—દીકીં (૧)

જાણું હો ! પ્રભુ ! જાણું જનમ કયથ્ય,

જો હું હો ! પ્રભુ ! જો હું તુમ^૩ સાથે(થ) મિલ્યોજી !

સુરમણિ હો ! પ્રભુ ! સુરમણિ પામ્યો હૃથ,
 આંગણે હો ! પ્રભુ આંગણે મુજ સુરતરૂપ કૃપ્યોજી—દીઠી૦(૨)
 જાગ્યા હો ! પ્રભુ ! જાગ્યા પુણ્ય અંકુર;
 માગ્યા હો ! પ્રભુ ! મહેાં-માગ્યા પાસા ઢળ્યાજી !
 વુઠ્યા હો ! પ્રભુ ! વુઠ્યા અમીય (રસ) મેહ;
 નાઠા હો ! પ્રભુ ! નાઠા અશુભ શુભ—દિન વળ્યાજી—દીઠી૦(૩)
 ભૂખ્યા હો ! પ્રભુ ! ભૂખ્યા મિદ્યા ઘૃતપુર;^૬
 તરસ્યાં હો ! પ્રભુ ! તરસ્યાં દિવ્ય^૭-ઉદક મિત્યાંજી
 થાક્યાં હો ! પ્રભુ ! થાક્યાં મિળી સુખપાલ,^૮
 ચાહતાં હો ! પ્રભુ ! ચાહતાં સાજન હેજે^૯ હળ્યાજી—દીઠી૦ (૪)
 દીવો હો ! પ્રભુ ! દીવો નિશા વન ગેહ,
 શાખી હો ! પ્રભુ ! શાખી^૯ થજે^૯ જળ નૌ મિલિજી
 કલિયુગે હો ! પ્રભુ ! કલિયુગે હલહો તુજજ (તુજ),
 દરિસણ હો ! પ્રભુ ! દરિસણ લલ્યું (લહી)
 આશા કૃપીજી— દીઠી (૫)
 વાચકે હો ! પ્રભુ ! વાચક જશ તુમ દાસ,
 વિનવે હો ! પ્રભુ ! વિનવે અભિનંદન સુણોજી
 કહી (દી) ચે હો ! પ્રભુ ! કહી (દી) ચેં મ દેશ્યો છેહ^{૧૦}
 દેજે ! હો ! પ્રભુ ! દેજે ! સુખ દરિશણ-તણોજી (૬)

卐

(૨૯) (૨-૫) શ્રી સુમતિ—જિન સ્તવન.

(ઝાંઝરીયા મુનિવરની દેશી.)

સુમતિનાથ ગુણશુ^૧ મિલીજી, વાધે મુજ મન પ્રીતિ
 તેલ-ખિંદુ જિમ વિસ્તરેજી, જળમાંહી લલી રીતિ—
 સોભાગી જિનશુ^૨ લાગો અ^૩—વિહડ રંગ (૧)

સજ્જનશું જે પ્રીતડીજી, છાની તે ન રખાય

પરિમલ કસ્તુરીતણેજી મહી^૩ માંહિ (મહિમાએ)

મહકાય-સોભાગી૦ (૨)

અંગુલીયેં નવિ મેરૂ ઢંકાયેં, છાબડીયેં રવિ-તેજ

અંજલીમાં જિમ ગંગ ન માએ, સુન મન તિમ પ્રભુ^૪-હેજ-

સોભાગી૦ (૩)

હુએા છિપે નહી અધર^૫-અરૂણ^૬ જિમ, ખાતાં પાન સુરંગ

પીવત ભર-ભર પ્રભુ-ગુણ પ્યાલા,

તિમ મુજ પ્રેમ અ^૭-ભંગ-સોભાગી૦ (૪)

ઢાંકી ઈક્ષુ^૮ પરાલશુંજી,^{૧૦} ન રહે લહી વિસ્તાર

વાચક જશ કહે પ્રભુતણેજી તિમ મુજ પ્રેમ-પ્રકાર-

સોભાગી૦ (૫)

ક

(૩૦) (૨-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(સહજ સલુણા હો સાધુજી! એ-દેશી)

પદ્મ પ્રભ જિન જઈ અલગા^{૧૨} રહ્યા, જિહાંથી નાવે લેખોજી^૨

કાગળને મસી^૩ તિહાં નવિ સંપજે, ન ચલે વાટ-વિશેષોજી

(સ^૫-કણ) સ-ગુણ-સનેહારે કદીય ન વિસરે- (૧)

ઈહાંથી તિહાં જઈ કોઈ આવે નહિ, જેહ કહે સંદેશોજી

જેહનું મિલવું દોહિલું તેહનું નેહ તે આપ-કિલેશોજી-

સગુણ૦ (૨)

વીતારાજીનું રે રાગ તે એક^૭ -પખો, કીજે ક્વણ-પ્રકારોજી

ઘોડો દોડે રે સાહિબ-વાજનાં, મન નાણે અસવારેજ
સગુણ ૦ (૩)

સાચી ભગતિ ભાવના^૯-રસ કંદો, રસ હોયે તિહાં દોષ રીઝેજ
હોળા-હોડેરે બિહુ^{૧૦}-રસ-રીઝથી મનના મનોરથ સીઝેજ-
સગુણ ૦ (૪)

પણ ગુણવંતારે-ગોડે ગાણ્યે, મોટા^{૧૨} તે વિશ્રામોજ
વાચક જશ કહે એહજ આસરે, સુખ લહું ઠામો ઠામજ
સગુણ ૦ (૫)

卐

૩૧ (૨-૭) શ્રી સુપાર્શ્વ-જિન સ્તવન

(લાછવદે માત મલ્હાર-એ દેશી)

શ્રીસુપાર્શ્વ-જિનરાજ તું ત્રિભુવન-શિર^૨-તાજ,
આજ હો ! છાજેરે-ઠકુરાઈ પ્રભુ ! તુજ પદ તણીજ-શ્રી ૦ (૧)

દિવ્ય-ધ્વનિ સુર^૪-ફૂલ ચામર છત્ર અ-મૂલ
આજ હો ! રાજે રે ભામંડલ ગાજે દંડુભિજ-શ્રી ૦ (૨)

અતિશય સહજના^૫ ચ્યાર, કરમ^૬-અધ્યાથી ઈચ્યાર,
આજ હો ! કીધા રે ઓગણીશે સુર^૭-ગુણ ભાસુરાજ-શ્રી ૦ (૩)

વાણી ગુણે પાંત્રીશ, પ્રાતિહારજ જગદીશ,
આજ હો ! રાજેરે-દિવાજે છાજે આઠશુંજ-શ્રી ૦ (૪)

સિંહાસન અશોક ખેઠા મોહે લોક,
આજ હો ! સ્વામીરે-શિવગામી વાચક જશ ચુર્યોજ-શ્રી ૦

卐

(૩૨) (૨-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(ધણુરા-ઢોલાની દેશી.)

ચંદ્રપ્રભ-જિન ! સાહિબા રે,

તુમ છો ચતુર-સુ-જાણુ ! મનના માન્યા
સેવા જાણો દાસની રે, દેશો ફળ નિરવાણુ^૧ મનના માન્યા
આવો આવો રે ચતુર ! સુખર-ભોગી,

કીજે વાત એકાંતે અ-ભોગી;

ગુણુ-ગોઠે પ્રગટે પ્રેમ, મનનાં આવોં (૧)

ઓછું-અધિકું પણુ કહે રે, આસંગાયત^૩ જેહ-મનનાં
આપે ફળને અણુ^૪-કહ્યું રે, ગિરુઓ^૫ સાહિબ તેહ

મનનાં આવોં (૨)

દીન^૬-કહ્યા-વિણુ દાનથી રે, દાતાની વાધેમામ^૭-મનનાં
જળદીયે^૮ ચાતક ખીજવીરે, મેઘ હુઆ તેણે શ્યામ મનનાં આવોં
પિઉ-પિઉ કારી તુમને જપું રે, હું ચાતક તુમે મેહ !-મનનાં
એક લહેરમાં દુઃખ હરો રે, વાધે ખિમણો નેહ-મનનાં આવોં
મોડું-વહેલું આપવું રે, તો શી ઢીલ કરાય ?-મનનાં
વાચક જશ કહે જગ-ધણી રે,

તુમ તૂઠે સુખ થાય-મનનાં આવોં (૫)

卐

(૩૩) (૨-૯) શ્રી સુવિધિ-જિન સ્તવન

(સુણો મેરી સજની ! રજની ન જાવે-રે-એ દેશી.)

લઘુ^૧પણુ હું તુમ મન નવિ માવું રે

જગ-શુર ! તુમને દિલમાં લાવું રે,

કુણને દીયે શાખાશીરે ? કહો શ્રીસુવિધિ-જિણુંદ ! વિમાસીરે

—લઘુ૦ (૧)

મુજમન આણુમાંહી ભગતિ છે આઝીરે, તેહ^૩દરીનો તું છેમાઝીરે
ચોગી પણ જે વાત ન જાણે રે, તે અચવિજ કુણપી હુઓ ટાણેરે

—લઘુ૦ (૨)

અથવા થિરમાંહિ અ-થિર ન માવેરે. મોટો ગજ દરપણુમાંઆવેરે
જેહને તેજે બુદ્ધિ પ્રકાશી રે, તેહને દીજે એ શાખાશી રે

—લઘુ૦ (૩)

ઉર્ધ્વ-મૂલ તરૂવર અધ-શાખારે, છંદપ-પુરાણે એહવી છે ભાખારે
અચરિજ વાળે અચરિજ દીકું રે; ભગતે સેવક કારજ સીધું રે

—લઘુ૦ (૪)

લાડ કરી જે બાળક બોલે રે, માત-પિતા મન અમીય તોલે રે
શ્રી નચવિજય વિષુધનો શીષરે,

જશ કહે એમ જાણે જગદીશરે—લઘુ૦ (૫)

卐

(૩૪) (૨-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(અલિ અલિ કદિ આવેગો-એ દેશી.)

શ્રી શીતલજિન ! ભેટીયે, કરી ભગતે ચોખું ચિત્ત હો
તેહશ્યું કહો છાનું કિશ્યું ? જેહને સોંખ્યાં તન-મન વિત્ત હો

—શ્રી૦ (૧)

દાયકનામેર છે ઘણા પણ તું સાચર તે ફૂપ હો

તે બહુ ખજુઆ તગતગે, તું દિનકર^૩તેજ-સ્વરૂપ હો—શ્રી૦

મોટો જાણી આદર્યો; દાલિદ્ર ભાંગો જગતાત હો
 તું કર્ણાવંત-શિરોમણિ, હું કર્ણાપાત્ર વિજ્યાત હો-શ્રી૦
 અંતરયામી સર્વી લહો, અમ મનની જે છે વાત હો
 મા આગળ મોસાળનાં, શ્યાં વરણવવાં અવદાત ? હો-શ્રી૦
 જાણો તો તાણો કિશું, સેવા-ફળ દીજો દેવ હો
 વાચક જશ કહે દીલની, એ ન ગમે મુજમન દેવ હો-શ્રી૦ (૫)

ક

(૩૫) (૨-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસ-જિન સ્તવન

(કરમ ન છુટેરે પ્રાણીયા-એ દેશી.]

તુમે બહુમિત્રી^૧ રે સાહિબા; માહરે તો મન એક
 તુમ વિણ બીજરે નવિ ગમે, એ મુજ મોટી રે ટેક
શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો (૧)

મન રાખો તુમે સવિ તણાં, પણ કિહાંએક મલી જાઓ
 લલચાવો લખ લોકને, શાથી સહજ ન થાઓ ?-શ્રી૦ (૨)

રાગ^૨-ભરે જન-મન રહો, પણ ત્રિહું કાળ વિરાગ
 ચિત્ત તુમારા રે સમુદ્રનો. કોય ન પામેરે તાગ-શ્રી૦ (૪)

એહવાશું^૩ ચિત મેળવ્યું, કેળવ્યું પહેલાં ન કાંઈ
 સેવકનિપટ^૪ અબૂઝ છે, નિરવહેશો તુમે સાંઈ-શ્રી૦ (૪)

નિરાગીશું^૫ રે કિમ મિજે ? પણ મળવાનો એકાંત
 વાચક જશ કહે મુજ મિજ્યો, લયતે કામણ તંત-શ્રી૦

ક

(૩૬) (૨-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન
(ભોતીડાની—એ દેશી)

સ્વામી ! તુમે કાંઈ કામણ કીધું, ચિતડું અમારું ચોરી લીધું
સાહિબા ! વાસુપૂજ્ય જિણુંદા,

મોહના ! વાસુપૂજ્ય જિણુંદા.

અમે પણ તુમશું કામણ કરશું,

ભગતે ગ્રહી મન-ઘરમાં ધરશું—સાહિબા૦ (૧)

મન-ઘરમાં ધરીયા ઘર-શોભા, દેખત નિત રહેશે ! ચિર થોભા
મને વૈકુંઠ અ-કુંઠિત-ભગતે,

ચોગી ભાખે અનુભવ-યુગતે—સાહિબા૦ (૨)

કલેશ^૨વાસિત મન સંસાર, કલેશ-રહિત મન તે ભવપાર
જો વિશુદ્ધ-મન ધર તુમે આયા,

પ્રભુ તો અમે નવનિધિ રિદ્ધિ પાયા—સાહિબા૦ (૩)

સાત રાજ અલગા જઈએઠા, પણ ભગતે અમ મનમાં પેઠા
અલગાને વલગ્યા જો રહેવું,

તે ભાણા^૩ ખડખડ દુઃખ સહેવું—સાહિબા૦ (૪)

ધ્યાયક ધ્યેય ધ્યાનગુણ એકે, ભેદ^૪-છેદ કરશું હવે ટેકેપ
ખીરનીર પરે તુમશું મિલશું

વાચક યશ કહે હેજો હલશું—સાહિબા૦ (૫)

卐

(૩૭) (૨-૧૩) શ્રી વિમલ-જિન સ્તવન

સેવો ભવિયાં ! વિમલ જિણેસર, દુલહા સન્નન-સંગણ

એહવા પ્રભુનું દરશણ લહેવું, તે આલસમાંહે ગંગાણ-સેવો૦

અવસર પામી આલસ કરશે, તે મૂરખમાં પહિલોજી
ભૂખ્યાને જિમ ઘેબર દેતાં, હાથ ન માંડે ગહિલોજી^૧—સેવો.
ભવ-અનંતમાં દરશણ દીકું, પ્રભુ એહવા દેખાડેજી
વિકટ^૨અંથિ જે પોગિ પોગિયો, કર્મ-વિવર ઉઘાડેજી—સેવો.
તત્ત્વ^૪—પ્રીતિ કર પાણી પાએ, વિમલાલોકે આંજીજી
લોચણુ ગુરુ પરમાન્ન દિએ તવ,

બ્રમ નાંખે સવિ ભાંજીજી—સેવો. (૪)

બ્રમ ભાંખ્યો તવ પ્રભુશું પ્રેમે, વાત કરું મન ખોલીજી
સરલતણે જે હીયડે આવે,

તેહ જણાવે (૩) ખોલીજી—સેવો. (૫)

શ્રીનયવિજય વિષુધ^૪ પય સેવક, વાચક જશ કહે સાચુંજી
કોડિકપટ ભે કોઈ દેખાવે,

તોહી પ્રભુ વિષુ નવિ રાચુંજી—સેવો. (૬)

卐

(૩૮) (૨-૧૪) શ્રી અનંત-જિન સ્તવન

શ્રી અનંત-જિન શું કરો, સાહેલડિયાં,

ચોલ^૧-મજીકનો રંગ રે-ગુણુ—વેલડિયાં !

સાચો રંગ તે ધર્મનો, સા. બીજો રંગ પતંગ^૨ રે-ગુણુ.
ધરમ-રંગ જીરણુ નહિં, સા. દેહ તે જીરણુ થાયરે-ગુણુ.
સોનું તે વિણુસે નહિં, સા. ઘાટ-ઘડામણુ બાયરે-ગુણુ. (૨)
ત્રાંખું જે રસ^૩-વેધીક, સા. તે હોએ બચુ^૪હમરે-ગુણુ.
ફરિ ત્રાંખું તે નવિ હોવે, સા. એહવો જગ-ગુરુ પ્રેમ રે
—ગુણુ. (૩)

ઉત્તમ ગુણ-અનુરાગથી, સાં લહિએ ઉત્તમ ઠામરે
—ગુણ૦ (૪)

ઉદક બિંદુ^૬ સાયર લળ્યો, સાં જિમ હોય અખય-
અલંગરે—ગુણ૦

વાચક જશ કહે પ્રભુ-ગુણે સાંતિમ મુજ પ્રેમ-પ્રસંગ રે
—ગુણ૦ (૫)

卐

(૩૯) (૨-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(ખેડવે ભાર ધણો છે રાજ ? વાતો કમ કરો છો-એ દેશી;
થાશુ^૧ પ્રેમ બન્યો છે રાજ, નિરવહેશ્યો^૨ તો લેખે
મેં રાગી પ્રભુ ! થેં છો નિરાગી અણગુગતે^૩ હોએ હાંસી
એકપખો જે નેહ નિરવહ્યો, તે માંહી કીસી શાખાશી ?
થાંસુ^૦ (૧)

નિ-રાગી સેવે કાંઈ હોવે, ઈમ મનમેં નવિ આણું
ફળે અ^૪-ચેતન પણ જિમ સુરમણિ^૬, તિમ તુમ ભગતિ પ્રમાણું
—થાંસુ^૦ (૨)

અંદન શીતલતા ઉપજાવે, અગનિ તે શીત મિટાવે
સેવકનાં તિમ દુઃખ ગમાવે, પ્રભુ ગુણ-પ્રેમ સ્વભાવે-થાંસુ^૦
વ્યસન^૭ ઉદય જલધી અનુહરે, શશિને તેજ સંબંધે
અણુસંબંધે કુમુદ અણુહરે, શુદ્ધ-સ્વભાવ પ્રબંધે-થાંસુ^૦
દેવ અનેરા તુમથી છોટા થેં જગમાં અધિકેરા
જશ કહે ધર્મજિણેસર ! થાસું, દિલ માન્યા હૈ મેરા-થાંસુ^૦

卐

(૪૦) (૨-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ઘોડલિયો મૂક્યો સરોવરિયાની પાળ-એ દેશી.)

ધન દિન વેલા ! ધન ધડી તેહ ! અચિરારો નંદન જિન જહી^૧
લેટશુંજી

લહેશુંરે સુખ દેખી મુખર-ચંદ, વિરહ-વ્યથાના દુખ મેટશુંજી
—ધન૦ (૧)

જાણ્યો રે જેણે તુજ ગુણ-લેશ,

ખીજે રે રસ તેહને મન નવિ ગમેંજી

ચાખ્યો રે જેણે અમી લવ-લેશ,

ખાકસઃ-બુકસ તસ ન રૂચે કિમેંજી—ધન૦ (૨)

તુજ^૫સમક્ષિત-રસ-સ્વાદનો જાણુ,

પાપ કુમતને (જે) બહુ-દિન સેવીઓજી

સેવે જા કરમને યોગે તોહિ,

વાંછે તે સમક્ષિત-અમૃત ધુરે લિખ્યુંજી—ધન૦ (૩)

તાહરું ધ્યાન તે સમક્ષિતરૂપ, તેહજ જ્ઞાનને ચારિત્ર તેહ છે જી

તેહથીરે જાએ સઘળાં પાંપ, ધ્યાતારે ધ્યેય-સ્વરૂપ હોયેં પછેજી

—ધન૦ (૪)

દેખીરે અદ્ભુત તાહરું રૂપ. અચરિજ લવિક અ-રૂપી-પદ વરેજી

તોહરી ગત તું જાણે દેવ,

સમરણુ-લજન તે વાચક જશ કરેજી—ધન૦ (૫)

(૪૧) (૨-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

સાહેલાં હે કુંથુજિણેસર ! દેવ,

રતન દીપક અતિ દીપતો-હો લાલ

સાહેલાં હે મુજ મન-મંદિર માંહે,

આવે જો અરિ-દલ જીપતો—હો લાલ (૧)

સાં મિટ્ટે તો મોહ અંધાર, અનુભવ તેજે ઝળહળે—હો લાલ
સાં ધૂમ^૧—કપાયની રેખ,

ચરણ^૨—ચિત્રામણ નવિ ચળે—હો લાલ (૨)
સાં પાત્ર^૩ કયે^૪ નહિ હેઠં, સૂરજ તેજે નવિ છુપે—હોલાલ
સાં સર્વ—તેજનું તેજ, પહેલાંથી વાધે પછે હો લાલ (૩)
સાં જેહ ન મરૂતને^૫ (સમીરને) ગમ્ય,

ચંચલતા જે નવિ લહે—હો લાલ
સાં જેહ સદા છે રમ્ય,

પુષ્ટ^૫—(પૃષ્ઠ) ગુણે નવિ કૃશ રહે—હો લાલ (૪)
સાં પુદ્ગલ—તેલ^૬ ન ખેપ, તેહ ન શુદ્ધશા લહે—હો લાલ
સાં શ્રી નયવિજય સુ—શીશ,

વાચક જશ એણીપરે કહે—હો લાલ (૫)

卐

(૪૨) (૩--૧૮) શ્રી અરનાથ—જિન સ્તવન

(આસણરાયોગી—એ દેશી)

અરજિન ^૧ભવ—જલનો તારૂ, ^૨મુજ મન લાગે વારુરે^૩
બાંહે ઘડી એ ભવિજન તારે,
—મન—મોહન સ્વામી આણે શિવપુર આરે^૪રે—મન^૦ (૧)
તપ—જપ=મોહ-મહા-તોફાને, નાવ ન ચાલે માને રે—મન
પણુ નવી ભય મુજ હાથે હાથે, તારે તે છે સાથે રે—મન^૦
ભગતને સ્વર્ગ^૫, સ્વર્ગથી અધિકું જ્ઞાનીને ફળ દેઈ રે—મન^૦
કાયા—કબટ વિના ફળ લહીએ,

મનમાં ધ્યાન જ ધરીયે^૬ રે—મન^૦ (૩)

જે^૫ઉપાય-ખડું-વિધની રચના, યોગ^૬-માયા તે જાણો રે—મન.

શુદ્ધ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાય ધ્યાને,

શિવ દે પ્રભુ સ-પરાણો રે—મન૦ (૪)

પ્રભુ પાય વલગ્યા તે રહ્યા તાબ,

અલગા અંગ ન સાબ રે—મન૦

વાચક જશ કહે અવર ન ધ્યાઉં,

એ પ્રભુના ગુણ ગાઉં રે—મન૦ (૫)

❧

(૪૩) (૨-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(નાભીરાયકે ખાર—એ દેશી.)

તુજ-મુજ રીઝની^૧ રીઝ,^૨ અટપટ^૩ એહ ખરીરી

લટપટ નાવે કામ, ખટપટ-લાંજ પરીરી (૧)

મલ્લિનાથ તુજ^૪ રીઝ, જન-રીઝે^૫ ન હુયેરી

હો ! એ રીઝણનો ઉપાય, સાહમું કાંઈ ન જુયેરી (૨)

દુરારાધ્ય^૬ છે લોક, સહુને સમ^૭ ન (શશીરી) સરીરી

એક^૮ હુહવાએ ગાઠ, એક જો બોલે હસીરી (૩)

લોક-લોકોત્તર વાત, રીઝ^૯ હોઈ જુધરી;

તાત^{૧૦}-ચક્રધર પૂજ, ચિંતા એહ હુધરી (૪)

રીઝવો એક સાંઈ,^{૧૧} લોક તે વાત કરિરી

શ્રીનયવિજય સુ-શીશ, એહજ ચિત્ત ધરીરી (૫)

❧

(૪૪) (૨-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી-જિન સ્તવન

(પાંડવ પાંચે વંદતા—એ દેશી)

મુનિસુવ્રત-જિન વંદતાં, અતિ-ઉલસિત તન-મન થાય રે

વદન^૧ અનોપમ નિરખતાં, માહરા ભવ-ભવનાં દુઃખ જાય રે
જગતગુરુ ! જગતો સુખકંદરે, સુખકંદ અમંદ આનંદ-જગત
નિશદ્દિન સૂતા-જગતાં, હીયડાથી ન રહે દૂર રે
જબ ઉપગાર સંભારીયેં, તબ ઉપજે આણુંદર-પૂર રે-જ૦
પ્રભુ ઉપગાર-ગુણે ભર્યા, મન અવગુણ એક ન સમાયરે
ગુણ^૨ગુણ-અનુબંધી હુઆ, તે તો અક્ષયભાવ કહાય રે—જ૦
અક્ષર થોડા ગુણ ઘણા, સજ્જનના તે ન લખાય રે
વાચક જશ કહે પ્રેમથી, પણ મનમાંહે પરખાય રે-જ૦

(૪૫) (૨-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
શ્રી નમિ-જિનની સેવા કરતાં,

અલિય^૧-વિઘન^૨ સવિ દૂરે નાસે જી
અષ્ટ મહાસિદ્ધિ નવ નિધિ લીલા,

આવે બહુ (સકૃ) મહમૂર (!) પાસેજી—શ્રી૦ (૧)
મય^૩-મત્તા અંગણુ ગજગાજે, રાજે તેજી તુખાર^૪ચંગાજી^૫
બેટા-બેટી બંધવ-બેડી, લહીયેં બહુ અધિકાર રંગાજી—શ્રી૦
વલ્લભ^૬-સંગમ રંગ લહીજે, અણુ^૭-વાહલા હોયે દૂર સહજેજી
વાંછાતણો વિલંબ ન દૂજે,

કારણ સીજેં ભૂરિ સહજેજી—શ્રી૦ (૩)
ચંદ્ર-કિરણ ચશ ઉજ્જવલ ઉલ્લસે, સૂર્ય-તુલ્ય પ્રતાપ દીપેજી
જે પ્રભુ ભગતિ કરે નિત વિનયેં,

તે અરીયા બહુ તાપ જીપેજી—શ્રી૦ (૪)
મંગળ-માળા લરછી^{૧૦} વિશાળા, બાળા^{૧૧} બહુલે પ્રેમ રંગેજી
શ્રીનયવિજય વિબુધ પય સેવક,

કહે લહિયે પ્રેમ-સુખ અંગેજી—શ્રી૦ (૫)

(૪૬) (૨-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
તોરણથી રથ ફેરી ગયા રે હાં,

પશુઆંશિર દેઈ દોષ-મેરે વાલિમા
નવ ભવ નેહ નિવારિયો રે હાં શ્યો જોઈ આંચા જોષ ? મેરે
ચંદ્ર^૨કલંકી જેહથી રે હાં, રામ ને સીતા-વિયોગ, મેરે
તેહ કુ-રંગને વયણલે રે હાં, પતિઆવે^૩કુણ લોક ?-મેરે
ઉતારી હું ચિત્તથી રે હાં, મુગતિ ધુતારી હેત, મેરે
સિદ્ધ અનંતે ભોગવી રે હાં, તેહશ્યુ^૪ કવણ સંકેત ?-મેરે
પ્રીત કરંતાં સોહલી રે હાં, નિરવહતાં જંજલ, મેરે
જેહવો વ્યાજ^૫ખેલાવવો રે હાં, જેહવી અગનની આળ-મેરે
જો વિવાહ અવસર દિઓ રે હાં, હાથ ઉપર નવિ હાથ, મેરે
દીક્ષા અવસર દીજીયે રે હાં, શિર ઉપર જગનાથ !-મેરે (પ)
ઈમ વિલવતી રાજુલ ગઈ રે હાં, નેમ કને^૬વ્રત લીધ, મેરે
વાચક જશ કહે પ્રણુમીયે^૭ રે હાં, એ દંપતિ દોઈ સિદ્ધ-મેરે

卐

(૪૭) (૨-૨૩) પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ મહાર)

વામાનંદન, જિનવર, સુનિવરમાં વડો રે; કે સુનિં,
જિમ સુરમાંહિ^૧ સોહે, સુરપતિ^૨ પરવડોર રે, કેં સુરં
જિમ ગિરિમાંહિ સુરાચલ^૩, મૃગમાંહિ કેસરી રે; કેં મૃગં,
જિમ ચંદન તડમાંહિ, સુલટમાંહી સુર^૪-અરી રે, કેં સુલટં
નદીયાંમાંહિ જિમ ગંગ, અનંગ^૫સુરૂપમાં રે, કેં અનંગં
ફૂલમાંહિ અરવિંદ. ભરતપતિ બૂપમાં રે; કેં ભરતં

ઔરાવણુ ગજમાંહિં, ગરૂડ ખગમાં યથા રે, કેં ગરૂડં
 તેજવંતમાંહીં લાણુ, વખાણુમાં જિનકથા રે કેં વખાણું (૨)
 મંત્રમાંહિ નવકાર, રતનમાંહિ સુરમણી રે. કેં રતનં
 સાગરમાંહિ સ્વયંભૂ-રમણુ શિરોમણિ રે, કેં રમણુ
 શુકલધ્યાન જિનધ્યાનમાં, અતિ નિરમળપણે રે, કેં અતિં
 શ્રી નયવિજય-વિભુધ પય-સેવક ઈમ લણે રે. કેં સેવકં (૩)

卐

(૪૮) (૨-૨૪) શ્રી મહાવીર-પ્રભુ સ્તવન

ગિરૂઆરે^૧ગુણુ તુમ-તણા, શ્રી વધર્માન-જિનરાયારે

—ગિરૂઆં (૧)

સુણુતાં શ્રવણે અમી ઝરે, માહરી નિર્મળ થાયે કાયા રે—

તુમ ગુણુ-ગણુ ગંગા-જળે, હું ઝીલીરનિરમળ થાઉં રે

અવર ન ધંધો આદરૂં, નિશ-દિન તોરા ગુણુ ગાઉં રે

—ગિરૂઆં (૨)

ઝીલ્યા જે ગંગા-જળે, તે છીલર^૩ જળ નવી પેસે રે

માલતી ફૂલે મોહિયા, તે ખાવળે જઈ નવી જોસે રે

—ગિરૂઆં (૩)

ઈમ અમહે તુમ ગુણુ^૪ગોઠશું, રંગે રાખ્યા ને વળી માખ્યા રે

તે કિમ પરસુર આદરે, જે પરનારી-વશ રાખ્યા રે-ગિરૂઆં

તું ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારો રે

વાચક જશ કહે માહરે, તું જીવ-જીવન આધારો રે-ગિરૂઆં

卐

પૂ. શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન ચોવિશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૨-૧

૧. જગતને વાલમ=પ્રિય અથવા જગવાલ=જગપાલ
જગતના પાલન કરનારા (આ અર્થમાં હો એ
રાગપૂર્તિવાચી શબ્દ ગણી જુદો સમજવો) ૨.
કમળ ૩. આઠમના અર્ધવૃત્તાકાર ચંદ્ર જેવા ૪.
કપાળ, લલાટ ૫. મુખ ૬. શરદઋતુની પૂર્ણિમાનો
ચંદ્ર ૭. એક હજાર આઠ ૮. અંતરંગ ઉદાત્ત
ગુણરૂપ લક્ષણો ૯. ઈંદ્રનું ઐશ્વર્ય, ચંદ્રની સૌમ્યતા
સૂર્યની તેજસ્વિતા, ગિરિ પર્વત=મેરૂપર્વતની ધીરતા
૧૦. પોષણ=વધારો

સ્તવન ૨-૨

૧. ભમરો ૨. ખાખોચીયા, ૩. આનંદ-સંતોષ ૪.
હંસ ૫. શ્રેષ્ઠ તળાવનું પાણી ૬. મેઘ વિના=વરસાદના
પાણી વિના ૭. ચાતકનું બાળકપણ (એટલે કે-ચાતકનું

બાળક પણ એવી ટેવવાળું હોય છે કે—વરસાદના પાણી વિના ઉત્તમ જળાશયના પાણીની ઇચ્છા સરખી કરતું નથી, એમ બીજી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો આશય બાણવો.) ૮. ટહુકાનું મીઠું ગૂંજન ૯. આંબાનો મહોર ૧૦. શ્રેઠ્ઠ ૧૧. આંબો ૧૨. ગુણુ શૂન્ય ૧૩. સૂર્ય—વિકાસી—કમળની જાતિ ૧૪. સૂર્યનાં કિરણો ૧૫. ચંદ્ર—વિકાસી કમળની જાતિ ૧૬. પાર્વતી ૧૭. શંકર અહીં ‘વિના’ અધ્યાહારથી સમજવું ૧૮. શ્રી કૃષ્ણ=વિષ્ણુ ૧૯. લક્ષ્મી ૨૦. અનુકૂળ

સ્તવન ૨—૩

૧ સેવામાં. ૨ છાને=એકાંતમાં અર્થાત્ આટલા રાત—દિવસ તમારા ધ્યાનમાં ઊભા રહેવા છતાં પણ જે તમે મનમાં ન આણો તો એકાંતમાં બોલાવી તમને શું સમજાવવું ?

અહીં, થાને રે, આવો પણ પાઠ જૂની પ્રતોમાં મળે છે. તો તે મારવાડી—ભાષાના આધારે ‘તમને એવો અર્થ કરી તમને શું કહેવું ?’ એમ અર્થસંગતિ થઈ શકે. ૩ સેવકનો જિંમગ. ૪ ભવિતવ્યતાના પરિપાકે અમુક વિવક્ષિત કાળનો પરિપાક થયે છતે—તે ક્ષાયોપશમિક—ભાવની પ્રાપ્તિ, ૫ અંતરંગ જ્ઞાનાદિ ગુણોની ક્ષાયોપશમિક અવસ્થા ૬. વયરૂપી કાળની દ્રષ્ટિએ નાનું હોવાથી ચાલવામાં લથડીયાં ખાતું

સ્તવને ૨-૪

સુંદર ફળ આપનાર તરીકે મનને લોભાવનાર
 વેલડી ૨. કૃતાર્થ=સફળ ૩. પ્રભુની સાથે ખીજે
 અર્થ પ્રભુનો સાથ=સંપર્ક-સમાગમ ૪. ચિંતામણિ
 ૫. કલ્પવૃક્ષ ૬. ઘેવર ૭. દેવતાઈ પાણી-અમૃત
 ૮. સુંદર. સગવડભરી પાલખી ૯. સારા માણસો-
 કુટુંબીજનો ૧૦, ઝાડ ૧૧. નાવડી ૧૨. છૂટકારો=
 વિગેગ.

સ્તવન ૨-૫

૧. ન જાય તેવો ૨. સુગંધ ૩. પૃથ્વીમાં પ્રબળ
 સુગંધના પ્રભાવથી ૪. ભક્તિરાગ ૫. ઓઠ ૬.
 લાલ ૭, સાડું-શ્રેષ્ઠ ૮ અ-દૂટ ૯. શેલડી ૧૦. ઘાસથી

સ્તવન ૨-૬

૧. ફર ૨. લખાણ=કાગળ ૩. બહાનું ૪. રસ્તો
 ૫. ગુણવાળા-સારા ગુણવાળાનો સ્નેહ ૬. પોતાને
 કબ્જે ૭. એક તરફ ૮ માલિકની લગામ મુજબ
 ૯. ભાવોની તન્મયતાનો રસ ૧૦. બંનેની રસ-
 પૂર્વક અંતરની પ્રસન્નતાથી ૧૧. ગુણવાન મહા-
 પુરુષોની સોબતથી ૧૨. કેમકે મોટાઓ વિશ્રામ
 =આધારરૂપ-શરણરૂપ હોય છે.

સ્તવન ૨-૭

૧. શ્રેષ્ઠ ૧. ઐશ્વર્ય ૩. તીર્થ'કરપદની ૪. દેવતાઈ
 ફૂલો ૫. જન્મથી થયેલ=સ્વાભાવિક ૬. કર્મ ક્ષયથી
 ૭. દેવોના સમૂહથી ૮. સારા ૯. શોભી રહ્યા છે

સ્તવન ૨-૮

૧. છેવટે મોક્ષ ૨. સુખને ભોગવનારા ૩. વધુ
પ્રેમ-સંબંધવાળા ૪. વગર-કહ્યે ૫. શ્રેષ્ઠ ૬.
દીનપણું દાખવ્યા વગરના દાનથી ૭. મહિમા.

સ્તવન ૨-૯

૧. પ્રમાણથી નાનો ૨. મારા અણુસ્વરૂપ મનમાં
લક્ષિત ઘણી છે તે મનરૂપ દરી=શુદ્ધાનો તું માઝી
=માજી-માલિક છે ૩. કેટલાથી ૪. વેદ અને પુરાણમાં

સ્તવન ૨-૧૦

૧. નિર્મળ ૨. દાતા તરીકેનું નામ ધરાવનાર.
૩. સૂર્ય ૪. વર્ણન.

સ્તવન ૨-૧૧

૧. ઘણા મિત્ર=મુલાકાતીવાળા ૨, રાગના સમૂહથી
લોકોના મનમાં રહો છો તેમ છતાં પણ તમે ત્રણે
કાળ વીતરાગ છો ૩. આવા વીતરાગ પ્રભુથી ચિત્ત
મેળવ્યું છે પણ પ્રથમથી કંઈ યોગ્ય કેળવણી કરી
નથી ૪. સેવક સાવ અબ્બણ છે તમે સ્વામી=ઘણી
તરીકે થઈ નભાવશો.

સ્તવન ૧૨

નિર્દોષ-સંપૂર્ણ લક્ષિતના બળે ૨. આર્તધ્યાનાદિથી
હ્રષિત બની ૩. ભાણે બેઠા પછી પીરસવાનું આવે
નહીં કે મોડું આવે તેથી થાળી-વાડકો ખખડાવ્યા
કરવો પડે ૪. પરમાત્મા અને આત્માનો ભેદ તથા
આત્મ-કાર્યનો છેદ ૫, ખંતપૂર્વક પ્રયત્નોથી.

સ્તવન ૨-૧૩

૧ અથિલ=મગજની નળગાઈવાળો=ઘેલો ૨, રાગદ્વેષની હુલેઈ અને નિકટ જે અંથિ-તે રૂપી પોળ-દરવાજા ઉપર ૩ પોળિયો=દ્વારપાળ કર્મવિવર નામનો તે અંથિને ઉઘાડે, એટલે મળવાની તક આવે ૪ આ ગાથમાં લબ્ય-પ્રાણીને ધર્મમાર્ગે ઉપયોગી તત્ત્વ-પ્રીતિકર પાણી, વિમળાલોક અંજન અને કહ્યાણુ પરમાન્ન (ખીર)ની વાત જણાવી છે.

સ્તવન ૨-૧૪

૧. પીસેલી મજીકનો-મજબૂત=પાકો. ૨. હળદળનો રંગ=કાચો, ૩. ઔષધિઓથી પકાવીને તૈયાર કરેલ ધાતુરસથી વીંધાયેલ, ૪. સાચું ૫. સોનું, ૬. પાણીનું ખિંડું.

સ્તવન ૨-૧૫

૧. તમારાથી, ૨. નભાવશો, ૩. યોગ્ય સંબંધ ન હોઈ, ૪. એક તરફી ૫. જડ, ૫. ચિંતામણિ, ૭. પૌરાણિક માન્યતા પ્રમાણે આ ગાથાનો અર્થ આ પ્રમાણે.

સમુદ્રમાંથી દેવાસુરોએ મંથન કરી ચૌદ રત્નો મેળવ્યાં, તેમાં ચંદ્રની ઉત્પત્તિ થઈ. એટલે ચંદ્ર પોતાનો પુત્ર હોઈ અમાસના દિવસે ચંદ્રની કળાઓ ક્ષીણ થવા રૂપે વ્યસન=દુઃખના ઉદયે જલધિ=સમુદ્ર પણ મોટી ભરતીના કારણે જાણે અબુહરે=ઉછળે અને ચંદ્ર પાછળ ઊંચો નીચો થાય, પણ તે તો સંબંધે=પોતાનો પુત્ર છે, માટે.

પણ કોઈ જાતના જન્ય-જનક સંબંધ વિના પણ કુમુદ=ચંદ્રવિકાસી કમળો ચંદ્રના તેજથી ખીલે અને ચંદ્રનો તેજ વિના કરમાય એ ખરેખર વગર-સંબંધે પણ માત્ર ચંદ્રની શીતળતાના ગુણના આકર્ષણથી થાય છે. તે હકીકતમાં ઉચિત કહેવાયું.

સ્તવન ૨-૧૬

૧. જ્યારે ૨. મુખરૂપી ચંદ્ર, ૩ વિયોગની પીડાના, ૪. રસ હીન-કોરા ફેાતરા, ૫. તારા સમકિતના રસનો સ્વાદ જોણે ચાખ્યો તે કદાચ કર્મવશ થઈ ઘણા કાળથી સેવેલ પાપની આચરણા કરે તો પણ સમકિત-અમૃતની જ ઈચ્છા મુખ્યપણે હોય.

સ્તવન ૨-૧૭

૧. કષાયરૂપ ધૂમાડાની રેખા પણ નહીં, ૨. ચારિત્રરૂપ મિત્રો બગડે નહિ, ૩. નીચે પાત્ર=વાસણની જરૂર નથી ૪ પવનથી ખુઝાય નહીં, ૪. પોષણના ગુણમાં જે દુર્બળ નથી. અથવા પાછળથી જે ઝાંખો થતો નથી, ૬. કોઈપણ બાહ્ય પદાર્થ-પુદ્ગલ-તૈલ વગેરે નાખવું પડતું નથી.

સ્તવન ૨-૧૮

૧. સંસાર સમુદ્રનો, ૨. તારનાર ૩. સુંદર ૪. કિનારે, ૫. ઘણા પ્રકારના મોક્ષના ઉપાયોની ગોઠવણી ૬. યોગની માયા=ગોઠવણી ૭. કુશળતા સાથે=હોંશિયાર

સ્તવન ૨-૧૯

૧. પ્રસન્નતા, ૨. પ્રેમ, ૩. ચૂંચ, ૪. તમારી-પ્રભુની પ્રસન્નતા, પરલોકની પ્રસન્નતાથી, ૬. હુઁખેકરીને રાજ

રાખી શકોય, ૭. બધા શરીર=પ્રાણીઓ સમ=સરખા હોઈ શકતા નથી, ખીજો અર્થ-રાશી=ચંદ્ર બધાને સરખો નથી હોતો, કોઈને બારમો પણ હોય છે, ૮. એક ખૂબ દુઃખી થાય ૯. પ્રસન્નતાની રીતો જુદી છે, ૧૦. ભરત ચક્રીને પિતાજી તીર્થંકરના કેવળજ્ઞાન અને ચક્ર રત્નની પૂજા સમકાળે ચિંતાનો વિષય બની,

સ્તવન ૨-૨૦

૧. સુખ, આનંદનો સમૂહ, ૩. ગુણો ગુણની પરંપરા-વાળા, ૩. પ્રભુનો અનુભવ રૂપ જે પ્રેમ તે અક્ષયપદ આપે છે.

સ્તવન ૨-૨૧

૧. અંતરાય ૨. અવરોધો ૩. મદદથી મસ્ત ૪. હાથી ૫. ઘોડા ૬. સારા ૭. ઈષ્ટ વસ્તુનો સંયોગ ૮. ઉદ્ધાસથી ૯. અનિષ્ટ=અરૂચકર પદાર્થો. ૧૦. થાય, ૧૧. સ્વાભાવિક રીતે, ૧૨. દુશ્મનનો તાપ ખૂબ જીતે, ૧૩. વિશાળ લક્ષ્મી, ૧૪. ઘણાં બાળકો.

સ્તવન ૨-૨૨

૧. પશુઓના માથે ૨. વિશ્વાસ કોણ કરે? ૩. ઉપાધિ ૪. સર્પને રમાડવો. ૫. પાસે,

સ્તવન ૨-૨૩

૧. ઈંદ્ર, ૨. શ્રેષ્ઠ ૩. મેરૂપર્વત ૪. લડગૈયો, ૫. કામદેવ, ૬. શ્વેતકમળ.

સ્તવન ૨-૨૪

૧. શ્રેષ્ઠ, ૨. નહાઈને, ૩. છીછરા પાણીમાં, ૪. ગુણની ચર્ચાથી.

શ્રી વર્દ્ધમાનસ્વામીને નમઃ
 પૂ. મહેાપાધ્યાય યશોવિજયજી
 કૃત
 સ્તવન—ચોવીસી

[૩]

(૪૯) (૩-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવજી

(મેરો પ્રભુ નીકો મેરો પ્રભુનીકો—એ દેશી)

ઋષભજિણુંદા ઋષભજિણુંદા તું સાહિબ ! હું છું તુજ પદ
 તુજશ્યુ પ્રીતિ બની મુજ સાચી,

મુજ મન તુજ ગુણશ્યુ રહ્યો માચી^૨—ઋષભ૦ (૧)
 દીઠા દેવ રૂચે ન અનેરા,^૩

તુજ પાખલિ^૪ ચિતડું દિયેં ફેરા
 સ્વામી શ્યુ કામણડું કીધું,

ચિતડું અમારું ચોરી લીધું—ઋષભ૦ (૨)
 પ્રેમ બંધાણો તે તો બાણો,

નિરવહશ્યો^૫ તો હોશે વખાણો^૬
 વાચક જશ વિનવે જિનરાજ,

પ્રાંહ્ય ગ્રહ્યાની તુજને લાજ—ઋષભ૦ (૩)

(૫૦) (૩-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(કપૂર હોઈ અતિ ઉજળું રે —એ દેશી)

વિજયા-નંદન ગુણનીલોલ,^૧ જીવન જગદાધાર
તેહશ્યું મુજ મન ગોઠડીલ,^૨ જાજે વારોવાર—
સોભાગી જિન ! તુજ ગુણનો નહિં પાર,

તું તો દોલતનો દાતાર—સોભાગી૦ (૧)

જેહવી કૃપ્યા-છાંહડીલ, જેહવું વનનું ફૂલ
તેજશ્યું જે મન નવિ મિજ્યુંલ,

તેહવું તેહનું શૂલ—સોભાગી૦ (૨)

માહરૂં તો મન ધુરિયકીલ,^૩ હજિઉં^૪ તુજ ગુણ-સંગ
વાચક જશ કહે રાખશેલ, દિન-દિન ચઢતો રંગ—સોભાગી૦

ક

(૫૧) (૩-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

સેનાનંદન સાહિબ સાચોરે, પરિપરિ પરખ્યો હીરો જાચોરે
પ્રીતિ^૨-મુદ્રિકા તેહશ્યું જોડિ રે,

જાણું મેં લહી કંચનકોડી રે—સોના૦ (૧)

જેણે ચતુરશ્યું ગોઠિર ન બાંધી રે,

તિણે તો જાણ્યું ફાકટ-વાધી રે

સુગુણ^૩ મેલાવે જેહ ઉછાહો રે,

જાણ્યો-જનમનો તેહ જ લાહો રે—સોના૦ (૨)

સુગુણ-શિરોમણિ સંભવસ્વામી રે,

તેહ-નિવાહ ધુરંધર પામી

વાચક જશ કહે મુજ દિન વણિયો રે,

મનનો મનોરથ સઘળો ફળીયો રે—સોના૦ (૩)

(૫૨) (૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(ગાડી ગાજરે-એ દેશી.)

શેઠ સેવોરે અભિનંદન દેવ, જોહની સારેરે^૧ સુરનર કિંનર સેવ
એહવો સાહિબ સેવે તેહ હજૂર, જોહનાં પ્રગટ કીધાં પુણ્ય^૨

—૫^૩ર શેઠં (૧)

જેહ સુગુણ સનેહી સાહિબ હેજ^૩, દેગલીલાથી લહીયેં સુખ-સેજ
વૃણ સરખું લાગે સઘજે સાચ, તે આગળિ આન્યું ધરણી રાજ

—શેઠં (૨)

અલવે મેં પામ્યો તેહવો નાથ,

તેહથી હૂં નિશ્ચય હુઓરે સ-નાથ

વાચક જશ કહે પામી રંગ રેલિ,

માનું શીતળ અંગણડે સુરતરવેલી—શેઠં (૩)

卐

(૫૩) (૩-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(ધુધરીઆળો ઘાટ-એ દેશી)

સુમતિનાથ દાતાર, કીજે ઓળગ^૧ તુમ તણી ર

દીજે શિવ-સુખ સાર, જાણી ઓળગ જગ-ધણી ર-સુમતિં

અખય ખજનો તુજ, દેતાં ખોડિ લાગે નહિ રે

કિસી વિમાસણ^૩ ગુજ^૪ ? મચક^૫ થાકે ઉલા રહી રે-સુમતિંરવણ કોડ તે ઝીધ, ઊરણ^૬ વિશ્વ તદા કીઓ રે

વાચક જશ સુપ્રસિદ્ધ, માગે તીન રતન દીઓરે-સુમતિં

卐

(૫૪) (૩-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(આજ અધિક ભાવે કરી-એ દેશી)

પદ્મપ્રભજિન ! સાંભળો, કરે સેવક એ અરદાસ હો
પાંતિ^૧એસારીઓ જો તુમહે,તો સફલ કરજો આશ હો-પદ્મ
જિન-શાસન પાંતિ^૨ તેં ઠવી,

મુજ આપ્યું આપ્યો સમક્ષિત થાળ હો
હવે ભાણુ^૩ખડિખડિ^૪કુણ ખમે ? શિવ^૫-મોહક પિરસો

રસાળ-પદ્મ૦ (૨)

ગજ^૬-આસન-ગલિત-મીથિં કરી, જીવે કીડીના વંશ હો
વાચક જશ કહે ઈમ ચિત ધરી, દીજે નિજ સુખ એક અંશ હો

—પદ્મ૦ (૩)

卐

(૫૫) (૩-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(એ ગુરુ વાલ્હો રે-એ દેશી)

શ્રી સુપાર્શ્વ-જિનરાજનો રે, મુખ દીકે સુખ હોઈ રે
માનું સકળ પદ^૧મેં લહ્યાં રે, જો તો નેહ-નજરિ ભરિ જોઈ

—એ પ્રભુ પ્યારો

માહરા ચિત્તનો ઠારણહાર^૨-મોહનગારો રે-એ૦ (૧)

સિંચે વિશ્વ સુધારસેં રે, ચંદ્ર રહ્યો પણ દૂર રે

તિમ પ્રભુ કરૂણા-દષ્ટિથી રે, લહિયેં સુખ મહમૂર-એ૦

વાચક જશ કહે તિમ કરો રે, રહિયેં જેમ હજૂર^૩ રે

પીજે વાણી મીઠી રે, જેહવો સરસ ખજૂર-એ૦ (૩)

卐

(૫૬) (૩-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

[ભોલાશંભુ - એ દેશી]

મોરા સ્વામી ! ચંદ્રપ્રભ જિનરાય, વિનતડી અવધારીયે જીરેજી

મોરા સ્વામી ! તુમહે છે દીન દયાલ, ભવ-જળથી

મુજ તારીયે જીરેજી (૧)

મોરા સ્વામી ! હું આળ્યો તુજ પાસ, તારક જાણી

ગહગહી^૧. જીરેજી

મોરા સ્વામી ! જોતાં જગમાં દીઠ, તારક કે બીજો નહિ.

જીરેજી (૨)

મોરા સ્વામી ! અરજ કરતાં આજ, લાજ વધે કહો

કોણિ^૨ પરિ; જીરેજી

મોરા સ્વામી ! જશ કહે ગોપય^૩ તુદય, ભવ-જળથી કરૂણા

ધરી. જીરેજી (૩)

卐

(૫૭) (૩-૮) શ્રી સુવિધિ-જિન સ્તવન

[રાગ - મલ્હાર]

જિમ પ્રીતિ ચંદ્ર-ચકોરને, જિમ મોરને મન મેહરે,

અમ્હને તે તુમ્હથું ઉલ્લસે, તિમ નાહ ! નેવલો^૧ નેહ;

સુવિધિ-જિણેસર ! સાંભળો—

ચતુર સુભણ, અતિ^૨ અલવેસર !—સુવિધિ. (૧)

આ. ૫

અણુ-દીઠે અલગે^૩ ઘણા, દીઠે તે વૃષ્ટિ ન હોઈ રે,
મન તોહિ સુખ માની લિયેં, વાહલા-તણું મુખ જોઈ-
સુવિધિ. (૨)

જિન વિરહ કદીયેં નવિ હુયેં, કીજિયેં તેહવો^૪ સંચરે,
કરજોડી વાચક જશ કહે, ભાંજે તે લેહ-પ્રપંચ^૫
સુવિધિ. (૩)

卐

(૫૮) (૩-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

[ભોલુડારે હંસા-એ દેશી]

શીતલ-જિન ! તુજ-મુજ^૧ વિચિ આંતરં,
નિશ્ચયથી^૨ નહિ કોય;
હંસણુ-નાણુ-ચરણુગુણુ જીવને, સહુને પૂરણુ હોયે,
અંતરયામીરે ! સ્વામી સાંભળો ! (૧)

પણિ મુજ^૩ માયારે લેદી^૪ ભોળવે, બાહ્ય^૫ દેખાડીરે વેષ;
હિયડે જૂઠીરે મુખ અતિ-મીઠડી, જોહવી ધૂરત-વેષ^૬—
અંતર૦ (૨)

એહને સ્વામીરે મુજથી વેગળી, કીજે દીન-દયાળ;
વાચક જશ કહે જિમ તુહાસ્ત્રું મિલી,
લહિયેં સુખ સુ-વિશાળ-અંતર૦ (૩)

卐

(૫૯) (૩-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

[મુખને મરકસડે-એ દેશી]

શ્રેયાંસ-જિજ્ઞેસર ! દાતાજી સાહિબ ! સાંભળો,
તુહમે જગમાં અતિ-વિખ્યાતાજી,—સાહિબ ! સાંભળો
માગ્યું દેતાં તે કિશું^૧ વિમાસોજી ?—સાહિબ ! સાંભળો,
મુજ મનમાં એહ તમાશોજી—સાહિબ ! સાંભળો. (૧)

તુમ્હે દેતાં સવિ^૨ દેવાર્થેજી—સાહિબ ! સાંભળો,
તો અજરક કર્યે^૩ શ્યું થાયેજી—સાહિબ ! સાંભળો.
યશ પૂરણ કેમ લહિજેજી !—સાહિબ ! સાંભળો,
જો અજર કરીને દીજેજી—સાહિબ ! સાંભળો. (૨)

જો અધિકું થો તો દેજેજી—સાહિબ ! સાંભળો,
સેવક કરી ચિત્ત ધરજોજી—સાહિબ ! સાંભળો.
જશ કહે તુમ્હે પદ-સેવાજી—સાહિબ ! સાંભળો,
તે મુજ સુરતરૂ-ફળ-મેવાજી—સાહિબ ! સાંભળો. (૩)

卐

(૬૦) (૩-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

[વિષય ન ગાંજે-એ દેશી]

વાસુપૂજ્ય-જિન ! વાલહારે,^૧ સંભારે નિજ દાસ
સાહિબશ્યું હઠ નવિ હોયેરે, પણ કીજે અરદાસોરે^૨-ચતુર !
વિચારીરે. (૧)

૬૮ ઉપા. યશોવિજયજી કૃત સ્તવન ચોવીશી ભક્તિ-રસ

સાસ^૩ પહિલા સાંભરે રે, સુખ દીઠે સુખ હોય
વિસાર્યા નવિ વિસરે રે, તેહરયું હઠ કિમ હોય રે ?
ચતુર૦ (૨)

આમણુ-દુમણુ^૪ નવિ ટળેરે, ખણુ^૫ (વણુ પૂરીરે આશ^૬;
સેવક જશ કહે દીજીયેરે, નિજ પદ-કમળનો વાસરે.
ચતુર૦ (૩)

卐

(૬૧) (૩-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

[લલનાની ઢાળ]

વિમલનાથ સુજ મન વસે, જિમ સીતા મન રામ-લલના
પિક^૧ વંછે સહકારને,^૨ પંથી^૩ મન જિમ ધામ^૪-લલના
વિમલ૦ (૧)

કુંજર^૫ ચિત્ત રેવા^૬ વસે, કમળા^૭ મન ગોવિંદ^૮—લલના,
ગારી^૯ મન શંકર વસે, કુમુદિની^{૧૦} મન જિમ ચંદ-લલના—
વિમલ૦ (૨)

અલિ^{૧૧} મન વિકસિત^{૧૨}—માલતી,
કમલિની^{૧૩} ચિત્ત દિણુંદ^{૧૪}—લલના
વાચક જશ ને વાલહો, તિમ શ્રીવિમલ-જિણુંદ-લલના—
વિમલ૦ (૩)

卐

(૬૨) (૩-૧૪) શ્રી અનંતનાથ જીન સ્તવન

[હાલ શયાદની]

શ્રી અનંત-જિન સેવિયે^૧રે લાલ,

મોહન-વલ્લી^૨-કંદ-મન-મોહના

જે સેંચો શિવ-સુખ દિયે^૩રે લાલ, ટાળે ભવભયર-કંદ

મન૦ શ્રી૦ (૧)

સુખ-મટકે^૪ જગ મોહીઓરે લાલ,

રૂપ^૫-રંગ અતિ-ચંગ^૬-મન૦

લોચન અતિ અણીયાલડારે^૭ લાલ, વાણી ગંગ-તરંગ^૮

મન૦ શ્રી૦ (૨)

ગુણ સઘળા અંગે વસ્યારે લાલ, દોષ ગયા સવિ દૂર-મન૦

વાચક જશ કહે સુખ લહૂં^૯રે લાલ, દેખી પ્રભુ-સુખ^{૧૦} નૂર

મન૦ શ્રી૦ (૩)

卐

(૬૩) (૩-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ જીન સ્તવન

[રાગ મહાર]

ધરમનાથ ! તુજ સરખો, સાહિબ શિર^૧ થકે રે—

સાહિબ શિર થકેરે,

ચોર^૨ જોર^૩ જે ફોરવે^૪, મુજશયુ^૫ ઈક-મને^૬ રે કે-તુજ૦

ગજ નિમીલિકા^૭ કરવી, તુજને^૮ નવિ ઘટે રે કે-તુજ૦

જે તુજ સનમુખ જોતાં અરિનુ^૯ જળ^{૧૦} મિટે રે કે-અરિ૦ (૧)

રવિ^{૧૧} ઉગે ગયણુ^{૧૨}ગણિ,^{૧૩} તિમિર^{૧૪} તે નવિ રહે રે કે-તિમિર.

કામકુંભ^{૧૧} ધર આવેં, દાલિદ્ર કિમ લહેરે કે-દાલિદ્ર૦
 વન વિચરે જો સિંહુ તો, બીહ^{૧૨} ન ગજ તણી રે કે-બીહ૦
 કર્મ કરે રથું જોર ? , પ્રસન્ન જો જગધણીરે કે-પ્રસન્ન૦ (૨)
 સુગુણ^{૧૩}-નિગુણનો અંતર, પ્રભુ ! નવિ ચિતોં ધરે રે કે-પ્રભુ.
 નિર્ગુણ પણ શરણાગત, જાણી હિત કરે રે કે-જાણી૦
 ચંદ્ર ત્યજે નવિ લાંછન, મૃગ અતિ શામળોરે કે-મૃગ૦
 જશ કહે તિમ^{૧૪} તુલ્લ^{૧૫} જાણી, મુજ અરિ-બળ^{૧૬} દુજો^{૧૭} રે કે-
 મુજ૦ (૩)

卐

(૬૪) (૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

[સુણી પમુઆં વાણીરે—એ હાલ]

જગ જન મન રંજેરે, મનમથ^૧ બળ લાંબે રે,
 નવિ રાગ ન દોસ, તૂં અજે^૨ ચિત્તશયૂંરે (૧)
 શિર છત્ર વિરાજે રે, દેવદુહાંલિ વાજે રે,
 ઠકુરાઈ ઈમ છાજે, તોહિ અકિંચનો^૩ રે (૨)
 ચિરતા^૪ ધૃતિ^૫ સારી રે; વરી સમતા નારી રે,
 બ્રહ્મચારી શિરોમણિ, તો પણ તું સુષ્યો રે (૩)
 ન ધરે ભવ-રંગોરે, નવિ દોષ-ઉસંગોરે,
 મૃગ-લાંછન ચંગો, તો પણ તૂં સહી રે (૪)
 તુજ ગુણ કુણ આખે^૬ રે, જગ કેવળી-પાખે^૭ રે,
 સેવક જશ ભાખે, અચિરા-સુત જયો રે (૫)

卐

[૬૫) (૩-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

[ઢાલ વીછીયાની]

મુખદાયક સાહિબ ! સાંભળો, મુજને તુમશ્યું અતિ^૧રંગરે,
તુમ્હે તો નિ-રાગી હૂઈ રહ્યા,

એ શ્યો એકંગો^૨ રંગ રે - સુખ૦ (૧)

તુમ્હે ચિત્તમાં વસવું મુજ ઘણું, તેતો ઉંખર^૩ફલ સમાન રે,
મુજ ચિત્તમાં વસડો^૪ જો તુમ્હે,

તો પામ્યા નવે નિધાનરે-સુખ૦ (૨)

શ્રી કુંથુનાથ અમ્હ નિરવહું^૫, ઈમ એકંગો પણ નેહ રે,
ઘણિ યાકીને^૬ ફળ પામશું,

વળી હોશે દુખનો છેહ^૭ રે-સુખ૦ (૩)

આરાધ્યો કામિત^૮ પૂરવે, ચિંતામણી પાપાણુ રે,

વાચક જશ કહે મુજ દીજયે;

ઈમ જાણી કેાડિ કલ્યાણુ રે-સુખ૦ (૪)

ક

[૬૬) (૩-૧૮) શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન

[પ્રથમ ગોવાળની - ઢાલ]

અરજિન ! દરિશન દીજિયેંજી, ભવિક-કમલ-વન-સૂર,^૧

મન તરસે^૨ મળવા ઘણુંજી, તુમ્હે તો જઈ રહ્યા દૂર—

સોભાગી ! તુમ્હ રથું મુજ મન નેહ.

તુમશ્યું મુજ મન નેહસોજી, જિમ બયઈયાં^૩ મેહ—

સોભાગી૦ (૧)

આવાગમન^૪ પથિક-તાણુંજી, પ નહિં શિવ-નગર નિવેશ, ^૬
 કાગળ કુણ હાથે લિખુંજી ? કેણ કહે સંદેશ ?
 સોભાગીં (૨)

જો સેવક સંભારસ્યોજી, અંતરયામી રે આપ
 જશ કહે તેા મુજ મનતણોજી, ટળશે સઘળો સંતાપ—
 સોભાગીં (૩)

卐

(૬૭) (૩-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-ગિન સ્તવન

[ઢાળ રસિયાની]

મલ્લિ-જિણેસર ! મુજને તુમ્હે મિલ્યા,
 જેહમાંહિ^૧ સુખકંદ—વાલેસર,
 તે કળિયુગ અમ્હે ગિર્યો લેખવું,
 નવિ બીજા યુગ-વૃંદ^૨—વાલેસર. મલ્લિં (૧)

આરો સારો રે મુજ પાંચમો,
 જિહાં તુમ્હ દરિયાણુ દીઠ—વાલેં
 મરૂભૂમિ^૩ પણ થિતિ^૪ સુરતરૂપ-તાણી,
 મેરૂ થકી હુઈ ઈઠ—વાલેં મલ્લિં (૨)

પંચમ-આરે રે તુમ્હ મેલાવડે^૫,
 રૂડો^૬ રાખ્યો રે રંગ-વાલેં
 ચોથો આરો રે ફિરી આંચો ગણું,
 વાયક જશ કહે ચંગ^૭—વાલેં મલ્લિં (૩)

卐

(૬૮) (૩-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન

[વીરમાતા પ્રીતિકરણી - એ દેશી]

આજ સફળ દિન મુજ તણે, મુનિસુવ્રત દીઠા,
ભાંગી તે ભાવઠિ^૧ ભવતણી, દિવસ દુરિતનાર નીઠા^૩

—આજ૦ (૧)

આંગણે કલ્પવેલી ફળી, ધન^૪ અભિયના વૂઠા,^૬
આપ-માંગ્યા^૭ તે પાસા ઢળ્યા, સુર સમકિતી તૂઠા—

—આજ૦ (૨)

નિયતિ-હિત દાન સનમુખ હુયે^૮ સ્વ પુણ્યોદય સાથે,
જશ કહે સાહિબે મુગતિનું^૯, કરિઉં તિલક નિજ-હાથે

—આજ૦ (૩)

卐

(૬૯) (૩-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[રૂપભનો વંશ રચણાયક - એ દેશી.]

મુજ મન-પંકજ^૧ ભમરલો, શ્રીનમિ-જિન જગદીશો રે,
ધ્યાન કરું નિત તુમ્હ તણું, નામ જપું નિશદીશો રે;

મુજ૦ (૧)

ચિત્તથકી કદીયે^૨ ન વીસરે, દેખીયે^૩ આગલિંર ધ્યાનિ રે;
અંતર-તાપથી જાણિયે^૪, દૂર રહ્યાં અનુમાનિરે—મુજ૦ (૨)

તું ગતિ તું મતિ આસરો, તુંહિ જ બંધવ મોટો રે;
વાચક જશ કહે તુજ વિના, અવર^૫ પ્રપંચ^૬ તે ખોટો રે—

મુજ૦ (૩)

卐

(૭૦) (૩-૨૨) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન

[રાજા જો મિલે-એ દેશી]

- કહા કિયો ! તુમહે કહો મેરે સાંઈ^૧ !,
 ફેરિ^૨ ચલે^૩ રથ તોરણ આઈ,
 દિલજનિ^૩ અરે ! મેરા નાહ,
 ન ત્યજિઈ^૪ નેહ કછુ અ-જનિ^૫-દિલ૦ (૧)
- અટપટાઈ^૬ ચલે ધરી કછુ રોષ,
 પશુઅનકે શિર દે કરી દોષ-દિલ૦ (૨)
- રંગજી બિચ ભયો યાથી ભંગ,
 સો તો સાચો જાનો કુ-રંગ-દિલ૦ (૩)
- પ્રીતિ તનકમિ^૮ તોરત^૯ આજ,
 કિઉં નાવે મનમેં તુમહ લાજ ?-દિલ૦ (૪)
- તુમહ બહુનાયક જાનો ન પીર^{૧૧},
 વિરહ લાગિ જિઉં^{૧૨} વૈરી કેા તીર-દિલ૦ (૫)
- હાર ઠાર^{૧૩} શિંગાર અંગાર^{૧૪},
 અશન-વસન ન સુહાઈ^{૧૫} લગાર-દિલ૦ (૬)
- તુજ વિન લાગે સૂની સેજ, નહી તનુ તેજ ન હારદ^{૧૬} હેજ
 -દિલ૦ (૭)
- આઓને મંદિર વિલસો ભોગ, બૂઠાપનમેં લીજે યોગ—
 દિલ૦ (૮)

છોડુંગી મૈં નહિ તેરો સંગ, ગહિલી^{૧૮} ચલું જિઉં
છાયા અંગ-દિલ૦ (૯)

ઈમ વિલવતી ગઈ ગઢ-ગિરનાર, દેખે પ્રીતમ રાજુલ નાર
-દિલ૦ (૧૦)

કંતે દીલું કેવલજ્ઞાન.

કીધી ખ્યારી આપસમાન દિલ૦ (૧૧)
મુગતિ-મહલમેં ખેલે દોઈ,

પ્રણમેં જશ^{૧૯} ઉલસિત-તન હોઈ-દિલ૦ (૧૨)

卐

(૭૧) (૩-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન

[ઢાળ ફાગની]

ચઉ કષાય પાતાલ-કલશ^૧ જિહાં, તિસનાર પવન પ્રચંડ,
બહુ વિકલ્પ^૨-કલ્લોલ^૩ ચઢતુ હે, અરતિ-ફેન ઉદંડ^૪
ભવસાયર^૫ ભીષણ તારીઈ હો, અહો મેરે લલના પાસજી,
ત્રિભુવન-નાથ! દિલમેં, એ વિનતી ધારીયે હો (૧)

જરત^૬ ઉદામ^૭ કામ-વડવાનળ, પરત^૮ શીલગિરિશંગ,^{૧૦}
કિરત વ્યસન^{૧૧} બહુ મઘેર^{૧૨}-તિમિગિલ^{૧૩},

કરતહે નિમંગ^{૧૪}-ઉમંગ^{૧૫}-ભવ૦ (૨)

ભમરીયાંકે^{૧૬} બીચિં ભયંકર, ઉલટી^{૧૭}-ગુલટી વાચ^{૧૮},
કરત પ્રમાદ પિશાચન-સહિત જિહાં,

અવિરતિ-વ્યંતરી નાચ-ભવ૦ (૩)

ગરજત અરતિ, કુરતિ^{૧૯}રતિ બિજુરી,^{૨૦}હોત બહુત તોફાન
લાગત ચોર કુચુર મલબારી,^{૨૧} ધરમ-જિહાજ નિદાન—
ભવ૦ (૪)

જુરે^{૨૨}પાટિયે^{૨૩} જિઉં અતિ-જોરિ,^{૨૪} સહસ અઢાર શીલંગ,
ધર્મજિહાજ^{૨૫} રજતિઉ સજજ કરિ ચલવો,
જશ કહે શિવપુરી ચંગ-ભવ૦ (૫)

卐

(૭૨) (૩-૨૪) મહાવીર-જિન સ્તવન

દુઃખ ટળિયાં મુખ દીઠે, મુજ મુખ ઉપનાં રે,
ભેટયા-ભેટયા વીર-જિણુંદરે,
હવે મુજ મન-મંદિરમાં પ્રભુ, આવી વસો રે,
પામું પામું પરમાનંદરે—દુઃખ૦ (૧)

પીઠખંધ^૧ ઈહાં કીધો સમકિત વજનો રે,
કાઢયો કાઢયો કચરો ને બ્રાંતિ રે,
ઈહાં અતિ ઉંચા સોહે ચારિત્ર-ચંદ્રુઆરે,
રૂડી રૂડી સંવર^૩-ભાતિરે—દુઃખ૦ (૨)

કર્મવિવર ગોષિઃ ઈહાં મોતી ગુંબજારે,^૪
જૂલઈ જૂલઈ ધી-ગુણુ^૬ આઠરે,
બાર ભાવના પંચાલી^૭ અચરય^૮ કરે રે,
કોરિ કોરિ કોરણી કાઠ રે—દુઃખ૦ (૩)

ઈહાં આવી સમતા-રાણીશ્યું પ્રભુ રમો રે—

સારી સારી થિરતા સેજરે^૯,
કિમ જઈ શકશ્યો એક વાર જો આવશે રે,
રંજ્યા રંજ્યા હિયડાની હેજરે^{૧૦}—હુઃખ૦ (૪)

વયણ અરજ સુણી પ્રભુ મન-મંદિર આવિયારે,
આપે તૂઠા તૂઠા ત્રિભુવન-ભાણુ રે,
શ્રી નયવિજય વિબુધ પય સેવક ઈમ ભણેરે,
તેણિ પામ્યા પામ્યા કોડિ-ઠલ્યાણુ રે—હુઃખ૦ (૫)

卐

શ્રી યશોવિજયજી મહોપાધ્યાયકૃત
સ્તવન ચોવીશી (દ્વિતીય)
કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૩-૧

૧. સેવક ૨. ભય ૩. ખીજા ૪. આસપાસ ૫. નભા-
વશે ૬. પ્રશંસા

સ્તવન ૩-૨

૧. ગુણથી ભરેલ ૨. મુલાકાત ૩. પ્રથમથી ૪.
એકમક થયું છે.

સ્તવન ૩-૩

૧. વિવિધ રીતે ૨. પ્રેમનો સંબંધ ૩. સોબત
૪. ગુણવાન જનોની સોબતે

સ્તવન ૩-૪

૧. કરે છે ૨. નિર્મળ-પુણ્ય ૩. અંતરનો પ્રેમ
૪. દષ્ટિપાત્રથી

સ્તવન ૩-૫

૧. સેવા ૨. ખોટ-ખાટ ૩. વિચાર-ચિંતા ૪. ખાનગી
૫. માંગનારા ૬. ઋણ-દેવા વગરનું

સ્તવન ૩-૬

૧-૨. જમવાની પંગત ૩. વાસણ ૪. ખખડાવવા.
૫. સહે ૬. મોક્ષરૂપ લાડવો ૭. હાથીના મ્હોંમાંથી
ગળેલા પડ્યા દાણાથી

સ્તવન ૩-૭

૧. પદવીઓ-સ્થાન ૨. શીતળ કરનાર ૩. સેવામાં

સ્તવન ૩-૮

૧. ઉમંગ પૂર્વક ૨. કથી રીતે ! ૩. ખાખોચિયા
જેવા. હકીકતમાં સંસાર સમુદ્ર બહુ વિષમ છે. પણ
મારા સ્વામીના પ્રભાવથી તે મારા માટે ગોબ્પદ
ખાખોચિયા જેવો છે.

સ્તવન ૩-૯

૧. અપૂર્વ અદ્ભુત ૨. અત્યંત ઐશ્વર્યવાળા ૩.
ઉત્કંઠા ૪. પ્રયત્ન ૫. જુદા પાડવાની પ્રવૃત્તિ

સ્તવન ૩-૧૦

૧. તમારી-મારી વચ્ચે ૨. પરમાર્થ દષ્ટિવાળા શુદ્ધ
અદ્ભુત નિશ્ચયનયથી ૩. કર્મજન્ય વિચિત્ર પરિણતિ
૪. વિચિત્ર વર્તનવાળી ૫. બહારના ૬. બનાવટી
વેષધારી

સ્તવન ૩-૧૧

૧. વિચારો ૨. આપવા ૩. મોડું

સ્તવન ૩-૧૨

૧. સ્વામી ૨. વિનતિ ૩. શ્વાસ ૪. માનસિક
કચ્છાટ ૫. એક ક્ષણ પણ ૬. પૂરણ નહીં થયેલ

સ્તવન ૩-૧૩

૧. કોયલ ૨. આંખાને ૩. મુસાફર ૪. ઘર ૫.
હાથી ૬. નર્મદાનદી ૭. લક્ષ્મી ૮. શ્રી કૃષ્ણ
૯. પાર્વતી ૧૦. ચંદ્ર વિકાસી કમળ ૧૧. ભ્રમર
૧૨. ખીલેલા ૧૩. સૂર્યવિકાસી કમળ ૧૪. સૂર્ય.

સ્તવન ૩-૧૪

૧. મન લોભાવનાર વેલડીના મુખ સમાન ૨.
સંસારના ભયરૂપ કુંદો-જાળ ૩. મુખના મરકવાથી
૪. શરીરનો બાહ્ય દેખાવ ૫. અત્યંત સુંદર ૬.
આણીઆળા-મોહક ૭. ગંગાના તરંગની જેમ
ઘોઘબંધ ૮. પ્રભુના મુખનું તેજ.

સ્તવન ૩-૧૫

૧. માથે હોયે છતે ૨. કર્મરૂપ ચોરનું ૩. બળ
૪. એકદમ ૫. હાથીનાં આંખ મીંચામણાં ૬.
દુશ્મનનું ૭. તાકાત-રૈન્ય ૮. સૂર્ય ૯. આકાશમાં
૧૦. અંધકાર ૧૧. મનગમતી ચીજો આપનાર
દેવાધિષ્ઠિત ઘડો ૧૨. ભય ૧૩. સારા-ખોટાનો
૧૪. સમર્થ ૧૫. તુમને-પ્રભુને ૧૬. દુશ્મનનું બળ
તાકાત રૈન્ય ૧૭ દૂર કરો.

સ્તવન ૩-૧૬

૧. કામદેવ ૨. આંજી નાંખે છે ૩. નિષ્પરિશ્રદ્ધી
ત્યાગી ૪. સ્વભાવની દૃઢતા ૫. પરિષદ-ઉપસર્ગ

આદિમાં મહ્કમતા ૬. સંસારનો રંગ ૭. દોષનો સંભવ ૮. કહી શકે ૯. વિના.

સ્તવન ૩-૧૭

૧. ધણે અંતરનો પ્રેમ ૨. એક તરફી ૩. ઉંમર ને ફળ નથી લાગતા, એટલે ઉંમરને ફળ ન હોય તેમ ૪. રહો, ૫. નભાવીશું ૬. વિશ્વાસે ૭. નાશ ૮. ઇચ્છિત.

સ્તવન ૩-૧૮

૧. ભવ્ય રૂપ કમલ વનને સૂર્યસખા ૨. તલસે છે-અંખે છે. ૩. ચાતક ૪. અવર-જવર. ૫. મુસાફરોની ૬. ગામ.

સ્તવન ૩-૧૯

૧. જે કાળમાં ૨. બીજા કાળના સમૂહ ૩. મારવાડ ૪. હાજરી ૫. કલ્પવૃક્ષની ૬. સારી ૭. સમાગમથી ૮. સારો ૯. સુંદર.

સ્તવન ૩-૨૦

૧. જમર ૨. પાપના ૩. અનિષ્ટ બન્યાં, દૂર ગયા ૪. મેઘ ૫. અમૃતના ૬. વરસ્યા ૭. મહેાં-માંગ્યા ૮. ભવિષ્યમાં હિતકારી.

સ્તવન ૩-૨૧

૧. કમળ ૨. આગળા = આગળના = ધર્મધ્યાનમાં ૩. બીજો ૪. પ્રપંચ=દેખાવ

આ. ૬

સ્તવન ૩-૨૨

૧. સ્વામી ૨. પાછો વાળી ૩. દિલને જાણનાર= જિજરી, પ્રેમી ૪. ન તજીએ (સ્નેહ) ૫. અજાણતાં= ઉતાવળમાં ૬. ગૂંચવાઈને ૭. ઉદલાસમાં ૮. તનિક= ક્ષણવારમાં ૯. તોડી રહ્યા છે ૧૦. ઘણાના નાયક= સ્વામી ૧૧. પીડા ૧૨. જેમ ૧૩. કાર=શિયાળામાં વરસતા હિમ જેવો ૧૪. અંગારા જેવા ૧૫. ગમતા નથી ૧૬. ખાલી ૧૭. હયાનો ૧૮. ઘેલી=ગાંડા જેવી ૧૯. રોમાંચના ઉદલાસવાળા શરીરવાળા.

સ્તવન ૩-૨૩

૧. લવણ સમુદ્રમાં પાણીની ભરતી ચઢાવનારા મોટા પાતાળ કળશ ૨. તૃણા૩૫ ૩. માનસિક અસ્થિરતા ૪. મોજાં ૫. ઉત્કટ ૬. સંસાર સમુદ્ર ૭. સળગી રહેલ છે ૮. ઉત્કટ ૯. પડી રહેલ ૧૦ શીલ=શિયળ ૩૫ પર્વતના શિખરો ૧૧. દુઃખ ૩૫ ૧૨. મગર ૧૩. મોટા મચ્છ ૧૪. પાણીમાં ડુબકી મારવી ૧૫. પાણીમાંથી બહાર આવવું ૧૬. આક્રોશની અંદર ૧૭. અવળી-સવળી ૧૮. વાણી ૧૯. ચમકી રહી છે. ૨૦. વિજળી ૨૧. અસવાર દેશનું મજબૂત ૨૨. જોડેલ ૨૩. અત્યંત મજબૂત ૨૪. તૈયાર.

સ્તવન ૩-૨૪

૧. પાયો ૨. ચંદરવા ૩. ભરતકામ ૪. ગોખલા ૫. લટકતા ઝુંમખા ૬. બુદ્ધિના ગુણ ૭. પુતળી ૮. આશ્ચર્ય ૯. શય્યા ૧૦. પ્રેમ

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ
 પૂજ્ય ઉપાધ્યાય
 યશોવિજયજી મહારાજ
 કૃત
 સ્તવન-ચોવિંશી

[આ ચોવીંશીમાં ૨૪ તીર્થંકર પ્રભુના જીવનની માહિતી આપનારી ૧૨૦ બાબતો પૈકી નીચે મુજબની બાબતો પ્રત્યેક સ્તવનમાં રચયિતા મહર્ષિએ ગૂંથી છે.

૧ પ્રભુનું નામ	૮ દીક્ષા પરિવાર
૨ પિતાનું નામ	૯ આયુષ્ય
૩ માતાનું નામ	૧૦ સાધુ-સંખ્યા
૪ જન્મ-નગરી	૧૧ સાધ્વી-સંખ્યા
૫ લાંછન	૧૨ નિર્વાણસ્થળ
૬ શરીરવર્ણ	૧૩ અધિષ્ઠાયક યક્ષ
૭ શરીરની જાંચાઈ	૧૪ અધિષ્ઠાયિકા યક્ષિણી

આ રીતે પૂજ્ય મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મ.
 જેવા પ્રકાંડ વિદ્વાન મહાતાર્કિક ધુરંધર મહાયુરુષો પણ
 લોકલોગ્ય-શૈલિમાં ભક્તિયોગનું સરળ પ્રદર્શન કરવામાં
 કેવા કુશળ હતા, તેનો આછો પરિચય મળે છે.]

પૂજ્ય મહોપાધ્યાય
શ્રી જશોવિજયજી કૃત
ચૌદ જ્વાલની
સ્તવન ચોવીશી

[૪]

(૭૩) (૪-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન

[આજ સખી સંખેસરો-એ દેશી]

રૂપભદ્રેવ નિતુ વંદિયેં, શિવ-સુખનો દાતા
નાભિ-નૃપતિ જેહના પિતા. મરૂદેવી માતા.
નયરી, વિનીતા^૧ ઉપનો, વૃષભ લાંછન સોહિં,
સોવનવન્ન^૨ સુહામણો, દીઠડેં મન મોહિં; હાંરે-દીઠડેં. (૧)
ધનુષ પાંચસેં જેહનું, કાયનું માન,
ચાર સહસ્રયું તત^૩ લીયેં, શુભ-ચયણ નિધાન,
લક્ષ ચોરાશી પૂર્વનું આઉયું પાળે,

અભિય-સમી દીયે' દેશના, જગ પાતિક૪ ટાળે,
હાંરે-જગ૦ (૨)

સહસ ચોરાશી મુનિવરા, પ્રભુનો પરિવાર,
ત્રણ્ય લક્ષ સાધવી કહી, શુભ-મતિ સુવિચાર;
અષ્ટાપદગિરિ ચઢી, ટાળી સવિ કર્મ,
ચઢી શુણ્ઠાણે ચઉદમે', પામ્યા શિવપ શર્મ
હાંરે-પામ્યા૦ (૩)

ગોમુખ યક્ષ, ચક્રેશ્વરી પ્રભુ સેવા સારે;
જે પ્રભુની સેવા કરે, તસ વિધન નિવારે
પ્રભુ-પૂજયે' પ્રભુમે' સદા, નવ નિધિ તસ હાથે,
દેવ સહસ સેવાપરા, ચાલે તસ સાથે-હાંરે ચાલે૦ (૪)

યુગલા-ધર્મ-નિવારણો, શિવ-મારગ ભાળે,
ભવ-જળ પડતા જંતુને, એ સાહિબ રાખે;
શ્રી નયવિજય વિપ્રુધ જયો, તપગચ્છમાં દીવો,
તાસ શીશ ભાવે ભણે, એ પ્રભુ ચિરંજીવો-હાંરે એ પ્રભુ૦(૫)

卐

(૭૪) (૪-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

[કોઈ લો પરવત ધુંધલો રે લો-એ દેશી]

અજિત-જિણુંદ જુહારિયે' રે લો,
જિતશત્રુ-વિજયા જાત' રે-સુશુભ-નર.

નયરી અયોધ્યા ઉપનોરે લો,

ગજ-લંછન વિખ્યાતરે -સુગુણ૦ અનિત૦ (૧)

ઉંચપણું પ્રભુજીતણુંરે લો,

ધનુષ સાઠાસે^૨ ચ્યાર રે૦-સુગુણ૦

એક સહસ્રશ્યું^૨ ત્રત લીચે રે લો,

કરૂણા-રસ ભંડાર રે-સુગુણ૦ અનિત૦ (૨)

ઘોડોતેર લાખ પૂરવ ધરે^૨રે લો,

આઠખું સોવન વાન^૩ રે-સુગુણ૦

લાખ એક પ્રભુજી તણા રે લો,

મુનિ-પરિવારનું માન રે-સુગુણ૦ અનિત૦ (૩)

લાખ ત્રણ્ય લલી સંયતી^૪રે લો,

ઉપર ત્રીશ હજાર રે-સુગુણ૦

સમેતશખર શિવ-પદ લહી રે લો,

પામ્યા ભવનો પાર રે-સુગુણ૦ અનિત૦ (૪)

અનિતખલા શાસનસુરીરે લો,

મહાયક્ષ કરે સેવ રે-સુગુણ૦

કવિ જશવિજય કહે સદારે લો,

ધ્યાઉં એ જિન દેવ રે સુગુણ૦ અનિત૦ (૫)

(૭૫) (૪-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

[મહાવિદેહ ખેત્ર સોહામણું - એ દેશી]

માતા સેના જેહની, તાત જિતારિ ઉદાર-લાલરે,
હેમ^૧ વરણ હય-લંછનો, સાવથી શિણુગાર-લાલ રે
સંભવ ભવ-ભય-ભંજણો ૦ (૧)

સહસ પુરૂષ શું મત લિયેં, ચ્યારસેં ધનુષ તનુ^૨ માન
લાલ રે—સંભવ ૦ (૨)

સાઠ લાખ પૂરવ ધરેં, આઉખું સુ-શુણ-નિધાન-લાલ રે,
દોઢ લાખ મુનિવર ભલા, પ્રભુજીનો પરિવાર-લાલ રે;
ત્રણ લાખ વર સંયતી,^૩ ઉપર છત્રીશ હજાર-લાલ રે. સં૦
સમેતશિખર શિવપદ^૪ લહ્યું, તિહાં કરે મહોછવ દેવ-લાલ રે,
દુરિતારી શાસન-સુરી, ત્રિમુખ યક્ષ કરે સેવ-લાલ રે,
સંભવ ૦ (૪)

તું માતા ! તું મુજ પિતા ! તું બંધવ !
ત્રિણ કાળ-લાલ રે,

શ્રીનયવિજય વિખુધ તણો,
શીશ કહે દુઃખ ટાળ-લાલ રે—સંભવ ૦ (૫)

(૭૬) (૪-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

અભિનંદન ચંદન શીતલ વચન-વિલાસ,
સંવર-સિદ્ધારથા-નંદન^૧ ગુણ મણિ-વાસ;
ત્રણસેં ધનુ પ્રભુ તનુ ઉપર અધિક પંચાસ,
એક સહસ્રશ્યું દીક્ષા લિયેં છાંડી ભવર-પાશ. (૧)

કંચનવાન સોહેં વાનર લાંછન સ્વામી,
પચાસ લાખ પૂરવ આયુ ધરે શિવગામી;
વર નયરી અયોધ્યા પ્રભુજીનેા અવતાર,
સમેતશિખરગિરિ પામ્યા ભવનેા પાર. (૨)

ત્રણ લાખ મુનીશ્વર તપ-જપ સંયમ સાર,
ખટ લક્ષ છત્રીશ સાધ્વીનેા પરિવાર;
શાસનસુર ઈશ્વર સંધનાં વિધન નિવારેં,
કાળી દુઃખ ટાળી પ્રભુ-સેવકને તારેં. (૩)

તું ભવ-ભય-ભંજન જન-મન-રંજનરૂપ,
મનમથ^૩-ગદ^૪-ગંજન^૫અંજન રતિ હિત-સરૂપ;
તું ભુવનેંડ વિરોચન^૭ ગત-શોચન જગ દીસે,
તુજ દોચન-લીલા લહી સુખ નિત દીસે. (૪)

તું દોલત-દાયક જગ-નાયક જગ-ખંધુ,
જિનવાણી સાચી તે તરિયા ભવ-સિંધુ;
તું મુનિ-મન-પંકજ-ભમર અમર-નર રાય,
હિલા તુજ સેવેં બુધજન તુજ જશ ગાય. (૫)

(૭૭) (૪-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

[ભોલુડારે હંસા - એ દેશી.]

નયરી અયોધ્યારે માતા મંગલા, મેઘ પિતા જસ ધીર,
લંછન કૌચ કરેં પદ-સેવના, સોવન-વાન શરીર. (૧)

મુજ મન મોહુંરે સુમતિ-જિણેસરે, ન રૂચે કેા પર^૧-દેવ;
ખિણુ-ખિણુ સમરૂંરે ગુણ પ્રભુજી તણા, એ મુજ
લાગી રે ટેવ—મુજ૦ (૨)

ત્રિણુસેં ધનુ તનુ, આયુ ધરેં પ્રભુ, પૂરવ લાખ વ્યાલીશ,
એક-સહસશયું દીક્ષા આદરી, વિચરે શ્રી જગદીશ-મુજ૦ (૩)
સમેતશિખરગિરિ શિવ^૨-પદવી લહી,

ત્રિણુ લાખ વીશ હજાર,
મુનિવર પણુ^૩ લખ પ્રભુની સંચતી^૪,
ત્રીશ સહસ વળી સાર-મુજ૦ (૪)

શાસનદેવી મહાકાળી લલી, સેવેં તુંખરૂં યક્ષ,
શ્રીનયવિજય બુધ સેવક લણેં, હોળે મુજ તુજ^૫ પક્ષ-
મુજ૦ (૫)

卐

(૭૮) (૪-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

[હાલ-ઝાંઝરીયાની]

કોસંખી નયરી લલીજી ધર રાજા જસ તાત,^૧
માતા મુસીમા જેહનીજી, લંછન કમળ વિખ્યાત-
પદ્મપ્રભશયું લાગ્યેા મુજ મન રંગ (૧)

ત્રીસ લાખ પૂરવ ધરેંજી, આઉખું નવ^૨-રવિ વન્ન,
 ધનુષ અઢીસે^૩ ઉચ્ચતાજી, મોઢે જગ-જન-મન્ન-પદ્મ૦ (૨)
 એક સહસ્રશ્યું નત લિયેજી, સમેતશિખર શિવ-કામ,
 ત્રણ લાખ ત્રીસ સહસ ભલાજી, પ્રભુના મુનિ ગુણધામ-પદ્મ૦
 (૩)

શીળધારિણી સંયતીજી, ચ્યાર લાખ વીશ હજાર,
 કુસુમ યક્ષ રયામા સુરીજી, પ્રભુ શાસન-હિતકાર-પદ્મ૦
 (૪)

એ પ્રભુ કામિત^૪-સુરતરૂજી^૫, ભવ-જળ-તરણ જિહાજ
 કવિ જશોવિજય કહે ઈહાંજી, સેવો એ જિનરાજ-પદ્મ૦
 (૫)

ક

(૭૯) (૪-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

[નંદનકું ત્રિસલા હુલારાવે-એ દેશી]

તાત પ્રતિષ્ઠ ને પૃથવી માતા, નયર વાણારસી જયો રે,
 સ્વસ્તિક લંછન કંચન વરણો, પરતક્ષ સુરતરૂ પાયો રે
 શ્રી સુપાસ જિન સેવા કીજો. (૧)
 એક-સહસ્રશ્યું દિક્ષા લીધી, બે સય ધનુષ પ્રભુ કાચારે,
 વીશ લાખ પૂરવનું જીવિત, સમેતશિખર શિવ પાચારે
 શ્રી૦ (૨)

ત્રણ લાખ પ્રભુના મુનિ ગિરિઆ^૧,
 ચ્યાર લાખ ત્રીસ હજાર રે,

શુભ-મણિ^૨-મંડિત શીલ અખંડિત.

સાધ્વીનો પરિવાર રે—શ્રી૦ (૩)

સુર માતંગ ને દેવી શાંતા, પ્રભુ શાસન અધિકારી રે,
એ પ્રભુની જેણે સેવા કીધી,

તેણે નિજ-દુરગતિ વારી રે—શ્રી૦ (૪)

મંગળ^૩-કમળા-મંદિર સુંદર, મોહન-વલ્લી-કંદોરે;
શ્રી નયવિજય વિબુધ પદ સેવક,

કહે એ ચિર નંદોરે—શ્રી૦ (૫)

卐

(૮૦) (૪-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભુ-જિન સ્તવન

[વાદલ દહદિશી ઉમહયો સખિ - એ દેશી.]

શ્રી ચંદ્રપ્રભુ જિન-રાજાઓ, મુખ સોહેં પુનિમ-ચંદ
લંછન જસ દીપે ચંદ્રનું, જગ-જન નયનાનંદ રે;
પ્રભુ ટાળે ભવ-ભવ કંદરે, કેવલ^૧-કમળા અરવિંદ^૨રે;

એ સાહિબ મેરે મન વસ્યો. (૧)

મહાસેન પિતા માતા લક્ષમણા, પ્રભુ ચંદ્રપુરી શિણુગાર,
ઠાંઠસેં ધનુ તનુ ઉચ્ચતા, શુચિ^૩-વરણેં શશી-અનુકારે
ઉતારે ભવજળ પાર રે, કરેં જનને બહુ ઉચગાર રે;

દુઃખ-દાવાનળ-જળધાર રે. એ૦ (૨)

દશ લાખ પુરવ આઉખું, મત એક સહસ પરિવાર
સમેતશિખર શિવપદ લહ્યું, ધ્યાયી શુભ ધ્યાન ઉદારરે;
દાળી પાતિક વિસ્તાર રે, હુઆ જગજનના આધાર રે;

મુનિજન^૪-મનપિક^૫-સહકાર રે—એ૦ (૩)

મુનિ લાખ અઢી પ્રભુજીતણા, તેમ સંયમ ગુણહ નિધાન
 ત્રિણ લાખ વર સાહુણી વળી, અસીઅ-સહસનું માનરે;
 કહે કવિઅણુ જસ ગુણગાનરે, જિણે જિત્યા ક્રોધ ને માનરે;
 જેણે દીધું વરસીદાન રે, વરવા^૧-જળધર અનુમાનરે—
 એ૦ (૪)

સુર વિજય નામ બૂઝૂટી સુરી, પ્રભુ-શાસન-રખવાળ
 કવિ જશવિજય કહે સદા, એ પ્રણમો પ્રભુ ત્રિહું કાળરે;
 જશ પદ પ્રણમે ભૂપાળરે, જસ અઠમી શશિ સમ^૨ ભાલરે;
 જે ટાળે ભવ-જંજાળરે—એ૦ (૫)

卐

(૮૧) (૪-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

[ભાવના માલતી ચુસીએ—એ દેશી]

સુવિધિ જિનરાજ મુજ મન રમો^૧, સવિ ગમો ભવતણો^૨ તાપરે
 પાપ પ્રભુ-ધ્યાનથી ઉપશમો, વીશમો ચિત્ત શુભ જાપ રે—
 સુવિધિ૦ (૧)

રાય સુગ્રીવ-રામા સુતો, નયરી કાકંદી અવતાર રે,
 મચ્છ^૩ લાંછન ધરે આઉખું, લાખ દોઈ પૂર્વ નિરધાર રે
 સુવિધિ૦ (૨)

એક શત ધનુષ તનુ ઉચ્ચતા, વ્રત લિએ^૪ સહસ પરિવાર રે,
 સમેતશિખર શિવપદ લહે^૫, સ્ફટિક સમ કાંતિ-વિસ્તાર રે—
 સુવિધિ૦ (૩)

લાખ દોઈ સાધુ પ્રભુજી તણા, લાખ એક સહસ વળી વીશરે,
સાહુણી ચરણુ^૪ગુણુ-ધારિણી, એહ પરિવાર જગદીશ રે—
સુવિધિં (૪)

અજિત સુર વર સુતારા સુરી, નિત કરે પ્રભુ તણી સેવ રે;
શ્રીનયવિજય બુધ શીશને, ચરણુ એ સ્વામી નિતમેવ રે
સુવિધિં (૫)

卐

(૮૨) (૪-૧૦) શ્રી શીતળાથ-જિન સ્તવન

[કપૂર હોઈ અતિ ઉજલૂ રે—એ દેશી]

શીતલ-જિન ભદ્રિલપુરીરે, દહરથ-નંદા જાત^૧
નેંઉ-ધનુષ તનુ ઉચ્ચતાજી, સોવન-વાન વિખ્યાત રે
જિનજી ! તુજશ્યું મુજ મન નેહ.

જેમ ચાતક ને મેહ રે —જિનજીં !

તું છે ગુણુ-મણિ ગેહરે—જિનજી ! તુજશ્યુંં (૧)

શ્રી વત્સ-લંછન સોહતોજી, આયુ પૂરવ લાખ એક,
એક-સહસશ્યુંં મત લીયેંજી, આણી હૃદય વિવેકરે.

—જિનજી ! તુજશ્યુંં (૨)

સમેતશિખર શુભ ધ્યાનથીજી, પામ્યા પરમાનંદ;
એક લાખ ખટ સાહુણીજી, એક લાખ મુનિવૃંદરે

—જિનજી ! તુજશ્યુંં ! (૩)

સાવધાન બ્રહ્મા સદાજી, શાસન-વિધન હરેઈ
દેવી અશોકા પ્રભુ તણીજી, અહનિશિ ભગતિ કરેઈ રે

—જિનજી ! તુજશ્યુંં (૪)

પરમપુરુષ પુરુષોત્તમોજી, તું નરસિંહ નિરીહ
 કવિઅણુ^૨ તુજ જશ ગાવતાંજી, પવિત્ર કરે નિજ જીહ રે^૩.
 —જિનજી ! તુજશ્યું (૫)

卐

(૮૩) (૪-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ—જિન સ્તવન

[નયરી અયોધ્યા જયવતી રે—એ દેશી]

સિંહપુરી નયરી લલી રે, વિષ્ણુ નૃપતિ જસ તાત
 માતા વિષ્ણુ મહાસતી રે, લીજે નામ પ્રભાતોરે—

જિન ગુણ ગાઈયેં (૧)

શ્રી શ્રેયાંસ જિનેસરે, કનક વરણ શુચિ^૧ કાય
 લાખ ચોરાશી વરણુ^૨ રે, પાળે પ્રભુ નિજ આયો રે

—જિન૦ (૨)

એક સહસ્રયુ^૧ મત લીયેં રે, અસીય^૨ ધનુષ તનુ માન
 ખડગી^૩ લાંછન શિવ લહેરે, સમેતશિખર શુભ ધ્યાન રે

—જિન૦ (૩)

સહસ ચોરાશી મુનિવસ રે, ત્રણ સહસ લખ એક;
 પ્રભુજીની વર સાહુણીરે, અદ્ભુત વિનય-વિવેક રે

—જિન૦ (૪)

સુર મનુજેશ્વર માનવી રે, સેવે પય^૪-અરવિંદ,
 શ્રીનયવિજય-સુ-શીશને રે, એ પ્રભુ સુરતર-કંદરે

—જિન૦ (૫)

卐

(૮૪) (૪-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી-જિન સ્તવન

[રૂપભનો વંશ રચણાયરૂ-એ દેશી]

શ્રી વસુપૂજ્ય—નરેસરૂ, તાત જયા જસ માતારે,
લાંછન મહિષ^૧ સોહામણો, વરણે પ્રભુ અતિ રાતા રે,
ગાઈયેં જિન ગુણ ગહગહીરૂં (૧)

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિણેસરૂ, ચંપાપુરી અવતાર રે,
વરષ જોતેર લખ આઉપુ, સત્તરિ^૩ ધનુ તનુ સાર રે
ગાઈયેં (૨)

ખટ શત સાથે સંયમ લિયેં, ચંપાપુરી શિવગામી રે,
સહસ બહોત્તર પ્રભુ તણા, નમિયેં મુનિ શિરનામી રે
ગાઈયેં (૩)

તપ-જપ-સંયમ-ગુણ-ભરી, સાહુણી લાખ વખાણી રે,
ચક્ષુ કુમાર સેવા કરે, ચંડા દેવી મેં જાણી રે.
ગાઈયેં (૪)

જન-મન^૪-કામિત-સુરમણિ, ભવ-દેવપ-મેહ-સમાન રે,
કવિ જશવિજય કહે સદા, હ્રદય-કમળ ધરો ધ્યાન રે,
ગાઈયેં (૫)

ક

(૮૫) (૪-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

સજની ! વિમલ-જિનેસર પૂજયેં, લેઈ કેસર ઘોળાઘોળ,^૧
સજની ! ભમતિ-ભાવના ભાવિયેં,

જિમ હોઈ ઘેર રંગરોળ^૨ સજની ! વિમલ (૧)

સજની ! કંપિલપુર કૃતવર્મનો,^૩ નંદન રયામા-જાત,
 સજની ! અંક^૪ વરાહ^૫ વિરાજિતો, જેહના શુચિ^૬-અવદાત^૭
 સજની ! વિમળ૦ (૨)

સજની ! સાઠ ધનુષ તનુ ઉચ્ચતા, વરષ સાઠ લાખ આય,
 સજની ! એક સહસ્રયુ^૮ વ્રત લિયે, કંચન-વરણી કાય,
 સજની ! વિમલ૦ (૩)

સજની ! સમેતશિખર શિવપદ લહ્યું, મુની અડસઠ હજાર,
 સજની ! એકલાખ પ્રભુ સાહુણી, વળી અઠ સત નિરધાર.
 સજની ! વિમલ૦ (૪)

સજની ! પણમુખ-વિદિતા પ્રભુ તણે, શાસન ધર અધિકાર,
 સજની ! શ્રી નયવિજય વિબુધ તણા, સેવકને જયકાર,
 સજની ! વિમલ૦ (૫)

ક

(૮૬) (૪-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

[ઇંદર આંખા આંખલી રે - એ દેશી.]

નયરી અયોધ્યા ઉપનારે, સિંહસેન કુલચંદ
 સીંચાણો લાંછન ભલોરે, સુયશા માતાનો^૧ નંદ.
 ભવિક જન ! સેવો દેવ અનંત (૧)

વરષ ત્રીશ લાખ આઉખું રે, ઉંચા ધનુષ પંચાશ,
 કનક-વરણુ^૨ તનુ સોહતો રે, પૂરે જગ-જન-આશ.
 -ભવિક૦ (૨)

એક સહસ્રશ્યું મત ગ્રહીરે, સમેતશિખર નિરવાણ,^૩
છાસક સહસ મુનીશ્વરે, પ્રભુના શ્રુત-ગુણ જાણ
—ભવિક૦ (૩)

આસઠ સહસ સુ-સાહુણી રે, પ્રભુજનો પરિવાર,
શાસનદેવી અંકુશીરે, સુર પાતાલ ઉદાર—ભવિક૦ (૪)

જાણે નિજ મન દાસનું રે, તૂં જિન ! જગ હિતકાર,
બુધ જશ પ્રેમે વિનમે રે, દીજે મુજ દીદાર^૪. ભવિક૦ (૫)

卐

(૮૭) (૪-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
રતનપુરી નયરી હુઓ રે લાલ, લંછન વજ્ર ઉદાર-મેરે ખ્યારેરે,
ભાનુ નૃપતિ-કુળ-કેશરી રે લાલ, સુમતા માત મદહાર,^૧
મેરે ખ્યારેરે ધર્મજિનેસર ધ્યાઈ ચેં રે લાલ. (૧)

આયુ વરષ દશ લાખનું રે લાલ, ધનુ પણ્યાલ^૨ પ્રસિદ્ધ-મેરે
કંચન વરણ વિરાજતો રે લાલ, સહસ સાથે મત લીધ
—મેરે (૨)

સિદ્ધિકામિની^૩ કર ગ્રહે રે લાલ, સમેતશિખર અતિ રંગ
—મેરે

સહસ ચોસઠ સોહામણા રે લાલ, પ્રભુના સાધુ અ-ભંગ^૪
મેરે (૩)

આસઠ સહસ સુ-સાહુણી રે લાલ, વળી ઉપરિ
શત ચ્યાર-મેરે

કંઠર્પા શાસન-સુરી રે લાલ, કિન્નર સુર સુ-વિચાર
મેરે૦ (૪)

લટકાળે તુજ લોઅણે રે લાલ, મોહ્યા જગ-જન-ચિત્ત-મેરે૦
શ્રી નયવિજય વિબુધ તણે રે લાલ, સેવક સમરે નિત્ય.
મેરે૦ (૫)

卐

(૮૮) (૪-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

[ત્રિભુવન તારણ તીરથ - એ દેશી]

ગજપુર^૧ નયર વિભૂષણ દૂષણ ટાળતો રે કે-દૂષણ૦
વિશ્વસેન-નરનાહનો^૨ કુળ અગુઆળતો રે કે-કુળ૦
અચિરા-નંદન વંદન કીજે નેહશ્યુ^૩ રે કે-કીજે૦
શાંતિનાથ મુખ પુનિમ-શશિ પરિ ઉલ્લશ્યુ^૪ રે
કે-શશિ૦ (૧)

કંચન-વરણી કાયા માયા પરિહરે રે કે-માયા૦
લાખ વરપતું આઉખું મૃગ^૫ લાંછન ધરે રે કે-મૃગ૦
એક સહસ્રશ્યુ^૬ મત ગ્રહે, પાતિક-વન^૭ દહેરે રે કે-પાતિક૦
સમેતશિખર શુભ-ધ્યાનથી શિવ-પદવી લહેરે
કે-શિવ૦ (૨)

આલીશ ધનુ તનુ રાજે ભાંજે ભય ધણા રે કે-ભાંજે,
ખાસઠ સહસ મુનીસર વિલસે પ્રભુ તણારે કે-વિલસે૦,
એકસઠ સહસ છસે વળી અધિકી સાહુણી રે કે-અધિકી૦
પ્રભુ-પરિવારની સંખ્યા એ સાચી મુણી રે કે-એ૦ (૩)

ગરૂડ યક્ષ નિરવાણી પ્રભુ સેવા કરે રે કે-પ્રભુ૦,
 તે જન બહુ-સુખ પામશે જે પ્રભુ ચિત્ત ધરે રે કે-જે૦,
 મદ-ઝરતા ગજ ગાજે તસ ધરિ આંગણે રે કે-તસ૦
 તસ જગ હિમકર-સમૃદ્ધ જશ૦ કવિઅણુ ભણે રે
 કે-જશ૦ (૪)

દેવ ગુણાકર! ચાકર હું છું તાહરો રે કે-હું૦,
 નેહ-નજર-કરી મુજરો માનો માહરો રે કે-મુજરો૦
 તિહુઅણુ-ભાસન શાસન ચિત કરૂણા-કરો રે કે-ચિત્ત૦,
 કવિ જશાવિજય પયંપે^{૧૦} મુજ ભવ-હુઃખ હરો રે
 કે-મુજ૦ (૫)

卐

(૮૯) (૪-૧૭) શ્રીકુંથુનાથ-જિન સ્તવન

[હાલ-મરકલડાની]

ગજપુર^૧ નયરી સોહિયેંજી, સાહિબ ! ગુણનીલો,
 શ્રી કુંથુનાથ મુખ મોહિયેંજી સાહિબ ! ગુણનીલો,
 સૂર નૃપતિ કુલચંદલોજી સા૦

શ્રી-નંદન ભાવે વંદોજી સાહિબ૦ (૧)

અજર-લંછન વંછિત પૂરેજી સા૦

પ્રભુ સમરિઓ સંકટ ચૂરેજી-સાહિબ૦

પાંત્રીશ ધનુષ તનુ માનેજી સા૦,

ત્રત એક સહસ અનુમાનેજી-સાહિબ૦ (૨)

આયુ વરષ સહસ પંચાણુજી સા૦,

તનુ સોવન વાન વખાણુજી-સાહિબ૦

સમેતશિખર શિવ પાયાળ સાં,

સાઠ સહસ્ર મુનીશ્વર રાયાળ-સાહિબં (૩)

ખટ શત વળી સાઠ હજારળ સાં,

પ્રભુ સાધ્વીને પરિવારળ-સાહિબં

ગંધર્વ-બળા અધિકારીળ સાં,

પ્રભુશાસન-સાનિધકારીળ-સાહિબં (૪)

સુખદાયક મુખને મટકેળ સાં,

લાખેણે લોચણુ લટકેળ-સાહિબં

બુધ શ્રી નયવિજય મુણિંદોળ સાં,

સેવકને દિઓ આણુંદોળ-સાહિબં (૫)

ક્ર

(૯૦) (૪-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

[સમરયા રે સાદદિઈ રે દેવ—એ દેશી]

અરજિન ગજપુર^૧ વર શિણુગાર, તાત મુદર્શન દેવી

મદહાર^૨-સાહિબ સેવિયે,

મેરો મનકો ખ્યારો સેવિયે

ત્રીશ ધનુષ પ્રભુ ઉંચી કાય, વરષ સહસ્ર ચોરાશી આય^૩

-સાહિબ. (૧)

નંદાવર્ત વિરાજે અંક, ટાળે પ્રભુ ભવ-ભવના આતંક^૪-સાં

એક સહસ્રશ્યું સંયમ લીધ, કનક વરણુ તનુ જગત પ્રસિદ્ધ

-સાહિબ. (૨)

સમેતશિખર ગિરિ સપ્ત-બળ-ઉછાહ^૬, સિદ્ધિ-વધૂનો

કરે રે વિવાહ-સાં

પ્રભુના મુનિ પંચાસ હજાર, સાઠ સહસ સાધ્વી
પરિવાર-સાહિબ (૩)

યક્ષ ધંદ્ર પ્રભુ સેવાકાર, ધારિણી શાસનની કરે સાર-સાં
રવિ ઉગે^૭ નાસેં જિમ ચોર, તિમ પ્રભુના ધ્યાનેં કરમ કઠોર
-સાહિબ૦ (૪)

તું સુરતરૂ ચિંતામણિ સાર ! તું પ્રભુ ! ભગતિં^૮
મુગતિ દાતાર, -સાં
બુધ જશવિજય કરે અરદાસ, દીઠેં પરમાનંદ-વિલાસ
સાહિબ૦ (૫)

ક

(૯૧) (૪-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

[પ્રથમ ગોવાળા તણે ભવેણ-એ દેશી]

મિથિલા નયરી અવતરયેણ, કુંભ નૃપતિ કુળ-ભાણુ^૧
રાણી પ્રભાવતી ઉદર ધરયેણ, પચવીશ ધનુષ પ્રમાણુ,
ભવિકજન ! વંદો મલ્લિજિણુંદ,
જિમ હોવે પરમઆનંદ-ભવિક૦ (૧)

લંછન કલશ વિરાજતોણ, નીલ વરણુ તનુ કાંતિ,
સંયમ લીયેં શત ત્રણશ્યુંણ, ભાંજે ભવની બ્રાંતિર
-ભવિક૦ (૨)

વરષ પંચાવન સહસનુંણ, પાળીએ પૂરણુ આય,^૩
સમેતસિખર શિવ પદ લહ્યુંણ, સુર-કિંનર ગુણુ ગાય
-ભવિક૦ (૩)

સહસ પંચાવન સાહુણીજી, મુનિ ચ્યાલીશ હજાર
 વૈરોઠયા સેવા કરેજી; યક્ષ કુખેર ઉદાર-ભવિક૦ (૪)
 મૂરતિ મોહન-વેલડીજી, મોહેં જગ-જન જાણુ;
 શ્રીનયવિજય સુ-શીશનેજી, દિયે પ્રભુ કોડિ-કલ્યાણ
 -ભવિક૦ (૫)

卐

(૯૨) (૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામી જીન-સ્તવન

[ઢાલ રસિયાની-એ દેશી]

પદ્માદેવી-નંદન ગુણનીલો^૧, રાય સુમિત્ર કુળચંદ-
 કૃપાનિધિ;

નયરી રાજગૃહી પ્રભુજી અવતર્યો, પ્રણમેં સુર-નર વૃંદ.

કૃપાનિધિ ! મુનિસુવ્રત ! જિન ભાવે વંદીએ ! (૧)

કચ્છપ લંછન સાહિબ શામળો, વીશ ધનુષ તનુ માન-કૃપા૦
 ત્રીશ સહસ સંવત્સર^૨ આઉખૂં, બહુ-ગુણ રચણ નિધાન

કૃપા-મુનિ૦ (૨)

એક સહસરયું પ્રભુજી વ્રત ગ્રહી, સમેતશિખર લહી સિદ્ધિ

સહસ પંચાસ વિરાજે સાહુણી, ત્રીશ સહસ મુનિ પ્રસિદ્ધિ

-કૃપા૦ મુનિ૦ (૩)

નરદત્તા પ્રભુ શાસન દેવતા, વરૂણ યક્ષ કરે સેવ-કૃપા૦

જે પ્રભુ-ભગતિ^૩-રાતા તેહના, વિઘન હરે નિતમેવ

-કૃપા૦ મુનિ૦ (૪)

ભાવઠ-ભંજન^૪જન-મનરંજનો, મૂરતિ મોહનગાર-કૃપા૦
 કવિ જશવિજય પયંપે ભવ-ભવે, એ મુજ એક આધાર
 કૃપા૦ મુનિ૦ (૫)

(૯૩) (૪-૨૧] શ્રી^ક નમિનાથ-જિન સ્તવન

[કાજ સીધાં સકળ હવે સાર એ—દેશી]

મિથિલાપુર વિજય^૧ નરેન્દ્ર વપ્રા સુત નમિ-જિનચંદ
 નીલુખલર લંછન રાજે પ્રભુ સે૦યો ભાવઠ^૩ ભાજે. (૧)
 ધનુષ પન્નર ઉંચ શરીર, સોવન-વાન સાહસ ધીર,
 એક સહસ્રયુ^૪ લિયે નિરમાય^૫ વરષસહસ દશ આય. (૨)
 સમેતશિખર આરોહી^૬, પુંહતા શિવપુર નિરમોહી,
 મુનિ વીશ સહસ શુભ નાણી, પ્રભુના ઉત્તમ ગુણખાણી (૩)
 વલી સાધ્વીનો પરિવાર, એકતાલીશ સહસ ઉદાર,
 સુર બ્રુકુટિ દેવી ગંધારી પ્રભુ શાસન-સાનિધકારી. (૪)
 તુજ કીરતિ જગમાં વ્યાપી, તપ તપે પ્રબળ પ્રતાપી,
 બુધ શ્રી નયવિજય સુ-શીશ, ઇમ દિયે નિતનિત આશીસ. (૫)

ક

(૯૪) (૪-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

[હાલ—ફાગની]

સમુદ્રવિજય શિવાદેવી, નંદન નેમિકુમાર,
 શૌરીયપુર દશ ધનુષનું, લંછન શંખ સફાર,^૧
 એક દિન રમતો આવિયો, અતુલખળી^૨ અરિહંત,
 જિહાં હરી^૩ આયુધશાળા, પૂરે શંખ મહંત. (૧)

હરી ભય-ભરિય તિહાં આવે, પેખે નેમિજિણુંદ,
સરિખેં શ્રમ-બળ પરખેં, તિહાં જીતે જિનચંદ,
આજ રાજ એ હરશેયેં કરશેયેં અપયશ ભૂરિ,
હરી-મન જાણી વાણી, તવ થઇ ગગને અદ્ભરિય (૨)

અણુ પરણ્યેં મત લેશેયેં, દેશેયેં જગ સુખ એહ,
હરી મન બીહે ઇહે, પ્રભુશયું ધર્મ-સનેહ.
હરી શણગારી નારી, તવ જળ-મજ્જન જંતિ,
માન્યું માન્યું પરણવું, ઇમ સવિ નારી કહંતી. (૩)

શુભમણિ-પેટી ખેટી, ઉચસેન નૃપ પાસ,
તવ હરી જાયેં માયેં, માયે પ્રેમ વિલાસ,
તુરજ દિવાજેં ગાજે; છાજે આમર કંતિ,
હવે પ્રભુ આળ્યા પરણવા, નવ-નવા ઉત્સવ હંતિ. (૪)

ગોખે ચઢી સુખ દેખે, રાજમતી ભર પ્રેમ,
રાગ અમી-રસ વરખેં, હરખેં પેખી નેમ.
મન જાણે એ ટાણે, જો મુજ પરણે એહ,
સંભારે તો રંભા, સ-બળ અચંભા તેહ. (૫)

પશુઅ-પુકાર સુણી કરી, ઇણિ અવસરે જિનરાય,
તસ દુઃખ ટાળી વાળી, રથ મત લેવા જાય.
તખ બાળા દુઃખ-ઝાળા, પરવશિ કરેં રે વિલાપ;
કહિયેં જો હવે હું છંડી, તો દેશેયો મત આપ. (૬)

સહસ-પુરૂષશયું સંયમ, લિયેં શામળ તનુ કંતિ,
જ્ઞાન લહી મત આપે, રાજમતી શુભ શંતિ,^{૧૧}

- વરષ સહસ્ર આઉખું, પાળી ગઢ ગિરનાર.
 પરજ્યા પૂર્વ મહોત્સવ, ભવ છાંડી શિવનાર. (૭)
- સહસ્ર અઢાર મુનીસર, પ્રભુજીના ગુણવંત,
 આઘીશ સહસ્ર સુ-સાહુણી પામી ભવનો અંત,
 ત્રિભુવન-અંખા અંખા, દેવી સુર ગામેધ,
 પ્રભુ-સેવામાં નિરતા, કરતા પાપ-નિષેધ. (૮)
- અમલ^{૧૨}-કમળ-દળ-લોચન, શોચન-રહિત નિરીહ,
 સિંહ મદન-ગજ^{૧૩}લેદવા, એ જિન અ-કલ^{૧૪}અ-બીહ,^{૧૫}
 ચંગારી ગુણધારી, પ્રજાચારી^{૧૬}-શિર-લીહ.
 કવિ જશોવિજય નિપુણ ગુણ, ગાવે તુજ નિશદીહ. (૯)

ક

(૯૫) (૪-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

- નયરી વાણારસી અવતર્યો હો અશ્વસેન કુળચંદ,
 વામા-નંદન ગુણનીલો-હો, પાસજી શિવ-તરૂ કંદ
 પરમેસર! ગુણ નિતુ ગાઘર્યો હો. (૧)
- કૃષ્ણી^૧લંછન નવ કર તનુ જિનજી, (સ-જલ-ધનાધન^૨)-વન્ન,
 સંધમ લિયે શત તીનરયું હો, સવિ કહે જયું ધન ધન
 પરમેસર. (૨)
- વરષ એક શત આઉખું હો સિદ્ધી સમેતગિરીશ,
 સોળ સહસ્ર મુનિ પ્રભુ તણા હો, સાહુણી સહસ્ર અડતીશ
 પરમેસર. (૩)

ધરણુરાજ પદમાવતી હો, પ્રભુ-શાસન-રખવાળ,
 રોગ-શોગ-સંકટ ટળેહો, નામ જપત જપમાળ-પરમે. (૪)
 પાસ ! આશ પૂરણ અળ મેરી, અરજ એક અવધાર,
 શ્રીનયવિજય વિબુધ પદ સેવી, જશ કહે ભવજલ તાર
 પરમેસર. (૫)

❧

(૯૬) (૪-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન
 [ધન્યાશ્રી]

આજ જિનરાજ મુજ કાજ સીધાં સવે,
 તું કૃપાકુંભ જો મુજ તુઠો,
 કલપતરુ કામઘટ કામધેનુ નિજ્યો,
 અંગણે અમિય-રસ^૧ મેહ વૂઠો-- આજ. (૧)

વીર તું કુંડપુર-નયર^૨ ભૂષણ હુઓ,
 રાય સિદ્ધાર્થ ત્રિસલા તનુજો^૩,
 સિંહ લાંછન કનક વર્ણ કર-સખત-તનુ^૪,
 તુજ સમો જગતમાં કેા ન ફળે-- આજ. (૨)

સિંહપરે એકલો ધીર સંયમ ગ્રહે,
 આયુ યોહોત્તર વરષ પૂર્ણ પાળી;
 પુરી અપાપાયે^૫ નિ:પાપ શિવવહુ વર્યો,
 તિહાંચકી પર્વ પ્રગટી દીવાળી— આજ. (૩)

સહસ તુજ ચઉદ મુનિવર મહાસંયમી,
 સાહુણી સહસ છત્રીય રાજે;
 યક્ષ માતંગ સિદ્ધાયિકા વર સુરી,
 સકળ તુજ ભવિકની ભીતિ ભાંજે- આજ. (૪)

તુજ વચન-રાગ^૬-સુખ-સાગરે ઝીલતો,
 પીલતો મોહ-મિથ્યાત-વેલી;
 આવીઓ ભાવિઓ ધરમ-પથ હું હવે,
 દીછ્યેં પરમ-પદ હોઈ બેલી^૭—

આજ. (૫)

સિંહ નિશિ-દીહ જો હૃદય-ગિરિ મુજ રમે,
 તું સુશુષ્ક^૮-લીહ અ-વિચલ નિરીહો,
 તો કુમત-રંગ^૯-માતંગના યૂથથી
 મુજ નહીં કોઈ લવ-લેશ^{૧૦} બીહો^{૧૧}—

આજ. (૬)

શરણુ તુજ ચરણ^{૧૨} મેં ચરણ^{૧૩}-શુણિધિ અહ્યા,
 ભવ^{૧૪}-તરણુ-ઠરણુ-દમ^{૧૫} શરમ દાખો;
 હાથ જોડી કહેં જશવિજય ખુધ ઇશ્યું,
 દેવ ! નિજ ભુવનમાં દાસ રાખો—

આજ. (૭)

卐

卐

卐

પૂ. મહોપાધ્યાય શ્રી જશવિજયજી મ. કૃત
૧૪ બોલની ચોવિંશી (તૃતીય)
કંઠીન શબ્દોના અર્થ
ટિપ્પણી

સ્તવન ૪-૧

૧. અયોધ્યાનગરી ૨. સુવર્ણ વર્ણ = રંગ ૩. દીક્ષા
૪. પાપ ૫. મોક્ષસુખ

સ્તવન ૪-૨

૧. પુત્ર ૨. સાહચારસો ૩. શરીરનો રંગ ૪. સાધ્વી

સ્તવન ૪-૩

૧. કંચનવર્ણ ૨. શરીર ૩. સાધ્વી ૪. મોક્ષપદ

સ્તવન ૪-૪

૧. પુત્ર ૨. સંસારની જાળ ૩. કામદેવ ૪. રોગ
૫. હંકારનાર ૬. જગતમાં સૂર્ય સમાન
૭. શોકવિનાના

સ્તવન ૪-૫

૧. બીજા દેવ ૨. મોક્ષ-પદવી ૩. પાંચ ૪. સાધ્વી
૫. તમારી આજ્ઞા

સ્તવન ૪-૬

૧. પિતા ૨. નવા = ઉગતા સૂર્યના જેવો વર્ણ
૩. ઉંચાઈ, શરીરની ૪. ધ્વજીતપણું ૫. કલ્પવૃક્ષ

સ્તવન ૪-૭

૧. સારા ૨. ગુણરૂપ મણિથી શોભતા ૩. મંગળ-
રૂપ લક્ષ્મીના ઘર

સ્તવન ૪-૮

૧. કેવળજ્ઞાનરૂપ લક્ષ્મી ૨. કમળ ૩. પવિત્ર વર્ણથી
૪. મુનિઓના મનરૂપ કોયલ માટે આંખા જેવા
૬. મેઘની વૃષ્ટિ જેમ

સ્તવન ૪-૯

૧. સતતપણે રહેા ૨. સંસારનો સંતાપ દૂર કરો
૩. મગરમચ્છ ૪. ચારિત્ર ગુણવાળી

સ્તવન ૪-૧૦

૧. પુત્ર ૨. કવિઓ ૩. જીભ

સ્તવન ૪-૧૧

૧. પવિત્ર ૨. એંશી ૩. ગેંડો ૪. ચરણ-કમળ

સ્તવન ૪-૧૨

૧. પાડો ૨. ઉમંગથી ૩. સીતોર ૪. લોકોના
મનોરથ પુરવા ચિંતામણિ જેવા ૫. સંસારરૂપ
દાવાનળ માટે મેઘ જેવા

સ્તવન ૪-૧૩

૧. ખૂબ ઘસેલું ૨. મોટો ઉત્સવ ૩. પ્રભુજીના
પિતાનું નામ ૪. લંછન ૫. જૂંડ ૬. પવિત્ર
૭. વંશ

સ્તવન ૪-૧૪

૧. માતાનો પુત્ર ૨. સોનાના વર્ણવાળું ૩. મોક્ષ ૪.
પ્રત્યક્ષ દર્શન

સ્તવન ૪-૧૫

૧. પુત્ર ૨. પિસ્તાલીશ ૩. મોક્ષરૂપ સ્ત્રીનો હાથ
ગ્રહણ કર્યો = મોક્ષપદને પામ્યા ૪. ઉત્તમ

સ્તવન ૪-૧૬

૧. હસ્તિનાપુર ૨. રાજાનો ૩. પ્રેમભર્યું ૪. હરણ
૫. પાપનું વન ૬. ચંદ્રના જેવો ૭. કીર્તિ ૮.
શુભોના ખજાના રૂપ ૯. ત્રણ ભુવનના પ્રકાશક
૧૦. કહે

સ્તવન ૪-૧૭

૧. હસ્તિનાપુર ૨. બકરો ૩. ચળકાટથી ૪.

સ્તવન ૪-૧૮

૧. હસ્તિનાપુર ૨. પુત્ર ૩. આયુ ૪. રોગ ૫.
ઘણા ૬. ઉત્સાહથી ૭. ઉગ્યાથી ૮. લક્ષિતથી

સ્તવન ૪-૧૯

૧. કુળમાં સૂર્ય સમાન ૨. જમણા = ભટકવું.
૩. આયુ

સ્તવન ૪-૨૦

૧. શુભથી ભરેલા ૨. વર્ષ ૩. પ્રભુ લક્ષિતમાં લીન
૪. ભવભવમાં ભટકવાનું અટકાવનાર

સ્તવન ૪-૨૧

૧. રાજા ૨. નીલકમળ ૩. ભટકવાનું ૪. માયા-
રહિત ૫. દીક્ષા ૬. પહોંચ્યા

સ્તવન ૪-૨૨

૧. શ્રેષ્ઠ ૨. અત્યંત બળવાળા ૩. વાસુદેવ = શ્રી
કૃષ્ણ ૪. ભયથી ભરેલા ૫. નજીક ૬. જળકીડા

૭. વાળં ૮. શોભતા ૯. થકા રહ્યાં ૧૦.
 હુઝની જ્વાળા ૧૧. શાંતિદાયક ૧૨. નિર્મળ
 કમળની પાંખેડી જેવી આંખોવાળા ૧૩. કામરૂપ
 હાથી ૧૪. ન કળી શકાય તેવા ૧૫. ન ડરે તેવા
 ૧૬. બ્રહ્મચારીઓમાં શ્રેષ્ઠ

સ્તવન ૪-૨૩

૧. નાગ ૨. પાણીવાળા = અષાઢી વાદળાની સઘન
 ઘટાના વર્ણ જેવી કાંતિવાળા

સ્તવન ૪-૨૪

૧. અમૃતરસ ૨. ક્ષત્રિયકુંડ ૩. પુત્ર ૪. સાત-
 હાથની કાયવાળા ૫. પાવાપુરીમાં ૬. આજ્ઞા ઉપરનો
 પ્રેમ ૭. આધાર ૮. સારા ગુણવાળા-શ્રેષ્ઠ ૯.
 અન્યમતોના ઉદ્ધત હાથીઓના ૧૦. જરાપણુ ૧૧.
 ભય ૧૨. પગને ૧૩. ચારિત્રગુણના ભંડારરૂપ
 ૧૪. સંસારથી તારનાર ૧૫. ઇન્દ્રિયોને દમનાર

卐

卐

卐

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

શ્રી ભાણુવિજયજી

કૃત

સ્તવન-ચોવિંશી

[૫]

(૯૭) (૫-૧) શ્રીરૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન

મોરાસ્વામી હો ! શ્રી પ્રથમ જિણુંદ કે, રૂપભજિનેશ્વર,
સાંભળો;

મુજ મનની હો જે હું કહું વાત કે, છોડી મનનો આંમળો^૧
મોરાં (૧)

ગુણુ-ગિરૂઆ હો અવસર લહી આજ કે, તુજ ચરણે
આંચો વહી,

સેવકને હો કરૂણાની લહેર કે, ગુઓ નો મનમાં ઉમહી^૨
મોરાં (૨)

તો હોવે હો અંગો-અંગ આલ્હાદકે, ન કહી જાએ
તે વાતડી,

હયાસિંધુ^૩ ! હો સેવકને સાથકે, અવિહડ^૪ રાખો પ્રીતડી
મોરાં (૩)

હવે અંતર^૫ હો નવિ ધરવો ચિત્ત કે, નિજ સેવક
કરી લેખવો.૬

સેવા ચરણની હો દેખ્યો વળી મુજ^૭ કે, નેહભર નજરે
પેખાયો—મોરાં (૪)

ઘણું તુમને હો શું કહું ? ભગવાન કે, દુઃખ-દોહડ^૮
સહુ ચૂરાયો,
પ્રેમ-બુધનો હો ભાણુવિજયના સ્વામી કે, મનવંછિત
તુમે પૂરાયો—મોરાં (૫)

卐

(૯૯) (૫-૨) શ્રીઅજિતનાથ-જિન સ્તવન
[દેશી-કંસારાની]

અજિતજિન^૧ ! ઓળગ માહરી,
એ તો સુંદર સુરતિ^૨ તાહરી,
હું તો જોવાને ઘણું ઉમડયો^૩, પૂરવ પૂણ્યે તુજને મેં
લહ્યો—અજિતં (૧)

મહારી ભાગ્યદશા જાગી હવે, હવે માહારૂં ભાગ્ય^૪ મળે !
ગંગાજળ નાહ્યો હું સહી, મુજ સમ પુણ્યવંત
બીજો કે નહીં—અજિતં (૨)

મુખ માંગ્યા પાસા મુજ ઢળ્યા,
ધ્વજિંતા સજ્જન આવી મળ્યા,
એ તો સુરતરૂ ફળીઓ આંગણે, દૂધે મેહ વુઠા મુજ ખારણે
—અજિતં (૩)

આ. ૮

હવે સહુ થકી અધિકો હું થયો, જળ મેં તુમ સમ
ઠાકુર લહયો,

સેવકને નિરવહજ્યો^૫ તુમ્હે, એટલી વિનતી કરું છું
અમ્હે-અજિત^૦ (૪)

સકલ સૂરીશ્વરમાં શોભતા, શ્રીવિજયપ્રભુસૂરી દીપતા,
પંડિતોત્તમ પ્રેમવિજય તણો, તુમ દરિસણે ભાણુને
સુખ ઘણો- અજિત (૫)

卐

(૯૯) (૫-૩) શ્રીસંભવનાથ-જિન સ્તવના

[આસણુરા યોગી-એ દેશી]

ત્રીજા સંભવજિનની સુખદાયી, પૂરવ પુણ્યે સેવા પાચી રે
—સાહિબ સોભાગી.

ક્ષણ^૧ ઉત્તમને પરસંગે, લહતાં સુખ હોએ અંગે રે—

સાહિબ^૦ (૧)

તો તુમ્હ જેવાની જે સેવા, તેહવું શું કહેવું દેવા !

રે, સાહિબ^૦

ત્રિભુવનતારક ! તુજને મેં દીઠો, અમૃતથી લાગ્યો

મીઠો રે-સાહિબ^૦ (૨)

તુમ ચરણે મુજ મનડું બાંધ્યું, વળી ભક્તિગુણે^૨ કરી

સાંધ્યું રે—સાહિબ^૦

હરિ-હર દીસ્યું ચિત્ત ન રાખું, એક તુમ્હ સેવામૃત

ચાખું રે-સાહિબ^૦ (૩)

હેજઞ્ઘરીને સેવક સાહસું, જુએ એ બગશીસ^૪ પામું રે, સાં
એળગડી^૫ એ સાહિબ ! મહારી, ચિત્ત ધરજ્યે જગ-હિત
કારી રે-સાહિબં (૪)

ઘણું ઘણું તુમને શું કહીએ ! સેવકને સંગે^૬ વહીએ^૭ રે, સાં
પંડિત પ્રેમવિજય સુપસાયા, ભાણવિજય નમે તુમહ પાયા રે
-સાહિબં (૫)

卐

(૧૦૦) (૫-૪) શ્રી અભિનંદન-જન સ્તવન
[સાહિબા મહારા ! મોહીરે મટકતી આલરે જાવા નહીં
નહીં દીઉં રે-એ દેશી.]

સાહિબા મહારા ! અભિનંદન જિનરાયરે, સાહિબ
સાંભળો રે.

સાહિબા મારા ! સુરસેવિત તુમ પાથ રે -સાહિબં
સાહિબા મારા ! સેવક મનડાની વાત રે -સાહિબં
સાહિબા મારા ! કહું તે સુણો અવદાત^૧ રે-સાહિબ (૧)
સાહિબા મારા ! મોટા જનશું જે પ્રીતિ રે -સાહિબં
સાહિબા મારા ! કરવી તે ખોટી રીત રે -સાહિબં
સાહિબા મારા ! અમ મનમાં તું એક રે -સાહિબં
સાહિબા મારા ! અમ સમ તુમને અનેક રે -સાં (૨)
સાહિબા મારા ! નિરાગીશું નેહ રે -સાહિબં
સાહિબા મારા ! છટકી દેવે છેહ^૨ રે -સાહિબં
સાહિબા મારા ! શી ધરવી પ્રીત તે સાથ રે-સાહિબં
સાહિબા મારા ! તે નિક્ષણ ગગને બાથ રે-સાહિબ (૩)

સાહિબા મારા ! પણ મોટાની જે સેવ રે, -સાહિબ.
 સાહિબા મારા ! નિકળ ન હોવે કદૈવ રે, -સાહિબ.
 સાહિબા મારા ! મુજ ઉપર ભગવાન રે, -સાહિબ.
 સાહિબા મારા ! તુમ્હે હોજ્યો મહિરબાન રે-સાહિબ. (૪)
 સાહિબા મારા ! તપગછમાં શિરતાજ રે, સાહિબ.
 સાહિબા મારા ! શ્રી વિજય પ્રભસૂરી રાજ રે, -સાહિબ.
 સાહિબા મારા ! પ્રેમવિયુધ પસાય રે, સાહિબ.
 સાહિબા મારા ! ભાણુ નમે તુમ પાય રે-સાહિબ. (૫)

卐

(૧૦૧) (૫-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જન સ્તવન

[માહરૂં મન પાત્યું રે માધવ દેખતાં રે -દેશી,]

ધન ધન દિવસ આજનો માહરો રે, ધન ધન વળી ઘડી એહ !
 ધન ધન સમય વળી જે તાહરૂં રે, દરિશણ દિહું નયણુહ-
 મારૂં મન માન્યું રે સુમતિજિણુંદશું રે. (૧)
 સુંદર મૂરતિ દીઠી મેં તાહરી રે, કેતલે દિવસે આજ
 નયન પાવન થયાં પ્રભુજી માહરા રે, પાપ-તિમિર^૧ગયાં ભાજ.

--મારૂં (૨)

ખાસો^૨ ખિજ મતગાર^૩તે જાણીને રે, કણ્યા ધરો મનમાંડી,
 સેવક ઉપર હિત^૪બુધ આણીને રે, ધરી વળી હૃદય ઉમાહી^૫

—મારૂં (૩)

નિર્મલ સેવામૃત મુજ આખીએરે, જિમ બૂઝે ભવનારે તાપ,
 હવે દરિશણુનો વિરહ તે મલકરો રે, વળી મોટજ્યો મનમો
 સંતાપ—મારૂં (૪)

ઘણું ઘણું શું કહીએ તુમને રે, છો તુમે ચતુર સુખણ;
 મુજ મનવંછિત પૂરજ્યો ઈમ ભણે રે, પંડિત પ્રેમનો ભાણ
 —માફં (૫)

卐

(૧૦૨) (૫-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

[લાછલદે માત મદહાર-એ દેશી.]

શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામ, અરજ સુણે! અભિરામ,^૧
 આજ હો ! શિરનામીરે બહુવિધ પરે વિનવુંજી. (૧)
 તુમહે છો જગદ્દાધાર, મુજ સેવકને તાર,
 આજહો ! ધારે રે મુજ સ્વામીજી નિજ ચિત્તમાંજી. (૨)
 ભગતવછલ ભગવાન, મુજપે હજ્યો મહિરખાનર,
 આજ હો ! મુજ ઉપરે રે બિમણી^૩ સ્નેહલતા ધરીજી. (૩)
 તુજ સમ માહરે સ્વામી, હવે ન રહી કાંઈ ખામી;
 આજહો ! કામિત^૪ રે માહરાં હવે પૂરણ થાયશેજી. (૪)
 પ્રેમવીળુધ સુપસાય, ભાણુ નમે તુમ પાય,
 આજહો ! દેજ્યોરે ભવ-ભવ તુમ પદસેવનાજી. (૫)

卐

(૧૦૩) (૫-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

[થારા મારા કરછલા-એ દેશી]

પાસે સુપાસજી ! રાખીએ, સેવક ચિત્તમાં આણી; સલૂણા.
 જિમહું અંતર^૧ ચિત્તની, વાત કહું ગુણખાણી સલૂણા
 પાસે (૧)

કરૂણાવિલાસી તુમ્હે અછો, કરૂણાગાર કૃપાલ; સલૂણા,
 કરૂણાસરસ સરોવરે, પ્રભુજી તું છે મરાલ^૨સલૂણા-પાસે. (૨)
 અપરાધી જો સેવક ઘણું, તો પણ નવિ છંડાય-સલૂણા,
 જિમ વિદ્યુત અગ્નિ સમી, નવિ છંડે મેઘરાય-સલૂણા-પાસે. (૩)
 તે માટે છોડતાં થકાં, શોભશો કિમ મહારાય ! સલૂણા,
 બાંદ્ય ગ્રહ્યાની લાજ છે,

ઘણું શું તુમને કહાય-સલૂણા-પાસે. (૪)
 તું છંડે પણ નવી છંડું, હું તુજને મહારાય-સલૂણા,
 તુમ ચરણે ભાણુ આવીઓ પ્રેમવિયુધ સુપસાય-સલૂણા-
 પાસે. (૫)

卐

(૧૦૪) (૫-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

[ઝાંઝરીયાની-દેશી]

શ્રી ચંદ્રપ્રભ માહરાજી, તુમ્હે છો દીનદયાળ,
 મહેર ધર ! મુજ ઉપરેજી, વિનતિ માનો કૃપાળ-સસનેહા
 પ્રભુશું લાગ્યો અવિહત નેહ

જિમ ચાતક મનમેહા-સસનેહાં (૧)

સજ્જનશું જે નેહલોજી, કરતાં બમણો રંગ,
 દુર્જન જનશું પ્રીતદીજી, ક્ષણક્ષણમાં મન^૨-ભંગ-સસનેહાં
 ઉત્તમજનશું રસણાંજી, તેહ પણ ભલાં નિરધાર,
 મૂરખ-જનશું ગોઠડીજી, કરતાં રસ ન લગાર-સસનેહાં (૩)
 મનમાં ઈમ જાણી કરીજી, આળ્યો તુમારે પાસ,

નિરવહિએ હવે મુજનેજી, જિમ ખેંચે મનની આશ—

સસનેહાં (૪)

બહુલપણે^૨ શું દાખીયેજી, તુમે છો બુદ્ધિનિધાન,

પ્રેમ-વિબુધના ભઃણશુંજી, રાખો પ્રીત પ્રધાન-સસનેહાં (૫)

ક્ર

(૧૦૫) (૫-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જીન સ્તવન

[અખકો ચોમાસો માંકા પૂજયજી થેં રહોને—એ દેશી]

સુવિધ જિણુંદ મહાને દરીસણ ધોને,

દિલભર દિલથી મહારે સહામું થેં જુઓને,

હસી થારા ચિત્તની વાત મહાને થેં કહોને,

પ્રીતનીરે રીતમાં શ્યું^૧ શ્યું....થેં વહોને—સુવિધિં (૧)

અંતર ચિત્તની વારતારે, પ્રભુ! કહું તે ચિત્ત ધરોને,

પ્રીત-પ્રતીત^૨ જિમ ઉપજે રે, તિમ અવિહુડ પ્રીત કરોને

—સુવિધિં (૨)

સુંદર તુમ મુખ મહકડેરે; પ્રભુ! લોભાળ્યા તેં અમને,

મુજ મન મળવા અતિ ઘણું રે, ચાહે ક્ષણમાંહે તુમને

—સુવિધિં (૩)

લલચાવશે દિન કેટલા રે? ઇમ મુજને દિલાસા દેધને,

હા-ના મુખથી લાખીએ રે, બેસી શું રહ્યા? મૌન લેધને

—સુવિધિં (૪)

હસિત વદને બોલાવીને રે, આજ મુજને રાજી કરોને,

વંધીત દેઈ અમને, તુમહે જગમાં સુજશ વરોને

—સુવિધિં (૫)

રોગ સોગ દુઃખ દોહગ, પાપ તાપ સંતાપ હરીને,
પંડિત પ્રેમના ભાણુનેરે, તુમહે પ્રસન્ન હજયો હેજ ધરીને
—સુવિધિ° (૬)

卐

(૧૦૬) (૫-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

[માયા મોહ ન કીજે - એ દેશી.]

એ તો શ્રી શીતલ-જિન મેરા,
મેં તો ચરણ^૧ ગ્રહ્યા પ્રભુ તેરા;
અબ દૂર કરો ભવ ફેરા હો લાલ—
પ્રભુ માહરે મન માન્યા. (૧)

એ તો શીતલ મુદ્રા એહની,
વળી શીતલ વાણી જેહની,
એહ સમ સુરતિ નહી કેહની—હો લાલ—પ્રભુ° (૨)
તુમ વાણી ઘણી ઘણી મિષ્ટ, સાકર-દ્રાખથી એ વિશિષ્ટ,
એ તો લાગે છે મુજ ઈષ્ટ, --હો લાલ—પ્રભુ° (૩)
તુમ શીતલ નામ પ્રધાન, મુજ તન --મન કરી એકતાન;
તુમ નામે કરું કુરબાન^૨—હો લાલ—પ્રભુ° (૪)
નિજ ચરણની સેવા દેજયો,
નિજ બાલક પરે મુને ગણજયો,
બાંહ ગ્રહીને તુમહે નિરવહજયો^૩—હો લાલ—પ્રભુ° (૫)
એ તો પ્રેમવિબુધ સુપસાય, ભાણુવિજય નમે તુમ પાય.
તુમ દરિસણે આનંદ થાય—હો લાલ—પ્રભુ° (૬)

(૧૦૭) (૫-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

[ઘણું પ્યારો પ્યારો પ્રાણથી તું પ્રભુજી—એ દેશી.]

શ્રીશ્રેયાંસજી (૨) વિનતિ અમતણીજી,

માનો તુમે (૨) પ્રાણ આધાર હો

અમ મનની (૨) વાત એ છે ઘણીજી,

એક^૧-વચને શ્યે^૨ (૨) દાણું પ્રકાર^૩ હો.—શ્રી શ્રેયાંસજી૦ (૧)

મોટાને (૨) થોડું જ દાખીએજી,

થોડા માંહિ (૨) ઘણો રે સવાદ હો

મુજ મનમાં (૨) ચિંતા એ મોટકીજી,

ઉપજતે (૨) હૃદય આલ્હાહ હો —શ્રી શ્રેયાંસજી૦ (૨)

હવે જાણ્યું (૨) ચિત્તમાં વિચારતાંજી,

સ્વામી છો તુમહે (૨) મનના જાણુ હો

તેહ માટે (૨) થોડે વીનવુંજી,

ઘણું તુમહેને (૨) કેહવું અપ્રમાણુ હો —શ્રી શ્રેયાંસજી૦ ૩)

સેવકને (૨) કૃપા કરી દીજીએ જી

અતિ અદ્ભુત (૨) વંછિત દાન હો

તુમહ પાસે (૨) આર અનંત છે જી,

અંશ તે ઘો (૨) ભગવાન હો—શ્રી શ્રેયાંસજી૦ (૪)

ઓળગજ એ (૨) ચિત્તમાં ધારજીએજી,

મુજપેં તુમહે (૨) હજ્યો મહિરખાન હો,

પંડિતોત્તમ (૨) પ્રેમવિજય તણોજી,

ભાણુવિજય તે (૨) ધરે તુમ ધ્યાન હો—શ્રી શ્રેયાંસજી૦ (૫)

(૧૦૮) (૫-૧૨) શ્રીવાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

[ભોતીડાની - દશી]

શ્રી વાસુપૂજ્યજી સાહિબ માહરા,

પ્રભુ લાગે છે તુમ્હે પ્રેમ પીયારા;
સાહિબા ! જિનરાયા હમારા, મોહના ! જિનરાયા૦
તમ-મન ચિત્ત વલુંધ્યુ^૧ તુમ્હ શું, હવે અંતર^૨ રાખો
કહો કિમ અમશું સાહિબા૦ (૧)

દાસની આશા પૂરીયે પ્યારા, જો નામ ધરાવો છે
જગદાધારા—સાહિબા૦
અકળ^૩-લીલા તુમ પાસે જે સ્વામી, હિત આણી દીજિયે
અંતરજામી—સાહિબા૦ (૨)

એતલી વિમાસણુ શી છે તુજને ?, એ તો વંછિત
દેતાં સ્વામી મુજને,—સાહિબા૦
ખોટ ખજને નહિ પડે તાહરે, પણ અખય ખજનો
હોશે માહરે—સાહિબા૦ (૩)

ભલો-ભુંડો પણ પોતાનો જાણી, વળી કંઠણાની લહેર તે
મનમાં આણી—સાહિબા૦
અમને મનોગત^૪-વંછિત દેજ્યો, પ્રભુ હેત ધરીને
સાહમું જોજ્યો,—સાહિબા૦ (૪)

વારંવાર કહું શું તમને, સેવા-ક્રણ દેજ્યો સ્વામી અમને
—સાહિબા૦
પ્રેમવિબુધના ભાણુની પ્રભુજી, તુમ નામે દોલત^૫
ચઢતી વિભુજી—સાહિબા૦ (૫)

(૧૦૯) (૫-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

[વીંછીઆની-દેશી]

હાંરે લાલા ! વિમળ જિનેશ્વર સેવીએ,

એ તો વિમળ અછે તસ નામ રે-લાલા,
 વિમળવાણી ગુણુ જેહના, જસવિમળઅછે પરિણામ રે
 લાલા-વિમલ. (૧)

એ તો વિમળ^૧ કમળ-દળ પાંખડી, સમ નયન યુગલ છે
 ભાસ-રે લાલા.

મુખ-પંકજ ઘણું વિમળ છે, વળી વિમળ છે મુદ્રા જસ રે
 લાલા-વિમલ. (૨)

દર્શન-ચારિત્ર વિમળ છે, એ તો વિમળ છે કેવળ જ્ઞાનરે
 —લાલા.

સ્તુતિ સ્તવના જસ વિમળ છે, વળી વિમળ છે શુકલ ધ્યાનરે
 —લાલા. વિમલ૦ (૩)

સત્તર ભેદે સંજમ કહ્યો, તેહ જ પણુ વિમળ છે તાસ રે-લાલા.
 યશકીર્તિ ઘણું વિમળ છે, ગુણુ વિમળ જે ગુણુનો આવાસ રે
 —લાલા. વિમલ૦ (૪)

પ્રેમવિબુધ સુપસાયથી, ભાણુવિજયને જય જયકાર રે-લાલા
 નિતનિત ચરણકમલ પ્રતે, પ્રણમે^૨ એ પ્રભુના ઉદાર રે.
 —લાલા. વિમલ૦ (૫)

(૧૧૦) (૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

[માલિ કેરે ખાગમે—એ દેશી]

સુંદર મુરતિ તુમ તણી, ખ્યારી લાગે જિણુંદાલો;
અહો! ખ્યારીં

ક્ષણુ એક સંગ ન પરિહરું, તુમ દીઠા આણુંદા લો.
—અહો! તુમં

અહો! પ્રભુ મોહન મારા લો. (૧)

કૌમુદયંદ્ર^૧ સમાન છે, પ્રભુજી તુંમહ મુખડું લો.
—અહો! પ્રભુજીં

લગન^૨ જાગી જોવા તણી, એહમાં નહીં ફૂડું^૩ લો.
—અહો! એહમાંં (૨)

વિકસિત પદ્મ સમાન છે. સાહિબ, તુમ નયણું લો.
—અહો! સાહિબ

સાકર દ્રાખથકી ઘણું, મીઠો તુમ વચણું લો-અહો! મીઠાંં(૩)
આણુંદ પાગ્યો દેખીને, અનંતજિન તુમને રે લો;
—અહો! અનંતં

હુદયે ઉલટ^૪ આણીને, વંછિત દેજો અમનેરે લો—
—અહો! વંછિતં (૪)

શ્રીવિજયપ્રભસૂરી ગચ્છઘણી, તપગચ્છમાં દિણુંદા લો;
—અહો! તપં

પંડિત પ્રેમના ભાણુને, તુમ નામે આણુંદા લો.
—અહો! તુમં (૫)

(૧૧૧) (૫-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

[છાંછાં છાંછાં બંદા છાંછાં—એ દેશી]

લ્યોને લ્યોને લ્યોને મુજરો લ્યોને,

ધર્મ જીજ્ઞેશ્વર! ખ્યારા મુજરો લ્યોને;

જીવન પ્રાણ આધારા—મુજરો ૦ (૧)

તુજ ગુણ^૧-રંગે અમે પ્રભુ રાખ્યા, રાખ્યા નામ સુણીને;

અમે દરિસણના અરથી તુમ કને,

આવ્યા દાયક જાણીને—મુજરો ૦ (૨)

અજર^૨ ન કીજે ઘડી એકની હવે,

દીજે દરિસણ અમને;

દરિસણ દેઈ પરસન કીજે,

એ શોભા છે તુમને—મુજરો ૦ (૨)

મુજ ઘટ પ્રગટયો આણુંદ^૩ અતિહુ,

નવલી^૪ મૂરત^૫ પેખી;

વિકસિત-કમલ પરે મુજ હિયડું,

થાએ છે તુમ મુખ દેખી—મુજરો ૦ (૩)

મુજ ભક્તિએ તુમ આકબ્યા, આવ્યા છો મુજ^૬ ઘટમાં;

ન્યૂનતા ન રહી હવે કશી મહારે,

મુજ સમ કો નહીં જગમાં--મુજરો ૦ (૪)

સુપ્રતાનંદન સુર-નર-સેવિત, પૂરણ પુષ્ટયે પાયો;

પંડિત પ્રેમવિજય સુપસાયે,

ભાણુવિજય મન ભાયો--મુજરો ૦ (૫)

(૧૧૨) (૫-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

[દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગચુર તુજ--એ દેશી]

સાહિબ હો પ્રભુ ! તુમહે સાહિબ શાંતિજિણુંદ,
 સાંભળો હો પ્રભુ ! સાંભળો વિનતિ માહરીજી;
 મનડું હો પ્રભુ ! મનડું રહું લપટાય^૧,
 સૂરતિર હો પ્રભુ ! સૂરતિ દેખી તાહરીજી--(૧)

આશા હો પ્રભુ ! આશા મેર સમાન,
 મનમાં હો પ્રભુ ! મનમાં હુંતી મુજ અતિ ઘણીજી;
 પૂરણ હો પ્રભુ ! પૂરણ થઈ અમ આશ,
 મૂરતિ હો પ્રભુ ! મૂરતિ દીઠે તુમ તણીજી--(૨)

સેવક હો પ્રભુ ! સેવક જાણી, સ્વામિ !
 મુજશું હો પ્રભુ ! મુજ શું^૩ અંતર નવી રાખીએજી;
 વિલગાહો^૪ પ્રભુ ! વિલગા થરણે જેહ,
 તેહને હો પ્રભુ ! તેહને છેહ^૫ ન દાખીએજી--(૩)

ઉત્તમ હો પ્રભુ ! ઉત્તમ જનશું પ્રીત,
 કરવી હો પ્રભુ ! કરવી નિશ્ચે તે ખરીજી;
 મૂરખ હો પ્રભુ ! મૂરખ શું જશવાદ,
 જાણી હો પ્રભુ ! ઈમ જાણી તુમશું મેં કરીજી--(૪)

નિરવહવી હો પ્રભુ ! નિરવહવી તુમ હાથ,
 મોટાને હો પ્રભુ ! મોટાને ભાખીએ શું ઘણુંજી;
 પંડિત હો પ્રભુ ! પંડિત પ્રેમનો ભાણુ,
 આહે હો નિતુ ! આહે દરિશણુ તુમ તણુંજી--(૫)

(૧૧૩) (૫-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

[ઘર આવોજી આંખો મારીઓ—એ દેશી]

શ્રીકુંથુજિનરાજજી વિનવી કહું મનની વાત,
મહેર ધરી સેવક લાગી,

સુણો! વિનતિ તો આવે ઘાત--શ્રી૦ (૧)

અવસર પામી કહો પ્રભુ! કુણઅહિલે તે ગમી જાય,
તિમ અવસર પામી તુમ પ્રતે,

હું વિનવું છું જિનરાય--શ્રી૦ (૨)

સજ્જન એકાંતે મળ્યાં, કહેવાએ મનની વાત;
પણ મુજ મનની જે વારતા,

તે તો જાણો છો સહુ અવદાત--શ્રી૦ (૩)

પણ એક-વચન જે કહું, તે તો માનો થઈ સુપ્રસન્ન;
અતુલો^૨ અમૃત પાઈએ,

જિમ હરખિત હોય મુજ મન્ન--શ્રી૦ (૪)

ભવ-ભવ તુમ પદ-સેવના, હવે દેજ્યો શ્રી જિનરાય;
પ્રેમ વિબુધના ભાણને;

તુમ દરિસણથી સુખ થાય--શ્રી૦ (૫)

(૧૧૪) (૫-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

[માના દરજણની—એ દેશી]

શ્રી અરજિન શું પ્રીતડી રે, મેં કીધી એકતાર;
 પ્રીત કરી કપટે રમે, તેમાં સ્વાદ નહિ લિગાર રે
 --તુમ શું નેહલો રે૦ (૧)

દિન-દિન વધતી, નેહવૃત્તિ^૧ એ તે હરે^૨ દાલિદ્ર;
 શોભા લહે અતિ ઘણી, ભય પામે તેહથી^૩ કુદ્ર રે
 --તુમ શું૦ (૨)

ઉત્તમ-જનશું પ્રીતડી રે, વાંછિતદાયક હોય;
 ઈમ જાણી તુમશું પ્રભુ, મેં પ્રીત કરી છે જોય રે
 --તુમશું૦ (૩)

હવે સેવક જાણી આપણો રે, થાઓ તમે સુપ્રસન્ન;
 હું પણ જાણું તો ખરી, મેં પ્રીત કરી તે ધન્નરે
 --તુમશું૦ (૪)

મહીર ધરી મુજ ઉપરેરે, દરિસણુ ઘો એક વાર;
 જિમ પ્રેમવિબુધના ભાણુની, થાયે ઇચ્છા પૂરણુ નિરધાર
 --તુમશું૦ (૫)

(૧૧૫) (૫-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ જિન-સ્તવન

[રામચંદ્રે બાગ વ્યાપો મોહરી રહ્યોરી-એ કેશી]
મલ્લિજિણુંદણ વાત, કયું તુમ સુણો? ન મેરીરી;
જળ દરિસણ ડેખો તોય,

તળ મેરી ગરજ સરેરી૦ (૧)

અળ મુજથી ડરે સોય, અળટ^૨-કરમ-વયરીરી;
શુભમતિ જાગીય જોય, દુરમતિ મોંસે^૩ —ડરીરી૦ (૨)

અળ પ્રગટ્યો મુજ ચિત્ત, અનુભવ સૂર^૪ સમોરી;
તવ લહ્યો^૫ દેવ-કુદેવ, ફર ફર ધ્યાન થમ્યોરી^૬૦ (૩)

લગન^૭ લગી તો સાથ, અળ કયું સંગ તજુરી;
તુમ ચરણે^૮ લપટાય, રહી તો નામ ભજુરી૦ (૪)

પરસન્ન હોજ્યો મોય; એહ હું અરજ કરૂંરી;
પ્રેમવિબુધ લાણ એમ; કહે તુમ આનંદ ધરૂંરી૦ (૫)

卐

(૧૧૬) (૫-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતનાથ-જિન સ્તવન

[હારે મારા ધર્મ જિણુંદસ્યું લાગી પૂરણ પ્રીતજો-એ કેશી]

હારે મુજ પ્રાણાધાર તું મુનિસુવ્રત જિનરાય જો,
મજિઓ હેજો^૧ હજિઓ^૨ પ્રીત^૩ પ્રસંગથી રે લો;
હારે મુજ સુંદર લાગી માયા^૪ તાહરી જોર જો,
અલગો^૫ રે ન રહું હું પ્રભુ! તુજ સંગથી રે લો૦ (૧)

હારે માનું અમીઅ^૬-કચોલાં હેજાળાં^૭ તુમ નૈન જો,

આ. ૬

મનોહર રે હસિત-વદન પ્રભુ ! તાહરું રે લો;
 હારે કોઈની નહિ તીન ભુવનમાં તુમ સમ મૂરતિ જો.
 એહવી સુરતિ દેખી ઉલ્લસ્યું મન માહરું રે લો ॥ (૨)
 હારે પ્રભુ ! અંતર-પડદો ખોલી કીજે વાત જો,
 હેજ^{૧૦} હીઆથી^{૧૧} આણી મુજને ખોલાવીએ રે લો;
 હારે પ્રભુ ! નયન-સહુણે^{૧૨} સનમુખ જોઈ એક વારજો,
 સેવકના ચિત્તમાંહિ આણુંદ ઉપજાવીએ રે લો ॥ (૩)
 હારે પ્રભુ ! કરુણાસાગર ! દીનદયાળ ! કૃપાળ ! જો,
 મહિર ધરિ મુજ ઉપર પ્રીત ધરી હીયે રે લો;
 હારે પ્રભુ ! નિજખાળક પરે

મુજ લેખવજ્યો જિણુંદ ! જો,
 પ્રીત સુરંગી અવિહત મુજ શું નિવાહીએ રે લો ॥ (૪)
 હારે પ્રભુ ! બાંહ ગ્રહાની લાજ છે તુજને સ્વામી ! જો,
 ચરણ-સેવા મુજને દેજો હેતે હસી રે લો;
 હારે પ્રભુ પંડિત પ્રેમવિજયનો કવિ એમ ભાણુજો,
 પલણેરે જિન-મુરતિ મુજ દિલમાં વસી રે લો ॥ (૫)

卐

(૧૧૭) (૫-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[અરણીક મુનિવર ચાલ્યા ગાયરી—એ દેશી]

શ્રી નમિનાથજી સાહિબ ! સાંભળો,

તુમ ચરણાંબુજ^૧ લીનોજી;

મુજ મન-મધુરકર^૨ અતિહે રૂઝડો,

તુમ ગુણ-વાસે^૩ લીનોજી—શ્રી ॥ (૧)

હરિ-હરાદિક ધતૂર ઉવેખીને, અ-બૂઝ^૪-પ્રત્યય આણીછ
હરમતિ^૫ વાસે તેહ સરયા અછે,

બહુ ઈમ અંતર બાણીછ—શ્રી૦ (૨)
તે દેવ^૬ છંડીઉ તુજને આશ્રયો, કરવા ભજન^૮ તુમારોછ;
ફનેહદશા નિજ-દિલમાં આદરી,

પ્રભુછ ! મુજને તારોછ—શ્રી૦ (૩)
ભવ-ભવ તુમ પદ-કમલની સેવના, દેખ્યો શ્રી જિનરાજોછ;
એ મુજ વિનતિ ચિત્તમાં ધરબ્યો,

ગિરૂઆ ! ગરીબનવાજો છ—શ્રી૦ (૪)
તપગછ નંદન અમરદૂમ સમો, શ્રી વિજયપ્રભસૂરીરાયછ,
પ્રેમવિબુધપય સેવક ઈણુપરે,
ભાણુ નમે તુમ પાયછ—શ્રી૦ (૫)

卐

(૧૧૮) (૫-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

[જટણી—એ દેશી]

નયન સલુણા હો વાલહા, સ-સનેહા પ્રભુ નેમ,
તોરણુ આવીને તુમ્હે, પાછા વળી ગયા કેમ ?

—નયન૦ (૧)

આસો-બાદલની પરે, એવડો ડંબર^૧ કીધ,
જાન લેઈને આઠ્યા વહી, પિણુ થયા અપ્રસિદ્ધ-નયન૦(૨)
નેહ નિવાહી નવી શકયા, ક્ષણમાં દીધો છેહ;

એ શી જાદવ-રીત છે ? જે પૂરણ પાળો ન નેહ

—નયન૦ (૧)

લાલચ દેઈને તુમ્હે, કરી નિજ નારી નિરાશ,
વચન સહુનાં અવગણી, ગિરનાર કીધો વાસ

—નયન૦ (૨)

સિદ્ધ અનેકેં વિલસી જે, તેહથી કીધો પ્રેમ,
ભવ-ભવનીર નાર જે મુકો,

રીતિ શી છે ? તુમ એમ—નયન૦ (૩)

ઈણપરે વિલપતી બહુપરે, પહુંતી જઠ ગિરનાર;
કેવળ-દરિસણુ અનુભવે, પહોતી મુગત-આગતર^૩

—નયન૦ (૪)

ધન-ધન નેમ-રાજુલ જેણે, પાળી પૂરણ પ્રીત;
ભાણુ લણે બુધ પ્રેમનો, સાચી એ ઉત્તમ રીત

—નયન૦ (૫)

ક્ર:

(૧૧૯) (૫-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

[ધન ધન ધનની દેષી—એ દેશી]

વામાનંદ શ્રીપાસ,

મહારી સાંભળો તુમે અરદાસ^૧—સાહિબ—સસનેહા
અમે સેવક તુમારા, તુમ્હે છો સાહિબજી હમારા હો

—સાહિબ૦ (૧)

સુંદર પ્રભુ તુમ રૂપ,

જસ દીઠે હાર્યો રતિ^૨ જૂપ હો—સાહિબ૦

પ્રભુ મુખ વિધુ^૩ સમ દીસે,
 દેખી ભવિષ્યનાં મન હીસે^૪ હો-સાહિબ૦ (૨)
 કમળ-દળ^૫ સમ તુમ નયણાં,
 અમૃતથી મીઠાં વયણાં હો; સાહિબ૦
 તુમ અર્ધ^૬-ચક્ર સમ લાલ^૭,
 માતૃ^૮ અધર^૯ જિસ્કા પરવાળ હો-સાહિબ૦ (૩)
 ધાંતિ^{૧૦}-દાંતિ^{૧૧} શુણુ ભરીયો,
 એ તો અ-ગણિત-શુણુનો દરિયો હો-સાહિબ૦
 પ્રાચો શિવપુર સાથ,
 પ્રભુ તું છે અ-નાથનો નાથ હો-સાહિબ૦ (૪)
 એ તો ભજન કરવા તાહરૂં,
 પ્રભુ ઉલસ્યું છે મન માહરૂં હો-સાહિબ૦
 એ તો પ્રેમવિબુધનો શીશ,
 ભાણવિજય નમે નિસ-દીશ હો-સાહિબ૦ (૫)

ક્ર

(૧૨૦) (૫-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન
 [આનંદમય નિરૂપમ ચોવીશમો, પરમેશ્વર પદ નિરખ્યો રે]
 પરમેશ્વર પદ જેહુને છાજે,
 અંતર-ચિત્તથી મેં પરખ્યો રે--આનંદ૦ (૧)
 પારક^૧ છે દેવશબ્દ બણેરા, પણ દેવત્વ તે ન ધરે રે;
 એમ કનક કહીએ ધતુરને,
 હેમની ગત તે ન સરે રે--આનંદ૦ (૨)
 નર તુમ શુણુ-ગણથી રસિયા, તે કિમ અવરને સેવે રે

માલતી-કુસુમે લીના જે મધુકર,

અવર^૨ સુરભિ ન લેવે રે-આનંદ૦ (૩)

ચિત્ત પ્રસન્ન જિનજીની ભજના એ,

સજ્જન કહેા કિમ ચૂકે રે ?

ઘર આંગણ ગંગા પામીને,

કુણ ઉવેખીને મૂકે રે-આનંદ૦ (૪)

દ્યેય સ્વરૂપે ધ્યાયેા તુમને જે, મન વચ કાય આરાધેરે;

પ્રેમ વિબુધ ભાણ પભણે તે નર,

વર્ધમાન સુખ સાધે રે-આનંદ૦ (૫)

卐

શ્રી ભાણુવિજયજી કૃત
ચોવીશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ
ટિપ્પણી

સ્તવન ૫-૧

૧. મનની આંટી ૨. ઉમંગથી ૩. સમુદ્ર ૪. કાયમી
૫. લેદલાવ ૬. ગણવો ૭. સ્નેહભરેલી ૮. દુર્ભાગ્ય.

સ્તવન ૫-૨

૧. સેવા ૨. ચહેરો ૩. ઉમંગવાળો ૪. દેશી શબ્દ
લાગે છે ૫. નભાવશે.

સ્તવન ૫-૩

૧. ઉત્તમ પુરુષ સાથેના એક ક્ષણના પ્રસંગ=
સહવાસથી ૨. ભક્તિરૂપ દોરાથી ૩. અંતરનો
સ્નેહ ૪. બક્ષીસ=ઈનામ ૫. સેવા ૬-૭ સાથે રાખી
નભાવશે.

સ્તવન ૫-૪

૧. વિગત ૨. પ્રીતિ તોડવાની રીત.

સ્તવન ૫-૫

૧. તિમિર નામનો આંખનો રોગ છે; જેથી વસ્તુ
મૂળરૂપે ન દેખાય, તે મિથ્યાત્વ રૂપ તિમિર મારી

ભાવચક્ષુ આગળથી આજે દૂર થયાં. ૨. મુખ્ય
૩. સેવક ૪. હિતબુદ્ધિ ૫. ઉમંગ.

સ્તવન ૫-૬

૧. સુંદર-શ્રેષ્ઠ ૨. કૃપાવાળા ૩. બમણી ૪. મનની
ધમ્માઓ.

સ્તવન ૫-૭

૧. ચિત્ત=હૈયાની, અંતરની ગુહ્ય, ૨. હંસ.

સ્તવન ૫-૮

૧. મનની નારાજી ૨. વધારે.

સ્તવન ૫-૯

૧. ઉલટભરેલા ૨. પ્રીતિની ખામી ૩. હસતા
મુખે.

સ્તવન ૫-૧૦

૧. શરણે આપ્યો છું ૨. સમર્પિત ૩. નભાવશે.

સ્તવન ૫-૧૧

૧. એક શબ્દથી કે ટૂંકા શબ્દોથી ૨. શી રીતે
કહું ? ૩. ઘણી વિગતો ૪. નમ્ર અરજી.

સ્તવન ૫-૧૨

૧. પરાણે વળગ્યું ૨. ભેદભાવ ૩. ન સમજાય
તેવી શક્તિઓ ૪. મન ધમ્મિત ૫. સમૃદ્ધિ.

સ્તવન ૫-૧૩

૧. નિર્મળ-સુંદર કમળની પાંખડી.

સ્તવન ૫-૧૪

૧. શરદપૂનમનો ચંદ્ર ૨. ઉત્કંઠા ૩. મોઢું
૪. ઉમંગ.

સ્તવન ૫-૧૫

૧. ગુણોની ઉમંગલરી વિચારણામાં ૨. વિલંબ-
મોઢું ૩. ઘણો જ ૪. સુંદર ૫. ચહેરો ૬. મનમાં.

સ્તવન ૫-૧૬

૧. ખેંચાયેલું ૨. ચહેરો ૩. લેદલાવ ૪. વળગ્યા
૫. ધક્કો.

સ્તવન ૫-૧૭

૧. વાતનો મેળ ૨. આત્માનું અનુપમ.

સ્તવન ૫-૧૮

૧. અને ૨. તે=વધતી સ્નેહવૃત્તિ ૩. તુચ્છ
બુદ્ધિવાળા છવો.

સ્તવન ૫-૧૯

૧. આંખથી ૨. આઠ કર્મરૂપ વૈરી=દુશ્મન ૩.
મારાથી ૪. સૂર્ય ૫. સમજ્યો ૬. અટક્યું ૭.
અંતરંગ પ્રેમ ૮. વળગી રહી.

સ્તવન ૫-૨૦

૧. પ્રેમથી ૨. હુળીયો=એકમેક થયો ૩. પ્રીતિના
પરિચયથી ૪. અંતરની પ્રીતિ ૫, આઘો ૬. અમૃત-
ભર્યા ક્યોળાં-વાટકા ૭. અંતરંગ પ્રેમભર્યા ૮. લેદ-
લાવરૂપ વચ્ચેનો પડદો ૯. દૂર કરી ૧૦. અંતરંગ
હેત ૧૧. હૃદયથી-સાચા ભાવથી ૧૨. પ્રેમભર્યા.

સ્તવન ૫-૨૧

૧. ચરણુ-કમળ ૨. મન-બ્રમર ૩. સુગંધથી ૪. અજ્ઞાનીઓ પણ સમજી શકે તેવા બાહ્ય લક્ષણોથી અન્ય દેવો ધતૂરા જેવા છે. ૫. દુર્મતિ-કુમતિઓના સહવાસથી તે કુદેવો આજ સુધી ઉચિત લાગ્યા અને કામ સરશે, એમ ધારી માન્યા-પૂજ્યા. ૬. લૌકિક તે બધા દેવો ૭. છોડી ૮. એવા.

સ્તવન ૫-૨૨

૧. આડંબર-દેખાવ ૨. જન્મ. જન્મની પ્રેમવાળી ૩. ધર.

સ્તવન ૫-૨૩

૧. વિનતિ ૨. કામદેવ ૩. ચંદ્ર ૪. ઉદલસે છે. ૫. કમળની પાંખંડી ૬. કપાળ, ૭. ઓઠ, ૮. સમતા. ૯. નિર્વિકારિતા.

સ્તવન ૫-૨૪

દેવ શબ્દને ધારણુ કરનારા ઘણા છે, પણ દેવત્વને ધારનારા તેઓ નથી, જેમ કોઈ નશામાં ધતુરાને સોતું કહે, પણ હેમ=સાચા સોનાની ગતિ=રીત તેનાથી સરતી નથી. (ખીજી ગાથાનો અર્થ) ૨. સુગંધ.

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ
 શ્રી આણુંદવર્ધનજી
 કૃત
 સ્તવન—ચૌવિશી

[૬]

(૧૨૧) (૬-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન ગીત

[શ્રી જિનવાણી મયા કરો—એ કેશી.]

આદિજિણુંદ મયા કરું,^૧ લાગ્યો તુમ્હ શું નેહા રે,
 દિન-રયણી દિલમેં વસે, જ્યું ચાતક-ચિત્ત મેહા રે—
 બલિ^૨ બલિં વાત સુણો મેરી૦ (૧)

મરૂદેવી કે લાલન,^૩ મૂરતિ નવલ સુહાની રે,
 અખિયા તપતિ^૪ ખુઝાવહી,
 જ્યું પ્યાસેકું પાની રે; —બલિ૦ (૨)

તુમ્હ સાહિબ હમ દાસ હૈ, અબ કછુ કર હો દિલાસા રે,
આનંદવર ધનકે પ્રભુ,

હમ હૈ તુમ્હારી આસા રે;—બલિ૦ (૩)

ક

(૧૨૨) (૬-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન ગીત

[ચલન દેશુ પાની—એ દેશી.]

અજિત સયાને^૧ સજની ! અજિત સયાને,

ત્રિભુવન-નાયક સજની, મો^૨ મન માને-સજની (૧)

બદન^૩ સલ્લો^૪ સજની, નયન રસીલે,

વચન અમૃત રસ, લાગત સીલે^૫ —સજની૦ (૨)

ભગત-વત્સલ નીકે^૬, ત્રિભુવન સ્વામી,

ભયકે ભવન, મેરે અંતરજામી. —સજની૦ (૩)

બલિ-બલિજાઈ સજની, પ્રભુ ગુન ગાઉં,

આણંદવરધન કહે, દરિસન પાઉં. —સજની૦ (૪)

ક

(૧૨૩) (૬-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન ગીત

[જીહો અવધિ પ્રયુજનિ—એ હાલ. રાગ-મદહાર.]

જીહો ! સુંદર નામ સોહામણો,

સખિ ! સંભવનાથ જિણુંદ;

જીહો ! અંગે ઉલટ^૧ અતિ ધણો,

સખિ ! સુણતાં હુએ આણુંદ—
 વાલ્હેસર ! મુજરો^૨ છે જિનરાય !— (૧)
 જહો ! સહિજે શીતલ ચંદલો,
 મીઠો અમિય રસાળ.
 જહો ! સેના કેરો નંદલો,
 દીઠો પરમ-દયાળ—વાલ્હેસર૦ (૨)
 જહો ! જિમ જિમ સનમુખ નિરખિયે,
 સખિ ! નયણાં નિરમલ થાય.
 જહો ! સંભવ નામે હરખિયે,
 સખિ ! આણુંદ અંગ ન માય—વાલ્હેસર૦ (૩)

卐

(૧૨૪) (૬-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન ગીત

[હઠીલા વયરીની—દેશી.]

અભિનંદન આગળ રહી રે,
 કર જોડી કહું વાતરે,—વાલ્હેસર મોરા૦
 પગે લાગી પ્રારથું રે,
 તુજ વિષુ કુણુ લહે ઘાત^૧ રે
 —વાલ્હેસર મોરા૦ સાર^૨ કરો પ્રભુ માહરીરે,— (૧)
 અંતર-ગતિ જાણે નહી રે,
 ઢીલ કરે તે ન્યાય રે—વાલ્હેસર મોરા૦
 તું તો ત્રિભુવન સાખીયો રે,
 મધ્યવરતી જિનરાય રે—વાલ્હેસર મોરા૦ (૨)

લક્ષ ચઉરાશી જીવનારે, જીવન ખિરૂદ સંભાળ રે.

લક્ષ-અપરાધી આપણો રે,

આણંદ નયણે નિહાળ રે—વાલ્હેસર (૩)

卐

(૧૨૫) (૬-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન ગીત

[દૂલીયે ખાન કે—એ દેશી.]

સુમતિ સદા દિલમેં ધરો, છંડો કુમતિ-કુસંગ, -સલૂણે
સાચે-સાહિબ શું મિલો, રાખો અવિહુડ^૧-રંગ-સલૂણે
-સુમતિ૦ (૧)

પરમાનંદ પદ પાઈએ, લહિયે વાસ સુવાસ-સલૂણે
જગ અપનો કરી લીજીયે, અસે સુમતિ નિવાસ-સલૂણે
-સુમતિ૦ (૨)

ઉંડે અરથ વિચારીયે, ઉંડેશું ચિત લાય-સલૂણે
ઓછે^૨ સંગ ન કીજીયે, ઓછે ફિર ખદલાય-સલૂણે
-સુમતિ૦ (૩)

રાજહંસ મોતી ચુંગે, કખહુ ન કંકર ખાય-સલૂણે
યાદુ-ધની પટંતરો,^૩ આનંદ સુમતિ ઠહરાય-સલૂણે
—સુમતિ૦ (૪)

卐

(૧૨૬) (૬-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન ગીત

[મન=મધુર મોહી રહ્યો—એ ઢાલ]

પદમ^૧ અલંકૃત વિનતિ, પદમપ્રભ જગનાહરે.

તુમ્હ-સરીખો સાહિબ મિલ્યો, તો મુજ શિરપર ચાહ રે

—જગજીવન ! જિન વિનતિ : (૧)

પંડિત^૨-સરસી ગોઠડી, મૂરખ શું ઝઠવાદરે,

મનગમતો મીઠો લહ્યો,^૪ કડૂયે કવણ સવાદરે—જગ૦ (૨)

થલ^૫ રોપીને જે રહે, જે^૬ સહે સનમુખ ધાયરે.

જયંતપતાકા^૭ તે લહે, શૂરા તણો સભાય રે—જગ૦ (૩)

રવિ આગળ જિમ આગીઆ, છો બીજા લખ કોડી રે.

ચરણ ન છોડું તાહરી,

કહે આણુંદ કર જોડી રે—જગ૦ (૪)

卐

(૧૨૭) (૬-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન ગીત

[રાગ સામેરી મલ્હાર—દેશી હાંસલાની]

એ કર જોડી વીનવું, સુણજો સ્વામી સુપાસ રે

અલવે^૧ વીસારો રખે, પહિલી એ અરદાસરે—એ૦ (૧)

મોટા-સરિસી પ્રીતડી, ભરમે મુહંગી^૨ હોય રે,

જો સનમુખ જોવે નહી, પૂરવ-કરમથી કોય રે—એ૦ (૨)

સાચા સાજન ઓળખી, લાગ્યા તે કિમ છોડે રે.

મોતીકે^૩ પાણી મિલ્યાં, કહો તે કવણ વિછોડે રે—એ (૩)

મનમાન્યાની ચાકરી, છે જગમાં જિનરાય રે,
આણંદવરધન વિનવે, તુમ્હ ચરણે ચિત્ત લાય રે-એ૦ (૫)

卐

(૧૨૮) (૬-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન ગીત

[રાગ—જયંતસિરી-આજ નિહેજેરે દીસે નાહલો—દશી.]

વદન^૧ અપૂરવ ચંદ્ર પ્રભૂ તણો, જોઈ નયણાં જોડિ,
તન-મન કેરાં રે કૂંપણ^૨ ઉલ્હસે, પહું ચેમનમાં કોડિ

—વદન૦ (૧)

જનમ-જનમની રે તપતિ^૩ નિવારવા, પ્રગટયો અમૃતપૂર
ખિંબ મનોહર વિમળ^૪ કળાનીલો^૫, શીતલવાન^૬ સનૂર^૭

—વદન૦ (૨)

સુખડું જોતાં પ્રભુ પોતે મિલે, જોઈ જાણે જોડ,
આણંદવરધન પ્રેમ-પટંતરો, સહી સુધારે તેહ

—વદન૦ (૩)

卐

(૧૨૯) (૬-૮) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન ગીત

[રાગ-મલ્હાર, મોરારા સાહિબ શ્રી શીતલનાથ કે-એ દશી]

મન માન્યો હે સખી ! સુવિધિજિણુંદ કે,

મિલવા સુજ અલજો^૧ ધણો,

સુપનંતરે હે સખી ! કીજે સેવ કે,

પરતક્ષ પિણ રલીયામણો^૨—મન૦ (૧)

અતિ ઝાઝી હે સખી ! મનની વાત કે,
 એક વચનમાં કિમ કહું,
 ગસણગણે હે સખી ! તારા-કોઠિ કે,
 મુંઠિમાં કહો કિમ ગ્રહું, મન૦ (૨)
 મોરે મનડે હો સખી ! એક સનેહ કે,
 રાત-દિવસ રમતો રહું,
 કહે આણુંદ હે સખી ! ભગત-પ્રમાણ કે,
 ભાવે તિમ કોઈ કહું- મન૦ (૩)

卐

(૧૩૦) (૬-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન ગીત
 [રાગ કાફી-મુરિ મુરિ ઝરમેહિ ખેલુંગી-એ દેશી.]
 અખ પ્રભુ શું ઇતની કહું,
 નીકે^૧ અપને દિલહકી વાત હો-અખ૦
 મેરે પ્રભુજી ! દુશમન કરમ લગે રહે,
 મેરી ગેલર ન છોડે આઠ હો,
 આઠ કે જૂદે મતે,
 મોહિ ઘેર રહે જઠકાઠ^૩ હો-અખ૦ (૧)
 તુમશું મિલન નં દેત હૈ,
 મેરે પૂરવ-કરમ વિલાસ હો,
 દુનીયાં સખ લાગતી ફીકી,
 તાતે^૪ જીભરા^૫ રહત ઉદાસ હો-અખ૦ (૨)

આ. ૧૦

તુમહી તેં સુખ પાઈએ, તુમહ સમરથ શીતલન્રથ હો,
આનંદ શુ' કરૂણા કરો,
નીકે આઈ મિલેં પ્રભુ-સાથ હો-અબં (૩)

卐

(૧૩૧) (૬-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન ગીત

[રાગ-કેદારો-કુમર પુરંદ સાહસી-એ દેશી.]

શહેર ખડા સંસારકા, દરવાજે જસુ અચાર રંગીલે આતમા,
ચૌરાશી લક્ષ ધર વસે, અતિ મોટો વિસ્તાર-રંગીલેં (૧)
ઘરઘર મેં નાટિક બને, મોહ નચાવનહાર-રંગીલેં
વેષ બને કેઈ ભાંતકે, દેખત દેખનહાર-રંગીલેં (૨)
ચઉદરાજ કે ચઉકમેં^૧, નાટિક વિવિધ પ્રકાર-રંગીલેં
ભમરીર દેઈ કરત તત્થ થેઈ,

ફિરિ ફિરિ એ અધિકાર-રંગીલેં (૩)

નાચત નાચ અનાદિકો, હું હાર્યો નિરધાર^૨-રંગીલેં
શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો, આનંદ કે આધાર-રંગીલેં (૪)

卐

(૧૩૨) (૬-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન ગીત

[ઢાળ-વીછીયાની]

હાંરે સખી ! સાચ વિના કેમ પાઈએ,
સાચી સાહિબ શુ' પ્રીતિ રે,
સખી ! જૂઠેકું સાચા કિઉ મિલે,
જૂઠેકી કયા પરતીતિ રે.—સખીં (૧)

હારે સખી ! સાચેમેં સાહિબ મિલે, ઝૂંઠેકો નાંહી કોય રે;
સખી ! ચામકે^૧ દામ ચલાઈયે,

બે બીતરી^૨ સાચા હોય રે.—સખી૦ (૨)

હારે સખી ! મુખ મીઠે કિસ કામકે ?

બીતરિકે સાચે સાચ રે;

સાચે રંગ ન પાલટે, સાહિબકું ખ્યારે સાચ રે—સ૦ (૩)

સાચે દિલશું સેવીયે, શ્રીવાસુપૂજ્ય જિન રાયરે
મેરે અંતરયામી જિનકે,

આનંદવરધન ગુણુ ગાય રે—સ૦ (૪)

卐

(૧૩૩) (૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથ—જિન ગીત

[વીરે વખાણી રાણી ચેલણાણ-એ દેશી.]

વિમલ^૧-કમલ-દલ આંખડીણ, મનોહર રાતડી^૨ રેહ
પૂતલડી-મધ રમિ તારિકાણ,

શામલી હસિત સ-સનેહ—વિમલ૦ (૧)

ઇંદ્રતણાં મન રંજતીણ, લલક લેતી સુકુમાલ
અ—થિર ચંચલ છે અવરનીણ,

મોરા પ્રભુ તણી પરમદયાળ—વિમલ૦ (૨)

વાંકડી^૩ ભસુહ અણીયાલડીણ, પાતલડી^૪ પાંપણિ પંત
મરકલે^૫ અમૃત વરસતીણ,

સહિસ સોહામણિ સંત—વિમલ૦ (૩)

વિમલ મોરૂ મન કરી વીનવુંજી, સાંભળો વિમલજિણુંદ
આણુંદ નયણ નિહાળજ્યોજી,

ટાળજો દુખતણા વૃંદ—વિમલ૦ (૪)

卐

(૧૩૪) (૬-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન ગીત

[રાગ મારૂ-ઉમિયાને શંભુ વિના ન સુહાયે-એ કેશી]

પ્રભુજી ! તું ત્રિભુવન-નાથ અનંત,

મોરા પ્રભુ ! ત્રિભુવન-નાથ અનંત રે;

ગુણ અનંત પ્રભુ તાહરા—જી રે જી

પ્રભુજી ! પાર ન પામે કોઈ,

મોરા પ્રભુ ! પાર ન પામે કોઈ રે;

અંતરયામી તું માહરા. જી રે જી (૧)

પ્રભુજી ! મુજ મનડાની વાત,

મોરા, પ્રભુ ! મુજ મનડાની વાત રે

તુમ વિણ કુણ આગળ કરું ? જી રે જી

પ્રભુજી ! તું દુખ જાણણહાર,

મોરા પ્રભુ ! તું દુખ જાણણહાર રે

ખીજો કિમ હીયડે ધરું. જી રે જી (૨)

પ્રભુજી ! સ્વારથીઓ સંસાર,

મોરા પ્રભુ ! સ્વારથીઓ સંસાર રે

મન-માન્યા મનમેં વસે, જી રે જી

અણખિં^૧ કરું એક સાથી,^૨

મોરા, પ્રભુ ! અણખિ કરું એક સાથી રે
 એક^૩ દીઠા મન ઉદ્ભવે. હ રે હ (૩)
 પ્રભુ ! તું તો નિકલંક સ્વરૂપ,
 મોરા પ્રભુ ! તું તો નિકલંક સ્વરૂપ રે;
 તું અવિહત હોજ્યો ભવેભવે, હ રે હ
 પ્રભુ ! માહરે તુમ્હશું નેહ;
 મોરા પ્રભુ ! માહરે તુમશું નેહ રે
 આણુંદવરધન વિનવે. હ રે હ (૪)

ક

(૧૩૫) (૬-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન ગીત

[રાગ મેવાડો-દેશી માના દરજણની]

પરમેસરશું પ્રીતડી રે, કિમ કીજે કિરતાર^૧
 પ્રીત કરંતા દોહલી રે, મન ન રહે ખિણ એકતાર^૨ રે—
 મનડાની વાતો જોજ્યો રે,
 ગુજુઈ^૩ ધાતો રંગ-બિરંગી રે;
 મનડું રંગ બિરંગી રે મનડાની૦ (૧)
 ખિણ ઘોડે ખિણ હાથીએ રે, એ ચિત ચંચલપહેત
 ચુંપ^૪ વિના ચાહે ઘણું,
 મન ખિણ રાતું ખિણ સ્વેત રે-મનડા૦ (૩)
 ટેક ધરીને જો કરે, લાગી રહે એકંત
 પ્રીતિ^૫-પટંતર તો લહે,લાંજે ભવની બ્રાંત રે—મનડા૦ (૩)

ધર્મનાથ-પ્રભુશું રમેરે, ન મળે બીજે કામ
આણંદવર્ધન વિનવે, સો સાથે વાંછિત કામ રે-મનડા૦(૪)

卐

(૧૩૬) (૬-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન ગીત

[રાગ બિહાગડો-નાચે ઇંદ્ર આણંદશું-એ દેશી]
ભગત-વત્સલ પ્રભુ ! સાંભળો, ઓલભે^૧ અરદાસ રે
છોડંતા કિમ છૂટશો,

કરશો^૨ પાસે દિલાસરે—ભગત૦ (૧)
તુમ્હ-સરિખા સાહિબા તણી, જો સેવા નિબંધ થાય રે
લાજ કહો પ્રભુ ! કેહને ?

સેવકનું શું જાય રે ?—ભગત૦ (૨)
ગુણ દેખાડીને હેળવ્યા^૩, તે કિમ કેહો^૪ છાંડેરે ?
જિહાં જલધર^૫ તિહાં બપીઓ,^૬

પીઠ-પીઠ કરી સુખ માંડેરે—ભગત૦ (૩)
જો પોતાનો લેખવો,^૭ તો લેખો^૮ ન વિચારો રે;
'સો-વાતે એક વાતડી,'

ભવ-ભવ પીડ નિવારેરે—ભગત૦ (૪)
તુમ્હ-સરિખો કોઈ દાખવો, કીજે તેહની સેવરે
આણંદવર્ધન પ્રભુ શાંતિજી,

અચિરા-નંદન દેવરે—ભગત૦ (૫)

卐

(૧૩૭) (૬-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન ગીત

[રાગ સારંગ-મહાર-દેશી નણ્ણલની.]

સાહિબ ! સકળ^૧ હુનીકો માતુમુગતિર-રમણિ-શિર-ટીકો હો; મન-રંગ મચે.^૨

મનમોહન મુખ જિનજીકો,

અહો કુંથુ જિનેસર ! નીકો હો—મન૦ (૧)

મન મૂરખ કયું ન પતીજે^૪ ?દિન-દિન તન યૌવન છીજે^૫હો; મન૦પલ-પલ દિલ^૬ ભીતર લીજે,પ્રભુ શુ^૭ રંગરેલીયાં કીજે હો—મન૦ (૨)

શ્રી-નંદન પ્રભુ પહિચા-ચો,

તખ હીતે મો, મન-માન્યોહો—મન૦

આણુંદ ભરિ પ્રભુ ગુણ ગાયા,

મોરા સોવત^૮ વખત જગાયા હો—મન૦ (૩)

❖

(૧૩૮) (૬-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન ગીત

[દેશી-અલખેલાની,]

અરજ સુણો અરનાથજીરે લાલ,

દેવી-નંદન દેવ; જાઉં વારીરે

ચાહ^૧ ધરી ચિત્તમેં ખરી રે^૨ લાલ,

સેવ કરૂં નિતમેવ—જાઉં૦ (૧)

મોટે^૩-પ્રભુકી ચાકરી રે લાલ,

મોટે અવસર કાજ—જાઉં૦

માંજત બાલક બાહરો રે લાલ,

દીને અવિચલે, રાજ—જાઉં (૨)

લાગત કોમલ મીઠરો રે લાલ,

કાચે વચન અમોલ;—જાઉં.

માતા તન-મન ઉલસે રે લાલ,

સુન બાલકકે બોલ—જાઉં (૩)

મહિરો કરો મનમેં ધરીરે લાલ,

રાખો મોહિ હજૂર—જાઉં

આણંદકે પ્રભુ માનીયે રે લાલ,

આતમરામ સ—નૂર-જાઉં (૪)

卐

(૧૩૯) (૬-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન ગીત
(રાગ—ગાડી.)

મોહન^૧ મેહલ બનાય, મૂરતિ કનક^૧ રચીરી,
ઉત્સવ બરની ન જાય, યૌવન રૂપ મચીરી.....(૧)

પૂરવ-ભવકે મિત્ત, આચે છેહ રાજરી,
હયવર-ગયવર કોડ, પાયકથ રથ તાજરી.....(૨)

મોહન^૪-મૂરતિ સંગ, પ્રતિષ્ઠા નૃપતીરી,
પૂરવ-ભવકી પ્રીતિ, તપ-સંઘાત પ્રતીરી.....(૩)

મલ્લી મહીરી રૂપ, ત્રિભુવન-નાથ ભઈરી.

અજબ કરમડી રેખ, અંત લગે નિબહિરી.....(૪)

ઉલસત અંગોઅંગ, પ્રભુજીકે નામ લિયેરી,

આનંદ વદન સુરંગ, મનકું મગન કિયેરી.....(૫)

卐

(૧૪૦) (૬-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન ગીત

[રાગ : જત્તસિરી-દેશી પારધીયાની]

સુણુ ! પંજરકે પંખીયારે, કરી^૧—મીઠે પરિણામ રે—પંખીયડા.
તું હેં તોરે રંગકારે, જપ હું જિનેશ્વર નામ રે—પંખીનાં
મેરે છોકા સુડા^૨

નીકે રંગકા રૂડા^૩

એ તો બોલો રે બોલો.

પ્રભુકે ખ્યાર શું રે, બેલો કરી એક-તારરે—પંખીં (૧)

ઉડત-ફિરત અનાદિકારે, ન મિટે જૂથ ને ખ્યાસ રે
અ્યાર-દિનકા બેલનારે, યા પંજરકે વાસરે—પંખીં (૨)

ઈત^૪ઉત ચંચ^૫ન લાઈ ચેંરે, રહીયે સહજ^૬—સુભાય રે
મુનિસુવ્રત પ્રભુ ક્યાઈ ચેંરે, આણુંદ શું ચિત લાય રે૦ (૩)

ક

(૧૪૧) (૬-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન ગીત

[રાગ-ભાડ]

મોડું મન લાગ્યું રે વિપ્રાનંદ શું રે,

હેખાઉં તો દુખડાં જાય રે

ભવ-ભવ કેરી તપતિ^૧ નિવારીયેં રે,

સુખ અનંતા થાય રે-મોડું (૧)

વન-અતિ મોટું રે અટવી દોહિલીરે,

ચોરાશી લાખ ખાણુ રે

બૂલા ભમતાં પાર ન પામીયે રે,

મોહે^૨ તે છાયાજી મેરા પ્રાણુ રે-મોડું (૨)

મારગ દિખાઓ રે ! પ્રભુ મિલવા તણોરે,
 દિઓ દરિશણ મહારાજ રે
 ભગત ઉધારો રે આણંદ આપણો રે,
 નિમિજન ! સારો મોરાં કાજ રે—મોરું (૩)

卐

(૧૪૨) (૬-૨૨) શ્રી નેમનાથ-જિન ગીત

[રાગ-ધન્યાશ્રી-ડોલિમ ગુજરી-એ દેશી]

યૌવન પાહુના^૧, જાત ન લાગત વાર—યૌવન૦
 ચંચલ યૌવન થિર નહી રે, જાન્યો નેમિ-જિન-યૌવન૦ (૧)
 નીંદ ન કીજે જાગીયે રે, અંત સહી મરના—યૌવન૦
 બાલ^૨-સંઘાતી આપણા, દેખો !

કિહાં ગયો બાલપના—યૌવન૦ (૨)

નવલ વેષ નવ યૌવનપણો રે, નવલ-નવલ રચના—યૌવન૦
 અલપ^૩-ભરમકે કારણે,

લેખો^૪-કીજત^૫-ફેલ^૬-ધના^૭—યૌવન૦ (૩)

દુનિયાં રંગ^૮-પતંગ-સીરે, વાદલસે^૯-સજના-યૌવન૦

એ સંસાર અસારહૈ રે, જાગતકે સુપના—યૌવન૦ (૪)

તોરન હિંતે ફિરિ ચલેરે, સમુદ્રવિજય નંદના—યૌવન૦

આણંદકે પ્રહ્લે નેમજી મેરી ઘરી-ઘરી વંદના—યૌવન૦ (૫)

卐

(૧૪૩) (૬-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન ગીત

[રાગ-કાફી પ્રભુ ? નરગ પડંતાં રાખીયે-એ દેશી]

મેરે જીયમેં લાગી આસકી^૧, હુંતો પલક ન છોડું પાસ રે

જયું જાનો ત્યું રાખીયે, તેરે ચરનકા હું દાસ રે—મેરે (૧)

કથું કહો કોઈ લોક^૨ દિવાને, મેરે દિલ એક-તાર રે
મેરી અંતર-ગતિ તુંહી જાનત, એર ન જાનનહાર રે-મેરે^૦ (૨)
મેહેર તુમારી ચાહીએ, મેરે તુમહી^૩ સાથ સનેહ રે,
આનંદકો પ્રભુ પાસ મનોહર,

અરજ અમહારી એહ રે-મેરે^૦ (૩)

卐

(૧૪૪) (૬-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન ગીત

[સીમંધર કરો મયા-એ દેશી]

તું મન માન્યોરે વીરજી, ત્રિશલાનંદન દેવ
ભવ-ભવ સાહિબ ! તું હજ્યો, હું તુજ સાઈ^૧ રે સેવ-તું^૦ (૧)
વયજી સંભાઈ^૨ રે તાહરાં, વાઘે ધરમ-સનેહ,
હૈડું ફૂંપજ^૨-પાલવે,^૩ પ્રકુલિત થાયે રે દેહ-તું^૦ (૨)
જો તુજ વચને રે ચાલીયે, તો હુયે રૂડી રીત,
સુખ અનંતા પામીયે, કીજે તુમહથું જો પ્રીત-તું^૦ (૩)
આદિત^૪-^{૧૨}કુલ ગિરિ^૬-અંદ્રમા,^૧ સંવત ખરતર વાણુ;
ચઉવીશે જિન વીનવ્યા, આતમ હિત મન આણુ-તું^૦ (૪)
જિનવર્ધમાન^૫ મયા કરો, ચઉવીશમા જિનરાય !
મહિમાસાગર વિનતિ, આણુંદવર્દન ગુણ ગાય-તું^૦ (૫)

શ્રી આણુંદવર્ધનજી

કૃત

સ્તવન ચોવિંશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

ટિપ્પણી

સ્તવન ૬-૧

૧. દયા કરનારા અથવા દયાની ખાણ, ૨ ઓવારી જાઉં, ૩ લાડલાપુત્ર, ૪ રાગાદિ-તાપને શમાવનાર.

સ્તવન ૬-૨

૧ શાણા કુશળ-હોંશિયાર, ૨ મારા મનને, ૩ શરીર, ૪ લાવણ્ય-કાંતિવાળું, ૫ શીતળ. ૬ સુંદર

સ્તવન ૬-૩

હરખ-ઉમંગ, ૨ પ્રણામ.

સ્તવન ૬-૪

૧ માર્મિક વાત, ૨ સંજાળ-દેખરેખ.

સ્તવન ૬-૫

૧ દહ, ૨ હલકાનો, ૩ વહેંચણી.

સ્તવન ૬-૬

૧ પદ્મ લાંછનથી શોભતા, ૨ પંડિતોની સુંદર, ૩ માથાકૂટ, ૪ કડવામાં, ૫ મેદાનમાં જે ટકચો રહે, ૬ જે સામા ઘાને ઝીલે, ૭ તે જયપતાકા મેળવે ૮ સ્વભાવ.

સ્તવન ૬-૭

૧ ક્યારેય વિસારો નહિ, ૨ મોંઘી, ૩ મોતીમાં જે પાણી મળ્યું છે.

સ્તવન ૬-૮

૧ મુખ, ૨ રોમાંચ, ૩ તાપ, ૪ નિર્મળ. ૫ કલા-યુક્ત-સંપૂર્ણ, ૬ શીતળકાંતિ, ૭ તેજસ્વી, ૮ ભેદભાવ.

સ્તવન ૬-૯

૧ ઉમંગ, ૨ સુંદર.

સ્તવન ૬-૧૦

૧ સારી, ૨ સોબત. ૩ લાકડાની જેમ જડ = સજ્જડ રીતે ૪ જીવ.

સ્તવન ૬-૧૧

૧ ચેકમાં, ૨ ઘુમરી, ૩ નિશ્ચે કરીને.

સ્તવન ૬-૧૨

૧ ચામડાવાં નાણાં, ૨ અંદરની ચીજ = છાપ.

સ્તવન ૬-૧૩

૧ નિર્મળ કમળની પાંખડી જેવી, સુંદર, ૩ વાંકી જુકુટી, ૪ પાતળી પાંપણ, ૫ હાસ્યમાં.

સ્તવન ૬-૧૪

૧ વળી, ફરીથી, ૨ મારો સહચારી, ૩ એક આપને
જોવાથી.

સ્તવન ૬-૧૫

૧ હે પ્રભુ! ૨ એકાગ્ર, ૩ જુદી જુદી રીતે દોડી
રહેતું મન, ૪ ભાત ભાતના રંગ=વલણ કરનારૂં,
૫ અંચળતાને કારણે, ૬ તૃપ્તિ, ૭ પ્રેમનો લેહલાવ.

સ્તવન ૬-૧૬

૧ ગર્ભિત કપકા રૂપે વિનાંતિ, ૨ સાચું સાન્ત્વન
કરશે, ૩ સંપર્ક-પરિચય વધુ ગાઢ કર્યો. ૪ પીક,
૫ મેઘ, ૬ ચાતક, ૭ માનો, ૮ હિસાબ.

સ્તવન ૬-૧૭

૧ બધાયમાં શ્રેષ્ઠ ૨ મોક્ષરૂપ સ્ત્રીના માથાનો
તિલક, ૩ મસ્ત થયું, ૪ વિશ્વાસુ થતું નથી, ૫
ક્ષીણ થાય છે, ૬ મનને અંતર્મુખ બનાવવું, ૭
મારું, ૮ સૂવાનો સમય, જાગૃત કર્યા.

સ્તવન ૬-૧૮

૧ લાગણી, ૨ સાચી, ૩ મોટા પ્રભુની સેવા મોટા
અવસર-પ્રસંગ માટે નિવડે છે., ૪ ગાંડો-ઘેલો,
૫ મધુર ૬ કાચી બુદ્ધિ=બાળકના, ૭ દયા, ૮ સેવામાં.

સ્તવન ૬-૧૯

ઓગણીશમા તીર્થંકર શ્રી મલિનાથ પ્રભુએ પોતાને
પરણવા આવનાર પૂર્વભવના છ રાજાઓને પ્રતિ-
બાધ કરવા જે યોજના કરેલ, તેનું વર્ણન આ
સ્તવનમાં છે.

૧ સુંદર, ૨ સોનાની, ૩. પાયદળ સૈન્ય, ૪ સુંદર
સોનાની બનાવી રાખેલ મૂર્તિ (અંદર વિવિધ
મિષ્ટાન્ન નાંખી કહોવાટવાળી)ના લીધે, ૫ સ્ત્રી રૂપે.

સ્તવન ૬-૨૦

૧ શુભ, ૨ જીવરૂપ હે સૂડા=પોપટ, ૩ સુંદર રંગ-
વાળો, ૪ આમ-તેમ, ૫ ચાંચ=મુખ, ૬ સહજ
સ્વભાવમાં.

સ્તવન ૬-૨૧

૧ તાપ, ૨ મોહથી, ૩ ઢંકાયેલા,

સ્તવન ૬-૨૨

૧ મહેમાન, ૨ બાળપણના મિત્ર, ૩ થોડા જીવના
કારણે, ૪ જુઓ, ૫ કરે છે, ૬ તોફાન, ૭ ઘણું,
૮ હજારના રંગ જેવી ૯ વાદળ જેવી.

સ્તવન ૬-૨૩

૧ તૃણા પ્રેમ-રાગ, ૨ આગળ, ૩ તમારી.

સ્તવન ૬-૨૪

૧ કર્ણ, ૨ ઉલ્લાસ, ૩ પ્રગટે, ૪ આદિત્ય=૧૨,
કુલગિરિ=સાત ચંદ્રમા=એક અર્થાત્ વિ. સં ૧૭૧૨
વર્ષે, ૫ દયા.

શ્રી વર્ધમાનસ્વામીતે નમઃ

શ્રી લક્ષ્મીવિમલવિજયજી

કૃત

સ્તવન—ચોવીશી

[૯]

(૧૪૫) (૭-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન

(સાહિબ ! બહુ જિનેસર વિનવું-એ દેશી)

તારક ! રૂપભ - જિનેસર ! તું મિલ્યો,

પ્રત્યક્ષ પોત ? સમાન હો,

તારક ! તુજને જે અવલંબીયા,

તેણે લહ્યું ઉત્તમ-સ્થાન^૨ હો. તારક ! (૧)

તારક ! તુજ વંદન-પૂજન કરી,

પવિત્ર કરૂં નિજ દેહ હો,

તારક ! તુજ શુણ સ્તવનાયે^૩ સ્તવી,

જીહ્વા^૪ કરૂં અમૃત લેહ^૫-હો—તારક ! (૨)

તારક શુણ અનંતા તાહરા,

કુણ કહી લહશે પાર હો ?

તારક ! કેવળી-કોડી^૧ મિલે કદા,

જાણે ન કહે નિરધાર હો—તારક ! (૩)

તારક ! ગણધર મુનિવરે સ્તવ્યો, સ્તવીયો દેવની કોડ હો,

તારક ! તો પણ હું તુજને સ્તવું,

લક્ષ્મી કરૂં તસ^૨ હોડ હો—તારક ! (૪)

તારક ! મરૂદેવી માતાને નમું, રત્ન-કુક્ષિ ધરનાર હો,

તારક ! નાભિરાયા - કુલચંદ્રો,

સકલ-જંતુ આધાર હો—તારક ! (૫)

તારક ! સુમંગલા-સુનંદા તણો, પ્રીતમ પ્રભુ વિખ્યાત હો,

તારક ! શ્રી પુંડરીક-ગણધર તણો,

પિતામહ ગુરૂ જગ-તાત હો—તારક ! (૬)

તારક ! તુજ નામે રિદ્ધિ સંપન્ને, વાધે કીર્તિ અ-પાર હો,

તારક ! શિવ-લચ્છી સહજે મળે,

સકળ થાયે અવતાર હો—તારક ! (૭)

卐

(૧૪૬) (૭-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(ચંદ્રપ્રભ મુખચંદ્ર સખિ ! મુને દેખણુ દે—એ દેશી !)

અજિતદેવ જિતકામ^૧ પ્રભુ ! સિદ્ધ^૨ સાધન હે !

અનંત ગુણનો ધામ;—પ્રભુ

મુનિજન આતમારામ પ્રભુ

અવર સવે^૩ મોહ-કામ-પ્રભુ (૧)

સાધનતા^૪ નવિ ઓલખે—પ્રભુ સાધ્ય^૫ પોકાયે^૬ મુખ—પ્રભુ

આ. ૧૧

આવિભાવિ કિમ હોવે ? — પ્રભુ૦,

સહજનંદ અતિ સુખ- પ્રભુ૦ (૨)

વાંછિત નગરી-નામથી—પ્રભુ૦,

સાંભળી જિમ ભડવાય-પ્રભુ૦

વિપરીત દિશે સંચરે-પ્રભુ૦,

નિકટ કેણિપરે થાય ?-પ્રભુ૦ (૩)

કોઈ કહે નિરંતર^૧-પ્રભુ૦,

રહિત^૨ પરંપરા હેત-પ્રભુ૦

તે પણ કારજન નવિ-લહે પ્રભુ૦,

આગમ (અ)^૩ ગૃહિત સંકેત—પ્રભુ૦ (૪)

ભૂખ મિટે ભોજન કર્યે^૪-પ્રભુ૦

ભોજન કારણુ જ્ઞેય-પ્રભુ૦

વૃષ્ટિ-^૫વાયુ જનનાદિકા પ્રભુ૦

દંધણુ^૬-અગન સંજ્ઞેય-પ્રભુ૦ (૫)

કારણતા બહુમાનથી-પ્રભુ૦ કારજ પ્રયોજન જાણુ—પ્રભુ૦

તૃપિત વારિ-વારિ જંપે-પ્રભુ૦ ઉદ્યમ પ્રાય પ્રમાણુ-પ્રભુ૦ (૬)

મૂરતિ તાહરી દેખીને-પ્રભુ૦

ધરિયોઅ-મૂરતિ^૭-ભાવ—પ્રભુ૦

કીરતિ લોકે વિસ્તરી પ્રભુ૦

વિરમ્યો અનાદિ તાવ-પ્રભુ૦ (૭)

(૧૪૭) (૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

[રૂપભજિનેસર પ્રીતમ માહરો રે-એ દેશી]

સંભવજિન !^૧ સંભવ સમતાતણોરે, સકળ ભવિકને જાણુ
પ્રભુ દેખીને દ્વેષ જ ઉપજેરે,

તે મિથ્યાત^૨-અયાણુ^૩-સંભવ૦ (૧)

વિષય^૪ વિરૂપ-વિપાક જ છંડીયે રે,

ધરીયે સહજ-સભાવ-સંભવ૦

પર-પરિણુતિ^૫ તે સવિ દૂરે તજેરે,

ઉદલસે આતમ^૬-ભાવ-સંભવ૦ (૨)

કરૂણા મૈત્રી માધ્યસ્થ્ય મુદ્ધિતા રે, ભાવન-વાસિત સાર;

ચરણ-કરણધારા તે આચરે રે, ઉપશમ-રસ જલધાર

—સંભવ૦ (૩)

શ્લાઘા-નિંદા એ દોઝે સમ ગણે રે, નહી મન રાગ ને રોષ;

પ્રભુ^૭-શુણુ પ્રભુતાને તે અનુભવેરે, હોયે ભાવનો પોષ-સં૦

અનુક્રમે કેવલનાણુ ભજે ભજે રે, સુખ-સંભવ-સમુદાય;

કીરતિવિમલ પ્રભુને ચરણે રહે રે, શિવલચ્છી ધર થાય

—સંભવ૦ (૫)

卐

(૧૪૮) (૭-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

[પંથડા નિહાણું રે બીજા જિન તણો રે-એ દેશી]

આણા વહીયે રે ચોથા જિનતણી રે, જિમ ન પડો સંસાર;

આણા-વિણુ રે કરણી^૧ સત કરે રે, નવિ પામે ભવ પાર;

—આણા૦ (૧)

જીવ^૨-રખોપૂં રે સંયમ-તપ કરે રે,

ભિર્વ^૩-તુંડ^૩ આકાશ^૪;

શીતલ^૫ પાણી રે હેમરતી^૬ (ઋતુ) સહેરે,

સાધેં યોગ-અભ્યાસ-આણા૦ (૨)

દેવની પૂજા ભગતિ અતિ ઘણી રે કરતા દીસે વિશેષ,

આણા-લોપી જિન-મત-સ્થાપના રે, ન લહે આતમ^૭ લેશ

-આણા૦ (૩)

આણા તાહરી રે ઉભય^૮-સ્વરૂપની રે, ઉત્સર્ગ^૯ ને અપવાદ;

વ્યવહાર શોભે રે નિશ્ચય-નયથકી રે,

કિરિયા-જ્ઞાન સુવાદ-આણા૦ (૪)

સુંદર જાણી રે નિજ-મતિ આચરે રે, નહિ સુંદર નિરધાર;

ઉત્તમ^{૧૦}-પાસે રે^{૧૦} મનીખી^{૧૧} પાધરી રે,

જોજો અંથ-વિચાર-આણા૦ (૫)

ધન તે કહિએ રે નર-નારી સદા રે, આસન્નસિદ્ધિક જાણ;

જ્ઞાતા શ્રોતા રે અનુભવી સંવરી રે,

માને જે તુજ આણુ-આણા૦ (૬)

હોય કર જોડી માંગું એટલું રે, આણા ભવ-ભવલેટ;^{૧૨}

વાચક દીજે રે કીરતિ શુચિ પ્રભુ રે,

આણા ભવ-લલિત^{૧૩}-જેટ-આણા૦ (૭)

(૧૪૯) (૭-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

[જગ-જીવન જગ-વાલહો-એ દેશી]

સમકિત તાહરૂં સોહામણું, વિશ્વ-જંતુ-આધાર-લાલ રે;
કૃપા કરી પ્રકાશીયે, મટે તે મોહ^૧-અંધાર-લાલ રે

સમકિત૦ (૧)

નાણુ^૨-દંસણુઆવરણુની, વેયણી^૩ મોહની જાણુ-લાલ રે;
નામ-ગોત્ર-વિઘ્નની^૪ સ્થિતિ,

એક કોહાકોહ-માણુ-લાલ રે-સમકિત૦ (૨)

યથા પ્રવૃત્તિ-કરણુ તે ફરસે અનંતી વાર-લાલ રે;
દરશન તાહરૂં નવિ લહે, દુરભવ્ય-અભવ્ય અ-પાર

-લાલ રે-સમકિત૦ (૩)

શુદ્ધ-ચિત્ત^૫ મોગર કરી, ભેદે અનાદિ-ગાંઠ-લાલ રે;
નાણુ^૬-વિલોચને દેખીયે,

સિદ્ધ^૭-સરોવર કંઠ-લાલ રે-સમકિત૦ (૪)

ભેદ અનેક છે તેહના, જૃહત્^૮-અંથ-વિચાર લાલ રે;
સુસંપ્રદાય-અનુભવથકી, ધરજો શુદ્ધ-આચાર.

-લાલ રે-સમકિત૦ (૫)

અહો ! અહો ! સમકિતનો સુણો,

મહિમા અનોપમ સાર-લાલ રે,

શિવ^૯-શર્મ^{૧૦} દાતા એહ સમો,

અવર ન કેા સંસાર-લાલ રે—સમકિત૦ (૬)

શ્રી સુમતિ-જિજ્ઞુસર-સેવથી, સમકિત શુદ્ધ કરાય-લાલરે૦
કીર્તિવિમલ-પ્રભુની કૃપા,

શિવ-લલિત ધર આય-લાલ રે—સમકિત૦ (૭)

卐

(૧૫૦) (૭-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

[રાગ-મારૂ. ધરણા ઢાલા—એ દેશી.]

પદ્મપ્રભ પુરૂષોત્તમોરે સાજન ! નિઃકારણ તું ભાઈ,

—ચિત્તરા ચોખા;

શુદ્ધ-હેતુ^૧ હેજાળુયોરે^૨ સા૦, ઓર^૩ ઠગારે માઈ^૪ !

—ચિત્તરા૦ (૧)

દુર્જનની કિસી ગોઠડી^૫ રે ? સા૦, દુર્જન કિસો હેજ^૬ ?

—ચિત્તરા૦

દુર્જનરો ડહાપણ કિસો રે ? સા૦, દુર્જન દુઃખરી સેજ^૭

—ચિત્તરા૦ (૨)

લિંબ-સંબંધે^૮ અંબનેરે^૯ સા૦, લિંબપણું ભજે અંબ,

—ચિત્તરા૦

જાયું^{૧૦} હેમપણું^{૧૧} ધરે રે, સા૦, રસ-વેધિત^{૧૨} જુઓ તાંબ.

—ચિત્તરા૦ (૩)

સંગતરો વિવરો ઇસોરે સા૦, મધ્યમ-ઉત્તમ જાણ,

—ચિત્તરા૦

મધ્યમ સંગે મધ્યમોરે સા૦, ઉત્તમ સંગે શુણ્ણકાણ,

—ચિત્તરા૦ (૪)

મિથ્યાત-કુમતિ સંગથી રે સાં, ન લહ્યો આપ-સ્વરૂપ,
-ચિત્તરાં

મોહવશે બહુ દુઃખ લહ્યો રે સાં, પડિયો ભવ-મહાકૂપ,
-ચિત્તરાં (૫)

સંત-કૃપાળુ તું મિહ્યો રે સાં, લાંગો દુઃખ-^{૧૩}દંદોલ,
-ચિત્તરાં

તુજ સંગે મુજ વાધસેરે સાં, ચિદાનંદ-કલ્લોલ
-ચિત્તરાં (૬)

ભવોભવ હોળો! માહરી રે સાં. પદ્મપ્રભ શું પ્રીત,
-ચિત્તરાં

કીર્તિવિમલ -પ્રભુ-પાયથી રે સાં,
લક્ષ્મીવિમલ જગ-હિત -ચિત્તરાં (૭)

ક્ર

(૧૫૧) (૭-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

[રામચંદકે ખાગ ચંપો મોહર ફોરી-એ દેશી]

સ્વામી સુપાસ-જિણંદ ! શમ-રસ^૧-કુંભ ભરયોરી^૨
તામેંથી લવ^૩ એક દીધે કાજ સરેરી.(૧)

નવિ ચાહું ધૃતપૂર,^૪ સાકરપાક^૫ ભલોરી,
ચિંતામણિ કામધેનુ, સુધારસ^૬-શાખી ફળોરી.(૨)

રાજ્ય-રામા સ્વર્ગ^૭-લોગ, તે સવિ છાર^૮ ગણુરી,
ઇંદ-ચંદ-નાગેન્દ્ર, દુઃખીયા તેહ ભણુરી.(૩)

સુખિયા તે મુનીરાય, ઉપશમ-સાર ભજેરી
પરપરિણુતિ^૯-પરિણામ-કારણ જેહ તજેરી.(૪)

ઉપશમ-રસ નવિ હોય, નિજ-લોચન^૯ મીંચેરી,
 મિથ્યાત-વિષયનો ત્યાગ, જિન-વચ-અમીય સિંચેરી... (૫)
 ભક્ત-વત્સલ ભગવંત, સેવક-દુઃખ ટલેરી,
 કીર્તિવિમલ પ્રભુ પાય, સેવા સાચ ફેરેરી. (૬)

ક્ર

(૧૫૨) (૭-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

[દીઠી હો પ્રભુ દીઠી જગગુરુ તુજ-એ દેશી.]
 સાચો હો ! પ્રભુ ! સાચો તું વીતરાગ,
 જાણ્યો હો ! પ્રભુ ! જાણ્યો મેં નિશ્ચયે કરીજી !
 કાચો હો ! પ્રભુ ! કાચો મોહ-જંજાલ,
 છાંડો હો ! પ્રભુ ! છાંડો તે સમતા ધરીજી. (૧)
 સેવે હો ! પ્રભુ ! સેવે દેવની કોડી,
 જોડી હો ! પ્રભુ ! જોડી નિજ-કર આગલેજી
 દેવ હો ! પ્રભુ ! દેવ-ધંદ્રની નાર,
 દ્રષ્ટિ હો ! પ્રભુ ! દ્રષ્ટિ તુજ ગુણ-રાગ^૧ લેજી. (૨)
 ગાવે હો ! પ્રભુ ! ગાવે કિન્નરી ગીત,
 ઝીણું હો ! પ્રભુ ! ઝીણું રાગે રસ ભરીજી
 જોલે હો ! પ્રભુ ! જોલે ખગ^૨ યશવાદ^૩,
 ભાવે હો ! પ્રભુ ! ભાવે-મુનિધ્યાને ધરીજી. (૩)
 સોહે હો પ્રભુ ! સોહે અતિશય રૂપ,
 બેસે હો ! પ્રભુ ! બેસે કનક-સિંહાસનેજી
 ગાજે હો ! પ્રભુ ! ગાજે મધુરો નાદ,
 રાજે હો ! પ્રભુ ! રાજે સંઘ તુજ શાસને જી. (૪)

તું તો હો ! પ્રભુ ! તું તો તાહરે રૂપ,
 ભુંજે હો ! પ્રભુ ! ભુંજે સંપદ આપણી જો
 નાહી હો ! પ્રભુ ! નાહી કર્મતતિ દૂર,
 ઉઠી જડો ! પ્રભુ ! ઉઠી તુજથી ^૫ પાપણીજી. (૫)
 જોવો હો ! પ્રભુ ! જોવો મુજ એક વાર,
 સ્વામી, હો ! પ્રભુ ! સ્વામી ચંદ્રપ્રભ ધણીજી,
 વાધે હો ! પ્રભુ ! વાધે કીર્તિ અપાર
 પામે હો પ્રભુ ! પામે શિવ-લગ્ની ધણીજી (૬)

ક

(૧૫૩) (૭-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

[ધાર તરવારની સોહલી—એ દેશી.]

તાર ! ભવ-પાર ઉતાર ! સુવિધિ-પ્રભો !

સાર ^૧ મુજ એટલી દેવ ! કીજે,

મોહ ^૨ મહાજોહ જન-દ્રોહકારી ધણો,

તેહને દૂર દેશોટ ^૩ દીજે !—તાર૦ (૧)

એક પણ નેક ^૪—પરિ ઝુઝતો મહા-બળી,

વાગતો-ભાગતો કદી ન દીસે,

આણુ ^૫ તુજ બાણુ ^૬ સાણિ-ચઢાવી અસી, ^૭

એહની નારી વિધવા કરી સે—તાર૦ (૨)

રાગ પણ છાગ ^૮ પરિ નાસતો દેખીયે,

યોં પ્રભુ ! તાહરી હાક વાગે,

દેવ તણ રેવ ^૯ મદ જાએ ગિરિકંદરે, ^{૧૦}

આવતો-ધાવતો કદી ન ગાજે—તાર૦ (૩)

કામ મુખ સયામ કરી દુષ્ટ દૂર ટળે,
 ઉછળે ધ્યાન તુજ નાળ-ગોળા^{૧૧},
 ખાયડી^{૧૨} ખાપડી શું કરે રતિ પ્રિયા,
 રોવતાં, તેહના જાઈ ડોળા^{૧૩}-તાર૦ (૪)
 નાથ ! ધર ! હાથ મુજ મસ્તકે પ્રેમ શું,
 એટલે મોહનું સૈન્ય ભાંજે.
 મોહથી ફેજમાં રહું ચિદાનંદની,
 સત્ય-સુખાસન યાન ખાજે-તાર૦ (૫)
 રાગ વડલાગ^{૧૪} મુજ એક છે તાહરો,
 તેહથી નિર્મળિ કીર્તિ વાઘે
 નેહલર મેહ^{૧૫} ઝડી પરિ^{૧૬} વરસતા,
 આપ-પંકજ^{૧૭} દળે લચ્છી વાઘે-તાર૦ (૬)

卐

(૧૫૪) (૭-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિનસ્તવન
 [કીસકે એસે કીસકે પૂત-એ દેશી.]
 શીતલનાથ ! સુણો અરદાસ, સાહિબ !
 આપો પદ-કમળ વાસ; સાંઈ ! સાંભળો
 મોહ-મહીપતિ મોટો ચોર,
 નવ-નવ રૂપ ધરી કરે જોર-સાંઈ૦ (૧)
 માત-પિતા વધૂ ભગિની બ્રાત;
 સાસુ સસરો પીતરીયા જાત-સાંઈ૦
 કુટુંબ વેષ કરી કિરતાર.^૨
 એહ ભમાડે બહુ સંસાર-સાંઈ૦ (૨)

ષટ-દર્શનનું લેઈ રૂપ,
 જગને પાડે ભવાન્ધકૂપ - સાંઈં
 જે છોડણ ચાહે સુણી સુત્ત,
 રૂપ ધરે એહ બીજે ધૂત-સાંઈં (૩)
 વિવિધ કુમતિ મન ઉન્માદ,
 આણા લોપી માંડે વાદ,
 આગમ^૪-ભાષીની મતિ મંદ,
 આરોપે નિજ-મતનો કંદ-સાંઈં (૪)
 મોહતણો એહવો પરપંચ,
 સ્વામી ! હવે શો કીજે સંચ^૫-સાંઈં
 કાંઈ બતાવો એક ઉપાય,
 જિન મોહ નાસી દૂરે જાય-સાંઈં (૫)
 નેહ-નજર ભરી નાથ ! નિહાળ !
 સુખીઓ થાઉં ત્રણે કાળ-સાંઈં
 કીર્તિવિમલ પ્રભુ કર ઉપગાર,
 લક્ષ્મી કહે તું કરણુગાર-સાંઈં (૬)

卐

(૧૫૫) (૭-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

[ચારાં મોહલાં ઉપરિ મેહ અરૂંખે અબુકે વીજળી હો
 લાલ.. અરૂંખે દેશી.]

શ્રી શ્રેયાંસ ! કૃપાળ ! ત્રિભુવન-સુખકરો !

હો લાલ-ત્રિભુવન-સુખ કરો,

જગ ઉદ્ધરવા હેત ધંહા તું અવતર્યો હો લાલ-ધંહાં
 કર કરણા જગનાથ ! કહું હું કેટલું-હો લાલ, કહું
 ભવ-ભવનો ભય ટાળ માંગું છું એટલું, હો લાલ
 -માંગું (૧)

દેતાં દાન દયાળ કે કેસર ? નહીં (સહી) કીસી-હો લાલ,
 કેસર (૨)

જેહવું મુજ શુદ્ધ સ્વરૂપ આપો ઉલ્લસી, હો લાલ-આપો
 બેસી પરષદામાંહિ દેખાડી ગુણતરી^૨—હો લાલ, દેખાડી
 લહેવા તેહજ રૂપ થઈ મન ચટપટી—હો લાલ-થઈ (૨)
 જાણ્યા વિણ ગયો કાળ અનંતો

ભવ-ભડી, હો લાલ-અનંતો

સુણી નિરંજન ! દેવ ! ન

જાએ એક ઘડી-હો લાલ, ન

ઉતાવળ મનમાંહે થાય છે

અતિ ઘણી-હો લાલ, થાય

પણ નવિ ચાલે જોર વડાશું

આવી ભણી હો લાલ-વડાશું (૩)

કહું તમે હિત આણિ

અમે નવિ જાણતા હો લાલ, અમે

તો આપો જગ-ખંધુ ! રખે તુમે

તાણતા-હો લાલ, રખે

બલું છું મુનિનાથ ! ઉપાદાન

આપણો-હો લાલ; ઉપાદાન૦

સમરે સીઝે કાજ કે નિમિત્ત

તુજતણો-હો લાલ, નિમિત્ત૦ (૪)

ધ્યાતાં નમતાં તુજને આતમ

અમ તણો -હો લાલ, આતમ૦

કર્મ રહિત જે થાય પસાય તે

તમ તણો-હો લાલ; પસાય૦

કીર્તિવિમળ પ્રભુ પાય સેવો

મનસા કરી-હો લાલ, સેવો૦

પામ્યો પરમાણુદ કે શિવ-લગ્ની

વરી-હો, લાલ શિ૦ (૫)

ક

(૧૫૬) (૭૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી-જિન સ્તવન

વાસુપૂજ્ય ! વસુધા-તળે હો રાજ,

બલું^૧ બોધિબીજ વાવંત,

સોભાગી રૂડા-સાહિબા૦

વાણી અમીયરસ સિંચતા હો રાજ,

જીવદયાંકૂર કંત-સોભાગી૦ (૧)

દાન શિયળ તપ ભાવના-હો રાજ;

તે તો નવ-પદ્મવ ખાસ- સોભાગી૦

- વ્રત-વૈરાગ્ય તે કૂલડાં-હો રાજ,
 અનુભવ સુગંધ સુવાસ-સોભાગી૦ (૨)
- ક્ષાંતિ^૨ મદવ^૩ અન્નજવ^૪ મુત્તિ^૫-હો રાજ,
 તપ-સંયમસુ^૬ સાર-સોભાગી૦
 બોધ-સત્ય-શૌચપણું-હો રાજ,
 દશ શાખા વિસ્તાર-સોભાગી૦ (૩)
- આગમ શીતળ, છાંહડી-હો રાજ,
 મોક્ષ-ફળ નિ-યાય^૭-સોભાગી૦
 વિષય-વન્દિ આકરો-હો રાજ,
 ટાળે તેહનો તાપ-સોભાગી૦ (૪)
- જૈનવૃક્ષ સફળો ફળ્યો-હો રાજ,
 ચાહો ચેતનરાય-સોભાગી૦
 ન્યા-સુત^૮ ઓળંગ કરો-હો રાજ,
 જિમ તુજ પ્રસન્ન થાય-સોભાગી૦ (૫)
- ગયા કેા કબકેા લહી હો-રાજ,
 નાઠાં સઘળાં દુઃખ-સોભાગી૦
 કીર્તિ^૯વિમળ પ્રભુની કૃપા હો રાજ,
 લક્ષ્મી લહે બહુ સુખ-સોભાગી૦ (૬)

(૧૫૭) (૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(કંત ! તમાકુ પરિહરો-એ દેશી.)

વિમલ-જિનેસર ! જગધણી !

કલ્પતરૂ^૧ અભિરામ-મોરા લાલ,

તાદૃશ^૨ દાન-દાતા પ્રભુ !

મુજ ન આપે શિવ-કામ-મોરા લાલ-વિમલ૦ (૧)

કેવળ દોષ તે માહરો, નિર્દોષી ગુણખાણુ મોરા૦

છિદ્ર-કુલે^૩ જળ નવિ રહે,

સાયર-દોષ ન જાણુ-મોરા૦ વિમલ૦ (૨)

રતન-દ્વીપે બહુ-ધના, ભાગ્ય-હીન શોચંત-મોરા૦

ચિંતામણિ આગે લહી,

નિજ^૪-લોચન મીંચંત-મોરા૦ વિમલ૦ (૩)

પંથી પામ્યો સાધને, શાતાશુ^૫ સુવંત-મોરા૦

ભૂખ્યાને લોજન મિલે,

આદરથી ન કરંત-મોરા૦ વિમલ૦ (૪)

તે પણ સ્વામી ! તુમ વિના,

કહેવાનું કુણુ કામ ? મોરા૦

કહેતાં કીર્તિ નાથની,

લખમી લહે કલ્યાણુ-મોરા૦ વિમલ૦ (૫)

(૧૫૮) (૭-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
 [મારે માથે પંચરંગી પણ સોનાનો છાગલો માડુંજી-એ રાગ]
 આવો ! તુમે વીતરાગ ! હમારે મંદિર-સ્વામીજી,
 તો ન કરું પરદેશ^૧ સરોવર ખંદિ રે—સ્વામીજી
 ઠોર^૨ ધરી એક ચિત્ત કરું તુમ ચાકરી-સ્વામીજી
 માંગું નહી કિસ્યો^૩ દામ સખૂરી^૪ આઠરી—સ્વામીજી૦ (૧)
 છાંડી ચોગના ચાળા ધરું દશા પાધરી^૫-સ્વામીજી,
 ઉદ્ધત દોષ અનાદિ મૂળથી ઉદ્ધરી-સ્વામીજી૦
 ફોગટ લોકની વાત વિવાદ પરિહરું-સ્વામીજી,
 હાંસી-મચ્છર દોષ સવિ નવિ મન ધરું—સ્વામીજી૦ (૨)
 ચિત્ર^૬ નહિ મનમાંહે એ ગુણ તુમતણો—સ્વામીજી;
 યાદ ધરે જિહાં પૂજ્ય તિહાં આણુંદ ઘણો—સ્વામીજી
 જિહાં વસે રામ તિહાં અયોધ્યા ઉલ્લસે-સ્વામીજી,
 ઉખાણો એ લોકતણો મનમાં વસે-સ્વામીજી૦ (૩)
 આગળથી^૭ એાવરંતા હોવે ખહુ ભાષિત—સ્વામીજી૦
 થોડામાં સંક્ષેપ કરું સાખિતા; —સ્વામીજી,
 દેખી સેવક ભણી તુમે પણ ચાકરી—સ્વામીજી,
 રહેશે કરી ચિર-ઠામ પરિણતિ તો મુજ ખરી
 —સ્વામીજી૦ (૪)

અનંતજિન ! પ્રતિખંધ^૮ ન દીસે તાહરે—સ્વામીજી,
 સહજે ભાંગે રાહ^૯ થાયે ગુણ માહરે-સ્વામીજી૦
 થાશે ચોખી કીર્તિ^{૧૦} તુમારી ચોગણી-સ્વામીજી૦
 લક્ષ્મી કહે કર-જોડી મળ્યો તું સુરમણિ-સ્વામીજી૦ (૫)

(૧૫૯) (૭-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

[ભૂપ ભણે સુણો ! શેઠ ! કરસિણ પીયારા હો !

ઢોરાં ચારે આપણો-એ દેશી]

ધર્મ-જિનેસર દેવ દરસણુ તાહરં હો ?

ભાગ્ય અનંતે પામીઓ,

ભાગ્યો ધર્મ-અંકુર, અભિય^૧-મેઠ વુઠા હો ;

પુણ્યે ઘણો ભમિઓ^૦ (૧)

ભાંગી ભવ^૨-ભય-ભીત, દુશ્મન નાઠા હો-ચોર દિશોદિશે^૩

આદિત્ય^૪ લગે^૫લોક, વિકસિત થાવે હો-ચોર ફરે ખિસે^૦(૨)

ઢાંકયાં કર્મ^૬-મહાકૂપ, પિહિત^૭ કીધાં હો

-ખારાં^૮ દુરગતિતણાં;

તું (તુજથી) તૃણા ફર; કપટ^૯-ઘટ ફૂટયો હો

-દીધાં સુખ^{૧૦}-ધામણાં^૦ (૩)

કીધો સમય પય-પાન;^{૧૧} વિષય-પિપાસા હો

નાઠી અનાદિની;

ભુંબયું^{૧૨} ભોજન; ભૂખલડી ભાંગી હો

-દામ-પ્રમાદની^૦ (૪)

અધ્યાતમ-મણિપીઠ; મંદિરમાં બેસી હો

બેલું^{૧૩} વ્રત નારશું^૦

કીર્તિ લહી જગ^{૧૩}સાર, કહે લચ્છી હો

આતમ તારશું^૦ (૫)

卐

(૧૬૦) (૭-૧૬) શ્રી શાન્તિનાથ-જિન સ્તવન

[ધર આંખા આંખલી રે—એ દેશી.]

શાંતિનાથ સોહામણો રે, સોળમે એ જિનરાય

શાંતિ કરે! ભવ-ચક્રનીરે^૧, ચક્રધર^૨ કહેવાય

મુનીસર! તું જગજીવન! સાર (૧)

ભવોદધિ^૩ મથતાં મેં લલ્લો રે, અમૂલ્ય-સ્ત^૪ ઉદ્ધાર

લક્ષ્મી પામી સાચર^૫ મથી રે,

જિમ હર્ષે^૬ મુરાર^૬-મુની૦ (૨)

સ્જની^૭ અટતાં^૮ થકાં રે, પૂર્ણ-માસે પૂર્ણચંદ્ર

તિમ મેં સાહિબ પામીઓ રે,

ભવમાં નયણાનંદ-મુની૦ (૩)

ભોજન કરતાં “અનુદિને રે, બહુ લહે ઘટપૂર^{૧૦}

તિમ મુજને તુંડી મિળ્યો રે,

આતમરૂપ સનૂર-મુની૦ (૪)

દરિદ્રતા રીસે જળી રે, નાશી ગઈ પાતાળ,

શેષનાગ કાળો થઈ રે, ભૂ-ભાર^{૧૧} ઉપાડે બાળ-મુની૦ (૫)

યોગીસર ભેતાં થકાં રે, સમરે યોગ સુબાણ,

અ-ભેગિતા વાંછીયે રે, યોગ્યાલોક નિદાન—મુની૦ (૬)

અચિરા-નંદન! તું જ્યોરે, જય જય તું જગનાથ!

કીર્તિલક્ષ્મી મુજ ઘણી રે, ભે તું ચઢીઓ હાથ!—મુની૦(૭)

(૧૬૧) (૭-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(ગુણ-દરિયા ગુણ-દરિયા ઊંડા અગાધ-એ દેશી.)

કર્મછેદી કર્મછેદી અતિ નિરબંધ^૧ હો,

મોહ-દ્વેષી મોહ-દ્વેષી ક્ષમા અનુભરોછ

પાપ-ભીરૂ પાપ-ભીરૂ વીર્ય આકરોછ^૨

કિમ જાણે ! કિમ જાણે ! તુજ ગતિ મુજ મતિછ

તુંહી જાણે ! તુંહી જાણે !

તાહરી ગુણુ^૩તતિછ-કિમં (૧)

તુંહી આપે તુંહી આપે શિવપુર-વાસ હો,

જેહ તાહરી જેહ તાહરી આણા સિર ધરેછ,

તુજ નિંદી તુજ નિંદી પામે દુઃખ હો,

તેહ જાણું તેહ જાણું તુજ નિંદા કરેછ-કિમં (૨)

નહીં માયા નહીં માયા મમતા દેશ હો,

નિજ થાપે નિજ થાપે સંઘ ગણધરાછ

નવિ નામે નવિ નામે પરને શીશ હો,

પ્રતિબંધે^૪ પ્રતિબંધે તાહરે ભવ તર્યાછ-કિમં (૩)

ગત-સંગી ગત-સંગી નામ કહેવાય હો,

સુરશ્રેણી સુરશ્રેણી પદ પાસે વસેછ

વીતરાગ વીતરાગ નિરંજન દેવ હો,

ભવિ-રંજન ભવિ-રંજન મન તુજ શું ઉલ્લસેછ-કિમં(૪)

અદ્ભુત અદ્ભુત શ્રી કુંથુની વાત હો,

નવિ જાણે નવિ જાણે યોગી-મુનિવરાછ !

તુજ નામે તુજ નામે કીરતિ થાય હો,

આપ-લક્ષ્મી^૫ આપ-લક્ષ્મી આપે મુખ-કરાછ-કિમં (૫)

(૧૬૨) (૭-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
[કરી શૃંગાર વંદાવન માલિ, રાધા રમવા ચાલી રે,
માહુરી સખી રે સહેલી-એ દેશી.]

શ્રી અરનાથ નિરાગી નિકામી, નિસનેહી શિવગામી રે;
—સ્વામી સ્વારથકારી^૧,

રોષે કરીને નવી રીસાઈ,

તું નિ-સનેહી ગુણ ગાઈ રે. —સ્વામી૦ (૧)

બંધ-ઉદ્ધિત^૨ તીર્થ-નામ ભોગવતો,

આતમ-રસ જોડવતો રે, સ્વામી૦

નિઃકર્મા થાવાને કાળે,

એસી સમોસરણે ગાળે રે-સ્વામી૦ (૨)

તો હું શું કરી તુજ રીઝવું ?,

એક ઉપાય ચિત્ત લાવું રે—સ્વામી૦

ધ્યાન તમારું નત્યે ધરશું,

અમે પણ સ્વારથ^૩ કરશું રે—સ્વામી૦ (૩)

યાવત^૪ સ્વારથ^૫ પૂરો પાવું,

તાવત^૬ તુજને ધ્યાઉં રે—સ્વામી૦

જૂથ સરખી પ્રજા જાણો,

લોકવાત મન આણો રે—સ્વામી (૪)

ન્યાય-મારગમાં શ્રી અરનાથ,

નિરૂપાધિક ગુણ છાળે રે—સ્વામી૦

કીર્તિ-વિમલ પ્રભુ સેવા પામી,

લહેા લચ્છી-શિવકામી રે—સ્વામી૦ (૫)

(૧૬૩) (૭-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

[દાન સુપાત્ર દીજીઈ—એ દેશી.]

મલ્લિજિન જોવા ભણી, અધિક થયો ઉછાહોરે?

માર-ચોરને^૨ લેદવા, પેહરી શીલ-સન્નાહોરે?

નામ તુમારું હો દીજીયે. (૧)

ભવ-અટવી મોટી પડી, ધ્યાન-જપે જપમાળી રે

ઉપશમ-રસ નદી ભરી, આગમ-પંથે વાળીએ રે.—નામ૦ (૨)

સમક્ષિત ભટ સાથે લેઈ, સંયમ-શંખજ સારો રે

પંડિત-વીર્ય ધીરજ ધરી, ટાળી મોહ સવારો રે—નામ૦ (૩)

શુદ્ધ-વ્યવહાર નયરી ઠવે, બાહિર ચોકી ચંગ રે

નિશ્ચય-નયની જાણીયે,

ચતુર ભલી અંતરંગ રે—નામ૦ (૪)

અતુલવહન્ય^૫ માંસલો,^૬ વાધે સેવક-વાનો રે

દોય ઘડી મસલત^૭ કરી, થાપો આપ-સમાનોરે—નામ૦ (૬)

શુણ કદી ન વિસારીયે, રાત-દિવસ સંભારું રે

કીર્તિ^૮ વાધી તુમ તણી, લક્ષ્મી કહે મન ધારું રે—નામ૦ (૬)

卐

(૧૬૪) (૭-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-સ્વામી-જિન સ્તવન

[કાસંભીની-દેશી]

જીવનો જીવન માહરો, મનનો મોહન મારો;

ભવનો રોધન^૧ માહરો સાહિબો,

પ્રભુ! માહરા! તીન જીવન-સણુગાર હો;

તુમ દરસણુ લલ્યા વિના,

પ્રભુ ! માહુર્ય ! ભમિએ બહુ સંસાર હો

-જીવન૦ મન૦ ભવ૦ (૧)

ચતુર્દશ રજુ^૨ પૂરો કર્યો, પ્રભુ ! આતમ ફરસી જાણ હો
અનાદિ નિગોદ માંહિ વસ્યો, પ્રભુ ! કાળ અનંત પ્રમાણ હો

-જીવ૦ મન૦ ભવ૦ (૨)

ગોલા^૩ અસંખ્યાતે ભર્યો, પ્રભુ ! પૂરણ લોકાકાશ હો;
ગોળા અસંખ્ય-નિગોદથી, પ્રભુ ! તિહાં જીવ અનંતા વાસ હો

-જીવ૦ મન૦ ભવ૦ (૩)

સાસોસાસનું મૂકવું, પ્રભુ ! જનમ-મરણ સમકાળ હો;
આપ-સ્વરૂપ જાણ્યું નહીં, પ્રભુ ! અનુભવી જડતાજ-જાળ હો

-જીવ૦ મન૦ ભવ૦ (૪)

ખાયર-નિગોદમાંહિ સહ્યો, પ્રભુ ! છેદન-લેદન તાપ હો;
પુઠવી આઉ તેઉમાં, પ્રભુ ! વાયુ વણુરૂપિ પેહો

-જીવ૦ મન૦ ભવ૦ (૫)

ખિ-તિ-ચઉરિંદિમાં રહ્યો. પ્રભુ ! સંખ્યાતા મહાકાળ હો,
તિર્યંચના ભવ મેં ક્રિયા, પ્રભુ

દ્રીપ પંચાવન ચાળ હો-જીવ૦, મન૦ ભવ૦ (૬)

સાતે નરકે હું ભગ્યો, પ્રભુ ! દીર્ઘકાળ અસરાળ^૫ હો,
દુર્લભ^૬-દેવની જાતિમાં,

દુઃખ સહું મિથાળ હો-જીવ૦ મન૦ ભવ૦ (૭)

મુનિમુમત-કૃપાથકી, પ્રભુ ! ભાગ્યો સખ વિષવાદ હો,
કીર્તિ વિમલ-શુરની ગ્રહી, પ્રભુ

શિવ-લગ્ની કરું સાદ, હો-જીવ૦ મન૦ ભવ૦ (૮)

(૧૬૫) (૭-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[એહુ કરજોડી કહે છે કામિની, કંત મુણે અરદાસ-એ દેશી]
શ્રી નમિસ્વામી રે ! જગી શુભ-ચેતના, રાગ ધર્યો તુમ સાથ;
સમકિત પામી રે સાર^૨ દશા ધરી, દીઠો શિવપુર^૩—સાથ;
નમિજિન ! ભાસે(તું) પોતા^૪ સારખો,

પ્રભુને જોઈ કીજે રે પારખો^૫—નમિ૦ (૧)

આતમ જાણું રે નિરૂપાધિકપણું, સ્વાભાવિક ગુણ-ખાણું;
છે અસંખ્યા રે પ્રદેશ નિરાવરણા,

લોકાકાશ-પ્રમાણ-નમિ૦ (૨)

નિજ-પ્રદેશ રે એકે કહે, ગુણ અનંત નિવાસ;
પરમાનંદી રે શિવસુખ^૬—સંપન્ન,

નિરામય સુવિદાસ-નમિ૦ (૩)

નિર્વિકારી રે નિરાધારીએ, દ્રવ્ય-કર્મ^૭—વિનિમુક્ત;
ભાવ-^૮ કર્મથી રે ત્યક્ત નિરંજન,

નો-કર્મ^૯—હીણો ઉક્ત-નમિ૦ ૪)

દર્શન-નાણી રે કેવળ ભાવથી, અ-રૂપી અ-વિનાશ;
નિરાવરણી રે નિર્ઘંથી નિર્માય,

નિર્લેશ નહી કાસ—નમિ૦ (૫)

સંયોગી રે ઉપાધિ સવે, કનક^{૧૦}—ઉપલને ન્યાય;
ધ્યાનાનલની રે જ્વાળાએ સહી,

પૃથક^{૧૧} કર્યે સુખ થાય-નમિ૦ (૬)

એહુવે ભાસ્યો રે આતમ આપણો,

નમિ-જિનનાં સુણી વાચ;

કીર્તિ^૧ વાધી રે દેશ-દેશાંતરે,

લક્ષ્મી કહે જિન ! સાચ-નમિં (૭)

ક

(૧૬૬) (૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

[આંખો માહરીઓ-એ દેશી]

શ્રી નેમિ ! તુમને શું કહીયે, એ કહેવાનો નહિં વ્યવહાર;

ગુહ્ય^૧ મોટાનું ભાંખતાં, ઉપજે મનમાં વિચાર-શ્રીં (૧)

નામ નિરાગી સહુ કે કહે, બ્રહ્મચારી-શિરદાર;

રાગ રાખો છો એવડો, રાજુલ ઉપર તુમે નિરધાર-શ્રીં

ચોમાસે ચાલી ગયા, ઉગ્રસેન દરબાર;

આઠ ભવાંતર-નેહલા તુમે પાડ્યો પ્રેમ-પ્રકાર-શ્રીં (૩)

“આતમ-સુખ-વાંછા અછે, તું આવજે માહરે પાસ;

પહેલાં તુજ પછે મુજને,” સંકેત^૨ કર્યો ગુણુવાસ-શ્રીં

ઈમ કહી વ્રત આદ્યુ^૩, રાજુલને આપી ખાસ;

સંયમ-સાહી પેહરણે, નાણુ-દંસણુ-ચરણુવિલાસ-શ્રીં (૫)

સિદ્ધિ-શિરોમણી ઉપરે, ભુંજે ચિદાનંદ-ભોગ;

આપ-સમી વશા^૪ કરી, સાદિ-અનંત સંયોગ-શ્રીં (૭)

અનંત ભવ માહરે, તુમ સાથે સંબંધ;

વિસ્મૃતિ^૫ તુજને કિમ ઘટે ! સંભારો નહિ તસ ગંધ-શ્રીં

શું ગુરૂને ચરણે ધરે, હું બોલું તુમ જસવાદ;

કીર્તિ^૬ તુમારી છે ઘણી, લક્ષ્મી સેવે તુમ પાદ-શ્રીં (૮)

ક

(૧૬૭) (૭-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

[ચીત્રોડા રાજને-એ દેશી]

વામારાણી-ભયા^૧રે, સુર-નર-મુનિ ભાયા^૨રે;

મુજ મન આયા હુઆં શુભ-વધામણાં રે૦ (૧)

આરતિ^૩ સવિ ભાંગી રે, તુમશ્યુ^૪ લય લાગી રે;

રૂચિ જાગી ધન પૂરાં આવ્યાં આપણાં રે૦ (૨)

તુજ સંગે સોભાગી રે, બહુ શર્મ^૫ વિભાગી રે;

પશુ^૫-લોગ થયો ધરણી^૬દરો રે૦ (૩)

આશાતનાકારીરે, દોષી મહા ભારી રે;

દ્વેષને ધારી અસુર કમઠો તર્યો રે૦ (૪)

શ્રી પાર્શ્વજિણુંદા રે, મુખ પુનિમ ચંદા રે;

પરમાનંદકારી એ પ્રભુ જાણિયેરે૦ (૫)

તુજ નામ સંભારી રે, નિજ ગુણ વિચારી રે,

કીર્તિ^૭ તાહરી જગ વખાણીયે રે૦ (૬)

તુંડી તુંડી હમારો રે, હું^૮ લેદ નિવારો રે;

ઈમ કહે લક્ષ્મી-વાચક પ્રમાણીયે રે૦ (૭)

ક

(૧૬૮) (૭-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન

[થુણિઓ થુણિઓ રે પ્રભુ! સુરપતિ જે થુણિઓ રે—

એ દેશી]

ત્રિશલાનંદન ચંદન શીતલ, સરીસ સોહે શરીર;

ગુણ-મણિસાગર નાગર^૯ ગાવે, રાગ ધન્યાશ્રી ગંભીર રે;

પ્રભુ વીર જિનેસર પામ્યો૦ (૧)

શાસન-વાસિત-^૨જોધે^૩ ભવિકને, તારે સચલ સંસાર,
પાવન^૪ લાવના ભાવતી કીજે,

અમો પણુ આતમ સાર રે-પ્ર૦ (૨)
નાયક લાયક તુમ વિણુ બીજો, નવી મળિયો આ કાળ;
તારક પારક^૫ભવ-ભય કેરો, તું જગ દીનદયાળ રે-પ્ર૦ (૩)
અકલ અમાય અમલ પ્રભુ ! તાહરો, રૂપાતીત વિલાસ;
ધ્યાવત લાવત અનુભવ-મંદિર,

યોગીસર શુભ ભાસરે- પ્રભુ૦ (૪)
વીર ધીર શાસનપતિ સાધો, ગાતાં કેહિ કહ્યાણુ,
કીરતિવિમલ પ્રભુ પરમ સોભાગી, લક્ષ્મી વાણી પ્રમાણુરે,
પ્રભુ વીર-જનેસર પામ્યો-પ્રભુ૦ (૫)

શ્રી લક્ષ્મીવિમલજી કૃત

સ્તવન-ચૌવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

ટિપ્પણી

સ્તવન ૭-૧

૧. વહાણ ૨. મોક્ષ ૩. સ્તુતિથી ૪, જીભ ૫.
અમૃતની રેખા ૬. કોટા કેવલજ્ઞાની ૭. તે દેવોની
૮. મોક્ષ લક્ષ્મી.

સ્તવન ૭-૨

૧. કામ જીત્યો છે જેમણે ૨. સિદ્ધ થઈ ગયા છે, બધાં
સાધનો જેમને-કૃતકૃત્ય ૩. બીજા બધા મોહની કામના
વાળા ૪. કારણપણું ૫. લક્ષ્યને માત્ર મુખથી
પોકારવાથી ૬. કંઈ પણ આંતરું નથી-સાક્ષાત્
છે જ ! ૭. હેતુની પરંપરાથી રહિત ૮. હેતુ=બાહ્ય
સાધનની કંઈ જરૂર નહીં ૯. આગમોની ગૂઢ
વાતો ગુરુચરણે વિનયથી બેસી જેમણે મેળવી નથી
૧૦. વરસાદ પત્તન આદિથી ઉપજતું અનાજ વગેરે
૧૧. બ્રહ્મતણુલાકડાં અને અગ્નિનો સંયોગ ૧૨.
અરૂપીપણું.

સ્તવન ૭-૩

૧. ઉત્પત્તિ ૨. મિથ્યાત્વી ૩. અજ્ઞાની ૪ વિષયોના
અનિષ્ટ પરિણામને ૫. પુદ્ગલભાવની પરિણતિ
૬. આત્મ સ્વરૂપ ૭. પ્રભુતા ગુણની પ્રભુતાને.

સ્તવન ૭-૪

૧. કરણી=ક્રિયા સત્ય=સાચી-સારી ૨. જીવરક્ષા=
જયણા ૩. ઊંચું મુખ રાખી ૪. ઉઘાડામાં=ખૂલ્લામાં
૫. ઠંડા પાણીમાં ૬. હેમંતઋતુ=શિયાળામાં ૭.
આત્માની શુદ્ધિ ૮. અનેકાંતવાદમય ૯. ઉત્તમ-
મહાપુરુષ પાસે ૧૦. બુદ્ધિશાળી ૧૧. પાધરી=સેવા
કરનાર ૧૨. મિલન, સંયોગ ૧૩. સંસારલક્ષ્મીનો
નાશ.

સ્તવન ૭-૫

૧. મોહનો અંધકાર ૨. જ્ઞાનાવરણીય-દર્શના-
વરણીયની ૩. વેદનીય ૪. અંતરાયની ૫. શુદ્ધ મન
રૂપી લોખંડી ગદ્દા (હથિયાર વિશેષ) ૬. ક્ષયોપશમની
વિચિત્રતાથી ભિન્ન-ભિન્ન રૂપ જ્ઞાન-ચક્ષુથી ૭.
સિદ્ધના જીવો જ્યાં છે તે શ્રેષ્ઠ-સરોવરનો કિનારો
૮. ખુદત કદપ લાખ્ય ૯. મોક્ષ સુખ દેનાર.

સ્તવન ૭-૬

૧. નિઃસ્વાર્થી ૨. પ્રેમાળ ૩. બીજા ૪. હે મા !
૫. સોબત ૬. પ્રેમ ૭. પથારી ૮. લીમડાના સંબંધે
૯. આંખાને ૧૦. સાચું ૧૧. સોનાપણું ૧૨. સોનું

ખનાવનારી ઔષધિઓના સિદ્ધ રસથી વીંધાયેલ
૧૩. શ્રેણિ=સમૂહ.

સ્તવન ૭-૭

૧. વિષય-કષાયના ઉપશમ ભાવરૂપ રસનો ઘડો
ભરેલો ૩. છાંટો ૪. ઘેબર ૫. સાકરનું પકવાન્ન
૬. અમૃત રસવાળાં દેવતાઈ વૃક્ષનાં ફળ ૭. રાખોડી
૮. પર-પરિણતિના પરિણમનના કારણભૂત ૯.
પોતાની આંખો.

સ્તવન ૭-૮

૧. શુણ્ધી રંગાયેલ ૨. પક્ષીઓ ૩. કીર્તિ ૪.
સાડા ત્રણ હાથ દૂર ૫ ખરાબ.

સ્તવન ૭-૯

૧. સેવા ૨. મોહરૂપ મહાયોદ્ધો ૩. દેશવટો ૪.
અનેક રીતે ૫. આજ્ઞા ૬. સાણિ=શરાણે ચઢાવેલ=
અણીદાર બાણ ૭. અસી=ફેંકી ૮. બકરાની જેમ
૯. ભૂમિકા-મર્યાદા ૧૦. પર્વતની શુક્રામાં ૧૧.
બંદૂક-તોપના ગોળા ૧૨. બિયારી ૧૩. આંખના
ડોળા ૧૪ મોટો-શ્રેષ્ઠ ૧૫. મેઘની ઝડી ૧૬. જેમ
૧૭. આપના ચરણ કમળે.

સ્તવન ૭-૧૦

૧. વિનંતિ ૨. હે પ્રભુ! ૩. સંસારરૂપ અંધારો કૂવો
૪. આગમાનુસાર બોલનારાની બુદ્ધિ મંદ છે એમ
કહી પોતાની માન્યતા=મતના મૂળને સ્થાપે છે.
(ચોથી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૫. પ્રયત્ન.

સ્તવન ૭-૧૧

૧. હોંશિયારી ૨. ગુણરૂપ નદી.

સ્તવન ૭-૧૨

૧. પ્રભુ શાસનની પ્રાપ્તિરૂપ બીજ ૨. ક્ષમા ૩. નમ્રતા ૪. સરળતા ૫. નિર્દોષતા ૬. ઉપજાવી તે ૭. જયા રાણીના પુત્ર.

સ્તવન ૭-૧૩

૧. કલ્પવૃક્ષ ૨. તેવા ૩. કાણા ઘડામાં ૪. પોતાની આંખો ૫. સુખેથી.

સ્તવન ૭-૧૪

૧. પરદેશ, સરોવર, બંદર શબ્દો લાક્ષણિક છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એમ લાગે છે કે—હું બહાર ભટકું નહીં ૨. સ્થાન ૩. કંઈ પણ ૪. ખામોશી= ગંભીરતા ૫. સીધી-સાદી ૬. આશ્ચર્ય ૭. વિવરીને= વિસ્તારથી કહેલાં ૮. પ્રેમ-સ્નેહ ૯. ઝઘડો.

સ્તવન ૭-૧૫

૧. અમૃતના મેઘ ૨. લવના ભયનો ડર ૩. દશે દિશામાં ૪. સૂર્ય ૫. જ્યેષ્ઠ છે તે ૬. કર્મરૂપ મહા દૂવો ૭. ઢાંકી દીધાં=બંધ કર્યાં ૮. બારણાં ૯. કપટનો ઘડો ૧૦. સુખના વધામણાં ૧૧. દૂધનું માન ૧૨. કયું-આધું ૧૩. શ્રેષ્ઠ.

સ્તવન ૭-૧૬

૧. સંસારની ૨. ચક્રવર્તી ૩. સંસારરૂપ સમુદ્ર ૪. અમૂલ્ય ૫. સમુદ્ર ૬. મુક્તિ-કૃષ્ણ ૭. રાત્રિ

૮. ભમતાં ૯. રોજ ૧૦. ઘેવર ૧૧. પૃથ્વીનો ભાર.

સ્તવન ૭-૧૭

૧. મૂળથી ૨. ઉત્કટ ૩. ગુણગ્રંથી ૪. ૪. ઉત્કટ ભક્તિરાગ ૫. આત્મલક્ષ્મી.

સ્તવન ૭-૧૮

૧. સ્વ=પોતાનો-આત્માનો અર્થ=કલ્યાણને કરનાર
૨. બાંધેલું જે ઉદયમાં આવેલ ૩. આત્મકલ્યાણ
૪. જ્યાં સુધી ૫. આત્મમુક્તિ ૬. ત્યાં સુધી ૭.
'યથા રાજા તથા પ્રજા'નું ગુજરાતી છે.

સ્તવન ૭-૧૯

૧. ઉત્સાહ ૨. કામરૂપી ચોરને ૩. શીયળરૂપ બખ્તર
૪. ભાથું ૫. અનુભવરૂપ હવેલી ૬. સારી ૭.
મંત્રણા—વિચારણા.

સ્તવન ૯-૨૦

૧. અટકાવનાર ૨. રાજલોક ૩. અસંખ્ય નિગોહ
સમુદ્ર ૪. જડપણાની જાળ ૫. અકર્મી ૬. મંદ
પુણ્યવાળા ૭- પોકાર.

સ્તવન ૭-૨૧

૧. શુભ આત્મદશા ૨. શ્રેષ્ઠ ૩. મોક્ષપુરનો સાથી
૪. પોતાના જેવો ૫. પરીક્ષા ૬. મોક્ષના સુખથી
ભરેલ ૭. કાર્મણ વર્ગણના પુદ્ગલથી રહિત ૮.
કર્મબંધના કારણભૂત અધ્યવસાયોથી ૯. કર્મબંધનના

સહકારી શરીરાદિ કારણથી હીન=રહિત ૧૦. આણમાં
ભળેલ સોનું અને માટીની રીત મુજબ ૧૧. જૂઠું.

સ્તવન ૭-૨૨

૧. ખાનગી વાત ૨. ઇશારો પાકી ગોઠવણ
૩. સ્ત્રી ૪. ભૂલી જવું.

સ્તવન ૭-૨૩

૧. પુત્ર ૨. ગમ્યા ૩. પીડા ૪. સુખ ૫. પશુ-
પણાને ભોગવતો ૬. મારો ભેદ =આંતરું.

સ્તવન ૭-૨૪

૧. ઉત્તમ લોકો ૨. શાસનથી સંસ્કારિત ૩.
જ્ઞાનથી ૪. પવિત્ર ૫. પાર કરનાર=દૂર કરનાર.

પૂજ્ય ઉપાધ્યાય
શ્રી માનવિજયજી
કૃત
સ્તવન-ચોવિંશી

[૮]

(૧૬૯) (૮-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

[રાગ-પ્રભાતી]

ઋષભ-જિણુંદા ! ઋષભ-જિણુંદા !

તુમ દરિશણ હુએ પરમાણુંદા

અહ-નિશિ દયાઉં તુમ દીદારા,^૧

મહિર^૨ કરીને કરજયો પ્યારા પારા-ઋષભ૦ (૧)

આપણને પૂંઠે^૩ જે વળગા,

કિમ સરે ? તેહને કરતાં અળગા^૪

અળગા કીધા પણ રહે વળગા,

મોર-પીંછ પરે ન હુએ ઉલગા^૫-ઋષભ૦ (૨)

તુમ્હ પણુ અળગા થયેં કિમ સરશે ?

લગતી લલી આકરખી લેશે

ગગને ઉડે દૂરે પડાઈ,

દોરીબળે હાથે રહી આઈ-ઋષભ૦ (૩)

મુજ મનહું છે ચપળ સ્વભાવે,

તોહે અંતમુહૂર્ત પ્રસ્તાવે

તું તો સમય-સમય બદલાયે,

ઈમ કિમ પ્રીતિ-નિહાવો^૯ થાયે ?-ઋષભ૦ (૪)

તે માટે તું સાહિબ માહરો !

હું છું સેવક લવો-લવ તાહરો !

એહ સંબંધમાં મ હજો ખામી,

વાચક માન કહે શિર-નામી-ઋષભ૦ (૫)

卐

(૧૭૦) (૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

[આઘા આમ પંચારો રાજ-એ દેશી.]

અજિત-જિણેસર ! ચરણની સેવા, હેવાયે^૧ હું હજિયો

કહિયે^૨ (કદીયે) અણુ-ચાખ્યો

પણુ અનુલવ^૩-રસનો ટાણો^૪ મળિયો.

પ્રભુ^૫ ! મહિર^૬ કરીને આજ, કાજ હમારાં સારો^૭ (૧)

મુકાવ્યો પિણુ હું નવિ મૂકું, ચૂકું એ નવિ ટાણો

લક્ષિભાવ ઉઠ્યો જે અંતર, તે કિમ રહે શરમાણો^૮ !-પ્ર૦

લોચન શાંતસુધારસ-સુલગા^૯, મુખ મટકાણું^{૧૦} સુપ્રસન્ન

ચોગ-મુદ્રાનો લટકો-ચટકો, અતિશય તો અતિધનન-પ્ર૦

પિંડ-પદ્મસ્થ-રૂપસ્થે લીનો, ચરણ-કમળ તુજ શ્રદ્ધિયાં,
ભમરપરે રસ-સ્વાદ ચખાવો,

વિરસો^{૧૦} કાં કરો મહિયાં-પ્રભુજી ૦ (૪)

બાળ-કાળમાં વાર અનંતી, સામગ્રીયેં હું નવિ જાગ્યો,
યૌવન-કાળે તે રસ ચાખ્યો,

તું સમરથ પ્રભુ ! માગ્યો-પ્રભુજી ૦ (૫)

તું અનુભવ-રસ દેવા સમરથ, હું પણ અરથી^{૧૧} તેહનો
વિત્ત-વિત્ત ને પાત્ર સંબંધે,

અજર^{૧૨} રહ્યો હવે કેહનો-પ્રભુજી ૦ (૬)

પ્રભુની મહિરે તે રસ ચાખ્યો, અંતરંગ-સુખ પામ્યો;

માનવિજય વાચક ઈશ જપે,

હુએ મુજ મન^{૧૩}-કામ્યો-પ્રભુજી ૦ (૭)

卐

(૧૭૧) (૮-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

[સુમતિ સદા દિલમેં ધર-એ દેશી.]

સાંભળ ! સાહિબ ! વિનતિ, તું છે ચતુર-સુબાણુ-સનેહી

કીધી સુ^૧-બાણુને વિનતિ, પ્રાપ્ત થઈ તે પ્રમાણુ^૨-સનેહી,

સંભવ-જિન ! અવધારીયેં, મહિર કરી મેહરબાન-સનેહી !

ભવ^૩-ભય-ભાવકું-ભંજણો,

ભગતિ-વત્સલ ભગવાન-સનેહી ! સંભવ ૦ (૨)

તું જાણે પિણુ વિનવું, તોહિ^૪ મેં^૫ ન રહાય-સનેહી ૦

અરથી હોએ ઉતાવળો,

ક્ષણ વરસાં સો થાય-સનેહી ! સંભવ ૦ (૩)

તું તો મોટિમત્તાં^૬ રહે, વિનવિચેં પણ વિલંબાય-સનેહી !
એક ધીરો એક ઉતાવળો,

ધમિ કિમ કારજ થાય-સનેહી ! સંલવ૦ (૪)

મન-માન્યાની વાતડી, સઘળે હીસે નેટ^૭-સનેહી

એક અંતર^૮ પેસી રહે, એક ન પામે ભેટ^૯-સનેહી ! સંલવ૦

જોગ્ય-અજોગ્ય જે જોઈવા, તે અ-પૂરણતું કામ-સનેહી !

આઈના જળને પણ કરે,

ગંગા-જળ નિજ નામ-સનેહી ! સંલવ૦ (૬)

કાળ ગયો બહુ વાયદે, તે તો મેં ન ખમાય-સનેહી !

જોગવાઈ એ ફિરિ ફિરિ,

પામવી દુર્લભ થાય-સનેહી ! સંલવ૦ (૭)

ભેદ-ભાવ મૂકી પરો^{૧૦}, મુજશું રમો એકમેક-સનેહી !

માનવિજય-વાચક તણી, એ વિનતિ છે છેક-સનેહી ! સં૦

ક

(૧૭૨) (૮-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન રતવન

[હાલ મોતીડાની-એ દેશી.]

પ્રભુ ! મુજ (તુજ) દરિશન મળિયો અલવે,^૧

મન થયો હવે હળવે—હળવે;

સાહિબા ! અભિનંદન-દેવા ! મોહના અભિનંદન૦

પુણ્યોદય એ મોટો મોહરો,

અણચિંત્યો^૨ થયો દરિશણ તાહરો—સાહિબા૦ (૧)

દેખત^૩ ખેવ હરી મન લીધું, કામણુગારે કામણુ કીધું—સા૦

મનડું જાયે નહી કોઈ પાસે,

રાત-દિવસ રહે તારી પાસે—સાહિબ૦ (૨)

- પહિલું તો જાણ્યું હતું સોહિલું,
પણ મોટાશું હિળવું દોહિલું—સાહિબાં
સોહિલું જાણી મનડું વળણું,
થાય નહિ હવે કીધું અળણું—સાહિબાં (૩)
- રૂપ દેખાડી હોએ અ—રૂપી,
કિમ અહિવાયે? અ—કળ સરૂપી—સાહિબાં
તાહરી ઘાત^૫ ન જાણી જાયે,
કહો મનડાની શી ગતિ થાયે?—સાહિબાં (૪)
- પહિલાં જાણી પછે કરે કિરિયા,
તે પરમારથ સુખના દરીયા—સાહિબાં
વસ્તુ અ—જાણ્યે મન દોડાવે,
તે તો મૂરખ બહુ પછિતાવે—સાહિબાં (૫)
- તે માટે તું રૂપીઅ—રૂપી,
તું શુદ્ધ-બુદ્ધ નેં સિદ્ધ-સરૂપી—સાહિબાં
એક સરૂપ અહીં જળ તાહરું,
તવ જમ-રહિત થયું મન માહરું—સાહિબાં (૬)
- તુજ ગુણ-જ્ઞાન ધ્યાનમાં રહીયેં,
ધર્મ હિળવું પણ સુલભજ કહીયેં—સાહિબાં
માનવિજય-વાચક પ્રભુ-ધ્યાને,
અનુભવ-રસમાં હળિયો ઇક તાને—સાહિબાં (૭)

(૧૭૩) (૮-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

[ચારા મોહલાં ઉપર મેહો-એ દેશી.]

રૂપ અનૂપ^૧ સુમતિ જિન ! તાહરું-હો લાલ-સુમતિં,
છાંડી ચપળ સ્વભાવ, ઠયું મન માહરું-હો લાલ-ઠયુંં
રૂપી^૨(૫) સરૂપ^૩ ન હોત,જે જગ તુજ દીસતું-હો લાલ-જેં
તો કુણુ ઉપર મનન, કહો !

અમ હીંસતું^૪ -હો લાલ-કહોં (૧)

હીંસ્યા^૫ વિણુ કિમ શુદ્ધ,

સ્વભાવને ઈચ્છતા ?-હો લાલ-સ્વભાવં,

ઈચ્છા વિણુ તુજ ભાવ,

પ્રગટ કિમ પ્રીછતા^૬ ?-હો લાલ-પ્રગટં

પ્રીછ્યા વિણુ કિમ ધ્યાન-દયામાંહિ લ્યાવતા હો લાલ-

લાલ્યા વિણુ રસસ્વાદ, કહો કિમ પાવતા ?-હો લાલ-કહોં

લક્ષ્મિ વિના નવિ મુક્તિ, હુયેં કોઈ ભગતને-હો લાલ-હુયેંં

રૂપી (૫) વિના તો તેહ,

હુયે કિમ વ્યગતને^૭ ?-હો લાલ-હુયેંં !

નહવણુ વિલેપન માળ, પ્રદીપને ધૂપણા-હો લાલ-પ્રદીપં,

નવ-નવ ભૂષણુ ભાળ,

તિલક શિર^૮-ખૂંપણા-હો લાલ-તિલકં (૩)

અમ સત^૯ પુણ્યનેં યોગે,તુમે રૂપી થયા-હો લાલ-તુમેં

અમૃત-સમાણી વાણી,ધરમની કહી ગયા-હો લાલ-ધરમનીં

તેહ આલંખીને જીવ, ઘણાએ ખૂઝીયા-હો લાલ-ઘણાં

ભાવી ભાવન^{૧૦} જ્ઞાને, અમો પણુ રંજિયા-હો લાલ-અમોં

તે માટે તુજ પિંડ^{૧૧}, ઘણા ગુણ કારણો-હો લાલ-ઘણાં
 સેવ્યો ધ્યાયો હુયે, મહાભય-વારણો-હો લાલ-મહાં !
 શાંતિવિજય બુધ શીશ, કહે ભવિકા જના-હો લાલ-કહેં
 પ્રભુનું પિંડસ્થ ધ્યાન, કરો થઈ ઇકમના-હો લાલ-કરોં

卐

(૧૭૪) (૮-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
 [વારી હું ગાડી-પાસજી ભય-ભજન ભગવંત જિનજી !
 એ દેશી.]

શ્રી પદ્મપ્રભના નામને હું જાઉં બલિહાર-ભવિજન !
 નામ જપંતા દીહા^૧ ગમું,

ભવ-ભય ભંજનહાર—ભવિં શ્રીં (૧)
 નામ સુણંતાં મન ઉલ્લસે, લોચન વિકસિત હોય-ભવિં
 રોમાંચિત હુયે દેહડી, જાણે મિળિયો સો^૨ ય-ભવિં શ્રીં
 પંચમ-કાળે પામવો, દુર્લભ પ્રભુ-દીદાર ભવિં !

તોહે તેહના નામનો, છે મોટો આધાર-ભવિં શ્રીં (૩)
 નામ ગ્રહયે આવી મિળે, મન-ભીતર ભગવાન-ભવિં
 મંત્રબળે જિન દેવતા,

વાહલો^૩ કીધો આહવાન—ભવિં શ્રી (૪)
 ધ્યાન પદસ્થ—પ્રભાવથી, ચાખ્યો અનુભવ-સ્વાદ-ભવિં !
 માનવિજય વાયક કહે,

મૂકો બીજો વાદ-ભવિં શ્રીં (૫)

(૧૭૫) (૮-૭) શ્રીસુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

[રંગીલે આતમા-એ દેશી.]

નિરખી-નિરખી તુજ જિંબને, હરખિત હુયેં મુજ મન્ન
—સુપાસ સોહામણો !

નિરવિકારતા નયનમાં, મુખડું સદા સુપ્રસન્ન-સુપાસ૦ (૧)

ભાવ-અવસ્થા^૧ સાંભરે, પ્રતિહારજની શોભ-સુપાસ૦

કોડી ગમે દેવા સેવા, કરતા મૂકી લોભ-સુપાસ૦ (૨)

લોકા-લોકના સવિ ભાવા, પ્રતિભાસે^૨ પરતક્ષ-સુપાસ૦

તોહે ન રાચે નવિ રૂસેં, નવિ અવિરતિનો પક્ષ-

—સુપાસ૦ (૩)

હાસ્ય ન રતિ ન અરતિ, નહીં લય-શોક-દુગંઢ-

સુપાસ૦ !

નહીં કંદર્પ-કંઠર્થના,^૩ નહીં અંતરાયનો સંચ

—સુપાસ૦ (૪)

મોહ મિથ્યાત નિદ્રા ગર્ધ, નાઠા દોષ અઢાર—સુપાસ૦

ચોત્રીસ અતિશય રાજતો મૂળાતિશય વ્યાર-સુપાસ૦ (૫)

પાંત્રીશ વાણી-ગુણે કરી, દેતો ભવિ ઉપદેશ-સુપાસ૦

ધમ તુજ-જિંબે^૪ તાકરો, લેદનો નહિ લવલેશ-

—સુપાસ૦ (૬)

રૂપથી પ્રભુ ગુણ સાંભરે. ધ્યાન રૂપસ્થ-વિચાર—

—સુપાસ૦

માનવિજય વાચક કહે, જિન-પ્રતિમા જયકાર-સુપાસ. (૭)

(૧૭૬) (૮-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(દિનજયુની જૂના સાહિબા રે-એ દેશી.)

તું તો અ-કળ^૧સ્વરૂપી જગતમાં, મનમાં કે'ણે ન પાચો
શબદે બોલાવી ઓળખાચો, શબદાતીત કરાચો-

-તુંડી સાહિબા રે ! મન માન્યા (૧)

રૂપ નિહાળી પરિચય કીનો, રૂપમાંહિ નહિ આચો
પ્રાતિહારજ-અતિશય-અહિનાણે^૨,

શાસ્ત્રમાં બુદ્ધે ન લખાચો-તુંડી૦ (૨)

શબદ ન રસ ન ગંધ ન રસ નહી, ફરસ ન વરણુન વેદ
નહી સંસાર છેદ ન ભેદ ન, હાસ નહી નહી ખેદ તુંડી૦ (૩)

સુખ નહી દુઃખ નહી વળી વાંછા નહી,

નહી રોગ-યોગ ને ભોગ

નહી ગતિ નહી ચિતિ નહી રતિ-અરતિ,

નહી તુજ હરષ ને શોગ-તુંડી૦ (૪)

પુણ્ય ન પાપ ન બંધ ન દેહ ન,

જનમ ન મરણુ ન વ્રીડા૩

રાગ ન દ્વેષ ન કલહ ન ભય નહી,

નહી સંતાપ ન કીડા-તુંડી૦ (૫)

અલખ અગોચર અજ અવિનાશી, અવિકારી નિરૂપાધિ
પૂરણુ-બ્રહ્મ ચિદાનંદ સાહિબ,

ધ્યાચો સહજ સમાધિ-તુંડી૦ (૬)

જે-જે પૂજા તે-તે અંગે તું તો અંગથી દૂરે

તે માટે પૂજા ઉપચારિક, ન ધૂટે ધ્યાનને પૂરે-તુંડી૦ (૭)

ચિદાનંદનધન કેરી પૂજા, નિરવિકલ્પ-ઉપયોગ
આતમ-પરમાતમને અ-ભેદે,

નહિ કોઈ એ જડનો ભેગ-તુંડી૦ (૮)

રૂપાતીત-ધ્યાનમાં રહેતાં, ચંદ્રપ્રભ-જિનરાય
માનવિજય વાચક ઈમ બોલે, પ્રભુ-સરિખાઈ થાય.

તુંડી૦ (૯)

卐

(૧૭૭) (૮-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-સિંધુડા—ચિત્રાડી રાજ રે-એ દેશી]

તુજ સેવા સારી રે,

શિવ સુખની ક્યારી રે,

મુજ લાગે પ્યારી રે;

પણુ ! ન્યારી છે ? તાહરી પ્રકૃતિ સુવિધિ-જિના રે૦ (૧)

હજો નવિ બોલે રે,

સ્તવીયો નવિ ડાલે રે,

હિયડો નવિ બોલે રે;

તુજ તોલે ત્રણ જગમાં કો નહીં નિ-સંગીયો રે૦ (૨)

ન જુએ ભેતાને રે,

ન રીઝે સોતાને રે,

રહે મેળે પોતાને રે;

શ્રોતાને-ભેતાને તો એવા લહો

રે૦ (૩)

નવિ તૂસે ન રૂસે રે

ન વખાણે ન દૂસે રે,

નવિ આપે ન મૂસેર રે;

નવિ ભૂસે^૩-ન માંડે^૪ રે કોઈને કદા

રે૦ (૪)

ન જણાએ ધાતરે^૫,

તેહશું શી વાત રે,

એહ જાણું કહે વાત રે;

રહિવા તન-તોહે તુજ વિણુ માનને

રે૦ (૫)

卐

(૧૭૮) (૮-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(મન રંગ ધરી-એ દેશી)

તુજ મુખ-સનમુખ નિરખતાં,

મુજ લોચન અમી કરંતા હો—શીતલ જિનજી૦

તેહની શીતલતા વ્યાપે^૧, કિમ રહિવાયે કહો તાપે હો—શી૦

તુજ નામ સુણ્યું જખ કાને,

હૃદયડું આવે તવ સાને^૨ હો—શીતલ૦

મુરછાયો^૩ માણસ વાટે, જિમ સજજ^૪ હુયે અમૃત-

છાંટે હો—શીતલ૦ (૨)

શુભ-ગંધને તરતમ યોગે, આકુલતા હૃદ્ય ભોગે હો—શી૦

તુજ અદ્ભુત દેહ-સુવાસે,

તેહ મિટી ગઈ રહત ઉદાસે હો—શીતલ૦ (૩)

તુજ ગુણ^૫-સંસ્તવને રસના,

છાંડે અન્ય^૬-લવની પૃષ્ઠા હો—શીતલ૦

પૂજ્યે તુજ તનુ ફરસે,

ફરસન શીતલ થઈ ઉલસે હો—શીતલ૦ (૪)

મનની ચંચલતા ભાંગી,

સવિ છંડી થયો તુજ રાગી હો—શીતલ૦

કવિ માન કહે તુજ સંગે,

શીતલતા થઈ અંગો-અંગે હો—શીતલ૦ (૫)

❧

(૮-૧૧) (૧૭૯) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી વાહાણુની-રાગ મદહાર)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિણુંદ ઘનાઘન^૧ ગહગહયોરે-ઘના૦,

વૃક્ષ અશોકની છાયા સુભર^૨ છાઈ રહયો રે-સુભર૦

ભામંડળની ઝલક^૩ ઝબુકે વિજળીરે-ઝલક૦

ઉન્નત^૪ ગઢ^૫-તિગ દંદ્રધનુષ શોભા મિલીરે.-ધનુ૦ (૧)

દેવ હુંદુહિનો નાદ ગહિર^૬ ગાજે ઘણુંરે--ગુહિર૦

ભાવિક-જનનાં નાટિક મોર-કીડા ભણુંરે-મોર૦

ચામર કેરી હાર ચલાંતી અગ^૭તતીરે-ચલાંતી.

દેશના સરસ સુધારસ વરસે જિનપતિરે-વરસે૦ (૨)

સમકિત ચાતકવૃંદ વૃપતિ પામે તિહારે-વૃપતિ૦,

સકળ કષાય-દાવાનળ શાંતિ હુઈ જીહારે-શાંતિ૦

જન-ચિત્તવૃત્તિ સુ-ભૂમિત્રે^૮ હાલી થઈ રહીરે,-હાલી૦

તેણી રોમાંચ અંકુર-વતી કાયા લહીરે—વતી૦ (૩)

શ્રમણ કૃષી^૯-બળ સજ્જ હુયે તવ ઉજમા^{૧૦}રે-હુએ૦

ગુણવંત જનમ નક્ષત્ર સમારે સંયમી રે-સમા૦

કરતા બીજધાન^{૧૧} સુ-ધાન^{૧૨} નિપાવતારે સુધાન૦,
 જોણે જગના લોક રહે સવિ જીવતા રે—રહે૦ (૪)
 ગણધર^{૧૩}-ગિરિતટ-સંગી થઈ સૂત્ર ગુંથના રે-થઈ
 તેહ નદી પરવાહે હુઈ બહુ પાવના રે;—બહુ૦
 એહ જ મોટો આધાર વિષમ કાળે લલ્યો રે, વિષમ૦
 માનવિજય ઉવઝાય કહે મેં સદહયો રે—કહે૦ (૫)

ક

(૧૮૦) (૮-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન
 [સીતા તો રૂપે રૂડી-એ દેશી.]

વાસુપૂજ્ય ! તું સાહિબ સાચો,
 જેહવો હુયે હીરો^૧ જાચો હો—સુંદર શોભાગી
 જસ હોયે વિરોધી-વાચો,
 તેહની કરે સેવા કાચો હો—સુંદર૦ (૧)
 અછતિઓ^૨ વાત ઉપાવે, વળી ભાવ^૩ છતાને^૪
 છિપાવે હો—સુંદર૦
 કાંઈનું કાંઈ બોલે, પરની નિંદા કરી ડોલે હો—સુંદર૦ (૨)
 ઈમ ચઉવિહ મિથ્યા ભાખી,
 તે દેવની કુણુ ભરે સાખી હો—સુંદર૦
 પ્રાણીના મર્મના ઘાતી, હૃદયામાં મોટી કાતી^૫
 હો—સુંદર૦ (૩)

ગુણ વિણુ રહ્યા ઉંચે ઠાણે,
 કિમ દેવ ઠહરાય પ્રમાણે હો—સુંદર૦

પ્રાસાદ-શિખર રહ્યો કાગ,

કિમ પામે ગરૂડ જસ^૬ લાગ^૭ હો— સુંદર૦
કહે માનવિજય ઉવઝાય,

તું સાચો દેવ ઠરાય હો—સુંદર૦ (૫)

卐

(૧૮૧) (૮-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ મહારની-એ દેશી.]

જી હો ! વિમલ-જિનેસર સુંદર,

લાલા ! વિમલ વદન^૧ તુજ દિક્ક;

જી હો ! વિમલ હુઝો મુજ આતમા;

લાલા ! તેણે તું અંતર^૨-પધકું

જિનેસર ! તું મુજ પ્રાણુ—આધાર. (૧)

જી હો ! વિમલ રહે વિમલે થજે,^૩

લાલા ! સ^૪-મલે^૫ સ^૫-મલ રમેય;

જી હો ! માન-સરૌવરમે^૬ હંસલો,

લાલા ! વાયસ^૭ ખાઈ^૮-જલે ય—જિણે૦ (૨)

જી હો તિમ મિથ્યાત્વી ચિત્તમાં,

લાલા ! તુજ કિમ હો યે આલાસ^૯ ?

જી હો તિહાં કુદેવ રંગે રમે,

લાલા ! સમકિતી મને તુજ વાસ—જિણે૦ (૩)

જી હો હીરો કુંદન^{૧૦} શુ^{૧૧} જડે, લાલા ! દુધ ને સાકર યોગ

જી હો ઉલટ^{૧૦}-યોગે વસ્તુનો,

લાલા ! ન હોયે^{૧૧} ગુણુ^{૧૨}-આલોગ—જિણે૦ (૪)

ૐ હો વિમલ-પુરૂષ રહેવાતણું,

લાલા ! થાનક વિમલ કરેય

ૐ હો ગૃહપતિને તિહાં શી ત્રપા^{૧૨},

લાલા ! ભાટક^{૧૩} ઉચિત ગ્રહેય—જિણેં (૫)

ૐ હો તિમ તે મુજ મન નિરમણું,

લાલા ! કીધું કરતે રે વાસ.

ૐ હો પુષ્ટિ-શુદ્ધિ ભાટક ગ્રહી,

લાલા ! હું સુખીયો થયો દાસ—જિણેં (૬)

ૐ હો વિમલ-વિમલ મિલી રહ્યા,

લાલા ! ભેદ-ભાવ રહ્યો નહિ

ૐ હો માનવિજય-ઉવઝાયને,

લાલા અનુભવ-સુખ થયો ત્યાંહિ—જિણેં (૭)

卐

(૧૮૨) (૮-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ માઝ-દેશી-ગીત હ્રલણાની ગુજરાતી]

જ્ઞાન અનંતું તાહરે રે, દરિશન તાહરે અનંત
સુખ અનંતમય સાહિબા રે, વીરજપણુ ઉલશયું અનંત
અનંતજિન ! આપજોરે,

મુજ એહ અનંતા ચ્યાર—અનંત૦

મુજને નહી અવર શું પ્યાર,

તુજને આપતાં શી વાર ? અનંત૦

એહ છે તુજ યશનો કાર,^૧ અનંત૦ (૧)

આપ ખજનો^૨ ન ખોલવો રે—નહિ મિલવાની ચિંતા

માહરે પોતે^૩ છે સવેરે;

પણુ વિચે આવરણુની ભિંત—અનંત૦ (૨)
તપ જપ કિરિયા મોગરે રે,^૪

ભાંજી પણ ભાંગી ન જાય,
એક તુજ આણુ લહે થકે રે,

હેલામાં^૫ પરહીઃ થાય—અનંત૦ (૩)
માત ભણી મરૂદેવીને^૬ રે જિન ઋષભ ખિણુમાં દીધ
આપ-પિયાડું વિચારતાં રે,

ઈમ કિમ વીતરાગતા સિદ્ધ ? અનંત૦ (૪)
તે માટે તસ^૭ અરથીઆરે, તુજ પ્રાર્થે^૮ જે કોઈ લોક
તેહને આપો આંકણી રે,^૯

તિહાં ન ઘટે કરાવવી ટોક^૯—અનંત (૫)
તેહને^{૧૦} તેહનું આપવું રે, તિહાં શ્યો ઉપજે છે ખેદ ?
પ્રાર્થના કરતે તાહરે રે,

પ્રભુતાઈનો^{૧૦} પણ નહિ છેદ—અનંત (૬)
પામ્યા પામે પામશે રે, જ્ઞાનાદિક જેહ અનંત
તે તુજ આણુથી સવેરે,

કહે માનવિજય ઉલસંત—અનંત૦ (૭)

卐

(૧૮૩) (૮-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(મુખને મરકલડે-એ દેશી.)

શ્રીધરમ-જિણુંદ ! દયાળજી, ધરમ તણેા દાતા
સવિ જંતુ તણેા રખવાળજી;^૧ ધરમ તણેા ત્રાતા

જસ અમિય^૨-સમાણી વાણીજી ધર્મ^૦

—જેહ નિસુણે ભાવે પ્રાણીજી—ધર્મ^૦ (૧)

તેહના ચિત્તનો મેલ જાયજી ધર્મ^૦

—જિમ કતકફળે^૩ જળ થાયજી—ધર્મ^૦

નિરમળતા તેહ જ ધર્મજી ધર્મ^૦

—કલુષાર્ધ^૪ મેટયાનો મર્મજી—ધર્મ^૦ (૨)

નિજ-ધરમ તો સહજ-સલાવજી ધર્મ^૦

—તોહિ તુજ નિમિત્ત પ્રલાવજી—ધર્મ^૦

વન-રાજિ ફૂલ ન શગતીજી, ધર્મ^૦

—પણ ઋતુરાજે હુઈ વ્યગતીજી—ધર્મ^૦ (૩)

કમળાકરે^૬ કમળ વિકાસજી—ધર્મ^૦

—સૌરભતા^૭ ક્ષિપ્રમી વાસજી—ધર્મ^૦

તે દિનકર-કરણી જોયજી ધર્મ^૦

—ઈમે ધરમ-દાયક તું હોય જી—ધર્મ^૦ (૪)

તે માટે ધરમના રાગીજી—ધર્મ^૦

—તુજ પદ સેવે જડભાગીજી—ધર્મ^૦

કહે માનવિજય-ઉવઝાયજી—ધર્મ^૦

—નિજ અનુભવ-જ્ઞાન પસાયજી—ધર્મ^૦ (૫)

卐

(૧૮૪) (૮-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ઘેરે આવોજી આંખો મોરીઆ-એ દેશી)

શ્રી શાંતિ જિનેસર! સાહિબા; તુજ નાકે કિમ છૂટાશયે?

મેં લીધી કેડ જ^૧તાહરી, તેહ પ્રસન્ન થયેં મૂકાશયે—શ્રી૦

તું વીતરાગપણું દાખવી, લોળા-જનને ભૂલાવે;
 બાણીને કીધી પ્રતિગન્યા^૨, તેહથી કહો કુણ ડોલાવે ?—શ્રી૦
 કોઇ કોઇને કેડે^૩ મત પડો ! કેડ પડ્યાં આણે વાજ^૪;
 નિરાગી પ્રભુ પણ ખિંચીઓ ભગતે કરી મેં સાત રાજ-શ્રી૦
 મનમાંહી આણી વાસીઓ^૫, હવે કિમ નિસરવા દેવાય ?
 જો લેહ-રહિત મુજશું મિળે, તો પલકમાંહિ છુટાય—શ્રી૦
 કબજે આવ્યા કિમ છુટશે ? દીધા વિણ કહણ કૃપાળ;
 તો શ્યું હઠવાદ લેઇ રહ્યા ? કહે માન કરો ખુસિયાળ—શ્રી૦

✠

(૧૮૫) (૮-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
 (યોગીસર ચેલા એ દેશી.)

કુંથુ-જિનેસર ! બાણને રે લાલ,
 મુજ મનનો અભિપ્રાય રે-જિનેશ્વર મોરા
 તું આતમ અલવેસર^૧ રે લાલ,
 રખે ! તુજ વિરહો થાય રે-જિણેસર !
 તુજ વિરહો કિમ વેઠિયે રે લાલ;
 તુજ વિરહો દુખદાય રે-જિણે૦
 તુજ વિરહો ન ખમાય રે-જિણે૦
 ખિણુ^૨ વરસાં સો થાય રે-જિણે૦
 વિરહો મોટી બલાયક રે જિણે૦ કુંથુ૦ (૧)
 તાહરે પાસે આવવું રે લાલ,
 પહિલા નાવત^૪ દાય^૫ રે-જિણે૦
 આવ્યા પછી તો બચવું રે લાલ,
 તુજ ગુણ-વસ્યે ન સુહાય રે જિણે૦ કુંથુ૦ (૨)

ન મિજ્યાનો ઘોખો^૬ નહી રે લાલ,

જસ ગુણનું નહિ નાણ રે—જિણેં

મિજિયાં ગુણ-કજિયાં પછી રે લાલ,

વિદ્યુરત^૭ જાયે પ્રાણ રે—જિણેં કુંથુ. (૩)

જાતિ-અંધને દુખ નહી રે લાલ,

ન લહે નયનનો સ્વાદ રે—જિણેં

નયણ-સ્વાદ લહી કરી રે લાલ,

હાર્યાંને વિખવાદ રે—જિણેં કુંથુ. (૪)

ખીજે પણ કિહાં નવિ ગમે રે લાલ,

જિણે તુજ વિરહ ખચાય રે—જિણેં

માલતીકુસુમે માલહીયો રે લાલ,

મધુપ^૮ કરીરે^૯ ન જાય રે—જિણેં કુંથુ. (૫)

વન^{૧૦}-દવ-દાઘાં રૂંખડાં^{૧૧} રે લાલ,

પાલકવે^{૧૨} વળી વરસાત રે—જિણેં

તુજ વિરહાનજનો ખજ્યો રે લાલ,

કાળ અનંત ગમાત રે—જિણેં કુંથુ. (૬)

ટાઢક રહે તુજ સંગમે^{૧૩} રે લાલ,

આકુળતા મિટી જાય રે—જિણેં

તુજ સંગે સુખિયો સદા રે લાલ,

માનવિજય ઉવચાય રે—જિણેં કુંથુ. (૭)

(૧૮૬) (૮-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(આધવ ! આધવને કહેજો એ—દેશી.)

શ્રી અરનાથ ઉપાસના, શુભ વાસના મૂળ
હરિ-હર દેવ આસાસના,^૧ કુણુ આવે શૂળ—શ્રીં (૧)
દાસના ચિત્તની કુ-વાસના, ઉદવાસના^૨ કીધ
દેવાલાસની લાસના, વિસારી દીધ—શ્રીં (૨)
વળી મિથ્યા-વાસનતણા, વાસનારા જેહ
તે કુશુરની સાસના^૩, હઘ્યે ન ધરેહ—શ્રીં (૩)
સંસારિક આશંસના, તુજશું ન કરાય
ચિંતામણી દેણુહારને, કિમ કાય મંગાય ? શ્રીં (૪)
તિમ કલ્પિત^૪ ગચ્છવાસના, વાસના^૫ પ્રતિબંધ
માન કહે એક જિનતણે, સાચો પ્રતિબંધ—શ્રીં (૫)

ક

(૧૮૭) (૮-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(સાસુ પૂછે હે વહુ—એ દેશી)

મહિમા મલ્લિ-જિણુંદનો, એક જીભે કહ્યો કિમ જાય
યોગ^૧ ધરે લિન્ન^૨ યોગશું,^૩

ચાળા^૪ પણ યોગની દેખાય—મહિમાં (૧)

વયણે^૫ સમજાવે સલા, મન^૬ સમજાવે અનુત્તર દેવ
ઔદારિક કાયા પ્રતે, દેવ-સમીપે કરાવે સેવ—મહિમાં (૨)
લાષા પણ સવિ શ્રોતાને, નિજ-નિજ લાષાયે સમજાય
હરષે નિજનિજ રીઝમાં, પ્રભુ તો નિરવિકાર કહાય (૩)

યોગ અવસ્થા જિનતણી, જ્ઞાત હુયે તિણે સમજાય
ચતુરની વાત ચતુર લહે,

મૂઠ બિચારા દેખી મુંઝાય—મહિમા૦ (૪)

મૂરખ જન પામે નહિ, પ્રભુ-ગુણનો અનુભવ રસસ્વાદ
માનવિજય ઉવઝાયને,

તે રસ-સ્વાદે ગયો વિખવાદ—મહિમા૦ (૫)

卐

(૧૮૮) (૮-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન

(૬૪૨ આંખા આંખલી રે—એ દેશી)

મુનિસુવ્રત કીજે મયા^૧ રે, મનમાંહિ ધરી મહિર^૨
મહિર^૩ વિહૂણા માનવી રે, કઠિણ^૪ જણાયે કહિર^૫
જિણેસર! તું જગનાયક! દેવ!

તુજ જગ હિત કરવા દેવ—જિણે૦

ખીજા જુયે કરતા સેવ—જિણે૦ (૧)

અરહટ^૬ ક્ષેત્રની ભૂમિકા રે, સીંચે કૃતારથ હોય
ધારાધર સઘળી ધરા રે, ઉધરવા સજ્જ જોય—જિણે૦ (૨)

તે માટે અશ્વ ઉપરે રે, આણી મનમાં મહેર
આપે આયા આક્રણી^૭ રે, બોધવા લગ્યચ શહેર—જિણે૦ (૩)

અણુ-પ્રારથતા ઉધરયા રે, આપે કરીય ઉપાય
પ્રારથતા રહે વિલવતા રે, એ કુણુ કહીયે ન્યાય?—જિણે૦ (૪)

સંબંધ પણ તુજ મુજ વિચે રે, સ્વામી-સેવકભાવ
માન કહે હવે મહિરનો રે,

ન રહ્યો અજર^૮ પ્રસ્તાવ—જિણે૦ (૫)

卐

(૧૮૯) (૮-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(કપૂર હોવે અતિ ઉજળો રે—એ દેશી)

શ્રી નમિનાથ-જિણુંદને રે, ચરણ-કમળ લય લાય
મૂકી આપણી અપળતા રે, તુચ્છ^૧-કુસુમે મત જાય રે
સુણ! મન-મધુકર! માહરી વાત!

ન કરે ક્રોકટ વિલુપાત^૨—સુણું (૧)

વિષમમકાળ^૩ વરષારિતૂ રે, કમિ-કમિ હુઓ વ્યતીત
છેહલો^૪ પુગ્ગલ^૫—પરિયટોરે, આઁયો શરદ^૬ પ્રતીતરે—સુણું (૨)
જ્ઞાનાવરણ વાદળ ફટે રે, જ્ઞાનસૂરજ પરકાશ
ધ્યાન-સરોવર વિકસિયાં રે, કેવળ-લક્ષ્મી વાસ રે—સુણું
નામે લલચાવે કોઈ રે, કોઈક નવ-નવ રાગ
એહવી વાસના^૭ નહીં બીજે રે,

શુદ્ધ-અનુભવ સુ-પરાગ રે—સુણું (૪)

ભમત-ભમત કહાવિયે રે; મધુકરનો રસસ્વાદ
માનવિજય મનને કહે રે, રસ ચાખો આહ્વાદ રે

—સુણું (૫)

ક

(૧૯૦) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન (૮-૨૨)

(અખ પ્રભુ શું ઈતની કહું—એ દેશી.)

નેમિ-જિણુંદ નિરંજણો, જઈ મોહ^૧ થજે જળકેળ રે,
મોહના ઉદભટગોષી, એકલમલ્લે નાંખ્યા ઠેલ રે,
સ્વામિ! સદૂણા-સાહિબા! અતુલી-બળતું વડવીર રે (૧)

કોઈક તાકી^૨ મૂકતી, અતિ-તીખાં કટાક્ષનાં બાણુ રે,
 વેધક^૩-વયલુ બંદુક ગોળી, જે લાગે જાયે પ્રાણુ રે,
 —સાહિબાં (૨)

અંગુલી^૪-કટારી ઘોચતી, ઉછાળતી વેણી^૫-કૃપાણુ રે
 સિંથો^૬ લાલા ઉગામતી, સિંગજળ^૭ ભરે કોક બાણુ રે
 —સાહિબાં (૩)

ફૂલદડા ગોળી નાખે, જે સત્વ^૮-ગઢે કરે ચોટ રે,
 કુચ-યુગ કરિ-કુંભસ્થળે, પ્રહરતી હુદય-કપાટ રે
 —સાહિબાં (૪)

શીલ-સન્નાહ ઉન્નત સખે,
 અરિ^૯-શસ્ત્ર ને ગોળા ન લાગ્યા રે,
 સોર^{૧૦} કરી મિથ્યા સવે,

મોહ-સુલટ દહો^{૧૨} દિશેં લાગ્યા રે—સાહિબાં (૫)
 તવ નવ ભવ-ચોદ્ધો મંડયો, સજી વિવાહમંડપ કોટ રે
 પ્રભુ પણુ તસ સનમુખે ગયો, નીસાણુ દેતો ચોટ રે
 —સાહિબાં (૬)

ચાકરી મોહની છોડવી^{૧૩}, રાજુલને શિવપુર દીધ રે,
 આપે રૈવતગિરિ સજી, ભીતર સંયમ-ગઢ લીધ રે
 —સાહિબાં (૭)

શ્રમણુધરમ ચોદ્ધા લહે, સંવેગ-ખડગ ધૃતિ^{૧૪} ઢાલ રે,
 લાલા કેસ ઉપાડતો, શુભ-ભાવના ગડગડે તાળ રે
 —સાહિબાં (૮)

ધ્યાનધારા^{૧૫}-શર^{૧૬}વરવતો, હણી મોહ થયો જગનાથ રે
માનવિજય વાચક વદે, મેં ગ્રહયો તાહરો સાથ રે
—સાહિબં (૯)

❧

(૧૯૦) (૮-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(દેહું દેહું નણુંદ હઠીલી-એ દેશી.)

શ્રીપાસજી પ્રગટ-પ્રભાવી,

તુજ મૂરતિ મુજ મન ભાવી રે
મનમોહનાં જિનરાયા

સુર-નર-કિન્નર ગુણ ગાયા રે—મનં

જે દિનથી મૂરતિ દીઠી, તે દિનથી આપદ નીઠી^૧ રે—મ.(૧)
મટકાળું મુખ સુ-પ્રસન્ન, દેખત રીઝે ભવિ-મન્ન રે—મનં
સમતા-રસકેરાં કચોળાં^૨, નયણાં દીઠે રંગ-રોળાં રે—મનં
હાથે ન ધરે હથિયાર, નહી જપ-માળાનો પ્રચાર રે—મનં
ઉત્સંગે ન ધરે વામા^૪, જેહથી ઉપજે સવિ કામા રે—મ.(૩)
ન કરે ગીત-નૃત્યના ચાળા,

એ તો પરતક્ષ નટના ખ્યાલા રે—મનં

ન બળવે આપે વાળાં, ન ધરે વસ્ત્ર જીરણુ^૫-સાળાં રે—મ.(૪)
ઈમ મૂરતિ તુજ નિરૂપાધિ,

વીતરાગ—પણે કરી સાધી રે—મનં

કહે માનવિજય ઉવઝાયા, મેં અવલંબ્યા તુજ પાયા રે

—મનં (૫)

❧

(૧૯૨) (૮-૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી-જિન સ્તવન

(હેમરાજ જઝ જશ હત્યો—રે દેશી)

શાસન—નાયક સાહિબ સાચો, અતુલી^૧ બળ અરિહંત,
કરમ^૨-અરિ-બળ સખળ^૩ નિવારી, મારીય મોહ-મહંત,

મહાવીર જગમાં હત્યો

હત્યો હત્યો આપ સહાય,

હાંજી ! હત્યો હત્યો જ્ઞાન પસાય,

હાંજી ! હત્યો હત્યો ધ્યાન-દશાય,

હાંજી ! હત્યો હત્યો જગ સુખદાય—મહાવીર^૦ (૧)

અનંતાનુબંધી વડ ચોધા, હણીયા પહિલી ચોટ,
મંત્રી મિથ્યાત પછે તિગ રૂપી. તવ કરી આગળ દોટ

—મહા^૦ (૨)

ભાંજી હેડ^૪ આયુષ તિગ કેરી, ઇકિ-વિગલેન્દિઅ જાતિ,
એહ મેવાસ^૫ ભાંજ્યો ચિરકાળે, નરક-યુગલ સંઘાતિ

—મહા^૦ (૩)

થાવર-તિરિદુગ ઝાંસી કટાવી, સાહારણ હણી ઘાડી,
થિણુદ્ધી-તિગ મહિરા વયરી, આતપ-ઉઘોત ઉખાડી

—મહા^૦ (૪)

અપચ્ચખાણા અને પચ્ચખાણા, હણીયા ચોદ્ધા આઠ,
વેદ નપુંસક-સ્ત્રી સેનાની^૬, પ્રતિબિંબિત ગયા નાઠ

—મહા^૦ (૫)

હાસ્ય-રતિ-અરતિ-શોક-દુગંછા, ભયે મોહ-ખવાસજ,
હણીયા પુરૂષવેદ ક્ષેત્રધરા, પછે સંજલના-નાશ

—મહા^૦ (૬)

નિદ્રા દોય મોહ-પટરાણી, ઘરમાંહિથી સંહારી,
અંતરાય દરશણ ને જ્ઞાના-વરણીય લડતા મારી

—મહાં (૭)

જય-જય હુઓ ! મોહ જ મુઓ, હુઓ તું જગનાથ,
લોકાલોક-પ્રકાશ થયો તવ, મોક્ષ ચલાવે સાથ

—મહાં (૮)

જીત્યો તિમ લગતને જીતાવે, મૂકાવે મૂકાવે,
તરણ-તારણ સમરથ છે તુંહી, માનવિજય નિતુ ધ્યાવે

—મહાં (૯)

પૂ. ઉપાધ્યાય માનવિજયજી

કૃત

સ્તવન ચોવિંશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

ટિપ્પણી

સ્તવન ૮-૧

૧. ચહેરો, મૂર્તિ ૨. મહેરબાની, કરુણા ૩. પાછળ
૪. જુદા ૫. ફર = જુદા ૬. ચાલશે ૭. પતંગ
૮. સમયોચિત અનુકૂળ થાય ૯. પ્રેમનો નભાવ.

સ્તવન ૮-૨

૧. ગાઢ અભ્યાસથી ૨. કહું છું કે, (અહીં ખરી
રીતે કૌંસનો પાઠ બરાબર લાગે છે.) કદીપણ =
ક્યારે પણ ૩. આત્મ-સ્વરૂપાનુભવનો જે રસ
તેનો ૪. અવસર ૫. દયા ૬. કરી આપો ૭.
શરમથી ગુપ્ત, -છાનો ૮. સુંદર ૯. હસતું ૧૦.
વિરસ = મન કચવાય તેમ ૧૧. ગરજવાન ૧૨.
વિલંબ ૧૩. મનધાયુ = ઇષ્ટ.

સ્તવન ૮-૩

૧. સમજદારને ૨. સફળ ૩. સંસારના ભયની
જાળમાં ને દૂર કરનાર ૪. તને ૫. મારાથી ૬.
મોટાઈમાં ૭. છેવટે ૮. અંદર ૯. મુલાકાત ૧૦. દૂર.

સ્તવન ૮-૪

૧. રીતસર-પદ્ધતિપૂર્વક ૨. અચાનક ૩. જોતાંની
સાથે જ ૪. મળવું ૫. અંદરની વાત-પદ્ધતિ.

સ્તવન ૮-૫

૧. અપૂર્વ-સુંદર ૨. સુંદર ૩. સુંદર ૪. લક્ષિત-
પૂર્વક ઉદ્દાસવાળું ૫. લક્ષિત-ઉદ્દાસ વિના ૬.
તપાસપૂર્વક પ્રાપ્તિ થાય ૭. આરાધકને ૮. મુગટ
વગેરે ૯. સત્યુણ્યના યોગે ૧૦. ભાવના જ્ઞાનથી
૧૧. સ્થૂલ શરીર.

સ્તવન ૮-૬

૧. દિવસો ૨. તે = પ્રભુ ૩. ઈષ્ટ.

સ્તવન ૮-૭

૧. સાક્ષાત્ તીર્થંકર પ્રભુની અવસ્થા ૨. જ્ઞાનથી
દેખાય ૩. કામની પીડો, ૪. પ્રભુમૂર્તિમાં.

સ્તવન ૮-૮

૧. સામાન્યથી સમજાય નહીં તેવા સ્વરૂપવાળો
૨. ઓળખાણથી ૩. લક્ષણ ૪. શુદ્ધ સ્વરૂપી.

સ્તવન ૮-૯

૧. પ્રેમસહિત ૨. લેતા નથી ૩. શણગારતા નથી
૪. શોભા કરતા નથી ૫. પદ્ધતિ, અંદરની વાત.

સ્તવન ૮-૧૦

૧. શ્રેલાય છે તે ૨. ઠેકાણે ૩. બે-લાન થયેલ ૪. સારો ૫. ગુણની સ્તવનામાં ૬. બીજા પદાર્થની.

સ્તવન ૮-૧૧

૧. વાદળોની ઘટા ૨. સારી ભરપૂર ૩. શોભા ચમકારો ૪. જિંયા ૫. ત્રણ ગઢ ૬. ગંભીર ૭. બગલાની શ્રેણી ૮. સારી ખેડાયેલ ભૂમિમાં ૯. ખેડૂત ૧૦. ઉદ્યમવાળી ૧૧. બીજની વાવણી ૧૨. સારું અનાજ ૧૩. ગણધરરૂપ પર્વતના કિનારે થઈ.

સ્તવન ૮-૧૨

૧. સુંદર ૨. ન હોય તેવી ૩ પદાર્થ ૪ હોય તે ૫. કાતર, છરી ૬. જેવી ૭. શોભા ૮. શ્રેષ્ઠ.

સ્તવન ૮-૧૩

૧. મુખ ૨. અંદર=હૃદયમાં સ્થપાયો છે. ૩. જગ્યા એ ૪. સ - મલે=મલિન સ્થાને ૫. સ - મલ=મલિન વ્યક્તિ ૬. કાગડો ૭. ગટરના પાણીમાં ૮. પ્રતિ-બિંબ ૯. સોના સાથે ૧૦. વિપરીત સંયોગે ૧૧. ગુણનો વિસ્તાર ૧૨. લબ્ધ ૧૩. ભાડું.

સ્તવન ૮-૧૪

૧. કરનાર ૨. ખબનો ૩. જમે પડેલું છે ૪. લોખંડી ગદા ૫. જલ્દી ૬. દૂર ૭. જરૂરવાળા = ગરજુ ૮. આપમેળે ૯. માર્મિક ફરિયાદ ૧૦. મોટાઈનો.

સ્તવન ૮-૧૫

૧. રક્ષણ કરનાર ૨. અમૃત જેવી ૩. કતકે
(નિર્મળ) ફળના ચૂર્ણથી ૪. મેલ ૫. દૂર કર્યાનો
૬. તળાવમાં ૭. સુગંધપાણું ૮. સૂર્યની અસર
૯. શ્રેષ્ઠ.

સ્તવન ૮-૧૬

૧. પીછા ૨. પ્રતિષ્ઠા ૩. પાછળ ૪. અનુકૂળતા
૫. રાખીઓ.

સ્તવન ૮-૧૭

૧. અદ્ભુત અશ્વર્યાવાળો ૨. ક્ષણ પણ સો વર્ષ
જેવડો, ૩. ઉપાધિ, ૪. સાથે નહીં ૫. અનુકૂળ
૬. માનસિક ઉચાટ ૭. જુદા પડતા ૮. જામરો
૯. કેરડા ઉપર ૧૦. જંગલના દાવાનળથી બળી
ગયેલા ૧૧. વૃક્ષો ૧૨. વિકાસ પામે. ૧૩. માનસિક
સંતાપ.

સ્તવન ૮-૧૮

૧. આશંસા ૨. દૂર થઈ ગઈ ૩. ઝંખના ૪.
ગરબાનું એકાંગી મમત્વ ૫. મોહના સંસ્કારોનો
પ્રતિબંધ.

સ્તવન ૮-૧૯

૧. મોક્ષ પ્રાપ્ત યોગ ૨. વિલક્ષણ ૩. બીજાના
યોગક સર્ગ ૪. શૈલી ૫. પાંત્રીશ ગુણવાળી વાણીથી
૬. વિશિષ્ટ દ્રવ્યમનના પ્રયોગથી.

સ્તવન ૮-૨૦

૧. મહેરબાની ૨. કરુણા ૩. કરુણા વિનાના ૪. કઠણ કાળજવાળા ૫. અત્યંત ખરાબ ૬. રેંટ માત્ર ખેતરની ભૂમિને સીંચી સફળ થાય છે, પણ મેઘ તો આખી પૃથ્વીને ઉદ્ધારવા તૈયાર હોય છે. (ખીજી ગાથાનો અર્થ) ૭. પોતાની મેળે ૮. ઉચિત.

સ્તવન ૮-૨૧

૧. સંસારરૂપ હલકા ફૂલ વિષે ૨. વલોપાત ૩. પંચમ આરા રૂપી ૪. છેલ્લો ૫. પુદ્ગલપરાવર્ત ૬. શરદ્ઋતુ ૭. સુગંધ.

સ્તવન ૮-૨૨

૧. આખી પ્રથમ ગાથાનો અર્થ—
નેમિનાથ પ્રભુ વીતરાગ છે, જેમણે મોહના સ્થળે-જળકીડા સમયે જઈ મોહના પ્રબળ અસરવાળી શ્રી કૃષ્ણ વાસુદેવની પટરાણીનાં વચનો રૂપ મોહ રૂપી પ્રબળ મદલને એકલા પ્રભુએ ઠેલી નાંખ્યો ૨. ધારીને. ૩. વીંધી નાખનારા=માર્મિક ૪. આંગળી રૂપ કટારી, ૫. ચોટલો=કેશપાશ રૂપ કરપાણુ=નાની તલવાર, ૬. સિંહૂરના સેંથા રૂપ ભાલાને ૭. સીંગડીમાં પાણી ૮. સત્ત્વરૂપ ગઢ પર. ૯. દુશ્મનના શત્રો અને ગોળા, ૧૦. કોલાહલ, ૧૧. ફેગટ, ૧૨. દશ દિશામાં ૧૩.

છોડાવી. ૧૪. ધીરજ રૂપ, ૧૫. ધ્યાનની ઉચ્ચ
શ્રેણી, ૧૬. બાણ.

સ્તવન-૨૩.

૧. નાઠી=ભાગી ૨. કંટારા ૩. આનંદોત્સવ ૪.
શ્રી ૫. જૂના કે નવા.

સ્તવન-૨૪

૧. અનુપમ બળવાળા ૨. કર્મરૂપ દુશ્મનના
સૈન્યને ૩. ભેરદાર ૪. પગની વિશિષ્ટ બેડી ૫.
છાવણી ૬. સેનાપતિ ૭. શુભામ.

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

પૂ. આ. શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી

મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૯]

(૧૯૩) (૯-૧) શ્રી ઋષભદેવજિન સ્તવન

(હાલ—લલનાની)

આદિકરણ^૧ અરિહંતજી, ઓલગડી^૨ અવધાર—લલના
પ્રથમ-જિનેસર પ્રણમીએ,

વંછિત-ફળ દાતાર-લલના—આદિ. (૧)

ઉપગારી અવનીતજે, ગુણ-અનંત ભગવાન—લલના
અવિનાશી અક્ષયકળા,

વરતે અતિશય-નિધાન-લલના—આદિ. (૨)

ગૃહવાસે પણ જેહને, અમૃત^૩-ફળ આહાર—લલના
તે અમૃત^૪-ફળને લહે,

એ યુગ તું નિરધાર-લલના—આદિ. (૩)

વંશ ઇક્ષ્વાગ છે જેહનો, ચઢતો રસ સુવિશેષ-લલના
ભરતાદિકે થયા કેવળી,

અનુભવ-રસ કૃણ દેખ-લલના—આદિં (૪)
નાભિરાયા-કુળમંડણો, મરૂદેવી-સર-હંસ - લલના
રૂપભદેવ નિતુ વંદીયે,

જ્ઞાનવિમલ-અવતંસ-લલના—આદિ (૫)

卐

(૧૯૪) (૯-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(પુણ્યપ્રશંસીયે—એ દશી)

અજિત-જિણુંદ ! દયા કરો, આણી અધિક પ્રમોદ^૧
નાણી સેવકે આપણો, સુણીયેં વચન-વિનોદ રે
જિનજી સેવના.

ભવ-ભવ તાહરી હોજોરે ! એ મન કામના—જિનં (૧)
કર્મ-શત્રુ તુમે જીતીઆ. તિમ મુજને જીતાડ
અજિત થાઉં દુશમન થકી,

એ મુજ પૂરો રૂહાડર રે—જિનં (૨)
જિતશત્રુ-નૃપનંદનો, જીતે વયરી^૩ જેહ,
અચિરજ ઈહાં કણી કેા નહિં,

પરિણામે શુણુ-ગેહ રે—જિનં (૩)
સકલ પદારથ પામીયેં, દીઠે તુમ દીદાર

સોભાગી મહિમાનિલો, વિજયા-માત મદહાર રે—જિનં (૪)
જ્ઞાનવિમલ સુપ્રકાશથી. ભાસિત લોકાલોક
શિવ-સુંદરીના વાલહા, પ્રણમેં ભવિ-જન થોક રે—જિનં.

卐

(૧૯૫) (૯-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(કપૂર હોવે અતિ ઉજલો રે—એ દેશી)

સંભવ-જિનવર ! ખૂબ બન્યોરે, અવિહડ^૧ ધર્મ-સનેહ
દિન-દિન તે વધતો અછેરે, કબહી ન હોવે છેહ^૨

સોભાગી જિન ! મુજ મન તુંહી સુહાય
એ તો બીજા નાવે દાય^૩

હું તો લળી-લળી^૪ લાગું પાય—સોભાગીં (૧)
દૂધમાંહિ જિમ ઘૂત વસ્યું રે, વસ્તુમાંહિ સામર્થ^૫
તંતુમાંહિ જિમ પટ વસ્યો રે,

સૂત્રમાંહિ જિમ અર્થ—સોભાગીં (૨)
કંચન પારસ-પહાણુમાં રે, ચંદનમાં જિમ વાસ^૬
પૃથ્વીમાંહિ જિમ આપધી રે,

કાર્યે કારણ વાસ—સોભાગીં (૩)
જિમ સ્યાદવાદે નવ મિલે રે, જિમ ગુણમાં પર્યાય
અરણીમાં પાવક^૭ વસ્યો રે,

જિમ લોકે ખટકાય—સોભાગીં (૪)
તિણુપરે તું મુજ ચિત્ત વસ્યો રે, સેના-માત મદ્દાર
જો અ-લેહ બુદ્ધિ મિલે રે,

શ્રી જ્ઞાનવિમલ-સુખકાર—સોભાગીં (૫)

(૧૯૬) (૯-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

(રામચંદ્રકે બાગ ચાંપો મોરી રહ્યોરી—એ દેશી)

અભિનંદન ! જિનરાજ ! આણી લાવ ઘણોરી,
 પ્રણમું તુમચા પાય, સેવક કરિ અપણોરી;
 ભવ-ભવ-સાગર તાર ! સાહિબ ! સુહામણોરી,
 સુરતડ જાસ પ્રસન્ન, કિમ હોયેં તે હુમણોરી.^૧ (૧)

ભગત-વછલ જિનરાજ, શ્રવણે જેહ સુણ્યોરી,
 તેહશયું ધર્મ-સનેહ, સહજ-સુલાવ બન્યોરી;
 ઉપશમવંત^૨ અથાહ,^૩ તોહી મોહ હણ્યોરી,
 રતિપતિ^૪ દુર્ધર^૫ જેહ, દુશમન તે ન ગણ્યોરી. (૨)

સંવર-નૃપનો જાત, સંવર જેહ ધરેરી,
 અચરિજ શું તેહમાંહિં કુળ-આચાર કરેરી;
 કીરતિકન્યા જાસ, ત્રિભુવનમાંહિ કિરેરી,
 પરવાદી-મત માન, તાસુ તેહ હરેરી. (૩)

અખય લહે ક્ષણ તેહ, જેહશું^૬ હેજ વહેરી,
 દોહગ દુરગતિ દુઃખ, દુશમન ભીતિ દહેરી;
 ભવ-ભવ સંચિત પાપ, કાણુમાં તેહ હરેરી,
 ઇમ મહિમા મહિમાંહિં^૭, સર્વથી કેમ કહેરી ? (૪)

સાયર ભલિઉં બિંદુ, હોયેં અખય પણેરી,
 તિમ વિનતી સુ-પ્રમાણ, સાહિબ જેહ સુણેરી;
 અનુભવ-ભુવને નિવાસ, આપો હેજ ઘણેરી,
 જ્ઞાનવિમલ-સુપ્રકાશ, પ્રભુ-ગુણરાશ થુણેરી. (૫)

(૧૯૬) (૯-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી-ખીંદલીની-સીતા અતિ રૂડી-એ દેશી)

સાહિબા ! સુમતિ-જિણુંદા ! ટાળો ભવ-ભવ મુજ ફંદા

—શ્રી જિન સેવા રે !

તુજ દરિસણુ અતિ-આનંદા, શ્રી૦

તું સમતા-રસના કંદા—શ્રી૦ (૧)

સુમતિ સુમતિ જળ આવે,

તવ કુમતિનો દાવ ન ફાવે—શ્રી૦

તુજ સરૂપ^૧ જળ ધ્યાવે, તળ આતમ-અનુભવ પાવે—શ્રી૦

તું હીજ છે આપ અ-રૂપી, ધ્યાવે કળહુ ભેદે રૂપી—શ્રી૦

સહજે વળી સિદ્ધ-સ્વરૂપી, ઈમ ભેતાં તું બહુરૂપી—શ્રી૦ (૩)

ઈમ અલગો-વિલગો હોવે, ઈમ મૂઢમતિ ! તું ભેવે ?—શ્રી૦

જે અનુભવ-રૂપે ભેવે, તો મોહ-તિમિરને ખોવે—શ્રી૦ (૪)

સુમંગલા જેહની માતા; તું પંચમ-ગતિનો^૨દાતા—શ્રી૦

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ જ્ઞાતા, તું માતા ત્રાતા બ્રાતા—શ્રી૦ (૫)

卐

(૧૯૮) (૯-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(વાલ્હેસરની—દેશી)

પદ્મપ્રભ જિનરાય જી રે લાલ, ગુણ અનંત ભગવાન

વાલ્હેસર મોરા૦

અતિશયવંત છે તાહરી રે લાલ,

રત્ન^૧-કમલ સમ વાન રે^૨—વાલ્હે૦-પદ્મ૦ (૧)

ગગન^૩ મવેજ કુણ અંગુલે^૪ રે લાલ,

કુણુ તોલે કર^૬ મેર^૭ રે—વાલ્હે.

સર્વ નદી સિકતા—કણુ રે લાલ,

કુણુ અહે મૂઠી સમીર^૮ રે—વાલ્હે—પદ્ય. (૨)

કુણુ તારૂં બાંહે કરી રે લાલ,

ચરમ-જલધી^{૧૦} લહે તીર^{૧૧} રે—વાલ્હે.

સવિ જલ-ઠામના બિંદુઆ રે લાલ,

તારા-ગણિત ગંભીર રે—વાલ્હે—પદ્ય. (૩)

એહ^{૧૨} અસંખ્યામાંહિ^{૧૩} રહ્યા રે લાલ,

પ્રભુ! તુમ ગુણુ છે અનંત રે—વાલ્હે.

સમરથ કીમ ગણવા હોઈ રે લાલ,

યદ્યપિ મોહનો અંત રે—વાલ્હે—પદ્ય. (૪)

તેજ પ્રતાપે આગળા રે લાલ,

ગિરૂઆ ને ગુણુવંત રે—વાલ્હે.

શ્રી જ્ઞાનવિમલ ભાવે કરી રે લાલ,

તું શિવસુંદરી કંત રે—વાલ્હે—પદ્ય. (૫)

卐

(૧૯૯) (૯-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(મુણુ બે'ની પિઉડા પરદેશી—એ દેશી)

સાહિબ! સ્વામી! સુપાસ-જિણુંદ!

સુ^૧-નજર કરીને નિરખો રે,

હિત^૨-હિયડે હેનળુ^૩—હરખેં,

સેવક સુ-પરે^૪ પરખો રે—સાહિબ. (૧)

એ કાયા બયા^૫ પરલવમાં, વાર અનંતી વિલસી રે,

તુજ ભગતિ જોડે નહિ ભાવે,

તો થઈ અવકર-સરસી^૧ રે—સાહિબં (૨)

ભક્તિણા અનુબંધ^૨ પ્રભાવે, જોડ થઈ ઉજમાળી રે,
અખય થયે અવગાહના રૂપે,

જોડજ તુજ ગુણ-માળી રે—સાહિબં (૩)

તિણે હેતે કરી આપ સમાની, એહ સંબંધે જાણું રે;
એહનો ગુણ બહુ લેખે^૩ લાગ્યો,

જો તુમ ધ્યાને આણું રે—સાહિબં (૪)

જોડયો નેહ ન કબહી, એહ ઉત્તમની વાતો રે;

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-ધ્યાન-પસાયે,

કાળ ન જાણ્યો જાતો રે—સાહિબં (૫)

卐

(૨૦૦) (૯-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભજી-જિન સ્તવન

(ધણુરાઢોલા—એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ—સાહિબા રે,

ચંદ્ર^૧-કિરણ સમ દેહ-મનરા માન્યા;

નિત્ય^૨-ઉદય નિ-કલંક^૩ તું રે,

અનુપમ અચરિજ એહ—મનરાં (૧)

આવો ! આવો ! હો વખાણું^૪ !

તું તો ત્રિભુવન^૫-ભાસક ભાણું^૬—મનરાં (૧)

તુજ સમ ગણના-કારણે રે, જે રેખા પ્રથમ સુચંગ-મં

તે આકાશે નિપની રે, ત્રિભુવન^૭-પાવનગંગ^૮—મનરાં (૨)

અવર ન કો તુમ સારિખો રે, છોડયો ખટિકા-ખંડ—મનં

તે કૈલાસ-રૂપા સમો રે; મહિયલમાંહે અખંડ મન૦
તાહરા ગુણુ તુમમાં રહ્યા રે,

એહ મિલે નહિ પર^૮ પાસ—મન૦

તેણે હેતે કરી બાણીયેં રે; ત્રિભુવન તાહરો દાસ—મન૦

દોષાકર^{૧૦} તુમ પદ રહ્યો રે, સેવાસારે^{૧૧} પાસ—મન૦

દોષરહિત^{૧૨} તનુ^{૧૩} તાહરું રે જ્ઞાનવિમલ—સુ-પ્રકાશ-મ૦

ક

(૨૦૧) (૯-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(રાય કહે રાણી પ્રતે-એ દેશી)

સુવિધિ-જિણુંદ સોહામણા—અરિહંતાણ,

સુ-વિધિતણા ભંડાર—ભગવંતાણ

પ્રેમ ધરીને પ્રાહુણા^૧-અરિ૦,

મન-મંદિર પાઉ^૨ ધાર—ભગ૦ (૧)

જ્ઞાન દીપક તો ઝળહળે-અરિ૦,

સમક્ષિત તોરણ-માળ—ભગ૦

ચારિત્ર ચંદ્રોદય^૩ લલો—અરિ૦,

ગુણ-મુગતા આક્રમઝાળ—ભગ૦ (૨)

મૈત્રીભાવ સિંહાસને-અરિ૦, તકીયા પરગુણપક્ષ—ભગ૦

મુદ્ધિતા^૪ પરમ^૫ બિછાવણા^૬-અરિ૦,

ધત્યાદિક ગુણલક્ષ—ભગ૦ (૩)

ઈહાં આવીને બેસીયેં—અરિ૦, તુમ ચરિત્રના ગીત—ભગ

ગાવે મુજ તનુ કામિની—અરિ૦,

આણી અ-વિહડ પ્રીત—ભગ૦ (૪)

ઝરણાં

સ્તવન ચેતીશી

અરજ સુણીને આવિયા—અરિં,

સાહિબ મન-ધરમાંહિ—ભગં

જ્ઞાનવિમલ પ્રભુતા ધણી—અરિં,

પ્રગટી અધિક-ઉછાહિ—ભગં (૫)

ક

(૨૦૨) (૯-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(જ હોની દેશી.)

જ હો શીતલ-જિન! જગનો ધણી,

જ હો શીતલ દર્શન જસ

જ હો શીતલ ચંદનની પરે,

જ હો પસાર્યો સુજસ^૧-સુવાસ

સુગુણ! નર! સેવો શીતલનાથ,

એ તો અવિચલ શિવસુખ-સાથ—સુગુણં (૧)

જ હો વિષય^૨-દાવાનળ ઓલવે,

જ હો ધ્યાન તણો લવ-લેશ

જ હો ગારવર-રજ તે ઉપશમે,

જ હો ફરિ દુરિત^૪-કલેશ—સુગુણં (૨)

જ હો મલયાચલ-શુભ-વાસથી, જ હો કંટક હોયે સુગંધ

જ હો સજ્જન સહુ પણ આદરી,

જ હો એ ઉત્તમ અનુબંધ—સુગુણં (૩)

જ હો રોમ-રોમ તનુ ઉદલસે, જ હો આનંદ અધિક અથાહ

જ હો શીતલ-વાણી સુધારસે, જ હો સીંચ્યો બે-પરવાહ

—સુગુણં (૪)

જી હો શીતલતાને કારણે, જી હો આણો સમતા-ભાવ
જી હો જ્ઞાનવિમલ-સુખસંપદા, જી હો હોવે અધિક જમાવ
—સુશુભ્ર ૦ (૫)

卐

(૨૦૩) (૯-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
(નિંદરડીની દેશી.)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિનેસરૂં! સેવકની હો કરજો સંભાળ^૧ તો
રખો! વીસારી મૂકતા,

હોય મોટા હો જગે દીન-દયાળ તો—શ્રી૦ (૧)
મુજ સરિખા છે તાહરે, સેવકની હો બહુ કોડાકોડ તો
પણ સુ-નજરે નિરખીઓ,

કિમ દીજો? હો પ્રભુ તેહને છોડ! તો—શ્રી૦ (૨)
મુજને હેજ છે અતિઘણું,

પ્રભુ! તુમથી હો જાણું નિરધાર તો
તો તું નિપટ નિરોગીઓ,

હું રાગી હો એ વચન-વિચાર તો—શ્રી૦ (૩)
વળી નહાતું મન માહરૂં, હું તો રાખું હો તુમને તે માંહિ તો
હું રાગી પ્રભુ! તાહરો,

એકાંગી હો ગ્રહીયેં પ્રભુ-ખાંહિ તે—શ્રી૦ (૪)
નિ-ગુણો નવિ ઉવેખીએ, પોતવટ^૨ હો ઈમનો હેં સ્વામિ તો
જ્ઞાનવિમલ-પ્રભુ! શું કરો?

વિણુ અંતરહો સેવક એકતાન તો—શ્રી૦ (૫)

卐

(૨૦૪) (૯-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન
(ગિરિઆ ગુણ વીરજીએ-દેશી.)

શ્રી વસુપૂજ્ય-નરિંદનોજી, નંદન ગુણ^૧મણિધામ
વાસુપૂજ્ય-જિન રાજીયોજી, અતિશય^૨-રત્ન-નિધાન

પ્રભુ ! ચિત્ત ધરીનેં અવધારો^૩ મુજ વાત૦ (૧)
દોષ સયલ મુજ સાંસહોજી^૪, સ્વામી ! કરી સુપસાય
તુમ ચરણે હું આવીએજી, મહિર^૫કરો મહારાય—પ્રભુ૦ (૨)
કુમતિ કુસંગતિ સંગ્રહીજી, અ-વિધિ અ-સદાચાર
તે મુજને આવી મિલ્યાજી, અનંત અનંતીવાર—પ્રભુ૦ (૩)
જળ મેં તુમનેં નિરખીયાજી, તવ તે નાઠા ફર
પુણ્યે પ્રગટે શુભ-દશાજી, આયો તુમ હજૂર—પ્રભુ૦ (૪)
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ! જાણુનેજી^૬, શું કહેવું બહુવાર
દાસ-આશ પૂરણ કરોજી, આપો સમકિત સાર—પ્રભુ૦ (૫)

ક

(૨૦૫) (૯-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
(બે બે મુનિવર વહોરણ પાંગારયાજી-એ દેશી.)

વિધિ શું વંદતાં વિમલ-જિનેસરજી,
વાધે વળી વારૂ^૧ ધર્મ-સનેહ રે
આતમ^૨-અનુભવ જ્ઞાનમાંહે મિલે જી,
હોયે અવિનાશી અખય અછેહ રે —વિધિ૦ (૧)
પાણી જિમ સહજે વિષ ફર કરેજી,
મંત્રે વાસ્તુ^૩ હોયે અમૃત-રૂપ રે
તિમ તુમ ધ્યાને એહ અ-ભેદથીજી,
આયો હોયે આતમ સિદ્ધ-સરૂપ રે —વિધિ૦ (૨)

જિમ તિલ ઊજ્જવલ શુભ-કુસુમે કરીજી,
 વાસ્યાં બહુ-મૂલાં હોયે તેલ રે
 તિમ સિત^૩-પક્ષી તુમ ગુણ^૪-વાસથીજી,
 હોયે અતિશય ગુણ^૫-પરિમલ મેલ રે —વિધિં (૩)
 આપ-સરિખો સેવકને કરેજી,
 સાહિબ સેવ્યો તે સુપ્રમાણ રે
 મોટા સેવ્યાનો તો રથો^૬ પટંતરોજી,
 સમજે થોડે કહ્યે જે હોયે બાણ રે—વિધિં (૪)
 જ્ઞાનવિમલ-સુપ્રકાશ થકી લહ્યાજી,
 ત્રિભુવન-જન મનકેરા ભાવ રે
 તો શી જુવો છો ? સેવક વિનતિજી,
 આપો તુમ સેવા ભવ-જલ નાવ રે—વિધિં (૫)

卐

(૨૦૬) (૯-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
 (એ કુંગરવાડ નાયકાની—એ દેશી)

અનંત-જિજ્ઞેસર ! આપણો હો લાલ,
 અંતરયામી^૧ એહ રે—એ જિનજી વાડ
 નેહ નિખિડ^૨ નિશ્ચય^૩ થયો રે લાલ,
 જિમ પત્થરની^૪ રેહ રે—એં અનંતં (૧)
 અંત કરયો તેં કર્મનો હો લાલ,
 પામી ક્ષાયિક ભાવ રે—એં
 ગુણ અનંત તેહથી લહ્યા રે લાલ,
 પ્રગટયો સહજ સુભાવ રે—એં અનંતં (૨)

બેઠા અનંત-પાંચમે હો લાલ,

આઠ અનંત કરી હાથ રે—એ૦

નાથ નહિં કેા તાહરો રે લાલ,

ભણીયે ત્રિભુવનનાથ રે—એ૦ અનંત૦ (૩)

એતા કિન નવિ જાણીઓ હો લાલ,

તાહરું અનંત-સરૂપ રે—એ૦

સુયશા માતા જેહની રે લાલ,

તાત સિંહસેન-ભૂપ રે—એ૦ અનંત૦ (૪)

કાળ અનંતે મેં પામીઓ હો લાલ,

હવે કિમ છોડયો જાય રે?—એ૦

સાનવિમલ સુખ પોખવા રે લાલ,

અવિચલ તુંહી સહાય રે—એ૦ અનંત૦ (૫)

卐

(૨૦૭) (૯-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ જિન-સ્તવન

(મેઠા ઉપર મેહુ ઝરૂમે વીજલડી હો લાલ—એ દેશી)

ધર્મ-જિનેસર ! ધર્મ-ધુરંધર^૧ ભેટીએ હો લાલ—ધુરં

અવિધિ અધર્મ અનીતિ અ-સજ્જન ભેટીએ હો લાલ,

—અસ૦

સંભારૂં નિશદ્દીસ કરી ગુણ એકઠા હો લાલ—કરી૦

પણ દેવાની વેળા દીસો છો મન^૨-મઠા હો લાલ—દીસો૦

આજ લગે કોઈ કામ કર્યો હોયે દાસનો હો લાલ—કર્યો૦

તે દાઓ^૩ લેઈ નામ હોયે જો આસનો હો લાલ—હોયે૦

નિ-રાગીશુ^૪ પ્રીત ધરે તે થોડિલા હો લાલ—ધરે૦

મોજ ન પામે' કાંઈ ભાનુ-નૃપ લાડિલા હો લાલ—ભાનુ
 ઈમ કરતાં કહો સ્વામી ! કેતા દિન ચાલશે હો લાલ—કેતા
 મોટા કરે તે પ્રમાણ કહો કુણ પાળશે હો લાલ—કહો
 પડી જે પટોળે^૪ ભાત^૫ તે કદીય નહી ટલે હો લાલ—તે
 જે તુમશું બન્યું તાન તે અવર શું નવિ મિલે હો

લાલ—અવર૦ (૩)

તાહરા ગુણનો પાર ન પામે કોઈ ગુણી હો લાલ—ન
 કીરતિ ત્રિભુવનમાંહિ તુમારી મેં સુણી હો લાલ—તુમારી
 બહુ કહેતાં આસંગ^૬ હોયે આશાતના હો લાલ—હોયે
 ઈમ બિહાગ્યા નવિ જાય હોયે જે આપના હો લાલ—હોયે
 આપ પિયાડું કોઈ ન દીસે તાહરે હો લાલ—ન
 એ કહેવાની રીત ભગત ન થાય રેં હો લાલ—ભગત
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ આણુ વહે જે તુમહ તણી હો લાલ—વહે
 ત્રિભુવન-તિલક સમાન હોયે ત્રિભુવન-ધણી હો લાલ—હોયે

卐

(૨૦૮) (૯-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન-સ્તવન
 (વીંછીયાની દેશી)

સુણો શાંતિ-જિનેસર ! સાહિબા !

સુખકાર ! કરુણાસિંધુ રે !

પ્રભુ ! તુમ-સમ કો દાતા નહિ,

નિષ્કારણ^૧—ત્રિભુવન-બંધુ રે—સુણો (૧)

જસ નામે અખય-સંપદ હોએ,

વળી આધિ તણી હોયે શાંતિ રે,

હુઃખ-હરિત ઉપદ્રવ સવિ મિટે,

લાંજે મિથ્યા-મતિ^૨-બ્રાંતિ રે—સુણો (૨)

તું રાગ-રહિત પણ રીઝવે, સવિ સજ્જન કેરાં ચિત્ત રે
નિર્દ્રોંય અને પરમેશ્વર,

વિણ નેહે તું જગ-મિત્ત રે—સુણો (૩)

તું ચક્રી પણ લવ-ચક્રનો, સંબંધ ન કોઈ કીધ રે

તું તો ભોગી યોગી દાખિઓ,

સહજે સમતા-રસ સિદ્ધ રે—સુણો (૪)

વિણ-તેડયો નિત્ય સહાય છે, તુજ લોકોત્તર-આચાર રે

કહે જ્ઞાનવિમલ ગુણ તાહરા,

લહિયેં ગણવે કિમ પાર રે—સુણો (૫)

卐

(૨૦૯) (૯-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ જિન-સ્તવન
(મોતીડાની દેશી)

કુંથુ-જિણુંદ ! સદા મન-વસીઓ,

તું તો દૂર જઈ પ્રભુ વસીઓ

સાહિબા ! રંગીલા ! હમારા, મોહના શિવ^૧-સંગી

છટ્ટો ચક્રી ખટ-ખંડ સાધે,

અધ્યંતર^૨ જિમ ખટ^૩-રિપુ બાંધેસા હિબં (૧)

ત્રિપદી^૪ ગંગ^૫ ઉપકંઠે^૬, નવ નિધિ-સિદ્ધિ ઉતકંઠે સાં

કોઈ અ-જેય રહ્યો નહિ દેશ,

તિમ કો ન રહ્યા કર્મ-નિવેશ—સાહિબં (૨)

ધર્મ-ચક્રવર્તી^૭ પદવી પામી,

એ પ્રભુ માહરો અંતરજામી—સાહિબં

સત્તર-લેદશું સંયમ પાળી,

સત્તરમો જિન મુગતિ-સંભાળી—સાહિબ૦ (૩)
તેહને ધ્યાને જો નિતુ રહીએ,

જો તેહની આણા નિરવહિએ—સાહિબ૦
તો ખાઈક ભાવેં ગુણ આવે,

સાહિબ-સેવક લેદ ન પાવે—સાહિબ૦ (૪)
વારવાર સુ-પુરુષને કહેવું,

તે તો ભરિયા ઉપર વહેવું—સાહિબ૦
જ્ઞાનવિમલ ભાવે કરી જોવે,

તો સેવક-મનવંછિત હોવે—સાહિબ૦ (૫)

ક

(૨૧૦) (૯-૧૮) શ્રીઅરનાથ-જિન સ્તવન

(કિસકે ચેલે કિસકે પૂત—એ દેશી)

શ્રી અર-જિનવર દીન-દયાળ,

સેવા જોહની છે સુર-સાળ^૧—સાહિબ સેવિયે૦
દુસમ^૨-સમય મહા^૩-વિષ-ઝાળ,

તેહમાં સેવકને સંભાળ—સાહિબ૦ (૧)
મેરૂથકી મરૂમૂમિ સુહાય,

જિહાં પ્રગટી સુરતરૂવર^૪ છાંય-સાહિબ૦
જિહાં તુમ શાસનની પરતીત,

તેહ જ જાણો સમકિત—રીત-સાહિબ૦ (૨)
અગનિ થકો જિમ અગરનો^૫ ગંધ;

પ્રગટે દહદિશિ પરિમલ^૬-ખંધ-સાહિબ૦

કષપાષાણે^૭ કનક^૮-સલાવ;

પરખીજે પરીક્ષકને ભાવ—સાહિબ૦ (૩)

તિમ કલિયુગ છે ગુણને હેત;જે તુજ શાસન શુદ્ધ-સંકેત-
જિમ નિશિ દ્વીપક જલધિમાં દ્વીપ;

જિમ મરૂમાં રેવાજલ^૯-નીપ-સાહિબ૦ (૪)

તિમ કળિમાં તુમ પદ-કજ સેવ;

હુલ્લ પામી પુણ્યે હેવ—સાહિબ૦

જ્ઞાનવિમલ તેજે કરી જોય;

ગંજ^{૧૦} ન શકે હુજન કોય—સાહિબ૦ (૫)

卐

(૨૧૧) (૯-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(ધંડર આંખા આંખલી રે—એ દેશી)

મલ્લિ-જિનેસર વંદીયે રે;^૧ પ્રહ-ઉગમતે સૂર;

મહલી-^૨કુસુમ પરે વિસ્તરયો રે; મહિમા અતિય હનૂર

ચતુર નર ! સેવો શ્રી જિનરાય;

કુમરી રૂપે થાય—ચતુર૦ (૧)

કુંલ-થકી^૩ જે ઉપનોરે; જે મુનિવર કહેવાય;

તે ભવ-જલનિધિ શોષવેરે; અચરિજ એહ કહાય—ચ૦

લંછન મિસિ^૪ સેવે સદા રે, પૂર્ણ-કલશ તુમ પાય;

તે તારક-ગુણ કુંલમાં રે; આજ લગે કહેવાય—ચ૦ (૩)

માંગલિકમાં તે ભણી રે; થાપે કલશ મંડાણ;

શ્રી જિન-સેવાથી હોયે રે; આયતિ^૫ કોડિ-કથાણ-ચ૦

પરમાત્મ સુખ સાગર રે આગર ગુણનો એહ;
જગ જયવંતા બાણીયે રે; જ્ઞાનવિમલ કહે તેહ-ચ૦ (૫)

૬

(૨૧૨) (૯-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન
(આજનહેજે-એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત જિન વીશમા; વિશમીયા^૧ મનમાંહિજ;
કોઈક શુભ-મહુરત આવી વસ્યા;

વીસ વસા ઉછાંહજી શ્રી૦ (૧)

અનુભવ બાગ્યો જ્ઞાન-દયા તણો; પર-પરિણતિ ગઈ દૂરજી
વિષ^૨ સમ વિષયતણાં ફળ બાણીયાં,

શ્રદ્ધા^૩-પરિમલ પૂરજી—શ્રી૦ (૨)

ઈત્યાદિક ગુણ પ્રગટે પ્રભુ થકી; અવર ન આવે દાયજી;
ચંપકતરૂ-તળે જે રતિ પામ્યા;

આઉલ^૪ તસ ન સુહાયજી-શ્રી૦ (૩)

જે સુ-ગુણશું મનડું વેધું, વન કરે નિગુણ-સંગજી
હંસા છીલર^૫ સર નવિ આદરે, છોડી ગંગ-તરંગજી-શ્રી૦
જગ જણ સાથે પ્રીત કરે ઘણી, તે કોઈ નાવે દાયજી
જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ-પામ્યાથી હોવે, સેવક-વંછિત થાયજી

—શ્રી૦ (૫)

૬

(૨૧૩) (૯-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(રંગીજી આત્મા-એ દેશી.)

નેહ કરો નમિનાથશું, જે છે ચતુર સુબાણ

—સુરંગા સાહિબા;

અર્થ સરે રથો તેહથી નિર્ગુણ નહિં ગુણ^૧—ભણુ સુ. (૧)

રાગી દોષી^૨ દેવતા, તે કિમ આવે જોડ?—સુરંગાં

એ તો દેવનો દેવ છે, વીતરાગ ગુણ કોડ—સુરંગાં (૨)

કિહાં સાયર કિહાં છીલરૂ કિહાં દિનકર^૩ ખદોત^૪ સુ.

કિહાં ઘૃતપુર^૫ ને કુસકા!^૬ કિહાં મૃગપતિ^૭ ! મૃગપોત!^૮

—સુરંગાં (૩)

કિહાં તારાપતિ^૯ તારિકા^{૧૦} કિહાં ચિંતામણી કાચ—સુ૦

કિહાં ચંદન કિહાં આકડો કિહાં કક્કર^{૧૧} કિહાં પાચ^{૧૨} સુ૦ (૪)

જ્ઞાનવિમલ ગુણ—સંપદા, સંયુત એ લગવાન—સુરંગાં

અવર કહો કિમ દેવતા, આવે એહ ઉપમાન?^{૧૩} સુ૦ (૫)

卐

(૨૧૪) (૯-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(આઘા આમ પધારો પૂજ્ય-એ દેશી.)

નેમિ નિરંજન ! નાથ ! હમારો, અંજન^૧—વણુ^૨ શરીર

પણુ અ-જ્ઞાન^૩—તિમિરને ટાળે, જીત્યો મનમથ^૪—વીર

પ્રણુમો ! પ્રેમ ધરોને પાચ,—પામો પરમાનંદા.

યદુ-કુળ-ચંદા રાય ! માત શિવાદે-નંદા; (૧)

રાજમતી શું પૂરવ-લવની, પ્રીત લલી પરે પાળી

પાણિત્રહણુ^૫—સંકેતે આવી, તોરણથી રથ વાલી—પ્રણુમો

અ-બળા સાથે નેહ ન જોડ્યો, તે પણ ધન્ય કહાણી

એક-રસે જિહું પ્રીત થઈ તો, કીરતિ કોડ ગવાણી—પ્રણુમો

ચંદન પરિમલ^૬ જિમ, જિમ ખીરે,

ઘૃત એક રૂપ નવિ અલગાં^૭

ઈમ જે પ્રીત નિવાસહિં અહ-નિશ

તે ધન ગુણ સુ-વિલગાં—પ્રણમોં (૪)

ઈમ એકંગીજ જે નર કરશે, તે ભવ-સાયર તરશે

જ્ઞાનવિમલ લીલા તે ધરશે, શિવ-સુંદરી તસ વરશે

—પ્રણમોં (૫)

ક

(૨૧૫) (૯-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(ત્રિભુવન તારણ તીરથ પાસ ચિંતામણિ રે કે-એ દેશી.)

પુરિસાદાણી પાસ કે આશ સફળ કરો રે કે—આશં

દાસતાણી અરદાસ^૧ સદા દિલમેં ધરો રે—સદાં

ખપઈઓ^૨ જિમ જલધર^૩ વિણુ જાએ નહિ રે કે—વિણું

તિમ તુમ વિણુ હું ઓર ન જાયું એ સહીરે કે—જાયુંં (૧)

તુમ ઉપર એક^૪-તારિ કરીને હું રહ્યો રે કે—કરીં

સાહિબ ! તું મુજ એક મેં અવર ન સંગ્રહ્યો રે કે—અવરં

સેવાની પણ ચૂક કદા પડતી નથી રે કે—કદાં

રિદ્ધિ અનંત ખજાને, ખોટ પણ કેા નથી રે કે—ખોટં (૨)

ભવિતવ્યતા પણ ભવ્ય અછે પ્રભુ ! માહરી રે કે—અછેં

તે જાણું નિરધાર કૃપા લહી તાહરી રે કે—કૃપાં

ભવચિતિનો પરિપાક વિલંબ વિચે કરે રે કે—વિલંબં

સંઘયણાદિક દોષ તણો અંતર ધરે રે કે—તણોં (૩)

પણ તે ભાવે કામ એ વાતની વાત છે રે કે—વાતં

સેવક કિમ હોયેં દૂર જે ખાના જાતિ છે રે કે—ખાનાં

ભોજનીયા નવિ જાય કે જે તુમહે શિખવ્યા રે કે—જેં

પહિલા હેજ^૫ દેખાડી જેહને હેજવ્યા રે કે—જેહનેં (૪)

તે અલગા કિમ જાય ? નજર ધરો તેહની રે કે—નજર૦
 વંછિત આપી આશ સફળ કરો તેહની રે કે—સફળ૦
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ ચરણ—સેવા નિતુ દીજીયેં રે કે—સેવા૦
 સહજે ઉદય બહુમાન અધિક હવે કીજીયેં રે—અધિક૦ (૫)

卐

(૨૧૬) (૯-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી—જિન સ્તવન

(આદર જીવ ખિમાગુણ આદર-એ દેશી.)

વધ્ધર્માન—જિનવરને ધ્યાને, વધ્ધર્માન—સમ થાવેજી
 વધ્ધર્માન—વિદ્યા—સુપસાયે, વધ્ધર્માન—સુખ પાવેજી—વર્દ્ધ૦
 તું ગતિ મતિ છછતી^૧ થિતિ છે,

માહરો જીવન પ્રાણુ આધારજી,
 જયવંતું જગમાં જસ શાસન, કરતું બહુ ઉપકારજી વ૦ (૨)
 જે અસાની તુમ મતે^૨ સરીખો પરમતને^૩ દરી જાણેજી .
 કહો કુંજી અમૃતને વિષ સરીખું, મંદમતિ વિણ જાણેજી વ. (૩)
 જે તુમ આગમસરસ સુધારસે, સીંચ્યો શીતલ થાયજી;
 તાસ જનમ સુકૃતારથ જાણો, સુરનર તસ ગુણ ગાયજી, વ. (૪)
 સાહિબ તુમ પદપંકજ સેવા, નિત નિત એહજ યાયુંજી;
 શ્રીજ્ઞાનવિમલસૂરીસર લાખે, પ્રભુને ધ્યાને માયુંજી વ૦ (૫)

પૂ. આ. શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરીશ્વરજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવિંશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

ટિપ્પણી

સ્તવન ૯-૧

૧. અવસર્પિણી કાળના ત્રીજા આરાના છેડે ધર્મ
વ્યવહારની આદિ કરનારા ૨. સેવા ૩. કલ્પવૃક્ષના
ફળ ૪. અજરામર=શાશ્વત મોક્ષપદ રૂપ ફળને.

સ્તવન ૯-૨

૧. આનંદ ૨. ઉમંગ ૩. વૈરી-દુશ્મન.

સ્તવન ૯-૩

૧. ન જાય તેવો દંઢ ૨. નાશ ૩. અનુકૂળ ૪. ઝુકી-
ઝુકી ૫. સુગંધ ૬. અગ્નિ.

સ્તવન ૯-૪

૧. ઉદાસ ૨-૩. અપૂર્વ સમતાવંત છતાં પણ
મોહનો નાશ કર્યો ૪. કામદેવ ૫. પ્રણય ૬.
અંતરનો પ્રેમ ૭. જગતમાં.

સ્તવન ૯-૫

૧. સ્વરૂપ ૨. મોહ અંધકારને ૩. મોક્ષગતિનો.

સ્તવન ૯-૬

૧. લાલ કમળ જેવી ૨. કાંતિ ૩. આકાશ ૪. આપી શકે ૫. આંગળથી ૬. હાથથી ૭. મેરૂપર્વત ૮. રેતીના કણીયા ૯. પવન ૧૦. સ્વયંભૂરમણ-સમુદ્ર ૧૧. કિનારો ૧૨. મેરૂ, રેતી, પવન વગેરે ૧૩. અસંખ્યાત પ્રદેશ ૧૪. શિવ = મોક્ષરૂપ સ્ત્રીના ધણી.

સ્તવન ૯-૭

૧. સારી દૃષ્ટિ ૨. હેતુ ભરેલા હૈયે ૩. ઉત્કૃષ્ટ હર્ષથી ૪. સારીરીતે ૫. સ્ત્રી ૬. ઉકરડા જેવી ૭. પરંપરાના ૮. સફળ થયો.

સ્તવન ૯-૮

૧. ચંદ્રના કિરણ જેવું શરીર ૨. હંમેશા ઉદયવાળું ૩. કલાંક રહિત ૪. શ્રેષ્ઠ ૫. ત્રણ-ભુવનને પ્રકાશિત કરનાર ૬. સૂર્ય ૭. ત્રણ-ભુવનને પવિત્ર કરનારી ૮. ગંગાનદી, ખીજા પાસે ૧૦. ચંદ્ર ૧૧. કરે છે ૧૨. દોષ વગરનું ૧૩. શરીર.

સ્તવન ૯-૯

૧. મહેમાન ૨. વધારો ૩. ચંદ્રવો ૪. પ્રમોદ-ભાવના ૫. શ્રેષ્ઠ ૬. જાજમ.

સ્તવન ૯-૧૦

૧. સારા યશની સુગંધ ૨. વિષયવાસના રૂપ

જંગલી અગ્નિનો ૩. ત્રણ ગારવની ધૂળ ૪. પાપનો કલેશ.

સ્તવન ૯-૧૧

૧. સારવાર ૨. વહેતાપણું.

સ્તવન ૯-૧૨

૧. ગુણરૂપ મણિના ઘર ૨. અતિશય રૂપ રત્નોના ખજાના રૂપ ૩. ધ્યાનમાં સંગ ૪. ખમો = માફ કરો ૫. દયા ૬. સમજીને-

સ્તવન ૯-૧૩

૧. સારો ૨. આત્માનો અનુભવ જ્ઞાનમાં મળે તો જ્ઞાન અવિનાશી, અક્ષય અને અનંત થાય (પ્રથમ ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૩. શુકલપક્ષી જીવ ૪. ગુણ-સુગંધથી ૫. ગુણ—સુગંધ ૬. ભેદભાવ.

સ્તવન ૯-૧૪

૧. મનોગત ભાવોને જાણનાર, સર્વજ્ઞ ૨. ગાઢ ૩. નક્કી ૪. પત્થરની રેખાની જેમ ૫. પોષણ કરવા.

સ્તવન ૯-૧૫

૧. ધર્મના નાયક ૨. કંઠણ મનના ૩. બનાવો ૪. છાપેલ કપડાની ૫. રંગીન છાપ ૬. પ્રેમવશ.

સ્તવન ૯-૧૬

૧. વિના કારણે ત્રણે ભુવનના બંધુ ૨. મિથ્યા બુદ્ધિની જામણા.

સ્તવન ૯-૧૭

૧. શિવ = મોક્ષના કાયમી યોગવાળા ૨. અંદરના
૩. કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ, મત્સર = ઇર્ષ્યા
એ છ દુશ્મનો ૪. ત્રિપદીરૂપ ૫. ગંગાનદી ૬.
કિનારે.

સ્તવન ૯-૧૮

૧. અત્યંત સુંદર ૨. પાંચમો આરો ૩. ભયંકર
ઝેરની જાળ જેવો ૪. કલ્પવૃક્ષની શ્રેષ્ઠ ૫. ગુરુ-
ધૂપનો ૬. સુગંધની ઘટા ૭. કસોટીના પત્થરે ૮.
સોનાની પરીક્ષા ૯. નર્મદાજળનો ખેટ ૧૦. પરા-
ભવ ન કરી શકે.

સ્તવન ૯-૧૯

૧. સવારે ૨. મોગરાના ફૂલની જેમ ૩. પ્રભુજીના
પિતાજીનું નામ છે ૪. બહાનાથી ૫. ભવિષ્યમાં.

સ્તવન ૯-૨૦

૧. વિસામો લીધો ૨. ઝેર જેવા ૩. શ્રદ્ધાની
સુગંધના સમૂહથી ૪. અનુકૂળ ૫. આવળા નામે
ઝાડ ૬. છીછરા પાણીના ખાખોચીયા.

સ્તવન ૯-૨૧

૧. ગુણની કદર ન કરનાર ૨. દ્વેષવાળા ૩. સૂચ
૪. આગીયો ૫. ઘેવર ૬. ફેાતરા ૭. સિંહ ૮.
હરણનું અચ્યું ૯. ચંદ્ર ૧૦. સારો (નાનો) ૧૧.
કાંકરા ૧૨. શ્રેષ્ઠ મણિ ૧૩. હરોળે.

સ્તવન ૯-૨૨

૧. અંજન જેવું શ્યામ વર્ણવાળું ૨. શ્યામ છતાં
અજ્ઞાનના ગાઢ અંધકાર (શ્યામ)ને ૩. કામદેવ રૂપ
ચોદ્ધાને ૪. પરણવાના બહાને ૫. સુગંધ ૬. જુદાં
૭. એકધારી.

સ્તવન ૯-૨૩

૧. વિનંતિ ૨. ચાતક ૩. મેઘ ૪. એકતાર = ગાઢ
૫. અંતરનો પ્રેમ.

સ્તવન ૯-૨૪

૧. દેશી શબ્દ લાગે છે. અર્થાનુસંધાન શૈલીથી
સુયોગ = શોભા અર્થ લાગે છે ૨. શાસન ૩.
ખીબ શાસનને ૪. ચરણકમળની સેવા.

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

પૂ. શ્રી ભાવવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૧૦]

(૨૧૭) (૧૦-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન

(રાગ-આશાવરી-અવસર આજ હૃદયે એ દેશી.)

સકળ-સમીહિત^૧-પૂરણ-સુરતરૂ^૨ ઇંદ્રાણીયે ગાયો રે

નાભિ-નરેસર-નંદન સુંદર મરૂદેવીયો (૧)

ત્રિભુવન-રાજિઓ રે, શ્રી રિપભ-જિનેસરરાયા

સુર-નર જસ સેવે પાયા, જસ લંછન વૃષભ^૩ સુહાયા —ત્રિ૦

ધનુષ પંચસય માન મનોહર, કંચન^૪-વરણી કાયા રે

પૂરવ-લાખ ચક્રરાશી જીવિત, નયરી વિનીતા-રાયા—ત્રિ૦

વંશ ઇક્ષ્વાગ ગોત્ર કાશ્યપનો, આદિ હેતુ વિખ્યાતો રે

નારી-સુનંદા-સુમંગલા-વલ્લભ,

ભરતાદિ* મન-જાતો.

ગોમુખ યક્ષ ચક્રેસરી દેવી, જસ શાસન-સુર સોહ
ભાવ કહે તે પ્રભુને સેવે, કામધેનુ સો દોહ—ત્રિં (૫)

卐

(૨૧૮) (૧૦-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-આશાવરી-મહામુનિવર રાગી-એ દેશી.)

શ્રી અજિત-જિણેસરરાય ભવિચ્છુ સેવો રે
જસ નામે મંગળ થાય ભવિચ્છુ સેવો રે

હુઃખ દોહડુ ફરે પલાય—ભવિં

શ્રી જિતશત્રુ-નરિંદનો રે, નંદન જગદાનંદ
વિજયા-કૃષ્ણેચવતર્યો રે, કમળા-વેલી-કંદ—ભવિં (૧)
લાખ બહોત્તર પૂર્વનું રે, અવિત જસ ઉત્તંગ
દેહકાંતિ જસ દીપતી રે, અપતી સુર-ગિરિયંગ—ભવિં
નયરી અયોધ્યા રાજિઓ રે, વંશ ઈક્ષાક શ્રૃંગાર
પંચાસાધિકૃચ્ચારસે રે, ધનુષ માન તનુ સાર—ભવિં
અજિતબલા દેવી વડી રે, મહાયક્ષ વળી દેવ
એ જસ શાસન-દેવતા રે, સેવા કરે નિતમેવ—ભવિં (૪)
ગજ-ગતિ ગજ-લંછન ધરૂં રે, બીજે એ જગદીશ
મુગતિ સુગતિદાયક ભણી રે, ભાવ નમેં નિશદીસ—ભવિં

卐

(૨૧૯) (૧૦-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(રાગપ-રણ્યો, તુંગિઆગિરિ શિખર સોહ-એ દેશી.)

બ્યો સંભવ શંભુ ત્રીજે, જનિત-ભુવનાનંદ રે
શ્રી જિતારિ-નરિંદ સુંદર, માત સેના-નંદ રે—બ્યો (૧)

વંશ વર ઇક્ષાગ દિનકર, તુરંગ^૩ લાંછન સાર રે
 ચ્યારસેં ધનુ માન સોવન-વાન^૪ દેહ ઉદાર રે—જ્યો^૦ (૨)
 નયરી સાવત્થી—નરેસર, દુઃખ-દાવાનળ મેહ રે
 સાઠ પૂરવ લાખ જીવિતપ, લોગવે જિન જોહ રે—જ્યો^૦
 ત્રિમુખ સુર દુરિતારી દેવી, જસ શાસન-દેવ રે
 વિધન ટાળે સંધ કેરા, કરે પ્રભુની સેવ રે—જ્યો^૦ (૪)
 ભવ-મહોદધિ તરણુ-તારણુ, સખળ^૬ વહાણુ સમાન રે
 ભાવમુનિ શુભ-ભાવ આણી, કરે તસ ગુણુ-ગાન રે—જ્યો^૦

卐

(૨૨૯) (૧૦-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન.

(રાગ પરજયો—મનોહર હીરજી-એ દેશી.)

શ્રી અભિનંદનો રે, ચોથો જિનવર નમીયે
 સિદ્ધારથાનો^૧ નંદન થુણતાં, સકળ દુઃખ નિગમીયે,
 હાં હો સિદ્ધિપુરીમાં રમીયે—શ્રી અભિનંદનો રે^૦ (૧)
 વંશઈક્ષાગ^૨-પયોનિધિ-શશધર, નયરી વિનીતા ભૂપો
 સંવર^૩-સુત વર સંવરદાઈ. પ્રભુજી અદ્ભુત-રૂપો—શ્રી^૦
 ધનુષ અઉઠ^૪-શત ઉન્નત મનોહર, કંચનવાન શરીરો
 કપિલાંછિત-મન-વંછિત-પૂરણુ, દુર^૫ મતરેણુ સમીરો—શ્રી^૦
 શાસનસુર યક્ષ નાયક નામે, કાળી દેવી રાજે
 પૂરવ લાખ પંચાસ આઉખું, લોગંચું જે જિનરાજે—શ્રી^૦
 પરમ-પુરૂષ પુરષોત્તમ તે પ્રભુ, કરમ-બંધ સવિ છોડો
 ભાવવિજય મુનિ પલણે મુજને,

શિવ-સુખ સાથે જોડો—શ્રી^૦ (૫)

卐

(૨૨૧) (૧૦-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ રામાગરિ-મહાજસ એહ વિચાર કરીજે-એ દેશી.)

સુહકર સુમતિ-જિણેસર સેવે

જેહનું દરિશન સુર-નર ચાહે,

જિમ અમૃત-રસ મેવો—સુહ૦ (૧)

મેઘરાય-સુત મેઘ સરીઓ, પાપ-સંતાપ નિવારે

માત મંગલા કુંવર બહુળી, મંગળવેલ વધારે—સુહ૦ (૨)

કૌંચ લાંછન ત્રણસેં ધનુ ઉન્નત, કાયા કંચન સમ વાને
વંશ-ધક્ષાગ-દિવાકર ધ્યાઓ, રાગ^૧-તિમિર શમવાને

—સુહ૦ (૩)

કોસલપુર^૨-નાયકને સેવે, પાયકપરિ^૩ સુર-વૃંદા

આયુ પૂરવ લાખ ચ્યાલીસ પાળી, પારયો પરમ-આનંદા

—સુહ૦ (૪)

શાસનદેવી મહાકાલી જસ, સુર-વર તુંબડ નામે

તે પંચમ-જિન થુણતાં લાવેં, ભાવ-પરમપદ-કામે—સુહ૦

卐

(૧૨૨) (૧૦-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(રાગ રામગિરી-ચંદ્રીકા ચોપડ ઊંચી તડ રે-એ દે દેશી.)

શ્રી પદ્મપ્રભ પ્રણમીયે, છઠ્ઠો જિનવર ચંદ રે

રિષભ^૧-કુળ-કમળ-કલ હંસલો, સેવે સુર-નર-વૃંદ રે

—શ્રી૦ (૧)

પુત્ર વર ધર^૨-ધરાધર તણો, મહા^૩-ધરણિધર ધીર રે

કમળ-લાંછન સુસીમા-સુતો, મુનિ^૪-મન-તરૂ-કીર રે શ્રી૦

ખાલ^૫—રવિબિંબને જીવતો, જસ અંગનો વાન રે
 ધનુષ શત અદીય ઉન્નતપણે, જસ દેહ પ્રધાન રે—શ્રી૦
 જીવિત જોહ જિનજી તણું, ત્રીસ પૂરવ લાખ રે
 નયરી કોસંખીનો નરવરૂ, નમું નિજ મન સાખ રે—શ્રી૦
 કુસુમસુર દેવી શ્યામાલિધા, સેવે શાસન જસ રે
 ભાવ મન—કમળમાંહિ સદા, કરો તે પ્રભુ વાસ રે—શ્રી૦

卐

(૨૨૩) (૧૦-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 (રાગ-માલવી ગાડઝો—મેરે મન તું અલિનંદન દેવ!
 —ઐ દેશી)

રમો મન શ્રી સુપાસને પાસે^૧

સ્વસ્તિક-લંછન સાતમો જિનવર,

સુર-વર વૃંદ ઉપાસે^૨—રમો૦ (૧)

વાણુરસી—નયરીમે ઉદયો, જિમ દિનકર આકાશે

પદ્મ^૩—નરેસર પુહવી^૪—નંદન, દીપે જ્ઞાન-પ્રકાશે—રમો૦

જસ તનુ-કાંતિ કનક^૫—મદ ગાળે, લવિયણુ-કમલ વિકાસે

રિષભ^૬—વંશ-રચણુયર-સુરમણિ, સેવંતાં દુખ નાસે રમો૦

ધનુષ દોય શત તુંગ અંગ જસ, દેખતજ દુરિત પણાસે

વીસ પૂરવ લાખ આયુ ભોગવી, પુહતો શિવ-પુર વાસે—રમો૦

માતંગસુરવર શાંતાદેવી, શાસન-સુર જસ ભાસે

ચરણુ-કમલ તસ અનુદિન ધ્યાયે,

ભાવમુનિ ઉદલાસે—રમો૦ (૫)

卐

(૨૨૪) (૧૦-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(રાગ-માલવી ગાડઝો—તુહમને પ્રભુ તારક કિમ કહીયે
એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ ! પ્રભુ જયકારી,

આઠમો જિનવર પર-ઉપગારી;

જેભું કરમતણો ભય વારી,

ભવિક-શ્રેણી ભવ-પાર ઉતારી—શ્રી૦ (૧)

મહસેન-નરપતિ પુત્ર સુભતો,^૧

માત લક્ષ્મણાનો અંગરબતો

કરે મોહસેનાનો ધાતો, દયાવંત તોહે વિખ્યાતો—શ્રી૦

ચંદ્રાનના પુરીપતિ રાજે, ચંદ્રાનન^૨ ચંદ્રલંછન છાજે

તનુ^૩ વાને જસ શશધર^૪ લાજે,

રિષભ^૫-વંશ-રવિ ભાવઠ લાજે—શ્રી૦ (૩)

પંચાસાધિક-શત ધનુ તુંગ,

નિરૂપમ-રૂપ રુચિર^૭ જસ અંગ

આણુ પૂરવ દશ લાખ સુ-અંગ,

ભોગવી જે પામ્યો શિવ-સંગ—શ્રી૦ (૪)

ભુકુટિ દેવી વિજય વર દેવા, શાસનસુર જસ સારે સેવા

ભાવ કહે મુજ હોજ્યો હેવા,

એ જિનજીની આણુ વહેવા—શ્રી૦ (૫)

(૨૨૫) (૧૦-૯) શ્રીસુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ- મારુણી જગત-ગુરુ હીર તું-એ દેશી)

સેવો ધરી નિરમલ લાવ, સુવિધિ-જિન રાજ્યો રે;
નવમો જિન પ્રબલ-પ્રભાવ—સુવિધિ૦

ભવ-સાયર-તારણ નાવ—સુવિધિ૦

કાકંદીનયરી ધણી રે, જસ તાત સુગ્રીવ નરિંદ
રામા^૧અલિરામારગુણે^૨રે, જસ જનની સુખકંદ—સુવિધિ૦
વંશ^૩ ઇક્ષાગ સુરાચલે રે, સુરતરુ સમ સુખકાર
કીરતિ-કુસુમે^૪ મહમહે^૫ રે, વંછિત-ફળ દાતાર-સુવિધિ૦
નિજ વાને કરી જીપતીરે, નિરમલ ગંગ-તરંગ
સુંદર કાયા જેહની રે, એક-શત ધનુષ ઉત્તંગ—સુવિધિ૦
અજિત યક્ષ જસ દીપતો રે, દેવી સુતારા-સાર
એ પ્રભુ શાસન દેવતા રે, ટાળે વિધન-વિકાર-સુવિધિ૦
દોય લાખ પૂરવ આઉખું^૬ રે, લંછન મગર ઉદાર
તે જિનજી મુજ આપજો રે, ભાવ કહે ભવ-પાર-સુવિધિ૦

卐

(૨૨૬) (૧૦-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ મારુણી— ચૈતન ચૈતો રે—એ દેશી)

દંડરથ^૧-નરપતિ-કુલ-પૂરવગિરિ^૨ દિનકર જિનવર વંદો રે
નંદા^૩-નંદન પ્રભુ ચિર નંદો, સમતાવેલી—કંદો,
શીતલનાથો રે, ભવ-જલ, પડતાં દિયે^૪ હાથો—શીતલ૦
મેળે શિવ-પુરુષ સાથો—શીતલ૦ (૧)

દેહ-વાન જેહનો અતિ મનોહર, કનકશૈલને જીપે રે
એક લાખ પૂરવ જસ જીવિત,

શ્રી વત્સ-લંછન દીપે—શીતલ૦ (૨)

નેઉ ધનુષ-માન તનુ સોહે, જેહનું નિરુપમ રૂપો રે
જે દેખીને રૂપતણો મદ, છંડે સુરના ભૂપો—શીતલ૦
ભદ્રિલપુરનો રાજા રાજે, આદિવંશ-અવતંસો રે
મમ-માનસ માનસ-સરે હંસો,

સુર-નર-રચિત પ્રશંસો—શીતલ૦ (૪)

અઘાસુર વર દેવી અશોકા જસ શાસનસુર રાજે રે
ભાવ કહે એ દશમો જિનવર, સેવક-વૃંદ નિવાજે—શીતલ૦

ક્ર

(૨૨૭) (૧૦-૨૦) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ કેદારો-હીર ઉતારે હો ભવપાર-એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિન ગુણ-ગાન;

કરો ભવિયણુ! ધ્યાન શુભ ધરી, મન કરી એક તાન-શ્રી૦

વિષ્ણુ ભૂપતિ-તાત માતા, વિષ્ણુદેવી પ્રધાન

સિંહપુરનો નાથ સત્ત્વે, સખલ સિંહ સમાન—શ્રી૦ (૨)

લંછન ખડગી-જીવ અર્ધસી,^૧ ધનુષ સ^૨-તનુ-માન

ઋષભ^૩-કુલ-માન સરોવર-હંસ પુણ્યનિધાન—શ્રી૦ (૩)

યક્ષ યક્ષેસર સુરી વળી, માનવી અભિધાન

જસ શાસનદેવ સોહે, સકલ-સિદ્ધિનિદાન—શ્રી૦ (૪)

લાખ ચંદ્રાંશી વરસ જીવિત, દેહ ચંપકવાન

ભાવ કહે ઇચ્છારમો જિન, દિવ્યો મુજ વરદાન—શ્રી૦ (૫)

ક્ર

(૨૧૮) (૧૦-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન

(રાગ કેદારો-વધરાગી લાલ લાલ હો-એ દેશી)

મન-મંદિર માંહિ વસો, શ્રી વાસુપૂજ્યજિન સૂર^૧
 દૂરે જાયે તિહાં થકી, જિન મોહ-તિમિરનું^૨ પૂર-મન૦
 મનોહર લાલ લાલ હો, જેહનું જગ અધિકું-^૩નૂર-મનો૦
 જેણે મોહ કરયો ચકચૂર મન૦ (૧)

વંશ-ધક્ષાગ શિરોમણિ, વાસુપૂજ્ય નરેસર ધન્ન
 ધન-ધન તસ રાણી જયા, જસ ઉદરે પ્રભુ ઉતપન્ન-મન૦
 ચંપાનચરીએ અવતર્યો, વર-વિદ્યુમઝ સુંદર અંગ
 લંછન મહિષ મનોહરુ, પ્રભુ સિત્તરિ^૪ ધનુષ ઉત્તંગ-મન૦
 લાખ બહોત્તર વરખનું. જસ જીવિત જસલંડાર^૫
 ચંડા શાસનદેવતા, જસ સેવે યક્ષ કુમાર-મન૦ (૪)
 સેવક-જનને દાખતો, લવ-સાયર^૭ કેરો પાર
 ભાવ કહે જિન બારમો, દેખાડે શિવપુર બાર-મન૦

卐

(૨૨૯) (૧૦-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ વેલાઉલ-જયો ઘરિ હીરજી ઘરિ આવે-એ દેશી)

વિમલ-જિનેસરરાયા, તેરસમા સ્વામિ સુહાયા

વંશ^૧-ધક્ષાગ-રોહણુગિરિ-સુરમણિ,
 નરમણિ^૨ પ્રભુમેં પાયા-વિમલ (૧)

કંપિલપુર કૃતબ્રહ્મ^૩ નરેસર, સ્યામારાણી-જયા^૪
 સાઠ ધનુષ તનુ માને વાને, કંચનશૈલ^૫ છાયા^૭-વિમલ૦
 લંછન-મિસિ અહનિશિ જસ સેવે, આવી વરાહ સુહાયા

માનું ભૂમિ-ભારથી ભાગા, જિનવર-શરણે આયા—વિમલ^૦
 સાઠ લાખ સંવત્સર જીવિત, જીપે^૮ મત્સર માયા
 છન્નુહ સુર-વર વિજિતા દેવી, શાસન-સુર સુહદાયા
 વિમલ^૦ (૪)

ગુણ-મણિ-મંડિત દંડિત^૯-દુરમતિ,

ખંડિત^{૧૦}-પાપ-ઉપાયા

ભાવ કહે ભવમાંહિ ભમતાં, એ પ્રભુ પુણ્યે પાયા—વિમલ^૦

ક

(૨૩૦) (૧૦-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
 (રાગ વેલાઉલ-હીરજીકો દરિસન દેખ્યો મેં ભોર એ-દેશી.)
 સેવો ! ભવિયજી ! નાથ ! અનંત !
 ચઉદશમો જિન-અનંત સુહાકર^૧,

અનંત-ગુણાકર કીરતિ અનંત—સેવો^૦ (૧)

વંશ-ધક્ષાગ-નંદનવન-સુરતરૂ, સીંહસેન-રાય-નંદન સંત
 સુજસા જસવતી હુધ જગમાં,

જે જિનને જનમી^૨ ગુણવંત—સેવો^૦ (૨)

નયરી અચેદ્યા પ્રભુનો મહિમા, મહિમાંહે વ્યાપે સુ-મહંત
 કંચન-કાંતિ દેહ જસ સોહે,

સુર^૩શુર કેરો ગરવ હરંત—સેવો^૦ (૩)

ત્રીસ લાખ વત્સર જસ જીવિત, સીંચાણો લંછન સોહંત
 ધનુષ પંચાશ ઉન્નત તનુ ઓપે^૪,

રૂપે ત્રિભુવન-મન મોહંત—સેવો^૦ (૪)

સુર પાતાલ અંકુશાદેવી, ચરણ-કમલ જસ રમલિ^૧કરંત
ભાવમુનિ મનમાંહિ ધ્યાવે,

તે જિનતું અભિધાન સુમંત—સેવો૦ (૫)

卐

(૨૩૧) (૧૦-૧૧) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ સારંગ-ઉદ્ધિસુત સુંદર વદન સુહાયા—એ દેશી.)
ધરમજિન ! ધરમતણે દાતાર !

પન્નરમો જિન મન મો^૧ મોરે,

મગંલ^૨તરૂ જલધાર—ધરમ૦ (૧)

રિષભ-વંશ-મુક્તામણિ મનોહર, દીપે તેજે સાર
માત સુવ્રતા ભાનુ નરેસર, નંદન પ્રાણુ—આધાર—ધરમ૦
પણુતાલીશ ધનુષ તનુ ઉન્નત, રચણુપુરી અવતાર
વાસુદેવ^૩-ચીવરને જીપે, જસ તનુ-વરણુ ઉદાર—ધરમ૦
લંછન વજ્ર ધરંત હરંતો, પાતકજ-વૈરિ-વિકાર
જસ દસ લાખ વરસ વર—જીવિત,

સુકૃતતણે ભંડાર—ધરમ૦ (૪)

કિન્નર સુર પણુણુત્તી દેવી, જસ સેવે સુખકાર
ભાવ કહે તે પ્રભુ મુજ દેજો, ભવ-સાયરનો પાર—ધરમ૦

卐

(૨૩૨) (૧૦-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન

(રાગ સામેરી-વીરા તેરી ગતિ યું નર્ધ એ-દેશી.)

શાંતિપ્રભુ ! સોહે પરમ-દયાલા

સોલસમો જિન પંચમ ચક્રી, ગુણુ ગાવે સુર^૧-આલા-શાંતિ૦

વંશ^૨-ધક્ષાગ-સદન-વર દીપક, તેજ તપે અસરાલા^૩
 દેહતણે વાને કરી જીપે, બચી^૪ ચંપકમાલા-શાંતિ૦ (૨)
 વિશ્વસેન-નરવર-કુલ મંડણ, ખંડે મોહ જંબલા
 અચિરાનો નંદન ચિર પ્રતપો,

સ-ચરાચર-પ્રતિપાલ-શાંતિ૦ (૩)

ચ્યાલીસ ધનુષ માન તનુરાજે, હથિણાઉર ભૂપાલા
 જીવિત લાખ વરસ જસ સુંદર,

મૃગ-લંછન સુકુમાલા-શાંતિ૦ (૪)

ગરૂડ યક્ષ નિરવાણિ દેવી, સેવિત ચરણ-મયાલા^૬
 ભાવમુનિ જિનને સેવંતો, પામે લચ્છી વિશાલા-શાંતિ૦

ક

(૨૩૩) (૧૦-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-કાફી)

સેવો ભાવે શ્રી કુંથુ-જિણેસર સ્વામી

રિષભ-વંશભૂષણ ગત^૧-દૂષણ,

નિત પ્રણમું શિર નામી-સેવો૦ (૧)

નિજ-તેજે જિત^૨ સૂરસૂરનૃપ, અંગજ સુરગજગામી^૩

નંદન શ્રી^૪-નંદનજિણ જેણે, જીત્યો કામ હરામી-સેવો૦

અજ લંછન ગજપુરનો^૫ નાયક, ત્રિભુવન-વનઆરામી

દેહતણે વાને કરી જીતી, અલિરામી અલિરામી-સેવો૦

અંગ તુંગ પણતીસ ધનુષ જસ, દેખત દુરમતિ વામી

વરસ સહસ પંચાણું જીવિત, ભોગવી શિવગતિગામી-સેવો૦

સુર ગંધર્વ અચ્યુતા દેવી; જસ સેવે જસકામી

સત્તરમો જિન-સત્તમ નમતાં,

ભાવે શુભ મતિ પામી—સેવોં (૫)

卐

(૨૩૪) (૧૦-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ કાફી—પ્રભુ નેકનજર કરી જોઈએ—એ દેશી)

શ્રી અર-જિનવર જગદીસરુ, પ્રભુ કોપ-દાવાનળ મેહ રે
નંદાવર્ત^૧ સુલંછન શોભિત,

ગુણ-મણિમંડિત દેહ રે—શ્રી૦ (૧)

રાય સુદર્શનકુંવરૂ, મુજ દરિસણ ઘો ગુણવંત રે
દેવીનંદન રૂપ નિહાળી, દેવી^૧પણ મોહંત રે—શ્રી૦ (૨)
રિષલવંશ-મલયાચળે, પ્રભુ ચંદનવૃક્ષ—સમાન રે
કમલ^૨-ગર્ભ-પરિ ગોરસ-ગૌરવ,

ત્રીસ ધનુષ તનુ માન રે—શ્રી૦ (૩)

દાખે^૩ દેવ અઢારમો, શીલાંગ સહસ અઢાર રે
વરસ સહસ ચંદ્રાશી જીવિત,

હતિથણાઉર-અવતાર રે—શ્રી (૪)

સુર જખિંદો ધારિણી, દેવી સેવે જસ પાય રે,
ભાવ કહે તે જિનવર નામે, મંગલમાલી થાય રે—શ્રી૦

卐

(૨૩૫) (૧૦-૧૮) શ્રી મલિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ નટ—મહાવીર મેરો લાલન—એ દેશી.)

શ્રી મલિ-જિણેસર ઉપગારી

ઝોગણીસમો તીર્થ^૪ કર સોહે, જનમ થકી જે બ્રહ્મચારી—શ્રી૦

મિથિલાનગરી કુંભનરેસર, પ્રભાવતી તસ વર નારી
તસ કુખે અવતાર હુઓ જસ,

સયલ-જંતુ-હુખ અપહારી—૦ (૨)

અંગને^૧ રંગે^૨ ગંધ તરંગે, નીલકમલ વન જયકારી
પંચવીસ ધનુ ઉન્નત નિરુપમ^૩-રૂપ-

વિરાજિત તનુ ધારી—શ્રી૦ (૩)

સહસ પંચાવન વરસ સુશ્રવિત, વંશ ઈક્ષાગ અવતારી
કુખેર સુર ઘોરોટયા દેવી, જસ સેવા સારે સારી—શ્રી૦
લંછન રૂપે જોહને સેવે, કામકુંભ શુભ અનુસારી
ભાવ કહે સેવકને તે જિન,

કરજ્યો શિવસુખ-અધિકારી—શ્રી૦ (૫)

❧

(૨૩૬)(૧૦-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિનસ્તવન
(રાગ દેવગંધાર મેરે મન અધસી આય ખની—એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રતનાથ ગુણી,

શ્રી હરિવંશમહેસર^૧ મસ્તક-મંડનરયણ મણિ—શ્રી૦ (૧)

ત્રિભુવનમિત્ર સુમિત્ર રાયસુત, કામિતર-દેવમણિ,^૩

પદમારાણી પુત્ર તણા ગુણ, ગાવે સુરરમણી^૪—શ્રી૦ (૨)

વીસ ધનુષ માને જસ કાયા,^૫ નવજલધરવરણી,

કચ્છપ-લંછનકચ્છપનીપરે, ગોપિતકરણુ ગુણી—શ્રી૦ (૩)

રાજગૃહીનો રાજા રાજે, ગૌતમ—ગોત્રમણિ,

ત્રીસ સહસ સંવત્સર શ્રવિત, ભવિક-કમલ-તરણિ^૬—શ્રી૦ (૪)

વરૂણ યજ્ઞ નરદત્તા દેવી, સેવે ભગતિ ભણી,

ભાવ કહે વીસમો જિનેસર, આપે લચ્છી ઘણી—શ્રી૦ (૫)

❧

(૨૩૭) (૧૦-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ ગોડી મનમોહન ખ્યારે નેમજી-એ દેશી]

નમિનાથ નમું એકવીસમો, જિનવર જોડી દોય હાથ રે
ઈક્ષાગવંશ ચૂડામણિ પ્રભુ, મુગતિપુરીનો^૧ સાથ રે-નમિં
નંદનવર વિજયા વરિંદનો, મોહારિ^૨ વિજય-વરકાર રે
નીલોત્પલ લંછન મનોહર, માત વપ્રાદેવી મદહાર રે^૩-નમિં
મિથિલાનયરીનો રાજ્યો, પન્નર ધનુ ઉન્નત અંગ રે,
નિજ તનુ-વાને કરી જીપતો, ચંપકનાં ફૂલ સુરંગ રે-નમિં
સુરરાય ભૂકુટિ અતિ દીપતો, ગંધારી દેવી ઉદાર રે,
જસ ચરણ-કમલ સેવે સદા, મન આણી ભગતિ અપાર રે-નમિં
દશ સહસ વરસનું આઉખું, પાળી પામ્યા પદ નિરવાણુ રે.
મુનિ ભાવ લણે તે જિનવર, મુજને ઘો કેવળનાણુરે—નમિં

(૨૩૮) (૧૦-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ ગોડી-નેમીસર વિનતિ માનીયે-એ દેશી]

નેમીસર-જિન બાવીસમોજી, વીસમો^૧ મુજ મનમાંહિ,
શ્રીહરિવંશ^૨-મેરૂ ગિરિમંડન, નંદનવન યદુવંશ,
તિહાં જે જિનવર સુરતરૂ-ઉદયો, સુરનર રચિત પ્રશંસ-નેં
સમુદ્રવિજયનૃપ શિવાદેવીસુત, શૌરીપુર અવતાર,
અંગ^૩ તુંગ^૪દશ ધનુષ મનોહર, અંજન-વરણુ ઉદાર—નેં
એક સહસ સંવત્સર જીવિત, લંછન શંખ સુહાય
સુર ગોમેધ અંબિકાદેવી, સેવતી જસ નિત પાય-નેં
કેશવનો^૫બળ-મદ જેણે ગાળ્યો, જિમ હિમ ગાળે ભાણુ;

જેણે પ્રતિજોધી ભવિષ્યણુ કોડિ, મોડી^૧ મનમથ^૨—ખાણુ—ને
રાજમતી મન—કમલ—દિવાકર, કણ્ણા—રસ લાંડાર;
તે જિનજી મનવંછિત દેજે, ભાવ કહે અણુગાર—ને૦ (૫)

ક્ર

(૨૩૯) (૧૦—૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ—જિન સ્તવન
[રાગ ધનાશ્રી—હીર ગુરૂ ! તુમ તોયા ભલિ કીની એ-દેશી]
પાસજિન ! સેવક જન આધારે,

ત્રેવીસમો પ્રભુ પુરૂષાદાણી, ભવ-સાયર ઉતારે—પાસ (૧)
અશ્વસેન નૃપ વામાદેવી, કુંવર^૩કુલ સિનગારે.
વંશધક્ષાગ—ઉદય ગિરિ^૨—દિનકર^૩,

અવગુણુ—તિમિર^૪ નિકારે^૫—પાસ૦ (૨)

નીલ વરન નવ કર ઉન્નત તનુ, કૃણિધર લાંછન ધારે
એકસો વરસ સુ—જીવિત પાલી,

મુગતિ—નયરી પાઉં ધારે—પાસ૦ (૩)

ખનારસનયરીએ જનમ્યો, જનમ—મરણુભય વારે

પાસ યક્ષ પદ્મભાવતી દેવી, જેહની સેવા સારે—પાસ૦

કમકંઠપ^૬—દાવાનળ—જલધર, મંગલવેલી વધારે,

સેવક ભાવ—મયૂર ભની પ્રભુ, નેકનજર અખ ધારે—પાસ૦

ક્ર

(૨૪૦) (૧૦—૨૪) શ્રી મહાવીર—જિન સ્તવન
(રાગ-ધનાશ્રી મેવાડો—આજ રહો રે જિનિ ચલેર—એ દેશી)
વર્ધ્ધમાન પ્રભુ વંદીયે, ચોવીશમો જિનરાજ—ભવિજન
ક્ષત્રિયકુંડે અવતર્યો, આપે ત્રિભુવન—રાજ—ભવિ૦ વર્ધ૦
વંશધક્ષાગ—સરોવરે, જે પ્રભુ હુંસ સમાન—ભવિ૦

કનક-કમળને અપતો,^૧

જેહ તણો તનુ^૨-વાન—લવિં વર્ધં (૨)
સુત સિદ્ધારથ રાયનો, ત્રિશલા^૩જાત પ્રધાન-લવિં
વરસ બહોતેર આઉખું,

સાત હાથ તનુ માન—લવિં વર્ધં (૩)
વર્તમાન-શાસન તણો, નાયક અ-કળ અ-બીહ-લવિં
લંછન-મિસિ સેવે સદા,

જસ સત્ત્વે અત્યો સિંહ—લવિં વર્ધં (૪)
માતંગ યક્ષ સિદ્ધાધિકા, નિતુ સેવે જસ પાય-લવિં
મહાવીર-જિનરાયના,

ભાવવિજય ગુણ ગાય—લવિં વર્ધં (૫)

પૂ. શ્રી ભાવવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન ચોવિંશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

ટિપ્પણી

સ્તવન ૧૦-૧

૧. ઇંટવસ્તુ ૨. કદપવૃક્ષ ૩. બળદ ૪. સ્વર્ણ

સ્તવન ૧૦-૨

૧. લક્ષ્મીરૂપ વેલડીના મૂળ ૨. મેરૂપર્વતના શિખર
૩. પચાશ અધિક ચારસો-સાડાચારસો

સ્તવન ૧૦-૩

૧. સુખને ઉત્પન્ન કરનાર અથવા ભગવાન, ૨.
ઉપજવેલ છે જગતને આનંદ જેમણે, ૩. ઘોડો
૪. કાંતિ ૫. આયુષ્ય ૬. શ્રેષ્ઠ વહાણ જેવા

સ્તવન ૧૦-૪

૧. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૨. ઈક્ષ્વાકુવંશરૂપ
સમુદ્રમાં ચંદ્ર સમાન, ૩. પ્રભુજીના પિતાનું નામ
૪. સાડા ત્રણસો ૫. કુમતરૂપ ધૂળને હઠાવવા
પવન સમાન.

સ્તવન ૧૦-૫

૧. રાગરૂપ અંધકાર શમાવવાને=શાંત કરવા માટે
૨. અયોધ્યાનગરી ૩. સેવકની જેમ,

સ્તવન ૧૦-૬

૧. ઋષભદેવ પ્રભુના કુલ=ઈક્ષ્વાકુરૂપ કમળમાં રાજહંસ
૨. ધર નામના ધરાધર=રાજના ૩. મહા=મોટો
- ધરણિધર=પર્વત=મેરૂ પર્વત તેની જેમ ધીર ૪.
- મુનિઓના મનરૂપ વૃક્ષના કીર=પોપટ જેવા ૫,
- ઉગતા સૂર્યના બિંબને ૬. આયુષ્ય.

સ્તવન ૧૦-૭

૧. નજીકમાં ૨. સેવા કરે ૩. પ્રતિઠરાજ (પ્રભુજીના
- પિતાનું નામ) ૪. પૃથ્વીરાણીના પુત્ર ૫. સોનાનો
- ગર્વ, ૬. ઋષભદેવ પ્રભુના વંશરૂપ સમુદ્રમાં ચિંતા-
- મણિ સમા.

સ્તવન ૧૦-૮

૧. શ્રેષ્ઠપુત્ર ૨. પુત્ર ૩. ચંદ્ર જેવા મુખવાળા ૪.
- શરીરની કાંતિથી ૫. ચંદ્ર ૬. ઋષભદેવ પ્રભુના
- વંશમાં સૂર્ય જેવા ૭. સુંદર.

સ્તવન ૧૦-૯

૧. પ્રભુજીની માતાનું નામ, ૨. સુંદર ૩. ઈક્ષ્વાકુ-
- વંશરૂપ મેરૂ પર્વત પર કદપવૃક્ષ જેવા હિતકાર
- (બીજી ગાથાના પૂર્વાર્દ્ધનો અર્થ)

સ્તવન ૧૦-૧૦

૧. દક્ષિણ રાજના કુળરૂપ પૂર્વ દિશાના ઉદયાચલ

પર્વત ઉપર સૂર્યસમાન (પ્રથમ ગાથાના પૂર્વાર્દ્ધનો અર્થ) ૨. નંદા દેવીના પુત્ર

સ્તવન ૧૦-૧૧

૧. એંશી, ૨. પોતાના શરીરનું પ્રમાણ ૩. ઋષભ-
દેવ પ્રભુના કુળરૂપ માનસરોવર હંસ સમા.

સ્તવન ૧૦-૧૨

૧. સૂર્ય, ૨. અંધકાર, ૩. તેજ ૪. પરવાળા ૫. સીતોર
૬. યશનો ભંડાર ૭. સંસાર સમુદ્ર નો,

સ્તવન ૧૦-૧૩

૧. ઈશ્વાકુવંશ રૂપ રોહણગિરિ પર્વતમાંથી
પ્રગટેલ દેવતાઈ મણિ જેવા ૨. રાજાઓ ૩. પ્રભુજીના
પિતાજીનું નામ ૪. રાજા ૫. પુત્ર ૬. મેરૂપર્વત
૭. કાંતિ ૮. જીતે, ૯. દંડયા છે કુમતિઓને જેણે
૧૦. ફર કર્યા છે, પાપના ઉપાયો જેણે.

સ્તવન ૧૦-૧૪

૧. સુખનો ખજાનો-સુખને કરનાર ૨. જન્મ આપ્યો
૩. બૃહસ્પતિનો અથવા સુર દેવોમાં ગુરુ=શ્રેષ્ઠ=
ઈન્દ્રનો ૪. શોભે ૫. ક્રીડા.

સ્તવન ૧૦-૧૫

૧. સ્થિર થાઓ ૨ મંગળરૂપ વૃક્ષ માટે પાણીની
ધારા જેવા, ૩ વાસુદેવના ચીવર=વસ્ત્ર=પીતાંબર
તેને ૪. પાપરૂપ ખરાબ વિકારોને

સ્તવન ૧૦-૧૬

૧. અપ્સરા ૨. ઈશ્વાકુવંશ રૂપ ઘરના શ્રેષ્ઠ દીપક
૩. અદ્વિતીય ૪. સુંદર ૫. મયાળા=સુંદર

સ્તવન ૧૦-૧૭

૧. દૂષણરહિત ૨. જીત્યો છે સૂર્ય જેણે ૩. ઐરાવણ-
હાથી જેવી ગતિવાળા ૪. શ્રી માતાના પુત્ર એવા
પ્રભુ ૫. હસ્તિનાપુરનો, ૬ પાંત્રીસ,

સ્તવન ૧૦-૧૮

૧. અપ્સરાઓ પણ ૨ કમળના મધ્યભાગની જેમ
ગો=શરીરની રસ=કાંતિ-છાયાની, ગૌરવ=શ્રેષ્ઠતા (ત્રીજી
ગાથાના ત્રીજા પાદનો અર્થ) ૩. જણાવે.

સ્તવન ૧૦-૧૯

૧. શરીરની ૨ છાયાથી ૩. અપૂર્વરૂપથી શોભતા

સ્તવન ૧૦-૨૦

૧. શ્રી હરિવંશના મોટા રાજાઓના મસ્તકને
શોભવનાર રત્નના મણિ જેવા (૧લી ગાથાના
પૂર્વાર્દ્ધનો અર્થ) ૨. ઇષ્ટ વસ્તુ ૩. ચિંતામણિ ૪.
૪. અપ્સરાઓ ૫. નવા=આષાઢી મેઘ જેવા વણ-
વાળી ૬. કાચબાની જેમ ૭. ગોપવેલ ઇન્દ્રિયોવાળા
૮. સૂર્ય

સ્તવન ૧૦-૨૧

૧. સોબતી ૨. મોહરૂપ શત્રુના વિજયને શ્રેષ્ઠ રીતે
કરનાર ૩. પુત્ર.

સ્તવન ૧૦-૨૨

૧. વિશ્રામ કરો=વસો=ટકો ૨ શ્રી હરિવંશ રૂપ
મેરૂપર્વતની શોભારૂપ નંદનવન જેવા યદુવંશમાં

જે પ્રભુ કલ્પવૃક્ષ જેવા થયા અને દેવો તથા મનુષ્યો એ
 જેમની પ્રશંસા કરી છે. તેવા (પ્રથમ ગાથાનો અર્થ)
 ૩. શરીર ૪. ઊંચું ૫. શ્રી કૃષ્ણ વાસુદેવનો ૬. તોડી
 ૭. કામદેવ.

સ્તવન ૧૦-૨૩

૧. કુળના શણગારસમા ૨. ઉદ્યાચલ પર્વત ૩.
 સૂર્ય ૪. અંધારૂં ૫. કરે

સ્તવન ૧૦-૨૪

૧. જીતનાર ૨. શરીરનો રંગ ૩. પુત્ર.

પૂ. શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન ચોવિંશી

[૧૧]

(૨૪૧) (૧૧-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન
(છબીલે લાલન-એ દેશી)

શેત્રુંજી^૧ શિરશેહર, દુખહર આદિ જિણુંદ-સોલાગી સુંદર
મઠદેવીનો નંદન, સુખસુરતરૂનો કંદ-રમો મનમંદિર (૧)
સકળ કળા જિણે શીખતી, વર્ત્તાવ્યો વ્યવહાર—સો૦
યુગલા-ધર્મ નિવારીઓ, દેખાડ્યો આચાર—સો૦ (૨)
નમિ-વિનમિ નિવાળયા૩, કીધા વિદ્યાવંત—સો૦
બાહુબળી પ્રતિબૂઝવ્યો, તું મોટો ભગવંત—સો૦ (૩)

સેવા કરતાં સ્વામીની, લહીયેં મુગતિ નિવાસ—સો૦

કીરતિવિજય ઉવઝાયનો, વિનય કરે અરદાસ^૪—સો૦ (૪)

ક

(૨૪૨) (૧૧-૨) શ્રી અજિતનાથ—જિન સ્તવન

(રાગ માણી-સાધુ શિરોમણિ સદ્ગુરુ વંદીયે રે—એ દેશી)

વિજય સમોપે^૧ (સમપે^૧) સુત વિજયા તણો રે,

હરખ ઘણો જસ નામ

અજિત-જિનેસર ! ભુવન^૨-દિણેસરું રે,

ગુણ^૩-મંડલ અલિરામ-વિજય૦ (૧)

ગજપતિ^૪-લંછન ગજગતિ^૫ ચાલતો રે,

ગજવર^૬-પતિ સમરતથ

મોહ^૭-મહીરૂહ-મૂળ ઉખેળવા^૮ રે,

વડહઘવાહે^૯ હત્ય-વિજય૦ (૨)

મન-મંદિરમાં આવી મુજ રમો રે,

વિનય કહે મોરા નાથ

રાત-દિવસ હું તુમ સેવા કરું રે,

નહિ છંડું તુમ સાથ—વિજય૦ (૩)

ક

(૨૪૩) (૧૧-૩) શ્રી સંભવનાથ—જિન સ્તવન

(રાગ—સિંધુઓ)

સેના^૧-નંદન^૨ નંદનવન જિશ્યો, સંભવ સુખદાતાર તારિન રે

શરણે આવ્યો હું સમરતથ ભણી રે,

મહારી દુરગતિ દૂરે નિવાર^૩ વારિન રે

સેના-નંદન નંદનવન જિશ્યો રે—(૧)

સોવન-ચંપક વાને સોહામણો રે,
 સરસ સલૂણો^૩ દેહ જોડને રે
 મેહ થયો મુજ^૪ ચરણે ભેટવા,
 કેવળ-કમળા ગેહ એહન રે—સેના૦ (૨)
 હયવર લંછન કુંઝર જિતારિનો રે,
 કામિત-સુરવર વેલિ બેલિન^૫ રે
 વિનય કરે કર જોડી વિનતી રે,
 ભવ-સાયરની રેલિ^૬ કેલિન^૭ રે—સેના૦ (૩)

卐

(૨૪૪) (૧૧-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
 (રાગ આસાઉરી-આજ આણુંદ ભયો તપગચ્છમાં એ—દેશી)
 સંવર^૧-નંદન શ્રી અભિનંદન, ચંદન શીતલ વાણી રે
 કેશર અગર કપૂરે પુજે,
 ભાવ-ભગતિ મન આણી રે—સંવર૦ (૧)
 દ્વેષ નિવારો ! રાગ મ ધારો ! એ છે દુઃખની આણી રે
 વીતરાગના ચરણ આરાહો,^૨
 પાર લહો જિમ પ્રાણી રે—સંવર૦ (૨)
 સિદ્ધારંથા^૩-કુંઝરની સેવા, મુગતિ હેત ઈમ જાણી રે
 તન મન વચન વિમલ કરી વંદો,
 વિનય વદે ઈમ વાણી રે—સંવર૦ (૩)

(૨૪૫) (૧૧-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(ગિર્યા ગુણ વીરજી-એ દેશી.)

વંદું જિનવર પાંચમોજી, વિરતિ^૧-વધૂ લરતાર
મુગતિ-પંથ દેખાડવાજી, જિણે લીધો અવતાર^૨
પૂજે રે ! લવિજન ! સુમતિ સુમતિ-દાતાર—(૧)

ધન ધન માતા મંગલાજી^૩, જસ સુત જગ આધાર
કરૂણા સાચર સુંદરજી, ધરમ^૪-લતા જલધાર—પૂજો (૨)
મેઘ^૫ મહીપતિ કુળતિલોજી મુખ^૬-જિત પૂનિમચંદ
શરણ હજો ! મુજ તાહરજી, વિનય લણે આનંદ—પૂજો

ક્ર

(૨૪૬) (૧૧-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(રાગ - મલહાર)

પદ્મપ્રભની સેવા કરતાં, લહીંચે સુખની કોડી રે લાલ
પુત્ર કલત્ર^૧ પરિવાર વિરાજે,

અવિહત અંધવ જોડી રે લાલ—પદ્મ (૧)

રાગ વિયોગ સયલ લય નાસે, અંગે ન આવે જોડિ^૨ રે લાલ
માત સુસીમા નંદન નમતાં,

સંપદા આવે દોડી રે લાલ—પદ્મ (૨)

મુણ રે પ્રાણી ! હિતુઈ^૪ વાણી, કર્મ લણા મદ મોડી રે લાલ
વિનય કહે ધર^૫-ભૂધર^૬ કુંઅર,

સેવો જો કર જોડી રે લાલ—પદ્મ (૩)

ક્ર

(૨૪૭)[અ](૧૧-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન
(હાલ—પનાની)

જ રે મહારે સમરૂં સ્વામી સુપાસ,
પૃથ્વી માતા ઉદરે ધરયેરે—જ રે જ
જ રે મહારે પઠકિ^૧નરેસર કુળતિલો,
મુગતિ^૨ વધૂયે સાંઈ^૩વર્યો^૪—જ રે જ (૧)
જ રે મહારે સોભાગી સુખ સાગર,
ગુણ-મણિનો આવાસડો^૫રે—જ રે જ
જ રે મહારે સુર નર કિન્નર સુંદરી,
હરષે ગાયેં રાસડો રે—જ રે જ (૨)
જ રે મહારે દરિશણ^૬ પ્રભુનું દેખતાં,
નયણાં અમીયેં આંજિયે—જ રે જ
જ રે મહારે કીર્તિવિજય વાયક તણા,
વિનય તણું મન રંજયે—જ રે જ (૩)

ક

(૨૪૭)[આ](૧૧-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
[મેઘ મનિ ચિંતવે—એ દેશી]

સમરથ સ્વામી સાતમેરે, સ્વસ્તિક લાંછન પાય,
પઠકિ નરેસર કુળ-તિલોરે, પૃથ્વી ધનધન માયોરે-દેવ સુપાસજી
નામે લીલવિલાસરે, પુણ્ય-પ્રકાશજી (૧)
પરમેસર પગલાં ઠવે, કંચનકમળેં સાર,
ઈતિ^૧સકળ નાસે તિહાં, જિહાં પ્રભુ કરે એ વિહારે રે-દેવ૦
ઇદ્રધ્વજ અતિ લહલહે^૨, જોઆણુ સહસ તસ માન,

તસ વાયેં માનું દુઃખ પરાં^૩, નાસેં જિન સૂકાં પાનો રે-દેવં
કીર્તિ^૧વિજય ઉવઝાયનો, વિનયવિજય ગુણ ગાય,
ભવે-ભવે ભગતિ તુમહારડી, હિયડે અધિકી સુહાય રે-દેવં

卐

(૨૪૮) (૧૧-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન
ચાલો સખી રે ! પ્રભુને પૂજવા રે,

ચંદ્રપ્રભ જિનરાય—મોરાં લાલ રે
ચંદ્ર તણી પરે નિરમલી રે, ચંદ્ર સુકોમલ કાય
—મોરાં લાલ રે (૧)

વદન પૂનમનો ચાંદલો રે, ચાંદો લાંછણ પાય—મોરા લાલ રે
ચંદ્ર તણી પરે મહમહે^૧રે, શ્વાસ-ઉશ્વાસ સુહાય
—મોરાં લાલ રે. (૨)

ચંદ્ર-ચકોર તણી પરેરે, વિંધ્યાચલ^૨જિમ નાગ^૩—મોરા લાલ રે
વિનય કહે તિમ મુજ હજો રે, ભવે-ભવે તુજશ્યુ^૪ રાગ
—મોરાં લાલ રે. (૩)

卐

(૨૪૯) (૧૧-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
સુવિધિજિન નાથ નામથીએ,

પરમલ^૧ મંગળ-માળ તો-ભાવે પૂજા કરૂં એ
કેસર ચંદન મૃગમદે^૨એ, તિલક કીજે પ્રભુ ભાલતો^૩—ભાં
માલા બહુ^૪—વણુ^૫ની ફૂલનીએ, સોહીએ^૬ઉજલે^૭અંગતો-ભાવે
રજત^૮—ગિરિ શિખર ઉપર ચથાએ,^૯

સુરપતિ^૯—ધનુષનો રંગતો—ભાવેં (૨)
પુષ્પદંતાભિધ^{૧૦}જિનવરૂએ, સુગ્રીવ રાય કુળ-ચંદ તો-ભાવેં

વિનય કરતાં પ્રભુથી લહુંએ, પરમ-પદ પરમ આનંદ તો
—લાવે૦ (૩)

卐

(૨૫૦) (૧૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
(આવ્યો માસ વસંત-એ દેશી.)

શીતલ સરોવર^૧-તિલક નીર^૨ નદી તણું રે,
શીતલ સાર^૩ કપૂરનું પૂર સોહામણું રે
શીતલ સજ્જન મન કે વન નંદન ઘણું રે,
શીતલ કમલ-કદંબ કે સજ્જન પેખણું^૪ રે. (૧)

શીતલ જનની^૫-હિતજ કે તેજ મયંકનું^૬ રે,
શીતલ અંગે વિલેપન ચંદન-પંકનું એ
શીતલ જલધર છાંડ કે બાંડ વાલિમનીએ^૭,
શીતલ સરસ ઉદાર કે વાડી રંભનીરે (૨)

એહથી શીતલ સંત કે શીતલ દેવના રે,
ચરણ-કમલશ્યુ પ્રીતિ કે લાવે સેવના રે
પાપ તણા સંતાપ કે જેહથી ઉગ્દશમે રે,
વિનયવિજય કરજોડી કે પ્રભુ ચરણે નમે રે (૩)

卐

(૨૫૧) (૧૧-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
વંદું જિન શ્રેયાંસ, હંસ તણી પરિ^૧,

મુનિજન-મનકમલે રમેએ (૧)
મુજ મન તરૂચર^૨ છાંડ, સ્વામી અનુસરો,
જનમ સફળ માહરો કરોએ. (૨)

વિષ્ણુ નરેસર વંશ, ધબ્બ તણી પરે,
 જેણે કીધો જગે ગાજતોએ. (૩)
 નિસુણો ! વયણ મુજ તાત, હું લમીયો ઘણું,
 ભવ-સાયરના પૂરમાં^૪એ. (૪)
 હવે નિજ પાસે રાખો, દાખો શુભમતિ,
 વિનય કરે ઈમ વિનતિ એ. (૫)

卐

(૨૫૮) (૧૧-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિનસ્તવન

(પરવ પજુસણ આવીયા રે-એ દેશી.)

શ્રી વસુપૂજ્ય નરેસર રે, નંદ^૧ જયા જસ માય
 શ્રી વાસુપૂજ્યને પૂજતાં રે, મંદિર રિદ્ધિ ભસાય
 ભવિક-જન ! પૂજો એ જિનરાય,
 જિમ ભવ-જલધિ તરાય—ભવિક૦

મુગતિનો એહ ઉપાય ભવિક૦ (૧)

સોહો સોવન-સિંહાસનેરે, કુકુંભ^૨-વરણી કાય
 જિન કંચનગિરિ ઉપરે રે, નૂતન^૩-ભાણુ સુહાય—ભવિક૦ (૨)
 લાંછન મિસિ^૪ વિનતિ કરે રે, મહિષીસુત^૫ જસ પાય
 લોકે હું સંતાપીઓ રે, છુટું તુમહ પસાય—ભાવિક૦ (૩)
 મન^૬ રંજે એ રાતડો રે, એ તો જુગતો^૭ ન્યાય
 પણ જે ઉજ્જવલ મન કરે રે,

તે તો અચરિજ થાય—ભવિક૦ (૪)

બાર^૮ ઉઘાડેં મુગતિનાં રે, બારસમો જિનરાય
 કીર્તિ^૯વિજય ઉવઝાયનો રે,

વિનયવિજય ગુણ ગાય—ભવિક૦ (૫)

卐

(૨૫૩) (૧૧-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(બહિની! જેહને જેહસ્થુ' રંગ—એ દેશી.)

રમણ કરે મન-મંદિરે રે, વિમલ-કમલ મુખ દેવ
વિમલ જનમ કરવા લાણી રે, સુર-નર સારે સેવ રે
ભવિજન! સેવો! વિમલજિણુંદ,

ભવ^૨-સંકટ-રચણી દિણુંદ—ભવિં

જન૩-લોચન શારદયંદ રે..... ભવિં (૧)

વિમલ ચરણ નખ સોહીયે' રે, અરણ્ય^૪વરણ જિમ ચોળપ
માનું દશ દિશિ નારીના રે, રચણ^૬-અરિસા ઓળ^૭ રે -ભવિં
વિમલ ચરણ નખ-દરપણે રે, જે જોયે' નિજ રૂપ
મંગળ-માળા તસ મિળે રે,

મંદિર રિદ્ધિ અનૂપ રે—ભવિં (૩)

વિમલ વચન રસ વરસતો રે, વિમલ નયણ અદ્ભુત
દીપાવે' કુળ આપણું રે, શ્રી કૃતવરમા^૮-પૂત રે -ભવિં
શમ્ભારાણીએ જનમીયો રે, કંચન-વિમલ-શરીર
વિનય વસે' તુમ પાઉલે^૯ રે,

જિમ સહકારે^{૧૦}કીર^{૧૧}રે—ભવિં (૫)

卐

(૨૫૪) (૧૧-૧૪). શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(ઋષભજી અમકું તારે રે—એ દેશી)

ગુણ અનંત-અરિહંતના રે, જિનપતિ તેજ અનંત
મુખ અનંત સહજે દીયે' રે, સેવતાં ભગવંત—
અનંતજી! આવો અધિક ઉછાહ,

મુજ મન-મંદિર માંહિ—અનંતજી (૧)

મુખ અનંત જો મુજ હોયેં રે. મુખે મુખે જીભ અનંત
ગુણ અનંતના બોલતાં રે,

તોહિ ન આવે અંત—અનંતજી૦ (૨)

જ્ઞાન અનંત મુજ હીઓ રે, દરિશણુ રિદ્ધિ અનંત
વિનય લણે તુમહથી હજો રે,

મુજનેં પુણ્ય અનંત—અનંતજી૦ (૩)

卐

(૨૫૫) (૧૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(હાલ—ધૂઆરિનો)

ધર્મનાથનેં સેવતાં રે, હોયે ધર્મ અપાર

ધર્મથી સુખ પામીયેં રે રે, એહ છે વાત નિરધાર

સખિ ! આવો જિનવર પૂજ્યો રે !

સખિ ! કેસર અંદન લાવ સખિ !

ફૂલનાં મૂલ કરાવિયેં હો—સખિ૦ (૧)

પન્નરમો જિન પૂજવા રે, સુર-નર-કિન્નર કોડિ

આવેં જાવેં પ્રભુ તણી રે, કીરતિ બે કર જોડી—સખિ૦ (૨)

ધન ધન માતા સુમતા રે, જોણિ બધો એ પૂત

સોભાગી સુખદાયકો રે, દોલત અતિ અદ્ભુત—સખિ૦

ભાનુ રાય કુળ પુષ્કરે^૧ રે, મેરો પ્રભુ ભાણુ^૨ સમાન

પ્રથમ દાન વરસી હીઉ રે, હવે દીયેં સમક્ષિ દાન—સખિ૦

કીરતિવિજય ઉવઝાયનો રે, વિનય નમે તુમહ પાય

બોધિબીજ દેજો સદા રે, માંગે છે એહ પસાય—સખિ૦

卐

(૨૫૬) (૧૧-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ઋષભનો વંશ રચણાયરો—એ દેશી)

શાંતિજિનેસર સોળમો, પાંચમો ચકવર્તિ^૧ જાણો રે
ચોસઠ સહસ વધૂ^૧ધણી,

પ્રણમો ખટ ખંડ રાણો રે—શાંતિં (૧)

ઘોર વિઘન ધન^૨ સંહરે, જિમ પરચંડ^૩ સમીર^૪ રે;
દુઃખદાવાનળ ઓદહવે^૫,

જિમ નવ^૫ જલધર^૬ નીર રે—શાંતિં (૨)

કીર્તિવિજય ઉવઝાયનો, વિનય વદે^૭ ઈમ વાણી રે

શાંતિજિનેસર સેવના, અવિહત-પુણ્યની ખાણી રે—શાંતિં

(૨૫૭) (૧૧-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(ઉત્તર દખિણ હુંતિ હરણાલિ—એ દેશી)

કુંથુજિનેસર વંદીએ, સખિ! સત્તરમો દેવ રે

સખિ! દેવની સેવ કરો, મન—રંગશુ^૧ એ (૧)

પુરરાય સુત સુંદર, શ્રીરાણીનો નંદ રે

સખિ! નંદને ચંદ જિશ્યુ^૨, મુખ શોભીયે^૩એ (૨)

નવ-નિધિ ચઉદ રચણ તણી, જેણે સંપદા છાંડી રે

સખિ! છાંડીને માંડી પ્રીતિ, વિરતી સમીએ (૩)

નામ જપતાં જિન તણું, સખિ! પાતક જાયે^૪ રે

સખિ! જાયે^૪ ને થાયે^૫ વંછિત મન તણુંએ (૪)

કીર્તિવિજય ઉવઝાયનો, સખિ! સેવક બોલે રે

સખિ! બોલે^૬ ઈમ નહીં કેા તોલે પ્રભુ તણે એ (૫)

(૨૫૮) (૧૧-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
(ભાવના માલતી ચુસીએ-એ દેશી)

અર તણા ગુણુ ઘણા સમરતાં, નર હુયેં નિરમલ ગાત રે
દિનકર^૧-કિરણના સંગથી,

જિમ હુયેં વિમલ પ્રભાત રે—અર૦ (૧)
કરમનું પંજરૂર જાજરૂં,^૨ જિમ કયું તે જગનાથ રે
તિમ અમ્હ લવ-અંધ છેદવા,

કાં ન વાહો^૪ પ્રભુ! હાથ રે—અર૦ (૨)
પ્રભુ નિવારો અમ્હ આપદા,^૫ જિમ નિવાર્યા ધન^૬-ઘાતી રે
જિમ તુમ્હે કેવલ પામીયું,

તે અહમને^૭ કહો ભાતિ^૮ રે—અર૦ (૩)
કર્મના કાઠીયા અમ્હ નડે, તેહને સ્વામી! તું વાર રે
કામિની^૯-નદિએ નર રોલવે,^૯

તેહથી નાથ! અમ્હ તાર રે—અર૦ (૪)
કીર્તિવિજય ઉવઝાયનો, વિનવે શીશ એક બોલ રે
દેવી રાણી તણા પુત્ર તું,

બાર શિવ-પુરતણું બોલ રે—અર૦ (૫)

ક

(૨૫૯) (૧૧-૧૮) શ્રી મદલિનાથ-જિન સ્તવન

(મહારા ગુરુજી! તુમહરયું ધરમસનેહ—એ દેશી)

મદલી તણા ગુણુ ગાયવાળ, ઉલટ^૧ અંગે થાય
ઉત્કંઠા અધિકી હુયેંજી, હિયડું હરખે ભરાય

સુણિજી^૨, ખિણ મન આણો કામ,
સમરો પ્રભુનું નામ, જિમ સીએ તુમ કામ-સુણિજી૦ (૧)

કુંભરાય કુળદીપિકા રે, દીપાલી સ્ત્રીબત
 સુર-નર પતિ સેવા કરે રે, મોટી અચરિત વાત-સુણિં
 કરી સોવનની પુતલી રે, માંહિ મુકાવીયો અમ્હાર
 પૂરવ મિત્ર સમજાવીયા રે, તે દેખાડી વિકાર-સુણીં
 જિમ અમ્હનેં પ્રતિબોધવાળ, માંડો કોઈ ઉપાય
 વિનય કહે પ્રભુ ! તિમ કરોળ,
 જિમ અમ્હ મોહ પલાય^૩—સુણિં (૪)

卐

(૨૬૦) (૧૧-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-સ્તવન
 (મારગે વહે ઉતાવળો એ—દેશી)

મન^૧-મધુકર ! સુણ વાતડી, તજ^૨ અવર સવાદ^૩
 જિન^૪-ગુણ-કુસુમ સવાદથી, ટળેં સવિ વિખવાદ—મન૦
 વિષય^૫ધતૂરો મૂકિયે, તે માંહિ નથી ગંધ
 નારી^૬-વિજયા પરિહરે, મ મ થાઈશ તું અંધ—મન૦ (૨)
 સોળ કષાય એ કેરડા,^૭ તેથી રહેજે દૂર
 તે કંટક છે ખાપડા, તુન્હે કરશેં ચૂર— મન૦ (૩)
 વિસમો^૮ પણ તપ^{૧૦}-કેવડો, આદરિ^{૧૧} ગુણ^{૧૨} બાણ
 જે પરિણામે રૂઅડો, તેહની મ કરસિ કાંણ^{૧૩}—મન૦ (૪)
 મુનિસુવ્રત પદ-પંકજે જો તું પૂરે વાસ
 વિનય લણે તો તાહરી, પોહેંચે સઘળી આસ—મન૦

卐

(૨૬૧) (૧૧-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(તે તરીયા ભાઈ ! તે તરીયા—એ દેશી)

શ્રીનમિનાથને ચરણે નમતાં, મન-ગમતાં સુખ લહીયેં રે
ભવ-જંગલમાં ભમતાં રહીએ,^૧

કર્મનિકાચિત દહીએ રે—શ્રી૦ (૧)

સમક્ષિત-શિવપુરમાંહિ પોહોચાડે, સમક્ષિત ધરમ-આધાર રે
શ્રીજિનવરની પૂજા કરીયે, એ સમક્ષિતનું સાર^૩ રે—શ્રી૦ (૪)
જે સમક્ષિતથી હોયે ઉપરાંઠાજ, તે સુખ જાયે નાઠાં રે
જે કહે જિન-પૂજા નહી કીજેં,

તેહનું નામ નહી લીજે રે—શ્રી૦ (૩)

વપ્રા રાણીનો સુત પૂજે, જિમ સંસારે ન ધુજે રે
ભવ-જલ તારક કપટ-નિવારક,

નહી કોઈ એહવો ફૂજે રે—શ્રી૦ (૪)

શ્રી કીર્તિવિજય-ઉવઝાયનો સેવક,

વિનય કહે પ્રભુ સેવો રે

ત્રણ તત્ત્વ મનમાંહી અવધારી, વંદો અરિહંત-દેવો રે—શ્રી૦

卐

(૨૬૨)(અ)(૧૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ રામગિરી-રાય કહે રાણી પ્રતે-સુણો કામિની એ-દેશી)

મંહેર^૧ કરો મનમોહન-દુઃખ-વારણજી,

આવો આણી^૨ ગેહ-ચિત્ત-ઠારણજી

રોષ ન કીજે રાણયા-દુઃખ૦ આણો હઈ ડે નેહ—ચિત્ત૦
કાળ જશે કહાણી^૩ ચહેરો-દુઃખ, જગ વિસ્તરશે વાત-ચિત્ત૦

કોઈ મુજને નરતી^૪ કહશે—હુઃખ૦

કોઈ વળી તુમ્હને કુભાત^૫—ચિત્ત (૨)

પહિલી^૬ વાત વિમાસીયે^૭—હુઃખ૦,

તો ન હોય ઉપહાસ^૮—ચિત્ત૦

જો હોયે^૯ ઘર^{૧૦} આપવા—હુઃખ૦,

તોહિજ દીજે^{૧૧} આશ—ચિત્ત૦ (૩)

વિણ તરૂઅર વન—વેલીને^{૧૨}.. હુઃખ૦,

કુણ રાખે ? નિજ છાંહિ—ચિત્ત૦

કંત વિના તેમ નારીને—હુઃખ૦

કુણ અવલંબે ? બાંહી^{૧૩}—ચિત્ત૦ (૪)

નેહ નથી મુજ કારમો^{૧૪}—હુઃખ૦

નિશ્ચે જાણો નાથ—ચિત્ત૦

દેહ તણી જિમ છાંહડી—હુઃખ૦,

નહીં છાંડું તિમ સાથ—ચિત્ત૦ (૫)

હુઃખીયાના હુઃખ ટાળવા—હુઃખ૦,

શું શું ન કરે સંત ?—ચિત્ત૦

તો મુજ આપ ઉત્તમ થઈ—હુઃખ૦,

કાં ઉવેજો ! કંત—ચિત્ત૦ (૬)

ઈમ કહેતી રાજમતી—હુઃખ૦,

પોહતી ગઢ ગિરનાર—ચિત્ત૦

વિનય કહે જઈ મુગતિમાં—હુઃખ૦,

લેટયો નિજ ભરતાર—ચિત્ત૦ (૭)

(૨૬૨)[આ](૧૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન.

(શગ-રામગિરિછાંતો રે છપીને કંતા ! કિહાં રહ્યો રે-એ દેશી)
રહો રે ! રહો ! રથ ફેરવો રે,

આવો ! આવો ! આણુંઆવાસ રે

જો રે હતું ઈમ જાયવું રે,

કાંઈ તો કરાવી ? એવડી આશરે-રહો (૧)

પીરસીને ભોજન-થાળ ન તાણીયેં રે,

સીંચીને^૩ ન ખાણીએ^૪ મૂળ રે

ખંધે ચઢાવી ભૂંઈ ન નાંખીયેં રે,

ઘોઈ ને ન ભરીએ ધૂળ રે—રહો (૨)

ચિકટ^૫વિણ તળવું કિશ્યું રે ? આદિ વિના કિશો છેહ રે
પરણ્યા વિણ વૈધવ કિશ્યું રે ?

રોસ કિશ્યો ! વિણ નેહ રે—રહો (૩)

પાણી વિણ પરવાલડી^૬ રે, કહો કેણીપરે વિંધાય રે ?

ભીંજ્યા વિણ કહો લુગડાં રે, તાપેં કેમ દેવાય રે ? રહો

આછિ વિના લાછા નહી રે, જુઓની વિચારી આપ રે

પ્રેમસુધા વિણ ચાખવે રે, શ્યો કરો એવડો સંતાપ રે ? રહો

ઢીઠે ભૂખ ન ભાંજીયેં રે, લૂખાં ન હોયેં લાડ રે

આવી ગયે ન પળેં પ્રીતડી રે,

સીંચ્યા વિણ જિમ ઝાડ રે—રહો (૬)

એહવેં રાજુલ -ખોલકે રે, જસ ન ચાલ્યું મન રેખ રે

બિનમ લણે પ્રણ મેમજી રે,

નારીને દો નિજ વેષ રે—રહો (૭)

(૨૬૨) [ધ] (૧૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
શામળીયા નેમજી, પાતળીયા નેમજી,

સોભાગી નેમજી, રંગીલા નેમજી,
નેમ ! હિયેરે વિમાસો^૧, કાંઈ પડે રે વરાંસો^૨

ઝખકે^૩શયું નાસો, મુજ પડે રે તરાસો^૪—શામં પાતળ

સોભાગીં રંગીલાં (૧)

નેમ ! હું તોરી દાસી, જુઓ વાત વિમાસી

ધમ જાતાં હો નાસી, જગ થાશે હો હાંસી—શામં (૨)

એકવાર પધારો, વિનંતી અવધારો

મુજ મામ^૫ વધારો, પછે વેહલા સિધારો—શામં (૩)

શિવનારી ધૂતારી સાધારણ નારી

મુજ કીધી શું વારિ, નેમિ લીધો ઉદારી—શામં (૪)

કહેતી ધમ વાણી, રાજુલ ઊભણી

લેટયો નેમનાણી, પહોતાં નિરવાણી— શામં (૫)

કીર્તિવિજય ઉવઝાયા, લહી તાસ પસાયા

નેમજી ગુણ ગાયા, વિનયે સુખ પાયા—શામં (૬)

ક્ર

(૨૬૩) (અ) (૧૧-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(સુભો મેરી સજની ! રજની ન જાવે રે—એ દેશી.)

પાસ—જિણેસર ! પૂજે બહેની રે,

જગમાં કીરતિ સખળી જોહની રે

કેસર-ચંદન અગર-કપૂર રે, પૂજતાં સવિ આશા—પૂર રે

—પાસં (૧)

ત્રેવીશમો સવિ કળ્પ નિવારે રે; સંકટથી સેવકને તારે રે
નામ જિણુંદ તણું મન ધારે રે,

તે પોતાની મા'મ વધારે રે— પાસ૦ (૨)

સખળ સોભાગી ગુણ-ભંડાર રે, વામાનંદન જગ આધાર રે
મુગતિપંથ દેખાડણ હાર રે,

મુગતિ-રમણ કંઠે વર-હાર રે—પાસ૦ (૩)

સુર-નર નાયક સેવેં પાય રે, ભાવ-સહિત પ્રભુના ગુણ ગાય રે
વિનય કરી સેવક મન ધ્યાય રે,

માગે સમક્ષિત ચરણ—પસાય રે—પાસ૦ (૪)

卐

(૨૬૩)(આ)(૧૧-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિનસ્તવન
(પૂંજુરે પૂજું પાસ ચિંતામણી એ-દેશી.)

આશ પૂરે સદા પાસ પરમેશ્વરં,

દાસ પરિ^૧ જાસ સુર સેવ સારે^૨

ભીમ^૩ ભવસાગર ઘોર ભય^૪ આગર,

વાહણ પર લોકના થોક તારે—આશ૦ (૧)

માત વામાસતી, પુત્ર હલરાવતી; નવ નવાં હાલરે ગીત ગાવે
રૂપ અદ્ભુત નિજ પુત્રનું દેખતાં, આનંદ-ઉલટ^૫—અંગ આવે

—આશ૦ (૨)

પાસ સુર દેવી પદ્મભાવતી ગુણવતી,

ભગતજન વાંછિત સર્વેં આપે

કીર્તિવિજય ઉવઝાયનો સેવક,

વિનય નિજ ચિત્ત પ્રભુ પાસ થાપેં—આશ૦ (૩)

卐

(૨૬૪) (૧૧-૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી-જિન સ્તવન
(ભોલુડારે હંસા—એ દેશી)

સિદ્ધારથનારે નંદન વિનવું, વિનતડી અવધાર
ભવ-મંડપમાં રે નાટક નાચીઓ, હવે મુજ દાન દેવારવ
સિદ્ધાં (૧)

ત્રણ રતન^૨ મુજ આપો તાતજી, જિમ નાવે રે સંતાપ
દાન દેયંતાંરે વળિ ઠેસ^૩ કિશી, આપો પદવી રે આપ
—સિદ્ધાં (૨)

ચરણ-અંગુઠડેં મેરૂ કંપાવીઓ, સુરતું મોડયું^૪ રે માન
કર્મ તણા તેંરે ઝગડા જિતીયા દીધું વરસી રે દાન—સિદ્ધાં
શાસન-નાયક સવિ સુખદાયક, ત્રિશલા-કુખે રતન
સિદ્ધારથનો રે વંશ દીપાવિઓ, સાહિબ! તું ધન ધન
—સિદ્ધા (૪)

વાચક શેખર કીર્તિવિજય ગુરૂ, પામી તાસ પસાય
ધર્મ તણે રસે જિન ચૌવીશના, વિનયવિજય ગુણ ગાય
સિદ્ધાં (૫)

પૂ. શ્રી વિનયવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

કઠિન શબ્દોનાં અર્થ

સ્તવન ૧૧-૧

૧. શિખરરૂપ મસ્તકના મુકુટસમા ૨. સુખરૂપ કદ્ય
વૃક્ષના ૩. નવાબ્યા=સત્કાર્યા ૪. વિનતિ

સ્તવન ૧૧-૨

૧. સમર્પે=આપે ૨. જગતમાં સૂર્યસમા ૩. ગુણના
સમૂહથી સુંદર ૪. શ્રેષ્ઠ હાથી ૫. હાથીની ચાલ ૬.
શ્રેષ્ઠ હાથીઓના માલિક ૭. મોહરૂપી ઝાડના
મૂળીયાં ૮. ઉખેડી નાંખવા ૯. દેશીશબ્દ પ્રયોગ છે.
પ્રાયઃ આનો અર્થ એમ જણાય છે કે વડ=મોટા.
હથવાહે=પાણીના પ્રવાહમાં તણાતા માટે પકડી રાખ-
નાર હાથ સમાન.

સ્તવન ૧૧-૩

૧. ત્રીજા તીર્થંકરની માતાનું નામ છે ૨. પુત્ર

૩. સુંદર ૪. મને ૫. વિસ્તારનાર ૬, ભરતી ૭.
અટકાવો.

સ્તવન ૧૧-૪

૧. ચોથા તીર્થંકરના પિતાનું નામ છે ૨. આરાધો
૩. ચોથા તીર્થંકરની માતાનું નામ છે.

સ્તવન ૧૧-૫

૧. વિરતિરૂપ સ્ત્રી ૨. જન્મ ૩. પાંચમા તીર્થંકરની
માતાનું નામ છે, ૪. ધર્મરૂપ વેલડી માટે પાણીની
ધાર જેવા ૫. પાંચમી તીર્થંકરના પિતાનું નામ
૬. મુખથી જીત્યો છે પૂનમનો ચંદ્ર જેણે

સ્તવન ૧૧-૬

૧. સ્ત્રી ૨. ન દૂટે તેવી ૩. ખામી ૪. હિતકારી
૫. ધર = શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીના પિતાનું નામ
૬. રાજા.

સ્તવન ૧૧-૭ અ

૧. સાતમા શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુના પિતાનું નામ
છે. ૨. મુક્તિરૂપ સ્ત્રીએ ૩. પ્રભુજીને સ્વામી તરીકે
૪. સ્વીકાર્યા ૫. સ્થાન ૬. મુખ અથવા આંખો.

સ્તવન ૧૧-૭ આ

૧. ઉપદ્રવ ૨. શોભે છે ૩. દૂર

સ્તવન ૧૧-૮

૧. અત્યંત શોભે છે ૨. વિંધ્યાચલ પર્વતના જંગલો
અને નર્મદા નદીનો કિનારો એ હાથીઓનું મૂળ
રહેઠાણ ગણાય છે ૩. હાથી

સ્તવન ૧૧-૯

૧. ઘણી ૨. કસ્તુરીથી ૩. લલાટ-કપાળમાં ૪. ઘણા રંગવાળી ૫. શોભે છે ૬. શ્વેતવર્ણવાળી પ્રભુની કાયાએ ૭. ચાંદીના પર્વતના શિખર ઉપર ૮. જે રીતે ૯. ઈન્દ્ર ધનુષ્યનો ૧૦. શ્રી સુવિધિનાથ પ્રભુનું બીજું નામ છે.

સ્તવન ૧૧-૧૦

૧. સરોવરોમાં તિલક=માનસરોવર ૨. પાણી ૩. શ્રેષ્ઠ ૪. દષ્ટિ ૫. માતાનું હૃત=વાત્સલ્ય ૬. ચંદ્રનું ૭. વાલમ=ઘણીની ૮. કેળની.

સ્તવન ૧૧-૧૧

૧. જેમ ૨. શ્રેષ્ઠઝાડ ૩. છાયા ૪. પાણીના ખેંચાણમાં

સ્તવન ૧૧-૧૨

૧. પુત્ર ૨. લાલ ૩. ઉગતો સૂર્ય ૪. બહાનાથી ૫. પાડો ૬. લાલવર્ણવાળા પ્રભુ મન રંગે છે ૭. ઉચિત ૮. ખારણાં.

સ્તવન ૧૧-૧૩

૧. નિર્મળ કમળ જેવા મુખવાળા ૨. સંસારરૂપ ઘોર રાત્રિમાં સૂર્યસમા ૩. લોકોની આંખને શરદ-ઋતુના ચંદ્ર જેવા ૪. લાલ ૫. મજા ૬. રતનના આરીસા ૭. શ્રેષ્ઠ ૮ તેરમા તીર્થંકરના પિતાજીનું નામ છે ૯. ચરણોમાં ૧૦. આંખો ૧૧. પોપટ

સ્તવન ૧૧-૧૫

૧. કમળ ૨. સૂર્ય

સ્તવન ૧૧-૧૬

૧. રાણી ૨. મેઘ ૩. પ્રબળ ૪. પવન ૫. નવા
૬. મેઘ

સ્તવન ૧૧-૧૮

૧. સૂર્ય ૨. પાંજરું ૩. જર્જરિત=જૂનું ૪. પકડો !
૫ આપત્તિ ૬. ગાઢઘાતી કર્મો ૭. રીતિ ૮. સ્ત્રી
૩૫ નદીમાં ૯. ખૂંચાઈ ગયા=તણાઈ ગયા

સ્તવન ૧૧-૧૯

૧. હર્ષ ૨. સાંભળો ૩ ભાગે,

સ્તવન ૧૧-૨૦

૧. મનરૂપ ભમરા ! ૨. છોડી દે ૩. ચટકા ૪.
પ્રભુના ગુણ રૂપ કૂળના સ્વાદથી ૫. વિષયરૂપ ધતૂરાને
૬. સ્ત્રી રૂપ વિજયા=ભાંગના ઝાડને ૭. કેરનું ઝાડ
૮. તને ૯. આકરો ૧૦. તપરૂપ કેવડાનું ઝાડ
૧૧. સ્વીકારજે ૧૨. ગુણ=કાયદો બાણીને

સ્તવન ૧૧-૨૧

૧. અટકીએ ૨. લાવીએ ૩. મૂળકારણ ૪. ફર

સ્તવન ૧૧-૨૨ (અ)

૧. દયા ૨. અહીં “આણી” ક્રિયાપદનું કર્મ
અધ્યાહારથી દયા એમ બાણવું ૩. કહેવાનું ૪.
ઠેકાણાવગરની ૫. ખરાબ રીતવાળા ૬. પહેલેથી
૭. વિચારીએ ૮. મસ્કરી ૯. અનુકૂળતા ૧૦. હાથ
૧૧. વિષમ=ઠેકાણા વિનાનો

સ્તવન ૧૧-૨૨ (આ)

૧. આ બાબુ ૨. જો આવી રીતે જવું હવું
 (ઉત્તરાધની પ્રથમ લીટીનો અર્થ) ૩. પાણી પાઈ
 મોઢું કર્યા પછી ૪. ખોદીએ નહીં ૫. તૈલ ૬.
 પ્રવાલ=મોતી

સ્તવન ૧૧-૨૨ ઈ

૧. વિચારો ૨. મુશ્કેલી ૩. ઝળકારાની જેમ જલ્દી
 ૪. ત્રાસ ૫. મહિમા ૬. મોક્ષે

સ્તવન ૧૧-૨૩ (અ)

૧. ની જેમ ૨. કરે ૩. ભયંકર ૪. ભયની ખાણ
 ૫. સમૂહ ૬. ઉમંગ.

સ્તવન ૧૧-૨૪

૧. અપાવ ૨. જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર ૪. કૌશલ=
 હોશિયારી ૪. ફર કયું.

શ્રી હરખચંદ્ર મ.

કૃત

સ્તવન—ચોવિંશી

(૨૬૫) (૧૨-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(રાગ ભેર)

ઉઠત પ્રભાત નામ, જિનજીકો ગાઈયેં
નાભિજીકે નંદકે, ચરન ચિત લાઈયેં
આનંદકે કંદ^૧જીકો, પૂજત સુરિંદવૃંદ
ઐસો જિનરાજ છોડ, ઓરકું ન ધ્યાઈયેં—ઉઠત૦ (૧)
જનમ અજોર^૨ હામ, માતા મરૂદેવા નામ,
લંછન વૃષભ જાકે ચરન સુહાઈયે
પાંચસેં ધનુષ માન, દીપત કનકવાન^૩,
ચોરાશી પૂરવ લાખ, આયુ સ્થિતિ પાઈયેં—ઉઠત૦ (૨)
આદિનાથ આદિદેવ, સુર-નર સારે^૪ સેવ,
દેવનકે દેવ પ્રભુ, શિવસુખ દાઈયેં
પ્રભુકે પાદારવિંદ^૫, પૂજત હરખચંદ
મેટો હુખદંદ^૬, સુખ સંપતિ બઢાઈયેં—ઉઠત૦ (૩)

卐

(૨૬૬) (૧૨-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ—ગુજરી)

અજિત-જિનકો ધ્યાન, કર મન ! અજિત-જિનકો ધ્યાન
 રિદ્ધિ-સિદ્ધિ આનંદ-મંગલ, હોત કોડ કલ્યાન—કર૦ (૧)
 યાકો જનમનગરી નામ અજેધ્યા, પિતા જિતશત્રુ જન-
 માત વિજ્યાદેવીનંદન, કુલ ઈશ્વાગ પ્રધાન—કર૦ (૨)
 ચારસે પંચાસ ઉપર, ધનુષ જસુ તનુ-માન^૧
 લાખ બહુતર પૂરવ આયુ, દેહ કંચનવાન—કર૦ (૩)
 ગુણ અનંત ઉદાર મહિમા, લંછન ગજ સુપ્રધાન
 હરખચંદ્ર પ્રભુ કે ગુનકોં, કહત નાવત ગ્યાન^૩—કર (૪)

❧

(૨૬૭) (૧૨-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ—આસાવરી)

સાહિબ સેવીયે હો, સંભવનાથ જિનંદ
 સાવત્થિનગરી ભલી હો, પિતા જિતારિ નરિંદ
 લંછન તુરંગમ^૧ દીપતોહો, રાની સેના માતા નંદર
 —સાહિબ૦ (૧)

ઉંચપનો ધનુષ પાંચસે હો, મુખ શોભિત રાકાચંદ્ર^૩
 સાઠ લાખ પૂરવકી સ્થિતિ^૪હો, દીપત દેહ દિનંદ—સાહિબ૦
 જૈનધરમ પરકાસીયો હો, પ્રભુ મેટો ભવદુષ્પદંદ
 હરખચંદ્ર હરખે કરી હો, પ્રભુમે પ્રભુ પદ^૬—અરવિંદ
 —સાહિબ૦ (૩)

❧

(૨૬૮) (૭૨-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(રાગ વેલાઉલ)

અભિનંદનસોં^૧ નેહ હમારે, અભિનંદસોં નેહ
નિશ-દિન મનમાંહિ જપું જૈસેં, ચાતક મન મેહ
હમારે અભિ૦ (૧)

જ્યું મધુકર^૨ મન માલતી હો, જ્યું શશિ^૩-કુમુદ સનેહ.
જ્યું ગજ મન રેવા^૪ નદી, તૈસેં મુજ મન પ્રભુ એહ
હમારે અભિ૦ (૨)

જનમનગરી અયોધ્યાપુરી, જસુ પિતા સંવર ગુણ-ગેહ
માતા સિદ્ધારથારાની, કપિ લાંછન ચરનેહ
હમારે અભિ૦ (૩)

લાખ પંચાસ પૂરવકો હો, આયુ પ્રમાણુ મુણેહ
વંશ ઇક્ષ્વાગે દીપતો, સાદી તીનસે ધનુ દેહ
—હમારે અભિ૦ (૪)

દેવ જિકે^૫ દૂષણુ-ભરે, મોદદિલ^૬ નહી આવે તેહ
હરખચંદકે સાહિબા, નિકલંક નિરાકૃત રેહ
હમારે અભિ૦ (૫)

卐

(૨૬૯) (૧૨-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ—રામકલી)

નિરખ^૧ વદન^૨ સુખ પાચો મેં પ્રભુ ! તેરો—નિરખ૦
સુમતિનાથજીકે મુખકી શોભા, દેખત ચિત્ત ઉમાયો^૩
—નિરખ૦ (૧)

મેઘનૃપતિ કે નંદ આનંદન, માતા સુમંગલા ભયો
લંછન કૌંચ અયોધ્યા ઉપજત, કનકખરન તનુ^૪ છાયો
—નિરખ૦ (૨)

ધનુષ ત્રીનસત માન બિરાજત, જસુ જસ ત્રિહું જગ છાયો
ચાલીસ લાખ પૂરવ વત્સરકો, આયુ પ્રમાન બતાયો
—નિરખ૦ (૩)

પંચમજિન પંચમગતિ પામી, પરમયુરુષ જિન ધ્યાયો
હરખચંદ્રકે ચિતમે^૧ તુમ બિન, અવર દેવ નહી આયો.
—નિરખ૦ (૪)

卐

(૨૭૦) (૧૨-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
(રાગ-અસાહિયૌ વેલાઉલ.)

ચરણ-કમલમે^૧ ચિત્ત દીયોરી

પદ્મપ્રભકે મુખ કી શોભા, દેખત ચિત્ત આનંદ ભયોરી
—ચરણ૦ (૧)

શ્રીધર પિતા સુસીમા માતા, કોસંખીપુર જનમ લીયોરી
ધનુષ અઢીસે^૧ બિંચી કાયા, લંછન પંકજ^૧ ચરણ ભયોરી
ચરણ૦ (૨)

ત્રીસ લાખ પૂરવ સ્થિતિ^૨ જાકી, અરૂનખરન^૩ માનુ^૪ રવિ^૪ ઉદયોરી^૫
કેવલ જ્ઞાન પ્રકાશક પ્રભુજી, ત્રીન લોક જાકૌં^૬ શીશ^૭ નમ્યોરી^૮
—ચરણ૦ (૩)

નામ લેત નવ નિધ પાયો, દરશન દેખત દુરિત^૯ ગયોરી
હરખચંદ્રકે સાહિબ સાચો, જગજીવન જિનરાજ જયોરી
—ચરણ૦ (૪)

(૨૭૧) (૧૨-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-આસાવરી)

આજ મેં દેખ્યોરી મુખચંદા....આજ૦

શ્રી સુપાસજિનેસરજી, દેખત ચિત્ત આનંદા—આજ૦ (૧)

જનમ બનારસી પૃથ્વી માતા, પિતા પ્રતિષ્ઠ નરિંદા
લંછન સ્વસ્તિક વીશ ધનુષ તનુ, કંચનખરન દીપંદા^૧

—આજ૦ (૨)

વીસ લાખ પૂરવ ચિતિ જાકી, કુલ ઈક્ષ્વાગનરિંદા

અદ્ભુત રૂપ અનોપમ મહિમા, પૂજિત પદ^૨ સુરવંદા

—આજ૦ (૩)

કેવલ જ્ઞાન અનંત ગુણાકર, સંશય તિમિર^૩ હરંદા^૪

ઐસે સાહિબકે પદ^૫—કજકા, હરખચંદ પ્રભુ બંદા^૬

—આજ૦ (૪)

卐

(૨૭૨) (૧૨-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન
(રાગ—રામકલી.)

રહત નયન લલચાને દરસકું

ચંદ્રપ્રભકે મુખકી શોભા, દેખત નાહિ અધાને^૧

જાકે તનકી^૨ આકૃતિ^૩ આગે, કોટ દિનંદ^૪ દુરાને^૫

—દરસકું રહત૦ (૧)

મહસેન પિતા લછમના માતા, શશિ લંછન ઠહરાને

દશ લાખ પૂરવ આયુ દેહસો, ધનુષ શરીર પ્રમાને

—દરસકું રહત૦ (૨)

ચંદ્રપુરી અવતાર લીયો જિન, કુલ ઇક્ષ્વાગ કહાને
 ઉજવલ વરન તરન અરૂ તારન, જગત-જંતુ હિત કાને
 —દરસકું રહત૦ (૩)

હૂષન સહિત દેવ હૈ જે તે, મેરે મન નહી માને
 હરખચંદ્રકે સાહિબ તુમહિ, હમ તુમ હાથ બિકાને
 —દરસકું રહત૦ (૪)

卐
 (૨૩૭) (૧૨-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
 (રાગ—જયતત્રી)

સુખદાયક સુખકંદ દયાનિધિ..... —સુખ૦

સાહિબ! સુવિધિ જિણુંદ..... —દયા૦

કાકંદીપુર રાણ્યો હો, પિતા સુગ્રીવનરિંદ
 ધનુષ શત માન મગર વર લંછન, રામા-રાનીનંદ—દયા૦
 દોય લાખ પૂરવ આઉખો હો, કુલ ઇક્ષ્વાગનરિંદ
 ઉજ્જલ ખરન તરન અખંડિત મહિમા, પૂજત પદ સુરવૃંદ
 —દયા૦ (૨)

દરસન દેખત સુખ લગ્યો હો, મિટે દુરિત દુખદંદ
 પ્રભુકે ચરન-કમલકી સેવા, ચાહત મુનિ હર્ષચંદ—દયા૦

卐
 (૨૭૪) (૧૨-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
 (રાગ—ગુણકરી)

અટક્યો ચિત્ત હમારોરી, જિન ચરણ કમલમેં; અટક્યો૦
 શીતલનાથ જિનેશ્વર સાહિબ! જીવન-પ્રાણ આધારોરી
 —જિન૦ (૧)

માતા નંદાદેવીકા નંદન, દંઢરથ-નૃપકો ખ્યારોરી
શ્રીવત્સ લાંછન જનમ ભદિલપુર, કુલ ઇક્વાગ ઉજવાલોરી
—જિન૦ (૨)

નેઉ ધનુષ શરીર સુશોભિત, કનકખરન અનુકારોરી
એક લાખ પૂરવ થિતિ કહિયત, નામ લિયાં નિસતારોરી
—જિન૦ (૩)

દીનદયાલ જગત-પ્રતિપાલક, અખ મોહિ પાર ઉતારોરી
હરખચંદકે સાહિખ સાચે, હું તો દાસ તુમારોરી—જિન૦

ક

(૨૭૫) (૧૨-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-ગૌડ મહાર.)

અખ તો ઉધાર્યો^૧ મોહિર ચહિયે^૨ જિનંદરાય—અખ૦
રાખોં^૪ મેં ભરોસોં^૫ રાવરે^૬ ચરનકો—અખ૦

સુનહો શ્રેયાંસનાથ ! સાચો શિવપુર સાથ
ખિરદ તુમારો પ્રભુ ! તારન-તરનકો—અખ૦ (૧)

સિંહપુરી જન્મ હામ, વિળયુસેન પિતા નામ
વપ્રારાની કુખે જાયો, કંચન ખરનકો—અખ૦ (૨)

વરસ ચોરાશી લાખ, આયુ પ્રમાન લાખ
લાંછન ચરન ખડ્ગી, સુખકે કરનકો—અખ૦ (૩)

હું તો હું અ-નાથ ! તુમ નાથ ! પ્રભુ
તુમ ખિન ઔર નાંહિ, દૂસરો શરનકો—અખ૦ (૪)

પ્રભુકે પાદારવિંદ, પૂજત હર્ષચંદ
દીજીએ શિવ, દુઃખ મેટિયે મરનકો—અખ૦ (૫)

(૨૭૬)(૧૨-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન.

(રાગ—હિંડોલ)

શ્રીવાસુપૂજ્ય ખારમા જિનંદ,

શિવ સુખકે હાયક આનંદ કંદ

જાકી જનમ નગરી ચંપા વિખ્યાત,

ધક્ષિણ વંસ વસુપૂજ્ય તાત

રાનીશ્રી જયાદેવી પ્રસિદ્ધ માત,

પદ મહિષ લંછન વિદુમગાત—શ્રી૦ (૧)

દશ-સાઠ ધનુષ કાયા માન, બહુતર^૨લાખ વરસાયુ માન

સુર-નર માન જસુ આન, કામિતપૂરન^૩કરૂનાનિધાન—શ્રી૦

જગજીવન જગનાયક જિનંદ,

મિથ્યામતિ^૪ તિમિર હરન દિનંદ.

પ્રભુ ! દૂર કરો દુખ દુરિતદંદ,

નિત ચરન નમત મુનિ હરખચંદ—શ્રી૦ (૩)

ક્ર

(૨૭૮) (૧૨-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન.

(રાગ—આહાના.)

તુમસોં^૧ લાગો નેહ વિમલજિન—તુમ૦

કૃતપ્રદાનૃપ શામાદેવીનંદન, સુન સાહિબ ગુણગેહ

—વિમલ૦ (૧)

કુલ ધક્ષિણ કંપિલપુર જનમે, સાઠ ધનુષ હૈ દેહ

સાઠ લાખ પૂરવ મિત આયુ, સૂકર લંછન રેહ^૨—વિમલ૦

જ્યૌં ચક્રેર શશિહી નિત ચાહે, જ્યૌં ચાતક મન મેહ

ત્યુંહી નિશદિન તુમકું સમરૂં, મુજ મન રટના એહ
—વિમલ૦ (૩)

ફણણ સહિત દેવ હે જેતે, દિલહી નાવે તેહ
હરખચંદ હિત^૩તુમસોં કીના, રખે દિખાવો છેહ
—વિમલ૦ (૩)

卐

(૨૭૮) (૧૨-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ—ધ્રુવરીયા મલ્હાર)

ચરન શરન મેં તક^૧ આયો તેરી પ્રભુ૦
હું તો દીન અધીન અધમ નર, તું જગખંધુ કહાયો
—તેરી૦ (૧)

સિંહસેન નરપતિકે નંદન, સુજસા માતા મલ્હાયો
લંછન સીંચાણો અજેધ્યા ઉપજે, કંચનખરન સુહાયો
—તેરી૦ (૨)

તીશ લાખ વરષ પ્રભુ-આયુ, તનુ ધનુષ પચાસ ખતાયો
કુલ ઈક્વાગ મુગટ સોભાગી, શિવરમની ચિત લાયો—તેરી૦
અનંતનાથ અતુલ-ખલ સાહિબ,
તુમ જસતિહું જગ છાયો
હરખચંદકું દેહી^૨અખય મુખ, લવહુઃખ ખહોત સતાયો
—તેરી૦ (૪)

卐

(૨૭૯) (૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-વૃંદાવની સારંગ)

જળ મેં મૂરતિ દેખી પ્રભુ ! તેરી, તબહી પુણ્યદશા મેરી જાગી
જનમ જનમ કે દુરિતર ગએ સખ,

કુમતિ કુટિલતા દુરમતિ લાગી—જળ૦ (૧)

ધર્મરાય શ્રીભાનુરાય સુત, સુવ્રતા માતા હૈ બડલાગી^૩
લાંછન વજ રતનપુર જનમે,

દશ લાખ વરષ આયુસ્થિતિ વાગી —જળ૦ (૨)

પંચ અધિક ચાલીસ ધનુષ તનુ, કાયા કંચનખરન સોલાગી
કુલ ઈક્ષ્વાગ વિભૂષન સાહિબ, મહિમાવંત અનુરાગી જળ૦
સંજમ લે પંચમપદ સાધ્યો, રાજપ—રમણી મમતા સખ ત્યાગી
હરખચંદ સાહિબ સુખદાયક, મેરી લગન પ્રભુજીસેં લાગી
જળ૦ (૪)

卐

(૨૮૦) (૧૨-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ—સારંગ)

ચિત્ત ચાહત સેવા ચરનનકી—ચિત્ત૦

વિશ્વસેન અચિરાજીકે નંદા, શાંતિનાથ સુખકરનકી

—ચિત્ત૦ (૧)

જનમ નગર હથિનાપુર જાકો, લાંછન રેષા હિરનનકી

તીસ અધિક દશ ધનુષ પ્રમાને, કાયા કંચનખરનનકી

—ચિત્ત (૨)

કુરૂવંશકુલ લાખ વરસ ચિતિ, શોભા સંજમ ધરનનકી
 કેવલજ્ઞાન અનંત-શુભાકાર, કીરત તારન-તરનકી-ચિત્ત૦(૩)
 તુમ બિન દેવ અવર નહીં ધ્યાઉં, મેં અપને મન પરનનકી
 હરખચંદ દાયક પ્રભુ શિવસુખ-ભીતિ મિટાવો મરનનકી
 —ચિત્ત૦ (૪)

❧
 (૨૮૧) (૧૨-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
 [રાગ-બિહાગ]

રે મન^૧-મધુકર! ચિત્ત હમારે! કુંથુનાથકે ચરન-કમલતે,
 નેકર^૨ ન હોજિ^૩ તૂં ન્યારે—રે મન૦ (૧)
 પદકજ^૪ સહજ-સુગંધ સુકોમલ, શ્રીયુત^૫ શુભ સુખકારે,
 રાગ-દોષ કંટક નહીં યાકે, પાપ-પંકસેં ન્યારે—રે મન૦ (૨)
 વિકસિત રહત સદા નિશ-વાસર^૬, અતિ અદ્ભુત અવિકારે,
 એસે પદપંકજ તણ ઇત-ઉત^૭, ડોલત^૮ મૂઠ! કાહારે^૯ !—રે૦
 માતા શ્રી શ્રીમતીકેં નંદન, સૂરનૃપતિકે ખ્યારે,
 ગજપુર જનમ છાગ વર લંછન, કુરૂવંશ કુલ ઉજવાલે—રે૦
 સહસ પંચાલુ ઘરસ આયુ તનુ, ધનુ પૈંતીસ માહારે,
 હરખચંદકે સાહિબ જિનવર, જગત-જંતુ હિતકારે—રે૦(૫)

❧

(૨૮૨) (૧૨-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
 [રાગ-યમન]

શ્રી અરનાથ-જિનંદ, રહત મન મેરે—શ્રી અર૦
 ગજપુર નગર સુદર્શન નૃપસુત, શ્રીદેવીજીકો નંદ—રહત૦
 સહસ ચૌરાશી વરસ આયુચિતિ, તીસ ધનુષ તનુ દીપતદિનંદ,^૧

લંછન નંદાવત^૧ સુશોભિત, કુલ ઇષ્ઠાગ નરિંદ-રહત^૨ (૨)
 કંચન ખરન સુકોમલ કાયા, મુખવૃત્તિ^૩દીપત રાકાચંદ^૪,
 જગતજંતુ પ્રતિપાલક પ્રભુજી, સેવત ચોસઠ ઇંદ -રહત^૫ (૩)
 તુમ તો સાહિબ શિવસુખદાયક, હું સેવક મતિમંદ^૬,
 હરખચંદકી રાખો લજ્યા, દૂર હરે। દુઃખદંદ-રહત^૭ (૪)

❧

(૨૮૩) (૧૨-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-નર]

મન માની રે મેરે મન માની, મલ્લિનાથકી મૂરતી^૧ મન^૨
 કુંભનૃપતિકે નંદ આનંદન, માત પ્રભાવતી રાની-મન^૩ (૧)
 ધનુષ પચીસ ઉંચપને કાયા, નીલખરન ગુણમણિખાની,
 લંછન કલશ જનમ હથિનાપુર, તારે કર્ણાનિધિ કેવલજ્ઞાની મ^૪
 પચપન સહસ પ્રમાણુ વર્ષ^૫ થિતિ, તારે બહુત ભવિકજન પ્રાની
 જૈનધરમ પ્રકાશ કીયો પ્રભુ, દુરગતિ દુઃખ દૂર લગાની-મન^૬
 ઔર દેવ દિલમાંહી ન ધ્યાઉં મેં, અપને જીય ઇહર ઠાની^૭,
 હરખચંદ સેવકકી લજ્યા, રાખો પ્રભુ અપનો જાની-મન^૮ (૪)

❧

(૨૮૪) (૧૨-૨૦) શ્રી સુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન

[રાગ-નાયકી]

સુંદર મુખકી શોભા, નિત^૧ દેખખો કીજે,
 સુનિસુવ્રતજીકો દરસન^૨દેખત, દુરિત^૩ દુઃખ છીજે -સું^૪
 પિતા સુમિત્ર નગરી રાજગૃહી, પદમાવતીકી બલી^૫ લીજે
 વીસ ધનુષ તસુ દૂરમ^૬ લંછન,
 હરિવંશ કુલ અવતાર લહીજે-સુંદર (૨)

તીસ સહસ્ર સંવત્સર^૭ આઉ, શ્યામખરન દેખતહી જીએ,^૮
વાઙ્કોટી^{૧૦}કામકી મૂરત, ઔર કહાકી^{૧૧}ઓપમ દીજે-સુ૦
જળ દેખું તળ અતિ સુખ ઉપજે,

જિન દેખ્યે મેરો મન ન પતીજે^{૧૨}
હરખચંદકે પ્રભુકી મૂરત, દેખત નૈન^{૧૩}અમૃત-રસ પીજે-સુ૦

卐

(૨૮૫) (૧૨-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

[રાગ-જયદ્યવંતી]

પ્રભુસોં^૧ પ્રીત કરી, ભાઈ મેં તો પ્રભુ૦
શ્રી નમિનાથ જિનેસરજીસોં, લાગી લગન ખરી—મેં૦ (૧)
માતા વપ્રા વિજયનૃપતિસુત, મિથિલા જનમપુરી;
પણદશ^૨ ધનુષ શરીર કનક છુતિ^૩ સેવત ચરણ હરી^૪-મેં૦
દશ હજાર વરષકો આયુ, મહિમા જગત ભરી,
દોષ અઢાર રહિત હિતકારણ, સાધી શિવનગરી—મેં૦ (૩)
જળ મેં ચરણકમલ ચિત દીનો, તખહિ વિપત ડરી,
હરખચંદ ચિત આનંદ પાચો, મનકી આશ ફલી—મેં૦ (૪)

(૨૮૬)[અ](૧૨-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-કેદારૌ)

ચરણ રહ્યો ચિત્ત લલચાય
નેમિનાથ જિનંજી કે, ઔર^૧ કિતહુર^૨ ન જાય—ચરણ૦
સમુદ્ર વિજય-નરિંદ નંદન, શંખ લંછન શિવાદેવી માય
દશ ધનુષ તનુ, સહસ્ર વત્સર^૩ આય^૪—ચરણ૦ (૨)

શ્યામ સુંદર સુભગ મૂરત, દેખ મદન હરાય
 દીનબંધુ દયાલ જગશુર, જગપતિ યદુરાય—ચરણ૦ (૩)
 સુપનપ સોવતઃ ગોસૃ જાગતઃ ઔર કછુ ન સુહાય
 હરખચંદ પ્રભુ માધુરીભૂરત^{૧૦}, હૃદયે બસી આય—ચરણ૦

卐

(૨૮૬)[આ](૧૨-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ—સોરઠ)

નેમજી ! થેં કાંઈ હઠ માંડયો રાજ, નેમ૦
 રાજુલ જીભી વીનવેજી, મેરી અરજ સુણો માહારાજ—નેમ૦
 સમુદ્રવિજેજીકે લાડલેજી તુમ, યાદવકુલ શિણુગાર
 નાયક તીનુ લોકકેજી, તું સખ ગુણનિધિ ગરીબનિવાજ
 —નેમ૦ (૨)

તુમ લલી બરાતર બણાયકે, આયે વ્યાહન^૩ કાજ
 તોરણસે^૪ રથ ફેરકેજી તુમ, ફિરત ન આઈ થાંનેપલાજ
 —નેમ૦ (૩)

આવો ઉલટઃ ઘર આપણેજી, હઠ છોડો નણુદરા વીર
 તુમ બિન થે સંસારમેંજી, કવણ મિટાવે પીર?^૫—નેમ૦
 તુમ પશુઅન પર કરૂણા કરીજી, મો, પરઃ કીનો રોસ
 દીનદયાલ કહાયકેજી, તુમને નિપટ^૬ લગેગો દોસ—નેમ૦
 પ્રીત પુરાણી જાણીકે, તુમ રાજુલ રાખો પાસ
 હરખચંદ પ્રભુ ! રાજુલ વિનવે,
 ઘો માંને મુગતિનો વાસ—નેમ૦ (૬)

卐

(૨૮૭) (૧૨-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-સોરઠ)

વામાણકે નંદ, અરજ સુનો—વામા૦

અશ્વસેનકે લાડલે હો, શ્રીજી પાસ જિણુંદ—અરજ૦

જનમ પુરી બનારસી હો, લંછન ચરન ફનિંદ

સો વરસકો આઉખો હો, કુલ ઈજાગ નરિંદ—અરજ૦

નીલબરન નવ હાથકો હો, દીપત દેહ દિનિંદ

એક ધ્યાન પ્રભુકો જપું હો, મનધરી અધિક આનંદ

—અરજ૦ (૩)

મેં સેવક હું તિહારો હો, તું સાહિબ ! સુખકંદ

દીજે સેવા ચરનકી હો, ચાહે નિત હરખચંદ—અરજ૦

❧

(૨૮૮) (૧૨-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન

(રાગ—પરજયાલ.)

મન માન્યો મહાવીર મેરો—મન૦

સિદ્ધારથ નૃપ કુલતિલો હો, પ્રભુ ત્રિશાલાનંદન વીર

—મેરો મન૦ (૧)

ક્ષત્રીકુંડ પ્રભુ જનમીયો હો, સુરગિરિવર સમ ધીર

વરસ બહુતર^૧ આઉખો હો, લંછન પગ સૌંડીર^૨—મેરો૦

સાત હાથ તનુ દીપતો હો, કંચન બરન શરીર

કાશ્યપકુલ ઉજવાલ^૩કે હો, પ્રભુ પુહતા ભવજલ-તીર^૪

મેરો૦ (૩)

શાસનનાયક સમરીયે હો, લંજે ભવભય બીર

હરખચંદકે સાહિબા હો; તુમ દૂર હરો દુઃખ પીર—મેરો૦

❧

શ્રી હરખચંદળ કૃત
સ્તવન-ચોવીશી
કઠિન શબ્દોના અર્થ
ટિપ્પણી

સ્તવન ૧૨-૧

૧. મૂળકારણ ૨. અયોધ્યા ૩. કાંતિ=શરીરનો રંગ
૪. કરે ૫. ચરણક્રમલ ૬. ભૂખ-તરસ, ઠંડી-ગમી,
માન-અપમાન, લાલ-નુકશાન, જય-પરાજય આદિ
જોડકાં રૂપ સંસારી દુઃખો

સ્તવન ૧૨-૨

૧. ઊંચાઈ ૨. બોંતેર ૩. જાણકારી

સ્તવન ૧૨-૩

૧. ઘોડો ૨. પુત્ર ૩. પૂનમનો ચંદ્ર ૪. આયુષ્ય
૫. સૂર્ય ૬. ચરણક્રમળ

સ્તવન ૧૨-૪

૧. ૦ થી ૨. ભમરો ૩. ચંદ્ર ૪. નર્મદા ૫. જે કોઈ
૬. મારા ૭. મનમાં

સ્તવન ૧૨-૫

૧. નિરખી=જોઈને ૨. મુખ ૩. ઉલ્લસ્યું ૪.
શરીરની કાંતિ

સ્તવન ૧૨-૬

૧. ક્રમળ ૨. આયુ ૩. લાલવણું ૪. સૂર્ય ૫. ઝાંખા
ઉગ્યો ૬. જેમને ૭. મસ્તક ૮. નમાવ્યું ૯. પાપ

સ્તવન ૧૨-૭

૧ દીપતો ૨ ચરણ ૩. અંધકાર ૪. દૂર કરનાર
૫. ચરણ-કમલ ૬. સેવક

સ્તવન ૧૨-૮

૧. તૃપ્ત થતા ૨. શરીરની ૩. આકાર ૪ સૂર્ય ૫.
ઝાંખા ૬. વેચાઈ ગયેલ=ગુલામ જેવો

સ્તવન ૧૨-૧૧

૧. ઉદ્ધરવો ૨. મને ૩. ભેઈએ ૪. રાખ્યો છે
૫. વિશ્વાસ ૬. આપના

સ્તવન ૧૨-૧૨

૧. પ્રવાલ જેવા લાલવર્ણના શરીરવાળા ૨ ભોતેર
૩. ઇચ્છિતને પૂર્ણ કરનાર ૪. મિથ્યામતિરૂપ અંધા-
રાને દૂર કરવા સૂર્યસમા

સ્તવન ૧૨-૧૩

૧. તમારાથી ૨. શોભે છે. ૩. હેત=પ્રેમ ૪. વિયોગ

સ્તવન ૧૨-૧૪

૧. તાકીને=ધારીને ૨. પુત્ર ૩. આવો

સ્તવન ૧૨-૧૫

૧. ચહેરો ૨. પાપ ૩. લાગ્યશાળી ૪. સંપૂર્ણ ૫.
રાજ્ય અને સ્ત્રીની મમતા=આસક્તિ

સ્તવન ૧૨-૧૭

૧. મનરૂપ ભમરા ! ૨. હોંશિયાર ૩. થઈશ ૪.
ચરણકમલ ૫. શોભાવાળા ૬. પાપરૂપ કીચડથી

૭. રાતદિવસ ૮. આમતેમ ૯. ભટકે છે. ૧૦.
શા માટે !

સ્તવન ૧૨-૧૮

૧. સૂર્ય ૨. કાંતિ ૩. પૂનમનો ચંદ્ર ૪. અજ્ઞાન

સ્તવન ૧૨-૧૯

૧. સ્વરૂપ ચહેરો ૨. અહીં=પ્રભુમાં ૩. સ્થિર કરેલ છે.

સ્તવન ૧૨-૨૦

૧ જોયા કરીએ ૨ આંખ-ચહેરો ૩. પાપનું દુઃખ

૪. દૂર થાય ૫. ઓવારણાં ૬. કાચબો ૭ વર્ષ

૮. ખબર પડે ૯. સુંદર ૧૦. કોડ કામદેવની ૧૧.

શેની ૧૨. ખાત્રી થાય. ૧૩. આંખો

સ્તવન ૧૨-૨૧

૧. પ્રભુથી ૨. પંદર ૩. કાંતિ ૪. ઈંદ્ર.

સ્તવન ૧૨-૨૨ અ

૧. ખીજે ૨. કયાંય ૩. વર્ષ ૪ આયુ ૫. સ્વપ્નામાં.

૬. સૂતાં ૭. સવારે ૮. જાગતાં ૯. સુંદર ૧૦. ચહેરો.

સ્તવન ૧૨-૨૨ આ

૧. લાડીલા-ખ્યારા ૨. પરણવા માટે જાન ૩.

પરણવા ૪. માંડવેથી ૫. તમને ૬. પાછા ફરી

૭. પીડા ૮. મારા ઉપર ૯. નક્કર

સ્તવન ૧૨-૨૪

ખોંતેર ૨. સિંહ ૩. અજવાળીને ૪. કિનારો

શ્રી નયવિજયજી મહારાજ

કૃત
સ્તવન—ચોવીશી

[૧૩]

(૨૮૯) (૧૩-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન
(ભાછલદે માત મહાર-એ દેશી.)

- પ્રણમું આદિજિણુંદ, જગજીવન જિણચુંદ
આજ હો-સ્વામી રે શિવગામી પામ્યો પુણ્યથીજી. (૧)
હરખ્યા નયનચકોર, મેહ દેખી જિમ મોર
આજ હો માયે? રે સુખ સાચે રાચે રંગશુંજી. (૨)
સુર નર નારી કોડિ, પ્રણમે એ કર જોડી
આજહો નિરખે રે ચિત્ત હરખે પરખે પ્રેમશુંજી. (૩)
ગાયેં મધુરી ભાસ, ખેલે જિનશુણરાસ
આજ હો ગાને રે જિનધ્યાને તાને મેળવેજી. (૪)

દેખી પ્રભુ સુખ નૂર^૨, અદ્ભુત આણુંદપૂર
આજ હો વાધે રે સુખ સાધે લાધે જિમ નિધિજી. (૫)

ધન ધન તસ અવતાર, સુકૃત સદ્ગણ સંસાર
આજહો જિણે રે સુખદાયક નાયક નિરખીઓજી. (૬)

સકળ સદ્ગણ તસ દીહ^૩ ધન ધન તસ શુભ જીહ
આજહો બાણી રે ગુણુલીણે સ્વામીસુ^૪ થુણ્યોજી. (૭)

શિવ-સંપદ દાતાર, ગુણુગણુ-મણિ ભંડાર
આજહો બાણીરે સુખખાણી પ્રાણી સેવીયેજી. (૮)

જ્ઞાનવિજય ગુરુશિષ, નયવિજય નિશદીસ
આજ હો ગાવે રે શુભ ભાવે પાવે સંપદાજી (૯)

卐

(૨૯૦) (૧૩-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-હમીરીયાની.)

અજિત જિણેસર સેવીયે, બીજે શ્રી જિનરાજ-સાજનજી
સેવ્યાં શિવસુખ પામીયે^૧, સીએ^૨ વંછિત કાજ-સાજનજી
અજિતજી (૧)

એ પ્રભુની જે સેવના, તે તો સુરતરૂકંદ-સાજનજી
સદ્ગણ રૂળે તસ કામના, સેવે જેહ અમંદ-સાજનજી અં
સેવા એ જિનવર તણી પામે જે કૃતપુણ્ય^૩-સાજનજી
સદ્ગણ જનમ જગે તેહનો, જીવિત તસ ધન્ય ધન્ય

—સાજનજી અજિતજી (૩)

પૂરે પૂરણકામના, ચૂરે દુરિત^૨ દુરંત^૩-સાજનજી
સેવ્યો શિવસંપદ દીયે^૪ ભગત વત્સલ ભગવંત-સાજનજી(૪)
કરૂણાનિધિ કરૂણા કરો, જગજંતુ હિતકાર-સાજનજી

એ સાહિબની સેવના, તે તો ભવજલ પાર—સાજન૦ (૫)
 ભવ-ભવભય ભેદે સદા, છેદે પાપ સ-મૂલ—સાજન૦
 શિવસંપદ સહજે હીયે, એ સાહિબ અતુકલ—સાજન૦ (૬)
 ઇમ જાણી જે સેવશે, લહશે તે સુખ સાર—સાજન૦
 નયવિજય પ્રભુ પ્રભુમતાં નિતુનિતુ જય જયકાર—સાજન૦

卐

(૨૯૧) (૧૩-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(એ સખિ અમીય રસાલ કે ચંદો વિષ ઝરેરે એ દેશી.)
 શ્રી સંભવજિનરાય કે, મુજ મનમાં વસ્યો રે કે—મુજ૦
 દેખી પ્રભુ-મુખનૂર કે, હીયડો ઉલ્લસ્યો રે કે—હિયડો
 પામ્યો હર્ષ અપાર કે, મનવંછિત ફળ્યો રે કે—મન૦
 જગજીવન જિનરાય કે, જો મુજને મિળ્યો રે કે—જો૦ (૧)
 પામ્યો આનંદ પૂર કે, દુઃખ દૂરે ગયારે કે—દુઃખ૦
 ભેટ્યો શ્રી જિનરાય કે, વંછિત સવિ લહ્યા રે કે—વંછિત૦
 પામ્યો ભવજલ પાર કે, સાર એ દિન ગાણું રે કે—સાર૦
 દીકું જો સુખકાર કે દરિસણ જિનતાણું રે કે—દરિ૦ (૨)
 ફળિઓ સુરતરૂ બારવ કે સાર એ દિન થયોરે કે—સાર૦
 પ્રગટ્યો પુણ્ય પંડૂર કે પાતિક સવિ ગયો રે કે—પાતિક૦
 સીધ્યાં વંછિત કાજ કે આજ એ દિન ભલો રે કે—આજ૦
 ભગતવત્સલ ભગવંત કે દીકો ગુણનીલો રે કે—દીકો૦ (૩)
 આજ થયો સુકયત્ય કે જનમ એ માહરો રે કે—જનમ૦
 પરમ પાવન દિદાર કે દીકો તાહરો રે કે—દીકો

પામી નવે નિહિ સિદ્ધિ કે રિદ્ધિ સવે મિલિ રે કે—રિદ્ધિ°
 દીઠે પ્રભુ દિદાર કે આશ્યા સવિ ફળી રે કે—આશ્યા° (૪)
 નાઠા માઠા° દૂર કે દુસમન જે હતારે કે—દુસમન°
 ફિરિય ન આવેં તેહ કે તોહ વળી છતારે° કે—તોહ°
 ગયાં સવિ કર્મ° કે શર્મ° આવી મળ્યું રે કે—શર્મ°
 ભેટયે શ્રી ભગવંત કે વંછિત સવિ ફળ્યું રે કે—વંછિત° (૫)
 મહિર કરી મહારાજ કે ચરણે રાખિયેં રે કે—ચરણે°
 સેવક તું મુજ એમ કે સુવચન ભાખિયે રે કે—પ્રવચન°
 હોયે વંછિત સિદ્ધિ કે પ્રવચન સાખિયે રે કે—પ્રવચન°
 અવસર પામી સ્વામી કે દરિશણ દાખિયેં રે કે—દરિશણ (૬)
 તુમહ સેવાથી સ્વામી કે શિવમુખ આખીયે રે કે—શિવ°
 એટલે કોડિ કલ્યાણ કે ઘણું શું ભાખીયેં રે કે—ઘણું°
 જ્ઞાનવિજય ગુરુશિષ્ય કે પ્રભુમેં લળી લળી રે કે—પ્રભુમે°
 તુલ્ય ચરણાંબુજ સેવ કે હોળે વળી વળી રે કે—હોળે (૭)

ક

(૨૯૨) (૧૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

[નિંદડલી વેરણ હોઈ રહી - એ દેશી]

અભિનંદન અરિહંતજી, અવધારે હો સેવક અરદાસ તે,
 દાસ બાણી મુજ દીજીયે, મનવંછિત હો સુખલીલ વિલાસ
 કે—અભિ° (૧)

પૂરવ પુણ્યે પામીઓ, સુખકારણ હો જગતારણદેવ કે,
 સેવક બાણી સાહિબા, હવે સફળી હો કીજે મુજ સેવ કે—અભિ°

સેવક-જનની સેવના, પ્રભુ જાણો હો મન નાણો કેમ કે,
ખૂંડો પણ રીડો નહિં, એકાંગી હો કિમ હોયે ? પ્રેમ કે—અં
સામાન્ય જનની ચાકરી, સહી સફળી હો હોયે વિસવા રવીશ
કે; પ્રભુસરિખાની સેવના,

કિમ થાયે હો વિફળી ? જગદીશ કે—અભિં (૪)
સેવક જે સેવે સદા, તે પામે હો જો વંછિત કામ કે;
સેવક સુખીએ પ્રભુ તણી, સહી વાધે હો જગમાંહિ મામજકે—અં
સાહિબ તે સાચો સહી, જે સેવક હો કરે આપ-સમાન કે;
ભોળી ભગતે રીઝીને, જે આપે હો મન વંછિત દાન કે—અં
ઈમ ખડુ ભગતે વિનવ્યો, જગજીવન હો અભિનંદન દેવ કે;
નયવિજય કહે સાહિબા,

મુજ હોજ્યો હો ભવ-ભવ તુજ સેવ કે—અભિં

ક

(૨૯૩) (૧૩-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

[દેશી નણુદલની-સાહિબ ! બાહુ જિનેસર વિનતિ-એ દેશી]
સાજન ! સુમતિ સદા ચિત ધારયે, વારીયે કુમતિ-પ્રસંગ^૧ હો;
સાજન ! કલિમલરૂરે ડારીયે^૨, તારીયે, આપ સુરંગ હો—સાં
સાં સુમતિતણી જે સેવના, તે સાચો શિવને પંથ હો,
સાં પરિચય એહશ્યુ^૩ જેહને, તે કહિયે નિર્ઘથ હો—સાં
સાં સુમતિ પ્રસંગે જે રહે, તે લહે આનંદ પૂર હો,
સાં રહે સદા સહી તેહથી, કુમતિ કદાગ્રહ દૂર હો—સાં
સાં જે જગે સુમતિ મતિ હોયે, લહે તે વંછિત કોડિ હો,
સાં સુરવર કિંનર નરવરા, સેવે છે કર જોડી હો—સાં

સાં સેવે જે નિતુ સુમતિને, તસ વાધે અનુપમ નૂર હો,
સાં શુભમતિ સુરગતિ શિવગતિ,

તસ હોયેં સહજે પૂર હો—સાં (પ)

સાં કીરતિકમળા તે વરે, તે તરે ભવજળ પાર હો,
સાં સફળ વંછિત સફળા ફળેં,

જસ મળેં સુમતિ વિચાર હો—સાં

સાં ઈમ જાણી નિતુ સેવિયે, સુમતિ સુમતિ—દાતાર હો,
સાં નયવિજય પ્રભુ પ્રણમતાં, નિતનિત જયકાર હો—સાં

॥

(૨૯૪) (૧૩-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

[અલીઅલી કબહી આવેગો—એ દેશી]

પદ્મપ્રભજિન સેવના, મેં પામી પૂરવ પુણ્ય હો,
જનમ સફળ એ માહરો, હું માનું એ દિન ધન્ય હો—પદ્મ
વિનતિ નિજ સેવકતણી, અવધારો દીન દયાળ હો,
સેવક જાણી આપણો, હવે મહેર કરો મયાળ હો—પદ્મ
હુઃ૫^૧મારે જો પ્રભુ મિળ્યો, તો ફળ્યો વંછિત કાજ હો,
માનું તરતાં જલનિધિ, મેં પામ્યું સફરી રાઝાઝડો—પદ્મ
જયઉગર્ધ—૫^૨મહાકાંતારમાં, હું ભમીયો વાર અપાર હો,
ચરણ-શરણ હવે આવીઓ, તાર તાર કિરતાર હો—પદ્મ
સેવના દેવના દેવની, જો પામી મેં કૃતપુણ્ય હો,
સફળ જન્મ હું એ ગણું, ગણું જીવિત હું ધન્ય ધન્ય હો—૫
ધન્ય દિવસ ! ધન્ય તે ઘડી, ધન્ય ધન્ય એ વેળા મુજ હો,
મન-વચન-કાયાએ કરી, જો સેવા કરીએ તુજ હો,—પદ્મ

મહિર કરી પ્રભુ ! માહરી, પૂરને વંછિત આશ હો,
જ્ઞાનવિજય ગુરુશિષ્યને, દેને તુલ્ય ચરણે વાસ હો—પદ્મ
૫

(૨૯૫) (૧૩-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
[કલાલની-તેં મારો રાજેંદ મોહિઓ હો લાલ-એ દેશી]
સુપાસજી ! સાહિબ ! મુજરો માનને હો લાલ,
જગવલ્લભ જગમંધુ,

સુપાસજી ! સેવક જાણી કીજીયે હો ખાત,

કરૂણા કરૂણાસિંધુ—સુપાસજી ! સાહિબં (૧)

સું સાત રાજ અલગા રહ્યા હો લાલ, પણ પ્રભુ શું બહુ નેહ,
સું ચંદ-ચકોરતણી પરે હો લાલ,

જિમ બપઘ્યા^૧ મેહ—સુપાસજી ! સાહિબં (૨)

સું મત જાણો પ્રભુ વિસરો હો લાલ, વસીયે ને પણ દૂર,
સું ધ્યાન-સંધાને^૨ ચિર કર્યા હો લાલ,

છો અમ ચિત હજૂર—સુપાસજીંસાહિબં (૩)

સું પ્રભુગુણ જે અમ ચિતમાં હો લાલ, વસીયા છે મહમૂર^૩,
સું લોહ-લિખિત ચિત્રામજયું હો લાલ,

તેહ નહિ હોયે દૂર—સુપાસજી ! સાહિબં (૪)

સું રસના^૪ તુલ્ય ગુણરાગિણી હો લાલ, મનમાંહિ પ્રભુધ્યાન
સું વાંછે નયન દિદારને હો લાલ, મુણી ગુણ હરખે કાન

—સુપાસજી ! સાહિબં (૫)

સું ઈમ મન વચન કાયા કરી હો લાલ, સમરૂં હું નિશ-દીસ
સું ને સેવક કરી લેખવો હો લાલ, તો પૂરો મનહ જગીસ

—સુપાસજી ! સાહિબં (૭)

સું કેતી કીજે વિનતી હો લાલ, જિનજી ! ચતુર સુખજી
 સું નય કહે હરખે નિરખીયે હો લાલ,
 એતલે કોડિ-કલ્યાણ—સુપાસજી ! સાહિબં (૭)

卐

(૨૯૬) (૧૩-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(છંદર આંખા આંખલી રે-એ દેશી.)

ચંદ્રપ્રભ જિન ચંદ્રમારે, ઉદયો સહજ સ^૧-નૂર
 પાપ તાપ દૂરે મીટયો રે, પ્રગટયો આનંદપૂર
 ભવિકજન ! પ્રણમો એ જિનચંદ, દરિશણ પરમાનંદ ભં (૧)
 ચતુર ચકોરા હરખીયા રે, પસર્યો યુણ્યપ્રકાશ
 જ્ઞાન-જલનિધિયે ઉલ્લસ્યો રે, ઉપશમ^૨-હરિવિલાસ
 —ભવિકં (૨)

ચારિત્ર-ચંદ્રિકા^૩ ચિહ્નંદિશે રે પસરી નિરમલ નૂર
 કરમ^૪-ભરમ રાહુ ગયો રે, નાસી જોહથી દૂર—ભવિકં
 સમકિત^૫ કૈરવ કાનને રે, પ્રગટયો પરમ-વિકાસ
 મિથ્યામતિ કમલા^૬કરે રે, પામ્યો મુદ્રાવાસ^૭—ભવિકં
 કણ્ણા ને મધ્યસ્થતા રે, મુદિતા મૈત્રી ચંગ
 ચ્યાર દિશે જસ ઉદયથી રે, વાધ્યો અતિ ઉછરંગ—ભવિકં
 શુદ્ધ ક્રિયા સવિ ઓષધી^૮ રે, પામી રૂચિ^૯-પીયૂષ
 મુગતિફળ^{૧૦}સફળી ફળે^{૧૧}રે, સરગકુસુમ^{૧૨}સજૂષ^{૧૩}—ભવિકં (૬)
 અ-કલંકી ઉદયી જપો રે, અનુપમ એ જિનચંદ
 નયવિજય પ્રભુ પ્રણમતાં રે, નિતુનિતુ પરમાનંદ—ભવિકં

卐

(૨૯૭) (૧૩-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(પ્રથમ ગોવાલાતણું ભવે-એ દેશી.)

જ્ઞાની-શિર ચૂડામણીજી, જગજીવન જિનચંદ
મળીઓ તું પ્રભુ એ સમેજી, ફળીઓ સુરતરૂકંદ
સુવિધિજિન ! તુમહશું અવિહડ નેહ,

જિમ બપઘયા મેહ—સુવિધિં (૧)

માનું મેં મરૂમંડલેજી, પામ્યો સુરતરૂ સાર
ભૂખ્યાને લોજન લહુંજી, તરસ્યાં અમૃતવારિ—સુવિધિં
દુષમ^૨ દુષમા^૩—કાળમાંજી, પૂરવ પુણ્ય પ્રમાણ
તું સાહિબ જો મુજ મિજ્યોજી, પ્રગટયો આજ વિહાણ^૪—સુ.
સમરણ પણું પ્રભુજીતણુંજી, જે કરે તે કૃતપુણ્ય
દરિશણ જે એ અવસરેજી, પામે તે ધન્ય ધન્ય—સુવિધિં
ધન્ય દિવસ ધન્ય એ ઘડીજી, ધન્ય મુજ વેલારે એહ,
જગજીવન જગવાલહોજી, ભેટયો તું સ-સનેહ—સુવિધિં
આજ ભલી જાગી દશાજી, ભાંગી ભાવઠં દૂર,
પામી વાંછિત કામનાજી, પ્રગટયો સહજ-સનૂર—સુવિધિં
અંગીકૃત નિજ-દાસનીજી, આશા પૂરો રે દેવ,
નયવિન્ય કહે તો સહીજી, સુગુણ-સાહિબની સેવ—સુવિધિં

卐

(૨૯૮) (૧૩-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(સીતા હો સખિ ! સીતા—એ દેશી.)

સેવો હે ! સખી ! સેવો શીતલનાથ,
સાથ જ હે ! સખી ! સાથ જ એ શિવપુરતણોજી,
મહમહે હે ! સખી ! મહમહે બસ અનૂપ,

મહિમા હે ! સખી ! મહિમા મહિમાંહે ઘણોજ,
 મોટો હે ! સખી ! મોટો એ જગદીશ,
 જગમાં હે ! સખી ! જગમાંહે પ્રભુ જાણીયેંજ,
 અવર ન હે ! સખી ! અવર ન કોઈ ઈશ,
 એહની હે ! સખી ! એહની ઓપમા આણીયેંજ (૧)
 પ્રભુતા હે ! સખી ! પ્રભુતાનો નહિ પાર,
 સાયર હે ! સખી ! સાયર પરે ગુણમણિ-ભરચોજ
 મૂરતિ હે ! સખી ! મૂરતિ મોહનગાર,
 હરિપરિ હે ! સખી ! હરિપરિ^૧ શિવ^૨-કમળા વર્યોજ
 તારક હે ! સખી ! તારક જહાજ જથૂં એહ,
 આપે હે ! સખી ! આપે ભવ^૩-જલ નિસ્તર્યોજ
 સુરમણિ હે ! સખી ! સુરમણિ તેમ સદૈવ,
 સંપદ હે ! સખી ! સંપદ સવિ અલંકર્યોજ (૨)
 એ સમ હે ! સખી ! એ સમ અવર ન દેવ,
 સેવા હે ! સખી ! સેવા એહની કીજયેંજ,
 કીજે હો ! સખી ! કીજે જનમ કયથ,
 માનવ હે ! સખી ! માનવ ભવ-ફળ લીજયેંજ
 પૂરે હે ! સખી ! પૂરે વંછિત-આશ,
 ચૂરે ! હે ! સખી ! ચૂરે ભવભય-આપદાજ,
 સુરતરૂ હે ! સખી ! સુરતરૂ જેમ સદૈવ,
 આપે હે ! સખી ! આપે શિવસુખ-સંપદાજ (૩)
 ધન ધન હે ! સખી ! ધન ધન તસ અવતાર,
 જેણે હે ! સખી ! જેણે તું પ્રભુ ભેટિઓજ

પાતક હે ! સખી ! પાતક તસ ગયાં દૂર,
 ભવભય હે સખી ! ભવભય તેણે મેટીઓળ
 પામી હે ! સખી ! પામી તેણે નવનિદ્ધિ,
 સિદ્ધિ જ હે ! સખી ! સિદ્ધિ જ સઘળી વશ કરીળ,
 દુરગતિ હે ! સખી ! દુરગતિ વારી દૂર,
 કેવળ હે ! સખી ! કેવળ-કમળા તિણે વરીળ (૪)
 સેવી હે ! સખી ! સેવી સાહિબ એહ,
 હરિ-હર ! હે ! સખી ! હરિ-હરને કહો કુણ નમેળ
 ચાખી હે ! સખી ! ચાખી અમૃત-સ્વાદ,
 બાકસ હે ! સખી ! બાકસ-બુકસ કુણ જમેળ
 પામી હે ! સખી ! પામી સુરતરૂ સાર,
 બાઉલ હે ! સખી ! બાઉલ-વનમાં કુણ ભમેળ
 લેઈ હે ! સખી ! લેઈ મૃગમદ્-વાસ,
 પાસે હે ! સખી ! પાસે લસણુને કુણ રમેળ (૫)
 બાણી હે ! સખી ! બાણી અંતર એમ,
 એહશુ' હે ! સખી ! એહશુ' પ્રેમજ રાખીયેળ,
 લહિયે હે ! સખી ! લહિયે કામિત-કામ,
 શિવસુખ હે ! સખી ! શિવસુખ સહેજે ચાખીયે'ળ,
 નયવિજય હે ! સખી ! નયવિજય કહે ધન્ય તેહ,
 અહનિશિ હે ! સખી ! અહનિશિ જે સેવા કરેળ,
 પામે હે ! સખી ! પામે નવનિધિ સિદ્ધિ;
 સંપદ હે ! સખી ! સંપદ સઘળી તે વરેળ (૬)

(૨૯૯) (૧૩-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ જિન-સ્તવન

(રહો રહો રહો વાલહા—એ દેશી.)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિણુંદજી ! અવધારો અરદાસ લાલ રે
દાસ કરી જો લેખવો,^૧ તો પૂરો મન-આશ-લાલ રે શ્રી૦
મોટા-નાના આંતરું, લેખવે^૨ નહિ દાતાર—લાલ રે
સમ-વિષમ સ્થલ નવિ ગણે,

વરસંતો જલધાર^૩—લાલ રે શ્રી૦ (૨)

નાનાને મોટા મિદ્યા, સહી તે મોટા થાય—લાલ રે
વાહુલીયા^૪ ગંગા મિદ્યા, ગંગપ્રવાહ કહાય—લાલ રે શ્રી૦
મોટાને મોટા કરો, એ તો જગતણી રીત—લાલ રે
નાના જો મોટા કરો, તો તુમહ પ્રેમ-પ્રતીત-લાલ રે-શ્રી૦
ગુણ અવગુણ નવિ લેખવે, અંગીકૃત જો અમંદ—લાલ રે
કુટિલ કલંકી જિમ વહ્યો, ઈશ્વર શિશે અંદ લાલ રે-શ્રી૦
અવગુણીયે પણ એલગ્યો, ગુણવંત તું ભગવંત—લાલ રે
નિજ-સેવક જાણી કરી, દીજો સુખ અનંત—લાલ રે-શ્રી૦
ઘણી શી વિનંતિ કીજયે? જગજીવન જિનનાહ—લાલ રે
નયવિજય કહે કીજયે, અંગીકૃત-નિરવાહ લાલ રે-શ્રી૦

(૩૦૦) (૧૩-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી જિન-સ્તવન

(સાહેલડીની—એ દેશી)

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિણુંદજી-સ-સનેહાજી,

તુમહ શું અ-વિહડ મેહ—ગુણગેહાજી
ચોળ-મજઠતણી પરે—સં જિમ આતકને મેહ—ગુણ૦
પ્રભુ ગુણરંગે રંજયા-સં, મુજ મન વચન ને કાય-ગુણ૦

જગત સકળ તસ મહિમાયે-સ૦, તનમયતાયે લખાય-ગુણ૦
 અ-વિહર રંગ જે પ્રભુતણો-સ૦, ખેઠો અમ મન આય-ગુણ૦
 કીરમળ રંગતણી પરે-સ૦, જૂનો કિમહિ ન થાય-ગુણ૦
 પ્રભુ ગુણરંગ સુરંગ શુ-સ૦, રંગ્યું જે અમ મન-ગુણ૦
 તે રંગ કિમહિ ન ઊતરે-સ૦, કોડિ કરે પ્રયત્ન-ગુણ૦
 રંગ સુરંગ એ પ્રભુ તણો-સ૦, અમ મનઅતિહિ સુહાય-ગુણ૦
 હરખ શુ નિતુ નિરખતાં-સ૦, આનંદ અંગ ન માય-ગુણ૦
 ભવભવ અમહ એ હોય જો-સ૦,

પ્રભુ ! તુમ ગુણ શુ રંગ-ગુણ૦
 વંછિત દાયક દાય છે-સ૦, અમહ એ રંગ અ-ભંગ-ગુણ૦
 મહિર કરી મહારાજ-સ૦ જાણી સેવક ચંગ-ગુણ૦
 નયવિજય કહે આપજો-સ૦, પ્રભુગુણ-રંગ અ-ભંગ-ગુણ૦
 ૫

(૩૦૧) (૧૩-૧૩) શ્રી વિમલનાથ જિન-સ્તવન
 (માહરી સહી રે સમાણી- એ દેશી.)

વિમલ જિણેસર મુજ પરમેસર, અલવેસર ઉપગારી રે
 સુણુ સાહિબ ! સાચા.

જગજીવન જિનરાજ જયંકર,

મુજને તુજ સુરતિ ખ્યારી રે-સુણુ (૧)
 મહિર કરી જે વંછિત હીજે, સેવક ચિત્ત ધરીજે રે-સુણુ
 સેવા જાણી શિવસુખ^૧-પાણી,

લક્ષિત સહિનાણી હીજે રે-સુણુ (૨)
 કામકુંભ ને સુરતરૂથી પણ, પ્રભુ ! ભગતી મુજ ખ્યારી રે-સુણુ
 જેઓએ ખિણુ એક લગે સેવી, શિવસુખની હાતારી રે-સુણુ

લગતિ-સુવાસના વાસે વાસિત,જે હોયે ભવિ-પ્રાણી રે-સુણું
જીવમુક્ત ચિદાનંદરૂપી, તે કહિયે શુદ્ધ નાણી રે-સુણું
પ્રભુ ! તુમ ભક્તિ તણી અતિ મોટી,

શક્તિ એ જગમાં વ્યાપે રે-સુણું
એકવાર પણ ભાવે સેવી, ચિદાનંદપદ આપે રે-સુણું (૫)
પૂરણ પૂરવ-પુણ્ય પસાયે, જો તુમહ લગતી મેં પામી રે
તો હું હુત્તર^૨એ ભવદરિયો,તરીઓ સહજે સ્વામી રે-સુણું
સાહિબ ! સેવક જાણી સાચો,નેક^૩-સુનજરે જોજો રે-સુણું
નયવિજય કહે ભવ-ભવ જિનજી !

તુમહ લગતિ મુજ હોજો રે-સુણું (૭)

ક

(૩૦૨)(૧૩-૧૪) શ્રી અનંતનાથ જિન-સ્તવન

(કોષલો પરવત ધુધલોરેલો-એ દેશી.)

સહજ સનેહી સેવિયે રે લો,

સાહિબ ! અનંત જિણુંદ રે-સુગુણ નર !

સેવ્યા સંપદ પામીયે રે લો,

દરિશણ પરમાનંદ રે-સુગુણું સહજું (૧)

સકળ ગુણે કરી શોભતા રે લો,

જગજીવન જિનચંદ રે-સુગુણું

સેવ્યા વંછિત સવિ દીયે રે લો,

સાચો સુરતરુ કંદ રે-સુગુણું સહજું (૨)

એ જગમાંહિ જોયતાં રે લો, એ સમ નહિ દાતાર રે-સુ

ખિણ એક સેવ્યો સાહિબો રે લો,

આપે સુખ અપાર રે—સુગુણં સહજં (૩)

સકળ સુરાસુર જોડને રે લો, સેવે બે કર જોડ રે—સુગુણં
લગતિલાવ આણી ઘણો રે લો,

પ્રભુમે હોડાહોડ રે—સુગુણં સહજં (૪)

છ જીવકાય રક્ષા કરે રે લો, દુહવે^૧ નહીં તિલમાત^૨ રે—સુગુણં
કોધાદિકથી વેગજો રે લો,

અરિહંત તેહ વિખ્યાત રે—સુગુણં સહજં (૫)

રિદ્ધિ અનંતી પ્રભુતણી રે લો, કહેતાં ન આવે પાર રે—સુ
તોહિ પણ અ-પરિગ્રહી રે લો,

કહિયે એ કિરતાર રે—સુગુણં સહજં (૬)

શક્તિ અનંતી પ્રભુતણી રે લો,

કુણ કહી પામે પાર રે—સુગુણં (૬)

નયવિજય પ્રભુ પ્રભુમતાં રે લો,

નિતુનિતુ જય જયકાર રે—સુગુણં સહજં (૭)

卐

(૩૦૩) (૧૩-૧૫) શ્રી ધર્મજિન નાથ-સ્તવન

(દેશી-વણુઝારાની)

વંછિત ફળ દાતાર ભવિ ! સેવો રે,

શિવ સુખકારક ધર્મને—ભવિં,

જિમ લહો સુખ શ્રીકાર-ભવિં,

પામો વળી શિવશર્મને^૧—ભવિં (૧)

જિમ લહો, નવનિધિસિદ્ધિ—ભવિં

રિદ્ધિ સકળ આવી મિળે—ભવિ,

વાધે બહુલી વૃદ્ધિ-ભવિં બુદ્ધિ સવે સફળી ફળે-ભવિં(૨)
 સકળ ફળે મન આશ-ભવિં સજ્જન-જન-મેળો મળે-ભવિં
 નાવે દોહગ^૨ પાસ^૩-ભવિં રોગ શોગ દૂરે ટળે-ભવિં(૩)
 સુરતરૂ સુરમણિ જિમ-ભવિં પૂરે કામિતકામના^૪-ભવિં,
 રાખો નિતુ એકતાર^૫-ભવિં મત હોજો મન દુમના^૬-ભવિં
 પૂરવ-પુણ્યપસાય-ભવિં પામીયે નિત ચિત ધરો-ભવિં
 કુશુરુ કુદેવ કુધર્મ-ભવિં કુમતિ કદાચહ પરિહરે-ભવિં
 નિતનિત મંગળ ચ્યાર-ભવિં એ સેવતાં પામીએ-ભવિં
 પામી એવો નાથ-ભવિં અવર નાથ કિમ કામીએ-ભવિં
 એ સમ અવર ન કોઈ-ભવિં જોઈ જોઈ જોયતાં-ભવિં
 નયવિજય કહે નવ નિદ્ધિ-ભવિં

હોવેએ પ્રભુ પ્રસન્ન હોઈતાં-ભવિં (૭)

ક્ર

(૩૦૪) (૧૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(ઢાળ દેશી વિંછીયાની.)

સખિ! સેવો શાંતિજિણુંદને, મન આણી અતિ ઉછાહરે
 એ પ્રભુની જે સેવના, તે માનવ-ભવનો લાહરે-સખિં
 સેવા જે એ જિનતણી, તે સાચી સુરતરૂ સેવ રે
 એ જગમાંહિં જોવતાં, અવર ન એહવો દેવ રે-સખિં
 ભગતિભાવ આણી ઘણો, જે સેવે એ નિશદીસ રે
 સફળ સકળ મનકામના, તે પામે વિસવાવિસરે-સખિં
 ખિણુ ઈક સેવા પ્રભુ તણી, તે પૂરે કામિત^૧ કામ રે
 માનું ત્રિભુવન^૨-સંપદા-કરૂ એ ઉત્તમ ધામ રે-સખિં
 જનમ સફળ જગ તેહનો, જે પામ્યો પ્રભુની સેવ રે

પુણ્ય સકળ તસ પ્રગટીયાં, તસ તૂઠા ત્રિભુવન દેવ રે—સખિં
શિવ સુખ-દાયક સેવના, એ દેવના દેવની જેહ રે
પામીને આરાધશે, શિવસુખ લહશે તેહ રે—સખિં (૧)
ધર્મ બાણી નિતુ સેવિયે, જિમ પોંહયે વંછિત કોડિ રે
જ્ઞાનવિજય બુધરાયને ધર્મ શિષ્ય કહે કર જોડિ રે—સખિં

卐

(૩૦૫) (૧૩-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
(ઢાળ-નાહલીયે વિલુહી ઓલ'ભો દિધ' રે-એ દેશી.)
કુંથુજિનેસર! સાહિબ વિનતિ રે,
તે નિરવહિયે^૧ સંત—કુંથું (૧)
મહિમંડલમાં દેવ અછે ઘણા રે, હું ન કરું તસ સેવ
તુજ વિષુ અવર ન કદીયે^૨ ઓલગુ'રે,
તું મુજ એક જ દેવ—કુંથું (૨)
અવર ન સેવું કદીએ, દેવતા રે તુમ વિષુ દીનદયાળ
જલધર-જલ વિષુ અવર ન આદરે રે,
જિમ જગે ચાતકબાલ—કુંથુ (૩)
અંગીકૃત^૩ જો નિરવાહો^૪ પ્રભુ રે, તો પૂરો મન આશ,
દાસતાણી એ આશા પૂરતાં રે સાહિબને શાખાશ—કુંથું
નિશદ્દિન ભાવે સાહિબ સેવતાં રે. જો નહી પૂરો આશ,
તો એ જગમાં પ્રભુજી તુમતણો રે,
કુણ કરશે વિસવાસ—કુંથું (૫)
મોટા નિશ્ચે આશા પૂરવે રે, જો સેવે ધરી નેહ
બુઓ! એ જગમાં ચાતક-બાલની રે, પૂરે આશ મેહ
—કુંથું (૬)

ઈમ જાણીને સાહિબ ! પૂરવી રે, નિજ-સેવકની આશ
 નયવિજય કહે તુમહ ચરણાંબુજે રે,
 દેજો અ-વિચળ વાસ—કુચું.૦ (૩)

卐

(૩૦૬) (૧૩-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
 (ઢાળ—દેસી નણદલની.)

પ્રણમો પ્રેમે પ્રહસમે^૧, જિનવર શ્રી અરનાથ—ભવિચળ
 એ જગમાંહિ જોયતાં, સાચો શિવપુર સાથ—ભવિં પ્રણમો
 સુખદાયક સાહિબ મિત્રો, તો ક્યો સુરતરૂ ખાર^૨—ભવિં
 દેખી પ્રભુ દેદારને, પામી જે ભવપાર—ભવિં પ્રણમો
 નામથી નવનિધિ પામીયે, દરિશણ દુરિત^૩ પલાય—ભવિં
 પ્રહસમે પ્રેમે પ્રણમતાં, ભવભવ પતિક જાય—ભવિં
 સુરતિ એ જિનવરતણી, સાચી સુરતરૂવેલ—ભવિં
 નિરખંતાં નિતુ નયણુશું, ઉગમે આનંદ^૪ રેલ—ભવિં
 શાંતસુધારસશું ભરી, એ મૂરતિ મનોહાર—ભવિં
 પ્રણમે જે નિતુ પ્રેમશું, ધન ધન તસ અવતાર—ભવિં
 પુણ્ય હશે તે પામશે, એ જિનની નિતુ સેવ—ભવિં
 સકળ ગુણે કરી શોભતો, અવર ન એહવો દેવ—ભવિં
 ચરણ-કમળ એ પ્રભુતણા, સેવંતાં નિશદીસ—ભવિં
 નયવિજય કહે સંપદા, પામીયે વિસવાવિશ—ભવિ-પ્રણમો

卐

(૩૦૭) (૧૩-૧૮) શ્રી મલ્લિનાથ જિન સ્તવન
 (ઢાળ-મુજ લાજ વધારો રે—એ દેશી)

શ્રીમલ્લિસ્વામીરે, પ્રણમું શિરનામીરે,
 મેં પુણ્યે પામી, સેવા તુમહતણીરે (૧)

- પ્રગટયાં મુજ પુણ્ય રે હું માનું ધન્યરે,
 જો મેં કૃતપુણ્ય^૧ તું સાહિબ પામીઓ રે (૨)
 પામ્યો સુખ પૂરે, ગયા દુશ્મન દૂર રે,
 સહજ-સનૂર^૨ તું મેં ભેટિઓ રે (૩)
 નિરખી પ્રભુ નિતરે^૩ હરખે મુજ ચિત્તરે,
 જેમ મિત્રે^૪ પંકજવન હસે રે, (૪)
 પ્રભુ શું બહુ નેહારે, જિમ મોરા મેહારે,
 સાહિબ સસનેહારે કેતુ^૫ તે કહું રે, (૫)
 બાણી નિજ દાસરે પૂરો મુજ આશરે,
 આપો સુવિલાસ એ બોધિબીજનો રે, (૬)
 જ્ઞાનવિજય બુધ શીસરે, વિનવે જગદીશ રે,
 હોજો પ્રભુ ! ઈશ તું ભવભવ માહરો રે, (૭)

卐

(૩૦૮) (૧૩-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન
 (દેશી માતીડાની)

સાહિબ ! શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી, કડું વિનતિ ચરણે શિરનામી,
 સાહિબ ? વિનતિ અવધારો....

- જવન^૧ તુજ દરિશણુ ખ્યારો,
 મોહના ! મનમોહન ગારો....સાહિબ૦ (૧)
 દુત્તર^૨ એ ભવ-સાયર તારો—સાહિબ૦ (૨)
 સેવક કોડી ગમે તુજ ભેઈ,
 કિંકર હું પણ ગણવો તોઈ—સાહિબ૦ (૩)
 ભગતવત્સલ ભે બિરૂદ ધરીજે,
 તેા મુજ મનવંછિત સુખ દીજે—સાહિબ૦ (૪)

જો પણ હું ન વિશુદ્ધાચરણે^૩,

તો પણ હું આંચો તુમ્હ શરણે—સાહિબ (૫)

ગુણ-અવગુણ મુજ કેમ વિચારો,

પતિત-પાવન બિરૂદ સંભાળો—સાહિબ૦ (૬)

જો પણ હું બહુ અવગુણ-ભરીઓ,

તો પણ મેં પ્રભુજી અણુસરીઓ—બહિબ (૭)

અવગુણ પણ ગુણ કરીને ખીજે,

અંગીકૃત^૪-નિરવાહ કરિજે—સાહિબ (૮)

ઘણી શી વિનતિ સ્વામી કીજે,

નયવિજય કહે બોધિબીજ દીજે—સાહિબ૦ (૯)

卐

(૩૦૯) (૧૩-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી—ચંદ્રાયાની)

શ્રી નમિનાથ-જિણુંદજી રે લાલ,

અવધારો અરિહંત—જિનરાયા

સેવક જાણી આપણો રે લાલ, દીજે સુખ અનંત—જિન૦શ્રી૦

સેવું હું નિશ્ચલ-મને રે લાલ, નિશ્ચિન બે-કર-જોડ-જિન૦

તો પણ જો રીઝો નહીં રે લાલ,

તો શી બિજમતે^૧ જોડ? જિન-શ્રી૦ (૨)

સેવક સહુ સરિખા ગણે રે લાલ, જે હોયે ચિત્ત^૨ મહંત—જિન૦

શશિ^૩-ઉદય સાચર વધે રે લાલ,

કૈરવ^૪ પણ વિકસંત—જિન૦ શ્રી૦ (૩)

અંજલિ કુસુમે^૫ વાસિયે રે લાલ, સરિખાઈ^૫ કર દોય—જિન૦

તિમ ઉત્તમની સેવના રે લાલ,

સહુશું સરિખી હોય—જિન૦ શ્રી૦ (૪)

પાંતિ^૧—પટંતર નવિ કરે રે લાલ, જે હોયે^૨ દાતાર—જિન૦
ખેતર—ઓખર^૩ નવિ ગણે રે લાલ,

વરસંતો જલધાર—જિન૦ શ્રી૦ (૫)

ઈમ જાણી મન આણીયે^૪ રે લાલ, પૂરણ પ્રેમવિલાસ—જિન૦
સહજ—સનેહી સાહિબા રે લાલ,

પૂરે વંછિત—આશ—જિન૦ શ્રી૦ (૬)

દેજે^૫ ચરણની સેવના રે લાલ, મહિર કરો જગદીશ—જિન૦
નયવિજય ઈમ વિનવે રે લાલ,

જ્ઞાનવિજય ગુરુશિષ—જિન૦ શ્રી૦ (૭)

卐

(૩૧૦) (૧૩-૨૨) શ્રી નેમિનાથ—જિન સ્તવન

(ધન બિંદલી મને લાગો—એ દેશી.)

ભવિઆણુ ! વંદો ભાવશું, સાહિબ નેમિજિણુંદ મોરાલાલ,
ભાવશું નિત વંદતાં, લહિયે પરમાણુંદ—મોરા૦ ભવિ૦
બ્રહ્મચારી—ચૂડામાણુ સાચો એ વડવીર—મોરા૦

મદન^૧મતંગજ કે સરી, મેરૂમહીધર—ધીર—મોરા૦ ભવિ૦
રૂપ અનંતું જિનતાણું, સોહે સહજ^૨—સનૂર—મોરા૦
હરખે નયણે નિરખતાં, પસરે પ્રેમપંડૂર^૩—મોરા૦ ભવિ૦
ગુણ અનંતા પ્રભુતાણા, કહેતાં ન આવે પાર—મોરા૦

નિરૂપમ ગુણુગણુ-મણિ તણો, માતું એ ભંડાર—મોરા૦
વદન^૪અનોપમ જિનતાણું, એ મુજ નયણુ-ચક્રાર—મોરા૦

નિરખી હરખે ચિત્તમાં, ઉમટ્યો આનંદ જોર—મોરાં
અતુલિત-બળ અરિહંતજી, ભય-ભંજન ભગવંત—મોરાં
કામિત^૧—પૂરણ સુરતરુ, કેવળ-કમળા કંત—મોરાં ભવિં
રાજમતિ—મનવાલહો, યાદવ-કુલ શણુગાર—મોરાં
નયવિજય પ્રભુ વંદતાં, નિતુનિતુ જયજયકાર—મોરાં

卐

(૩૧૧) (૧૩-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(આ અજુઆળી રાતડી રે—એ દેશી.)

પ્રબળ-પ્રભાવે પરગઢો^૧ રે, પુરિસાદાણી પાસ—ભવિઅણુ ! વંદો
કામગવી^૨ સુરમણી^૩ પરે રે, પૂરે વંછિત આશ—ભવિં
વંદો વંદો રે સુબાણ, ભવિઅણુ ! વંદો
વંદો વંદો શ્રી જિનપાસ, ભવિઅણુ ! વંદો. ભવિં (૧)
નીલકમલ-દળ^૪ પરિ ભલો રે, દીપે તનુ-પરકાશ—ભવિં
હરખે નયણે નિરખતાં રે, ઉપજે અધિક ઉલ્લાસ—ભવિં
નિરખી-નિરખી હરખીયે રે, સાહિબ સહજ-સનૂર—ભવિં
તેજ જળામળ ઝળહળે રે, બાણે ઉગ્યો સૂર—ભવિં (૩)
રતનજડિત વિરાજતા રે, કુંડળ સોહે સનૂર—ભવિં
માનું દોયે સેવા કરે રે, શશિ-રવિ આયી હજૂર—ભવિં
મણિમય મુકુટ મનોહર રે, સોહે શિર ધર્યો સાર—ભવિં
માનું તારા પરવર્યો રે, અંદ એ સેવાગાર^૫—ભવિં (૫)
સુંદર શિવ-રમણી વર્યો રે, પરવર્યો જ્ઞાન અનંત—ભવિં
ચિદાનંદ ચિનમૂરતિ રે, અ-કલંકી અરિહંત—ભવિં (૬)

કામિત^૬—કામિત પૂરણો રે, પાપતિમિર^૭—ભર ભાણુ—ભવિ^૮
નયત્રિજય પ્રભુ દરિશણે રે,

નિતુનિતુ કોડિ કદ્યાણુ—ભવિ^૯ (૭)

ક

(૩૧૨)(૧૩-૧૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી—જિન સ્તવન
(દેશી—પંથીડાની)

સુગુણ ! સ-સનેહા ! વીરજી વિનતિ રે,

અવધારો શ્રી જિનરાય રે

દરિશણ દીઠે પ્રભુજી તુમતણે રે,

અમ્હ મન હરખ ઘણેરો થાય રે—સુગુણ (૧)

નિરમળ તુજ ગુણ-ગંગાજળે રે,

ઝીલે અહનિશિ મુજ મન હંસ રે;

નિરમળ હોયે કલિ^૧—મલ નાશથી રે,

પીલે કરમભરમ-ભર અંશ રે—સુગુણ (૨)

કેવળ^૨—કમળા કંત મનોહર રે, ભેદી ભાવે તું ભગવંત રે

માનું માનવ-ભવ સફળો સહી રે,

પામ્યું વંછિત સુખ અનંત રે—સુગુણ (૩)

દેવ દયાકર ! ઠાકુર જો મિલ્યો રે,

તો ફળ્યો સકળ મનોરથ આજ રે

સેવક-સેવા આણી ચિત્તમાં રે,

પૂરો મુજ મન-વંછિત કાજ રે સુગુણ (૪)

પ્રભુજી ! તુજ મનમાં સેવા થકી રે,

હું વસું એ તો મોટી વાત રે
પણ હું યાચું મુજ ચિત્તમાં રે,

જિનજી ! વસજો દિન ને રાત રે—સુગુણ૦ (૫)

પ્રભુજી ! તુજ ચરણાંબુજ સેવના રે,

સફળી વરજો ભવભવ દેવ રે

હોજો મુજ તુજ શાસન-વાસના રે,

વળી તુજ ચરણ-કમળની સેવ રે—સુગુણ૦ (૬)

ચરમ-જિણેસર ભુવન-દિણેસર રે, પૂરજો સેવક વંછિત આશ રે

જ્ઞાનવિજય બુધ-શિષ્ય ઇમ વીનવે રે,

નયવિજય આણી મન ઉલ્લાસ રે—સુગુણ૦ (૭)

ક

કલશ

(રાગ-ધન્યાશ્રી)

ગાયો ગાયો ભવિચકવિશે જિનરાય,

ઈણિપરે જિનવરના ગુણગાતાં, મનવંછિત મુખ થાય-ગાયો

ગુણ અનંતા જિનવર કેરા, મુજથી કેમ કહાય,

તોહિ પણ નિજ-શક્તિ ભગતિ, કીધો સ્તુતિ ઉપાય ગાયો

જિનવર-ગુણ ગાતાં અતિ-નિરમળ, વરતે અધ્યવસાય,

પામે ઓધિબીજ સ્તુતિથી, ઇમ પ્રવચન સહાય—ગાયો

નવ-નિદ્ધિ રિદ્ધિ સિદ્ધિ સ્વયંવરલક્ષ્મી,

સહજે વરે જયુંઆય—ગાયોં (૪)

સંપ્રતિ ગોયમ-સામિ સરિખા, શ્રી વિજયપ્રભસૂરિરાય

તે ગુરૂ-ચરણકમળ-સેવાથી, પામી અધિક પસાય—ગાયોં

સત્તર છેતાળે કાર્તિક માસે, શુદ્ધી તેરસ સુખદાય

ઉન્નતપુરમાં જિનચોવિસે ગાયા ધરી ઉછાય—ગાયોં

સકળ-પંડિત-શિર-મુકુટનગીનો, શ્રીજ્ઞાનવિજય બુધરાય

તે ગુરૂચરણ પસાયેં જિનના, નયવિજય ગુણગાય—ગાયોં

પૂ. શ્રી નયવિજયજી મહારાજ
કૃત
સ્તવન ચોવિંશી
કઠિન-શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૧૩-૧

૧. મગ્ન થાય છે ૨. કાંતિ ૩. દિવસ

સ્તવન ૧૩-૨

૧. લાગ્યશાળી ૨. પાપ ૩. ઉગ્ર ૪. શ્રેષ્ઠ

સ્તવન ૧૩-૩

૧. ખારણામાં ૨. નિર્માળ ઘણું ૩. સફળ ૪.
ખરાબ ૫. હાજરીમાં ૬. સુખ

સ્તવન ૧૩-૪

૧. એક તરફી ૨. ચોક્કસ ૩. નકામી ૪. મહિમા

સ્તવન ૧૩-૫

૧. પરિચય ૨. પાપનો મેલ ૩. નાંખીએ ૪.
સારી રીતે

સ્તવન ૧૩-૬

૧. પાંચમા આરામાં ૨. મુખાકૃતિ માટે શ્રેષ્ઠ ૩. વહાણ ૪. ચાર ગતિરૂપ સંસાર ૫. મહા જંગલમાં

સ્તવન ૧૩-૭

૧. ચાતક ૨. જોડાણથી ૩. દેશી શબ્દ છે, પ્રાયઃ આ શબ્દનો અર્થ “ખૂબ ઉંડાણથી” થઈ શકે. ૪. જીભ

સ્તવન ૧૩-૮

૧. તેજસ્વી ૨. ઉપશમરૂપ લીલોતરીનો ફેલાવો ૩. ચાંદની ૪. જેનાથી કર્મોની ભ્રમણા નાસીને દૂર ગઈ (ત્રીજી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૫. સમકિતરૂપ ચંદ્રવિકાસી કમળના વનમાં ૭. સરોવરમાં ૭. મુરઝામણ=કમળો ખીડાઈ જવાં ૮. ધાન્ય આદિ વનસ્પતિ ૯. કાંતિરૂપ અમૃત ૧૦. સ્વર્ગના સુખરૂપ ફૂલ ૧૧. સાથે=સુંદર

સ્તવન ૧૩-૯

૧. મારવાડમાં ૨. પાંચમા આરે ૩. વિષમ ૪. પ્રભાત

સ્તવન ૧૩-૧૦

૧. વિષ્ણુની જેમ ૨. મોક્ષરૂપ લક્ષ્મી ૩. સંસાર-સમુદ્ર ૪. કસ્તુરીની સુગંધ ૫. ઈષ્ટપદાર્થો

સ્તવન ૧૩-૧૧

૧. ગણો ૨. ગણુતા ૩. મેઘ ૪. નાના પ્રવાહો

સ્તવન ૧૩-૧૩

૧. મોક્ષનું સુખ જેમના હાથમાં છે (કબજામાં છે)
૨. હુઃખે કરીને તરાય એવો ૩. કદ્યાણકારી
- સારી-દષ્ટિથી

સ્તવન ૧૩-૧૪

૧. હુલવવું=હુઃખ પહોંચાડવું ૨. જરાપણ

સ્તવન ૧૩-૧૫

૧. મોક્ષના સુખને ૨. દુર્ભાગ્ય=અશુભ=કર્મો ૩.
- નજીક ૪. ઈચ્છિત વિચારધારા ૫. એકાગ્રપણે
૬. હુઃખી

સ્તવન ૧૩-૧૬

૧. ઈષ્ટ ધારણા ૨. ત્રણ જગતની સંપત્તિની ખાણ

સ્તવન ૧૩-૧૭

૧. નિભાવો ૨. સેવા કરૂં ૩. સ્વીકારેલું ૪. નિભાવો

સ્તવન ૧૩-૧૮

૧. સવારના સમયે ૨. બારણામાં ૩. પાપ દૂર જાય
૪. આનંદની ભરતી

સ્તવન ૧૩-૧૯

૧. ઉત્તમ ૨. સાહુજિક સુંદર ૩. નેત્ર=આંખ ૪.
- સૂર્યથી ૫. કેટલું

સ્તવન ૧૩-૨૦

૧. અંતરની શક્તિઓના આધાર ૨. હુઃખે કરીને
- તરાય તેવો ૩. સારો ૪. સ્વીકાર્યાનો ૫. નભાવ

સ્તવન ૧૩-૨૧

૧. સેવામાં ૨. ઉદાર ચિત્તવાળા મહાપુરુષો ૩.
ચંદ્રના ઉદયે ૪. ચંદ્ર વિકાશી કમળ ૫. સાચી
રીતે ૬. લેહલાવ ૭. ઉષર=ખારવાળી ભૂમિ

સ્તવન ૧૩-૨૨

૧. કામરૂપ હાથીનો નાશ કરવા સિંહસમા ૨.
સ્વભાવથી ૩. નિર્મળ પ્રેમ ૪. મુખ ૫. ઉભરાયો
૬. ઇચ્છાને પૂરવા કલ્પવૃક્ષસમા

સ્તવન ૧૩-૨૩

૧. પ્રકટ સાક્ષાત્ ૨. કામધેનુ ૩. ચિંતામણિ ૪.
પાંદડાં ૫. સેવા કરનાર ૬. ઇચ્છેલ સઘળી ઇચ્છા-
ઓને પૂરનાર ૭. પાપરૂપ અધિકારના સમૂહ માટે
સૂર્યસમાન

સ્તવન ૧૩-૨૪

૧. પાપમળ ૨. કેવળ જ્ઞાનની લક્ષ્મીના ધણી

શ્રી ઋષભસાગરજી

કૃત

સ્તવન—ચોવિંશી

[૧૪]

(૩૧૩) (૧૪-૧) શ્રી ઋષભદેવ—જિન સ્તવન
કાંઈ રિસહેસર મધ^૧ પાચો હો રાજિ—જિનનાયકજી
કાંઈ ઈંદ્ર—ચંદ્ર નાગિંદ ભલા થેં પાચા હો—ગુણલાયકજી (૧)
કાંઈ પરસન^૨ દરસન તુમચેં

ત્રિભુવન પ્યાસી હો રાજિ—સુખદાયકજી
હું નામ જપું નિસદ્દીસ ઈસી
તુમ આસી હો—આજિ—મનલાયકજી (૨)

કાંઈ બિરુદ ગરીબનવાજ
ભલા થેં પાચા હો રાજિ—જગનાયકજી
કાંઈ દેવ ન સેવું ન દુબો કરી
ઈણ કાયા હો—ખોલ લાયકજી (૩)

કાંઈ કરુણાકર^૩ તું વયકુંઠ^૪ તુઠો રાજિ—સખલાયકલ
કાંઈ ઇણુ વિધિ તુંહી અચિંતિત

અવરાં તુઠો હો આજિ—મનલાયકલ (૪)

કાંઈ દીનાનાથ ! તું બાથાં દે ઘણી હો—રાજિ—દુખથાયકલ

કાંઈ અલસાણા^૫ અલવેસર અરિહંત

મો લણી—હો રાજિ—જ સલાયકલ (૫)

કાંઈ ઋષભનાથ જગનાથ તેં

સનાથ તો હું થયો હો—રાજિ—ગુણગાયકલ

કાંઈ તીરથ તું પ્રિયમેલક પરગટ

જગિ જયો—હો રાજિ—પ્રેમપાયકલ (૬)

કાંઈ ઇણુ સંસાર મૈં અસાર,

સાર તો તુંહી હો રાજિ—મનલાયકલ

કાંઈ રાખજો નકપલ સું રંગ કે

હું હુકમી^૭ હો—આજિ—ગુણ ગાયકલ

ક

(૩૧૪) (૧૪-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

અજિત-જિનેસર ! ઇકમના,^૧

મૈં કીધી હો ! તુમસું ઇકરતાર કે

ત્રિવિધ^૩ કરી તુજને અહ્યો મંઈ,

યા હી હો ! સંસારમૈ સારકે—અજિત (૧)

મોટારી મહીનતિ^૫ ક્રિયાં સહી,

હોવૈ હો ! કાંઈ મોટી મોજ^૬ કંઈ

નહીતર તનુ પવિત્ર હુવંઈ,

દેખતાં હો ! આવઈ દરસણુ રોજ કેં—અજિત (૨)
સદ્ગુરુના ઉપદેશથી છંઈ, તારક હો ! ઈમ સુણીયો કાન કેં
તેં તારક બહુ તારીયા,

કરજોડી હો ! કરું અરજ તું માંનિ કંઈ—અજિત (૩)
તારક તાર ! સંસારથી,

હું વિનવું હો ! કરું અરજ તું માંનિ કંઈ
આંગણિ અવરના બવતાં,

પાંમસ્યો હો ! સોભા કયું ઇસ^૭ કંઈ—અજિત (૪)
સું હવૈ સોચો સાહિબા ! પ્રભુ પાઞૈ^૮ હો ! તારક કુણુ હો કેં
ઋષભ કહૈ પ્રભુ-રંગ સ્યું,

થાઈ સંપદ હો ! જ્યું સુરપતિ^૯ જોય^{૧૦} કેં અજિત (૫)

卐

(૩૧૫) (૧૪-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી—ચોપાઈની)

સંભવ ! સાંભલિ મુજ વાત, વિનવિયો વાર છ સાત
બાણીજી તુમૈ જિનરાજ, તુજ રાજઋદ્ધિ સિરતાજ (૧)
દેખીનઈ દિલ લોભાણો, પ્રભુ ! બાણો વા મતિ બાણો
મુજ મનિ અતિ મહુમતિ^૧ વાધી,

હું સાધિક^૨ પ્રભુ છો સાધી^૩ (૨)
કીયો મઈ માહરી કાંની,^૪ જ્યું કંચનસે લૈ વાંની
વાત કહી ને કાંઈ^૫ કુડી, તે તો નવિલાગઈ રૂડી (૩)

કારણ^૧ સઘલા મેલાયા, કારિજ પરિમાણ ચઢાયા
 કીજ્યો મતિ અયસી^૭ કાંઈ, ગુલ^૮ ખાલકની લોલાઈ^૯ (૪)
 પહલી^{૧૦} તો પ્રીતિ વધાવઈ, પછઈ દુરિ રહઈ મન^{૧૧} ભાવઈ
 મુખિ^{૧૨} આગઈ માહરૈ^{૧૩} કંઈ, ચિત્ત^{૧૪} માહે ચાહે કેઈ (૫)
 સ્યુ^{૧૫} કહિઈ તે વલિ હેજ, જુડિયાં દિલ કીધી જેજ
 આંખ્યાંસું અલગો થાગૈ, મન પાછા સું ફિરિ જાવઈ (૬)
 તુમહીને^{૧૬} મિલવા આવૈ, લેઈ નૈ મુંડ મલકાવઈ
 કલિયુગ મઈ એહવી પ્રીતિ, જુડિયાં દિલકી કહીજૈ વીતિ (૭)
 અરિહંતજી ! ઈમ મતિ આણો.

દિન દિન પ્રીતિ અધિકી જાણો.

હું આળ્યો છું તુમ પાસ, સાહિબ ! દેજ્યો સ્યાખાસ^{૧૭} (૮)
 સફલી હુગૈ ભવ^{૧૮} ફેરી, મુરતિ દીડી પ્રભુ ! તેરી
 મનમાંહિ મનોરથ મોટા, પિણ કરમ કાઠિયા ખોટા (૯)
 ફલ તો કર્મ્યાયત્ત^{૧૯} સારુ, વાલેસરજી છો વારુ,
 પિણ^{૨૦} દિસઈ દસા મુજ જાગી, પ્રભુ પાયો તો સોભાગી (૧૦)
 મોટો અરિહંત ! અંતરાય, જો આવું પ્રભુ ! જિનઈ દાય
 દેવ ! અવરસું ભાખું સાખ, તોરા^{૨૦} વલીઅણુ^{૨૧} છે લાખ (૧૧)
 સુગણારી^{૨૨} એહ જ સાખ, રાખઈ સુખ મુખ ન દાખ
 માહરૈ છે અવિહડ નેહ, પ્રભુ ! રખે ! દિખાવો છેહ (૧૨)
 પ્રભુજી ! નઈ મોસા^{૨૩} લાખ, માહરૈ પ્રભુજીનો પખ^{૨૪}
 કીજ્યો મતિ કાંઈ કાચો, વાચા માને જ્યો સાચો (૧૩)
 સઘલી પ્રભુજીનઈ સરમ, કહિવાનો એ છઈ ધરમ
 અંતરગતિ પાંમો સામી, તિણ જાણુ અંતરજામી (૧૪)

ચિત્ત લાયક ! ચરણે લાગા, લવલવના પાતિક ભાગા
 ગુણ ગાસ્થું હું નિસદીસ, પંડિત ઋક્ષિસાગર સીસ (૧૫)
 પ્રભુ ઋષભસાગર જાણિ સરાગી, ભરપૂર કીચો વડભાગી
 કીધી^{૨૫}કરિ લાલચ કેતી, ઓલગ શ્રી સંભવ સેતી (૧૬)

ક

(૩૧૬) (૧૪-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
 સખી ! મોનૈ^૧દેખણ^૨દેઈ^૩ !

મોરો^૪મન મોહયો ઈણ મૂરતિ^૫
 કરવા જનમ પવિત્ર, જોઈસ પ્રભુ સુરતિ^૬ (૧)
 પ્રકટયો પૂરવ નેહ, અટકયો^૭ મન છુટું નહી
 ભટકયો ભવ ભવ માંહિ, પુણ્ય યોગિં પાયો કહી (૨)
 લગીય કમલસ્થું પ્રીતિ, સો કયું રાયઈ ધતુરસૌ^૮
 આણુંદદાયક દેવ, પર ભીને પ્રેમ પૂરસ્થું (૩)
 ભેટયાં ભાંજે ભૂખ, દુઃખ મિટૈ સહુ દેહના
 સંવર-સુતનઈ છોડિ, મણાવડા^{૧૦}હો જૈ કેહના^{૧૧} (૪)
 અણુદીઠાં^{૧૨}અકુલાય, દીઠાં^{૧૩}કરિ હુવૈ નસ કઈ^{૧૪}
 મનમોહન જિનરાજ, પખંઈ^{૧૫}રહૈં છંઈ કે (૫)
 દેખી સખી ! પ્રભુ દેહ, લજિત^{૧૬}લાવનિમા^{૧૭}લહલહૈ
 સાસ^{૧૮}અનૈ પરસેવ^{૧૯}, પુણ્ય પરાગજયું મહમહૈ^{૨૦} (૬)
 અભિનંદન ! અવધારિ, પારથના એ લહલ^{૨૧}રહૈ
 જો પ્રભુ ! ધરસ્થો ચિત્ત, તો સઘળી વાતાં સહસહૈ^{૨૩}(૭)
 પૂરા છો પરમેશ, પૂરાહી સુખ દીજયૈ
 ઋષભસાગર કહૈ સ્વામી, બિરુદ વડાઈ લિજયૈ (૮)

ક

(૩૧૭) (૧૪-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

સાંભલિ સુમતિ જિનેસ ! અખ મોરા સાહિબિઆ
 થાર્ધ^૧ ઠકુરાર્ધ ત્રિભુવન તણી
 છઈ પ્રભુજી ! દાતાર—અખ૦ એહ વાત શ્રવણે સુણી (૧)
 આયો આજ હજૂરિ^૨-અખ૦ ભલી ભાંતિ ભગવંત ભણી
 જયું જાણો જગદીસ અખ૦ વાંછા પૂરો મન તણી (૨)
 કરુંઅ કિસી^૩ મનુહારિ—અખ૦, ચરણ ન છોડું તાહરા
 ઈણુ ભવિ એ ઈક તાર—અખ૦, એહ મનોરથ માહરા (૩)
 મહેર કરો મહારાજ—અખ૦, જો અપણાયત^૪ જાણુસ્યો.
 અધિકો આછો જેહ—અખ૦, પ્રભુ મન માંહે ન અણુસ્યો
 જે ગિરુઆ ગુણહ ગંભીર—અખ૦,

છેહ^૫ ન ઘઈકો^૬ કિણુહીસું

ઋષભ કહે^૭ રંગ^૮ રોલ—અખ૦,

મહરખાંન હવૈ જિણુહીસું (૫)

卐

(૩૧૮) (૧૪-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

મિલિ^૧ કરિ આવો હો ! પેખો પ્રભુ પદ્મમને, રાજી રૂપનિધાન
 સુંદરતા કો હો ! સમૂહ જાણે પ્રગટીયો,

પટંતર^૨ એહનૈ ન આંન

પ્રભુ ખ્યારો હો ! મન મહેલુ^૩ માહરો, દિલતારક એ દેવ (૧)

પ્રારથિયાં^૪ નઈ હો ! પ્રભુ ! પહડૈ^૫ નહી,

આછી^૬ એહની રીતિ

તાપ નિવારે હો ! અંતરગતિ^૭ તણો,

રાજૈ^૮ છિ જ નામની પ્રીતિ—પ્રભુ૦ (૨)

તન^૯-છબિ રુડી હો ! લાલ પ્રવાલસી, ભરિયો મુખ પીયૂષ^{૧૦}
ઉપના^{૧૧} તિહાંથી^{૧૨} હો ! વચણ સુણી કરી,

વિસરિ^{૧૩} જાયઁ સહુ દુખ—પ્રભુ૦ (૩)

દિલ^{૧૪}દેઈ-લેઈ હો ! હેબલુઓ^{૧૫}દાખવૈ^{૧૭},

વિઘટઈ^{૧૮}વચણની^{૧૯}વાત

નિત ચિત-રંજન હો ! ચિત ચોરૈ નહી,

મુજ પ્રભુની એહવી ધાત^{૨૦}—પ્રભુ૦ (૪)

એ જિનપતિ હો ! જમવારા^{૨૧}લગઈ^{૨૨}

પાદૌ અ-વિહડ^{૨૩}પ્રેમ

સહસ ગમૈ હો ! રાજૈ નિજ રિમઈ,

સાચો સાહિબ તેમ—પ્રભુ૦ (૫)

માત સુસીમા^{૨૪}હો ! પ્રતિષ્ઠિત રાયનો,

પદમ પ્રભુ પરસિદ્ધ

છહ^{૨૫}રીતિ તેહની હો ! તન-સિરિ એકસી,

કાદમ જલસ્યુ^{૨૬} અ-વિદ્ધ—પ્રભુ૦ (૬)

અચલ અપૂરવ હો ! પદમજિન જાણિઈ,કમલાસન^{૨૭}સોભંત

ઋષભસાગર કહે ઉર કેહવો, સદા સહાય કરંત પ્રભુ૦ (૭)

卐

(૩૧૯) (૧૪-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

કાંઈ જિનજનંઈ શ્રીજિનજનંઈ, જાણી આણી ભાવસુ^૧ હે,
સુણિ તું ત્રિભુવન-નાહ ! હિય ધરિ કીરી બહુત ઉચ્છાહ બહુલી

બલવંત બાંહ, રાખી જે કરતાંહ લળી લળી હું નમું હે,
સાહિબ ! તું સાદ્યો^૧ સ-બલ,

ઉમાદ્યો^૨વંછિત પાવસ્યું હેં (૧)

કાંઈ મનમાંની મનમાંની સેવા સારી માહરી હે,

બોલું બોલ બનાય,

જગપતિ ! મહેર જણાય,

માંનો મોહિ^૩મનાય, થિર-ચિત સેવક થાય

કહણી હગૈ શું કહાય ! દુખ દૂરિ ગયું હે,

હિવ વાર મ લાવો વલિ બતલાવો વાચા થાંહરી હેં (૨)

નિસદ્દિન સાહે નિસદ્દિન ચાહેં

નાહલિયા નામી સ્વામી તોહિ નૈ હે,

કાંઈ લાગો મુજ મન રંગ,

સેવું જિનવર સંગ, એહ સદા ઉછરંગ

માંડો^૪ મયા^૬ અલંગ,^૭ ભવિ ભવિ હું નમું હે,

પાલક પ્રતિપાલો નેહ નિહાલો, મટકૈ^૮ મુજનૈ હેં (૩)

કાંઈ તુમ ધ્યાનંઈ, ધ્યાનઈ રાતિ દીહા જાગી રાગી વાસના હે,

કાંઈ સૂતૈ,^{૧૦} સુહિણું^{૧૧} પાસ, મિલિએ બારે માસ અહનિસિ એ

અબ્યાસ નાયક મહિમ નિવાસ, ઈણ દિલ એહિ આસ,

પ્રભુ પાસેં રમું હે, લગવંત !

થેં લાખો રસ મૈ રાખો થાંહરે આસના હે (૪)

કાંઈ ઇસડાનૈ^{૧૨} કાંઈ ઇસડાનૈ

૧૩ પૂરે પૂણૈ^{૧૪} પાયનૈ^{૧૫} હે,

સરમથ સાંભી સુપાસ રહિઈ થઈ ખવાસ,^{૧૬}

એહિ શિવસુખ વાસ

લચ્છી લીલવિલાસ, સહીયાલુ સ્યાખાસ,

ઈણુ પરિ ઉજમું હે,

કાંઈ છિન છિન પલ પલ સફલ ધરી,

કરી નકષલ ગુણ ગાયનૈ હે (૫)

卐

(૩૨૦) (૧૪-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

આનન^૧ઈંદુરસમ સોભતો, ચંદ્રઘૃતિ^૩-સમ દેહ—સાહિબજી

ચતુરપદૌ^૪ચિત્ત ચિંતતાં ગુણહન લાભું છેહ—સાહિબજી

ચંદ્રાંકિત ! માહરૈ ચિત વસ્થો (૧)

અ-મલ^૫ કમલ-દલની પરઈ, પરિમલ-કેમલ પાણિ

—સાહિબજી

કેમલ કદલીદલ^૬ જિસી, કાયલતા મૈં જાણિ—સાહિબજી

—ચંદ્રાં (૩)

મનમાં^૭હે માહરૈ રહે, હુંસ રહણ હનુર—સાહિબજી

દરસણુ સાહિબ ! દેખતાં, દાલિદ બાજૈ દૂરિ—સાહિબજી

—ચંદ્રાં (૩)

સાહિબ સનમુખ જોવતાં, ટાઢક પામઈ દેહ—સાહિબજી

સાહિબસું ભેટણુ ભણી, રાજ માહરૈ મન—સાહિબજી

—ચંદ્રાં (૪)

શ્રીગ્મ તપ તપીયા હુંતા, સમરૈ મેઘ મયૂર—સાહિબજી

પોયણુ^૮ચંદો ચિંતવૈ,તિમ પ્રેમ તુમાંસુ પૂર—ચંદ્રાં (૫)

પંકજમધ^૯ લપટીયો^{૧૦} ચંદ્ર કેરી ચંદ્રિકા કાંઈ-સાહિબજી
 લમરો વાંછે સુર નૈતિમ ચિંતવું ચિતમાંહિ-સાહિબજી-ચંદ્ર^૦
 ઘેર^{૧૧} ઘેર પ્રકાસુ^{૧૨} કહા કાંચ કહ્યા બહુ વચણુ-સાહિબજી
 સત્ય કહું પ્રભુ ! સાંભલો, દિલમેં તુમ દિન-રચણુ-સા^૦ ચંદ્ર^૦
 અરજ એતી અવધારિ નઈ, હવે, પુરીજે મન આસ-સાહિબજી
 મુજ સરિખો જો તારસ્યો, તો કહસ્યું સ્યાબાસ-સા^૦ ચંદ્ર^૦
 બુધ કલ્યાણુસાગર ગુરુ, ઋક્ષિસાગર ગુરુ રશ્મિ-સાહિબજી
 ઋષભ કહે કર જોડિનઈ, એ અરજ સુણો નિસદીસ-સા^૦ ચંદ્ર^૦

॥

(૩૨૧) (૧૪-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
 સુવિધિ ! સુવિધિ વિધવિધ^૧ કરી, થે^૨ તો લાયક લાગો દેવ
 દાયક છે દિલ વાતરા, જો સેવઈ તુજ પાચ સેવ.

—માહરો પ્રભુજી ! મન મોહિયો (૧)

ચિતહી મંઈ નિતહી રહ, યા મૂરતિ મોહન વેલિ,
 મન ચિંતા મેટો માહરી, મોહનજી ! મિટૈ^૩ મેલિ^૪-માહરો^૦
 નરભવ નિફલ નવિ હુવૈ, કાંઈ અભી નવમા સ્વામી,
 એ નિશ્ચયે અવધાર જ્યો, કહિજે છંઈ અવસર પામી-માહરો^૦
 પ્રભુ ! કુસુમ-પરાગ તણી પરઈ, જિમ નવૈ સરાવૈ નીર,
 મહિ^૫ માંખણુ જ્યોં મિલિ રહે, નીરમાંહિ જિમ ખીર-માહરો^૦
 મધુકરનૈ મન માલતી, મોર^૭ મનિ જિમ મેહ,
 માનસ^૮ માનસ^૯ હંસ નંઈ^{૧૦}, મીન^{૧૧} જીવન નૈ નેહ-માહરો^૦
 કોક^{૧૩} અક^{૧૪} કેહવી હુવૈ, કાંઈ કોકિલ અનૈ વસંત,
 શ્રીપતિ^{૧૫} શ્રીનઈ^{૧૬} નેહજ્યૌ, વચનનૈ અથિર મિલંત-માહરો^૦

ઈણુપરિ માહરઈ તાહરઈ પ્રભુજીના વચન પ્રમાણુ,
 પાધરસી^{૧૭}પહડઈ^{૧૮}નહી,થેતો સુવિધિ સુવિધિના જાણુ-મા૦
 ઋદ્ધિસાગર સેવક પ્રતિ, દેખ્યો સકલ સુખડઈ ધાંમ,
 ઋષભસાગર રસ રંગસ્યું,કરઈ તિકરણુ ચરણુ પ્રણાંમ-મા૦

ક

(૩૨૨) (૧૪-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

અવધારી જૈ એહ, શીતલ જિનજી ! કહું તેહ,
 તું અંતરજામી માહરઈ

કાંઈ જાણી હો શીતલ જિન ! ચતુર સુજાંણુ,
 બાંહ^૧ અવલંખ્યો^૨ તાહરઈ (૧)

મૈં કીયો અ-વિહડ નેહ, શીતલ૦ તો સું નેહ,
 નંદા-નંદ આનંદસ્યું;

કાંઈ દીજ્યો હો, શીતલ૦ સમકિત સુદ્ધ,
 સુત સુગ્રીવ^૪ સું છંદ સું (૨)

બાંહ અઘાંકી લાજ, શીતલ૦ મહારાજ,
 આજ અમીણી ખાંતિકો

કોઈ દીજ્યો હો, શીતલ૦ દીનદયાલ,
 સુખ અવિચલ સારી ભાંતિકો (૩)

ભેટયા ચરણુ ભગવંત શીતલ૦ ભગવંત,
 તિણુ વિરિયાં પ્રભુ ! તાહરા,

કાંઈ મિટ ગયા હો, શીતલ૦ મામૂરપ,
 મન સંદેહો માહરા (૪)

દેખ્યા સઘલા દેવ, શીતલ૦ દલી ન સકઈ, દુખ દેહના

કાંઈ કીજે હો શીતલ^૦ તેહની સેવ,
 જનજનસુ[ં] નેહ તેહના (૫)
 જગ જોતાં જગદીશ, ચીતલ^૦ જગદીસ,
 ચિત^૦ચાહી તું તું મિલ્યો,
 હૃદયે ચઢસી હો, શીતલ^૦ સહુ પરમાંણ,
 ભાવ સહિત તોસું ચિત મિલ્યો (૬)
 તુંહી તુંહી ધ્યાન, શીતલ^૦ તુંહી ધ્યાન,
 જ્યું ચાતક મન મેહલો,
 ગજ સમરે હો, શીતલ^૦ મુખ^૦રેવા^૦ જેમ,
 મુજ તુજસું તિમ નેહલો (૭)
 તુમ વિન ખિન ન સુહાય, શીતલ^૦ ન સુહાય,
 પ્રાણુજીવનજી તો^{૧૦}પજો,^{૧૧}
 કાંઈ^{૧૨}મીઠા હો, શીતલ^૦ મેવા ખાય,
 કહો નૈ નિખોલી કુણ ચજો (૮)
 ઋદ્ધિસાગર ગુરુ શીસ, શીતલ^૦ જસુ જગીસ,
 ઋષભ-લાખીણી પ્રીતસું^{૧૩}
 કાંઈ પાયા હો શીતલ^૦ મન પરતીતિ,
 સહજ મિલ્યા જિણ મિત્તસું (૯)

ક
 (૩૨૩) (૧૪-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
 માહરી લય લાગી તુમ નામઈ—શ્રેયાંસજી,
 અધિક અધિક ચિત્ત હિત કરી
 ધારી કાયા કનકસી દેખી—શ્રેયાંસજી,
 કરહર^{૧૪} પૂજણુરી ખરી—માહરી^{૧૫} (૧)

માહરો સફળ જન્મ હુવો—ઐયાંસજી,

સ્વામી ! દુઃખ દોહગ દુરગતિ ટરી

મારા^૨ નયન અમન કરી ચૈન—ઐયાંસજી,

ભાલો શૈં પ્રેમઈ ભરી—માહરી૦ (૨)

થારે વિળજી પિતા નામે નીકા—ઐયાંસજી,

માતા ધન્ય વિળજી સુંદરી

માહરે તો મન અયસી બની—ઐયાંસજી,

અધિક ન કેા થાં^૩ ઉપરી^૪—માહરી૦ (૩)

માહરે જડિતઘડિત કલઘૌતૈ^૫—ઐયાંસજી,

મોહન મુકુટ સોભા સીસરી

ખડગી લાંછન પાએ—ઐયાંસજી,

નગરી ભલેરી સિંહપુરી—માહરી૦ (૪)

થારા મુખકી મુખમા^૬ સરસ—ઐયાંસજી,

ઉવારીજી ડારુ^૭ ઉડુપતિ કોડરી

થાંહરા અંગ-ઉપાંગ લાગૈ એન^૮—ઐયાંસજી,

દેખતહી દીઠઈ ઠરી—માહરી૦ (૫)

થાંહરા દોલા^૯ ઓલા^{૧૦} ઓલે^{૧૧}—ઐયાંસજી,

સુર નર વિદ્યાધર પરી^{૧૨}

સા વેલા કદિ હોસી—ઐયાંસજી,

ભગતિ કરીજે ઈક^{૧૩} ધરી—માહરી૦ (૬)

થાંહરી દીઠી મીઠી વાણી—ઐયાંસજી,

હુંસ રહે બહુ સુણણુરી

થેં તો મોજ દીયણ મહારાણુ—ઐયાંસજી,

ગુણુ ગણુશૌ રસનારરી—માહરી૦ (૭)

થાંહરે નહી કમણા^{૧૪} કિણુ^{૧૫} વાતૌ—ઐયાંસજી,
 એમ વિમાસો ઉર^{૧૬} પરી
 મોદક^{૧૭} ઓદન આંખ્યા દેખ્યાં—ઐયાંસજી,
 ગરજ તિહૌ નવિ કયાસરી—માહરી૦ (૮)
 મન પરસન કરી મોસુ—ઐયાંસજી,
 વિશદ^{૧૮} વહેજ્યો આંહરી
 થારો વિછુડણુ^{૧૯} પલ^{૨૦} ન સુહાવૈ—ઐયાંસજી,
 વાત કહું છું પાધરી^{૨૧}—માહરી૦ (૯)
 થારી ભાવ-ભગતિ પૂજા ગાવૈ—ઐયાંસજી,
 રાંમગિરી આસાઉરી
 નિકલી તો ન હુવૈ સેવા—ઐયાંસજી,
 ભવસમુદ્ર તારણુ તરી^{૨૨}—માહરી૦ (૧૦)
 ઋદ્ધિસાગર ધરધ પદવી—ઐયાંસજી,
 પ્રવર પંડિતરાય પૂજરી
 થેં તો ઋષભ તણી ઈચ્છા પૂરો—ઐયાંસજી,
 કાય મનો વલિ વાયરી—માહરી૦ (૧૧)

❧

(૩૨૪) (૧૪-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન
 વાલેસર ! વાસુપુજ્ય ! પૂજ્યશ્રી વસુપૂજ્યરા,
 મહરખાંન મહારાજ, અધિક અછો સહુ ઉપરી (૧)
 જગત પ્રીતિ એહ રીતિ, ધરતાં સું સહુ કો ધરધં,
 પિણુ તોસું^૧ પરમેસ ! પ્યાર કહો કિણુ પરધં ? (૨)
 તું તો નિપટ^૨ નિરાગ, રાગી ચિત કિણુવિધિ રંજધં,
 એકલુ^૩કર કિરતાર ! તાલ^૪ કહો કિણુ વિધિ બજધં (૩)

નાયક! તુમચો નામ, સેવક તો અહનિસિ જ્યધં,
 નહી અસવાર નૈ યાદ, ઘોડો તો ધાવી^૫ ધપૈ૦ (૪)
 સેવક તો અહિનિસિ જપે, સેવક તો જોયો સહી,
 મોર કરેં બહુ સોર^૬ મેહારધ તો મન નહી. (૫)
 માલતીનંદં નહી મનિ, ભાણુ કે રણુકર્ધ ઝણુકં ભમરલો,
 તરફી^૭ તરફી મરધ મીન, નીર ન વેગૈ નિરમલો૦ (૬)
 ગજ ચિત્ત નિત રેવા^૮ રે, વાનૈ હેવા નહી,
 ઋષભસાગર તુમ પાય, છોડિ અવસર સેવા નહી૦ (૭)

ક

(૩૨૫) (૧૪-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

સંદેશડો વિમલ જિનજીસું—મનડા માહરા,
 કહિ જૈ છે હિ^૧ તુમો અંતરજામી નૈ રે હોજી,
 શુણુગંજ^૨ માંનસ્યું તાહરધ—મનડા માહરા,
 વલિ છર્ધ અમિત^૩ હિતુમો^૪,

અવસર પાંમિનૈ રે હોજી (૧),

વાલેસર સું ઇણુવિધિ હો—મનડા માહરા૦

મુખ વચન દોઈ કહજૈ તુજ પરતીતિ છર્ધ હોજી,
 તું તો તિહાં માહારિમ^૫ અછૈ હો—મનડા માહરા,
 કાગદ કિસ્થું રે લિખીજૈ, યા ચિર રીતિ છેં હોજી૦ (૨)
 તે તો છે તુમચો થકો^૬ હો—મનડા માહરા,
 મયા^૭ કરંતા રહજયો, કહિજૈ જોઈનંદં હોજી,
 નામ તણી નિરવાહજયો—હો મનડા માહરા,
 વચન વરગ પ્રભુ! વહજયો, આપ સુખ પાયનૈ હોજી. (૩)

જિનજીના ગુણ ગહગહે—હો મનડા માહરા,
 તિમ તિમ આગૈ ચિતિ, છિણુ છિણુ અંતરધ હોજી,
 એહવો કોઈ દીસૌ નહી—હો મનડા માહરા,
 કિણુ સું ખાંધું પ્રીતિ, એહ અભયંતરધ—હોજી (૪)
 સેવક ગણુત્તી વિષધ લેખૈ લેખવજ્યો—હો મનડા માહરા,
 ચિતરંજન ચિતારધને હોજી, નાંમ તણી નિરવાહજ્યો,
 યું કઠિનપણો સ્યું આદર્યો—હો મનડા માહરા,
 બધઠાં વિસારી નધં હોજી, દિલસું દિલ લેખવજ્યો (૫)
 નિસપ્રિહી કું હોય રહ્યા—મનડા માહરા,
 ખાંહ ખાંહ તુમચી વડાઈ ધમિ કિમ જોઈજી હોજી,
 ગરજ અછઈ અમચૈ ઘણી હો મનડા માહરા,
 સો સો ભાંતિ સુણાઈ, દુખદંદ ખોઈજી હોજી (૬)
 જિન દરસણુ જખ દેખસ્યાં—હો મનડા માહરા,
 લેખૈ^૧ પડચૌ તેહ, તે પલ તે ઘડી હોજી,
 ઐ આલોચ^૨ અંતરજામીસું અઈ હો મનડા માહરા,
 ઋષભસાગર સ—સનેહ વિનૌ વીનતડી હોજી (૭)

卐

(૩૨૬) (૧૪-૧૪) શ્રી અનંતનાથ—જિન સ્તવન
 અનંત! અનંતી વાતના, ગુણદરીયાજી,
 ભરિયા થેં ભરપૂર, દીઠાં દિલ કરીઆજી (૧)
 કિરિયા સઘલી ભાંતિરા, દરસીઆજી,
 વસિઆ તુજ ચરિત, મુગતિના રસિયાજી (૨)
 લસીઆ^૧ વિણુ—ભૂષણુ ભદૌ, દિલ વસીઆજી,
 ખિસિઆ^૨ અશુભ કરમ ભરમ સહુ ભિસિઆજી^૩ (૩)

- હસિયા મુજ અંગોઅંગઈ, પ્રભુ પરસિઆજી, (૪)
 વરસીઆ અમૃત મેહ-નેહ મૈં મસિઆજી
 સુણિયા અણુલણીયા ભણ્યા-અતિ સરસીયાજી,
 ઉપદીસિયા ઈણુ રીતિ-કરીઅન ઘસિયાજી (૫)
 સ્યાદવાદ વાણી વદો, ઈમ અસિયાજી,
 સો વાતે ભગવંત, કરો મુનિ ખુસીઆજી (૬)
 અરજ ઈસ વિના જિનવરજી, થેં જ રસિયાજી,
 ચિત્તરંજન ચિત્તરંજી, પ્રભુ શું રસિયાજી (૭)
 કરુણાકર કહી વારતા, તો સું થરસીયાજી
 પાયા પ્રભુજીના ચરણ, સરણ અતી છરસીયાજી (૮)
 ચઢસી પ્રમાણૌ સહુ, નાલ સસીયાજી,
 ઋષભ પ્રભુ પરસાદિ મહામુખ વિલસીયાજી (૯)

卐

(૩૨૭) (૧૪-૧૫) શ્રી ધર્મનાથજિન સ્તવન

- માહરા મનનો સાંસો^૧ સગલોર મિટયો રે,
 પાયો સાહિબ સુઘડ^૨ સુજાન^૪ રે—માહરાં
 મહિમાની કરસ્યું^૩ તે મન માંસી રે,
 કહસ્યું^૩ તે સુણસી દેઈ કાન રે.
 મધુકર મંડપ માલતી પામિનૈ રે,
 પામૈ પરિપરિપ ના સુખપુર રે (૧)
 ત્યું^૫ ઘટ પ્રગટી જ્યોતિ જુઈ જુઈ રે,
 ઉદયાચલ બાણે ઉજો^૬ સૂર રે.
 દાયક લાયક પરષદ દેખિનૈ રે,
 હુઓ ચિતડો અતિ લયલીન રે (૨)

સૌ મુખ સરસ દેસન સુણી રે,
 દાખુ^૭ નહી અખ કિણ હી સુ^૮ દીન^૯ રે,
 અરજ કરીસ તે તો અવધારસી રે,
 સરસી કારિજ વિસવાવીસ^{૧૦} રે (૩)
 રીસ ન કરસી કોઈ ગુનહો પડયાં રે,
 કરસી પરસન^{૧૦} થઈ નઈ બગસીસ રે (૪)
 અવગુણ ગુણ કરી સઘલા જાણસી રે,
 આંણસી થોડી ભગતિ સંતોષ રે
 પ્રેમ ધરી નઈ પ્રભુજીને પૂજસ્યુ^{૧૧} રે,
 દુરિ કરસ્યુ^{૧૨} સઘલા તનરા દોષ રે
 આપ^{૧૧} તણો ધન મુજનઈ આપસી રે
 કાપસી^{૧૨} કોટિક બદ્ધ કિલેસ રે (૫)
 ઐર તણી પરવાહ ન આંણસ્યુ^{૧૩} રે,
 સુધરા^{૧૩} સુખરા^{૧૪} સુખ વેલસેસિ^{૧૫} રે
 વે તો સાહિબ કદિય ન સેવિયે રે.
 જોહનૈ ખલિ^{૧૬} -ગુલ એકણ^{૧૭} રીતિ રે (૬)
 સેવા કરતાં મન સાંસો ધરે રે,
 તેહનઈ રીઝ ન જુઝ ન પ્રીતિ રે
 ધરમ જિનેસર છેહ ન દાખસી રે,
 ઈણ મૈ નહિ કોઈ મીન મેખ રે (૭)
 ઋષભસાગર કહ જિનજી તજીને,
 અવરસુ^{૧૮} અવરસુ^{૧૯} જોડતાં રે
 કનક^{૧૮} કથીર ન હગૈ ઇક રેખ રે,
 માહરા મનનો સાંસો સમલો મિટ્યો રે (૮)

(૩૨૮) (૧૪-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

કાંમિતં? પૂરણ ચૂરણ ચિંતા વિહરંતા અરિહંતા હો,

સાહિબ શાંતિ જિનેસર, કેવલજ્ઞાન દિનેસર,

કાયા ચરચિત^૨ કેસર

એક જ તુંહી અશ્વેસર, ખ્યારા પરમપ્રભુજી ! પરસન હોજ્યો,

એહવા સખત^૩ નવી હોજી હો,

જનની અચિરાના જાયા, નર સુર નાગિંદા ગાયા

સારી ભાતિ સુહાયા, ભારી મુજ મન ભાયા,

પરગટ દરશન પાયા-પ્રભુ^૦ (૧)

શ્રી વિશ્વસેન સુત થેં છો વિદ્વીતા,

પવન^૪ વાહન-પય નીતા હો

સાહિબ^૦ કેવલ^૦ કાયા^૦ એક જ^૦ ખ્યારા-પ્રભુજી^૦

દિલ ભરિ દિલ કરિ દરસન દેતા, મહુલો માહરો લેતા હો

જનની^૦ નર^૦ સારી^૦ ભારી^૦ પરગટ^૦-પ્રભુજી. (૨)

ગુણ સંભાઈ^૫ પ્રભુજીના કેતા, તિણુ વિધિ હુંતા તેતા હો,

સાહિબ^૦ કેવલ^૦ કાયા^૦ એક જ^૦ ખ્યારા-પ્રભુજી^૦

વિધિ કરિ આગૈ કિરિયા સહુ અવતાર્થ,

ધણુ વિધિ ઢાલી લાર્થ હો,

જનની^૦ નર^૦ સારી^૦ ભારી^૦ પરગટ^૦ પ્રભુજી^૦ (૩)

કરો અછો અખ કયું કઠિણાર્થ, યા કુણુશી ચતુરાઈ ? હો

સાહિબ^૦ કેવલ^૦ કાયા^૦ એકજ^૦ ખ્યારા-પ્રભુજી^૦

ભગત અ ભગત થાંહુ રઈ એકણુ ભાગૈ,

યા મનમે અતિ આગૈ હો

જનની^૦ નર^૦ સારી^૦ ભારી^૦ પરગટ^૦-પ્રભુજી^૦ (૪)

સેવકની અબ ખબરિ^૫ મનાવૈ^૬, દીનાનાથ કહાવૈ હો,
સાહિબં કેવલં કાયાં એક જંખ્યારા—પરગટં પ્રભુજીં
પરગટ હોતા આગૈ અણુ ગુણુ ગાતાં,
રીઝંતા લખવાતાં હો

જનનીં નરં સારીં ભારીં પરગટં—પ્રભુજીં (૫)
હાથિ પ્રભુજી નૈ વાત વણાતાં, અવર વાતાંરી વાતાં હો
સાહિબં કેવલં કાયાં એકજંખ્યારાં પરગટં
ભગત નવાની કાંઈ ભાવરી^૮ ભાઈદિ,
કૈ કલિયુગ વાય^{૧૦} લગાઈ હો.

જનનીં નરં સારીં ભારીં પરગટં પ્રભુજીં (૬)
પ્રભુ પરકાસો ચૂક^{૧૧}જ કાંઈ,કહો કયસી આસાનતા પાઈ^{૧૨}
સાહિબં કેવલં કાયાં એકજંખ્યારાં
સોવત ભગત તોરો ધ્યાનં જ ધ્યાવું,
ગાયો તુજ હું ગાવું હો

જનનીં નરં સારીં ભારીં પરગટં પ્રભુજીં (૭)
અબકી ઘેર પ્રભુ મોજ ન પાઉં,કહો કુણુ જાંચણુ જાવું હો
સાહિબં કેવલં કાયાં એકજંખ્યારાં પ્રભુજીં
કુડ^{૧૨} કપટ ધુતારા તારો, અમને કયાંય વિસારો હો

જનનીં નરં સારીં ભારીં પરગટં—પ્રભુજીં (૮)
તારક બિરુદ મનમૈ સંભારો. તાર્યા છઈ ફિરિ તારો હો
સાહિબં કેવલં કાયાં એકજંખ્યારાં પ્રભુજીં
ઋદ્ધિસાગર સુશીશ સુખદાઈ, વિરઐ નહી વરદાઈ હો
જનનીં નરં સારીં ભારીં પરગટં—પ્રભુજીં

ઋષભસાગર કહે સહુ સુખ પાવું, ચરણે લાગી મનાવું હો
સાહિબં કેવળં કાયાં એકજં પ્યારાં પ્રભુજીં (૯)

ક

(૩૨૯) (૧૪-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
દરસન પ્રાણજીવન ! મોહિ દીજઈ,

વિનુ દરસન મોખન ન પતીરજી
સેવા નિત નિત નવલી કીજઈ,

તું તો સાહિબ ! કિમહી ન રીઝઈ (૧)
હું તો તેહ, સાહિબ તું સોઈ,

તુમચો^૩ કથન^૪ ન લોખ્યો કોઈ
પ્રભુજી ! પરસન ન હુગૈ તોઈ,

ધમ નિરવાહ કેતા દિન હોઈ (૨)
મૈં તુઝ ઉપરિ માંડી મંડ^૫, ઘણૈ થોક કરિ કીજઈ ઘમંડ
ઢોલા હીજો દેસ્યો દંડ, તુમચી વરતું આંણુ અખંડ (૩)
ભગવંત ! તુઝનંઈ પાયો ભમતાં, વચન રચન કહો મનગમતાં
તે તો સાહિબ સાહીફસમતા, માહુરઈ છઈ તુઝ ઉપરિ મમતા
જગમૈજ દાતા ન કહીત, દેન કહે નટી બચ નચિત
આલ ન પૂગઈ કરિ અવસર ચિત્ત,

તો ચિત તો ઉપરિ પરતીતિ (૫)
વારવાર રચું કહિ જૈ ? કહણો, આંપણુ તો એસો હી લહણો
આગલિ-પાછલિ જો હુવે દેણો,

તો વચન બિરુદ ઉપરિ લહણો (૬)
મેરા મન પ્રભુસેંતી અટકયા, ભેદ ન પાઉં તુમચા ઘટકા

તતવિરિયાં હસિ કરિ દે સટકા,

વાતાંરી વાતર તાલ્યાંરા પટકા (૭)

સુરરાય^૯—સુત ! તુમહી ન ટરણા,એ તો મઘ કીધી આચરણા
ધાર્યા સો હમ તુમ ચિત્ત ધરણા,

એ તે પરિ ઈતના કયા કરણા ? (૮)

ઈતણા દિન તે વચન લલાઈ, કુંથુનાથ કરી મુઝ કાંઈ
પોતાની લાજ વડાઈ દે, અવિચલ પદવી ઋષભ મનાઈ (૯)

ક

(૩૩૦) (૧૪-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

સકલ શોભાધર સુંદર મંદિર, ત્રિભુવન મહિમા ધનીભે^૧

મૈં બલિહારી દરસન દીજ્યો

સાનિધ^૨દાતા સેવક સાંઈ, અતીસઘ^૩દ્વીસૌ અતીભે

—મૈં બલિ૦ (૧)

તુઝ બાજુ વિના નાં સરઈ સુરિજન,

મહર કરી મુજ દીજ્યો—મૈં

તુઝ દીઠાંથી દોલતિ હોઈ,દુઃખકી રાસિ દહીજ્યો મૈં બલિ૦

તુઝ મન ભરમ ભમૈ ભર^૪નેહૈ,તો કાય કમલ કુસમીજ્યો મૈં

મહિર^૫ નજરિ ભે છે મુઝ ઉપરિ,

ઝોડિણલગૈં નિરવહજ્યો—મૈં બલિ૦ (૩)

આડી આઘૈ લાજ ઘણેરી,કહિ ન શકું કછુ હી જ્યો—મૈં

અરિહંત ! આપ વિચારી અવસર,

તારો બાંહ ગહીજ્યો—મૈં બલિ૦ (૪)

સંત સનેહી સાચો રાચ્યો,એક તુંહી ચિંત હી જ્યો—મૈં

ન મિટઈ નામ તુઝ જીહા સેતી, ખ્યારા છો પ્રાંણથી જ્યો
—મૈં બલિં (૫)

અંતરંગ બાત કહી અરનાથજી, પૂરોહી જસ લીજ્યો—મૈં
ઋષભસાગર તુંહી કીયો, તિકરણ કરિકંઈ સહીજે
—મૈં બલિં (૬)

ક

(૩૩૧) (૧૪-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

ધરી કરી આથક જગીસ—વાલા મારા, સરસ સુહાઈ પ્રભુજી,
મોરઈ મનિ લાઈ પ્રભુજી ! પ્રીતડી પરમ ચતુર તુજ બાંણિનૈ,
પ્રભુજી ! સેવ્યો વિસવાવીસ, વાલા મારા સરસ મોરઈ
પ્રીતડીં (૧)

પ્રભુજી ! કૃપા કરો કિંકર પ્રતિ,
પ્રભુજી ! સાચા કહાવો સંત—વાલાં
કયું બાંણસીસ કીધી હુવૈ, પ્રભુજી ! તો ભાખો થેં લગવંત
વાલાં સરસં મોરેં પ્રીતડીં (૨)

પ્રભુજી ! સેવક તો સેવા વિઘૈ,
પ્રભુજી ! ચૂકઈ નહિ લગાર—વાલા મારાં
માંગ્યા મુહ મચકોડીને, પ્રભુજી ! આવૈં કિમ અતિરવાર ?
વાલાં સરસં મોરેં પ્રીતડીં (૩)

પ્રભુજી ! મૌજૈ મુગતિ—પુરી દિગૈ,
પ્રભુજી ! રીઝઈ સમ-રસ ભાવ—વાલાં
પ્રભુજી ! અમચીં વિરિયાં આલસો,

પ્રભુજી ! કુણ કહે હાથીને હરિ આવ
વાલાં સરસં મોરેં પ્રીતડીં (૪)

પ્રભુજી ! ખિજમતી કીયાં જે દિયેં,

પ્રભુજી ! ઈણ મૈં સ્યો ઉપગાર વાલાં

પ્રભુજી ! યાદ કરી નઇં આપસૂં,^૬

પ્રભુજી ! દેવૈ સો દાતાર

વાલાં સરસં મોરેં પ્રીતડીં (૫)

પ્રભુજી ! સુપનંતરમૈ સાસતા,

પ્રભુજી ! મિલો અછો મહારાજ—વાલાં

પ્રભુજી ! તો પિણુ આયો ઉમહી, પ્રભુજી ! સેવા કાજ—

વાલાં સરસં મોરેં પ્રીતડીં (૬)

પ્રભુજી ! જો અપણાયત જાણસ્યો,

પ્રભુજી ! તો પૂરવસ્યો આસ—વાલાં

પ્રભુજી ! કેડિ^૧લાગા તે કેમ રહે, પ્રભુજી ! દીગૈ^{૧૧}

વિગરિ દિલાસ-વાલાં રસં મોરેં પ્રીતડીં (૭)

પ્રભુજી ! એ નુખતો મદિલનાથજી,

પ્રભુજી ! જો કરસ્યો ધરિ ખ્યાર—વાલાં

પ્રભુજી ! ઋષભસાગર નવિ ભૂલસી,

પ્રભુજી ! એ તુમચો ઉપગાર—

વાલાં રસં મોરેં પ્રીતડીં (૮)

(૩૩૨) (૧૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-સ્વામીનું સ્તવન

મુનિસુવ્રત-મહારાજ હો ! તું તો ગરીબ-નિવાજ હો,

આજ ન હો ! આજન તો સો ઈણ ચુગૈ,

શ્યામ મૂરતિ સુખકાર હો,

દેખી જાઅણુ^૧આવૈા દરબાર હો,

બારજ હો ! વાર કહું વાલો લગૈ૦ (૧)

વિકસ્યો પદમ વન પુણ્ય હો, હું હુઓ બન્ય કૃતપુણ્ય હો !

અન્ય જ હો અન્ય ન માંનઈ^૨મન વિગૈ,

માહરઈ મનિ અભિલાષ હો !

ગિણુતીમે લાખાં લાખ હો સાખજ હો !

સાખ^૩ પુરઈ કુણ તો^૪ પખૈ^૫

જે જાયા જસની^૬ રાતિહો^૭ જસ દૌઘૈ કરઈ હર^૮ ભાંતિ હો !

ખાંતિજ હો ! ખાંતિ કરી નિત નિત પ્રતિ,

માયા રસની^{૧૦} સીર^{૧૧} હો !

ખ્યાસ બુઝાવણ નીર હો, ધીરજ હો ધીર અછઈ મનમે^{૧૨} ઘણી

જનમ કૃતારથ કીધ હો ! મુંહ માંગ્યો મુઝનૈ દીધ હો !

લીધ જ હો ! લીધો લાહો નરભવ તણો,

હુઓ ન હોસી કોય હો !

તું હોઐ તેહવો હોય હો ! જોયજ હો !

જોઐ^{૧૨} હુઐ આણુંદ ઘણો^{૧૦} (૪)

માહરો પ્રભુ ! સ્યું મોહ હો ! તૈ મેટ્યો મુઝ અંદોહ^{૧૩} હો !

છોહ જ હો ! છોહ ધરી કરી ચિત્તમૈ,

ચિતમૈ તો હુઐ ચૈન હો

આછો ભાતિં ચૈન હો ! ચૈન જ હો !

નિરખી જ તો નિત્ય મૈ (૫)

તું સંસાર મૈ સાર હો ! માહરઈ પ્રાણ આધાર હો !

ખ્યાર જ હો ! ખ્યાર મ દેજ્યો પર હશે,

એહ અરજ છઈ અમ હો

ઋષભસાગર કહે તુમ હો ! સમ્મ જ હો !

સમ્મ તુમ્મે સેવક કઠૌ (૬)

卐

(૩૩૩) (૧૪-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

પરતિખ^૧ પ્રભુજી સુ^૨ મિલ્યાં, કેઈ સુધરઈ કાજ હો

જિનવરજી જાણિનઈ વારુ

સંદેસૌ^૨ ઓલગ^૩ ન હૌ વારુ,

સુખદાયક સિરતાજ હો—જિન૦ (૧)

અન ઘન^૪ નીરપ કથા^૫ કઠૌ^૬-વારુ,

દાખ લગિ ન હૌ તોષ હો—જિન૦ (૨)

પ્રભુ ! કહો કિમ પર કર થકી-વારુ, નખિસી જાયઈ ખાજિ હો

વિજયા^૭-સુત તુમ વિનવું-વારુ,

માંની જઈ જિનરાજ હો—જિન૦ (૩)

ઈમ જાણીનઈ આવીયો-વારુ,

કરિવા તુઝ પાય સેવ હો—જિન૦

અતુલીબલ બલ ફેરવી-વારુ, દેજ્યો મુઝનૈ દેવ હો—જિન૦

તેહનૈ કહિ સમજાઈયૌ-વારુ,

જે હૌ નિપટ^{૧૦} અજાણ હો—જિન૦

પ્રભુસ્યું કિસું અ છિપાઈયે-વારુ,

જાણો નાણ પ્રમાણ હો—જિન૦ (૫)

વહતૌ વારુ, વાલહા-વારુ, કીજઈ છઈ કબુલ હો—જિન૦

ને અખિયા ઈત ઉજરઈ-વારુ,

આતમના આધાર હો—જિન૦ (૬)

આપણા દાસ નિવાજતાં-વારુ, અલ્લવેસર ઈણુ વાર હો-જિન
તું કયાવર મતિ બાણુ જો-વારુ,

વિશ્વતણા આધાર હો—જિન૦ (૭)

નમિ ! કિવણુઈ^{૧૧} મત કરો-વારુ,

પૂરો મનના લાડ હો—જિન૦

મનકી બાતાં સહુ કરી-વારુ,

નવિ રાખી કાંઈ આડ હો—જિન૦ (૮)

ઋષભસાગરજી સુખ ઉપનો-વારુ,

વાર્યો કુમતિ કુસંગ હો—જિન૦

અંતરજાંભી આપસૂં-વારુ,

વરત્યો પરમાનંદ હો—જિન૦ (૯)

卐

(૩૩૪) (૧૪-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિત સ્તવન

બાણુ છું જિન ! ગુણુ લર્યા હો ! સાંવલીયા સ્વામી,

તોસુ^૧ કયું પતિ આવું હો રાજિ,

સઘલી પરિ છાજૈ તોનૈ^૨ હો-સાંવલીયા સ્વામી,

દ્વિદ્વિદ્વિ^૩ કાંઈ દ્વિઆવું-હો રાજિ,

યદુપતિ જુજુઈ જુજુઈ જુગતિ તું બાણુ-હો રાજિ,

નેમજી ! નવનવલી નવનવલી નિજરિમૈં આણૌં-હો રાજિ,

પ્રભુજી ! મારા ઈમ કિમ મનડા માણૌં હો રાજિ (૧)

જગજન મન તું રંજવે-હો સાંવલીયા,

અને નિરંજન કહાણૈ-હો રાજિ,

સોવન ધરિ નિઅંથ તું-હો સાંવલીયા,

યા મનમૈ અતિ આણૈ હો રાજિ યદુ૦ નેમ૦ પ્રભુ૦ ઈ૦(૩)

આલ બ્રહ્મચારી તો નૈ-હો સાંવલીયા,
 કહિયેં કિમ સરદહિજૈં-હો રાજિ,
 ત્રિભુવન પ્રભુતા ભોગીયો-હો સાંવલીયા,
 તોહી ભોગીસર કહીજૈં હો રાજિ યદું નેમિં પ્રભું ઈમં
 પ્રભુભુ! નવનવલી નવનવલી ભગતિ હું ભાખું-હો રાજિ,
 પ્રભુભુ! નિજ સુખ સુખ લવ ઇક આખું-હો રાજિ,
 ભગવંત તાહરઈ બહુ^૪ ભંગઈ-હો સાંવલીયાં

અંગઈ રાગ ઉમંગૈ હો રાજિ,

કથન ન માનૈ મૂલથી-હો સાંવલીયાં
 આપ મતી એક રંગી-હો રાજિ, યદું નેમં પ્રભું ઈમં (૪)
 તું દાતાર-શિરોમણિ-હો સાંવલીયા
 નવિ દીધી જાય કેડિ હો રાજિ
 પાસૈ પિણુ રાજૈ નહી-હો સાંવલીયા
 ગતિ મતિ તાહરી ઉંડી-હો રાજિ, યદું નેમં પ્રભું ઈમં
 તોનૈ કોધ નહી સુપનંતરઈ-હો સાંવલીયા
 તો કયું કરી અરિ-દલ દલી-દલિયા હો રાજિ
 અભિમાની સિર સેહરો-હો સાંવલીયા
 તું તારઈ ભવોદધિ કલિયા-હો રાજિ યદું નેમં પ્રભું ઈમં
 દસા હું દેખું દેખું હો રાજિ,

તાહરી પરિ છાજે તો નૈ-હો સાંવલીયાં

ન લહે અવર છ માસૈ-હો રાજિ;

ઋષભ મનોરથ પૂરવો-હો સાંવલીયાં

ચોદ્યો તાહરઈ તમાસૈ હો રાજિ;

યદું નેમં પ્રભું ઈમં (૭)

(૩૩૫) (૧૪-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
તારક જિન તેવીસમા,

પ્રભુ મારા ! તો સું અનંત સુખ પાઉંજી
અવલંબ્યો મન આપસું, પ્રભુ મારા ! કહી કહી કાંઈ બતલાવુંજી
તારણ-તરણ, દુઃખ હરણ આસપાસજી,

પ્રભુ મારા ! આતમના આધારજી (૧)
એક દેવ તું માહરે, પ્રભુ મારા ! ચિત્ત મૈ અવર ન ચાહુંજી
અખ હું તુમારો કહાયનૈ, પ્રભુ મારા ! કૌણ તણો કહવાઉંજી
સકલ સંકટ લાજૈ, છવિ તો અનેક છાજૈ પાસજી પ્રભુ (૨)
અવર દેવર-ધરિ ધરિ ફિરિ, પ્રભુ મારા ! તુજનૈ કેમ લખાઉંજી
યો સીસ નમાવી થાં પ્રતૈ, પ્રભુ મારા ! અવર ન કેમ નમાવુંજી
સરણાસરણ કાંઈ, કરુણાકરણ પ્રભુ પાસજી !

પ્રભુ મારા ! સરણાઈ સાધારજી,
પ્રભુ મારા ! આતમના આધારજી પ્રભુ આતમ (૩)
કુમકુમૈ મજન કરી, પ્રભુ મારા ! કાદવ કયું મુખિ લાવુંજી
ઉતારી કરી ગજ-ખંધથી,

પ્રભુ મારા ! વેસર અઘિ કયું ધાવુંજી આતમ
તારણ તરણ દુઃખ દલિદ હરણ અસ પાસજી,

પ્રભુ મારા ! આતમ (૪)

તિણસૂં સોલાની હાંનિ હેં,

પ્રભુ મારા ! સ્યાને જગત હસાઉંજી,
કામગવીનૈ છોડિનૈ, પ્રભુ મારા ! ઘરમૈ અળપદૈ વાસાઉજી
હારણ તરણ પ્રભુ આતમના આધારજી (૫)

વખત સંયોગે તું મિલ્યો,

પ્રભુ મારા ! લાવ લગતિ મનિ લાવુંજી
ઋષભસાગર કહેઁ ઋદ્ધિ મિલે, પ્રભુ મારા ! ગુણુ તો
અહનિસિ ગાવુંજી તારણુ ૦ (૬)

❧

(૩૩૬) (૧૪-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન
સિદ્ધિ શિરોમણિ સુરતિ સુંદર, સેવઈ સુર સુરરાય
ગુણુ સમુદ્ર મહિમા અતિ મોટો, જયવંતો જગદીસ
—વસંત વધાવો વીરજી હો. (૧)
સમક્રિત તેલ કુલેલ સરસ અતિ, લાવ ગુલાબ અખીર
વયરાગ રુપે વિસતર્યો હો, ઉપસમ રસ તે નીર—વસંત ૦ (૨)
મન પિચકારી ક્રિયા કુમકુમા, સુરતિ અખંડિત ધાર
જ્ઞાન પોટલી ગાઈને હો, કીજે કીજે અશુભ કરમ વેમાર
—વસંત ૦ (૩)

અખટપ્રકારી પુજા રચાવો, આંણી આણુંદ પૂર
સંસાર તણા સંતાપ મિટાવો, દેખિકે પ્રભુ મુખ નૂર—વસંત ૦
ડક ઝાંઝ પખાવજ આવજ, વાવજ તાલ કંસાલ
નૃત્ય કરી જૈ નવ નવા હો, તત્ત શૈ તત્ત શૈ તાંન રસાલ
—વસંત ૦ (૫)

ત્રિસલાનંદન ત્રિહું જગવંદન, આનંદકારી ઐન
સાચો સિધારથ સેવજ્યો હો,

નિરખિત નિરખિત નિર્મમલ નેન—વસંત ૦
સકલ સામગ્રી લેઈ ઈણુ પરિ, મિલજ્યો સાચો લાવ,
ઋદ્ધિસાગર શિસ ઋષભ કહે, જો હુને અવિચલ પદનો ચાવ
—વસંત ૦ (૭)

શ્રી ઋષભસાગરજી કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

ટિપ્પણી

સ્તવન ૧૪-૧

૧. મેં ૨. તુમચે=તમારા, પ્રસન્ન=આનંદકારી
દર્શન માટે ત્રણે ભુવન ખ્યાસી=તરસ્યા ઉત્કંઠાવાળા
છે, (બીજી ગાથાના પૂર્વાર્ધનો અર્થ) ૩. કરુણાના
ભંડાર ૪. ઉત્તમ સ્વર્ગ ૫. આળસી ગયા=રીસાણા
૬. જગતના નાથથી ૭. આશાંકિત સેવક.

સ્તવન ૧૪-૨

૧. એક મનથી ૨. એકાગ્રપણે ૩. મન-વચન-કાયાથી
૪. આજ ૫. સેવા ૬. આનંદ ૭. આમ ૮. વિના
૯. ઈંદ્ર ૧૦. જોઈ રહે.

સ્તવન ૧૪-૩

પ્રથમ ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ=જિનરાજ છો તે
મેં જાણ્યું, તમારી રાજઋદ્ધિ શ્રેષ્ઠ છે.

૧. પ્રેમ, ૨. સાધક ૩. સાધ્ય ૪. વાત ૫. ખોટી
૬. બધાં કારણો એક બાજુ મુક્યા અને કાર્યને
પ્રમાણ કરી ચાલ્યા (ચોથી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૭.

એવી ૮. એવું જ ૯. લોળપણ ૧૦. પહેલાં તો
 પ્રીતિ વધારે પછી દૂર રહે (પાંચમી ગાથાનો
 પૂર્વાર્ધ) ૧૧. મનપસંદ ૧૨. મારા મોં આગળ=
 સામે ઘણા છે ૧૩. ચિત્તમાં ઘણા ચાહે છે ૧૪.
 શું તે હેજ=પ્રેમ કહેવાય કે જે મળે એટલે
 ગમ્મત કરે અને આંખથી અળગા=દૂરે જાય એટલે
 મન પાછું ફરી આવે ૧૫. વળી પાછા તમને
 મળવા આવે, જોઈને મ્હોં મલકાવે આવી પ્રીતિ
 હોય છે, જોડાયેલા દિલની આ વીતક-કથા છે
 (૭ મી ગાથાનો અર્થ) ૧૬. ધન્યવાદ ૧૭. ભવનું
 જમણ ૧૮. કર્મધીન ૧૯. પણ મારી દક્ષા=ભાગ્ય
 દક્ષા જગી લાગે છે કે સુંદર એવા પ્રભુ મને મળ્યા
 (દશમી ગાથાનો ઉત્તરાર્ધ) ૨૦. તમારા ૨૧.
 ઉપાસક=સેવક ૨૨. ગુણવાન પુરુષોની એ જ સાખ
 હોય કે તેઓ સેવકને સુખમાં રાખે પણ સુખથી
 ન દાખે (૧૨મી ગાથાનો પૂર્વાર્ધ) ૨૩. જુઠું ૨૪.
 રાગ ૨૫. કહીને લાલચ કેટલી કરવી શ્રી સંભવ-
 નાથ પ્રભુની સેવા કરો. (૧૬ મી ગાથાનો ઉત્તરાર્ધ)

સ્તવન ૧૪-૪

૧. મને ૨. જોવા ૩. દે ૪. મારું ૫. પ્રભુજીની
 કાયા ૬. ચહેરો ૭. પ્રભુજીમાં લાગેલું ૮. બીજે
 જાય નહીં ૯. ધતૂરાથી ૧૦. મનાવણા=રીસ દૂર
 કરવા કરાતા પ્રયત્નો ૧૧. કોના ૧૨. જોયા વિના
 અકળામણ થાય ૧૪. જોએથી ૧૫. શકે ૧૬. વિના

૧૭. શરમાયેલ ૧૮. લાવણ્ય = કાંતિ ૧૯. શ્વાસ
૨૦. પરસેવો ૨૧. સુગંધવાળો ૨૨. ઉમંગભરી
૨૩. ઉચિત થાય.

સ્તવન ૧૪-૫

૧. તમારે ૨. સેવામાં ૩. આગ્રહ ૪. આપણો,
પોતાનો ૫. વિયોગ ૬. આપે ૭. આનંદમંગળ

સ્તવન ૧૪-૬

૧. ભેગા થઈ ૨. ભેદભાવ ૩. રાખું છું ૪. પ્રાર્થના
કર્યેથી ૫. બેદરકાર ૬. સારી ૭. અંદરના ૮.
પોતાનું જેવું નામ છે કે પદ્મપ્રભ = એટલે પદ્મની
કાંતિ જેવી = રંગેલી = સંપૂર્ણ પ્રીતિ રાખે છે જ
(ખીજી ગાથાની ચોથી લીટીનો અર્થ) ૯. શરીરની
કાંતિ ૧૦. અમૃત ૧૧. ઉપજેલા ૧૨. તે અમૃત
ભર્યા મુખમાંથી ૧૩. ભૂલી જવાય છે ૧૪. હૃદયને
૧૫. લઈને ૧૬. પ્રેમાળ ૧૭. વર્તન કરે ૧૮.
ફરી જાય ૧૯. વદનની = મોંઢાની ૨૦. રાત-પદ્ધતિ
૨૧. જમ = યમના વારા = અવસર = મૃત્યુ ૨૨.
સુધી ૨૩. નાશ ન પામે તેવો. ૨૪-૨૫. છઠ્ઠા
તીર્થંકર પ્રભુના માતા તથા પિતાનું નામ છે ૨૬. તે
પ્રભુની શરીરના વર્ણ = લાલ રંગ જેવી રીત છે
એટલે કે રાગ કરે તેની સાથે રંગાયેલા રહે જેમ
કાદવ-પાણી સાથે એકમેક હોય છે તેમ (છઠ્ઠી
ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૨૭. અષ્ટમહાપ્રતિ-
હાર્યમાંના સિંહાસનના રૂપક તરીકે કમળનું આસન
અહીં જણાવ્યું લાગે છે.

સ્તવન ૧૪-૭

૧. ચહુણુ કર્યો ૨. ઉમંગ ખૂબ થયો ૩. મને ૪. મનાવો = રાજ કરો ૫. કરો ૬. દયા ૭. સંપૂર્ણ ૮-૯. નેહમટકે = સ્નેહ-નજરથી ૧૦. સૂતાં ૧૧. સ્વપ્નમાં ૧૨. આવા ૧૩. પ્રભુજી ૧૪. પૂર્ણ પુણ્યથી ૧૫. પામીને ૧૬. સેવક.

સ્તવન ૧૪-૮

૧. મુખ ૨. ચંદ્રની જેમ ૩. ચંદ્રની ક્રાંતિ ૪. હોંશિયારીથી મનમાં વિચારતાં ગુણનો પાર પામી શકતો નથી. (પ્રથમ ગાથાની બીજી લીટીનો અર્થ) ૫. નિર્મલ કમલની પાંખડીની જેમ સુગંધી અને કોમલ જેમના હાથ છે ૬. કેળના પાંદડા જેવો ૭. મારા મનમાં તમારી સેવામાં રહેવાની હોંશ ઘણી છે. ૮. ચંદ્રવિકાશી કમળ ૯. ચંદ્રવિકાશી કમળને ૧૦. આસક્તિ છે. ૧૧. વારંવાર ૧૨. કહેવું.

સ્તવન ૧૪-૯

૧. ઘણી ઘણી રીતે ૨. તમે ૩. દૂર થાય ૪. પાપ ૫. નવ શરાવલામાં ૬. ગોરસ = દૂધમાં ૭. મોરના ૮. માનસ સરોવર ૯. દિલમાં ૧૦. હસતાં ૧૧. માછલું ૧૨. પાણી ૧૩. ચક્રવાક ૧૪. સૂર્ય ૧૫. વિષ્ણુ ૧૬. લક્ષ્મીને ૧૭-૧૮. આ બન્ને શબ્દો દેશી લાગે છે. સ્પષ્ટ અર્થ સમજાયો નથી. પણ પ્રાય: “પરભાડું બેદરકારીથી કાઢી નહીં શકાય.”

સ્તવન ૧૪-૧૦

૧. હાથ ૨. પકડયો ૩-૪. દશમા પ્રભુજીની
માતાજીનું પિતાજીનું નામ છે ૫. મહામોટા ૬.
જાત જાતના લોક સાથે ૭. મનપસંદ ૮. મૂળ
કિનારો ૯. નર્મદા નદી ૧૦. તમારા ૧૧. વિના
૧૨ મીઠા મેવા ખાધા પછી નીંખોળી કોણ ચાખે ?
(૯ મી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ)

સ્તવન ૧૪-૧૧

૧. ઉત્કંઠા ૨. તમારા નેત્રોની સારી ગતિ કરીને
તમે પ્રેમ ભરી નજરે નિહાળો-જુઓ ૩. તમારા
૪. ચઢીયાતા ૫. સોનાથી ૬. શોભા ૭. કરોડો
ચંદ્રને ઓવારી નાંખુ (પાંચમી ગાથાની ખીજી
લીટીનો ભાવાર્થ) ૮. એવી શોભા છે ૯. દુર્લભ
૧૦. ચહેરા ૧૧. ઓવારી જાય ૧૨. સ્ત્રીઓ ૧૩.
એક ઘડી ૧૪. ખામી ૧૫. કોઈ ૧૬. હૃદયમાં ૧૭.
સારા આનંદદાયી ૧૮. સારી રીતે ૧૯. જુદા પડવાની
૨૦. સમય ૨૧. સીધી-સાદી ૨૨. નાવ.

સ્તવન ૧૪-૧૨

૧. તમારી સાથે ૨. સર્વથા ૩. એક હાથે ૪.
તાલી ૫. દોડીને ૬. અવાજ ૭. ધ્યાન ૮. તડફી-
તડફીને ૯. નર્મદા.

સ્તવન ૧૪-૧૩

૧. હિતકારી ૨. ગુણનેા સમૂહ=ઉપકાર. ૩. ઘણા
૪. હિતકારી, ૫. મોટો યોગ્ય ૬. તમારો ખાસ

૭. દયા ૮. બેઠેલા=તમારા ચરણોમાં-ને કેમ ભૂલી ગયા ? ૯. અમને ૧૦. સફલ ૧૧. વિચાર

સ્તવન ૧૪-૧૪

૧. શોભતા ૨. ખસ્યા=ફર થયા ૩. ફર થયા ૪. સ્પર્શ થયો ૫. મિશ્રિત.

સ્તવન ૧૪-૧૫

૧. સંશય ૨. બધો ૩. સારા ૪. જ્ઞાની ૫. બીજો બીજો ઠેકાણે ૬. સૂર્ય ૭. કર્મ ૮. વિનંતિ ૯. ખુશી ૧૧. પોતાનું ધન મને આપશે (પાંચમી ગાથાની ત્રીજી લીટીનો અર્થ) ૧૨. બાંધેલા કોડો કલેશ કાપશે (પાંચમી ગાથાની ચોથી લીટીનો અર્થ) ૧૩. શ્રેષ્ઠ ૧૪ અતિસુંદર ૧૫. વિલાસ કરીશ ૧૬. ગોળ અને ગોળ ૧૭. એક સરખા ૧૮. શંકા નથી ૧૯. સોનું અને કથીર

સ્તવન ૧૪-૧૬

૧. ઇચ્છાને પૂરનાર ૨. પૂજાએલ ૩. કઠોર ૪. મેઘના પાણીની જેમ નીતિવાળા, ૫. સારસંભાળ ૬. કરે ૭. પ્રથમ તમે વગર ગુણ ગાયે પ્રકટ થતા અને લાખ વાતે રીઝતા (પાંચમી ગાથાના પૂર્વાર્ધનો અર્થ) ૮ રીત ૯ દેખાણી ૧૦. વાયરો લાગ્યો કે ૧૧. શી ભૂલ થઈ છે ? ૧૨. ફૂડકપટવાળા ધૂત્તને તમે તાર્યા તો અમને કેમ વિસાર્યા ? (આઠમી ગાથાના પૂર્વાર્ધનો અર્થ)

સ્તવન ૧૪-૧૭

૧. મારા ૨. વિશ્વાસ થાય ૩. તમારી ૪. આજ્ઞા
 ૫. રઢ=ગાઢ=પ્રીતિ ૬. ધરાવે ૭. જગમાં તે દાતા
 ન કહેવાય જે દેવાનું કહી નિશ્ચિંતપણે ઇન્કાર
 કરી દે ૮. વારંવાર શું કહેવું ૯. કુંથુનાથ પ્રભુજીના
 પિતાજીનું નામ

સ્તવન ૧૪-૧૮

૧. ઘણી=વધારે, સહાયકારી ૩. અતિશય ૪. ઘણા
 ૫. સ્નેહભરપૂર ૬. કરુણાદષ્ટિ ૭. ઠેઠ સુધી

સ્તવન ૧૪-૧૯

૧. ભેટ ૨. ઘણું ૩. મોડું ૪. અમારી ૫. વળતે
 ૬. પોતાની મેળે ૭. પોતાનો ૮. પૂર્ણ કરશે
 ૯. આશાઓ ૧૦. પાછળ પડેલા ૧૧. આવ્યા વગર

સ્તવન ૧૪-૨૦

૧. માંગવા માટે ૨. ગમતો ૩. વિશ્વાસ ૪. ઉપજાવે
 ૫. તમારા ૬. વિના ૭. યશ વધારનાર ૮. મંગળ
 સમયે ૯. દરેક રીતે ૧૦. પૃથ્વીના ૧૧. હળસમાન
 ૧૨. જોવાથી ૧૩. સંશય

સ્તવન ૧૪-૨૧

૧. સાક્ષાત્ ૨. સંદેશાથી ૩. સેવા ૪. વાદળા ૫.
 પાણી ૬. વાત ૭. કર્યેથી ૮. હે પ્રભુ ! બીજના
 હાથથી પણ સંગત રીતે શી રીતે દૂર થાય, (ત્રીજી
 ગાથાના પૂર્વાર્ધનો અર્થ) ૯. શ્રી નમિનાથજીની
 માતાજીનું નામ ૧૦ સર્વથા ૧૧. કંજુસાઈ

સ્તવન ૧૪-૨૨

૧. તમારી સાથે ૨. તમને ૩. વારંવાર ૪. ઘણી રીતે

સ્તવન ૧૪-૨૩

૧. ખીજા ૨. દેવોના ઘરે ૩. કેશરથી ૪. ખચ્ચર ૫. કામધેનુ=ગાય ૬. બકરીને

સ્તવન ૧૪-૨૪

૧. ચહેરો ૨. વિશિષ્ટ ગીતો ૩. નાશ ૪. અતિશય= ઘણા ૫. ઉમંગ=ઉત્કંઠા

શ્રી ઉદયરત્નજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન—ચોવીશી

[૧૫]

(૩૩૭) (૧૫-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન

(વાર વાર રે વીઠલ વંશ મુને તો ગમે રે—એ દેશી.)

મરૂદેવીનોનંદ માહરો, સ્વામી સાચો રે

શિવ-વધૂની ચાહ કરો તો, એહને યાચો રે—મરૂં (૧)

કેવલ કાચના કુંપા જોહવો, પિંડ કાચો રે

સત્ય સરૂપી સાહિબો એહને રંગે રાચો રે—મરૂં (૨)

યમરાજના મુખડા ઉપર, દેઈ તમાચો રે

અમર થઈ ઉદયરત્ન, પ્રભુ શુ, મિલી માચો રે—મરૂં

(૩૩૮) (૧૫-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
 વિષયને વિસારી, વિજયાનંદ વંદો રે
 આનંદ-પદનો એ અધિકારી, સુખનો કંદો રે—વિષય૦ (૧)
 નામ લેતાં જે નિશ્ચે ફેડે, ભવનો ફંદો રે
 જનમ-મરણ-જરાને ટાળી, દુખનો દંદો રે—વિષય૦ (૨)
 જગજીવન જે જગજયકારી, જગતી ચંદો રે
 ઉદયરત્ન પ્રભુ પર-ઉપગારી, પરમાનંદો રે—વિષય૦ (૩)

卐

(૩૩૯) (૧૫-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
 દીન-દયાકર દેવ, સંભવનાથ દીઠો રે
 સાકરને સુધાથકી પણુ, લાગે મીઠો રે—દીન૦ (૧)
 ક્રોધ રહ્યો ચંડાળની પરે, દૂર ધીઠો રે
 અજ્ઞાનરૂપ અંધકારનો હવે, વેગ નીઠો રે—દીન૦ (૨)
 ભલી પરે ભગવંત ! મુને, ભગતે તૂઠો રે
 ઉદય કહે માહરે, આજ દૂધે મેહ વૂઠો રે—દીન૦ (૩)

卐

(૩૪૦) (૧૫-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
 સિદ્ધારથાના સુતના પ્રેમે, પાપ પૂજો રે
 દુનિયામાંહિ એહ સરિખો, દેવ ન દુજો રે—સિદ્ધા૦ (૧)
 મોહરાયની ફેજ દેખી, કાં તુમે ધૂજો રે ?
 અભિનંદન ઓઠે રહીને, જોરે ઝૂંજો રે—સિદ્ધા૦ (૨)
 શરણાગતનો એ અધિકાર, ધૂજો ધૂજો રે
 ઉદય પ્રભુશું મળી મનની, કરીયે ગુજો રે—સિદ્ધા૦ (૩)

卐

(૩૪૧) (૧૫-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

સુમતિકારી સુમતિ વારૂ, સુમતિ સેવો રે
 કુમતિનું જે મૂલ કાપે, દેવ-દેવો રે—સુમતિં (૧)
 ભવ જંજીરના બંધ દે ભાંગી, દેખતાં ખેવો રે
 દરસન તેહનું દેખવા મુહને, લાગી ટેવો રે—સુમતિં (૨)
 કોડિ સુમંગલકારી, સુમંગલા-સુત એહવો રે
 ઉદય-પ્રભુ એ મુજરો મહારો, માની લેવો રે—સુમતિં

卐

(૩૪૨) (૧૫-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

લાલ બસૂના ફૂલસો વારૂ, વાન દેહનો રે
 ભુવન-મોહન પદ્મપ્રભ નામ જેહનો રે—લાલં (૧)
 યોધિબીજ વધારવા જેમ, ગુણ મેહનો રે
 મન-વચન-કાયા કરી હું, દાસ તેહનો રે—લાલં (૨)
 ચંદ ચકોરપરે તુજને ચાહું, આંધ્યો નેહનો રે
 ઉદય કહે પ્રભુ ! તુમ વિષુ નહી,

આધીન કેહનો રે—લાલં (૩)

卐

(૩૪૩) (૧૫-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

સુપાસજી તાહડું મુખડું જોતાં, રંગ લીનો રે
 જાણે પંકજની પાંખડી ઉપર, જમર લીનો રે—સુપાસં
 હેત ધરી મેં તાહરે હાથે, દિલ્લ દીનો રે
 મનડીમાંહિ આવ ! તું મોહન ! મેહેલી કીનો રે—સુપાસં

દેવ બીજો હું કે ન દેખુ, તુજ સમીનો રે
ઉદયરત્ન કહે મુજ પ્રભુ એ છે નગીનો રે—સુપાસ૦ (૩)

ક્ર

(૩૪૪) (૧૫-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

ચંદ્રપ્રભના મુખની સોહિ, કાંતિ સારી રે,
કોડિ ચંદ્રમા નાખું વારી,હું બલિહારી રે—ચંદ્ર૦ (૧)
શ્વેત રજતસી જ્યોતિ બિરાજે; તનની તાહરી રે,
આસક થઈ તે ઉપર ભમે, આંખડી માહરી રે—ચંદ્ર (૨)
ભાવ ધરી તુજને ભેટે, જે નર ને નારી રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ પાર ઉતારે, ભવજલ તારી રે—ચંદ્ર૦ (૩)

ક્ર

(૩૪૫) (૧૫-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

સુવિધિ-સાહિબ શું મન્ન માહરું, થયું મગજ રે,
જિહાં જોઉં તિહાં તુજને દેખુ,લાગી લગન રે—સુ૦ (૧)
મનડામાં જિમ મોર ઈચ્છે, ને ગાજે ગગન રે
ચિતડામાં જિમ કોઈલ ચાહે,માસ ફગન્ન રે—સુવિધ૦ (૨)
એહવી તુજશું આસકી મુને, ભરું ડગન રે,
જેર જસ ફોજનો તું, એક ઠગન રે—સુવિધિ૦ (૩)
પાંચ ઈંદ્ર રૂપ શ્યુનો જે, કરીય નગન રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ મિલી તે શું, ખાય સોગન રે—સુવિધિ (૪)

(૩૪૬) (૧૫-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

શીતલ શીતલનાથ સેવો ગર્વ ગાળી રે,
ભવ દાવાનળ ભંજવાને, મેઘમાળી રે—શીતલ૦ (૧)
આશ્રય રૂંધી એક બુદ્ધિ, આસન વાળી રે.
સ્થાન એહનું મનમાં ધરો, લેઈ તાળી ર—શીતલ૦ (૨)
કામને બાળી ક્રોધને ટાળી, રાગને રાખી રે,
ઉદય-પ્રભુનું ધ્યાન ધરતાં, નિત દિવાળી રે—શીતલ૦ (૩)

卐

(૩૪૭) (૧૫-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

મૂરતિ જોતાં શ્રેયાંસની, માહરૂં મનહું મોહયું રે,
ભાવે ભેટતાં ભવના દુઃખનું, ખાંપણ ખોયું રે—મૂરતિ (૧)
નાથજી ! માહરી નેહની નિજરે, સાહમું જોયું રે,
મહિર લહિ મહારાજની મેં તો પાપ ધોયું રે—મૂરતિ(૨)
શુદ્ધ સમક્ષિ રૂપ સમક્ષિ રૂપ શિવનું, બીજ બોલ્યું રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ પામતાં, ભાગ્ય અધિક સોહયુ રે—મૂરતિ(૩)

卐

(૩૪૮) (૧૫-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી-જિન સ્તવન

જૂઓ જૂઓ રે જથા-નંદ જાતાં હર્ષ થયો રે
સુરગુરૂ પણ પાર ન પામે, ન જાય કહ્યા રે—જૂઓ૦(૧)
ભવ-અટવીમાં ભમતાં બહુ કાળ ગયો રે,
કોઈ પુણ્ય-કલોલથી અવસર મેં, આજ લહ્યો રે
જૂઓ૦ (૨)

શ્રીવાસુપૂજ્યને વાંદતા, સઘળાં દુઃખ દહયા રે,
ઉદયરત્ન પ્રભુ અંગી કરીને બાંહિ અહ્યો રે—જૂઓં(૩)

卐

(૩૪૯) (૧૫-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
વિમલ ! તાહરું રૂપ જોતાં, રઠિ લાગી રે
દુખડાં ગયાં વીસરીને, ભૂખડી લાગી રે—વિમલં (૧)
કુમતિએ માહરી કેડ તજી, સુમતી જાગી રે
ક્રોધ માન માયા લોભે, શીખ માગી રે—વિમલં (૨)
પંચ વિષય-વિકારનો હવે, થયો ત્યાગી રે
ઉદયરત્ન કહે આજથી, હું તો તાહરો રાગી રે—વિમલં

卐

(૩૫૦) (૧૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
અનંત ! તાહરા મુખડા ઉપર વારી જાઉં રે
મુગતની મુને મોજ દીજે, ગુણ ગાઉં રે—અનંતં (૧)
એકરસો હું તલસું તુંને, ધ્યાન ધ્યાઉં રે
તુજ મિલવાને કારણ તાહરો, દાસ થાઉં રે—અનંતં
ભજન તાહરો ભવો-ભવે, ચિત્તમાં ચાહું રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ જો મિલે તો, છેડો સાહું રે—અનંતં

卐

(૩૫૧) (૧૫-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
વારૂરે વાહલા ! વારૂ તું તો, મેં દિલ વાહી રે
મુજને મોહ લગાડ્યો પોતે, બે-પરવાહી રે—વારૂં (૧)
હવે હું હઠ લેઈ બેઠો, ચરણ સાહી રે
કેળીપેરે મહેલાવશો ? કહેાનેઃ ઘો બતાઈ રે—વારૂં (૨)

કોડ ગમે જો તુજશુન્, કરૂં ગહિલાઈ રે
 તો પણ તું પ્રભુ ધર્મ ધારી,લ્યો નિવાહી રે—વારૂં (૩)
 તું તાહરા અધિકાર સાહસું, જોને ચાહિ રે
 ઉદય પ્રભુ ગુણહીનને તારતાં, છે વડાઈ રે—વારૂં (૪)

✽

(૩૫૨) (૧૫-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

પોસહમાં પારેવડો રાખ્યો, શરણુ લેઈ રે
 તન સાટે જીવાડ્યો અભય-દાન દેઈ રે—પોસહં (૧)
 અનાથ જીવનો નાથ કહાવે, ગુણનો ગેહી રે
 તો મુજને પ્રભુ ! તારતાં કહો, એ વાત કેહિ રે ? પોસહં
 ગરીબ-નિવાજ ! તું ગિરૂઓ સાહિબ, શાંતિ સનેહી રે
 ઉદયરત્ન પ્રભુ ! તુજશુન્ ખાંધી, પ્રીત અ-છેહી રે—પોસહં

✽

(૩૫૩) (૧૫-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

વાઈવાઈ રે અમરી વીણુ વાજે, મુદંગ રણુકે રે
 ઠમક પાય વિષ્ણુવા ઠમકે, લેરી ભણુકે રે—વાઈં (૧)
 ધમધમધમ ઘુઘરી ધમકે; ઝાંઝરી ઝમકે રે
 વૃત્ય કરતી દેવાંગના, જાણુ દામિની ઠમકે રે—વાઈં (૨)
 દોદો કિંદો દુંદલિ વાજે, ચૂડી ખલકે રે
 ફૂદડી લેતાં ફૂમતી ફરકે, ઝાલ ઝખૂકે રે—વાઈં (૩)
 કુંથુ આગે ઈમ નાચ નાચે, ચાલને ચમકે રે
 ઉદય-પ્રભુ બોધિબીજ આપો, ઢોલને ઠમકે રે—વાઈં (૪)

✽

(૩૮૪) (૧૫-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

અરનાથ ! તાહરી આંખડીયે, મુજ કામણ કીધું રે
એક દહેજમાં મનડું માહરું, હરી લીધું રે—અર૦ (૧)
તુજ નયણે વયણે માહરે, અમૃત પીધું રે
જન્મ-જરાનું જોર લાગ્યું, કાજ સીધું રે રે—અર૦ (૨)
દુરગતિનાં સરવે દુઃખનું હવે, દ્વાર દીધું રે
ઉદયદત્ત-પ્રભુ ! શિવપંથનું મેં, સંખળ લીધું રે—અર૦

❧

(૩૫૫) (૧૫-૧૮) શ્રી મલિનાથ-જિન સ્તવન

તુજ સરીખો પ્રભુ ! તુંજ દીસે, જોતાં ઘરમાં રે
અવર દેવ કુણુ એહવો બળીયો, હરિ હરમાં રે—તુજ૦ (૧)
તાહરા અંગનો લટકો મટકો, નારી નરમાં રે
મહીમંડલમાં કોઈ નાવે, માહરા હરમાં રે—તુજ૦ (૨)
મલિજિન આવીને માહરા, મનમંદિરમાં રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ ! આવી વસો, તું નિજરમાં રે—તુજ૦ (૩)

❧

(૩૫૬) (૧૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

મુનિસુવ્રત-મહારાજ માહરા, મનનો વાસી રે
આશા દાસી કરીને થયો, તું ઉદાસી રે—મુનિ૦ (૧)
મુગતિ-વિલાસી તું અ-વિનાશી, લવની ફાંસી રે
લાંછને લગવંત થયો તું ! સહજ વિલાસી રે—મુનિ૦ (૨)
ચૌદ રાજ-પ્રમાણ લોકલોક-પ્રકાશી રે
ઉદયરત્ન પ્રભુ અંતરજામી, જ્યોતિ વિકાસી રે—મુનિ૦

❧

(૩૫૭) (૧૫-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
 નમિ નિરંજન નાથ નિર્મલ, ધરૂં ધ્યાને રે
 સુંદર જોડતું રૂપ સોહે, સોવન વાને રે—નમિ૦ (૧)
 વેણુ તાહરા હું સુણવા રસીયો, એક તાને રે
 નેણુ માહરા રહ્યાં છે તરસી નિરખવાને—નમિ૦ (૨)
 એક પલક જો રહસ્ય પામું, કોઈક થાને રે
 હું તું અંતરમે હળીમળું, અલેદશાને રે—નમિ૦ (૩)
 આઠ પહોર હું તુજ આરાધું, ગાલું ગાને રે
 ઉદયરત્ન પ્રભુ ! નિહાલ કીજે, બોધિદાને રે—નમિ૦

卐
 (૩૫૮) (૧૫-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
 બોલ બોલ રે પ્રીતમ ! મુજશું, બોલ ! મહેલ આંટો રે
 પગલે પગલે પીડે મુજને, પ્રેમનો કાંટો રે—બોલ૦ (૧)
 રાજમતી કહે છોડ છળીલા ! મનનો ગાંઠો રે
 જિહાં ગાંઠો તિહાં રસ નહિં જિન, શેલડી સાંઠો ર—બોલ૦
 નવ-લવનો મુને આપને નેમજી ! નેહનો આંટો રે
 ધોયો કિમ ધોવાય ? જાહવજી ! પ્રીતનો છાંટો રે—બોલ૦
 નેમ-રાજુલ બે મુગતિ પોહતાં, વિરહ નાઠો રે
 ઉદયરત્ન કહે આપ ને સ્વામી,
 લવનો કાંઠો રે—બોલ૦ (૪)

(૩૫૯) (૧૫-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 ચાલ ચાલ રે કુંઅર ! ચાલ તાહરી, ચાલ ગમે રે
 તુજ દીઠડા વિના મીઠડા માહરા, પ્રાણુ લમે રે—ચાલ૦

ખોળામાંહિ પડતું મેહલે, રીસે દમે રે
 માવડી વિના આવડું ખુંધું;કુણ ખમે રે ? —ચાલ૦ (૨)
 માતા વામા કહે સુખડું જોતાં, દુખડાં શમે રે
 લળીલળી ઉદયરત્ન પ્રભુ ! તુજને નમે રે—ચાલ૦ (૩)
 (૩૬૦)(૧૫-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી—જિન સ્તવન
 આવ ! આવ રે ! માહરા મનડા માંહે, તું છે ખ્યારો રે
 હરિ-હરાદિક દેવહૂંતી, હું છું ન્યારો રે—આવ૦ (૧)
 અહો મહાવીર ! ગંભીર તું તો, નાથ માહરો રે
 હું નમું તુંને ગમે મુંને, સાથ તાહરો રે—આવ૦ (૨)
 સાહી સાહી રે ચીઠડા હાથ માહરા, વૈરી વારો રે
 ઘે ઘેરે દર્શન દેવ ! મુને, ઘેને લારો રે—આવ૦ (૩)
 તું વિના ત્રિલોક મેં કેહનો, નથી ચારો રે
 સંસાર-પારાવારનો સ્વામી,આપને ચારો રે—આવ૦ (૪)
 ઉદયરત્ન પ્રભુ જગમેં જોતાં તું છે તારો રે
 તાર તાર રે મુને તાર તું,સંસાર સારો રે—આવ૦ (૫)

શ્રી વર્ધમાન સ્વાર્માને નમઃ

શ્રી જિનવિજયજી

કૃત

સ્તવન-ચોવીસી

[૧૬]

(૩૬૧) (૧૬-૧) શ્રીરૂપભદ્રેવ જિન સ્તવન

(દેશી વારી રંગ-ઢોલણા)

નાભિ-નરેશર-નંદના હો ! રાજ !, ચંદન શીતલ વાણી-

વારી મારા સાહિબા !

દેવ દાનવ વિદ્યાધરા હો ! રાજ, સેવે જોડી પાણી^૧-વારી૦

શુદ્ધાતમખળ-મોગરે^૨ ! હો ! રાજ !

મોહ-મદન કરી ઘાત-વાર

રાજ લીચો તેં આપણો હો ! રાજ !

પરમાનંદ વિખ્યાત-વારી૦ (૨)

ધર્મચક્રી વિચરે જીહાં ! હો ! રાજ !

કનક કમળ ઠવે પાય-વારી.

ભેયણ સવાસો મંડળે^૩ હો ! રાજ !

રોગાદિક નવી થાય-વારી૦ (૩)

ચરણ^૪-નૃપતિની નંદિની^૫હો ! રાજ !

કેવળ-કમળા નાર-વારી૦

વીતરાગતા-મહેલમાં હો ! રાજ ! વિલસે જગન્નાધાર-વારી૦

ધમ ચઉ અતિશય અલંકજ હો ! રાજ !

સાહિબ જગ-સુલતાન-વારી૦

ખિમાવિજય કવિ જિન કહે ! હો ! રાજ !

દીજે સમક્ષિત-દાન-વારી૦ (૫)

ક

(૩૬૨) (૧૬-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
અજિત જિનેસર ! વાલ હાં રે હાં.

અવર ન આવે દાય^૧-નીકે^૨-સાહિબા
પંચામૃત ભોજન લહી રે હાં,કહો ! કુણુ કુકસ^૩ખાય ? નીકે૦
મધુકર મોહયો માલતી રે હાં, કબહી કરીર^૪ ન જાય-નીકે૦
રાજ^૫મરાલ-મોતી ચુગે રે હાં,કંકર ચંચુ ન ખાય-નીકે૦
ગંગાજળ કીડા કરે રે હાં, છીલરજળ^૬કિમ ન્હાય ? નીકે૦
સતી નિજ નાહને^૭ છોડીને રે હાં,

પરજન હૃદય ન ધ્યાય-નીકે૦ (૩)

કલ્પતરૂ કાયા તણુ રે હાં,કુણુ જાયે ખાવળ છાય ? નીકે૦
ચરણ-ચિંતામણી કર છતાં રે હાં,

કાચન તાસે સુહાય-નીકે૦ (૪)

તિમ પ્રભુ-પદકજ છોડીને રે હાં, હરિ-હર નામું ન શીશ-નીકેં
પંડિત સ્થમાવિજય તણે રે હાં,

કહે જિનવિજય સુશીષ-નીકેં (૫)

ક્ર

(૩૬૩) (૧૬-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(કંકણો ભોલ લીચો-એ દેશી)

સંભવ ભવ-ભયભંજણો રે—જિનજી !

માંહી^૧ નો મદનવિકાર-દિલડે વસી રહ્યો
જનમ થકી પણ જેહનાં રે—જિનજી

અનોપમ અતિશય ચ્યાર—દિલં (૧)
પ્રસ્વેદર ન હોયે કદા રે—જિનજી,

અદ્ભુત રૂપ સુ-વાસ—દિલં

કાયા જેહની એહવી રે—જિનજી,

રોગ ન આવે પાસ—દિલં (૨)

આહાર કે દેખે નહીં રે—જિનજી,

રુધિર^૩ ગોઝખીર સમાન—દિલં

શ્વસોશ્વાસ સુખે લહે રે—જિનજી,

કમળ સુગંધી પ્રધાન—દિલં (૩)

આઠ કરમના નાશથી રે—જિનજી,

પામી અડગુણ સિદ્ધિ—દિલં

સાદિ-અનંતે ભોગવે રે—જિનજી,

કેવળ-કમળા રિદ્ધિ—દિલં (૪)

જિતારિ-નૃપનંદનો રે—જિનજી,

અંતર અરિ કરે ઘાત—દિલં

તેહમાં કેા અચરિજ નહિ રે—જિનજી૦,

ઉત્તમ કુળ અવદાત—દિલ૦ (૫)

સુપનમાંહી પણ સાંભરે રે—જિનજી૦,

સાહિબરો^૫ દીદાર^૬—દિલ૦

પંડિત ક્ષમાવિજયતણેા રે—જિનજી૦,

કહે જિન દીલ આધાર—દિલ૦ (૬)

ક

(૩૬૪) (૧૬-૪) શ્રી અભિનંદન સ્વામી—જિન સ્તવન
(દેશી-હમીરીયાની)

અભિનંદન જિનવર સુણેા, ઓલાંલે અરદાસ—સનેહી

છાંડંતાં દિમ છૂટશેા, કરશેા નેહ^૩દિલાસ^૪—સનેહી

અભિનંદન ! અવધારિયે

ઈમ દિન કેતા ચાલશે, મૌન કયે^૬ મહેરબાન—સનેહી

હજે^૫હસીઅ ઓલાવીયે, જિમ અમ વાધે વાન^૬

—સનેહી અભિ૦ (૨)

તારક ગિરૂદ ધરાવશેા, તેં તારયા સુપ્રસિદ્ધ—સનેહી

તો પ્રભુ ! હું કિમ વીસરશેા, અથવા તિણે કાંઈ દીધ

—સનેહી અભિ૦ (૩)

લોક—સ્વભાવે દેખતાં, ઈમ ન સરે મુજ કાજ—સનેહી

દાસત્વભાવે જો ગિણેા, એતલે પામું રાજ—સનેહી અભિ૦

કરૂણાનિધિ કહીયે કિશ્યું, જાણે મનોગત ભાવ—સનેહી

ખિમાવિજય કવિ જિન કહે, કીજીયે સુશુણુ—જમાવ

—સનેહી—અભિ૦ (૪)

ક

(૩૬૫) (૧૬-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(સુજરો દ્યોને જલિમ જાટણી-એ દેશી.)

સુમતિ-જિણેસર ! સાંભળ વિનતિ, રાખો આપ હજૂર^૧
સુગુણ સાહિબ ! શ્યું કહીયે ઘણું, દુશમન કીજે દૂર

સુમતિ-જિણેશ્વર ! સાહિબ ! સાંભળો ૦ (૧)

પુણ્ય પસાયેં હો પામીયે, સાહિબ ! તુમ સરીખાની સેવ
હવે ન છોડું તુમચા^૨ પાઉલા^૩,

કાજ સરયા વિણ દેવ—સુમતિ ૦ (૨)

આશ ધરીને અહ—નિશિ ઓલગું^૪, આગળ ઉભો જોડી હાથ
તેહને નિપટ^૫ જ નાકારો^૬ કરો, લલો નેહ જગનાથ

—સુમતિ ૦ (૩)

જેહ પોતાનો કરી લેખવે, તેહશું મિલિયેં હો ધાય^૭

તેહ સાજન હો શ્યા કામના ? કામ પડયે બદલાય

—સુમતિ ૦ (૪)

જન-મનવંછિત-પૂરણ સુરમણિ, સમરથ તું જિનરાય
પંડિત શ્રી ગુરૂ ક્ષમાવિજયતણો, જિનવિજય ગુણગાય

—સુમતિ ૦ (૫)

ક

(૩૬૬) (૧૫-૬) શ્રી પદ્મપ્રભજી-જિન સ્તવન

(ચંદ્રપ્રભની ચાકરી રે-એ દેશી)

પદ્મપ્રભ આગળ રહી રે, સાહિબ ! કહિયે નિજ વીતક^૧

અવદાત-જિનેસર સાંભળો રે,

અવિરતિ શુ^૧ રંગે રમ્યોરે સાં સેવ્યા પાંચ મિથ્યોત-જિં
 મૂઠપણે નવિ પારખીરે, સાં સુગુર-દેવ-ધર્મની સેવ-જિ,
 નિગુણ^૩ ગુણી-મન્દર પથેરે, સાં ન ટલી પરનિંદાની ટેવ-જિં
 પાંચે આશ્રવ આદર્યારે, સાં કીધો ચ્યાર કષાયનો પોષ, જિં
 વિકથાને ગારવ વસેરે, સાં ન ધર્યો સંતાને સંતોષ-જિં
 કપટે કિરિયા આચરીરે, સાં ન દિયાં મુનિવર દાન-જિનેં
 ધર્મકથા મન રંજવારે, સાં બગ પરે કીધાં ધ્યાન-જિનં
 વાદ નિમિત્ત વિદ્યા ભણીરે, સાં થાપ્યાં ધર્મ વિરોધ-જિનેં
 કુમતિ કુનારી સંગતેરે, સાં ન કરી આતમ શોધ-જિનં
 મુજ કરણી જો જોયશ્યો રે, સાં તો કિમ થાશ્યે કામ ?
 ઉત્તમ જળધર^૪ સારિખારે, સાં ન ગણે ઠામ-કુઠામ-જિનં
 પરઉપગારિ-શિરોમણી રે, સાં તુમ સમ કુણુ જગમાંહી-જિં
 ક્ષમાવિજય ગુરુરાયનો રે,

સાં સેવક જિન બ્રહ્મો બાંહિ—જિનં (૭)

❧
 (૩૬૭) (૧૬-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 (જંબખડાની—એ દેશી)

શ્રીસુપાસ-જિન સ્વામીજી,

સુણ હો સેવક વાત—સલૂણે સાહિબા
 તુમ ગુણ રંગ ઝકોળમે^૧,^૧ રંગાણી હમ ઘાત^૨—સં(૧)
 હમ મધુકર તુમ માલતી, હમ ચકોર તુમ ચંદ—સં
 હમ ચકવા તુમ દિનપતિ^૩ હમ પ્રજ તુમ—સુનરિંદ—સં
 હમ મયૂર તુમ જલધરૂ, હમ મન્દ્રા તુમ નીર—સં
 તુમ શાસન શુભ બાગમે^૪, ખેલે હમ મન કીર^૫—સં

હમ એરાવણુ તુમ સુરધણી, હમ ખગપતિ^૧તુમ કાહાન^૨—સ૦
 સમરી સમરી તુમ નામકોં, હમ ગાયન કરે ગાન—સ૦
 ઐસી હમ તુમ પ્રીતડી, ચિર નંદો યુગ કોડિ—સ૦
 પંડિત ક્ષમાવિજયતણો, કવિ જિન કહે કર જોડી—સ૦

❧

(૩૬૮) (૧૬-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(ચોવનીયાનો લટકો દાહડા ચાર જો-એ દેશી.)

હારે ! મારે ! ચંદ્રવદન જિન ચંદ્રપ્રભ જગનાહ જો,
 દીકો મીઠો ઈચ્છો^૧ જિનવર આઠમો રે લો—હારે૦
 મનડાનો માનીતો પ્રાણુ—આધાર જો,
 જગ-સુખદાયક જંગમ-સુરશાખી^૨સમારે લો—હારે૦ (૧)
 શુભ આશય ઉદયાચળ સમક્ષિત સૂર જો,
 વિમલદશા પૂરવદિશે ઉગ્યો દીપતોરે લો—હારે૦
 મૈત્રી મુદ્દિતા કંઠણા ને માધ્યસ્થ જો
 વિનય વિવેક સુલંછન કમળ વિકાસતો રે લો—હારે૦ (૨)
 સદહણુ અનુમોદ પરિમલ પૂર જો,
 પરછાયો^૩મન-માનસસર અનુભવ—વાયરે રે લો—હારે૦
 એમન ચકવા ઉપશમ સરવર નીર જો,
 શુભમતિ ચકવી સંગે રંગ-રમણુ કરે રે લો—હારે૦ (૩)
 જ્ઞાનપ્રકાશે નયણુડલાં મુજ દોચજો,
 જાણુરે ખટ દ્રવ્ય સ્વભાવે થાપણુ રે લો—હારે૦
 જડ-ચેતન લિન્નાલિન્ન નિત્યાનિત્ય જો,
 રૂપી-અરૂપી આદિસ્વરૂપ આપાપણુ રે લો—હારે૦ (૪)

લખ ગુણદાયક લખમણી^૪—રાણી નંદ જો,
ચરણપસરોડી સેવા મેવા સારિણી રે લો—હારેં
પંડિત શ્રીગુરુ ક્ષમાવિજય સુપસાયજો,
મુનિજિન જ'પે જગમાં જોતાં પારખી રે લો—હારેં (૫)

卐

(૩૬૯) (૧૬-૯) શ્રી સુવિધિનાથ—જિન સ્વતન

(હો મિત્ત ! જાણ્યા મર્મ તુમારા—એ દેશી.)

સુવિધિ—જિન ત્રિગટે છાજે, સુરદુંડહી ગયણે ગાજે
શિર ઉપર છત્ર વિરાજે હો

દેવ ! ખ્યારા ! દરીશ તુમારે જાચું (૧)

સમ પંચ વર્ણુ કૂલ, દેવ વરસાવે બહુ મૂલ

પામે સમકિત અનુકૂલ હો—દેવં (૨)

પુંઠે^૧લામંડળ ઝલકે, દુગરપાસે ચામર લલકે;

સ્વર ઝોલો ઘુઘરી રણકે હો—દેવં (૩)

સિંહાસન રૂંધ અશોકડે, દળ^૪—ફળની શી કહું રોક

મોહે દાનવ માનવ થોકપહો—દેવં (૪)

દૂધ સાકર મેવા દ્રાખ, પાકી સહકારની સાખ

તેહથી મીઠી તુમહ લાખ હો—દેવં (૫)

લવ—લવના તાપ શમાવે, એકે વચને સહુ સમજાવે—

વળી બીજ ધર્મનું વાવે હો—દેવં (૬)

સુણી બાર પરખદા હરખે, સંયમ સમતા સુખ ફરસે,

સેવક જિન તેહને તરસે હો—દેવં (૭)

卐

(૩૭૦) (૧૬-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
 (ગરબો કેણે ને કોરાવ્યો કે નંદજીના લાલા રે—એ કેશી)
 સેવો શીતલ-જિન ! નામી કે—સહુ સુખદાય રે,
 જેહ છે તીન ભુવનનો સ્વામી કે—સુર ગુણ ગાય રે
 જેણે પરમ^૧-પ્રભુતા પામી કે—હણી અંતરાય રે
 જેહ છે સિદ્ધિ વધુ સુખકામી કે—જય જિનરાય રે (૧)
 ચોસઠ ઇન્દ્ર રહ્યા કર જોડી કે—મોડી માન રે
 જેહના પાય નમે કર જોડી કે—નિરૂપમ જ્ઞાન રે
 અમરી^૨ ભમરી^૩-પરી લોક^૪ કે સુખ^૫ કે જ વાસ રે,
 અપરછરા લાલ અનંતો જાણી કે,—ગાયેં રાસ રે૦ (૨)
 વીણા તાલ રખાજ^૬ સુણાવે કે—લૌ કરતાલ રે,
 ધપ-મપ મૃદંગ બજાવે કે, રાગ રસાલ રે,
 તનન તથેઈ થેઈ તાન મિલાવે કે, સરીખે સાદ રે,
 રાગણી રાગે ગીત મદહાવે કે—મધુરે નાદ રે૦ (૩)
 નાટક બગીશનટ દેખાવે કે—નવ-નવ છંદ રે,
 લટકે લળી લળી શીશ નમાવે કે—વિનય અ-મંદ રે,
 તારક ! ત્રણ રતન અમ આપો કે—દીનદયાળ રે,
 જગ-ગુરુ ! જનમ-જરા દુઃખ કાપો કે—ખિરદ સંભાળ રે૦
 નિરમોહે પણ જન-મન મોહે કે—અ-ગમ અ-રૂપ રે,
 રાગ-રહિત ભવિ પડિયોહિ કે—અકળ-સ્વરૂપ રે,
 માન વિના નિજ આણુ મનાવે કે—અચરિત કામ રે,
 પંડિત ક્ષમાવિજય-જિન ધ્યાવે કે, શિવ સુખ ધામ રે૦

(૩૭૧) (૧૬-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

[મારી લાલનંદનના વીરા હો, રસીઆ નવ ગોરી નાહલીયા]

તું તો વિષ્ણુ નરેસરનંદનો હો, જિં માતા વિષ્ણુ ઉર ધર્યો,

તું તો જગ-જંતુ હિતકાજ હો,

જિં બારમા સ્વર્ગથી અવતર્યોં (૧)

તું તો ત્રિભવન-તિલક-સમાન હો,

જિં સમતાસુંદરી^૧ નાહલીઓ,

થયો ત્રીન ભુવન ઉદ્યોત હો, જિં દ્વિશકુમરી હુલરાવીઓં

ખડગી^૨ લંછન કંચન વાન હો, જિં અતિશય ચ્યાર અલંકર્યો,

ત્રણ જ્ઞાન સહિત ભગવાન હો, જિં

જન્મોન્મુલ્ય સુરવર કર્યો (૩)

તું તો કલ્યાણાંકુર^૩-કંદ હો, જિં વંશ ઇક્ષાગ સોહાવીઓ

ગુણનિષ્કન્ન ગુણધામ હો. જિં શ્રેયાંસ નામ ઠરાવીઓં

તું તો વરસી વરસીદાન હો, જિં રાજ્ય તણ સંયમ ધર્યો

તેં તો જીતી પરિસહ ફેાજ હો, જિં કેવળ કમળા ખડુ વર્યોં

એસી ત્રિગટે ત્રિભોવન-નાથ હો, શિવપુર સાથ ચલાવીઓ

એક જોયણ સરીખે સાદ હો, જિં ઉપદેશનાદ વળવીઓં

ભવઅડવી^૪ તસકર^૫ દોય હો-જિં તેહનો મરમ ખતાવીઓ

ક્ષમાવિજય ગુરુરાય હો-જિં સેવક જિન ગુણ ગાવીઓં

(૩૭૨)(૧૬-૧૨)શ્રીવાસુપૂજ્યસ્વામી—જિનસ્તવન

(કેસર વરણા હોકે કાઠી કસુંબો મારાલાલ—એ દેશી)

અંતરજામી હો કે શિવગતિ ગામી—મહારા લાલ
 મુજ મન મંદિર હો કે, થયો વિસરામી—મહારા લાલ
 સુ-દિશા જાગી હો કે લાવઠ^૨ લાગી—મહારા લાલ
 પ્રભુ-ગુણ-રાગી હો કે હુઓ વડલાગી—મહારા લાલ (૧)
 મિથ્યા સંકટ હો કે દૂર નિવારી—મહારા લાલ
 સમક્ષિત-ભૂમિ હો કે સુ^૩-પરે સમારી—મહારા લાલ
 કરુણા શુચિ^૪-જળ હો કે તિહાં છંટકાવી—મહારા લાલ
 શમ-દમ કુસુમની હો કે શોભા બનાવી—મહારા લાલ (૨)
 મહકે શુભ^૫-રુચિ હો કે પરિમલ^૬ પૂરી—મહારા લાલ
 જ્ઞાન સુદીપક હો કે જ્યોતિ સ-નૂરી^૭—મહારા લાલ
 ધૂપધટી તિહાં હો કે લાવના કેરી, મહારા લાલ.
 સુમતિ શુપતીની હો કે રચના ભલેરી—મહારા લાલ (૩)
 સંવર બિછાણા^૮ હો કે તપ-જપ તકિયા—મહારા લાલ
 ધ્યાન મુખાસન હો કે તિહાં પ્રભુ વસિયા—મહારા લાલ
 સુમતિ સહેલી હો કે સમતા સંગે—મહારા લાલ,
 સાહિબ મિલિયા હો કે અનુલવ રંગે—મહારા લાલ (૪)
 ધ્યાતા ધ્યેયે હો કે પ્રીત બંધાણી—મહારા લાલ,
 આરમા જિનશયુ^૯ હો કે મનુ^{૧૦}સંગે આણી—મહારા લાલ,
 ક્ષમાવિજય બુધ હો કે મુનિ જિન લાપે મહારા લાલ,
 એહ અવલંબને હો કે સવિ સુખ પાસે—મહારા લાલ (૫)

(૩૭૩) (૧૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
(કડખાની દેશી.)

સકળ ગુણગણ વિમલ ! તુમ્હ દરિશને,

આતમારામ સુખ સહજ પાવે

સખળ સંવેગી નિવેદી અનુકંપતો,

શુદ્ધ સરધાન શ્રેણી મચાવે—સકળ૦ (૧)

ચરણ^૧ગયવર ચઢે મોહ-રિપુસે^૨ લડે,

જ્ઞાન પરધાન^૩ સખ રાહ^૩ બતાવે

દૌર^૪ વરવીર^૪ રણથંભ રોપી પ્રબળ,

પરમ વૈરાગ સન્નાહ બનાવે—સકળ૦ (૨)

આણુ અરિહંતની ઢાલ આગળ ધરે,

ધ્યાન એકતાન સમશેર લાવે

હાસ્ય રતિ અરતિ લય શોગ દુગંછ ખટ,

ઝપટ દે મદન અરિ દૂર હટાવે—સકળ૦ (૩)

મન વચ કાય નિરમાય^૫ખંદુક લરી,

સુમતિ ઓર ગુપતી ગોલી ચલાવે

મારી મોહમલ્લ-સુત રાગ ઓર રોસકું,

જગતમાં જીત વાળ^૬ બળાવે—સકળ૦ (૪)

મોહને ક્ષય કરે વિજયલચ્છી વરે,

અજર અચળ અમર નયરી સિધાવે

શ્રી ક્ષમાવિજય ગુરુ-ચરણ કજ સેવતાં,

નિત્ય આણુંદ જિન રાજ પાવે—સકળ૦ (૫)

(૩૭૪) (૧૬-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
(લાછલ દે માત મહાર-એ દેશી)

નામ ધારક અન્ય-દેવ, પ્રભુ પરમારથ હેવ;
આજ હો અનંત-જિણેસર, અનંત ચતુષ્ટયનો ધણીજી,
સુર પરબદમાંહિ^૧ ઇંદ, અહગણમાંહિ જિમ ચંદ
આજ હો ! તીર્થમાંહિ શ્રી શેત્રુંજય શિરોમણિજી, (૨)
દાનમાં અભય પ્રધાન, ગુણમાં વિનય નિધાન,
આજ હો ! અલંકારમાં સોહે જ્યુ ચૂડામણિજી, (૩)
દૂધમાંહિ ગો-ખીર, જલમાં ગંગાનીર,
આજ હો ! સુખમાંહિ સંતોષ સમો જગ કો નહીંજી,
તરુમાંહિ સહકાર,^૨ દાયકમાં જલધાર,
આજ હો ! નંદનવન વનમાંહિ અતીહે મનોહરજી, (૫)
તેજવંતમાં ભાણુ, ધાતુમાંહે કદ્યાણુ^૩
આજ હો ! પર્વતમાંહિ મેરુમહીધર^૪ સુંદરજી, (૬)
સકળ દેવ સિરદાર, મેં ધાર્યો નિરધાર
આજ હો ! ક્ષમાવિજય ગુરુ-ચરણયુગ સુપસાઉલેજી, (૭)

ક

(૩૭૫) (૧૬-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(ખેડલે ભાર ઘણો છે રાજ-એ દેશી)

ધર્મ-જિણેસર ! ધર્મધુરંધર, પૂરણ પુણ્યે મિણિઓ
મન-મરુથલમે^૧ સુરતરુ^૨ ફળીઆ,
આજ થકી દિન વળીઓ
પ્રભુજી ! મહીર કરી મહારાજ, કાજ હવે મુજ સારો;

સાહિબ ! ગુણનિધિ ! ગરીબનીવાજ !

ભવદ્વ પાર ઉતારો (૧)

બહુ ગુણવંતા જેહ તેં તાર્યા, તે નહીં પાડ તુમારો
સુજ સરીખો પત્થર જે તારો,

તો તુમચી બલિહારો—પ્રભુ (૨)

હું નિર્ગુણ પણ તાહરી સંગતિ, ગુણ લહું તેહ ઘટમાન^૩
નિંબાદિકજ પણ ચંદન સંગે,

ચંદન—સમ લહે તાન^૫—પ્રભુ (૩)

નિર્ગુણ બાણી છેહ મ દેશો, જેવો આપ વિચારી
ચંદ્ર કલંકિત પણ નિજ શિરથી,

ન તજે ગંગાધારી^૬—પ્રભુ (૪)

સુમતાનંદન^૭ સુમતદાયક, નાયક જિન પદવીનો
પાયક^૮ જસ સુરાસુર કિન્નર, ધાયક^૯ મોહ-રિપુનો—પ્રભુ
તારક તુમહ સમ અવર ન દીઠો, લાયક નાથ હુમારો
શ્રી ગુરુ ક્ષમાવિજય—પયસેવી,

કહે જિન ભવજલ તારો—પ્રભુ (૬)

卐

(૩૭૬) (૧૬-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(વીરમાતા પ્રીતિ કારિણી - એ દેશી)

શાંતિ-જિન ચરણકજ-સેવના, પાવના પરમ-ગુણ ધામ રે
પાપના તાપ શમાવવા, આવનાચંદન-ઠામ રે—શાંતિ (૧)

જિસિહી-તિગ તિન્નિ પ્રદક્ષિણા,

પૂયા-તિગ ત્રિવિધ પ્રણામ રે

તિન્નિ મુદ્રા અવસ્થા-તિગ,

ભાવ વિશદ પરિણામ રે—શાંતિ૦ (૨)

ભૂમિકા વારત્રય પુંજવી, તિન્નિ અવલંબના તાન રે
દક્ષિણ-વામ-પચ્છિમ દિશે,

જેવું નહિ ત્રિવિધ નિધાન રે—શાંતિ૦ (૩)

પાંચ અહિગમ પ્રણિધાન-તિગ,

અવગ્રહ તિન્નિ-દિશિ હોય રે

વંદના-તિગ દશ આશાતના,

છંડી નિજ કર્મમલ ધોય રે—શાંતિ૦ (૪)

તામસી રાજસી પરિહરી, સાત્વિકી ભક્તિ સુખ-હેતુ રે
શુદ્ધિ-સગ ખટ ગુણે શોભતી,

રોપતી સમકિત-કેતુ રે—શાંતિ૦ (૫)

પીઠિકા ધર્મ-પ્રસાદની, પાંચ અડ સત્તર એકવીશ રે
એકસોઆઠ ઇત્યાદિકા, કહ્યા ભેદ યોગીશરે—શાંતિ૦ (૬)

ભાવથી સેવા સાધુને, જ્ઞાન-દંસણ-ચરણ રૂપ રે

અમૃત-અનુઠાનશ્યુ આદરે,

હોય જિન-પદ-ભૂપરે શાંતિ૦ (૭)

ક

(૩૭૭) (૧૬-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
(દીઓ દીઓ નણંદ હડીલી-એ દેશી)

મનમોહન કુંથુજિણંદ !

મુજ મન મધુકર^૨-અરવિંદારી-જગવંદન જિનરાયા
સૂર^૨-નંદ^૩ અમરપદ આપે,

યા સુનતાં અચરિજ વ્યાપેરી-જગ૦ (૧)

અજ્ઞાનનો લેશ ન દીસે, અપરાધીશ્યું પણ નવી રીસેરી-જગ૦
અયલે પણ અલિકજ ન લાસે,

ધરી મત્સર મરમ ન દાખેરી-જગ૦ (૨)

મદ માન માયા રતિ-લોભા,

નહી રાગ અરતિ શોક ખોભારી-જગ૦

હિંસા નિંદ્રા કીડા ચોરી,

ત્રાડી દુવિધ પ્રસંગની દોરીરી- જગ (૩)

ઈમ દોષ અઢારે નાઠા, જેહ કાળ અનાદિના કાઠારી-જગ૦

ચોત્રિશ અતિશય ગુણખાણી,

વિચરે પ્રભુ કેવળનાણીરી-જગ૦ (૪)

ગણધર વાણીપ-ગુણસરીખા, સાઠ સહસ મુનિ સુપરિખારી^ક

શ્રી ક્ષમાવિજય ગુરૂ નામે,

સેવક જિન સંપદ પામેરી-જગ૦ (૫)

(૩૭૮) (૧૬-૧૮) ^ક શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
(મેં તો ન્યારા રહિશ્યાંજી એ-દેશી)

મહેં તો આણુ વહેશ્યાંજી,^૧

મહારા રે, સાહિબરી મહેં તો આણુ વહેશ્યાંજી

આણુ વહેશ્યાં લક્ષિત કરેશ્યાં, રહશ્યાં નયણુ^૨-હજુર

અરજિન આગળ અરજ કરંતાં,

લહશ્યાં સુખ મહમૂર^૩-મહેં૦ (૧)

એકને^૪ છંડી બેને^૫ ખંડી, ત્રીનશ્યુ^૬ તોડી નેહ

ચાર^૭ જણા શિર ચોટ^૮ કરેશ્યું,

પણનો^૯ આણી છેહ^{૧૦}-મહેં૦ (૨)

છ^{૧૧} સત્ત^{૧૨} અડ^{૧૩} નવ^{૧૪} દશને^{૧૫} ટાળી,

અજીઆળી અગીયાર^{૧૬}

બાર^{૧૭} જણાને આદર કરિશ્યું,

તેરનો^{૧૮} કરી પરિહાર-મહેં૦ (૩)

પણ^{૧૯} અડ^{૨૦} નવ^{૨૧} દશ^{૨૨} સત્તર^{૨૩} પાળી,

સત્તાવિશ^{૨૪} ધરી સાથ

પચ^{૨૫}વીશ જણશ્યું પ્રીતિ કરશ્યું,

ચ્યાર^{૨૬} ચતુર કરી હાથ-મહેં૦ (૪)

બત્રીશ^{૨૭}તેત્રીશ^{૨૮} ને ચોરાશી^{૨૯}, ઓગણીસ^{૩૦} દૂર નિવારી

અડતાલીશનો^{૩૧} સંગ તજશ્યું, એકાવન^{૩૨} દિલ ધારી-મહેં

વીસ^{૩૩} આરાધી બાવીશ^{૩૪} બાંધી, ત્રેવિશનો^{૩૫} કરી ત્યાગ

ચોવિશ-જિનના ચરણ નમીને, પામશ્યું ભવ-જલ તાગ^{૩૬}મહેં.

ધ્યાતા ધ્યેયનેં ધ્યાન-સરૂપે, તન-મન તાન લગાય;

ક્ષમાવિજય કવિ પદકજ-મધુકર,

સેવક જિન ગુણ ગાય-મહેં૦ (૭)

❧

(૩૭૯) (૧૬-૧૯) શ્રી મદિલનાથ-જિન સ્તવન

(વર્ધ્ધમાન જિનરાયારે-એ દેશ))

મદિલ-જિણુંદશ્યું માહરે રે, અવિહડ ધર્મસનેહ રે મન

વસિઆ દિન દિન તેહ ચઢતે-રસે રે

ઉજળ^૧-પખિ શશિ^૨-રેહરે,-ગુણરસીઆ. (૧)

તે હવે ટળવાનો નહિરે, રંગ મજીઠી જેમ રે-મન૦

ત્રાંબુ જે રસ^૩ વેંધીઉંરે, તે સહી સાચું હેમ^૪ રે-ગુણ૦

કુંભ-નરેશર-નંદનોરે, ભવસાયર કરે શોષ રે-મન૦

એ સહી યુગતું બાળીયે રે, કરશ્યું ગુણનો પોષ રે- ગુણ૦
લ'છન^૫ મિસી તુમ્હ પદ-કજેરે,

કામ કળશ રહ્યો ધન્યરે—મન૦

તારક શક્તિ તિણે થઈરે, જેહને પ્રભુ સુપ્રસન્નરે—ગુણ૦
અળગો તું ભવ-સિંધુથીરે, તારો ભવિજન વૃંદરે-મન૦
રાગાદિક શત્રુ હણો રે, તોયે શમતરૂ-કંદરે—ગુણ૦ (૫)
માગશિર સુદી એકાદશી રે, પાવન ત્રિણ કલ્યાણ રે-મન૦
પણ સય સાધવી-સાધુશ્યુરે,

સમેતશિખર નિરવાણુરે -ગુણ૦ (૬)

ફર થકી પણ પ્રીતડીરે, જલ પંકજ નભ લાણુ રે-મન૦
ક્ષમાવિજય ગુરૂ નામથી રે, કવિજન કોડી કલ્યાણુરે-ગુણ૦

ક્ર

(૩૪૦) (૧૬-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન
(જેરાવર હાડા એ દેશી)

મુનિસુવ્રતજિન દેવરે, જગજીવન-સ્વામી;

ત્રિભુવન-અભિરામ, પ્રણમું શિર નામી,

મેં પુણ્યે પામી, મીઠડી લાગે રે, સેવા તાહરી રે. (૧)

સહસ્ર અધિક વલી આઠ રે,

લક્ષણુ અ^૧-અવિરોહિ કર^૨-પદ માંહે સોહિ

ભવિયણુ મનમાંહે, ગુણુ- સંતતિ રોહિ,

મીઠડી મૂરતિ તાહરી રે (૨)

ઈંદ્ર ચંદ્ર રવિ મેરૂ રે,

ગુણુ લેઈ ઘડીઓ, અવગુણુ નવિ અડિઓ

ગુણઠાણે ચડીઓ, સ્ત્રી પાસ ન પડીઓ,

નિરૂપમ-અંગ અનંગ હરાવતા રે (૩)

ભૂમિકા કાગઢઠામ રે, લેખણ વનરાઈ, જલનિધિ જલ સ્વાહી
સુરગુરૂ ચિત લાઈ, તુમ ગુણ ન લિખાઈ,

અલખ-નિરંજન પ્રભુજી ! તું જ્યો રે (૪)

જાણે કેવળી સંત રે, ગુણ ગણી ન શકાયે યોગીશર ધ્યાયે
તન મન લય લાયે, પરમાનંદ પદ પાયે,

અગમ અરૂપ અનંત ગુણે ભર્યો રે (૫)

જગપાવન તુમ નામ રે, મુજ મનમાં આવો, એકાંગી ઠાવો
શુભ ધ્યાન બનાવો, સમકિત દીપાવો,

મુગતિનું મોટું કારણ એ સહી રે (૬)

ક્ષમાવિજય ગુરૂશિષ રે, સેવક જિન આગે કર જોડી માંગે
લખી પાયે લાગે, અનુભવ-રસ જાગે,

ભવ-ભવ ચરણ-શરણ મુજને હજ્યો રે (૭)

ક્ર

(૩૮૧) (૧૬-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(યોગીસર ચેલાની દેશી.)

વપ્રાનંદ^૧ વધારજ્યો રે, નિજ સેવકની લાજ રે,

જિનેસર ! સૌમ્ય નજરે સ્હામું જુઓ હો લાલ
એકાંગી કરી ઓળગેરરે, તે કિમ આવે વાજરે,

જિનેસર ! કાજ વિચારી જે કરે હો લાલ (૧)
રાગી દોષી દેવ જો રે, દીઠા નાવે દાય રે—

જિનેં મુખ મીઠા ધીઠા હીચે હો લાલ

લટપટ કરી લખ લોકને રે, લલચાવે ધરી માયા રે—જિને
 મન ન રૂચે તિહાં માહરું હો લાલ (૨)
 આગમમાંહિ સાંભળ્યું રે, પતિતપાવન તુમ નામ રે—જિને
 કરૂણાવંત શિરોમણિ હો લાલ
 તો મુજને એક તારતાં રે, રૂચું લાગે છે દામ રે—જિને
 જગ જશ વિસ્તરશે ઘણો હો લાલ (૩)
 તુમ દરિશન તન ઉલ્લસે રે, જલધર જેમ કદંબરે—જિને
 કોકિલ અંબા અલીપ માલતી હો લાલ
 મોઝો વહિલો મનાવશ્યો રે, એવડો તો ર્યો વિલંબ રે—જિને
 ખોટ ખજને કો નહી હો લાલ (૪)
 આખર આશા પૂરશ્યો રે, મુજને સખળ વિશ્વાસ રે—જિને
 એવડી ગાદિમં કાં કરો હો લાલ,
 ક્ષમાવિજય કવિ શિષની રે, સાંભળીએ અરદાસ રે—જિને
 પરમાનંદ પદ દીજ્યે હો લાલ (૧)

卐

(૩૮૨) (૧૬-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
 (જે હરિ નહી મિલે રે, જોરે મારા પાપી પ્રાણ-એ દેશી.)

નિરૂપમ નેમજી રે વાલમ ! મુકી કાં જાવો
 તોરણ આવીને રે, ઈમ કાંઈ વિરહ જગાવો. (૧)
 કરૂણા પશુ તણી રે, કરતાં અખળા ઉવેખો
 દુર્જન વયણથી રે, એ નહિ સોજન લેખો. (૨)

શશિ લંછન કીઓ રે, સીતા-રામ વિથોગો

વિભુધજને કહ્યો રે, ન્યાયે નામ કુરંગો. (૩)

ગુનહ કો કીઓરે, જો રડતી એકલડી છંડી

ગણિકા સિદ્ધવધૂ રે તેહશ્યું પ્રીતડી મંડી. (૪)

અડ ભવ નેહલો રે, નવમેં છેહ મ દાખો

દાસી રાઉલી રે, સાહિબ ગોદમાં રાખો. (૫)

પુણ્યે^૧ પરવડા રે, મુજથી યાચક લોગા,

દાન સંવતસરે રે, પામ્યા વંછિત લોગા. (૬)

વિવાહ અવસરે રે, જિમણો હાથ ન પામી

દીક્ષા અવસરે રે, દીજે અંતરજામી. (૭)

માત શિવા તણો રે, નંદન ગુણુમણિ ખાણી

સંયમ આપીને રે, તારી રાજુલનારી. (૮)

મુગતિ મહેલે મળ્યાં રે, દંપતી અવિચળ લાવે

ક્ષમાવિજય તણો રે, સેવક જિન ગુણુ ગાવે. (૯)

卐

(૩૮૩) (૧૬-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(માહરી સહીરે સમાણી-એ દેશી.)

વામાનંદન પાસજિણુંદા,

મુજ મન-કમળ દિણુંદા^૧ રે, શમ-સુરતરૂકંદા (૧)

ભીમ^૨-લવોદધિ તરણુ^૩ તરંડા

જેર^૪ કર્યા ત્રિક^૫-દંડા રે. નહી વ્રીડા^૬-કીડા (૨)

ક્રોધ માન માયા ને લોભા,

કરી ઘાત થયા થીર થોભા રે, લહી જગમાંહિ શોભા (૩)

- નિજ ગુણ-ભોગી કર્મ-વિયોગી,
આતમ અનુભવ યોગી રે, નહી પુદ્ગલ-રોગી (૪)
મન વચનનું ત્રિક યોગને રૂંધી,
સિદ્ધ-વિલાસને સાધી રે, ટાળી સકળ ઉપાધિ (૫)
યથાખ્યાત ચારિત્ર ગુણ લીણો,
કેવળ-સંપદ પીનો રે, યોગીશ નગીનો (૬)
સિદ્ધવધૂ અરિહંત નિરંજન,
પરમેશર ગતલંછન રે, સાહિબ સહુ સજ્જન (૭)
પંડિત ગુરૂ શ્રી ક્ષમાવિજયનો,
જિન પદ-પંકજ લીનો રે, છોડી મન કીનો (૮)

卐

(૩૮૪)(૧૬-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિનસ્તવન
(રાગ ધન્યાશ્રી-તે તરીયાની-દેશી.)

વંદો વીરજિનેશ્વર-રાયા, ત્રિસલાદેવી બાયા રે
હરિલંછન કંચનવરન કાયા, અમરવધૂ હુલરાયા રે—વંદો
બાળપણે સુરગિરિર ડોલાયા, અહિ-વૈતાલ હરાયા રે
ઇંદ્ર-કહણ વ્યાકરણ^૩ નિપાયા,

પંડિત વિસ્મય પાયા રે—વંદો (૨)

ત્રીશ વરસ ઘરવાસ રહાયા, સંયમશ્યુ લય લાયા રે
બાર વરસ તપ કર્મ-ખપાયા કેવળનાણુ ઉપાયા રે—વંદો
ખાયક-રિદ્ધિ અનંતી પાયા, અતિશય અધિક સુહાયા રે
ચ્યાર રૂપ કરી ધર્મ બતાયા,

ચઉવિહ સુર ગુણ ગાયા રે—વંદો (૪)

તીન ભુવનમેં આણુ મનાયા, દશ હોય^૪ છત્ર ધરાયા રે
રૂપ-કનક મણિ ગઢ વિરચાયા,

નિર્ઘ^૫થ નામ ધરાયા રે—વંદો૦ (૫)

રયણ સિંહાસન યેસણ ઠાયા, હુંહુહિ નાદ બજાયા રે
દાનવ-માનવ વાસ વસાયા, ભક્તે શીશ નમાયા રે—વંદો૦
પ્રભુ ગુણ-ગણ ગંગાજળ નાહ્યા, પાવન તેહની કાયા રે
પંડિત ક્ષમાવિજય સુપસાયા,

સેવક જિન સુખદાયા રે—વંદો૦ (૭)

શ્રી જિનવિજય મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવિંશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૧૬-૧

૧. હાથ ૨. ગદા વડે ૩. ચોમેર ફરતા ક્ષેત્રમાં
૪. ચારિત્રરૂપ રાજાની ૫. છોકરી.

સ્તવન ૧૬-૨

૧. અનુકુળ ૨. સારા ૩. ક્ષેત્રમાં ૪. કેરડો ૫.
હંસ ૬. છીછરાં પાણી ૭. નાથ=સ્વામીને.

સ્તવન ૧૬-૩

૧. અંદર નથી ૨. પરસેવો ૩. લોહી ૪. ગાયના
દૂધ ૫. પ્રભુનો ૬. ચહેરો.

સ્તવન ૧૬-૪

૧, ઠપકારૂપ ૨. વિનતિ ૩. છેવટે ૪. માનસિક
શાંતિ ૫. પ્રેમથી ૬. ઉમંગ.

સ્તવન ૧૬-૫

૧. સેવામાં ૨. તમારા ૩. પગ ૪. સેવા કરું ૫.
સ્પષ્ટ ૬. નિષેધ ૭. દોષીને.

સ્તવન ૧૬-૬

૧. અનુભવેલ ૨. બાબતો ૩. હું નિર્ગુણ છતાં
ગુણવાન પર ઈર્ષ્યાભાવવાળો (બીજી ગાથાની
ત્રીજી લીટીનો અર્થ) ૪. મેઘ જેવા.

સ્તવન ૧૬-૭

૧. ધારામાં ૨. અંતર ૩. સૂર્ય ૪. પોપટ ૫.
ગરૂડ ૬. શ્રીકૃષ્ણ.

સ્તવન ૧૬-૮

૧. મનગમતો ૨. કલ્પવૃક્ષ ૩. ઉદલસ્યો ૪.
પ્રભુજીની માતાનું નામ ૫. ચરણકમળ,

સ્તવન ૧૬-૯

૧. મસ્તક પાછળ ૨. બે બાજુ ૩. વૃક્ષ ૪. પાંદડાં
૫. સમૂહ

સ્તવન ૧૬-૧૦

૧. વિશિષ્ટ ૨. દેવીઓ ૩. ભમરીની ૪. જેમ
૫. મુખરૂપ કમળ ૬. સંગીત પદ્ધતિ

સ્તવન ૧૬-૧૧

૧. નાથ ૨. ગેંડો ૩. કલ્યાણરૂપ અંકુરના મૂળ
સમા ૪. સંસાર-જંગલ ૫. બે ચોર=રાગદ્વેષ

સ્તવન ૧૬-૧૨

૧. સારી દિશા ૩. ભવની બ્રમણા ૩. સારી રીતે
૪. પવિત્ર જળ ૫. સારી કાંતિવાળા ૬. સુગંધ
સમૂહ ૭. સંપૂર્ણ ૮. પાથરણા ૯. વૃત્તિઓ

સ્તવન ૧૬-૧૩

૧. ચારિત્રરૂપ ૨. મંત્રી ૩. રસ્તો ૪. બખતર ૫. શુદ્ધ.

સ્તવન ૧૧-૧૪

૧. સમૂહ ૨. આંખો ૩. સોનું ૪. પર્વત

સ્તવન ૧૬-૧૫

૧. મારવાડમાં ૨. કલ્પવૃક્ષ ૩. સંગત છે ૪.
લીંબડા વગેરે ૫. સ્વરૂપ ૬. શંકર ૭. પ્રભુજીની
માતાનું નામ ૮. સેવા કરનાર ૯. નાશ કરનાર

સ્તવન ૧૬-૧૬

૧. મનરૂપ જમરા માટે કમળ જેવા ૨. પ્રભુજીના
પિતાનું નામ ૩. પુત્ર ૪. મોડું ૫. વાણીના ગુણ =
પાંત્રીશ, એટલે પાંત્રીશ ગણધરો છે ૬. સારી
પર્વદા છે.

સ્તવન ૧૬-૧૮

૧. ધારશું ૨. આંખોની સામે=સેવામાં ૩. અત્યંત
ઘણું ૪. અવિરતિને ૫. રાગ-દ્વેષને ૬. ત્રણદંડ
૭. ચાર કષાય ૮. પ્રહાર ૯. પાંચ ક્રિયાનો ૧૦. અંત
૧૧. છ કાયની હિંસા ૧૨. સાત ભય ૧૩. આઠ મદ
૧૪. નવ પ્રકારનું અબ્રહ્મ ૧૫. દશપ્રકારનો અસંયમ
૧૬ અગ્યાર પ્રતિમા (શ્રાવકની) ૧૭. બાર પ્રતિમા
(સાધુની) ૧૮. તેર ક્રિયા સ્થાનો ૧૯. પાંચ મહા-
વ્રત ૨૦. આઠ પ્રવચન માતા ૨૧. નવ બ્રહ્મચર્ય
ગુપ્તિ ૨૨. દશ પ્રકારે શ્રમણ ધર્મ ૨૩. સત્તર
પ્રકારે સંયમ ૨૪. સાધુના સત્તાવીશ ગુણો ૨૫.
પાંચ મહાવ્રતની પચ્ચીશ ભાવનાઓ ૨૬. ચાર
ભાવશય્યા ૨૬. સૂત્રોચ્ચારના બત્રીશ દોષ ૨૮.
ગુરુની તેત્રીશ આશાતન્ત્ર ૨૯. જિનાલયની ચોરાશી

આશાતના ૩૦. કાઉસ્સગ્ગના યોગણીશ દોષ ૩૧-
તિયીચના લેદ અડતાલીસ ૩૨. જ્ઞાનના એકાવન
લેદ ૩૩ વીસ સ્થાનક ૩૪. બાવીશ પરિષદો ૩૫.
પાંચ ઇન્દ્રિયના ત્રેવીશ વિષયો

સ્તવન ૧૬-૧૯

૧. શુકલ પક્ષનો ૨. ચંદ્રની કળા ૩. સોનું બનાર-
નાર રસથી ૪. સોનું ૫. બહાને

સ્તવન ૧૬-૨૦

૧. વિરોધ વિના=સરખી રીતે ૨. હાથ-પગમાં ૩.
સ્ત્રીના કંદામાં

સ્તવન ૧૬-૨૧

૧. શ્રી વપ્રા-માતાના પુત્ર ૨. સેવા કરે ૩. અનુકૂળ
૪. આંખો ૫. જમર ૬. પકડ-ખેંચ

સ્તવન ૧૬-૨૨

૧. મારાથી ચાચક-લોકો પુણ્યથી પ્રબળ કહી શકાય
કે જેઓએ સંવત્સરી દાનમાં મન ધારણા પ્રમાણે
પદાર્થો આપની પાસેથી મેળવ્યા (છટ્ટી ગાથાનો
અર્થ).

સ્તવન ૧૬-૨૩

૧. સૂર્ય ૨. ભયંકર ભવસમુદ્ર ૩. તરવા માટે નાવ
સમાન ૪. દૂર કર્યા ૫. મન-વચન કાયાના કુ-
વ્યાપારો ૬. લબ્ધ.

સ્તવન ૧૬-૨૪

૧. સિંહ ૨. મેરુપર્વત ૩. જૈનેન્દ્ર નામનું ૪. દશ
અને બે=બાર, એક બાજુ ત્રણ છત્ર, એ રીતે ચાર
દિશાના ત્રણ ત્રણ મલીને બાર

શ્રી જિનવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવિંશી

[૧૭]

(૩૮૫) (૧૭-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન
(હારરો હીરો-એ દેશી.)

પ્રથમ-જિણેસર પૂજવા, સહીયર મહારી !

અંગ ઉલટ^૧ ધરી આવ! હો

કેસર ચંદન મૃગમદે^૨ સહીં સુંદર આંગી બનાવ ! હો

સહજ સલૂણો^૩ મહારો, શમ-સુખલીનો મહારો

જ્ઞાનમાં લીનો મહારો સાહિબો,

સહીયર મહારી ! જયો ! જયો પ્રથમ-જિણુંદ ! હો (૧)

ધન્ય મરૂદેવી કૂખને સહીં વારી બાઉ વાર હબર હો

સ્વર્ગ શિરોમણિને તણ,

સહીં જિહાં પ્રભુ લીએ અવતાર હો—સહજં (૨)

દાયક-નાયક જન્મથી, સહીં લાજ્યો સુરતરૂ^૪-વૃંદ હો

યુગલા-ધરમ-નિવારણો, સહીં જે થયો પ્રથમ-નરિંદ હો

—સહજં (૩)

લોકનીતિ સહુ શીખવી, સહીં દાખવા મુક્તિનો રાહડો
રાજ્ય લખાવી પુત્રને, સહીં પામ્યો ધર્મ-પ્રવાહ હો

—સહજં (૪)

સંયમ લેઈ સંચર્યો, સહીં વરસ લગે વિણ આહાર હો
શેલડી રસ સાટેઢીઓ, સહીં ત્રયાંસને સુખ સારહો

—સહજં (૫)

મોટા મહંતની ચાકરી, સહીં નિષ્કળ કદી ય ન થાય હો
મુનિપણે નમિ-વિનતિ કર્યા, સહીં ખિણમાં ખેચર-રાય હો

—સહજં (૬)

જનનીને કીઓ લેટણો, સહીં કેવળ-રત્ન અનૂપહો

પહિલી માતા મોકલી, સહીં જોવા શિવ-વહુ-રૂપ હો

—સહજં (૭)

પુત્ર નવાણું પરિવર્યો, સહીં ભરતના નંદન આઠ હો

આઠ કરમ અઘટપદે, સહીં યોગ-નિરોધે નાઠ હો

—સહજં (૮)

તેહના બિંબ સિદ્ધાચલે, સહીં પૂજો પાવન-અંગ હો

ક્ષમાવિજય-જિન નિરખતાં, સહીં ઉછળે હરખ-તરંગ હો

—સહજં (૯)

ક

(૩૮૬) (૧૭-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(પ્રિયુડા! જિન ચરણારી સેવા ખ્યારી મુને લાગે-એ દેશી.)

જીવડા! વિષમ^૧ વિષયની^૨ હેવા^૩,

તુજ કાંઈ જાગે! હજી કાંઈ જાગે!

જીવડા! અ-કળ-સરૂપ અજિત-જિન નિરખ્યો,

પરખ્યો^૪ પૂરણ^૫-લાગે-જીવડાં (૧)

સ-રસ-સુ-કોમળ સુરતરૂ પામી, કંટક બાઉળ માંગે
એરાવત^૧ સાટે કુણુ મૂરખ ? રાસભણુ^૨ કે લાગે—જીવડાં
ઘોર^૩ પહાડ ઉબડ^૪ ઉલંઘી, આંચો સમક્ષિત માંગે
તૃણાએ સમતા-રસ ણિગડે, કુંલ ઉદક જિમ કાગે—જીવડાં
જિમ કોઈક નર જાન લેઈને, આંચો કન્યા^{૧૦}-રાગે
સરસ-આહાર નિંદ્રાભર પોઢ્યો,

કરડ્યો વિષયા નાગે—જીવડાં (૪)

વિજયા^{૧૧}-નંદન વયણુ-સુધારસ. પીતાં શુભમતિ જાગે
પાંચે ઈંદ્રિય ચપલ-તુરંગમ, વશ કરી જ્ઞાન સુ^{૧૨}-વાગે
—જીવડાં (૫)

ક્ષમાવિજય-જિન-ગુણુ-કુસુમાવલી, શોભિત ભકિત-પરાગે
કંઠ આરોપી વિરતિ-વનિતા, વદી કેસરીએ ષાગે—જીવડાં

卐

(૩૮૭) (૧૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-હંસલાની)

સુખકારક હો શ્રીસંભવનાથ કે સાથ ગ્રહો મેં તાહરો
સિદ્ધપુરનો^૨ હો પ્રભુ ! સારથવાહ કે.

ભવ અટવીનો ભયહરો (૧)

હું ભમિયો હો મોહવશ મહારાજ કે,

ગહન અનાદિ—નિગોદમાં

કીધાં પુદ્ગલ હો પરાવર્ત^૧ અનંત કે,

મહા-મૂઢતા-નિંદમાં (૨)

તિરિ-ગઈમાં હો ! અસન્નિ એગિંદિ કે, વેદ નપુંસક નેંવનાં

આવડીના હો ! અસંખ્ય મેં લાગ કે,

સમ પુગલ પરાવર્તના. (૩)

સૂક્ષ્મમાં હો ! સામાન્યે સ્વામી કે,

ભૂ-જલ-જલણ-પવન-વને

ઉત્સર્પિણી હો ! અસંખ્યાતા લોગ કે,

નલ-પરદેશ સમા મિથે (૪)

ઓઘે બાદર હો ! બાદર-વનમાંહિ કે,

અંગુલ અસંખ્ય-ભાગે મિતા

અવસર્પિણી હો ! સુહુમ-ઈતર અનંત કે,

અઠી પુગલ-પરિઅત્તતા. (૫)

હવે બાદર હો પુઢવી^૫ ને નીરકે^૬,

અનલ^૭ અનિલ^૮ પત્રોયતરૂ^૯.

નિગોદમાં હો ! સુણી તારક દેવ કે,

સિત્તોર કોડાકોડિ સાગરૂ. (૬)

વિગલેંદ્રિ હો ! માંહિ સંખ્યાત કે, સહસ વરસ જીવન રૂપ્યો

પંચેદ્રિ હો ! તિરિનર ભવ આઠ કે, આઠ કરમ કચરે^{૧૦} કળ્યોં

નારક સુર હો ! એક ભવ અરિહંત કે, વિણ અંતર સાંભરપણે

કહું કેતી હો ! જાણો જગદીશ કે, કર્મ^{૧૧} કદર્થન જીવનેં

ચઉદ લેદ હો ! ચઉદરાજ મઝાર કે, ચોરાશી લખ-જેનિમાં

જમ^{૧૨}-રસીઓ હો ! વસીઓ બહુ બેશ કે,

ભવપરિણુતિ—તતિગહનમાંં (૬)

અશુદ્ધતા હો ! થઈ અશુદ્ધ—નિમિત્ત કે, શુદ્ધ નિમિત્તો તેટલે,

તે માટે હો ! સર્વસ અ-મોહ કે, તુમહ સંગે ચેતન હિલેં

નિજ સત્તા હો ! ભાસન રૂચિ રંગ કે, ક્ષમાવિજય ગુરૂથી લહી,
જિનવિજય હો ! પારગ^{૧૪} ! તુમ્હ સેવ કે,
સાધન^{૧૫}—ભાવે સંગ્રહી૦ (૧૧)

卐

(૩૮૮) (૧૭-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(મહાવિદેહ ખેત્ર સોહામણા-એ દેશી)

અભિનંદન આણુંદમાં અતિશય લીલ અનંત-લાલ રે
સંવર^૧-રાયનો ખેટડો, સંવર-સુખ વિલસંત—લાલ રે,
અભિનંદન આણુંદમાં૦ (૧)

સિદ્ધારથ^૨નો લાડલો, સિદ્ધારથ ભગવાન—લાલ રે
એ જુગતું જગતી તળે, વિચરે મહિમા, નિધાન-લાલ રે અભિ૦
ચાલે ગજ ગતિ ગેલશ્યું, કામ-કેશરી કરે નાશ-લાલ રે
દીપે દિનકર તેજથી, શીતલ સહજ-વિલાસ-લાલ રે—અભિ૦
વરસે વાણી મેહ જ્યું તૃણા તટિની^૩-શોષ-લાલ રે
આતમ-સંપદ વેલડી, ક્ષાયિક-ભાવે-પોષ-લાલ રે—અભિ૦
ખાંધ્યું ભાવના-સાંકળે, મુજથી ચંચળ ચિત્ત-લાલ રે
લાંછન^૪ મિશ ચરણે રહ્યો, વાનર કરે વિનીત-લાલ રે અભિ૦
તિરિ ગઈ ચપલાઈપણું, વારો આપ વિવેક-લાલ રે
ક્ષમાવિજય-જિન ચાકરી,

ન તજું ત્રિવિધે ટેક—લાલ રે—અભિ૦ (૬)

卐

(૩૮૯) (૧૭-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-રામકલી તથા સારંગ મલ્હાર-અંબર દેહ મોરારી)
તુમ્હ હો પર-ઉપગારી ! સુમતિ જિન !

તુમ્હ હો જગ-ઉપગારી !

પંચમ જિન પંચમ^૧-ગતિ દાયક, પંચ-મહાવ્રત ધારી
પંચ પ્રમાદ મતાંગજ^૨ લેદન,

પંચાનન^૩ અનુકારી—સુમતિ૦ (૧)

પંચ-વિષય-વિષધર^૪-તતિ^૫-ખગપતિ,^૬

પંચ^૭-શર મદન વિકારી

આશ્રવ પંચ તિમિર^૮-ભર^૯-દિનકર,^{૧૦}

કિરીયા પંચ નિવારી—સુમતિ૦ (૨)

પંચાચાર સુ-કાનન-જલધર, પંચમાંહિ અધિકારી

આગમ-પંચ અમૃત રસ વરસી,

દુરિત-દાવાનલ ઠારી—સુમતિ૦ (૩)

મેતારજ^{૧૧} અપરાધી વિહંગમ, ચરણે રાખ્યો શિરધારી

પરખદમાંહે આપ વખાણો, કૌંચસ્વરા સુરનારી—સુમતિ૦

મેઘ-નૃપતિ કુળ મુકુટ નગીનો, મંગલા ઉર અવતારી

ક્ષમાવિજય બુધ શિષ્ય કહે જિન,

ગરભથી સુમતિ વધારી—સુમતિ૦ (૫)

卐

(૩૯૦) (૧૭-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
(આછેલાલની—એ દેશી)

પદ્મ^૧-ચરણ જિનરાય, ખાલ^૨-અરૂણ-સમ કાય;

જીવનલાલ ! ઉદ્યો ધર^૩-નૃપ કુળ—તિલોજી૦ (૧)

મોહાદિક અંતરંગ, અરીયણ^૪ આઠ અલંગ^૫
 જીવનલાલ ! મારવા માનુ^૬ રાતો^૭ થયોજી (૨)
 ચઢી સંયમ-ગજરાય, ઉપશમ-જૂલ બનાય
 જીવનલાલ ! તપસિંદુરે અલંકાર્યોજી (૩)
 પાખર ભાવના ચ્યાર, સુમતિ-ગુપતિ શિણુગાર
 જીવનલાલ ! અધ્યાતમ—અંબાડીયોજી (૪)
 પંડિત-વીર્ય કબાન,^૮ ધર્મ—ધ્યાન શુભ બાણ
 જીવનલાલ ! ક્ષપકશ્રેણિ સેના વળીજી (૫)
 શુકલધ્યાન સમશેર,^૯ કર્મ—કટક^{૧૦} ક્રીયો જેર^{૧૧}
 જીવનલાલ ! ક્ષમાવિજય જિન-રાજવીજી (૬)

ક

(૩૯૧) (૧૭-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 (જીમખડાની દેશી.)

દેહ^૧-ગેહ સોહાવિએ, મન-દેહરાસર ખાસ—સોભાગીસાજના
 નિજ-ગુણ-રૂચિ સિંહાસને, થાપો દેવ સુખાસ—સોં (૧)
 સમકિત-આરણે બાંધીએ, તોરણ મૈત્રીભાવ—સોં
 ગુણીજન ગુણ-અનુમોદના, સરસ સુવાસર^૨ બનાય—સોં (૨)
 કરૂણા શીતળ-જળભરે^૩, સંવર-મૂર્તિ સમાર^૪—સોં
 મધ્યસ્થ-ભાવના મંડપે, રચના ભાવના આર—સોં (૩)
 ચંદ્રોદય ધર્મ^૫ ધ્યાનનો, પંચાચાર ચિત્રામ—સોં
 ઉત્તરગુણ આરાધના, ઝબકે મોતી-દામ^૬—સોં (૪)
 ચોરસીએ અપ્રમત્તતા, અનુભવ કેસર ઘોળ—સોં
 શ્રપકશ્રેણી-આરોહણા, પૂજના ભક્તિની ચોળ સોં (૫)
 શુકલધ્યાનાનલ ધૂપીએ, ચારિત્રમોહની ચૂરી—સોં
 પ્રગટ અનંત ચતુષ્ઠી ખિમાવિજય જિન સૂરી^૭—સોં (૬)

(૩૯૨) (૧૭-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(રામ રામગિરિ-તુંગીયા ગિરિ શિખર સોહે-એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જગદીશ દીપે, વિશ્વ-પાવન નાથ રે
નામ—ઠવણા—દ્રવ્ય—ભાવે, કરત લોક સ-નાથરે

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જગદીશ દીપે—(૧)

નયરી ચંદ્રાનના નામે, મહસેન મહીકંતરે^૧

રાણી લખમણા માત જયો, નામ ચંદ્રપ્રભજ્યાતરે—શ્રી૦

નામ જાંચલી^૨ —મંત્ર જાપે, પાપ-વિષધર^૩ નાસ રે

થાપના ત્રિહુ^૪ લોકમાંહી પૂજતાં સુખ-વાસરે—શ્રી૦ (૩)

પાછલે ભવે પદ્મરાજ, યુગંધર મુનિ પાસ રે

ગ્રહી સંયમ યોગ સાધી, વૈજયંત—નિવાસ રે—શ્રી૦ (૪)

ત્રીન અધિકા ત્રીશ સાગર, પાળી પુરણ આય રે

પૌષ માસે કૃષ્ણ બારસ, જનમીયા જિનરાય રે—શ્રી૦ (૫)

ગેહવાસી પણ ઉદાસી ભોગવી વર રાજ રે

દાન વરસી દેઈ છઠ તપ, લહે વ્રત-સામ્રાજ્ય રે—શ્રી૦ (૬)

ધાત્રીયાં દળ^૫ ચ્યાર ચૂરી, ચ્યાર મહાવ્રત સૌન્ય રે

સમોસરણે ભાવ-જિનવર, થયા સિદ્ધ-વરેણ્ય રે—શ્રી૦ (૭)

સર્વક્ષેત્રે સર્વ કાળે, જગત-વત્સલ-રૂપ રે

ક્ષમાવિજય જિનરાજ મહિમા, પ્રગટ પુણ્ય-સરૂપ રે—શ્રી૦

卐

(૩૯૩) (૧૭-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(વીરેં વખાણી ગણી ચેલણાજી-એ દેશી.)

સુવિધિ-જિન ! વળી વળી વિનતીજી, મીનતીંકેતી કરાય

જગગુરૂ ! મોટીમમાં^૨રહોજી, આતુર^૩-જન અકળાય
—સુવિધિ૦ (૧)

નાયક^૪ નજર માંડે નહીજી, પાયક^૫ કરે અરદાસ
જેહની પુંઠે જે સરજયાજી, તેહને તેહની આસ—સુવિધિ૦
આપ અનંત સુખ લોગવોજી, તેહનો અંશ ઘો મુજ
મીઠકું સહુ જણે દીઠકુંજી, અવર શું લાખીએ તુજ
—સુવિધિ૦ (૩)

રયણ એક દેત રયણાયરેજી, ઉણિમઃ કાંઈ ન થાય
હાથીના મુખથી દાણો પડેજી,
કીડીતું કુદુંખ વરતાય—સુવિધિ૦ (૪)
ચંદ્રની ચંદ્રિકા વિસ્તરેજી, અમૃતમાં નહિ હાણ
ક્ષમાવિજય-જિન લહેરથીજી,

જગ-જન લહત કલ્યાણ—સુવિધિ૦ (૫)

卐
(૩૯૪) (૧૭-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
(હીરજી ગુરૂ વંદા—એ દેશી)

શીતલ-જિન સહજનંદી, થયો મોહની કર્મ નિકંદી^૧
પરજાઈ^૨ જુદ્ધિ નિવારી, પારિણામિક^૩ ભાવ સમારી
મનોહર મિત્ર ! એ પ્રભુ સેવો, દુનિઆમાંહિ દેવ ન એવો (૧)
વર કેવલનાણુ વિલાસી, અજ્ઞાન તિમિર^૪-ભર^૫ નાસી
જ્યો લોકાલોક પ્રકાશી,

ગુણપન્નજવ વસ્તુ-વિલાસી—મનોહર૦ (૨)

અક્ષયથિતિ અન્યાખાધ, દાનાદિક લખિધ અગાધ
જેહ શાશ્વત-સુખનો સ્વામી,

જડ ઇન્દ્રિય લોગ-વિરામી—મનોહર૦ (૩)

જેહ દેવનો દેવ કહાવે, યોગીશર જેહને ધ્યાવે
જસુ આણા સુરતરુ વેલી,

મુનિહૃદય-આરામે ફેલી—મનોહર૦ (૩)

જેહની શીતલતા સંગે, સુખ પ્રગટે અંગોઅંગે
કોધાદિક તાપ સમાવે, જિનવિજયાણુંદ સલાવે—મનો૦

卐

(૩૯૫) (૧૭-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
(નાનહો નાહલો રે—એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિણુંદની રે,

સૂરતિ^૧ સુંદર દેખી—લાગી મોહની રે
મધુકર^૨ માચ્યો માલતી રે, બીજાં રુખ^૩ ઉવેખી-લાગી૦
આવળ-ફૂલ જ્યુ કુટડારે,^૪

નહીં ગુણ પરિમળ^૫ લેશ—લાગી૦
વેશ બનાવે દેવનો રે, તિહાં રથો પ્રેમ-નિવેશ—લાગી૦
ખેપરવાહી પદ્માસને રે, સુખ શશિ સહજ-પ્રસન્ન-લાગી૦
નયન પીયૂષ^૬-કચોલડા રે, વિગત^૭ વિકાર પ્રસન્ન-લાગી૦
રાગ-દ્વેષ વિણ એકલો રે, ખડગી-શૂંગ ઉપમાન-લાગી૦
વિણુ પિતા વિણુ માવડી રે, વિશ્વમાં વ્યાપી જ્ઞાન-લાગી૦
સૂતાં જાગતાં ઉઠતાં રે, ચાલતાં કરતાં કામ—લાગી૦
ખોલતાં ખેસતાં સાંભરે રે, ક્ષમાવિજય-જિન નામ—લાગી૦

卐

(૩૯૬) (૧૭-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન
(શ્રી રૂપલાનન ગુણનીલો-એ દેશી.)

આવો આવો મુજ મનમંદિરે,

સમરાવું સમકિત વાસ^૧ હો—મુણીંદ૦

પંચાચાર બિછાવણા, પંચરંગી રચના તાસ હો

—મુણીંદ—આવોં (૧)

સિમ્બા મૈત્રીભાવના, ગુણમુદિતા તળાઈખાસ હો—મુણીંદં
ઉપશમ ઉત્તરછદ્ધખન્યો તિહાં, કર્ણા કુસુમ-સુ-વાસ હો

—મુણીંદ—આવોં (૨)

ધિરતા આસન આપશ્યું,

તપ-તકિયા નિજ ગુણ-ભોગ હો—મુણીંદં

શુચિતા કેસર છાંટણાં, અનુભવ તંબોળ સુરંગ હો

—મુણીંદ—આવોં (૩)

ખાંતિ ચમર વીંજશે, વળી મૃદુતા ઢોળે વાય હો—મુણીંદં
છત્ર ધરે રૂઝુતા સખિ ! નિર્દોભ ઓળાંસે^૫ પાય હો

—મુણીંદ—આવોં (૪)

સત્ય સચિવને સોંપશ્યું, સેવા વિવેક-સંયુત હો—મુણીંદં
આતમ સત્તા શુદ્ધચેતના, પરણાવું આજ મુહૂર્ત હો

—મુણીંદ—આવોં (૫)

અરજ સુણીને આવિયા,

જયા-નંદન નિરૂપમ દેહ હો—મુણીંદં

ઓછવ રંગ-વધામણાં, થયા ક્ષમાવિજય-જિન ગેહ હો

—મુણીંદ—આવોં (૬)

卐

(૩૯૭) (૧૭-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
(ગુંહલી કરો ગુરૂ-આગળે-એ દેશી.)

વિમલ ! વિમલ ગુણ તાહરા, કહેવાયે હો ! કિમ એકણ જીહ^૧

જગ-જંતુ સન્નીપણે, તસુ જીવિત હો ! અસંખ્યાતા દિહ^૨

—વિમલ૦ (૧)

સાયર^૩ શ્યાહી સંભવે, સવિ વસુધા^૪હો ! કાગદ ઉપમાન
તરંગણ લેખણ^૫કીજીયે, ન લિખાયે હો ! તુજ ભાસન માન

—વિમલ૦ (૩)

લિખન-કથન અભિલાખ્ય^૬છે,

અનંતગુણ હો અનભિલાખ્ય પયથથ
કેવલનાણુ અનંતગુણો, કહેવાને હો કુણ હોય સમથ્ય વિં
રૂપી-અરૂપી દ્રવ્યના, ત્રિહું કાળના હો ! પન્નજવ^૭-સમુદાય
પરિણામિકતાએ પરિણમે, તુલ્ય જ્ઞાનમાં હો ! સમકાળ સમાય

—વિમલ૦ (૪)

કેવળ દંસણુ તિમ વળી, ગુણ ખીન્ને હો ! આહક સામાન્ય
કરતાં એકપણાથકી, ઉપયોગે હો ! સમયાંતર માન્ય વિં
સુરગણુ^૮-સુખ પિંડિત^૯ કરી,

કોઈ વર્ગિર્તા^{૧૦} હો ! કરે વાર અનંત

તુમહ ગુણુ અ^{૧૨}-વ્યાખાધને,

અનંતમેં હો ! નવિ ભાગ આવંત—વિમલ૦ (૬)

દ્રવ્ય સાધમે^{૧૩} માહરી. સહુ સત્તા હો ! ભાસન પરતીત
સ્ફટિક સંયોગે શામળો,

નિજ રૂપે હો ! ઉજવળ સુપવિત્ત—વિમળ૦ (૭)

ક્ષમાવિજય-જિન સેવના, નિતુ કીજે હો ! જિમ પ્રગટ તેહ
સહજનંદી ચેતના,

ગુણી ગુણમાંહો રમે સાદિ-અછેહ—વિમલ૦ (૮)

(૩૯૮) (૧૭-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(ત્રિભુવન તારણ તીરથ પાસ ચિંતામણિ—એ દેશી)

અનંત-જિણુંદ ! મુણિંદ ધનાધન^૧ ઉમ્હયો રે—ધનાધન૦
સફળ અશોકની છાંદિ સરે—ભર—છાહી રહ્યો રે—સભર૦
છત્રત્રયી ચઉ પાસ ચલંતા વાદળા રે—ચલંતા૦

ચંચળ ચોવીશ આમર બગપરે ઉજળા રે—બગ૦ (૧)

ભામંડલની જ્યોતિ ઝખૂકે વીજળી રે—ઝખૂકે૦
રતન-સિંહાસન ઇંદ્રધનુષ શોભા મિલી રે—ધનુષ૦
ગહિરો^૨ હુંદહિ નાદ આકાશે પૂરતો રે—આકાશે૦

ચઉવિહ દેવનિકાય-મયૂર નચાવતો રે—મયૂર૦ (૨)

બહુ-વિધિ ફૂલ અ-મૂલ સુગંધી વિસ્તરે રે—સુગંધી૦
બાર પરબદા નયન સરસીયા કરે રે—સરસીયા૦

સુજ્યા-નંદન વયણ સુધારસ વરસતો રે—સુધા૦

ભોવિકહુદય ભૂ-પીઠ રોમાંચ અંકુરતો રે—રોમાંચ૦ (૩)

ગણધર ગિરિવર-શૃંગથી પસરી સુરસરી રે—પસરી૦
નય-ગમ લંગ-પ્રમાણ તરંગે પરવરી રે—તરંગે૦

ક્રોધ-દાવાનલ શાંતિથી શીતલ ગુણ વહે રે—શીતલ૦
અશુભ-કરમ-ધન-ધામ સમાધિ સુખ લહે રે—સમાધિ૦

વિકસિત સંયમ-શ્રેણિ વિચિત્ર વનાવળી રે—વિચિત્ર૦
આશ્રવ પંચ જવાસ કે મૂળ-સંતતિ બળી રે—મૂળ૦

પસર્યો સુથ સુગાલ દુકાલ ગયો ટળી રે—દુકાળ૦

ક્ષમાવિજય-જિન સંપદ વરષા-રૂતુ ફળિ રે—વરષા૦ (૫)

(૩૯૯) (૧૭-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(થાં પર વારી મહારા સાહિબા કાખીસ મત જાજે-એ દેશી.)

સૂરતિ^૧ ધર્મ-જિણુંદની સમતારસ પૂરી

અંતર દોષ=અભાવથી, બની કાંતિ સૂ^૨-નૂરી

હું વારી ધર્મ-જિણુંદની મૂરતિને^૩ મટકે^૪ (૧)

હાસ્ય અરતિ રતિ અસૂતા. લય શોક દુગંછા

રાગ-દ્વેષ અવિરતિ નહિ, કામ નિદ્રા મિચ્છા—હું^૦ (૨)

દાનાદિક ગુણ અનુભવે, અંતરાય અભાવે

વસ્તુ સ્વાભાવિક ધર્મને, કુણ ઉપમ આવે—હું^૦ (૩)

પૂરણ પરમાનંદથી, પદમાસન વાળી

સાધ્ય સંપૂરણ નિપને^૫, ન ધરે જપમાળી—હું^૦ (૪)

અંગના ઉછંગે નહી. હાથે ન હથિયાર

ક્ષમાવિજય-જિનરાજની, મુદ્રા અ-વિકાર—હું^૦ (૫)

卐

(૪૦૦) (૧૭-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન
(તાહરી આંખડીયે ઘર ઘાલ્યું ગહજે ગિરધારી-એ દેશી.)

તું પારંગત ! તું પરમેસર ! વાલા મારા ! તું પરમારથ-વેદી

તું પરમાત્મ ! તું પુરૂષોત્તમ ! તું અ^૧-છેદી અ^૨-વેદી રે

મનના મોહનીયા

તાહરી કીકી કામણુગારી રે જગના સોહનીયા (૧)

યોગી-અયોગી ભોગી-અભોગી, વાલાંતુંડી જ કામી-અકામી

તુંડી અ-નાથ નાથ ! સહુ જગનો.

આત્મસંપદ રામી રે—મન^૦ (૨)

એક અસંખ્ય અનંત અનૂચર^૩,

વાલાં અ-કળ-સકળ અ-વિનાશી

અ-રસ અ-વર્ણ અ-ગંધ અ-કાસી,

તુંહીં અ-પાશી અ-નાશી રે મનં (૩)

મુખ-પંકજ ભમરી પરે અમરી, વાલાં તુંહી સદા બ્રહ્મચારી

સમોસરણુ-લીલા અધિકારી, તુંહીજ સંયમ-ધારીરે—મનં

અચિરા-નંદન અચરિજ એહી, વાલાં કહણીમાંહિ ન આવે

ક્ષમાવિજય જિન વચણ સુધારસ,

પીવે તેહિજ પાવે રે—મનં (૫)

卐

(૪૦૧) (૧૭-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી લલનાની)

કરૂણા કુંથુજિણુંદની, ત્રિભુવન મંડળમાંહિ—લલનાં

પરમેશ પંચ કલ્યાણકે, પ્રગટ ઊઘોત^૧ ઉછાહ

—લલનાં કરૂણાં (૧)

સુર-સુત તન અટ^૨-કાયને, રાખે અચરિજ રૂપ—લલનાં

ભાવ અહિંસક ગુણુતણો, એ વ્યવહાર અનૂપ^૩

—લલનાં કરૂણાં (૨)

દીધો દુષ્ટ વ્યંતરથકી, છાગ૪ રહ્યો પગ આય—લલનાં

પરમ કૃપાળ પ્રભુ મિળે, કહો કિમ અળગો^૫ થાય

—લલનાં કરૂણાં (૩)

શાંત અનુમત વચતણો, લોકોત્તર આચાર—લલનાં

ઉદયિક પણુ અરિહંતનો, ન ધરે વિષય વિકાર

—લલનાં કડ્ડણાં (૪)

અસંખ્ય પ્રદેશે પરિણુમે, અવ્યાબાધ અનંત—લલનાં
વાનગી અવની-મંડલે, વિહારે ઇતિ^૬ સમતંત

—લલનાં કડ્ડણાં (૫)

જગજંતુ જિનવરતણુ, શરણુ સિદ્ધિ લહંત—લલનાં
ક્ષમાવિજય—જિનદેશના, જલધરપરે વરસંત

—લલનાં કડ્ડણાં (૬)

ક

(૪૦૨) (૧૭-૧૮) શ્રી અરનાથ—જિન સ્તવન
(થારે માથે પચરંગી પાઘ સોનારો છાગલો માણુ—એ દેશી.)
અર—જિનવર નમીએ નિજ^૬ધર રમીએ જીવના—સાહિબજી
પર^૨પરિણુતિ દમીએ^૩નવી લમીએ લવગહનમાં^૪

—સાહિબજી (૧)

ગયો કાલ અનંતો પ્રભુ અણુલહતો^૫નિંદમાં—સાહિબજી
મિથ્યામતિ નીડો ક્રીડો વિષયા^૬—લીંદમાં—સાહિબજી (૨)

વર રમણી રૂપે લીનો દીનો મૈથુને—સાહિબજી

આશ્રવ ભર ભારી પાપ અંધારી પૈશુને—સાહિબજી (૩)

થયો લાખ ચોરાશી ચોનિ વાસી મોહ વસે—સાહિબજી

વર્યો વૃણુ દાસી, પુદ્ગલ આશી બહુ ધસે—સાહિબજી (૪)

વૈશ્વાનર^૮ રાતો માને માતો^૯ ફૂકરો^{૧૦}—સાહિબજી

માયા વિષવેલી કરતો કેલી વાનરો—સાહિબજી (૫)

લોભાનલ દાધો ખાધો મમતા સાપિણી—સાહિબજી

હાકિણી પરે અળગી ન રહે વળગી પાપિણી—સાહિબજી (૬)

લોકોદર^{૧૨}—દ્રંગે અરિયણ સંગે હેળવ્યો—સાહિબજી
 ભવિતવ્યતા અમરી સમરી નરભવ મેળવ્યો—સાહિબજી૦
 નવિ કીજે ખામી અવસર પામી પુણ્યથી—સાહિબજી
 જ્ઞાનાવરણાદિ કર્મમ્ મર્મમ્ ચિતિનું નથી—સાહિબજી૦ (૮)
 સમ્યક્ત્વ સુહાગણુ ગુણગણુ આગમ પામીને—સાહિબજી
 કહે ચેતના નારી ખ્યારી આતમરામને—સાહિબજી૦ (૯)
 કિમ તજીએ ભજીએ ક્ષમાવિજય—જિન નામને—સાહિ૦
 જો વાંછો અનોપમ અક્ષય લીલા—ધામને—સાહિબજી૦

卐

(૪૦૩) (૧૭-૧૯) શ્રી મલિનાથ-જિન સ્તવન

(સુણ બેહેની પિઉડા પરદેશી—એ દેશી.)

મલિન—જિનેસર ! ધર્મ તુમ્હારો, સાદિ-અનંત સ્વભાવજી
 લોકાલોક^૧—વિશેષાભાસણ, જ્ઞાનાવરણી અભાવજી—મલિન૦
 એક નિત્યને સઘળે વ્યાપી, અવયવ વિણ સામાન્યજી
 બીયાવરણ^૨ અભાવે દેખે, ઉપયોગાંતર માન્યજી—મલિન૦
 આતમ એક અસંખ્ય પ્રદેશી, અવ્યાબાધ અનંતજી
 વેદની—વિનાશે માયે, લોકે દ્રવ્ય મહંતજી—મલિન૦ (૩)
 મોહનીય—ક્ષયથી ક્ષાયિકસમકિત, યથાખ્યાત ચારિત્રજી
 ચીતરાગતા રમણો આયુ—ક્ષય અક્ષય—ચિતિ નિત્યજી—મ૦
 પંચ દેહ અવગાહના આકૃતિ, નામ વિભાવ અનૂપજી
 વર્ણુ ગંધ રસ કાસે વર્જિત, અતીંદ્રિય—સરૂપજી—મ૦ (૫)
 અગુરૂલધુ ગુણ ગોત્ર—અભાવે, નહી હલુવા નહી ભારેજી
 અંતરાય—વિજયથી દાનાદિક—લખિ લંડારજી—મ૦ (૬)

ચેતન સમતાયેં મુજ સત્તા, પરખી પ્રભુપદ પામીજી
આરીસો કાટે^૩ અવરાણો,^૪ મળ નાશે નિજ ધામજી-મં
સંબ્રહ્મનય જે આતમસત્તા, કરવા એવંભૂતજી

ક્ષમાવિજય-જિન પદ અવલંબી,

સુરનર મુનિ પુહુતજી—મં (૮)

ક

(૪૦૪)(૧૭-૨૦) શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

જય જય મુનિસુવ્રત-જગદીશ, વરસે વાણી ગુણ પાંત્રીશ
વારે ઘાતી સુકતાલીશ,^૧

જેહથી પ્રગટે રે ગુણ એકત્રીશ^૨ રે
મુણીંદા ! તુજ દેશના સુખખાણી,

સુખ ખાણી રે મેં જાણી રે—મુણીંદાં (૧)

જેહથી લાજે સાકર-પાણી રે,—મુણીંદાં

એ તો ધર્મરાય પટરાણી રે—મુણીંદાં

એહનાં અંગ ઉપાંગ અનુપ, એહનું મુખડું મંગળરૂપ
એ તો નવરસ રંગ સરૂપ, એહનાં પગલાં રે

એહનાં પગલાં પ્રભુમે ભૂપ રે—મુણીંદાં (૨)

એ તો એક-અનેક સ્વભાવ, એ તો ભાસે ભાવ-વિભાવ

એ તો બોલે બહુ પ્રસ્તાવ, એ તો ભંગી રે

એ તો ભંગી સખ્ત બનાય રે—મુણીંદાં (૩)

એ તો નયગર્ભિત અવદાત, એહનો તીર્થ^૪કર પદ તાત;

એ ચઉ પુરુષારથની માત, એહનાં સકલાં રે

એહતા સકલાં અર્થ છે જાત રે—મુણીંદાં (૪)

એહનો ત્રિહું જગમાં ઉઘોત, જીપે રવિ-શશિ-દીપક જ્યોત
બીજવાદી શ્રુત બઘોત,^૬ એ તો તારે રે

એ તો તારે જિમ જલપોત^૪ રે—મુણીંદાં (૫)

એહને ગણુધર કરે શિણુગાર, એહને સેવે સહુ અણુગાર;
એહ તો ધુરથી^૫ સદા બ્રહ્મચાર, એ તો ત્રિપદી રે

એ તો ત્રિપદીનો વિસ્તાર રે—મુણીંદાં (૬)

એહથી^૬ જાતિનાં વૈર શમાય, એસે વાઘણ ભેળી ગાય
આવે સુરદેવી સમુદાય, એહને ગાવે રે

એહને ગાવે પાપ પલાય રે—મુણીંદાં (૭)

એહને વાંછે નર ને નાર, એહથી નાસે કામવિકાર;
એહથી ઘર ઘર મંગળ ચ્યાર,

એ તો મુનિજિન રે, એ તો મુનિજિન પ્રાણુ-આધાર રે—મુ०

ક

(૪૦૫) (૧૭-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(ઉભી ભાવલ દેરાણી અરજ કરે છે—એ દેશી)

ખિજમત^૧ ગારો ખાસો, મુકું ન પાસો,^૨

મુજને સમકિત વાસો હો-વપ્રા^૩ રાણીના જાયા
સુરનર નાગિંદે ગાયા, મોહન મહિર^૪ કરીજે

આજ્ઞા ધરીને આયા અહોનિશ સેવે, તેહને દીજે દિલાસા^૫ હો

વપ્રા રાણીના જાયા—સુર૦ મોહન૦ (૧)

ઘર ઘર ભટકી લાજ ગમાવે,

તે સેવક કુણુ^૬ લેખે હો—વપ્રા૦

યતિત-પાવન જગજીવન-ઓપધીશ^૭,

સરિસ દરિસણુ ઉવેખે હો—વપ્રા૦ સુર૦ મોહન૦ (૨)

કામ-સનેહ-દષ્ટિરાગને છોડી, ગુણરાગે રઢમંડી-હો-વપ્રાં
પ્રાણ તજે પણ પ્રીત ન છડે,

તેહની કીર્તિ અખંડી હો-વપ્રાં સુરં મોહનં (૩)
ક્ષેત્ર-કાળાદિક કારણ દાખી, મુજને શું ભોળવો હો-વપ્રાં
પ્રણુતિ મહારી સહાય તુમહારી,

અવસર એહ બનાવો હો-વપ્રાં સુરં મોહનં (૪)
ભૂ-જળ યોગે અંકુર શક્તિ,

પ્રગટે એહ નહિ છાનો હો-વપ્રાં
ક્ષમાવિજય-જિન કણ્ણા લહરી,

અક્ષય લીલ બળનો હો-વપ્રાં સુરં મોહનં (૫)

॥

(૪૦૬) (૧૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(અંતરથી અમહને આજ ગરવે ગિરધારી-એ દેશી)

તોરણ આવી કંત^૧, પાછા વળીયારે,
મુજ કુરકે દાહિણુર અંગ, તિણે અટકળીયા રેં (૧)
કુણુ જોશી જોયા જોશ ? ચુગલ^૩ કુણુ મિળીયા રે,
કુણુ અવગુણુ દીઠા ? આજ, જિણુથી ટળીયા રેં (૨)
જાઓ જાઓ રે સહિરો દૂર, શ્યાને છોડો રે,
પાતળીએ શામળવાન, વાલિમ તેડો રેં (૩)
યાદવ-કુળ-તિલક સમાન, એમ ન કીજે રે,
એક હાંસુ^૪ બીજી હાણી, કેમ ખમીજે રેં (૪)
ઈહાં વાયે ઝંઝ^૫ સમીર^૬, વીજળી ઝબકે રે,
આપૈઓ પીઠ પુકારે, હિયડું ચમકે રેં (૫)

ડરપાવે દાદુર^૭ શોર^૮, નદીઓ માતી રે^૯,
 ઘન ગર્જરવને જોર, ફાટે છાતી રે૦ (૬)
 હરિતાંશુક^{૧૦} પહિરયાં ભૂમિ, નવ રસ રંગે રે,
 ખાવલીયા નવરસ હાર, પ્રીતમ સંગે રે૦ (૭)
 મેં પૂરવ કીધાં પાપ, તાપે દાધી રે,
 પડે આંસુ ધાર વિષાદ^{૧૧}, વેલડી વાધી રે૦ (૮)
 મુને ચઢાવી મેરૂ શીશ, પાડી હેઠી રે,
 કિમ સહવાયે ? મહારાય, વિરહ અંગીઠી^{૧૨} રે૦ (૯)
 મુને પરણી પ્રાણુ-આધાર, સંયમ લેજ્યો રે,
 હું પતિવ્રતા છું સ્વામી, સાથી વસેજ્યો રે૦ (૧૦)
 એમ આઠ લવોરી પ્રીત, પ્રિઉડા પળશે રે,
 મુજ મનહ મનોરથ નાથ, પૂરણ ફળશે રે૦ (૧૧)
 હિવે ચ્યાર મહાવ્રત સાર, ચૂંદડી દીધી રે,
 રંગીલી રાજુલ-નારી, પ્રેમે લીધી રે૦ (૧૨)
 મૈત્ર્યાદિક ભાવના ચ્યાર, ચોરી ખાંધી રે,
 દહી ધ્યાનાનળ સળગાયા, કર્મ ઉપાધિ રે૦ (૧૩)
 થયો રતનત્રયી કંસાર, એકાભાવે રે,
 આરોગે^{૧૩} વર ને નારી, શુદ્ધ સ્વભાવે રે૦ (૧૪)
 તજી ચંચળ તાંત્રિકયોગ, દંપતિ મિળિયા રે,
 શ્રી ક્ષમાવિજય-જિન નેમ, અનુલવ કળિયા રે૦ (૧૫)

(૪૦૭) (૧૭-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(થોડી આઈ થારા દેશમાં મારજી—એ દેશી)

પરમ-પુરુષ પરમાત્મા સાહિબજી, પુરીસાદાણી પાસ હો,
શિવસુખરા ભમર !, થાંસે વિનતી સાહિબજી,
અવસર પામી ઓળગું^૧, સાં સફળ કરો અરદાસહીરશિં
હોય નંદન મોહભૂપરા, સાં તણે કરયો જગધંધાળ^૨ હો,
દ્વેષ કરિ^૩ રાગ કેહરી^૪, સાં તેહના રાણા સોળ હો-શિં
મિથ્યા મુહિતો^૫ આગળો, સાંકામ કટક^૬ સિરદાર હો-શિં
ત્રણ રૂપધરી તેહ રમે, સાં હાસ્યાદિક પરિવાર હો-શિં
મોહમહીપરા જોરથી, સાંજગ સઘળો થયો જોર હો-શિં
હરિહર સુર નર સહુ નમ્યા, સાં જકડી કર્મની ઘેર હો-શિં
ભવથિતિ ચઉગતિ ચોકમાં, સાં લોક કરે પોકાર હો-શિં
આપ ઉદાસી થઈ રહ્યા, સાંધમ કીમ રહશે કાર હો-શિં
ક્ષયકચ્છેણીરી ગજઘટા, સાં હલકારો^૭ અરિહંત હો-શિં
નાણુખડગ મુજ કર દિયો, સાં ક્ષણમાં કરૂં અરી^૮ હંત હો
કરૂણા નયણ કટાક્ષથી, સાં રિપુદળ હોએ વિસરાળ^૯ રહો-
ક્ષમાવિજય-જિન સંપદા, સાં પ્રગટે^{૧૦} ઝાકઝમાળ હો-શિં

ક

(૪૦૮) (૧૭-૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી-જિનસ્તવન
(ધમ ધન્નો ધણને પરચાવે—એ દેશી)

વીર-જિણુંદ જગત ઉપગારી, મિથ્યાધામ^૧ નિવારીજી,
દેશના અમૃત-ધારા વરસી, પર-પરિણતિ સવિ વારીજી-
પંચમ આરે જેહનું^૨ શાસન, હોય હજારને ચ્યારજી,
યુગપ્રધાન સૂરીસર વહશે, સુવિહિત મુનિ આધારજી-વીરં

ઉત્તમ આચારજી મુનિ અન્ન^૨, શ્રાવક શ્રાવિકા અછળ^૩,
 લવણ-જલધિમાંહી મીઠું જલ, પીવે શૃંગી-મચ્છળ^૪-વીર^૫
 દશ અરછેરે^૬ દૂષિત ભરતે, બહુ મતલેદ કરાળળ^૭,
 જિન^૮-કેવળી-પૂરવધર વિરહે, ક્ષણીસમ પંચમ કાળળ-વી^૯
 તેહતું ઝેર નિવારણ મણિ સમ તુજ આગમ તુજ ણિંબળ^{૧૦},
 નિશિ દીપક પ્રવહણ^{૧૧} જિમ દરીએ, મરૂમાં^{૧૨} સુરતરૂ^{૧૩} લુંબળ^{૧૪}
 નેનાગમ વફતા ને શ્રોતા, સ્વાદ્વાદ શુચિ બોધળ,
 કળિકાળે પાણુ પ્રભુ ! તુમ્હ શાસન, વસ્તે છે અ-વિરોધળ
 મહારે તો સુષમાથી^{૧૫} દુઃષમા^{૧૬}, અવસર પુણ્ય-નિદાનળ
 ક્ષમાવિજય-જિન વીર સદાગમ, પામ્યો સિદ્ધ-નિદાનળ

卐

[ઇતિ શ્રી જિનવિજયળ કૃત ચોવીશી ૨ ળ સમાપ્ત]

શ્રી જિનવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

કઠિન શખ્દોના અર્થો

સ્તવન ૧૭-૧

૧. હર્ષ-આનંદ ૨. કસ્તુરીથી ૩. સુંદર-શ્રેષ્ઠ ૪.
દાતાઓના નાયક ૫. કલ્પવૃક્ષનો સમૂહ ૬. માર્ગ
૭. વાદલામાં ૮. ઉત્તમ ૯. અદ્ભુત-અપૂર્વ.

સ્તવન ૧૭-૨

૧. અનર્થકારી ૨. ભોગોની ૩. લાલસા ૪.
ઓળખ્યો ૫. પૂરા સારા ભાગ્યથી ૬. ઈંદ્રનો હાથી
૭. ગધેડો ૮. વિકટ-મોટા ૯. લયંકર જંગલ ૧૦.
છોકરી પરણવાના ઉમંગથી ૧૧. પ્રભુજીની માતા-
જીનું નામ ૧૨. સારી લગામથી

સ્તવન ૧૭-૩

૧. સહારો ૨. મોક્ષ નગરનો ૩. આવલીના
અસંખ્યાતમા ભાગના જેટલા સમય તેટલા પુદ્-
ગલ પરાવર્ત હું ભટક્યો (ત્રીજી ગાથાનો

ઉત્તરાધર્ ૪. લોકાકાસના પ્રદેશ જેટલી અસંખ્યાતી
ઉત્સર્પિણી (ચોથી ગાથાનો ઉત્તરાધર્ ૫. પૃથ્વીકાય
૬. અપકાય ૭. તેઉકાય ૮. વાયુકાય ૯. પ્રત્યેક
વનસ્પતિકાય ૧૦. ખુંચ્યો ૧૧. પીડા, ૧૨,
જમણા-અજ્ઞાન દશાનો રસીયો, ૧૩. સંસારનો
પરિણતિના વિસ્તાર રૂપ જંગલમાં, ૧૪. હે !
પારગામી, ૧૫. કારણ રૂપે.

સ્તવન ૧૭-૪

૧. પ્રભુજીના પિતાજીનું નામ, ૨. પ્રભુજીની
માતાજીનું નામ, ૩. નદી, ૪. બહાનાથી.

સ્તવન ૧૭-૫

૧. મોક્ષ ગતિ આપનાર ૨. હાથી ૩. સિંહ ૪.
સર્પ ૫. સમૂહ ૬. ગરૂડ ૭. પાંચ બાણવાળા
કામને દૂર કરનાર, (બીજી ગાથાની બીજી લીટીનો
અર્થ) ૮. અધિકાર ૯. સમૂહ ૧૦ સૂર્ય ૧૧.
મેતારજ મુનિને થયેલ ઉપસર્ગમાં કારણરૂપ પક્ષી=
કૌંચને (ચોથી ગાથાની પ્રથમ લીટીનો અર્થ)

સ્તવન ૧૮-૬

૧. પદ્મની જેવા કોમળ પગવાળા અથવા પદ્મના લાંછન-
વાળા ૩. પ્રભુજીના પિતાજીનું નામ ૪. દુશ્મનો
૫. પ્રબળ ૬. જાણે કે ૭. લાલ વર્ણના ૮. ધનુષ્ય
૯. તલવાર ૧૦. દૈન્ય ૧૧. નિર્મળ

સ્તવન ૧૭-૭

૧. શરીર રૂપ ઘરમાં ૨. સુગંધમય ૩. પાણીના
સમૂહથી ૪. સાફસૂફ કરેલ ૫. માલા ૬. શ્રેષ્ઠ

સ્તવન ૧૭-૮

૧. રાજા ર. ગાર્ડી ડ. ૪. સમૂહ

સ્તવન ૧૭-૯

૧. આજીજી ર. મોટાઈ ડ. અર્થી=ગરજવાન સેવક
૪. માલિક પ. સેવક ૬. ઓછાશ

સ્તવન ૧૭-૧૦

૧. ઉખેડી=ફર કરી ર. પુદ્ગલ તરફ જતી ડ.
સ્વાભાવિક=મૂળભૂત સ્વરૂપ ૪. અંધારું પ. સમૂહ

સ્તવન ૧૭-૧૧

૧. ચહેરો ર. જમર ડ. વૃક્ષ=ઝાડ ૪. સુંદર પ.
સુગંધ ૬. અમૃત ૭. ચાલ્યો ગયો છે વિકાર જેમાંથી

સ્તવન ૧૭-૧૨

૧. મકાન ર. પલંગ ડ. ગાદી ૪. ઓછાડ પ.
પ. દબાવે=પંપાળે

સ્તવન ૧૭-૧૩

૧. જીલ ર. દિવસ ડ. સમુદ્ર ૪. ધરતી પ. કલમ
૬. કહી શકાય, તેવા ૭. ન કહી શકાય તેવા ૮.
પર્યાય સમૂહ ૯. સઘળા દેવોનું સુખ ૧૦. ભેળું
કરી ૧૧. ગુણાકાર ૧૨. ખીડા રહિત

સ્તવન ૧૭-૧૪

૧. ગાઢ વાદળો ર. સુંદર ડ. ગંભીર ૪. પ્રભુજીની
માતાજીનું નામ પ. અશુભ કર્મની ગાઢ ગમી

સ્તવન ૧૭-૧૫

૧. દેખાવ=મુદ્રા ર. સંપૂર્ણ ડ. ચહેરાના ૪. આંખના
ઇશારે પ. થયેલો

સ્તવન ૧૭-૧૬

૧. અખંડ=સંપૂર્ણ ૨. વેદના ઉદય વિનાના ૩. ન કહી શકાય તેવા ૪. પાશ=ફંદા રહિત

સ્તવન ૧૭-૧૭

૧. અજવાળું ૨. છ કાયને, ૩. અપૂર્વ ૪. બોકડો ૫. દૂર ૬. ઉપદ્રવ

સ્તવન ૧૭-૧૮

૧. પોતાના સ્વભાવરૂપ ધરમાં, (આ પદનો સંબંધ ગાથાના છેડે રહેલ “જીવ”ના સાથે છે.) ૨. પૌદ્-ગલિક ભાવોની વિચારણા ૩. કાબૂમાં લઈએ ૪. સંસાર રૂપ જંગલમાં ૫. ન મેલવતો ૬. પાસે ૭. વિષયવાસના રૂપ લીંદ=ગોળરમાં ૮. ક્રોધ રૂપી અગ્નિ ૯. મહોન્મત્ત ૧૦. ફૂકડો અગર કૂતરો

સ્તવન ૧૭-૧૯

૧. લોકાલોકને વિશેષથી જોનાર ૨. બીજા દર્શના-વરણીયના ૩. મલેથી ૪. અવરાયો=મેલો થયેલ

સ્તવન ૧૭-૨૦

૧. જ્ઞાનાવરણીય-૫, દર્શનાવરણીય-૯, મોહનીય-૨૮ અંતરાય-૫ મળીને=૪૭, ૨. સિદ્ધના શુણ્ણ ૩. ખબુઆ ૪. વહાણ ૫. પ્રથમથી ૬. જન્મના=સ્વાભાવિક

સ્તવન ૧૭-૨૧

૧. સેવક ૨. પડખું ૩. પ્રભુજીની માતાજીનું નામ ૪. કૃપા ૫. આશ્વાસન ૬. હિસાબમાં ૭. ઓષ-ધીશ=ચંદ્ર ૮. લય=ધૂન ૯. નમસ્કાર=સેવા

સ્તવન ૧૭-૨૨

૧. સ્વામી ૨. જમાણું ૩. ચાડીખોર ૪. પ્રબળ=
તોફાની ૬. પવન ૭. દેડકો ૮. કોલાહલ ૯. ગાંડી
૧૦. લીલાં કપડાં ૧૧. ખેદ ૧૨. ભડભડતી સગડી
૧૩. ખાય છે.

સ્તવન ૧૭-૨૩

૧. સેવા કરું ૨. વિનતિ ૩. તોફાન ૪. હાથી ૫.
કેશરી=સિંહ ૬. મહેતો=મુખ્ય કારભારી ૭. સૈન્ય=
લશ્કર ૮. વિખેરી નાંખ્યું ૯. બધું-જવાબદારી
ઉપાડનાર ૧૦. દુશ્મન ૧૧. મારી નાંખુ ૧૨. વિખે-
રાઈ જાય

સ્તવન ૧૭-૨૪

૧. મિથ્યાત્વીઓના ધામ=તેજને, અથવા મિથ્યાત્વની
ધામ=ગરમી ૨. સાધ્વી ૩. સારા ૪. રોહિતનામે
વિશિષ્ટ, માછલું ૫. આશ્ચર્યોથી ૬. ભયંકર ૭.
તીર્થંકર ૮. આપ ૯. વહાણ ૧૦. મારવાડમાં
૧૧. કલ્પવૃક્ષ ૧૨. ચોથો આરો ૧૩. પાંચમો આરો.

શ્રી વર્દ્ધમાનસ્વામીને નમઃ

શ્રી હંસરત્નજી

કૃત

સ્તવન—ચૌવીસી

[૧૮]

(૪૦૯) (૧૮-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(અજખ રંગાવો સાહેબા ચૂનડી-એ દેશી.)

સકળ વંછિત સુખ આપવા, જંગમ^૧ સુરતરૂ^૨ જેહ છિ દિદારૂ,
નાભિ-નરિંદ કુળકેસરી^૩, ત્રિવિધે સેવો તેહ છિ દિદારૂ,
જે મરૂદેવીનો જાત, છિં જે ભરત-પ્રાહ્લીનો તાત—છિં
જે વિશ્વમાંહે વિખ્યાત, છિં પૂરવ પુણ્યે મેં લહ્યો,
ભાગી ભવની જ્ઞાંત^૪ છિં પૂરવં (૧)

જુગલાધર્મ જેણે ઉદ્ધર્યો, પ્રથમ જેહ રાખન—છિં
વિશ્વ-રચના સઘળી દાખીને, ટાળ્યું જિણે અજ્ઞાન છિં જેં
પ્રગટ કરીને સહુને શિખવ્યા, સકળ સંસાર-સૂત્ર—છિં
ભરત પ્રમુખ થાખ્યા રાજવી, સો દેશે સો પુત્ર—છિં જેં

દાન દેઈને દીક્ષા આદરી, ત્રિભુવન-જન હિતકાજ—છિં
 ધર્મતીર્થ—ચક્રી એહવુ', બિરૂદ ધયુ' માહારાજ—છિં જેં
 ઈંદ્ર ચોસઠ ઉભા એાળગે,^૫ જુગતે જોડી પાણિ^૬—છિં
 સમવસરણે સહુ કેા સાંભલે, દેશના મધુરી વાણી—છિં જેં
 લાખચોરાશી પૂરવ અનુક્રમે, પાળીને પરમાય—છિં
 જન્મ-મરણ બંધન ત્રોડીને, પામ્યા પંચમ^૭ ઠાય^૮—છિં જેં
 હંસરત્ન કર જોડિ કહે, સાહિબ મકપલ-જિણુંદ—છિં
 ચરણ-ચુગલ સેવા ભવોભવે,

આપો અધિક આણુંદ—છિં જેં (૭)

ક

(૪૧૦) (૧૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
 (ઈંદર આંખા આંખલી રે—એ દેશી.)

શુભ વેળા શુભ અવસરે રે, લાગ્યો પ્રભુ શું નેહ
 વાધે મુજ મન વાલહો^૧ રે, દિન દિન બિમણો નેહ—

અજિત-જિન! વીનતડી અવધાર,

મન માહરું લાગી રહું રે તુજ ચરણે એકતાર—અજિત૦

હિયડું મુજ હેબળવું^૨ રે, કરી ઉમાહો^૩ અપાર

ઘડીઘડીને અંતરે રે, ચાહે તુજ દીદાર^૪—અજિત (૨)

મીઠો અમૃતની પરે રે, સાહેબ! તાહરો રે સંગ

નયણે નયણ નિહાળતાં રે, શીતળ થાય અંગ—અજિત૦

અવશ્યપણે^૫ એક ઘડી રે, જાયે તુજ વિણ જેહ

વસ્સાં સો સમ^૬ સાહિબા રે! મુજ મન લાગે તેહ—અજિત૦

તુજને તો મુજ ઉપરે રે, નેહ ન આવે કાંચ

તો પિણુ મુજ મન લાલચી રે,

ખિણુ અળગો નવિ થાય—અજિત૦ (૫)

આસંગાયત^૭ આપણો રે, જાણીને જિનરાય

દરશણ દીજે દીન પ્રતે રે, હંસરત્ન સુખ થાય—અજિત૦

卐

(૪૧૧) (૧૮-૭) શ્રી સંભવનાથ—જિન સ્તવન

(લાવજયો લાવજયોને રાજ ! મહારાજ ! થારો માતી)

સેવો સંભવનાથ જુગતે બે કર જોડી

ચોસઠ સુરપતિ પદ્યુગ^૧ જેહના, પ્રણમે હોડાહોડિ

સમવસરણ મન-રંગે સેવે, સુર નર કોડાકોડિ—સેવો૦ (૧)

દેશના વચન સુધારસ ગ્રાખે, લવિજન મત્સર મોડીર

નયણાનંદી પ્રભુ-મુખ નિરખે, મિથ્યાઉબ્રમ વિછોડી^૨—સેવો૦

અજર અમર સમતારસ લાવી, મમતા-બંધન છોડી

પ્રભુ-સેવાથી શિવ-પદ પામી,

જેહમાં નહિ કોઈ ખોડિ—સેવો૦ (૩)

માનવ-લવનો લાહો લેવો સુમતિ કરી સંઘોડી^૫

એક-મના લવિ જિન આરાધો,

દેવ દયાકર દોડી—સેવો૦ (૪)

હંસના સાહેબ પાસે હેજે, ધર્મ માણું કર જોડી

પદ-પંકજની સેવા દીજે, લવ-લવનાં દુખ ત્રોડી—સેવો૦

卐

(૪૧૨) (૧૮-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(સાહિબ મોતીડા અમારો-એ દેશી.)

તુજ ગુણ-કમળ-પરાગ સુગંધી,

મુજ મન^૧-મધુપ રહ્યો મનબંધી^૨

સાહિબા ! મુજ અરજ સુણીજે,

જીવના ! કાંઈ મેહેર કરીજે, મોહના ! માનોજી

અમૂલ^૩બહુલ^૪-પરિમલનો લોભી,

થઈ એકચિત્તો રહ્યો થિર થોભી—સાહિબાં (૧)

નીંબ^૫ કણ્ઠયર^૬ સમાન ઘણેરા,

છંડી દેવ અનેક અનેરા—સાહિબાં

વિકસિત-^૭-પંકજ^૮ સરસ^{૧૦}-પરાગે,

કરે ઝંકારી સદા મનરાગે^{૧૨}—સાહિબાં (૨)

અધિક સૌરભ^{૧૩} દેખાડી સૂધો,

ચપળ ભમર મુજમન વશ કીધો—સાહિબાં

લેવા ગુણ-મકરંદનો^{૧૪} લાહો, આઠે પહોર ધરી ઉમાહો

—સાહિબાં (૩)

ટોક ધરી મન મોટી આશે.

મુજરો કરી માંગું પ્રભુ પાસે—સાહિબાં

ગુણ^{૧૫}-પંકજ-મંજરી હિત આણી,

પ્રભુજી ! આપો પોતાનો જાણી—સાહિબાં (૪)

પામી ત્રિભુવન-નાથ નગીનો,

લેદ તજી રહું અહો નિશિ ભીનો—સાહિબાં

સાહિબ અભિનંદન શોભાગી,

હંસરત્ન મને એ લય લાગી—સાહિબાં (૫)

(૪૧૩) (૧૮-૬) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(હું ભરી પાઉં રે પીઉં રે ખ્યાલો-એ દેશી.)

આજ સુમતિ-જિન સાહેબ ભેટયો,
કોઈ ભવ-ભવનો ભવં હુખ મેટયો રે સલૂણો સાહિબો
બહુ ગુણ-પૂરો રે, મુજને અતિ ખ્યારો
કુમતિ કદાચહ મમતા ભાગી
કોઈ સુમતિ દશા સુમતિ હવે જાગી રે—સલૂણોં (૧)
સૂરતિર સાહિબની અતિ મીઠી,
કોઈ બહુ પુણ્યે, બહું આજ મેં દીઠી રે, સલૂણોં
મનમોહન મુજ સ્વામી મળીઓ,
બહુ દિનનો, બહું અલજે^૩ ટળીઓ રે—સલૂણોં (૨)
હવે પ્રભુ સાથે રહું મન મંડી,
કાંઈ આરાધું, આરાધું આગસ છંડી રે—સલૂણોં
દિલભરજ તુજથી એ^૫-દિલ ન થાઉં
બીજા શું કાંઈ, બીજાં ચિત્ત ન લાઉં રે—સલૂણોં (૩)
રાત-દિવસ તાહરા ગુણ ગાઉં,
કાંઈ લય લાઉં, લયં મનમાં ધ્યાઉં રે—સલૂણોં
તાહરી મોજ સવાઈ પાઉં રે,
કાંઈ અંતરપટ^૬, અંતરં ફરે ગમાઉં રે—સલૂણોં (૪)
તું સાહેબ ! સમતારસ-રસિયો,
કાંઈ મુજ મનમાં, મુજં વાસે વસીઓ રે—સલૂણોં
હંસરત્ન કહે શિર નામી,
કોઈ તું જીવન, તુંં તું અંતરજામી રે—સલૂણોં

(૪૧૪) (૧૮-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિત સ્તવન

(બેડલે ભાર ઘણો છે રાજ, વાતો કેમ કરો છો-એ દેશી)
પદ્મપ્રભ અભિનવ પદ્માકર^૧-બંધુ સમે પ્રતિભાસે
અરૂણ^૨-તરણી ઉપમ^૩ તનુ^૪ જેહનું, પ્રતપે તેજ પ્રકાશે
—એહવો સહજ^૫ સદૂણો સ્વામી,

મુજ મન લાગો તેહનું. (૧)

પૂરવ દિશે પ્રગટે જિમ દિનકર^૬, તિમ સુસીમાની^૭ કૂખે
નિજકુળ^૮-ઉદયાચલ-શિર સોહે,

રંજન રક્ત^૯-મયૂખે^{૧૦}—એહવો. (૨)

બોધદિવસ દેખી પાખંડી, ઘૂક^{૧૧} પલાયે દૂરે
ભવિજન^{૧૨}-મનપંકજ-વનમંજરી,

વિકસે પ્રેમ પંદૂરે—એહવો. (૩)

ઝહ-ગણની પરે હરિહર દેવા, દીસે સહજે દીના
સુમતિ-વધૂનો સંગ લહીને,

મુનિ-ચકવા^{૧૪} રહે લીના—એહવો. (૪)

કુમતિ^{૧૫}-કદાઝહ હિમ-પરિસરને, પ્રબલ પ્રતાપે શોષે
કમંચોર તે પ્રભુમુખ દેખી,

રહે અળગા^{૧૬} અતિ રોષે.—એહવો. (૫)

દિનકરને^{૧૭} વાદળ રૂંધે, વળી તે^{૧૮} અંગે અધૂરો

મુજ પ્રભુ અપ્રતિહત^{૧૯}-પ્રકાસી,

સકળ^{૨૦} પદારથ પૂરો—એહવો. (૬)

અંબરમણિ^{૨૧} અંબરતલ^{૨૨} મારગ, આઠે પહોરે ભમતો
અચળ-વિલાસી એ મુજ સાહેબ,

શિવ-વધૂસંગે રમતો—એહવો. (૭)

ખિલુમાં કાંતિ કરે વ્યતિ ખીણી, રાહુ સદા દિનકરની
તે પણ પદ-પંકજ-રજ કરસી,

જયકામે જિન વરની—એહવોં (૮)

ત્રિભુવન-મોહ^{૨૩}-તિમિર જે ટાળે, જ્ઞાન-કિરણને તેજે
ભવિજન ભાવ ધરીને ભેટો,

હંસરતન પ્રભુ હેજે—એહવોં (૯)

ક
(૪૧૫) (૧૭-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(નવો પછપડા રે —એ દેશી)

અવસર આજ મળ્યો ભલો રે,

ફળીયા મનોરથ માળ રે:— નમો સુપાસજી રે
સુપાસજી ત્રિભુવન ભાણ,

ગુણમણિ આણ જીવન પ્રાણ—રસિયો સાહેબો રે.
સુખકારી જિન સાતમો રે દીઠો દેવ દયાળ રે—

નમો સુપાસજી ૦ (૧)

પછડી^૧-નરેશને કુળેરે, ઉપજે અવતંસ^૨ રે-નમો સુપાસજી
પૃથવીની^૩ કુળે ઉપન્યોરે, જિમ માનસરે હંસરે—

નમો સુપાસજી ૦ (૨)

સોહ સ્વસ્તિક-લાંછને રે, કુંદન^૪-સમતનુ^૫ કાંતિ^૬ રે-નમો ૦
હિત વંચક ત્રિહુ^૭ લોકનો રે, ભગત-વત્સલ ભગવંતરે—

નમો સુપાસજી ૦ (૩)

આયુ પુરવ વીસ લાખનું^૮ રે, પાઠ્યું^૯ જિણે પરધાન રે-નમો ૦
પંચમ^{૧૦} પદ પામ્યા પ્રભુ રે; સમેત શિખર શુભ ધાનરે—

નમો સુપાસજી ૦ (૪)

ત્રણ ભુવનમાં જેહનો રે મહકે ગુણ ૮ મકરંદરે-નમો ૦
જગમાં જેહના નામથી રે, લાગે ભવ-ભયકંદ રે—

નમો સુપાસજી ૦ (૫)

દરશન સાહિબ ! તાહરું રે, સકળ કરજ્યો આજ રે-નમો ૦
હંસરતન નાતો પ્રભુ રે, સારો વંછિત કાજ રે—

નમો સુપાસજી ૦ (૬)

卐

(૪૧૬) (૧૮-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(ઇંદલી બેદલી મન લાગો-એ દેશી)

ઉદ્યો અભિનવ^૧ ચંદ્રમા, ચંદ્રપ્રભ અરિહંત-મહારાજ
ચંદ્ર સરીખી ઉજલી, જેહના તનની^૨ કાંતિ-મહારાજ !
તે સાહિબ શું મન લાગ્યું, સુખકારી સેણ^૩—મહારાજ !
નેહાળે^૪ નેણ^૫—મન ૦ શશિલંછન^૬ સેતી-મહારાજ ! (૧)
અનુઆળે એક મેદની^૭ શશહર^૮ કેરી જ્યોત—મહારાજ !
મુજ સાહિબ જ્ઞાને કરી, ત્રિભુવન કરે ઉઘોત-મહારાજ ! (૨)
દિનકરને^૯ તેજે કરી, દીસે શશહર^{૧૦} દીન—મહારાજ
તે દિનકર કિંકર પરે, પ્રભુ-ચરણે રહે લીન-મહારાજ (૩)
અમૃત^{૧૧}—આવી ચંદ્રમા, પ્રભુ અનુભવ-રસ ગેહ—મહારાજ !
ચાતુર ભવિક-ચકોરને રે, નેણ^{૧૨} ઉપાએ નેહ^{૧૩}—મહારાજ !
ચંદ્રકળા પડતે^{૧૪} પખે, દિન દિન થાયે દૂર—મહારાજ !
મુજ પ્રભુ સકળ કળા^{૧૫}—નીલો,

નિત નિત ચઢતે નૂર^{૧૬}—મહારાજ ! (૫)

ચંદ્ર કલંકી અવતર્યો, મુજ સાહિબ નિકલંક—મહારાજ !
લંછનમિસી^{૧૭} સેવા કરે, ઈમ જાણી પ્રભુ-અંક^{૧૮}—મહારાજ !

શાંત-સુધારસ ચાખવા, અધિક ધરી ચાણુંદ-મહારાજ !
હંસ કહે ભવિ સેવજો ! ચંદ્રપ્રભ—જિનચંદ-મહારાજ !

卐

(૪૧૭) (૧૮-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
(સાહેબ સુંદર સુરતિ સોહે—એ દેશી)

સમવસરણ ત્રિભુવનપતિ સોહે, સુર-નરનાં મન મોહે હો;
સાહેબ સુવિધિ-જિણુંદા ! રામા^૧-રાણીના નંદા !
સુગ્રીવ^૨-નૃપ કુલચંદા, દરશન દોલત^૩-કંદા

ભવિયા ! તે પ્રભુ વંદો (૧)

અઠ મહાપ્રતિહાર્ય બિરાજે, છળી^૪ અનોપમ છાજે હો
ઓપે^૫ પ્રભુ-શિર ઉપર, તરૂણો અશોક તરૂવર
કુસુમવૃષ્ટિ મનોહર, સહજે વરસાવે સુરવર—ભ૦ (૨)
સુર-વિરચિત મધુર દેવનિ છાજે,

ગગનમંડલ તિણે^૬ ગાજે હો

વળી વિબુધ^૭ બિહું પાસે, ચામર વીંઝે ઉલાસે
ભામંડલ પ્રતિભાસે, દિનકર^૮-કોડી પ્રકાશે—ભ૦ (૩)

કનક-મણિમય સિંહાસન વારુ, દેવ રચે દીદાર હો

શીશે^{૧૧} ત્રણ છત્ર ધારે, ભેરીને ભણુકારે

સુરપતિ સેવા હો સારે, ઈમ અઠ મહા પ્રતિહારે—ભ૦ (૪)

હંસરત્ન સાહેબ ઈમ જાણી, ઉલસ્યો એણે સહિનાણી હો

ઉપશમ સહિજ સનૂરે, પ્રતાપે પ્રબલ-પંડૂરે

સેવ્યો સંકટ ચૂરે, વેગે વંછિત પૂરે—ભ૦ (૫)

卐

(૪૧૮) (૧૯-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન (રાગ-રામગરી-દેશી-આખ્યાનની)

(ઢાળ)

સકળ સુરાસુર-સેવિત પાયજી,

સાહેબ શ્રી શીતલ-જિનરાયજી

જગજીવન જગ-આધારજી, તું ઉતારે ભવ-કાંતારજી^૧

(ઉથલો)

કાંતાર^૨ ચિહુંદિશી મહા-ભીષણ, ચતુરગતિ સંસાર

ભવ^૩-ગહન ગહ્વર અતિ-ભયંકર, જોતાં ન દીસે પાર

જિહાં વિવિધ ચિંતા રૂપ બહુલી, ઝંસે ઝંખરબળ

જગજંતુ બૂલા ભમર^૪ દેતા, ભમિ^૫ તેહ વિચાળ૦ (૧)

(ઢાળ)

વૃષ્ણાતટિનીઃ પૂર અથાહજી, લોભ-કલણ^૬કાઢવ તે માંહેજી

અજગરરૂપી જિહાં અભિમાનજી,

અહવા કાજે ધસે તિણ થાનજી

(ઉથલો)

તેણે થાને મહામિથ્યાત-પર્વત, પ્રૌઢ અપરંપાર

રતિ-અરતિ તિહાં વળી કંઠરા,^૭ મહામૂઢતા અંધકાર

નવિ લહે નિરમળ જ્ઞાન-દિનકર, કિરણપણે સંચાર

વિકરાળ મોહ-પિશાસ વિરૂવો,^૮ કરી રહ્યો હુંકાર (૨)

(ઢાળ)

વિષય^{૧૦}-વનચર મહા ભડવાયજી,

વસી લુટડીયો^{૧૧} તે જાણે ઠાયજી

શબ્દાદિક જેહનો સમુદાયજી, જગમાં કેણે જીત્યો ન જાયજી

(ઉથલો)

જીત્યો ન જાય જેહ જલિમ, ^{૧૨} રહે રોકી ઘાટ ^{૧૩}
 ભવ-બ્રમણ કરતાં જીવને, વિચમાણે ^{૧૪} ખાડીવાટ
 જે સુકૃત-સંબલ ^{૧૫} લે ઉલાળી, ^{૧૬} નાણે કેહનો ત્રાસ
 મિથ્યાત્વ ગિરિવર-ગહનનો, જિણે લાઘો મહામેવાસ ^{૧૭}

(ઢાળ)

કર્મ-દાવાનલ ચિહુંદિશે દીસેજ,
 ક્રોધ-ભુજંગ ધસે અતિ રીસેજ
 ભવ-અટવીમાં ઈણીપરે જીવેજ,
 ભમતો દેખી દુઃખ અતીવ જ

(ઉથલો)

અતીવ કાળગમે ઈણી પરે, ભોગવતાં દુખભોગ
 કેઈ પુણ્યના સંભોગથી, ગુરુતણે પામી યોગ
 દિગ્મૂઢ થઈ વન દેખતાં, જિમ પંથ દેખાડે કાય
 તિમ ગુરુતણે ઉપદેશ સચે, પંથ ચાલે સોય૦ (૪)

(ઢાળ)

પુણ્યે પામી સિદ્ધોરાયજી, આવી વળગે તાહરી બાંહજી
 તું શિવપુરનો સારથવાહજી, પાર ઊતારે ધરી ઉછાહજી

(ઉથલો)

ઉછાહ આણી નાથ જાણી, કરૂં એક અરદાસ
 ત્રિભુવનનાયક મુગતિદાયક પૂરે મનની આશ
 તુજ ચરણ-સેવા દેવદેવા, આપો મહારાજ
 કહે હંસ ઈણી પરે સકળ સુખકર, સારે વાંછત કાજ

(૪૧૯) (૧૮-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
(કસાલણી ! તે મોરો મન મોહીયો હો લાલ-એ દેશી)
સાહેબ શ્રી શ્રેયાંસજી ! સાંભળો હો લાલ,

મુજ મન અચરજ એહ-સુણુ સાહેબાં
હું ગુણરાગી તાહરો હો લાલ,

તું કિમ નાણુ નેહ-સુણું

પ્રીત બાણી પ્રભુ તાહરી હો લાલં (૧)

હું આહું તુજ ચાકરી હો લાલ,

તું તિમતિમ રહે ફર-સુણું

શયે ગુન્હે રાખો નહી હો લાલ,

મુજને આપ-હજૂર-સુણું પ્રીતં (૨)

હેજ દેખાડી હેળવ્યો હો લાલ,

મુજને તેં માહારાજ-સુણું

હવે મન અંતર રાખવો હો લાલ,

ન ઘટે ગરીબ-નિવાજ ! સુણું પ્રીતં (૩)

ડુંગરા કેરા વાહુલા ? હો લાલ, વળી ઓછાંના નેહ-સુણું

વહેતાં વહે ઉતાવલા હો લાલ,

અમક દેખાડે છેહ-સુણું પ્રીતં (૪)

ઉત્તમ નર જે આદરે હો લાલ,

તે પૂરો નિરવહે પ્રેમ-સુણું

કાટે પણ ફીટે નહીં હો લાલ,

રંગ કરારીર જેમ-સુણું પ્રીતં (૫)

પુરુષોત્તમ પુણુ ! તું સહી હો લાલ,

સહજે જગ આધાર-સુણું

મુજને મનથી ઉતારતાં હો લાલ,

કિમ રહેશે ? તુજ કાર^૩—સુણ૦ પ્રીત૦ (૬)

હંસરતનની વિનતિ હો લાલ, સુદ્ધ કરો જગલાણુ-સુણ૦
શું કહીયે તુજને ઘણું હો લાલ,

તું છે સુગુણ સુખાણુ—સુણ૦ પ્રીત૦ (૭)

卐

(૪૨૦) (૧૮-૧૨) શ્રીવાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(શહેર ભલો પણ સાંકડો રે—એ દેશી)

શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિણુંદજી રે,

મુજ મન એહવી ખાંત^૧—સસનેહી

પ્રકાશું પ્રભુ આગળે હો લાલ, અવધારો અરીહંત

—સાંભળો સાહેબ ! વિનતિ હો રાજ ! (૧)

મુજ મનમંદિર પ્રાહુણારે, જો આવો એક વાર—સ૦
તો રાખું પાલવ^૩ ઝાલીને હો લાલ,

ઘણી ય કરી મનોહાર—સ૦ સાંભળો૦ (૨)

તુમ વસવાને ચોગ્ય છે રે, મનોહર મુજ મનગેહ—સ૦
ચિત્રશાળી જિહાં ચિહું દિશે હો લાલ,

રાજિ^૪ અનુભવરેહ—સ૦ સાંભળો૦ (૩)

સુમતિ અટારી શોભતી રે, મંડપ જિહાં સુવિવેક—સસનેહી !
મોહ-તિમિર ટાળ્યા વળી હો લાલ !

જ્ઞાન-પ્રદીપે છેક—સસનેહી ! સાંભળો૦ (૪)

રાગ-દ્વેષ આદિ જિહાં રે, કંટક કીધા દૂર—સસનેહી !
ટાળ્યો જિહાં કરૂણા-જળે હો લાલ,

પાતિકપ-પંક પંદૂર—સસનેહી ! સાંભળો૦ (૫)

લાવ-ઉલોચ^૧ બાંધ્યું ભલું રે,

વિનય-જલેચો મંહિ—સસનેહી !

અચલ-સલાવ સુવાસના હો લાલ !

ધૂપઘટી વળી ત્યાંહિ—સસનેહી ! સાંભળો ૦ (૫)

નિર્મળ તુજ શુભ-ચંદ્રિકા રે,

ધવલિત સુંદર-ધામ—સસનેહી !

વાહલો તુમ વસવા લણી હો લાલ,

મેં કીધું અભિરામ—સસનેહી ! સાહિબાં ૦ (૭)

આવી વસો મન-મોહોલમાં રે,

સદ્ગુણ કરી અરદાસ—સસનેહી !

હંસરતન પ્રભુ હેજશું હો લાલ,

જો પૂરો મન-આશ—સસનેહી ! સાહિબાં ૦ (૮)

ક

(૪૨૧) (૧૮-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(વાત મ કાઢો હો વ્રતતણી—એ દેશી)

વિમલ-જિણેસર ! વાલહો^૧, આતમથી અતિ ખ્યારો રે,

મુજ મન લાગ્યું તેહશું, પણ તે થઈ રહ્યો ન્યારો રે વિં

દરશન તેહનું દેખવા, રાત-દિવસ હું રસિયો રે,

પણ તે નિસનેહી થયો, શિવપુરમાં જઈ વસિયો રે—વિમલ

ચંદ્ર-ચકોરતણી પરે, ચંપ^૨ ધરીને ચાહું રે,

મિલવા મનમેળું^૩ લણી, આઠે પોહોર ઉમાહું^૪ રે—વિં

એક ઘડી અરધી ઘડી, જો એકાંત લહીજે રે,

અંતરનાં મી આગળે, તો મન-વાત કહીજે રે—વિં

સાત રાજને આંતરે, જે બેઠો જઈ દૂર રે,
તે સાથે શી પરે કરી, મળીયેં પ્રેમ પંડૂર રે—વિમલ
નૈણ^૫—નૈણ મેળ્યા પખે કિમ લાંગે મન—આંતો રે,
અળજો^૬ ન ટળે અંગનો, ભેટયા વિણુ ભગવંતો રે—વિ
હંસ કહે હવે આજથી, ભગતિ કડં ધણે ભાંતિરે,
આવીને મનમાં વસે, મુજ સાહેબ મન ખાંતિરે—વિમલ

卐

(૪૨૨) (૧૮-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(નણદલ ચૂડલીયો વન જલ રહ્યો-એ દેશી)

સાહેબ એહવો સેવીયેં, જે ગુણનો લંડાર-ભવિયાં,
નિજ શરણાગત જાણીને, નિરવહી લે નિરધાર-ભવિયાં,
પરખી કીજે પારખું (૧)

અવગુણ મન આણે નહી, છટકી ન દાખે છેહ^૧-ભવિયાં,
ફળ આપે સેવાતણું, સાચો સાહેબ તેહ-ભવિયાં ! પરખી
દેવ અવરને સેવતાં, લાલ નહી નિરવાણુ^૨-ભવિયાં,
આખર કિમ ઓછાતણી^૩,

પ્રીતી ચઢે ? પરમાણુ-ભવિયાં ! પરખી

ધુમાડાને બાચકે, ગરજ સરે નહિ કાંચ—ભવિયાં,
રંગ પતંગી^૪ કારમો, દેખત હી મિટ જાય-ભવિયાં ! પ
પોતે પણ પૂરા નહિ, શું ફળ આપે તેહી-ભવિયાં,
આપ સરિખો તે કરે,

જે આપે હોએ ગુણગેહ-ભવિયાં ! પરખી

જોતાં પ્રભુ મુજને મળ્યો, અનંતનાથ અરિહંત-ભવિયાં !

સુરગુરૂ પણ પામે નહિ,

જેહના ગુણનો અંત-ભવિયાં ! પરખીં
પુણ્ય સંભોગે પામીને, સુગુણી પ્રભુનો સંગ-ભવિયાં,
હંસ કહે હવે તેહશું, રાખો અવિહત રંગ-ભવિયાં ! પરખીં

卐

(૪૨૩) (૧૮-૧૬) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-ખેદીલીની મન લાગો)

સુણો સાહિબ ધર્મ-જિણુંદા ! તુમ દીઠે અધિક આણુંદા હો,
સાહેબ ! અરજ સુણો,

મોહન મૂરતિ તાહરી, મુજ મન લાગે પ્યારી હો સાહિબં
ગહુ દિવસે મેં તુમ દીઠો, મુજ મન લાગે મીઠો હો-સાં
પુણ્યે પામી એ વેળા, મળીયા છે દુરલભ મેળા હો-સાં
લહી અવસર હું તુજ પાસે, આંચો છું મોટી આશે હો-સાં
બાએ જે અવસર જેહવો, ફરી પાછો નાવે તેહવો હો-સાં
અવસર ઉપર મુજ કાજ, તું સારે નહીં મુજ આજ હો-સા.
તું શ્યાનો^૧છે મુજ સ્વામી, એ વાતે તુજને ખામી હો-સાં
તકવિણુ ફળ દેજો નીકોર, તોપણ તે લાગે ફીકો હો-સા.
અવસર ચૂકયો જિમ મેહ, શ્યે કામે આવે તેહ હો-સાં
સેવા તો કરતાં નેટઝ, આખર દેશો સહી ભેટ હો, સાં
તું હવણાં આપે તેહ, જિમ વાધે અધિક સસનેહો-સાં
કહું છું આસંગો બાણી, પ્રભુ ! સફળ કરો મુજ વાણી હો-સા.
દર્શન ફળ ઘો ! જિનરાય, જિમ હંસરતન સુખ થાય હો-સાં

卐

(૪૨૪) (૧૮-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન (ગુહુમાની દેશી)

શ્રીશાંતિ-જિણેસર સોળમોરે,

હાંજી ! સાહેબ શરણાગત આધાર-તે રૂડો.

ગુણનો આવાસ-તે રૂડો ! ઉપગારી ખાસ—તેં

ભવભય તાપ નિવારવારે,

હોજી ! જગમાં જંગમ જે જલધાર—તેં ગુણું (૧)

મેઘરથ રાખને ભવે રે,

હાંજી ! દઢ સમક્ષિત દેખી સુરરાજ—તેં ગુણું
કરે પ્રશંસા જેહની રે,

હાંજી ! સુરસાખી પ્રભુમી શુભસાજ—તેં ગુણું (૨)

ઈંદ્ર-વચન અણુમાનતો રે,

હાંજી ! એક અમર આબ્યો તેણે ઠામ—તેં ગુણું
શ્યેન^૩ પારાપતિને^૪ છળે રે,

હાંજી ! પારખવા નૃપનો પરિણામ—તેં ગુણું (૩)
પોસામાં પારેવડો રે, હાંજી ! તન સાટે રાખે તે તામ—તેં ગુણું
તીર્થંકર-ચક્રીતણી રે,

હાંજી ! પદવી હોય બોધી અભિરામ—તેં ગુણું (૪)
પ્રગટ થઈ તે દેવતા રે,

હાંજી ! પાય પ્રભુમી પોહોતો નિજ ઠામ—તેં ગુણું
તિહાંથી પ્રભુજી ત્રીજે ભવે રે,

અચિરા ઉરે લીધો અવતાર—તેં ગુણું (૫)
પાલીને ચક્રીપણું રે,

હાંજી ! ખટખંડ પૃથ્વીરાજ્ય પંડૂર—તેં ગુણું

હાલ કેઈ દીક્ષા ગ્રહીરે,

હાંજી ! પામ્યા કેવળનાણુ સન્નર-તેં ગુણુ (૬)

કીધી સંઘની થાપના રે,

હાંજી શાંતિસર સાહેબ સુખદાય—તેં ગુણુ

પંચમગતિ પામ્યા પ્રભુ રે,

હાંજી ! હંસરતન હરખીગુણુ ગાય—તેં ગુણુ (૭)

ક

(૪૨૫) (૧૮-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(દુલહો દુલહો કુમર કુમરી દુલહણીજી-એ દેશી.)

દુલહો^૧ મેજો^૨ શ્રી જિનરાજનોજી, જોતાં એ જગમાંહિ રે
પ્રાપતિ^૩ વિણુ કિમ પામીએજી ?

સુગુણુ^૪-સાહિબની ખાંહિ રે—દુલહો (૧)

નાટિક વિવિધ પરે નાચતોજી, પ્રાણી સંસારને સંગ રે
મોહિ^૫ રે મૃગવૃણુ પરેજી,

રાચે નવ નવ રંગ રે—દુલહો (૨)

મનડું ચપળ ચિહુંદિશી લમેજી, ખિણુ ચિરતા નવિ થાય રે
કમકમ વિટંબન વિચમાંહિ નડેજી,

પ્રભુશું કિમ મળાય રે ?—દુલહો

જિહાં લગેર કારણુ સકળ મળે નહીંજી,

તિહાં લગે ન મળે હો કાજ રે

નિર્મળ ધ્યાન પાએ શી પરે મળેજી ?

જગ વલ્લભ જિનરાજ રે—દુલહો (૪)

જાગ્યા રે મુજ મન આજથીજ, નિર્ભય તેહ અત્યંત રે
સાહિબ કુંથુ-જિણેસર ભેટવાજ,

અધિક થઈ મન ખંતરે—દુલહોં (૫)

હવે હું લગતીતણે જોરે કરીજી, અંતર ટાળું ફર રે
હંસરત્ન કહે પ્રભુ હેજથીજી, જિમ લહુ સુખ ભરપૂર રે
—દુલહોં (૬)

卐

(૪૨૬) (૧૮-૧૮)શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
(ખાદલી ખરણી રાજિ રંભા કરતી એક અચંભા-એ દેશી)

અરજિનપતિકે આગલેજી, સરીખા સરખે સંગ

અલવેશુ^૧ સુરાંગનાજી, નાચે નવ નવ રંગ કે—

કુંદન^૨ વરણી રાજિ^૩ રંભા, કરતી એક અચંભાં (૧)

ને^૪ઉરને રણકે કરીજી, ઠમક ઠવંતી પાય

દેતી થિ નંગે કુદડીજી, વિધવિધ ભાવ બણાય કે—કુંદનં

માદલને^૫ ધૌકારશુજી, વારૂ વિણા નાદ,

ગુણ ગાયે ટોળે મળીજી, સુરવધુ ઝીણે સાદ કે—કુંદનં (૩)

લલકે કટિલાંકિ કરીજી, કનકલતાસી કાય.

બોધિ બીજ લેવા લણીજી, નમતી અંગ નમાય કે—કુંદનં (૪)

સુરપતિ સેવે જેહનેજી, શિવ^૬સુંદરી—ઉરહાર,

હંસરત્નનો સાહિબોજી, ત્રિભુવનનો આધાર કે—કુંદનં (૫)

卐

(૪૨૭) (૧૯-૧૯) શ્રીમલ્લિનાથ-જિન સ્તવન
(ઘેર આવોજી આંખો મોરીયો-એ દેશી)

જિન અભિનવ આંખો^૧ મોરીયો,
જેહની શીતલ ત્રિભુવન છાંહિ,
હાંજી ! અમલ^૨ધવલ જસ જેહનો, પરિમલ^૩મહેકે જગમાંહિં
એ તો અભિનવ આંખો મોરીયો (૧)

હાંજી ! સહિજ વસંત વાસે વસ્યો,
ગુણ પદલવ ગહિર^૪ ગંભીર
હાંજી ! મહિર^૫ લહિર શીતલ જિહાં,
વાએ અતિ સુરસિ સમીર-એ૦ (૨)

હાંજી ! પ્રેર્યા પરિમલને બળે, સુર નર મધુકર^૬ અણુહાર^૭
હાંજી ! મંજરી મકરંદે મોહિયા,
ચિહું પાસે કરે ઝંકાર-એ૦ (૩)

હાંજી ! દઢ ધીરજ જડ જેહની, અગણિત શાખા સમુદાય
હાંજી વળી ડોકીલ પર કલકલ કરે,
ગણધર ગણ તેણે ઠાય-એ૦ (૪)

હાંજી ! ભવ દુઃખ તાપે તાપવ્યા, કરવા શીતલ નિજ અંગ,
હાંજી ! આવીને અવલંબિયા,
ભવિજન જિહાં વિવિધ^૮ વિહંગ-એ૦ (૫)

હાંજી ! નવ કિસલય^૯ દળ સારિખી, છળી જેહની નીલવાન
હાંજી ! મલ્લિજિનેસર મુજ મને,
જંગમ સુરવૃક્ષ સમાન-એ૦ (૬)

હાંજી અજર અમર ફળે કરી, તું સફળ ફળ્યો ફળવાન,
કહે હંસરતન હવે સાહિબા, મુજ આપો ઇચ્છિતદાન-એ૦

❧

(૪૨૮) (૧૮-૨૦) શ્રી મુનિસુત્રત-જિન સ્તવન

(થુલીભદ્ર ચિર જસ કરમી જીવ-એ દેશી)

ઐન^૧ અસાઢો ઉમરયોજી, ત્રિભુવનને હિતકાર,

જિનવર ઉલટયો એ જલધાર.

વરસે વરસે વચન સુધાજલ જોર રે,

નિરખી હરખે પરખદા જન-મન મોર રે,

અમર^૨-વિમાને છાયો ગગન ઘનઘોર રે,

જણિકે ઉલટયો વાદળદળ ચિહ્ન^૩ઓર—જિન૦ (૧)

શ્યામ શરીરે ઓપે નખ ઉભસરે,

જલઘટામાં જાણો વીજ પ્રકાશરે;

સુરદુદંભિનો ઉઠયો શબ્દ અખંડ રે,

ગર્જરવ શું ગાજી રહ્યો બ્રહ્મંડ—જિન૦ (૨)

ધર્મધજા જિહાં ઇંદ્રધનુષ અભિરામ રે,

દ્વિગગજની પરે આવે ઇંદ્ર ઉદામ રે

પવન ફરકે કફળા લહેર સુરભિ રે,

નાઠા ફરે દુઃખ દુકાલને દંભ—જિન૦ (૩)

ઝરમર ઝરમર ઝડિમડી વરસંત રે,

ચાતકની પરે ચતુરપુરુષ હરખંત રે

થઈ રોમાંચિત શીતળ સહુની દેહ રે,

મનમેદનીયે પસર્યો પ્રરણુ નેહ રે—જિન૦ (૩)

આવે જિન^૪ વંદન ખેચરપતિ મન ખંત^૫ રે

ઉલટી જાણે ગગને બલાહકપંત^૬ રે

ભવ-દાવાનળ દાહ શમ્યો વળી તામ રે,

ઉલસ્યો વેગે ત્રિભુવન-આરામ—જિન૦ (૪)

પ્રમુદિત મુનિવર^૭ દાદુર ડહકે જ્યાંહિ રે,

જિનગુણ રાતા ભવિક મમોલા^૮ ત્યાંહિ રે

આખ્યો વેગે દુરિતજવાસકો અંતરે,

ગિરિવરની પેરે હરીઆ^૯ થયા ગુણવંત—જિન૦ (૬)

થઈ નવ પલ્લવ સત શાખા સુખવેદ રે,

ચિહ્ન દિશે પૂરે ચાલી સુકૃત રેલ રે,

પ્રવચન રચના સરોવર લહિર તરંગ રે,

સૂધો જિન સારસ ખેલે અધિક ઉમંગ—જિન૦ (૭)

ચરણ યુગલ ચૌ વિકસિત કુસુમ કદંબ રે,

અવિલંબ્યા તિહાં અમર-ભમર અ-વિલંબ રે,

પસર્યા પોહોવે સમક્ષિ બીજ અંકુર રે,

જીવદયા જીહાં નીલા હરીનું પૂર—જિન૦ (૮)

ઈણ પરે ગાયો ઊલટ આણી ઉર રે,

શ્રી મુનિસુત્રત વર્ષા ભાવે સત્તર રે,

આજ સફળ દિન હંસ કહે કર જોડ રે,

તુજ ગુણનીરે સેવ્યો સમક્ષિ છોડ—જિન૦ (૯)

(૪૨૯) (૧૮-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(મહિડારો દાણ ન હોય ચે ગોવાલીડા-એ દેશી)

શ્રી નેમિજિન ! તુજશું સહિરે, મેં કરી અ-વિહડ^૧પ્રીત,
તું નિ^૨સનેહી થઈ રહ્યો, પ્રભુ ! એ નહી ઉત્તમ-રીત રે-
સલૂણા ! મન ખોલી સામું જુઓ ! મારા વાહલા,
જુઓરે જુઓરે મારા વાહલા ! મન ખોલી૦ (૧)
એટલા દિન મેં ત્રેવડી^૩ રે, પ્રભુજી તાહરી લાજ,
આજથી ઝગડો માંડશું,

ને નહિં સારે મુજ કાજરે—સલૂણા ! મન૦ (૨)
આગળથી મન માહરૂં રે, તેં કીધું નિજ હાથ,
હવે અળગો થઈને રહ્યો,

તે દાવો છે તુમ સાથ રે—સલૂણા ! મન૦ (૩)
કઠિન હૃદય સહી તાહરૂં રે, વજથકી પણ ખેજ^૪,
નિશુણ-ગુણે રાચે નહી,

તિલ-માત્ર નહિ તુજ હેજ રે—સલૂણા ! મન૦ (૪)
મેં એકતારી^૫ આદરી રે, નાવે તુજ મન નેહ,
છોડંતા કિમ છૂટશે,

આવી પાલવ વિલગ્યા જેહ રે—સલૂણા ! મન૦ (૫)
સો વાતે એક વાત છે રે, ઉંડુ આલોચી^૬ જોય,
આપણને ને આદર્યા,

ઈમ જાણે જગ સહુ કોયરે—સલૂણા ! મન૦ (૬)
ને રાખી સહી તાહરૂં રે, ભગત-વતસલ અભિધાન,
હંસરતનને તો સહી, દીજે મન વંછિત દાન રે—સલૂણા !

(૪૭૩) (૧૮-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
(થેં કાનિ નાવો માહરા માહલમા હો રાજિ-એ દેશી)
તોરણુથી રથ ફેરીને હો રાજ !

છટકી ધમિ કિમ દીજે છે^૧ હરે,
હું વારી માહરા માહના,

આઠ ભવાંતર પ્રીતડી હો રાજ !

તેહનો નાળ્યો તુમ મન નેહ રે-હું^૦ (૧)
તેહને તે કિમ છરછોડિયો^૨ હો ! રાજ,
પહેલે પાલવ^૩ વલગા જોહરે-હું !

ખાંહિ અઘ્યાની લાજ છે હો ! રાજ !

વાહલા ! શ્યે ન વિમાસો તેહ રે-હું^૦ (૨)
પ્રીત ભલી પંખેરૂઆં હો ! રાજ !

જાઉં હું બલીહારી તાસ રે—હું^૦
રાત-દિવસ રહે એકઠાં હો ! રાજ !

એક પલક ન છોડે પાસ રે—હું^૦ (૩)
વિસાર્યો તે ન વિસરે હો રાજ !

સહિજે એક ઘડીનો સંગ રે—હું^૦
તો કિમ ટાળ્યો નવિ ટળે હો રાજ !

જોહ શું સજડ જડયો મન રંગ રે—હું^૦
જનમાંતર વિહડે^૪ નહિ હો રાજ !

જે કીધી સુગુણ સાથે પ્રીત રે—હું^૦
ટેક અહી તે નિરવહેં હો રાજ !

જગમાં એ જ ઉત્તમ-રીત રે—હું^૦

શિવાદેવી—સુત નેમને હો રાજ !

કહે રાજેમતી કર જોડ રે—હું
વાલહા ! વેગે રથ વાળીને હો રાજ !

આવી પૂરો ! મુજ મન કોડ રે—હું (૧)
નેમ—રાજુલ મુગતે મળ્યા હો રાજ !

પ્રભુએ પાળ્યો પૂરવ પ્રેમ રે—હું
ચરણ—શરણ દીજે સાહેબા ! હો રાજ !

હેજે હંસરત્ન કહે ઈમરે—હું (૭)

卐

(૪૩૧) (૧૮-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(દાસી હો ! દાસી રામ ! તુમારી—એ દેશી)

સુણો પાસ-જિણેસર ! સામી, અલવેસર^૧ અંતરજામી
હું તો અરજ કરું શિરનામી, પ્રભુ સાથે અવસર પામી
સ્વામી ! તારો ! તારો ! પ્રભુજી

મુજને ભવસાગર તારો, ચિહુંગતિના ફેરા વારો
કરુણા કરી પાર ઉતારો,

એ વિનતિ મનમાં ધારો હો—સ્વામી (૨)

સંસારે સાર ન કાંઈ, સાચો એક તુંહી સખાઈ
તે માટે કરી ચિરતાઈ,

મેં તુજ ચરણે લય લાઈ હો—સ્વામી
તારક તું જગતપ્રસિદ્ધો, પહેલે પણ તેં જસ લીધો
સેવકને શિવ-સુખ દીધો,

એક મુજશું અંતર^૨ કીધો હો—સ્વામી
ઈમ અંતર તે ન કરેવો, સેવકને શિવસુખ દેવો

અવગુણ પણ ગુણ કરી લેવો,

હેત^૩ આણી બાંહે ગ્રહેવો હો ! સ્વામીં (૫)
 સેવક ચૂકે^૪ કોઈ ટાણે, પણ સાંહબ મનમાં નાણે
 નિજઅંગીકૃત પરમાણે, પોતાનો કરીને જાણે હો ! સ્વામીં
 તું ત્રિલોવનનાથ કહેવાયે, ઇમ જાણીને જિનરાય
 ધો ! ચરણ-સેવા સુપસાય,

જિમ હંસરતન સુખ થાય હો ! સ્વામીં (૭)

卐

(૩૩૨) (૧૪-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન

(આજ અપાઠો ઉમહયોજી-એ દેશી.)

સકળ કૃપ્યા સહી માહરાજી, મનના મનોરથ આજ,
 વીર-જિનેસર ! તું મળ્યોજી,

હવે સીધાં હો હવે સીધાં વંછિત કાજ
 પ્રભુજી ! અરજ સુણીજે માંહકી^૧ અરજ સુણીજે !

માંહકો^૨ મુજરો લ્યો માહારાજ-પ્રભુજીં (૧)
 દિન એતા લલો^૪ ભમ્યોજી, તુજ દરિશણુ વિણુ દેવ
 હવે મનમંડી ટકશુંજી, તુમ સેવા હો કિમ કરું નીત મેવ પ્રં
 તુજ દીઠે આવે નહીંજી, દેવ અવર કોય દાય
 સુરતરૂ શાખા છોડીનેજી, કુંણુ એસે હો કુણું બાઉલ છાંહ
 —પ્રભુજીં (૩)

ગુણ અવગુણ જાણ્યા પખેજી, મન ન રહે એકતાર^૫
 પ્રગટ પટંતર દેખીનેજી, કુણુ સેવે હો કુણું વસ્તુ અસાર
 —પ્રભુજીં (૪)

તું ગતિ મતિ તું સાહિબોજી, તું મુજ જીવન પ્રાણ
નિરવહીયે ! શર ઉપરેજી, લવોલવ હો લવોં તુમચી આણ
—પ્રભુજીં (૫)

જિતું તુમ સેવા બજેજી, કુમતિ કદાચહ ફેજ
નિત નિત નવલી તાહરીજી, મન-ધંચિછત હો મનંપાસું મોજ
—પ્રભુજીં (૬)

નાથ ! વસો! મુજ ચિત્તમાંજી, આજ અધિક સુખપૂર
હંસરતન કહે માહરોજી, હવે પ્રગટયો હો સ્નેહં પુણ્યપંડૂર
—પ્રભુજીં (૭)

કલશ

(દીઠો દીઠો રે વામાકો નંદન દીઠો-એ દેશી.)

મેં ગાયારે ઈમ જિન ચોવિશે ગાયા
શ્રી જિનગુણુ^૧ દઢ ગુંફ કરીને,
ટોડર^૨ અજબ બનાયા રે—ઈમં (૧)

સરસ સુવાસ^૩ સુવૃત્ત^૪ મનોહર, વરણ કુસુમ સમુદાયા
નવ-નવ પદરચના બહુભેગી,
સુ^૫-લલિતબંધ સોહાયા રે—ઈમં (૨)

દિનદિન પ્રતે પુહવીતલે પસરે, પરિમલ જાસ સવાયા
લવિજન-મધુપ રહે જિહાં અહનિશિ,
રસલોલી લપટાયા રે—ઈમં (૩)

શિવસુંદરી વરવા અતિ સુંદર, એ વરમાલ કહાયા
જે નર કંઠે ધરિ તેણે સુખ સવે,
કરતળે વાસ વસાયા રે—ઈમં (૪)

સંવત સત્તર પંચાવન વરષે, અધિક ઉમંગ બઢાયા
માઘ અસિત તૃતીયા^૬ કુજ^૭-વાસ રે,

ઉદ્યમ સિદ્ધ ચઢાયા રે—ધર્મ૦ (૫)
તપ ગણુ ગગન-વિભાસન-દિનકર, શ્રી રાજવિજયસૂરિરાયા
શિષ્યલેસ તસુ અન્વય^૮ ગણિવર,

જ્ઞાનરત્ન મન લાયા રે—ધર્મ૦ (૬)
તસ અનુચર મુનિહંસ કહે ધર્મ, આજ અધિક સુખ પાયા,
જનગુણજ્ઞાને બોધે ગાવે, લાભ અનંત ઉપાયા રે—ધર્મ૦

પૂ. શ્રી હંસરતનજી

કૃત

સ્તવન ચોવિશી

કઠિન-શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૧૮-૧

૧. ચાલતા, ૨. કલ્પવૃક્ષ, ૩. સિંહ, ૪. જમણા, ૫. સેવા કરે, ૬. હાથ, ૭ પાંચમી, ૮. ગતિ.

સ્તવન ૧૮-૨

૧. હે ! બહાલા, ૨. પ્રેમભયુક્ત, ૩. ઉમંગ. ૪. ચેહરો=દર્શન, ૫. પરાધીનપણે, ૬. જેવી, ૭. અત્યંત રાગવાળો.

સ્તવન ૧૮-૩

૧. બે ચરણ, ૨. છોડી, ૩. ખોટો જમ, ૪. છોડી, ૫. સહચારી, ૬.

સ્તવન ૧૮-૪

૧. મનરૂપ ભમરો, ૨. મન ખાંધી=સ્થિરપણે, ૩. પ્રેમ, ૪. ઘણા, ૫. અટકી રહ્યો, ૬. લીંબડા, ૭.

કણેર, ૮. ખીલેલ, ૯. કમલ, ૧૦. સુંદર, ૧૧. સુગંધથી, ૧૨. દઢ આસક્તિ સાથે, ૧૩. સુગંધ, ૧૪. કમલની પરાગ, ૧૫. ગુણરૂપ કમલનો સુગંધ-મય માંજર.

સ્તવન ૧૮-૫

૧. ઘણા ગુણથી ભરેલ, ૨. આકૃતિ, ૩. ઉત્કટ ઇચ્છા, ૪. હૈયાના ઉમંગથી, ૫. વિપરીત મનવાળો, ૬. લેદલાવ.

સ્તવન ૧૮-૬

૧. પક્ષાકર=કમલનો સમૂહ, તેના બંધુ=સૂર્ય જેવા, ૨. ઉગતા સૂર્ય, ૩. જેવું, ૪. શરીર, ૫. સ્વાભાવિક કાંતિવાળા, ૬. સૂર્ય, ૭. પ્રભુજીની માતાનું નામ, ૮. પોતાના કુળ રૂપ ઉદયગિરિપર્વતના શિખરે, ૯. લાખ, ૧૦. કિરણોથી, ૧૧. ધ્રુવડ ૧૨. લબ્ધ લોક રૂપ કમલનું જે વન તેની મંજરી=ફૂલ પરાગ સમૂહ, ૧૩. ભરપૂર, ૧૪. મુનિરૂપ ચક્રવાક પક્ષી, ૧૫. કુમતના કઢાચંદ્ર રૂપ બરફના સમૂહને, ૧૬. દૂર ૧૬. સૂર્યને ૧૮. લોકોક્તિ-પુરાણ કથાના આધારે સૂર્યનો સારથિ અરૂણ પાંગળો છે. એ વાતને અહીં ગૂંથી લાગે છે ૧૯. અખંડ પ્રકાશવાળા ૨૦. બધા ગુણોથી ભરપૂર (છઠ્ઠી ગાથાના ચોથા પાદનો અર્થ) ૨૧. સૂર્ય ૨૨. આકાશમાર્ગે ૨૩. અંધકાર.

સ્તવન ૧૮-૭

૧. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૨. મુકુટ સમાન ૩. પ્રભુજીની માતાનું નામ, ૪. સોનું ૫. શરીર ૬. વર્ગ-રંગ ૭. મોક્ષ ૮. સુગંધ ૯. સંસારના ભયના મૂળ કારણ.

સ્તવન ૧૮-૮

૧. નવા ૨. શરીરની ૩. સહારો ૪. સ્નેહપૂર્ણ ૫. નયનથી ૬. ચંદ્રના લાંછનવાળા ૭. જગત= પૃથ્વીને ૮. ચંદ્રની ૯. સૂર્યના ૧૦. ચંદ્ર ૧૧. અમૃત ઝરનાર ૧૨. નેત્રથી ૧૩. પ્રેમ=રાગ ૧૪. અંધારા પખવાડિયામાં ૧૫. કલાથી ભરેલ ૧૬. તેજ ૧૫. વાદળાથી ૧૮. લાંછન.

સ્તવન ૧૮-૯

૧. પ્રભુજીની માતાનું નામ ૨. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૩. સુખનું કારણ ૪. દેખાવ ૫. શોભે છે. ૬. તેથી ૭. દેવ ૮. સૂર્ય ૯. દર્શનીય.

સ્તવન ૧૮-૧૦

૧. જંગલ ૨. જંગલ ૩. જન્મરૂપ ગહન શુશ્રો. ૪. ચક્કરખાતા ૫. ભટકી રહ્યો છે ૬. નહીં ૭. ખુંચી જાય તેવો ૮. શુશ્ર ૯. ભયંકર ૧૦. જંગલી ૧૧. હુંટારો ૧૨ ભયંકર ૧૩. રસ્તો ૧૪. વચગાળો ૧૫. ભાથું ૧૬. હુંટી ૧૭. મોટીજગીરી.

સ્તવન ૧૮-૧૧

૧. વહેણુ=ઝરણાં ૨. ચોલ-મજ્જકનો ૩. મર્યાદા.

સ્તવન ૧૮-૧૨

૧. તીવ્રતમન્ના ૨. મહેમાન ૩. છેડો ૪. શોભે છે
૫. પાપનો કીચડ ૬. ઘણો ૭. ચંદરવો ૮. દેશી
શબ્દ લાગે છે, પણ “ઝમકઝમાલ” અર્થ બેસે છે.

સ્તવન ૧૮-૧૩

૧. ખ્યારો ૨. ઉત્કટ ઇચ્છા ૩. મનની એકાકારતા
૪. ઉમંગ ધરાવું ૫. નજરોનજર ૬. ઉત્સુકતા

સ્તવન ૧૮-૧૪

૧. અંત ૨. છેલ્લે ૩. અધૂરાની ૪. હળદરનો

સ્તવન ૧૮-૧૫

૧. શાણો=હોંશિયાર ૨. સરસ ૩. છેવટે ૪. ગાઢપ્રેમ

સ્તવન ૧૮-૧૬

૧. ઇંદ્ર ૨. દેવોની સમક્ષ ૩. સીંચાણો ૪. કબૂતર

સ્તવન ૧૮-૧૭

૧. મુશ્કેલ ૨. સંયોગ ૩. લાગ્ય=શુભકર્મ ૪. સારા
ગુણીયલ ૫. મોહથી ૬. વિના

સ્તવન ૧૮-૧૮

૧. ઉમંગ સાથે ૨. કંચન ૩. રાજે છે=શોભે છે
૪. ઝાંઝરના ૫. મોટું દેશી વાંજિત્ર

સ્તવન ૧૮-૧૯

૧. ફલ્કો ૨. નિર્મળ ૩. સુગંધ ૪. બીડો ૫.

કરુણા ૬. લમરા ૭. જેવા ૮. પક્ષી ૯. કોમલ
પાંદડાં

સ્તવન ૧૮-૨૦

૧. ખરેખર ૨. દેવોના વિમાનથી ૩. ચારે બાજુ
૪. પ્રભુને વાંદવા ૫. મનના ઉમંગથી ૬. મુનિરૂપ
દેડકાઓ ૭. પાણીના જીવો ૮. પાપરૂપ જવાસા
વનસ્પતિનો ૯. લીલાછમ

સ્તવન ૧૮-૨૧

૧. ગાઢ ૨. રાગ વિનાનો ૩. રાખી ૪. વધુ ૫.
એકમેકપણે ૬. છેડે ૭. વિચારી

સ્તવન ૧૮-૨૨

૧. વિયોગ ૨. તરછોડીએ ૩. જાય

સ્તવન ૧૮-૨૩

૧. અદ્ભુત સામર્થ્યવાળા ૨. ભેદભાવ ૩. અંતરનો
પ્રેમ ૪. ભૂલે

સ્તવન ૧૮-૨૪

૧. મારી ૨. મારો ૩. આટલા ૪. ભલે ૫. સ્થિર
૬. નિર્મલ

કલશ :

૧. પ્રભુના ગુણની દઢ ગુંથણી ૨. કુલનો ગજરો
૩. સુગંધીવાળા ૪. સારા ગોળ તથા સારા છંદ-
વાળા ૫. સુંદર ગુંથણીવાળા ૬. પદ ૭. મંગલ
૮. વંશમાં.

શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને નમઃ
શ્રી મોહનવિજયજી મ.
કૃત
સ્તવન-ચોવીસી

[૧૯]

(૪૩૩)[અ] (૧૯-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન
પ્રભુજી ! ઝોલંલડે^૧ મત ખીજો
ખાલપણે આપણ સસનેહી^૨, રમતા નવ નવ વેષે
આજ તુમે પામ્યા પ્રભુતાઈ^૩ અમે તો સંસાર^૪નિવેશે પડો
—પ્રભુજી૦ (૧)
જો તુમ ધ્યાતાં શિવસુખ લહીયે^૫, તો તુમને કેઈ ધ્યાયે^૬
પણુ ભવસ્થિતિ-પરિપાક થયા વિણુ,
કોઈ ન મુગતે જાયે હો—પ્રભુજી૦ (૨)
સિદ્ધનિવાસ^૭ લહે ભવિ^૮-સિદ્ધિ, તેહમાં રથો પાડ^૯તુમારો
તો ઉપગાર તુમારો વહીએ, અભવ-સિદ્ધને તારો હો
—પ્રભુજી૦ (૩)

નાણુરયણ પામી એકાંતે, થઈ બેઠા મેવાશી^૧

તેહ તણા એક અંશ જે આપો, તે વાતે શાબાશી હો

—પ્રભુજી૦ (૪)

અક્ષયપદ દેતાં ભવિજનને, સંકીર્ણતા^૧ નવિ થાય

શિવપદ દેવા જે સમરથ છો, તો જશ લેતાં રચું જાય હો

—પ્રભુજી૦ (૫)

સેવા ગુણ રંજયો ભવિજનને, જે તુમે કરો વડલાગી

તો તુમે સ્વામી ! કેમ કહાવો ? નિરમમ ને નિરાગી હો

—પ્રભુજી૦ (૬)

નાભિનંદન જગવંદન ખ્યારો, જગગુરુ જગ હિતકારી

રૂપ-વિષુધનો મોહન પલણે, વૃષભ-લંછન બલિહારી હો

—પ્રભુજી૦ (૭)

卐

(૪૩૩)[આ](૧૯-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(આજ હજારી ઢોલો પ્રાહુણા—એ દેશી.)

પ્રથમ-તીર્થંકર-સેવના, સાહિબા !

ઉદિત^૧ હૃદય સસનેહર^૨—જિણુંદ મોરા હે

પ્રીત પુરાતન^૩ સાંભરે, સાહિબા ! રોમાંચિત શુચિ દેહ

—જિણુંદ૦ (૧)

અ-ગમ અ-લૌકિક સાહિબા,

સાહિબા ! કાગળ પણ ન લખાય—જિણુંદ૦

અંતરગતની^૪ જે વાતડી, સાહિબા ! જણુ^૫—જણુ ને ન કહાય

—જિણુંદ૦ (૨)

કોડિ ટકાની હો ચાકરી,

સાહિબા ! પ્રાપ્તિ વિણ ન લહાય—જિણુંદ૦
મનડોજી મળવાને ઉમહ્યો, સાહિબા ! કિમ કરી મેળો થાય ?
—જિણુંદ૦ (૩)

સાહિબા ! દૂરથકાં પણ સાજણા,

સાહિબા ! સાંભરે નવરંગ રીત—જિણુંદ૦
પૂરવ-પુણ્યે પામીયે, સાહિબા !
પરમ-પુરુષશયું પ્રીત—જિણુંદ૦ (૪)

મત^૧ મત નય^૩—નયકલ્પના,

સાહિબા ! ઈતર^૨ ઈતર પરિમાણ—જિણુંદ૦
રૂપ અ-ગોચર નવિ લહે,
સાહિબા ! વિવાદ એ મહીઆણ—જિણુંદ૦ (૫)

શમ દમ શુદ્ધ સ્વભાવમાં, સાહિબા !

પ્રભુ ! તુમ રૂપ અખંડ—જિણુંદ૦
ભગતિ વદિત સંલીનતા, સાહિબા !
એથી પ્રગટ પ્રચંડ—જિણુંદ૦ (૬)

કરુણારસ-સંજોગથી, સાહિબા !

દીઠો નવલ-દિદાર—જિણુંદ૦
રૂપ-વિબુધ કવિરાજનો, સાહિબા !
મોહન જય-જયકાર—જિણુંદ૦ (૭)

(૪૩૪)(૧૯-૨[અ]) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(કાબુલરો પાણી લાગણુ-એ દેશી.)

ઓળગ^૧ અજિત-જિણુંદની, માહરે મન માની
માલતી-મધુકરની^૨ પરે, બની પ્રીત અ^૩-છોની
વારી હું જિતશત્રુ-સુતતણા મુખડાને મટકે (૧)
અવર કાંઈ જાચું નહી, વિણુ સ્વામી સુરંગા,
ચાતક જિમ જલધર વિના, નવિ સેવે ગંગા-વારી૦ (૨)
એ ગુણુ પ્રભુ ! કિમ વીસરે, સુણી અન્ય પ્રશંસા,
છીલર કીણુવિધ^૪ રતિ ધરે, માન સરના હંસા-વારી૦ (૩)
શિવ એક ચંદ્ર-કળા થકી, લહી ઈશ્વરતાઈપિ,
અનંત-કળાધર મેં ધરયો, મુજ અધિક પુણ્યાઈ-વારી૦ (૪)
તું ધન તું મન તન તુંહી, સસનેહા સ્વામી,
મોહન કહે કવિ રૂપનો, જિન અંતરજામી-વારી૦ (૫)

卐

(૪૩૪)(૧૯-૨[આ]) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(મોતિડાની-દેશી)

અજિત-જિન અંતરજામી,
અરજ કરું છું પ્રભુ ! શિર નામી,
સાહિબા ! સસનેહી સુગુણુજી, વાતડી કહું કેહી.
આપણુ બાળપણના સ્વદેશી,
તો હવે કિમ થાઓ છો વિદેશી—સાહિબા૦
પુણ્ય અધિક તુમે હુઆ જિણુંદા,
આદિ અનાદિ અમે તો બંદા—સાહિબા૦ (૧)

તાહરે આજ મણા^૧ છે શ્યાની,

તુંહિજ લીલાવંત તું જ્ઞાની—સાહિબાં
તુજ વિણ અન્યને^૨ કાં નથી ધ્યાતા,

તો જો તું છે લોક વિખ્યાતા—સાહિબાં (૨)
એકને^૩ આદર એકને^૪ અનાદર,

ઈમ કિમ ઘટે તુજને કરૂણાકર—સાહિબાં
દક્ષિણ—વામ નયન બિહુ સરખી,

કુણ ઓછી કુણ અધિકી પરખી—સાહિબાં (૩)
સ્વાન્યતા^૨ મુજથી ન રાખો સ્વામી,

શી સેવકમાં રાખો છો ખામી ?—સાહિબાં
જે ન લહે સનમાન સ્વામીનો,

તો તેહને કહે સહુકો કમીનો—સાહિબાં (૪)
રૂપાતીત જો મુજથી થાશ્યો,

ધ્યાશું રૂપ કરી કિહાં જાશ્યો—સાહિબાં
જડ પરમાણું અરૂપી કહાયે,

ગહત સંભેગે રથું રૂપી ન થાયે—સાહિબાં (૫)
ધન જો ઓળગે^૬ કિમપિ ન દેવે,

જો દિનમણિ કનકાયલ સેવે—સાહિબાં
એહવું જાણી તુજને સેવું,

તાહરે હાથ છે ફળતું દેવું—સાહિબાં (૬)
તુજ પય પંકજ મુજ મન વળગ્યું,

જાયે કિહાં છંડીને અળગું—સાહિબાં
મધુકર^૪ મયગલ^૫ યથપી રાયે,

પણ સૂને^૬ મુખે લાલ^૭ નવિ માચે^૮—સાહિબાં (૭)

તારક ણિરૂદ્ધ કહાવો છો મોટા,

તો મુજથી કિમ થાશ્યો ખોટા—સાહિબાં
૩૫—વિબુધનો મોહન ભાળે,

અનુભવરસ આણુંદશું ચાખે—સાહિબાં (૮)

✠

(૪૩૫) (૧૯-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(આઘા આમ પધારો-એ દેશી.)

સમકિતદાતા સમકિત આપો, મન માંગે થઈ મીઠું
છતિ^૧ વસ્તુ દેતાં રચું શોચો, મીઠું જે સહુએ દીઠું
ખ્યારા પ્રાણુથકી છો રાજ ! સંભવ-જિનજી ! મુજને,
ઈમ મત બાણો જે આપે લહીએ, તે લાધું શું લેવું
પણુ પરમારથ પ્રીછી^૨આપે તેહ જ કહીયેં દેવું—ખ્યારાં
અર્થી^૩ હું તું અર્થ^૪—સમર્પક, ઈમ મત કરજ્યો હાંસું,
પ્રગટ હતું તુજને પણ પહિલાં, એ હાંસાતું પાસું
—ખ્યારાં (૩)

પરમ પુરૂષ તુમે પ્રથમ ભજીને, પામ્યા ઈમ પ્રભુતાઈપ
તેણે રૂપે તુમને એ ભજીયેં, તિણે તુમ હાથ વડાઈ
—ખ્યારાં (૩)

તુમે સ્વામી હું સેવાકામી, મુજ રે સ્વામી નિવાજે^૫
નહિ તો હઠ માંડી માંગતાં કિણુવિધ સેવક લાજે—ખ્યારાં
જેતેજી જેતિ મિળે મત પ્રીછો, કુણુ લહસે ? કુણુ ભજશે ?
સાચી ભક્તિ તે હંસતણી પરે, ખીર નીર નય કરશે—ખ્યાં
ઓળગ^૬ કીધી જે લેખે^૭ આવી, ચરણુ-લેટ પ્રભુ દીધી
૩૫—વિબુધનો મોહન પભણે, રસના પાવન કીધી—ખ્યારાં

(૪૩૬) (૧૯-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન (આછે લાલની દેશી.)

અકળ^૧-કળા અર-વિરૂદ્ધ, ધ્યાન ધરે પ્રતિબૂધ

આછે લાલ ! અભિનંદન જિન-અંદનાજી
રોમાંચિત થઈ દેહ, પ્રગટયો પૂરણુ-નેહ,

આછે લાલ ! ચંદ્ર જ્યુ વન અરવિંદનાજી^૩ (૧)
એકો ખીણ મનરંગ, પરમ-પુરૂષને સંગ,

આછે લાલ ! પ્રાપ્તિ^૪ હોવે સો પામીયેંજી
સુગુણ^૫-સલૂણી ગોઠ, જિમ સાકર-ભરી પોઠ,

આછે લાલ ! વિણ દામે વિવસાઈયેંજી (૨)
સ્વામી ગુણ-મણી તુજ, નિવસો મનડે મુજ

આછે લાલ ! પણ કહિંયે ખટકે નહીજી
જિમ રજ નયણે વિલંગ, નીર ઝરે નિરવંગ^૬

આછે લાલ ! પણ પ્રતિબિંબ રહે સંસહીજી^૭ (૩)
મેં જાન્યા કેઈ લક્ષ, તારક લોળે પ્રત્યક્ષ,

આછે લાલ ! પણ કેા સાચ નાખ્યો વગેજી^૮
મુજ બહુ મિત્રી દેખ, પ્રભુ ! કાં મૂકો ! ઉવેખ,

આછે લાલ ! આતુર^૯-જન બહુ ઓળગેજી^{૧૦} (૪)
જગ જેતાં જગનાથ ! જિમ તિમ આંખ્યા છો હાથ,

આછે લાલ ! પણ હવે રખે કુ^{૧૧}-મયા કરોજી
ખીજ સ્વારથી દેવ, તું પરમારથ હેવ,

આછે લાલ ! પામ્યો હવે હું પટંતરોજી^{૧૨} (૫)
તેં તાર્યા કેઈ કોડ, તો મુજથી શી હોડ

આછે લાલ ! મેં એવડો રચો અલેહણુજી^{૧૩}

મુજ અરદાસ અનંત, ભવની છે ભગવંત,
 આછે લાલ ! જાણુને શું કહેવું ? ઘણુંજ (૧)
 સેવાકૃણ ઘો આજ, ભોળવો કાં ? મહારાજ,
 આછે લાલ ! ભૂખ ન ભાંગે ભામણેજ^{૧૪}
 રૂપ-વિબુધ સુ-પસાય, મોહન એ જિનરાય,
 આછે લાલ ! ભૂખ્યો ઉમાહે ઘણેજ (૭)

卐

(૪૩૭) (૧૯-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
 (વારી હું ઉદ્યાપુર તણે—એ દેશી)
 પ્રભુજીશું બાંધી પ્રીતડી, એ તો જીવન જગદાધાર-સનેહી
 સાચો તે સાહેબ સાંભરે, ખીણમાંહે કોટિક વાર-સનેહી
 વારી હું સુમતિ—જિણુંદને૦ (૧)
 પ્રભુ થોડા....ખોલો ને નિપુણ ઘણો,
 એતો કાજ અનંત કરનાર—સનેહી૦
 ઓળગ^૧ જેહની જેવડી,
 કૃણ તેહવો તસ દેનાર—સનેહી ! વારી૦ (૨)
 પ્રભુ અતિ ધીરો લાજે ભર્યો,
 જિમ સિંચ્યો સુકૃતમાલ—સનેહી૦
 એકણ કંઠણાની લેહેરમાં,
 સુ^૨-નિવાજે કરે નિહાલ—સનેહી ! વારી૦ (૩)
 પ્રભુ ભવસ્થિતિ પાકે ભક્તને,
 કોઈ કહે કીન^૩ રે પસાય—સનેહી૦
 ઋતુ વિના કહો કિમ તરુવરે,
 ફલ પાકીને સુંદર થાય—સનેહી ! વારી૦ (૪)

અતિ ભૂખ્યો પણ શું કરે,

કાંઈ ખિહું હાથે ન જમાય—સનેહીં

દાસતણી ઉતાવળે, પ્રભુ !

કિણ વિધ રીઝયો જાય ?—સનેહી ! વારીં (૫)
પ્રભુ લખિત^૪ હોયેં તો લાલીયેં,

મનમાન્યાને માહારાજ—સનેહીં

ફળ તો સેવાથી સંપજે,

વિણ અયણુ^૫ ન લાજે ખાજ—સનેહી ! વારીં (૬)
પ્રભુ વીસાર્યા નવિ વીસરો,

સાહમું અધિક હોવે છે નેહ—સનેહીં

મોહન કહે કવિ-રૂપનો,

મુજ ંહાલો છે જિનવર એહ—સનેહી ! વારીં (૭)

ક

(૪૩૮) (૧૯-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(ઢોલા મારું ઘડી એક કરહો ઝીકાર હો—એ દેશી)

પરમ^૧—રસલીનો માહરો, નિપુણ નગીનો^૨ માહરો સાહેબો
પ્રભુ મોરા પદ્મપ્રભ પ્રાણાધાર હો,

જ્યોતીરમા^૩ આલિંગીને પ્રભું અછક^૪ છકયો દિન રાત હો
ઓળગ^૫ પણ નવિ સાંભરે પ્રભું તો શી દરશણ વાંત ? હો

પરમં નિપુણં (૧)

નિરભય પદ પામ્યા પછે પ્રભું જાણીયેં ન હોવે તેહ હો
તો નેહ જાણે આગળે પ્રભું અળગા તે નિસનેહ હો

પરમં નિપુણં (૨)

પદ લેહતાં તો લહ્યા વિભુ પ્રભુ

પણ નિજ નિજ દ્રવ્ય કહાય હો

અમે સુ-દ્રવ્ય સુ-ગુણ ધણું, પ્રભુ

સહી તો તિણે શરમાય હો—પરમં નિપુણં (૩)

તિહાં રહ્યા કરુણા-નયણથી, પ્રભુ જોતાં શું ઓછું થાય હો

જિહાં તિહાં જિન લાવણ્યતા, પ્રભુ

દેહલી-દીપક ન્યાય હો—પરમં નિપુણં (૪)

જો પ્રભુતા અમે પામતા, પ્રભુ કેહવું ન પડે તો એમ હો

જો દેશો તો જાણું અમે, પ્રભુ

દરિશણ દરિદ્રતા કેમ હો—પરમં નિપુણં (૫)

હાથે તો નાવી શકો, પ્રભુ ન કરો કોઈનો વિશ્વાસ હો

પણ ભોળવીયેં જો ભક્તિથી, પ્રભુ

કહેજ્યો તો શ્યાખાશ હો—પરમં નિપુણં (૬)

કમલલલ્લન કીધી મયા,^૧ પ્રભુ ગુનહ કરી બગશીશ હો

રૂપ-વિબુધના મોહન ભણી, પ્રભુ

પૂરજો સકલ જગીશ હો—પરમં નિપુણં (૭)

ક

(૪૩૯) (૧૯-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ઝીણામારજીની કરહલડી—એ દેશી.)

વાહડા^૧ મેહ બપીયડા, અહિકુળને મૃગકુળને,

તિમ વળી નાદે વાહ્યો હો રાજ,

મધુકરને^૨ નવમલ્લિકા^૩ તિમ મુજને ઘણી વાહલી,

સાતમા-જિનની સેવા હો રાજ (૧)

અન્ય^૪-યૂથિક સુર છે ઘણા, પણ મુજ મનડું તેહથી,

નાવે એકણ રાગે હો રાજ, સર્થે હું રૂપાતીતથી.
 કારણ મન માન્યાનું શ્યું, કાંઈ આપો હાથે હો રાજ (૨)
 મૂળની^૫ ભકતે રીઝશે, નહિ તો અવરની રીત,
 ક્યારે પણ નવી ખીજે હો રાજ, ઓળગડી મોંઘી થશ્યે;
 કંબળ હોવે ભારી, જિમ જિમ જળથી ભીંજે હો રાજ (૩)
 મનથી નિવાજસ નહિ કરે, જો કર ગ્રહીને લીજે,
 આવશે તે લેખે હો રાજ, મોટાને કેહવું કિશ્યું;
 પગ^૬ દોડી અનુચરની, અંતરબામી દેખે હો રાજ (૪)
 એહથી શ્યું અધિકો અછે, આવી મનડે વસીઓ;
 સાહામો સુગુણ સનેહી હો રાજ, જે વશ્ય હોશ્યે આપણે
 તેહને માગ્યું હેતાં, અજર^૭ રહે કહો કેહી હો રાજ. (૫)
 અતિ પરચે વિરચ્યે નહી, નિત નિત નવલો નવલો,
 પ્રભુજી મુજથી ભાસે હો રાજ, એ પ્રભુતા એ નિપુણતા,
 પરમપુરુષ જે જેહવી, કિહાંથી કોઈ પાસે હો રાજ^૮ (૬)
 ભીનો પરમ મહારસે, માહરો નાથ નગીનો
 તેહને તે કુણ નિંદે^૯ હો રાજ, સમક્ષિ દઢતા કારણે,
 રૂપ-વિબુધનો મોહન, સ્વામી સુપાસને વંદે હો રાજ (૭)

卐

(૪૪૦) (૧૯-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(નંદસલુણા નંદનારેલો - એ દેશી)

શ્રી શંકર ચંદ્રપ્રભ રે લો, તું ધ્યાતા જગનો વિભુરે લો.
 તિણે હું ઓળગે^૧ આવીઓરે લો,

તુમે પણ મુજને મચા^૨ કિયો રે લો. (૧)

ઝરણાં

સ્તવન ચોવીશી

દીધી ચરણની ચાકરી રે લો, હું સેવું હૈરખે કરી રે લો,
સાહિબ સાહમું નિહાલજ્યો રે, ભવસમુદ્રથી તારજ્યો રે લો.

અગણિત ગુણ ગણવા તણી રે લો,

મુજ મન હોંશ ધરે ધણી રે લો;

જિમ નલને^૩ પામવા^૪ પેખી રે લો,

દાખે બાલક કરથી લખી રે લો. (૩)

જો જિન તું છે પાંસરો^૫ રે લો,

કરમ તણો શ્યો આસરો રે લો,

જો તુમેં રાખશો ગોદમાં રે લો,

તો કિમ બશું નિગોદમાં રે લો. (૪)

જબ તાહરી કરુણા થઈ રે લો,

કુમતિ કુગતિ દૂરે ગઈ રે લો

અધ્યાતમ રવિ ઉગીયો રે લો,

પાપ-તિમિર^૬ કિહાં પૂગીઓ રે લો. (૫)

તુજ મૂરતી માયા જિસી રે લો,

ઉર્વશી થઈ ઉચરે વસી રે લો,

રખે પ્રભુ ટાળો એક ઘડી રે લો,

નિજર વાદળ છાંહડી રે લો. (૬)

તાહરી ભક્તિ ભલી બની રે લો,

જિમ ઔષધિ સંજવની રે લો,

તવ મન આણુંદ ઉપનો રે લો,

કહે મોહન કવિ-રૂપનો રે લો. (૭)

(૪૪૧) (૧૯-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
(ભાતીડાની દેશી.)

અરજ સુણો એક સુવિધિ-જિણેસર,

પરમ-કૃપાનિધિ તુમે પરમેસર,

સાહિબા ! સુસાની ! જોવો તો વાત છે માન્યાની

કહેવાયો પંચમ^૧-ચરણના ધારી,

કિમ આદરી અશ્વની અસવારી—સાહિબા૦ (૧)

છો ત્યાગી શિવવાસ વસો છો,

દંદરથસુત રથે કિમ જોસો છો—સાહિબા૦

આંગી પ્રમુખ પરિબ્રહ્માં પડશો,

હરિ-હરાદિકને કીણુ વિધ નડશ્યો—સાહિબા૦ (૨)

ધુરથી^૨ સકળ સંસાર નિવાર્યો,

કિમ ફરી દેવ-દ્રવ્યાદિક ધાર્યો—સાહિબા૦

તણ સંજમને પાશ્યો ગૃહવાસી,

કુણ આશાતના તજશે ચોરાશી—સાહિબા૦ (૩)

સમકિત-મિથ્યા મતમે નિરંતર,

ઈમ કિમ ભાંજશે પ્રભુજી અંતર—સાહિબા૦

લોક તો દેખશે તેહવું કહેશ્યે,

ઈમ જિનતા તુમ કિણુ વિધ રહશ્યે—સાહિબા૦ (૪)

પણ હવે શાસ્ત્રગતે મતિ પોંહચી,

તેહથી મેં જોયું ઊડું આલોચી^૩—સાહિબા૦

ઈમ કીધે પ્રભુતાર્થ ન ઘટે, સાંહસું ઈમ અનુભવ ગુણ પ્રગટે

—સાહિબા૦ (૫)

હય-મય યદ્યપિ તું આરોપાયે^૪,

તો પણ સિદ્ધપણું ન લોપાયે—સાહિબાં
જિમ મુગટાદિક ભૂષણ કહેવાયે,

પણ કંચનની કંચનતા ન જાયે—સાહિબાં (૬)
લક્તાની કરણી દોષ ન તુમને,

અઘટિત કેહવું અનુક્ત તે અમને—સાહિબાં
લોપાયે નહિ તું કોઈથી સ્વામી,

મોહનવિજય કહે શિરનામી—સાહિબાં (૭)

ક

(૪૪૨) (૧૯-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(ઘોડી તો આઈ ચારા દેશમાં—એ દેશો.)

શીતલજિનવર સેવના, સાહેબજી,

શીતલ જિમ શશી^૧ ખિંબ હો

સસનેહી ! મૂરતિ માહરે મન વસી સાં

સાપુરિ^૨ખાંશું ગોઠડી, સાં મોટો તે આલાલુંબ હો સં (૧)

ખીણ એક મુજને નવિ વીસરે—સાં

તુમ ગુણ પરમ અનંત હો—સં

દેવ અવરને રયું કરૂં, સાં ભેટ થઈ ભગવંત હો—સં (૨)

તુમે છો મુગટ ત્રિહું લોકના, સાં

હું તુમ પગની ખેહ^૩ હો—સં

તુમ છો સઘન રૂતુ મેહુલો, સાં

હું પચ્છિમ દિશિ ત્રેહ હો—સં (૩)

નિરાગી પ્રભુ રીઝવું સાં તે ગુણ નહિ મુજ માંહિ હો—સં

ગુરૂ^૫ ગુરૂતા^૬ સાંહમું જુઓ, સાં

ગુરૂતા તે મૂકે નાંહિ હો સં (૪)

મોટાસેતીજીખરોખરી, સાં સેવક કીણુ—વિધ પાય હો—સં

આસંગો કિમ કીજીયે, સાં

તિહાં રહિ આ લુભાય હો—સં (૫)

જગગુરુ કરૂણા કીજીયે, સાં

ન લખ્યો આભાર વિચાર હો સં

મુજને રાજ ! નિવાજશો, સાં

તો કુણુ વારણુહાર હો—સં (૬)

ઓળગ અનુભવ ભાવથી, સાં

જાણો જાણુ સુજાણુ હો—સં

મોહન કહે કવિ રૂપનો, સાં

જિનજી ! જીવનપ્રાણુ હો—સં (૭)

卐

(૪૪૩) (૧૯-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ—જિન સ્તવન

(કંકણની દેશી)

શ્રેયાંસ—જિન સુણો સાહેબા રે,

જિનજી ! દાસ તણી અરદાસ—દિલડે વસી રહ્યો
દૂર રહ્યાં જાણુ નહિ રે; પ્રભુ તુમારે પાસ—દિલડે (૧)
હારે ! મૃગને જ્યુ મધુર આલાપ,^૧ દિલં

મોરમે પીંછ કલાપ; દિલં

જળ થળ મહિયલ જોવતાં રે, જિં

ચિંતામણિ ચઢ્યો હાથ; દિલં

ઉણમર શી હવે માહરે રે, જિં

નિરખ્યો નયણે નાથ. દિલ૦ (૨)

ચરણે તેહને વિલગિયે^૩ રે, જિં જોહથી સીઝે કામ; દિલ૦

ફાકટ શું ફેરો તિહાં રે જિં

પૂછે નહિ પિણુ નામ—દિલ૦ (૩)

ફૂટો કલિયુગ છોડીને રે, જિં આપ રહ્યા એકાંત—દિલ૦

આપોપુ^૪ રાખે ઘણા રે, જિં

પરપરાખે તે સંત—દિલ૦ (૪)

દેવ ઘણા મેં દેખિયા રે, જિં આડંબર પટરાય—દિલ૦

નિગય^૬ નહિ પણ સોડથી^૭ રે, જિં

આઘા પસારે થાય—દિલ૦ (૫)

સેવકને જો નિવાળ્યે^૮ રે, જિં તો તિહાં શ્યાને^૯ જાય—દિલ૦

નિપટ^{૧૦} નિરાગી હોવતાં રે, જિં

સ્વામીપણું કિમ થાય—દિલ૦ (૬)

મેં તો તુજને આદર્યો રે, જિં

ભાવે^{૧૧} તું જાણુ મ જાણુ—દિલ૦

રૂપવિજય કવિરાયનો રે, જિં

મોહન વચન પ્રમાણુ—દિલ૦ (૭)

卐

(૪૪૪) (૧૯-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(ચુનડી તો ભીજે હો સાહિબાણ! પ્રેમની-એ દેશી.)

પ્રભુજીયું લાગી હો પૂરણ પ્રીતડી, જીવન પ્રાણુ આધાર

ગિર્યા જિનજી હો રાજ, સાહેબ સુણજ્યો હો માહરી વિનંતી

દરિશણ દેખ્યો દિલભરી રયામજી,

અહો ! જયગુરુ સિરદાર—સાહિબ૦ (૧)

ચાહીને દીજે હો ચરણોની ચાકરી,

ધો અનુભવ અમ સાજ; ગિરૂઆ૦
ઇમ નવિ કીજે હો સાહેબાજી ! સાંભળો,

કાંઈ સેવકને શિવરાજ—ગિરૂઆ૦ સાહિબ૦ (૨)
ચૂપશ્યુ^૧ છાના હો સાહીબા ન બેસીયે,

કોઈ શોભા ન લહેશ્યો કોઈ—ગિ૦
દાસ ઉધારો હો સાહેબાજી ! આપણો,

જ્યું હોવે સુજશ સવાય—ગિ૦ સા૦ (૩)
અરૂણ^૨ જો ઉગે હો સાહેબાજી અંબરે^૩,

નાસે તિમિર^૪ અંધાર—ગિ૦
અવર દેવ હો સાહિબજી કિંકરા,

મિલિયો તું દેવ મુને સાર—ગિ૦ સા૦ (૪)
અવર ન ચાહ હો સાહિબાજી તુમ છતે,

જિમ ચાતુક જલધાર—ગિ૦
ખટપટ^૫ ભીનો હો સાહેબાજી પ્રેમશ્યું,

તિમ હું હૃદય મઝાર—ગિ૦ સા૦ (૫)
સાતરાજને હો સાહિબાજી અંતે જઈ વસ્યા,

શું કરિયેં તુમ પ્રીત—ગિ૦
નિપટ નિરાગી હો જિનવર તું સહી,

એ તુમ ખોટી રીત—ગિ૦ સા૦ (૬)
દિલની જે વાતાં હો કિણુને દાખવું,

શ્રી વાસુપૂજ્ય જિનરાય—ગિ૦

ખીણ એક આવી હોઃ પડેજ સાંભળો,
કાંઈ મોહન આવે દાયકા—ગિં સાં. (૭)

卐

(૪૪૫) (૧૯-૧૩) શ્રી વિમલનાથ—જિન સ્તવન
(તેતરીયાભાઈ તેતરીયા—એ દેશી.)

વિમલજિણુંદશું જ્ઞાનવિનોદી, મુખ્ય છળિ શશી અવીહિલેંજ
સુરવર નિરખી રૂપ અનોપમ, હજીયે નિમેષ ન મેળેજ વિં
વિજ્ઞ વરાહ થઈ ધરે વસુધા, એહવું કોઈક કહે છે જ
તો વરાહ લાંછન મિશેં પ્રભુને, ચરણે શરણ રહે છે જ વિં
લીલા અક્ષય લલિત પુરૂષોત્તમ, સિદ્ધિ વધુ રસ ભીનોજ
વેધક સ્વામીથી મિલવું સોહિલું, જે કોઈ ટાળે કીનોજ
—વિમલં (૩)

પ્રસન્ન થઈ જગનાથ પધાર્યા, મનમંદિર મુજ સુધર્યોજ
હું નટ નવલક વિવિધ ગતિ બાણું,
ખીણ એક તો લ્યો મુજરોજ—વિમલં (૪)

ચોરાશીલખ વેષ હું આણું, કર્મ પ્રતીત પ્રમાણેજ
જે અનુભવ-દાન ગમે તો, ના રૂચે તો કહો મ આણેજ
—વિમલં (૫)

જે પ્રભુલક્ષિત વિમુખ નર જગમેં, તે જમ ભૂલ્યો ભટકેજ
સંગતે તેહ ન વિગતે લહીયેં, પૂજાદિકથી ચિટકેજ વિં
કીજે પ્રસાદ ઉચિત ઠકુરાઈ. સ્વામી ! અખય ખજનોજ
રૂપ-વિબુધનો મોહન પલણે, સેવક વિનતિ માનોજ વિં

卐

(૪૪૬) (૧૯-૧૪ [અ]) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
(વીર મુણા મોરી વિનતી—એ દેશી.)

અનંતજિણુંદસ્યું વિનતિ, મેં તો કીધી હો ત્રિકરણથી^૧આજ
મિલતાં નિજ સાહેબ ભણી, કુણ આણે હો મૂરખ મન લાજ

—અનંત° (૧)

મુખ-પંકજ^૨ મન-મધુકર^૩, રહ્યા લુપ્ધા હો ગુણુજાને લીણ
હરિ-હર આવળ^૪-ફૂલ જ્યોં,

તે દેખ્યાં હો કિમ ચિત હોવે પ્રીણ^૫—અનંત° (૨)

ભવ^૬ ફરીયો દરીયો^૭ તર્યો,

પણ કોઈ હો અણુસરીઓ^૮ ન દ્રીપ^૯
હવે મન-પ્રવહણ માહરું, તુમ પદ ભેટે હો મેં રાખ્યું છીપ^{૧૦}

—અનંત° (૩)

અંતરજામી મિલ્યે થકે, ફહે^{૧૧}માહરોહો સહી કરીને લાગ
હવે વહિ^{૧૨}જવા તણી, નથી પ્રભુજી હો કોઈ ઇલાં લાગ

—અનંત (૪)

પદલવ^{૧૩}ગ્રહિ રહ^{૧૪}લેયશું, નહી મેળો હો જ્યારે તુમે મીટ
આતમ^{૧૫}અંખરે જો થઈ, કીમ ઉવટે હો કરારી છીંટ—અ.
નાયક નિજ નિવાજ્યે, હવે લાજ્યે હો કરતા રસલૂટ
અધ્યાતમ પદ આપવા, કાંઈ નહી પડે હો ખજાને ખૂટ—અ.
જિમ તુમે તર્યા તિમ તારજ્યો, શું બેસે હો તુમને કાંઈ દામ!
નહી તારો તો મુજને, તો કિમ તુમ હો તારક કહેસ્યો નામ!

—અનંત° (૭)

હું તો જિન રૂપસ્થથી^{૧૬}, રહું હોઈ હો અહનિશ અતુફળ

ચરણ તણ જઈયેં કીહાં ? છે માહરી હો વાતલડીનો મૂલ
—અનંતં (૮)

અઠાપદ^{૧૦}પદ મ કરે, અન્ય તીરથ હો જાશે જિમ હેડ
મોહન કહે કવિ-રૂપનો, વિના ઉપશમ હો નવિ મૂકું કેડ
—અનંતં (૯)

卐

(૪૪૬)(૧૯-૧૪[આ]) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(આદિ પુરૂષ એ આદ્ય-એ દેશી.)

અનંત-જિણુંદ ! અવધારીયેં, સેવકની અરદાસ^૧—જિનજી
અનંત અનંત ગુણુ તુમતણા, સાંભરે શ્વાસોશ્વાસ—જિં અં
સુરમણિ-સમ તુમ સેવના, પામીયેં પુણ્ય-પંડૂરર—જિનં
કિમ પ્રમાદ તણે વશે, મુકું અધખિણુ દૂર ?—જિં અં (૨)
ભગતિ જુગતિ મનમેં વસો, મનરંજન મહારાજ—જિનજી
સેવકની તુમને અછે, ખાંદ્ય ગ્રહ્યાની લાજ—જિં અં (૩)
શ્યું મીઠા^૩ ધીઠા^૪ દિયેં, તેહનો નહિ હું દાસ—જિન-
સાથે સેવક સંભવી^૫, કીજે જ્ઞાન પ્રકાશ—જિં અં (૪)
જાણુને શ્યું કહેવું ધણું ? એક વચન મેલાપ—જિનં
મોહન કહે કવિ-રૂપનો, ભકિત મધુર જિમ દ્રાખ—જિં અં

卐

(૪૪૭) (૧૯-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(હારે મારે જોખનીયાનો લટકો દહાડા ચાર જો—એ દેશી)
હારે ! મારે ! ધર્મ જિણુંદશ્યું લાગી પૂરણુ પ્રીત જો,
જીવડહો લલચાણો જિનજીની ઓળગે^૧ રે જો

હાંરે ! મુને થાશે કોઈક સમે પ્રભુ સુપ્રસન્ન ને;
વાતડલી માહારી રે સવિ થાશે વગેરેર લો૦ (૧)

હાંરે ! પ્રભુ ! દુરજનનો લંલેરયો માહારો નાથને,
ઓળવશે નહીં ક્યારે કીધી ચાકરી રે લો
હાંરે ! મારા સ્વામી સરખો કુણુ છે ? દુનિયાં માંહિ ને,
જઈયેં રે જીમ તેહને ઘર આશ્યા કરી રે લો૦ (૨)

હાંરે ! જસ સેવાસેંતી^૩ સ્વારથની નહી સિદ્ધ ને,
ઠાલીરે^૪ શી કરવી તેહથી ગોઠડી^૫ રે લો
હાંરે ! કાંઈ જૂઠું ખાય તે મીઠાઈને માટે ને,
કાંઈ રે ! પરમારથ વિણુ નહી પ્રીતડી રે લો૦ (૩)

હાંરે ! મારે ! અંતરજામી જીવનપ્રાણ-આધાર ને,
વાયો રે નવિ જાણ્યો કળિયુગ-વાયરો રે લો
હાંરે ! મારે ! લાયક નાયક ભગતવછલ ભગવંત ને,
વાડુ રે શુણુ કેરો સાહિબ સાયડુ રે લો૦ (૪)
હાંરે ! મારે ! લાગી મુજને તાહરી માયા^૬ જોર^૭ ને,
અળગા રે રહ્યાથી હોય ઓસંગજો^૮ લો
હાંરે ! કુણુ જાણે અંતરગતની ? વિણુ મહારાજ ને,
હેજેરે હસી જોલો છાંડી આમલો^૯ રે લો૦ (૫)

હાંરે ! તારે મુખને મટકે અટકયું માહરૂં મન ને,
આંખડલી અણીયાળી કામણુગારીઆ રે લો
હાંરે ! મારાં નયણાં લંપટ જોવે ખીણ ખીણ તુજ ને,
રાતા^{૧૦} રે પ્રભુ^{૧૧}-રૂપે રહે વારીઆં રે લો૦ (૬)
હાંરે ! પ્રભુ અળગા^{૧૨} તો પણ જાણુજ્યો કરીને હજૂર ને,

તાહરીરે બલીહારી હું જાઉં વારણે^{૧૨} રે લો
હારે ! કવિ રૂપ-વિબુધનો મોહન કરે અરદાસ જો;
ગિરિઆથી મન આણી ઉલટ અતિ ઘણે રે લો ૦ (૭)

ક્ર

(૪૪૮) (૧૯-૧૬[અ]) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન
(ઈણે સરવરીઆરી પાળ-એ દેશી)

સોળમા શ્રી જિનરાજ ઓળગ^૧સુણો અમ-તણી—લલના ૦
ભગતથી એવડી કેમ કરો છો ? ભોળામણી—લલના ૦
ચરણે વળગ્યો જેહ આવીને થઈ ખરો—લલના ૦
નિપટર જ તેહથી કોણ રાખે ? રસ આંતરો—લ ૦ (૧)
મેં તુજ કારણ સ્વામી ! ઉવેખ્યા સુર ઘણા—લલના ૦
માહરી દિશાથી મેં તો ન રાખી કાંઈ મણા^૩—લલના ૦
તો તુમે તુજથી કેમ અપુઠાજ થઈ રહો—લલના ૦
ચૂક^૫ હોવે જો કોય સુખે મુખથી કહો—લલના ૦ (૨)
તુજથી અવર ન કોય અધિક જગતી તણે—લલના ૦
જેહથી ચિત્તની વૃત્તિ એકાંગી જઈ મળે—લલના ૦
દીજે દરશન વાર ઘણી ન લગાવીએ—લલના ૦
વાતલડી અતિ મીઠી તે કિમ વિરમાવીએ ? લલના ૦ (૩)
તું જો જળ તો હું કમળ, કમળ તો હું વાસના^૬—લ ૦
વાસના તો હું ભમર ન ચૂકું આસના^૭—લલના ૦
તું છોડે પણ હું કેમ છોડું ? તુજ ભણી—લલના ૦
લોકોત્તર કોઈ પ્રીત આવી તુજથી બની—લલના ૦ (૪)
ધુરથી^૮ શ્યાને સમક્ષિત દઈને ભોળગ્યો—લલના ૦

ખોટે હવે કિમ જાઉં દિલાસે ઓળખ્યો—લલનાં
 જાણી ખાસો દાસ, વિમાસો છો ? કિશું—લલનાં
 અમે પણ ખિજમતમાંહિ ખોટા કિમ થાયશ્યું ?—લ. (૫)
 બીજી ખોટી વાત અમે રાચું નહીં—લલનાં
 મેં તુજ આગળ માહારા મનવાળી કહીં—લલનાં
 પૂરણ રાખો પ્રેમ વિમાસો શું ? તમે—લલનાં
 અવસર લહી એકાંત વિનવીએ છીએ અમે—લલનાં (૬)
 અંતરજામી સ્વામી અચિરા-નંદના—લલનાં
 શાંતિકરણ શ્રીશાંતિજી માનજ્યો વંદના—લલનાં
 તુજ સ્તવનાથી તન-મન આણુંદ ઉપન્યો—લલનાં
 કહે મોહન મનરંગ પંડિત કવિ-રૂપનો—લલનાં (૭)

ક

(૪૪૮)(૧૯-૧૬[આ]) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(નંદ સલૂણા નંદના રે લોલ—એ દેશી)

શાંતિજિજ્જુંદ સોહામણા રે—જેજે,

સોળમા જિનરાય—મોરા સાહિબા રે

ઠકુરાઈ ત્રિહું લોકની રે—જેજે,

સેવે સુર નર પાય—મોરાં શાંતિં (૧)

મુખ શારદ કો ચંદલો રે—જેજે,

હસત^૧ લલિત^૨ નિશદ્દીશ—મોરાં

આંખડી અમીઅઝ કચોલડી^૪ રે—જેજે,

પૂરવે સકળ જગીશ—મોરાં શાંતિં (૨)

આંગી અનોપમ હેમની^૫ રે—જેજે,

ઝગમગ વિવિધ જડાવ—મોરાં

દેખી મૂરત સુંદર રે—જેજે,

લજે અનિમિષતા^૬ લાવ—મોરાં શાંતિં (૩)

છત્રત્રય શિર શોભતા રે—જેજે,

મહિમાનો અવતંસ—મોરાં

અનુઆળ્યો તીરથ આપણું રે—જેજે

વિશ્વસેન-નૃપનો વંશ—મોરાં શાંતિં (૪)

અકળ^૭-કળા જિનજીવણી રે—જેજે,

મનોહર રૂપ અમિત—મોરાં

શીતલપૂરે શોભતા રે—જેજે,

લગતવછલ લગવંત—મોરાં શાંતિં (૫)

કેવલનાણુ-દિવાકર રે—જેજે, સમકિત-ગુણભંડાર—મોરાં

પારેવો તેં ઊગારીઓ રે—જેજે, એમ અનેક ઉપગાર

—મોરાં શાંતિં (૬)

હું બલિહારી તાહરી રે—જેજે, જિન તુમે દેવાધિદેવ—મોરાં

મોહન કહે કવિ રૂપનો રે—જેજે, લવોલવ દેજે સેવ

—મોરાં શાંતિં (૭)

❧

(૪૪૮)(૧૯-૧૬[૬]) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ સારંગ)

શાંતિજિણુંદ મહારાજ-જગતગુરૂ! શાંતિજિણુંદ મહારાજ

અચિરાનંદન લવિમનરંજન, ગુણનિધિ ગરીબનિવાજ

—જગતં (૧)

ગર્ભ થકી જિણે ઇતિ નિવારી, હરખિત સુર નર કોડી

જનમ થયે એસઠ ઇદ્રાદિક, પદ પ્રણુમે કર જોડી—જગતં

મૃગલંછન લવિક તુષ (દુઃખ) ગંજન કંચનવાન શરીર
 પંચમનાણી પંચમ ચક્રી, સોળસમો જિન ધીર—જગત૦
 રતનજડિત ભૂષણ અતિસુંદર, આંગી અંગી ઉદાર
 અતિ ઉછરંગ ભગતિ નૌતન^૨ ગતી, ઉપશમ રસ દાતાર
 —જગત૦ (૪)

કરૂણાનિધિ ભગવાન કૃપાકર, અનુભવ ઉદિત^૩ આવાસ^૪
 રૂપ-વિબુધનો મોહન પલણે, દીજે જ્ઞાન-વિલાસ—જગત૦

ક

(૪૪૯) (૧૯-૧૭[અ]): શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
 (ચંદનરી કરકી લલી—એ દેશી.)

કુંથુ-જિણુંદ કરૂણા કરો, જાણી પોતાનો દાસ-સાહિબા મોરા,
 શું જાણી અળગા રહ્યા ? જાણ્યું કે આવશે પાસ—સાહિબા૦
 અજબ રંગીલા ખ્યારા, અકળ^૧ અલક્ષી^૨ ન્યારા,

પરમ સસનેહી માહરી વિનતિ (૧)

અંતરજામી વાલ્હા, જોવો મીટ^૩ મિલાય; સાહિબા૦
 ખિણુ મ હસો ખિણુમાં હસો, ઇમ પ્રીત નિવાહો કિમ થાય
 —સાહિબા૦ પરમ૦ (૨)

રૂપી હોવો તો પાલવજાહૂં, અ-રૂપીને શું કહેવાય—સાહિબા૦
 કાન માંડ્યા વિના વારતા, કહોનેજી કેમ બકાય ? સા૦ ૫૦
 દેવ ઘણા દુનીઆમાં અછે, પણ દિલમેજો નવિ થાય—સાહિબા૦
 જિણુ ગામે જાવું નહિ, તે વાટ કહો શું પૂછાય ? સા૦ ૫૦
 મુજ મન અંતર-મુહૂર્તનો, મેં અહ્યા અપળતા દાવ—સાહિબા૦
 પ્રીતિસમે તો જુઉં કહો, એ શો સ્વામી-સ્વભાવ ? સા૦ ૫૦
 અંતર શો ? મળિયાં પછે, નવિ મળિયો પ્રભુ મૂળ—સાહિબા૦

કુમયા^૫ કિમ કરવી ઘટે, જે થયો નિજ અનુકૂલ

—સાહિબ૦ પરમ૦ (૧)

જાગી હવે અનુભવ દિશા, લાગી પ્રભુ શું પ્રીત—સાહિબ૦
રૂપવિજય કવિરાયનો, કહે મોહન રસ-રીત—સા૦ ૫૦

卐

(૪૪૯)(૧૯-૧૭[આ]) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
(જાદવપતિ તોરણ આઘ્યા—એ દેશી.)

મુજ અરજ સુણો મુજ ખ્યારા !

સાચી ભગતિથી કિમ રહો ન્યારા ?

સનેહી મોરા, કુંથુજિણુંદ ! કરો કરૂણા (૧)

હું તો તુમ દરિશણનો અરથી^૧,

ઘટે કિમ કરી શકે કરથી રે—સનેહી૦

થઈ ગિરૂઆ એમ જે વિમાશો,

તે તો મુજને હો અછે તમાસો રે—સનેહી૦ (૨)

લલયાવીને જે કિજે કિમ દાસને ચિત પતીજે રે—સનેહી૦

પદ મોટે કહાવો મોટા, જિણુ, તિણુ વાતેં ન હુઓ ખોટા રે

—સનેહી૦ (૩)

મુજ ભાવમહેલમેં આવો, ઉપશમ-રસ-ખ્યાલો ચખાવો રે સ૦

સેવકનો તો મન રીઝે, જો સેવકનું કારજ સીઝે^૨ રે—સનેહી૦

મનમેળુ થઈ મન મેળો, ગ્રહે આવી મગ^૩અવહેલો^૪ રે સ૦

તુમે જાણો છો એ કરૂં લીલા, પણ^૫અરથી સરદહે કરી સીલા રે

—સનેહી૦ (૫)

પ્રભુ ચરણસરોરૂહ લેહવું, ફળ પ્રાપ્તી^૧-લેહણું લેવું રે સં
કવિ રૂપ-વિષુધ જયકારી, કહે મોહન જિન બલિહારી સં

ક્ર

(૪૫૦) (૧૯-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
(ભટ્ટાચાર્યની-દેશી.)

અરનાથજી અ-વિનાશી હો, સુવિલાસી ખાસી^૧ ચાકરી;
કાંઈ ચાહું અમે નિશદીશ

અંતરાયને રાગે હો અણુરાગે કીણુપરે કીજીયે;

કાંઈ શુભભાવે સુજગીશ—અરં (૧)

સિદ્ધસ્વરૂપી સ્વામી હો ગુણધામી અલખ^૨ અગોચર^૩;

કાંઈ દીઠા વિણ દિદાર^૪

કેમ પતીજે કીજે હો કેમ લીજે ફળ સેવા તણું,

કાંઈ દીસે ન પ્રાણુઆધાર—અરં (૨)

સાન વિના કુણ પેખે હો સંખેયે સૂત્રે સાંભળ્યો,

કાંઈ અથવા પ્રતિમા રૂપ

સાગેપ જો સંપેખું હો પ્રભુ દેખું દિલભર લોચણે;

કાંઈ તો મનપહું^૫ ચૂપ અરં (૩)

જગનાયક જિનરાયા હો મન લાયા સુજ આવી મળ્યા;

કાંઈ મહિર કરી મહારાજ

સેવક તો સસનેહી હો નિસનેહી પ્રભુ કિમ કીજીયે ?

કાંઈ ઇસડીઈ^૬ વહીયે રે લાજ—અરં (૪)

ભક્તિ-ગુણે ભરમાવી હો સમજાવી પ્રભુજીને ભોળવી;

કાંઈ રાખું હૃદય મઝાર

તો કહેજો શ્યાખાશી હો પ્રભુ ! ભાસી જાણી સેવના,
 કાંઈ એ અમચો^૮ એક તાર—અર૦ (૫)
 પાણીનીરને મેલે હો કિણ ખેલે એકંત હોયે રહું;
 કાંઈ નહિ રે મિલણનો જોગ
 જો પ્રભુ દેખું નયણે હો કહી વયણાં સમજવું સહી;
 કાંઈ તે ન મિલે સંજોગ—અર૦ (૬)
 મનેમેળુ કિમ રીજે હો શ્યું કીજે અંતરાય એવડો,
 કાંઈ નિપટ^૯ નહેળ^{૧૦} નાથ
 સાતરાજને અંતે હો કિણ પાખે તે આવીને મિલું ?
 કાંઈ વિકટ^{૧૧} તુમારોજ સાથ—અર૦ (૭)
 ઓળગ^{૧૨} એ અનુલવની હો મુજ મનની વાતો સાંભળી,
 કાંઈ કીજે આજ નિવાજ
 રૂપ-વિબુધનો મોહન હો મનમોહન સાંભળી વિનતિ,
 કાંઈ દીજે શીવપુર રાજ—અર૦ (૮)

卐

(૪૫૧) (૧૯-૧૯) શ્રી મલિનાથ-જિન સ્તવન

(થારા મોહ લાઉ—એ દેશી)

સુગુરુ સુણી ઉપદેશ, ધ્યાયો દિલમેં ધરી હો લાલ-ધ્યા૦
 કીધી ભગતિ અનંત, ચવીર ચવી ચાતુરી હો લાલ, ચવી૦
 સેવ્યો રે વિસવાવીશ, ઉલટ ધરી ઉલસ્યો હો લાલ-ઉ૦
 દીઠો નવિ દિદાર, કાન કિણહી લગ્યો હો લાલ-કાન૦(૧)
 પરમેસર શું પ્રીત, કહો કીમ કીજ્યેં હો લાલ—કહો૦
 નિમેષ^૨ ન મેળે મીટ,^૩ દોષ કીણુ દીજ્યે હો લાલ-દોષ૦

કોણ કરે તકસીર,^૪ સેવામાં સાહીબા હો લાલ—સેવાં
 કીજે ન છોકરવાદ, ભગત ભરમાયવા હો લાલ—ભગતં
 જાણ્યું તમારું જાણુ, પુરુષના પારખો હો લાલ—પુરુષં
 સુગુણ—નિગુણનો રાહ,^૫ કર્યો શ્યું સારીખો લાલ—કર્યોં
 દીધો દીલાસો દીન—દયાળ કહાવશે હો લાલ—દયાળં
 કર્ણા—રસભંડાર, બિરૂદ કેમ પાળશ્યો ? હો લાલ—બિં(૩)
 શ્યું નિવસ્યા તુમે સિદ્ધ, સેવકને અવગણી હો લાલ—સેં
 દાખો અવિહત પ્રીત, જાવા ઘો ભોળામણી હો લાલ—જાં
 જો કોઈ રાખે રાગ, નિરાગ મ રાખીએ હો લાલ—નિં
 ગુણ—અવગુણની વાત, કહી પ્રભુ ! ભાખીએ હો—કદીં
 અમચા દોષ હજાર, તિકે^૬ મત ભાળજ્યો હો લાલ—તિકેં
 તુમે છો ચતુર સુજાણ, પ્રીતમ ગુણ પાળજ્યો હો—પ્રીં
 મદ્દિનાથ મહારાજ, મ રાખો અંતરો હો—મં
 ઘો દરિશણ દિલધાર, મિટે જ્યું આંતરો હો—મિટેં(૫)
 મનમંદિર મહારાજ, વિરાજે દિલ મળી હો—વિરાજેં
 ચંદ્રાતપ^૭ જિકા કમળ,^૮ હૃદય વિકસે કળી હો—હૃદયં
 કવિ રૂપ—વિખુધ સુપસાય, કરો અમ રંગરળી હો—કરોં
 કહે મોહન કવિરાય સક્ષળ આશા ફળી હો—સક્ષળં

卐

(૪૫૨) (૧૯-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન
 (હો પીઠ પંખીડા—એ દેશી)

હો ! પ્રભુ ! મુજ ખ્યારા ન્યારા થયા કેઈ રીત જો,
 ઓળગુઆને^૧ આળાહુ'બન^૨ તાહરો રે લો

- હો ! પ્રભુ૦ ભકત-વછલ ભગવંત જો,
આય વસો મનમંદિર સાહિબ માહરે રે લો૦ (૧)
- હો ! પ્રભુ૦ ખીણ ન વીસાડું તુજ જો,
ત'ખોલીના^૩ પત્રતણી પરે ફેરતો રે લો
- હો ! પ્રભુ૦ લાગી મુને માયા^૩ જોર^૪ જો,
દિણ્યરવાસી સુસાહિબ તુમને હેરતો રે લો૦ (૨)
- હો ! પ્રભુ૦ તું નિસનેહી જિનરાય જો,
એકપખી પ્રીતલડી કીણપરે રાખીયે રે લો
- હો ! પ્રભુ૦ અંતરગતની મહારાજ જો,
વાતલડી વિણ સાહિબ કહેને દાખીયેં રે ? લો૦ (૩)
- હો પ્રભુ૦ અલખ-રૂપ થઈ આપ જો,
જાય વસ્યો શિવમંદિર માંહે તું જઈરે લો
- હો ! પ્રભુ૦ લાધ્યો તુમારો લેહ જો,
સૂત્ર-સિદ્ધાંત ગતિને સાહિબ તુમ લહીરે લો૦ (૪)
- હો ! પ્રભુ૦ જગજીવન જિનરાય જો,
મુનિસુવત જિન મુજરો માનજ્યો માહરો રે લો
- હો ! પ્રભુ૦ પય પ્રણમી જિનરાય જો,
ભવભવ શરણું સાહિબ ! સ્વામી ! તાહડું રે લો૦ (૫)
- હો ! પ્રભુ૦ રાખશું હૃદય મઝાર જો,
આપો શામળીયા ! ઘો પદવી તાહરી રે લો,
- હો ! પ્રભુ૦ રૂપવિજયને શિષ જો,
મોહનને મન લાગી માયા તાહરી રે લો૦ (૬)

(૪૫૩) (૧૯-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(આસણુરાં ચોગી-એ દેશી)

આજ નમિનાથ રાજને કહીયેં,

મીઠે વચન પ્રભુ-મન લહીયેં રે-સુખકારી સાહેબજી ?
પ્રભુ છે નિપટ-નિસનેહી નગીના,

તો હિયડે છું સેવક આધીના રે—સુખ૦ (૧)
સુનિજર^૧ કરશે તો વરશે વડાઈ,

સુકહીશેં પ્રભુને લડાઈ રે—સુખ૦
તુમે અમને કરશ્યો મોટા,

કુણ કહેશે પ્રભુ ! તુમને ખોટા રે—સુખ૦ (૨)
નિશંક થઈ શુભ વચનો કહેશ્યો,

તો જગ શોભા અધિકી લહશ્યો રે—સુખ૦
અમે તો રહ્યા છું તુમમને રાચી,

રખે આપ રહો મત ખાંચી રે—સુખ૦ (૩)
અમહે તો કિશું અંતર નવિ રાખું,

જે હોવે હૃદયેં તે કહી દાખું રે—સુખ૦
ગુણીજન આગળ ગુણ કહેવાયેં,

જેવારે પ્રીત પ્રમાણે થાય રે—સુખ૦ (૪)
વિષધર^૨ ઈશ^૩ હૃદયેં લપટાણો,

તેહવો અમને મળ્યો છે ટાણો રે—સુખ૦
નિરવહેશ્યો જે પ્રીત અમારી,

કલિમાં^૫ કીરતિ થાશ્યેં તમારી રે—સુખ૦ (૫)
ધૂતાઈ ચિતડે નવિ ધરશ્યો,

કાંઈ અવળો વિચાર ન કરશ્યો રે—સુખ૦

જિમ તિમ જાણી સેવક જાણેજ્યો,
 અવસર લહી સુધ^૬ લહેજ્યો રે—સુખ૦ (૬)
 આસંગે^૭ કહીએ છે તુમને,
 પ્રભુ ! દીજે દિલાસા અમને રે—સુખ૦
 મોહનચિજ્ય સદા મન રંગે,
 ચિત લાગ્યો પ્રભુને સંગેરે—સુખ૦ (૭)

ક

(૪૫૪) (૧૯-૨૨ [અ]) શ્રી નેમનાથ-જિન સ્તવન

(દક્ષણ દોહીલો હો રાજ-એ દેશી)

કાં રથ વાજો ! હો રાજ, સાહસું નિહાજો ! હો ! રાજ,
 પ્રીત સાંભજો રે, વાહલા ! યદુકુળ સેહરા^૧,
 જીવન મીઠા હો ! રાજ ? મત હોજો ધીઠા હો ! રાજ ?
 દીઠા અલજે^૨ રે, વાહલા ! નિવહો નેહરા^૩ (૧)
 નવ ભવ લગ્ન^૪ હો ! રાજ ? તિહાં શી લગ્ન હો ! રાજ ?
 તજત લગ્નરે, કંસે^૫ રણકા^૬ વાજ્યા^૭
 શિવાદેવી-જાયા હો ! રાજ, માની લ્યો ! માયા હો ! રાજ ?
 કિમહીક પાયા રે, વાહલા ! મધુકર રાજ્યા^૮ (૨)
 સુણી હરિણીનો હો ! રાજ ? વચન કામિનીના હો ! રાજ ?
 સહી તો ખીહનારે, વાહલા ! આઘા આવતાં
 કુરંગ કહાણા હો ? રાજ, ચૂકે ટાણા હો ! રાજ,
 જાણો વાહલા રે, દેખી વર્ગ વરંગનો (૩)
 વિણ ગુન્હે અટકી હો ! રાજ ? છોડો માં ! છટકી હો ! રાજ,
 કટકી^૯ ન કીજે રે, વાહલા ! કીડી ઉપરે,

રોષ નિવારો ! હો ! રાજ, મહેલ પધારો હો ! રાજ,
 કાંઈ વિચારો રે, વાહલા ! ડાહ્યું-ભમણું (૪)
 એસી હાંસી હો ? રાજ, હોએ વિકાસી હો ! રાજ,
 જુઓ વિમાસીરે, અતિહી રોષ ન કીજીયે,
 આ ચિત્રશાળી હો ! રાજ, સેજ સુઆળી હો ! રાજ,
 વાત હેતાળી રે, વહાલા ! મહારસ પીજીયેં (૫)
 મુગતિ વનિતા હો ! રાજ, સામાન્ય વનિતા હો ! રાજ,
 તજ પરિણીતારે, વાહલા ! કાં તુમે આદરો,
 તુમને જે ભાવે હો ! રાજ, કુણ સમજાવે ? હો ! રાજ,
 કિમ કરી આવે રે ? તાણ્યો^૧ કુંજર^૨ પાધરો (૬)
 વચને ન ભીનો હો ! રાજ, નેમ-નગીનો હો ! રાજ,
 પરમ ખજનો રે, વાહલા ! નાણ અનુપનો^૩,
 વ્રત શવિ સ્વામી હો ! રાજ, રાજુલ પામી હો ! રાજ,
 કહે હિતકામી રે, મોહન બુધ રૂપનો (૭)

卐

(૪૫૪) (૧૯-૨૨[આ]) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(અંબરીઓને ગાજે હો ભટિયાણીરાણી ચુએ એ-દેશી)

રાજુલ કહે રથવાળો ! હો, નણદીરા વીરા ! હઠ તજે,
 કાંઈ પાળો પૂરવ-પ્રીત, મૂકો કિમ વિણ^૧—ગુનહે હો ?
 નણદીરા વીરા ! વિલપતાં, કાંઈ એ શી શીખ્યા રીત ?

રાજુલ (૧)

હું તો તુમ ચરણારી હો, નણદીરા વીરા ! મોજડી,
 કાંઈ સાંભળો ! આતમરામ, તો મુજને^૨ ઉવેજો હો,

નણદીરા વીરા ! શ્યા^૩ વતી, નહી એ સુગુણાંરો કામ-રાં
 પશુઆંને કરી કરુણા હો, નણદીરા વીરા ! મૂકીયા,
 તો મેં શી ચોરી કીધી, પશુઆંથી શ્યું હીણી હો !
 નણદીરા વીરા ! ત્રેવડી,^૪ જે મુજને વિછોડો દીધ-રાં (૩)
 એહવું જે મન જોડું હો, નણદીરા વીરા ! જે હતું,
 તો પાડી કાં નેહને ફંદ, ઉગજું તે નવી સુગએહો,
 નણદીરા વીરા ! મનડું, કાંઈ કોટિ મિજે જે ઈંદ્ર-રાં (૪)
 મેં તો કહો કિણ વાતેહો, નણદીરા વીરા ! દુહ્યા^૫ ?
 શ્યાને રાખો છો રોષ ? માહરે તો તુમ સાથે હો,
 નણદીરા વીરા !^૬ અલેહણું, તો કેહને દાણું રે દોષ ?-રાં (૫)
 તાંત^૭ ત્રુટ્યાની પરેહો, નણદીરા વીરા ! જોડીએ;
 કાંઈ કતુઆરીના^૮ જેમ, ઠેલીજે નહિ પાખે હો,
 નણદીરા વીરા ! વળગતાં, કાંઈ નેહ ન ચાલે એમ- રાં
 ઈમ કહેતી વ્રત લેતીહો, નણદીરા વીરા ? નેમજી
 કાંઈ શિવ પહિલે કીઆ વાસ, ધનધન તે જગમાંહે હો,
 નણદીરા વીરા ! પ્રીતડી, કાંઈ મોહન કહે શ્યાબાશ-રાં

卐

(૪૫૫) (૧૯-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(કાવુડો વેણુ વળવે રે કાલીનદીને કાંઠે એ-દેશી)

વામાનંદ હો ! પ્રાણુથકી હો ખ્યારા,

નાંહી કીજે હો નયણુથકી પિણુ ન્યારા;

પુરસાદાણી શામળ-વરણો, શુદ્ધ સમકિતને બાસે,

શુદ્ધ^૧ પુંજ જિણે કીધો તેહને, ઉજવળ વરણ પ્રકાશે—

વામા૦ (૧)

તુમ ચરણે વિષધરરપિણુ નિરવિષ,^{૩૬}શણે^{૩૭}થાએખિડોજી^{૩૮},
જોતા અમ શુદ્ધ સ્વભાવ કાં ન હુવે,

એહ અમે ગ્રહ્યા છો—વામા૦ (૨)

કમઠરાય મદ કિણુ ગિણુતિમાં, મોહ તણો મદ જોતો,
તાહરી શક્તી અનંતી આગળ, કેઈ કેઈ મર ગયા જોતાં—

વામા૦ (૩)

તેં જિમ તાર્યા તિમ કુણુ તારે? કુણુ તારક? કહું એહવો,
સાયરમાન^{૩૯} તે સાયર સરીખો,તિમ તું પિણુ તું જેહવો—

વામા૦ (૪)

કિમપિ ન જોસો કણુણાકર તે, પિણુ મુજ પ્રાપ્તિ અનંતી,
જોમ પડે કણુ કુંજર—મુખથી, કીડી બહુ ધનવંતી—વામા૦
એક આવે એક મોજાં પાવે, એક કરે ઓળગડી,

નિજ—ગુણુ—અનુભવ દેવા આગળ,

પડજે નહી તું જો ઘડી—વામા૦ (૬)

જેહવી તુમથી માહરી માયા, તેહવી તુમે પિણુ ધરજ્યો,
મોહનવિજય કહે કવિ રૂપનો, પરતક્ષ કણુણા કરજ્યો—વામા૦

卐

(૪૫૬) (૧૯-૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી—જિન સ્તવન

(પછઠાની-દેશી)

હલ્લ ભવ લહી દોહલો રે, કહો તરીયે કેણુ ઉપાય રે,
—પ્રભુજીને વિનવું રે.

સમક્ષિ સાચા^૨સાચવું^૩ રે, તે કરણી કિમ થાય રે? —પ્રભુ૦
અશુભ મોહ ને મેટીયે રે, કાંઈ શુભ પ્રભુને જાય રે—પ્રભુ૦
નિરાગે^૩ પ્રભુ ધ્યાઈયે રે, કાંઈ તો વિણ રાગ કહાય રે
—પ્રભુ૦ (૨)

નામ ધ્યાતા ને ધ્યાઈયે રે, કાંઈ પ્રેમ વિના નવિ તાન, પ્રભુ૦
મોહ—વિકાર જિહાં તિહાં રે, કાંઈ કીમ તરીયે? ગુણધામે રે
—પ્રભુ૦ (૩)

મોહ—બંધ જ બંધિઓ રે,
કાંઈ બંધ જિહાં નહીં સોય રે—પ્રભુ,
કર્મબંધન કીજીયે રે, કર્મબંધન ગયે જોય રે—પ્રભુ૦ (૪)
તેહમાંશો પાડ ચઢાવીયે રે? કાંઈ તુમે શ્રી મહારાજ રે—પ્રભુ.
વિણ કરણી ને તારશો રે, કાંઈ સાચા શ્રી જિનરાજ રે—પ્રભુ૦
પ્રેમ મગનની લાવના રે, કાંઈ લાવ તિહાં લવ નાસરે—પ્રભુ,
લાવ તિહાં ભગવંત છે રે, કાંઈ ઉદેશ્યે આતમ સારરે—પ્રભુ૦
પૂરણઘટા^૪અલ્યંતર ભરયો રે, કાંઈ અનુભવ અનુહાર^૫રે—પ્રભુ.
આતમ ધ્યાને ઓલખી રે, કાંઈ લહશ્યું^૬ લવનો પાર રે
—પ્રભુ૦ (૭)

વર્ક્ષમાન મુજ વિનતિ રે, કાંઈ માનને નિશદીશ રે—પ્રભુ૦
મોહન કહે મનમંદિર રે, કાંઈ વસીયો તું વિસવાવીશ રે
—પ્રભુ૦ (૮)

શ્રી મોહનવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થો

સ્તવન ૧૯-૧ (અ)

૧. મીઠા ઠપકા ૨. પ્રેમવાળા ૩. મોટાઈ ૪. ચાર
ગતિ રૂપ ૫. ગામમાં ૬. મોક્ષ ૭. લગ્ન જીવ
૮. ઉપકાર-એહસાન ૯. ઠાકોર ૧૦. સંકોચ

સ્તવન ૧૯-૧ (આ)

૧. પ્રગટ થઈ છે ૨. સ્નેહપૂર્વક અંતરના રાગથી
૩. જૂની ૪. અંદરની ૫. જ્યાં-ત્યાં ૬. દરેકની
જુદી જુદી બુદ્ધિએ ૭. નવ અને તેના પેટાનયની
કલ્પના ૮. જુદી જુદી રીતે

સ્તવન ૧૯-૨ (અ)

૧. સેવા ૨. લમરા ૩. જાહેર ૪. કેવી રીતે ૫.
મોટાઈ

સ્તવન ૧૯-૨ (આ)

૧. ખામી ૨. સ્વ=પોતાથી અન્યના=સ્નેહભાવ ૩.

હલકો ૪. ભમરો ૫. હાથી ૬. ખાલી મોઢે ૭.
ખાલક ૮. રાજી થાય

સ્તવન ૧૯-૩

૧. વિદ્યમાન ૨. ઓળખાવી આપે ૩. ચાચક ૪.
વસ્તુને આપનાર ૫. મોટાઈ ૬. પ્રસન્ન થાય ૭.
જ્યોતિમાં જ્યોતિ મળ્યે થકે ૮. સેવા ૯. સફળ

સ્તવન ૧૯-૪

૧. ન સમજાય તેવું ૨. વિરોધાભાસ રહિત ૩.
ચંદ્ર વિકાશી કમળના ૪. ભાગ્યનું નિર્માણ ૫.
સારા ગુણવાનની સુંદર સોબત ૬. એકધારું ૭.
સ્પષ્ટ ૮. સફળ ૯. ગરજવાન ૧૦ સેવા કરે ૧૧.
અકૃપા ૧૨. ભેદભાવ ૧૩. ગુન્હો ૧૪. બનાવવાથી

સ્તવન ૧૯-૫

૧. સેવા ૨. સારી રીતે પ્રસન્ન થાય ૩. કર્યો ૪.
ભાગ્યમાં બન્યું હોય ૫. ખજા

સ્તવન ૧૯-૬

૧. શ્રેષ્ઠ=શાંત ૨. શ્રેષ્ઠ ૩. જ્ઞાન પ્રકાશ ૪. લક્ષ્મી
મેળવીને ૫. છલકાય નહીં તે રીતે ગંભીર ૬.
સેવા ૭. દયા

સ્તવન ૧૯-૭

૧. મેઘ અને ચાતકને જે પ્રેમ, અહિ=સાપના કુલને
અને હરણને જેમ નાદ=સંગીતનો પ્રેમ (૧ લી
ગાથાની બે લીટીનો અર્થ) ૨. ભમરો ૩. માલતીની
તાજી ખીસેલી વેલ ૪. અન્ય દર્શનના ૫. સાચી=

અંતરની લક્ષિતથી પ્રભુજી રીઝશે, પણ ખીજ દેવની
જેમ ક્યારેક પણ ખીજશે=નારાજ નહીં થશે,
(ત્રીજી ગાથાની બે લીટીનો અર્થ) ૬. ટાંટીયા-
તોડ ૭. ઉચિતતા

સ્તવન ૧૯-૮

૧. સેવાએ ૨. દયા ૩. આકાશને ૪. માપવા ૫.
અનુરૂપ ૬. અંધકાર

સ્તવન ૧૯-૯

૧. પાંચમા=ચથાખ્યાત ચારિત્રના ૨. પ્રથમથી ૩.
વિચારી ૪. બેસાડાય છે.

સ્તવન ૧૯-૧૦

૧. ચંદ્ર ૨. સત્પુરુષો સાથે ૩. રજ-ધૂલ ૪. ઝાકલ
૫. મોટાઓ ૬. મોટાઈ ૭. મોટાની સાથે

સ્તવન ૧૯-૧૧

૧. સંગીતના સૂર ૨. ઓછાશ ૩. વળગીએ ૪.
પોતાપણું ૫. ખીજને લાલદાયી બને તે સંત
કહેવાય (ચોથી ગાથાની ચોથી લીટીનો અર્થ) ૬.
નજીક ૭. પાસેથી ૮. સાપ

સ્તવન ૧૯-૧૨

૧. મૌનપણે ૨. સૂર્યોદય પૂર્વે થતો અરુણોદય
૩. આકાશે ૪. ગાઢ ૫. જમર ૬. જાતે ૭. અનુકૂળ

સ્તવન ૧૯-૧૩

૧. મુખની કાંતિ એવી કે ચંદ્રને હેલે=ઝાંખી પાડે
(૧ લી ગાથાની ખીજી લીટીનો અર્થ) ૨. ઝબકારો
૩. પૃથ્વી ૪. નવી જાતનો ૫. જે મારા વેષ લાવ-

વાની રીત ગમે તો. અનુભવદાન = આત્માનુભવ
આપો, અને જો ન ગમે તો મને કહો કે હવે
પછી આવા વેષ લાવીશ નહીં એટલે સરવાળે મારે
આ સંસારનું જમણુ બંધ થઈ જાય (પાંચમી
ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૬. સોવન ૭, સ્પષ્ટપણે

સ્તવન ૧૯-૨૪ (અ)

૧. મન-વચન-કાયાથી ૨. કમલ ૩. ભમરો ૪.
તુચ્છ વનસ્પતિનું નામ છે, જેને ફળ પણ લાગતાં
નથી ૫. ખુશ=પ્રસન્ન ૬. સંસારનો ભટકયો ૭.
મોટો સંસાર સમુદ્ર તર્યો ૮. મળ્યો નહીં ૯.
આશરા જેવું સ્થળ ૧૦. છુપાવીને ઠેઠ નજીક ૧૧.
ધરે છે ૧૨. છટકી ૧૩. છેડો ૧૪. આગ્રહ ૧૫.
આખા ઉત્તરાર્ધનો અર્થ સંગત રીતે બેસતો નથી,
કંઈક શબ્દ ખૂટતો લાગે છે ૧૬. સમવસરણાકારે
૧૭. આખા પૂર્વાર્ધનો અર્થ ઝલકદાર-વિશિષ્ટ લાગે
છે. પણ શબ્દોનો અંગત સંબંધ સમજતો નથી.

સ્તવન ૧૯-૧૪ (આ)

૧. વિનતિ ૨. નિર્મળ-ઘણા ૩. મધુરા ૪. આશ્વા-
સનો ૫. સંભાળી

સ્તવન ૧૯-૧૫

૧. સેવાએ ૨. સફળ ૩. સેવાથી ૪. ફેાગટ ૫.
વાત ૬. પ્રીતિ ૭. વધુ ૮. પ્રેમમાં અંતરાય ૯.
મનની ઢીલ ૧૦. આસક્ત ૧૧. આપના રૂપમાં
૧૨. ઓવારી જાઉં

સ્તવન ૧૯-૧૬ (અ)

૧. વિનતિ ૨. ખરેખર ૩. ખામી ૪. અખોલા ૫.
ભૂલ ૬. સુગંધ ૭. ભક્તિ ૮. પહેલેથી

સ્તવન ૧૯-૧૬ (આ)

૧. હંસમુખ ૨. સુંદર ૩. અમૃતની ૪. વાટકી ૫.
સોનાની ૬. પલકારા વિનાની આંખો ૭. ન સમજાય
તેવી કલા-ગીત

સ્તવન ૧૯-૧૬ (ઈ)

૧. ઉપદ્રવ ૨. નવી=ઉત્તમ ૩. ઊગ્યો ૪. મનરૂપ
આવાસમાં

સ્તવન ૧૯-૧૭ (અ)

૧. ન સમજાય તેવા ૨. ન દેખાય તેવા ૩. નજર
૪. છેડો ૫. અકૃપા

સ્તવન ૧૯-૧૭ (આ)

૧. ઇચ્છુક ૨. થાય ૩. પાછળથી ૪. તરછોડા તો
પણ ૫. પણ ગરજવાનને તો તે શિલા=પથ્થર જેવું
લાગે ૬. ભાગ્ય પ્રમાણે

સ્તવન ૧૯-૧૮

૧. યોગ્ય ૨. ન દેખાય તેવા ૩. મારી જ્ઞાનશક્તિના
અવિષય ૪. ચહેરો ૫. સાક્ષાત્ ૬. મનની જેટલી
પહોંચ છે તેમાં પણ ૭. આ રીતે ૮. અમારો ૯.
સર્વથા ૧૦ હેજ=હેત વિનાના ૧૧. મુશ્કેલ ૧૨. સેવા

સ્તવન ૧૯-૧૯

૧. દેશી શબ્દ છે, સંદર્ભ ગતિથી “કરી કરીને”
અર્થ લાગે છે ૨. પલકારો ૩. દૃષ્ટિ ૪. ગુન્ડો

૫. રસ્તો ૬. તે ૭. ચંદ્રનો પ્રકાશ ૮. ચંદ્ર વિકાશી
કમલ-કુમુદ

સ્તવન ૧૯-૨૦

૧. સેવા કરનારાને ૨. આધાર ૩. પાનવાળો, જેમ
પાનને ઘડીએ ઘડીએ ફેરવ્યા કરે તેમ હું આપને
ઘડીએ ઘડીએ ચાદ કરું છું (બીજી ગાથાની બીજી
લીટીનો અર્થ) ૪. પ્રીતિ ૫. વધુ

સ્તવન ૧૯-૨૧

૧. મીઠી નજર ૨. સર્પ ૩. મહાદેવ ૪. છાતીએ
૫. કલિયુગમાં ૬. ગાઠ પ્રેમના કારણે

સ્તવન ૧૯-૨૨ (અ)

૧. તિલક ૨. ઉમંગથી ૩. પ્રેમને ૪. સ્ત્રી ૫.
ત્રાંબાનો ૬. રણકો ૭. વાગ્યો ૮. આકેમણ ૯.
વેશ્યા ૧૦. ખેંચેથી ૧૧. હાથી ૧૨. સીધો ૧૩.
અદ્ભુત

સ્તવન ૧૯-૨૨ (આ)

૧. વગર અપરાધે ૨. અવગણો છો ! ૩. શા માટે ?
૪. ગણી ૫. હુલવ્યા ૬. લોણું નથી ૭. ત્રાક અગર
તાર ૮. કાંતનારી

સ્તવન ૧૯-૨૩

૧. દર્શન મોહનીયના ત્રણ પુંજમાંથી શુદ્ધ પુંજની
અહીં વાત જણાય છે ૨. સાપ ૩. ઝેર વિનાનો =
શાંત ૪. દર્શનથી ૫. ઈંદ્ર ૬. સાગરનું માપ

સ્તવન ૧૯-૨૪

૧. કયા ૨. સારી રીતે ૩. રાગ વગર ૪. અંદરથી
સંપૂર્ણ છટાથી ૫. અનુસાર.

શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને નમઃ

શ્રી રામવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન-ચોવીસી

[૨૦]

(૪૫૭) (૨૦-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન

(હાંરે મ્હારે ચોવનીયાનો લટકો દહાડા ચ્યાર જો-એ દેશી.)

હાંરે ! આજ મળિયો મુજને તીન ભુવનનો નાથ જો,

ઉદ્યો^૧ સુખ-સુરતર મુજ ઘટ^૨ ઘર આંગણે રે જો

હાંરે ! આજ અષ્ટ મહાસિદ્ધિ આવી માહરે હાથ જો,

નાઠા^૩ માઠા દહાડા દરિસણ પ્રભુતણે રે જો (૧)

હાંરે ! મ્હારે હિયડે ઉલટીર ઉલટરસની^૪ રાશિ જો,

નેહ^૬-સલૂણી નજર નિહાળી તાહરી રે જો

હાંરે ! હું તો બાણું નિશદ્દિન ખેસી રહું તુજ પાસ જો,

તાહરે નેહે લેદી મીંછી^૭ માહરી રે જો (૨)

હારે ! મહારી પૂગી- પૂરણ રીતે મનની હુંશ ને,
 દુરજનિયાં તે દુખભર્યા આવટશે^૯ પડ્યા રે ને
 હારે ! પ્રભુ ! તું તો સુરતરૂ ખીજે જાણ્યા તૂસ^{૧૦} ને,
 તુજ ગુણહીરો મુજ હિયડા ઘાટે જડ્યો રે ને (૩)

હારે ! પ્રભુ ! તુજશું મહારે ચોળ-મજાઠો રંગ ને,
 લાગ્યો એહવો તે છે કુણ ટાળી શકે રે ને,
 હારે ! પ્રભુ ! પલટે તે તો કાચો રંગ પતંગ ને,
 લાગ ન લાગે દુરજનનો કેા મુજ થકે રે ને (૪)

હારે ! પ્રભુ ! તાહરી મુદ્રા સાચી મોહનવેલ ને,
 મોહ્યા તીન-ભુવનજન દાસ થઈ રહ્યા રે ને
 હારે^{૧૧} ! પ્રભુ ! જે નવિ રંજ્યા તે સુરતરૂને ઠેલી ને,
 દુઃખ-વિષવેલી આદર કરવા ઉમઘ્યા રે ને (૫)

હારે ! પ્રભુ ! તાહરી ભક્તિ ભી-યું માહરું ચિત્ત ને,
 તલ^{૧૨} જિમ તેલે તેલે^{૧૩} જેમ સુવાસના રે ને

હારે ! પ્રભુ ! તાહરી દીઠી જગમેં મોટી રીત ને;
 સુદૃઢ કૃપ્યા અરદાસ^{૧૪}-વચન મુજ દાસના રે ને (૬)

હારે ! મહારે પ્રથમ પ્રભુજી ! પૂરણ ગુણનો ઇશ ને,
 ગાતાં રૂપભજિણેસર હુંસે મનતણી રે ને,
 હારે ! મહારે વિમલવિજય વર વાચકને શુભ શિષ્ય ને,
 રામે પામી દિન દિન દોલત અતિ ઘણી રે ને (૭)

(૪૫૮) (૨૦-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
 (યશોદાજી ! કાનો તુમારો રોકી રહે યમુનાનો આરો-એ દેશી)
 દીઠો નંદનવિજયાનો, નહિ લેખો^૧ હરષ થયાનો,
 પ્રભુ ! કીધો મન્ન^૨ મયાનો, બોલ^૩ પાળ્યો બાંધ્ય અહ્યાનો (૧)
 મુંજને પ્રભુપદ સેવાનો, લાગ્યો છે અવિહત તાનો,
 મુજ વાહલો તે હિયડાનો, જે રમિયો નાથ-કથાનો (૨)
 ન ગમે સંગ મુજ બીજનો, જો કેળવે કોડિ કવાનો^૪,
 જિજ્ઞે આગ્યો સ્વાદ સિતાનો^૫, તેહને ભાવે ધંતુરો શ્યાનો ?
 પ્રભુ સાથે લાડ કરયાનો, માહરે આસંગ^૬ સદાનો,
 પ્રભુનો^૭ ગુણ ચિત્ત હર્યાનો, કહિયે મુજ નહિ વિસર્યાનો
 નહીં^૮ છે માહરે વિનવ્યાનો, પ્રભુજીથી શું છે છાનો ?
 શિષ્ય વાચક વિમલવિજયનો, લહેરામ મુખોલ વિજયનો (૫)

❧

(૪૫૯) (૨૦-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
 (મુજરો લેજો જલિમ જાટડી-એ દેશી)

મુજરો લ્યોને માહરો, સાહિબ ગિરૂઆ ગરીબનિવાજ^૧,
 અવસર પામીજી એહવો, અજર^૨ ન કરશોજી આજ-મુ૦
 તરૂ આપે ક્ષણકૂલડાં, જળ આપે જલધાર,
 આપ^૩-સવારથ કો નહી, કેવળ પરઉપગાર-મુજરો૦ (૨)
 તિમ પ્રભુ જગજન તારવા, તેં લીધો અવતાર,
 માહરી વેળાજી એવડો, એ છે કવણુ વિચાર-મુજરો૦ (૩)
 બિજમતગાર^૪ હું તાહરો, ખામી ન કરૂંજી કોઈ,
 બિરૂદ સંભાળી આપણો, હિતની નજરેજી જોઈ-મુ૦ (૪)

સંભવ સાહિબ ! માહરા, તું મુજ મળિઓજ ઈશ,
વાચક વિમલવિજય તણો, રામ કહે શુભ શિષ્ય-મુઠ
ક

(૪૬૦) (૨૦-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(નંદ સલૂણાનંદના રે લો-એ દેશી)

સંવર રાયના નંદનારે^૧ લો, ત્રિભુવનજન-આનંદનારે લો,
મૂરતિ મોહન ગારીછેરે લો, તન-ધન જીવન વારિયેરે^૨ લો-સં
મુજરો લીજે માહરોરે લો, હું સેવક તાહરોરે લો,
જગતારક નહી વિસરોરે લો,

તો મુજને કિમ વીસર્યોરે લો-સંવર૦ (૨)
જે જેહના તે તેહનારે લો, સેવું પાસાં કેહનારે લો.
અપજસ^૩ જગ જે દેવનારે લો,

ન કડું તેહની સેવનારે લો-સંવર૦ (૩)
જે ફળ ચાખ્યાં કાગડેરે લો, તે હંસો કિમ આલડેરે^૪ લો,
આપ વિચારી દેખશેરે લો,

તો મુજ કેમ ઉવેખશેરે લો-સંવર૦ (૪)
અભિનંદનજિન ભેટિયોરે લો, ભવસાયર ભય મેટિઓરે લો,
વાચક વિમલવિજય તણોરે લો,

રામ લહે આણુંદ ઘણો રે લો-સંવર૦ (૫)

ક

(૪૬૧) (૨૦-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

(અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાજિયાહોજ-એ દેશી)

સુમતિ સુમતિ સલૂણા^૧ મહારા સાહિબાહોજ,

જગજીવન જિનચંદ,

ધન ધન માતા મંગલાહોજી, જિણે તું બધો રે નંદ^૨-સુ૦
ગિર્યા ગિર્યાઈ^૩ પ્રભુ ! તાહરી હોજી, દીઠી જોતાંરે જોર,
તુમ ગુણ ગણ જે નવિ રંજિઆહોજી,

તે માણસ નહીં પણ ઢોર-સુમતિ૦ (૨)
અમને અમને તુમારો આયજો^૪ હોજી, જો પણ દાખો ન વેણ,
અધિકું અધિકું બોલી દાખવેહોજી,

તે તો આછારે સેણ^૫—સુ૦ (૩)
દેખી દેખી તુમ મુખચંદ્રમાહોજી, જે સુખ પામે રે નેણ,
તે મન મન જાણે માહરું હોજી, પણ ન કહાયે રે વેણ-સુ૦
એકણ એકણ તુમ મેલાવડેહો^૬ જી, સરળ હુઓ અવતાર,
વિમલ-વિમલવિજય ઉવઝાયનોહોજી,

રામ લહે જયકાર—સુ૦ (૫)

卐

(૪૬૨) ૨૦-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(નથ ગઈ રે મેરી નથ ગઈ-એ દેશી)

અજબ બની રે મેરે અજબ બની,

અજબ બની પ્રભુ સાથે પ્રીતિ,

તો મુજ દુરગતિની શી ભીતિ ? મેરે૦
દેખી પ્રભુની મોટી રીતિ, પામી પૂરણ રીતિ પ્રતીતિ-મે૦
જે દુનિયામેં દુરલભ નેહ^૧, તે મેં પામી પ્રભુની ભેટ^૨-મેરે૦
આલસુને ઘેર આવી ગંગ, પામ્યો પંથી સખર^૩ તુરંગ^૪-મેરે૦
તિરસે^૫ પાયો માનસતીર, વાદ કરતાં વાધી ભીર-મેરે૦
ચિતચોરયા સાજનનો સંગ,

અણચિંત્યો મિળ્યો ચઢતે રંગ-મેરે૦ (૩)

જિમ જિમ નિરખું પ્રભુ-મુખ-નૂર,
 તિમ તિમ પાઉં આનંદપૂર-મેરેં
 સુણતાં જનમુખ પ્રભુની વાત, હરખે માહરા સાતે^૧ધાત-મેરેં
 પદમપ્રભુ જિનને ગુણગાન,
 લહીયે શિવપદવી અ-સમાન—મેરેં
 વિમલવિજય વાચકનો^૩શિષ્ય,
 રામે પાચો પરમ જગદીશ—મેરેં (૫)

卐

(૪૬૩) (૨૦-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 (માહરે જાય સહિયરનો સાથ, કાંબલી મેલોને કાનજી રે
 —એ દેશી)

દીસે અ^૧-કળ સરૂપ^૨, સ્વામી સુપાસજી તાહરો રે
 લોકવિદિતી^૩ વાત, રાગ ન રોસ હિયે ધરો રે—દીસેં
 જેહને^૪ વશ માહાદેવ^૫, ઉમયા^૬ નારી નચાવિયા રે
 વૃંદાવનમાં કાન્હ^૭, ગોપી રાસ રમાવિયા રે—દીસેં (૨)
 બ્રહ્મા પાડયો કંદ, સાવિત્રી નિજ દીકરી રે
 તે તે મદનપિશાચ^૮, હણતાં કરૂણા કિસી કરી રે—દીસેં
 ક્રોધ સરીખા ચોધ, તેં તો ખિણુમાંહિ મારીઆરે
 જે વળી ઝાલ્યા ખાંહિ, તે તો હેજશું તારિયા રે—દીસેં
 કહીયે કેતો એમ, તુજ અવદાત^૯ અછે ઘણો રે
 રામ કહે શુભ શિષ્ય, વાચક વિમલવિજય તણો રે—દીસેં

卐

(૪૬૪) (૨૦-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન
 (આં પરિવારિ મારા સાહિબા, કાચુત મન ચાલો-એ દેશી.)
 ચંદ્રપ્રભની ચાકરી, મુને લાગી મીઠી
 જગમાં જોડી જેહની^૧, કિહાં દીસે ન દીડી—ચંદ્ર૦ (૧)
 પ્રભુને ચરણે માહરું, મનડું લલચાણું
 કણ છે બીજે જોગે? જિણે જોવે પલટાણું^૨—ચંદ્ર૦ (૨)
 કોડિ કરી પણ અવરજ કો, મુજ દિયડે નાવે કોઈકામ
 સુરતરૂલે^૩ મોહિયો, કિમ આક^૪ સોહાવે—ચંદ્ર૦ (૩)
 મુજ પ્રભુ મોહનવેલડી, કરણાશું ભરીઓ
 પ્રભુતા પૂરી ત્રિભુવને, ગુણ-મણિનો દારઓ—ચંદ્ર૦ (૪)
 જિમ જિમ નિરખું નયણડે, તિમ હિયડું હુલસે^૫
 એક ઘડીને અંતરે, મુજ મનડું તલસે—ચંદ્ર૦ (૫)
 સહજ^૬-સલૂણો સાહિબો, મિખ્યો શિવનો સાથી
 સહજે છુટ્યો જગતમે, પ્રભુની સેવાથી—ચંદ્ર૦ (૬)
 વિમળવિજય મુર^૭ શિખરો, શિખ્ય કહે કર જોડી
 રામવિજય પ્રભુ નામથી, લહે સંપદ કોડિ—ચંદ્ર૦ (૭)

૫

(૪૬૫) (૨૦-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
 (મુરલી વાઈ છે રે રસાલ, મુરલી સાંભળવા જઈયે-એ દેશી)
 પ્રભુની વાણી જોર રસાળ, મનડું સાંભળવા તલસે
 સ^૧-જલ-જલદ જિમ ગાજતો,
 જાણું વરસે અમૃતધાર—મનડું૦
 સાંભળતાં લાગે નહી, ખિણ ભૂખને તરસ લગાર
 —મનડું૦ (૧)

તિરયંચ મનુષ્યને દેવતા સહુ,

સમજે નિજ નિજ વાણુ—મનડુંં

યોજન^૨—ખેત્રે વિસ્તરે, નય—ઉપનય રતનની ખાણુ—મનડુંં

ખેસે હરિ^૩—મૃગ એકઠા, ઊંદર—માંબરના^૪ ખાળ—મનડુંં

મોહ્યા પ્રભુની વાણીયે, કોન કરે કેહની આળ^૫—મનડુંં

સહસ વરસ જો નિગમે^૬, તોહિ વૃપતિ ન પામે મન્ન—મનડુંં

શાતાયે સહુ જીવના, રોમાંચિત હુવે તન્ન—મનડુંં (૪)

વાણી સુવિધિ—જિણુંદની, શિવરમણીની દાતાર—મનડુંં

વિમળવિજય ઉવઝાયનો, શિષ્ય રામ લહે જયકાર

—મનડુંં (૫)

卐

(૪૬૬) (૨૦-૧૦) શ્રી શીતલનાથ—જિન સ્તવન

(અખકો ચોમાસો માહરા પૂજણ રહોને—એ દેશી.)

ભગતિનો ભીનો^૧ મારો મુજરો થેં લ્યોને

નેહલે^૨ સલૂણો^૩ થારો^૪ દરસણુ ધોને,

મોરા દિલમેંરે આવી રહોને,

શીતલજિન ત્રિભુવન ધણી રે, પ્રભુ ! સેવકને ચિત્ત લહોને

દાસ કહાયો આપ સારે, પ્રભુ ! તેહની લાજ વહોને

—ભગતિં (૧)

બાણપણું મેં તાહરું રે, પ્રભુ ! તે નવિ દીકું કયાંહિને

મોહન—મુદ્રા દેખીને રે, પ્રભુ ! વસી મુજ હિયડાં માંહિને

—ભગતિં (૨)

રાત-દિવસ ગુણ જપું રે, પ્રભુ ! બીજું કાંઈ ન સુહાયને^૫
 જિમ જાણો તિમ રાખજો રે, પ્રભુ ! હું વળગ્યો તુમ પાયને
 —ભગતિં (૩)

નરક-નિગોદતણા ધણી રે, પ્રભુ ! જે તેં આદ્યા બાંહિને
 તેહ થયા તુજ સારિયા રે, પ્રભુ ! સેવક કેમ ન ચાહીને
 —ભગતિં (૪)

તુમ દીઠે દુખ સવિ વિસર્યા રે, પ્રભુ ! વાઘ્યો વધતો વાન રે
 વિમલવિજય ઉવઝાયનો રે, પ્રભુ રામ કરે ગુણગાનને
 —ભગતિં (૫)

❧

(૪૬૭) (૨૦-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
 (પ્રભુજીની ચાકરી રે—એ દેશી.)

શ્રી શ્રેયાંસની સેવના રે, સાહિબા ! મુજને વાલ્હી^૧ જોર^૨
 પ્રભુને સેવીયેરે ? પ્રભુ દેખી હરખું હિયેરે;
 સાહિબા ! જિમ ઘન^૩ દેખી મોર—પ્રભું (૧)

અણીયાળી^૪ પ્રભુ આંખડી રે, સાં મુખ પુનમનો ચંદ—પ્રભું
 અહનિશે ઊભા ઓળગે^૫ રે, સાં જેહને ચોસઠ ઈંદ—પ્રભું
 કુલપગર^૬ લીંચણુસમા રે, સાં લહકે વૃક્ષ અશોક—પ્રભું
 દિવ્યધ્વનિ પ્રભુ દેશના રે, સાં મોહે ત્રિભુવન લોક—પ્રભું
 ચામર છત્ર સોહામણા રે, સાં ભામંડલ મનોહાર—પ્રભું
 વાજે દેવની હુંડુલિ રે, સાં સિંહાસન સુખકાર—પ્રભું
 આપો શિવસુખ સંપદા રે, સાં પ્રભુશું પૂરણ પ્રેમ—પ્રભું
 વિમલવિજય ઉવઝાયનો રે, સાં રામવિજય કહે એમ
 —પ્રભું (૫)

(૪૬૮) (૨૦-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિનસ્તવન

(ઉંચો ગઢ ગિરનારકો રે, મનમોહના નેમ—એ દેશી.)

શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિણુંદજી રે, દિલરંજના હો લાલ
મુજ મન વાધ્યો રંગ હો, દુઃખ ભંજના હો લાલ
ચાહું નહાઉં નિશદિને રે, દિં તુજ ગુણ-ગંગતરંગ હો

—દુઃખ૦ (૧)

જે સંગી જગ^૧-સંગના રે, દિં તેહશું કેહો સંગ હો—દુઃખ૦
ત્રિભુવનહેમની^૨ મુંદ્રડી^૩ રે, દિં

તું તો અમુલખ^૪ નંગ હો—દુઃખ૦ (૨)

ખાંહઅહી મુજ ખાળને રે, દિં રાખો નિજ ઉછંગ^૫હો—દુઃખ૦
મોહ સરીખા રાજવી રે, દિં જેમ ન મંડે જંગ^૬ હો

—દુઃખ૦ (૩)

વાતડીઆં સમજવિઓ રે, દિં સમજે કિમ એકંગહો—દુઃખ૦
અટક્યો તે નવિ ઉભગેરે, દિં માનસ^૭ધવલ^૮-વિહંગહો

—દુઃખ (૪)

ભગતવિશે લેશું અમે રે, દિં પ્રભુ તુમપદવી ચંગહો, દુઃખ,
વાચક વિમળને રામના રે, દિં પ્રભુશું પ્રેમ અભંગ હો

—દુઃખ૦ (૫)

卐

(૪૬૯) (૨૦-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(નિત નવીનિત નવીનિત નવી, કાજળવાળી ગારી નિત
નવીરે—એ દેશી)

મનવસી મનવસી મનવસીરે,

પ્રભુજીની મૂરતિ માહરે મનવસીરે

જિમ હંસા^૧-મન વાહલી^૨ગંગ^૩, જેમ ચતુરમન ચતુરનો સંગ
જિમ બાળકને માત^૪-ઉછંગ, તિમ મુજને પ્રભુ સાથે રંગરે

—માહરે૦ (૧)

મુખ સોહિયુનિમનો ચંદ, નેણુ^૫-કમળદળ મોહિ ઇંદ-માહરે૦
અધર^૬જિસા પરવાળી^૭લાલ, અરધ^૮-શશિસમ દીપે લાળ^૯

—માહરે૦ (૨)

બાંહડી^{૧૦}જાણે નાલ^{૧૧}મૃણાળ, ^{૧૨}પ્રભુજી ! મેરો પરમકૃપાળ મા૦
જોતો કો નહી પ્રભુની જોડ, પૂરે ત્રિભુવન કેરા કોડ-મા૦
સાગરથી અધિકો ગંભીર, સેવ્યો આપે ભવનો તીર^{૧૩}-માહરે,
સેવે સુરનર કોડાકોડ, કરમતણા મદ^{૧૪}નાખે મોડ^{૧૫}મા૦
લેટયો લાવે વિમળજિણુંદ,

મુજ મન વાધ્યો પરમ આનંદ-માહરે૦

વિમળવિજય વાચકનો શિષ્ય,

રામ કહે મુજ પૂરો જગીસ-મા૦

❧

(૪૭૦) (૨૦-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિનસ્તવન

(પીઠિડા તાઝંજીરેલો—એ દેશી)

અરદાસ^૧ અમારી દિલમે ધારી સાંભળો રે લો—

પ્રભુજી ! પ્રાણપિયારા લો,

હિતનજરે^૨ નિહાળો ટાળી મનનો આમળો^૩ રે લો-પ્રભુજી.

જે પાલવ^૪વળગ્યા અળગા તે તો કિમ હુશેરે લો-પ્રભુજી૦

આસંગે^૫ હજિયા મળિયા તે તો ચાહશે રે લો-પ્રભુજી.

મોટી ઠકુરાઈ વળી ચતુરતાઈ તાહરી રે લો-પ્રભુજી૦

દેખી સવિશેષી વાધી દિલસાઃ માહરી રે લો—પ્રભુજીં
 તુમ પાખે^૭ બીજીશું તો દિલ ગોઠે નહિરે લો—પ્રભુજીં
 સુરતરૂને છોડી બાવળ સેવે કુણુ કહિરે લો—પ્રભુજીં (૨)
 જોવા તુજ દરિશણુ ખિણુ ખિણુ તરસે આંખડી રે લો—પ્ર૦,
 હું ધ્યાઉં ભીડી આઉં પાઉં પાંખડી રે લો—પ્રભુજીં
 સેવકગુણુ જોશો પરસન હોશો તો સહીરે લો— પ્રભુજીં
 પામીને અવસર મુજને વિસરશો નહિ રે લો—પ્રભુજીં (૩)
 જગજનને તારો ખિરૂદ તુમારો એ ખરો રે લો—પ્રભુજીં
 તો માહરી વેળા આનાકાની કિમ કરો રે લો, પ્રભુજીં
 સેવક સંભાળો વાચા પાળો આપણી રે લો, પ્રભુજીં
 તું જગનો નાયક પાયો મેં ધણી રે લો—પ્રભુજીં (૪)
 શિવનારી સારી મેળો તસ મેળાવડો રે લો—પ્રભુજીં
 અવિગત^૮ પરમેસર અનંત જિનેસર તું વડોરે લો—પ્ર૦,
 વિમળવિજય વાચકનો બાળક ઈમ લણેરે લો—પ્રભુજીં
 રામવિજય બહુ દોલત નામે તુમતણેરે લો—પ્ર૦ (૫)

卐

(૪૭૧) (૨૦-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન
 (દેશી-ભોતીડાની)

ધરમ-જિણુદ ! તુમે લાયક સ્વામી,
 મુજ સેવકમાં પણ નહિ ખામી.
 સાહિબ રંગીલા હમારા, મોહના રંગીલા,
 જુગતિ^૧ જોડી મળી છે સારી,
 જોજો હિયડે આપ વિચારી—સાહિબાં (૧)

લગતવત્સળ એ ખિરુદ તુમારો,

લગતિ તણો ગુણ અચળ અમારો—સાં
તેહમાં કે વિવરો કરી કળશે,^૩

તો મુજ અવરચમાં લળશે—સાં (૨)
મૂળ ગુણ તું નિરાગ કહાવે,

તે કિમ રાગ-ભુવનમાં આવે—સાં
વળી છોટેઘટા મોટો ન માવે,

તે મેં આણ્યો સહજસલાવે—સાં (૩)
અનુપમ અનુભવ રચના કીધી,

ઈમ શાળાશી જગમાં લીધી—સાં
અધિકું ઓછું અતિ આસંગે,^૫

ખોદ્યું ખમજ્યો પ્રેમ પ્રસંગે—સાં (૪)
અમથી હોડ હુયે કિમ ભારી ?

આશ ધરું અમ નેટા તુમારી—સાં
હું સેવક તું જગવિસરામ,

વાચક વિમળતણો કહે રામ—સાં (૫)

ક્ર

(૪૭૨) (૨૦-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન
(ખેડલે ભાર ઘણો છે રાજ ! વાતાં કેમ કરો છો -એ દેશી)
માહરો મુજરો લ્યોને ! રાજ ! સાહિજ શાંતિ સલુણા
અચિરાજીના નંદન તો રે, દરશણ હેતે ? આંચો
સમક્ષિ રીઝ કરોને સ્વામી, લગતિ ભેટણું લાંચો—માં
દુઃખભંજન છે ખિરુદ તુમારું, અમને આશ તુમારી
તુમે નિરાગી થઈને છૂટો, શી ગતિ હુયે અમારી ? માં

કહેશે લોક ન તાણી^૩ કહેવું, એવડું સ્વામી આગે
પણ બાળક ને એલી ન જાણે, તો કિમ વાહલો લાગે ? માં
માહરે તો તું સમરથ સાહિબ, તો કિમ ઓછું માનું ?
ચિંતામણિ જિણે ગાંઠે બાંધ્યું, તેહને કામ કિસ્યાનું ? માં
અધ્યાતમ^૪—રવિ ઉગ્યો મુજ^૫ ઘટ,

મોહ^૬—તિમિર હયું જુગતે

વિમળવિજય વાચકનો સેવક,

રામ કહે શુભ ભગતે—માહરોં

卐

(૪૭૩) (૨૦-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(થારે કેસરીયે કેસવીરે, વાગે હું મોહીરે માફલ-એ દેશી)

તુજ મુદ્રા સુંદર રૂપ પુરંદર^૧ મોહિયા—સાહિબજી
તુજ અંગે કોડિગમે ગુણગિરિઆ^૨ સોહિયા—સાં
તુજ અભિયથકો પણ લાગે મીઠી વાણી રે—સાં
વિણ દોરી સાંકળી લીધું મનડું તાણી રે—સાં (૧)
ખિણ ખિણ ગુણ ગાઠં પાઠં તો આરામ રે—સાં
તુજ દરિસણ પાખે ન ગમે ખીજા કામ રે—સાં
મુજ હૃદયકમળ વિચ વસિયું તાહરું નામ રે—સાં
તુજ મુરતિ ઉપર વાડું તન મન દામ^૩ રે—સાં (૨)
કર જોડી નિશદ્દિન ઊભો રહું તુજ આગ રે—સાં
તુજ મુખડું જોતાં ભૂખ ને તરસ ન લાગે રે—સાં
મેં ક્યાંહિ ન દીઠી જગમાં તાહરી જોડ રે—સાં
તુજ દીઠે પૂરણ પહુતાં મનના કોડ રે—સાં (૩)

તુજ ન ગમે નયણે દીઠા ખીજા દેવ રે—સાં
 હવે લવ લવ હોજો મુજને તાહરી સેવ રે—સાં
 તું પરમપુરુષ પરમેસર અકળ સરૂપ રે—સાં
 તુજ ચરણે પ્રણમે સુર-નર કેરા ભૂપરે—સાં (૪)
 તું કાપે લવદુઃખ આપે પરમાનંદ રે—સાં
 બલિહારી તાહરી પ્રભુજી કુંથુજિણુંદરે—સાં
 મનવંછિત ફળિયો મળિયો તું મુજ જામરે—સાં
 ઈમ પલણે વાચક વિમળવિજયનો રામ રે—સાં (૫)

卐

(૪૭૪)(૨૦-૧૮[અ]) શ્રી અરનાથ-જિનસ્તવન

(સરૌવરીયે ઝીલણ બાસ્યાંજી એ-દેશી)

ગાસ્યાંજી ગાસ્યાંજી અમે ગાસ્યાંજી, મનરંગે જિનગુણ ગાં
 અરનાથતણા ગુણ ગાસ્યાંજી, દિલરંગે^૧ જિનગુણ ગાસ્યાંજી
 પ્રભુ મુખપૂરણચંદ^૨ સમોવડ^૩, નિરખી નિરમલ થાસ્યાંજી
 જિનગુણ સમરણ પાન સોપારી,

સમકિત સુખડી ખાસ્યાંજી મનં (૧)

સમતાસુંદરી સાથે^૪ સુરંગી ગોઠડી અજબ બનાસ્યાંજી-મનં

જે ધૂતારી વૃણાનારી, તેહસ્યું દિલ ન મિલાસ્યાંજી-મનં (૨)

હૂતીકુમતિ જે માયા કેરી, તેહને તો સમજાસ્યાંજી-મનં

લોભઠગારાને^૫ દિલચોરી, વાતડીએ ભરમાસ્યાંજી-મનં (૩)

મોહ^૬ મહિપતિ જે મુજ ગૈરી, તેહસ્યું જંગ જુઠાસ્યાંજી-

જ્ઞાનસરીખા થોધ સખાઈ, કરીને દૂર કઠાસ્યાંજી-મનં (૪)

શિવરાણીને વરવા હેતે, જીત નિશાન બનાસ્યાંજી-મનં

વિમલવિજય ઉવઝાય પસાએ,

રામ કહે સુખ પાસ્યાંજી—મન૦ (૫)

❧

(૪૭૪) (૨૦-૧૮[આ]) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી છુ'ખખડાની)

અનુપમ શ્રી અરનાથનોરે,

પાયે મેં દીદાર^૧ સાહિબ મનમાં વસ્યો,

ચંદ્ર જિસ્યો સુખ ઉજળોરે, ઉજળગુણુર નહી પાર-સા૦
જગજનનાં દિલ રીઝવેરે, તારે આણી હેત—સાહિબ૦

કો કહશે વીતરાગને રે, રાગતણાં એ હેત—સાહિબ૦ (૨)

તે તો તત્ત્વમતિ નહિ રે, ફેકટ પાયે ખેદ—સાહિબ૦

ગિર્યા સહેજે ગુણુ કરે રે, તે નવિ જાણે ભેદ—સા૦ (૩)

તાપહરે જિમ ચંદ્રમારે, સીત હરે જિમ સૂર^૨—સાહિબ૦

ચિંતામણી દાલિદ્ર હરે રે, આપે વાસજ કપૂર—સાહિબ૦ (૪)

તિમ પ્રભુનો ગુણુ સહજનો રે, જાણે જે ગુણુગેહ—સા૦

વિમલવિજય ઉવઝાયનોરે, રામ કહે ધરી નેહ—સા૦ (૫)

❧

(૪૭૫) (૨૦-૧૯) શ્રી મલિનાથ-જિન સ્તવન

(મેં જાણી તુમારી પ્રીતિ પરપંથ ગાલારે-એ દેશી)

હવે જાણી મલિનજિણુદ મેં માયા^૧ તુમારી રે

તુમે કહવાઓ નિરાગ, જુઓ વિચારી રે૦ (૧)

પ્રભુ! તેહશું તહારી વાત, જે રહે તુજ વલગારે^૨

તે મૂલ ન પામે ઘાત, જે હોવે અળગારે^૩૦ (૨)

તુમે કહવાઓ નિર્ઘાંથ, તો ત્રિભુવન કેરી રે
 પ્રભુ ! કેમ ધરો ? ઠકુરાત, કહેશે શું ફેરી રે (૩)
 તુમે વારો ચોરી નામ, જગતચિત ચોરો રે
 તુમે તારો જગના લોક, કરાવો નિહારો રે (૪)
 પ્રભુ ! મોટા કેરી વાત, કહે કુણુ જાણે રે !
 તુમે જોલો થોડા જોલ, ન ચૂકો ટાણે રે (૫)
 પ્રભુ ! તુજશું મ્હારે પ્રીતિ, અલેદકક જાગી રે
 મ્હારા ભવ ભવ કેરી આજ, ભાવઠું સહુ ભાગી રે (૬)
 ગુરુ વાચક વિમલનો શિષ્ય, કહે ગુણુ રાગે રે
 ઈમ પરમ મલ્લિજગદીશ, મિજ્યો તું ભાગ્યે રે (૭)

ક

(૪૭૬) (૨૦-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન
 (ઘોડી તો આઈ થાંરા દેશ મેં માફજી—એ દેશી)

મુનિસુવ્રતશું મોહની^૧ સાહિબજી !

લાગી મુજ મન જોર^૨ હો

શામલડી સૂરતી^૩ મન મોહિયો

બહાલપણું^૪ પ્રભુથી સાહી, સાં કલેજની કોરહો—શામં
 અમને પૂરણ પારખું, સાં એ પ્રભુ ! અંગીકાર હો—શામં
 દેખી દિલ બહલેપ નહિ, સાં અમચા^૫ દોષ હજાર હો

—શામં (૨)

નિરગુણ પણુ બાંહિ અહ્યા, સાં ગિર્યા^૭ છંડે કેમ હો—શામં
 વિષધર કાળા કંઠએ, સાં રાખે ઈશ્વર^૮ જેમ હો—શામં
 ગિર્યા સાથે ગોઠડી, સાં તે તો ગુણુનો હેતહો—શામં

કરે ચંદન નિજ સારિખો, સાં જિમ તરૂંચરનો ખેતહો^૯

—શામં (૪)

જ્ઞાનદશા પરગટ થઈ, સાં મુજઘટ મિલિયો ઈશહો^{૧૦}—શાં

વિમલવિજય ઉવઝાયનો, સાં રામ કહે શુભ શિખ્યહો

—શામં (૫)

(૪૭૭) (૨૦-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(લંકાનો રાજા—એ દેશી.)

શ્રી નમિનાથ મુજ મન વસ્યો રે, ગિરૂઓ ગુણની ખાણ રે

—ત્રિભુવનનો રાજા હીપેરે જસ ચડત^૧ દિવાજા,

ચઉદરાજને છેહડે રે, ઉંચો જોહનો ઠાણ રે—ત્રિભું (૧)

મુજરો કેા પાવે નહીં રે, ઇંદ ચંદ નાગિંદ રે—ત્રિભું

રાગે નજર ન મેળવે રે, તો કુણ જાણે છંદ^૨ રે ?—ત્રિં

તેહશું મેં કરતાં કરી રે, અચરજવાળી વાત રે—ત્રિભું

લગતિ અપૂરવ દોરીયે રે, આકર્ષ્યો ઈણ ભાત રે—ત્રિં

ઉરમંદિર^૩ આવી કર્યો રે, અવિચલ વાસો તેણ^૪ રે—ત્રિં

મનમેળું કીધો ખરો રે, જે નવિ હોવે કેણ રે—ત્રિં

ભવજલનો ભય મેટીયો રે, વાધ્યો અધિક ઉમંગ રે—ત્રિં

વિમલવિજય ઉવઝાયનો રે, રામ કહે મન રંગ રે—ત્રિં

卐

(૪૭૮) (૨૦-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(પરણ્યાથી માહરે પાડોસી મુજણ જો, જાતાં ને વળતાં

મનડું રીઝવેજો—એ દેશી)

સહિયાં^૧ મોરી ! સાહિયો નેમ મનાવો જો,

દિલડું તે દાઝે^૨ પીઉ વિણ^૩—દીઠડેજો.

દિલ મેળીનેઃ કીધો દુશમન દાવોલો, ૫

અબળાને બાળી યાદવ મીઠડે જો (૧)

કરતા શું તો બાણી પ્રીતિ સોહલીજો,

દોહિલી તે નિરવહતાં દીઠી નયણુડેજો

શામળીયો સાંભરતાં હિયડે સાલેજો, ૬,

દુખ તે કહેતાં નાવે વયણુડેજો (૨)

રહેશે દુનિયામાંહિ વાત વિદિતીજો,

વાહલેજી કીધી છે એહવી રીતડીજો

શું બાણ્યું! વીસરશે કિણુ અવતારજો,

તોડી જે યદુનાથે કાચી પ્રીતડીજો (૩)

મત કોઈને છાનો ગૈરી નેહજો,

લાગીને દુખ દેતો કહિયે એહવોજો

નેહતણાં દુખ બાણુ તેહજી છાતીજો,

જેમાંહિ વિચરે અવર ન તેહવોજો (૪)

નેમીસરને ધ્યાને રાજુલનારીજો,

મેળોને મનગમતો લહે શિવમંદિરેજો

વિમલવિજય ઉવઝાયતણા શુભશિષ્યેજો,

રામવિજય સુખસંપત્તિ પામી શુભ પરે જો. (૫)

(૪૭૯) (૨૦-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ગાયો રે સિદ્ધાચલમંડળુ ધણી રે—એ દેશી)

પ્રભુજી પાસજીણુંદ! તહારી રે તહારી રે,

મુદ્રા અલિનવ^૧ મોહિની^૨ રે

એહવી દુનિયામાંહિ, બીજી રે બીજી રે,

દીઠી મેં નહિ કોઈની રે. (૧)

કામણગારી^૩ તુજ, કીકી^૪ રે કીકી રે,
નીકી^૫ પરિ હિયડે વસી રે
નેણાં લંપટ મુજ, ચાહેરે ચાહેરે,
જેવા ખિણખિણ ઉલસીરે^૦ (૨)

તુજ દીઠે સુખ હોય, તે કુણરે કુણરે,
જાણે કહો વિણ કેવળી રે
એહજ મુજ^૬ ચરદાસ, ચરણેરે ચરણેરે,
રાખો શુ^૭ કહિયે^૮ વળી રે^૦ (૩)

શરણે રાખી નાગ, તેનેરે તેનેરે, કીધો, નાગતણો^૯ ધણી રે
કમઠતણા અપરાધ, બહુલારે, તું રૂઠ્યો નહિ તે^{૧૦} લણીરે^૦
દેઈ વરસીદાન, જગનારે જગનારે,
જન સઘળા સુખિયા કર્યારે

એહવા બહુ અવદાત, તાહરો રે તાહરો રે,
ત્રિલોવનમાંહિ વિસ્તર્યા રે^૦ (૫)
તો મુજને પરવાહ, શાની શાનીરે, જે પોતે બ્રાહ્મિગ્રહોરે
તુજ ભગતિ લયલીન, એહજરે એહજરે,

શિવમારગ મે^{૧૧} સદ્દ્યોરે^૦ (૬)
ધનધન વામા માત, જેહની રે જેહની રે,
કૂખે તું પ્રભુ અવતર્યો રે

વિમલવિજય ઉવઝાય, શિષ્યેરે શિષ્યેરે,
રામે જનમ સદ્ગુણ કર્યો રે^૦ (૭)

(૪૮૦) (૨૦-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન
(ભરતનૃપ ભાવશુભે-એ દેશી)

આજ સફળ દિન માહરોએ, ભેટયો વીરજિણુંદ કે,
ત્રિભુવનનો ધણીએ

ત્રિશલારાણીનો નંદકે; જગચિંતામણીએ

દુઃખ દોહગ દૂરે ટળ્યાંએ, પેખી પ્રભુ-મુખ ચંદકે-ત્રિભુ૦
રિદ્ધિ-વૃદ્ધિ સુખ-સંપદાએ, ઉલ્લટ^૧અંગે ન માયકે-ત્રિભુ૦
આવી મુજ આંગણેએ, સુરગવી^૨ હેજ^૩સવાયકે^૪—ત્રિભુ૦
ચિંતામણિ મુજ કર ચઢ્યું એ, પાયો ત્રિભુવનરાજકે-ત્રિજી૦
મુંહ^૫ માગ્યા પાસા ઢળ્યાએ, સિધ્યાં વંછિતકાજકે-ત્રિભુ૦
ચિત^૬ ચાહ્યા સાજન મિળ્યાએ,

દુરજન ઉડ્યા વાય કે—ત્રિભુ૦

સૌમ્ય નજર પ્રભુની લહીએ, જેહવી સુરતરૂ છાંય કે—ત્રિભુ૦
તેજ ઝલામલ^૭ દીપતોએ, ઉગ્યો સમક્ષિતસૂર^૮ કે—ત્રિભુ૦
વિમલવિજય ઉવઝાયનોએ, રામ લહે સુખ પૂર કે—ત્રિભુ૦

શ્રી રામવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવીશી

કઠિન-શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૨૦-૧

૧. ઉગ્યો ૨. અંતરાયના ઘરના ૩. અશુભ ૪.
ઉભરાઈ ૫. અપૂર્વ આનંદ રસની ૬. સ્નેહભરી
૭. લેદાઈ = તરબોળ થઈ ૮. હાડકાની અંદરની
મિંજ એટલે હાડોહાડ ૯. અથડાશે ૧૦. ફ્રાંતરા
૧૧. હે પ્રભુ ! જે તમારાથી રંજ્યા નહીં તેઓ
સુરતરૂ=કદપવૃક્ષને ઠેલી દુઃખરૂપ વિષવેલડીને આદ-
રવા તૈયાર થયા છે (પાંચમી ગાથાના ઉત્તરાર્દ્ધનો
અર્થ) ૧૧. તલ જે રીતે તૈલથી વ્યાખ્ત હોય
૧૩. તૈલમાં જેમ સુગંધ વ્યાખ્ત હોય ૧૪.
મરજનાં વચનો

સ્તવન ૨૦-૨

૧. પ્રમાણ ૨. મન=દિલ, મયાનો=દયાનું ૩. વચન
૪. પ્રયત્ન ૫. સાકરનો ૬. અંતરનો પ્રેમ ૭.

ચિત્તહર્યાનો પ્રભુનો ગુણ ક્યારેય હું નહીં ભૂલું
(ઓથી ગાથાનો ઉત્તરાધર્) ૮. મારે હવે કાંઈ
કહેવાપણું નથી.

સ્તવન ૨૦-૩

૧. ગરીબોને સંભાળનારા ૨. વિલંબ ૩. પોતાના
સ્વાર્થ માટે નહીં ૪. સેવક

સ્તવન ૨૦-૪

૧. પુત્ર ૨. ઓવારીહૃદયે ૩. જગતમાં જે દેવતા
અપજરી છે (ત્રીજી ગાથાની ત્રીજી લીટીનો અર્થ)
૪. અંદે

સ્તવન ૨૦-૫

૧. શ્રેષ્ઠ ૨. પુત્ર ૩. મોટાઈ ૪. ભરૂંસો ૫. નિશાની
૬. મળવાથી

સ્તવન ૨૦-૬

૧. ઘણું ૨. મેળાપ ૩. શ્રેષ્ઠ ૪. ઘોડો ૫. તર-
સ્યાએ ૬. આખા શરીરમાં ઝણઝણાટી

સ્તવન ૨૦-૭

૧. ન સમજાય તેવું ૨. સ્વરૂપ ૩. જગજાહેર ૪.
કામદેવને ૫. શંકરજી ૬. પાર્વતી ૭. કન્ઢેયા=કૃષ્ણ
૮. કામરૂપ પિશાચ ૯. ચરિત્ર-વૃત્તાંત

સ્તવન ૨૦-૮

૧. જે પ્રભુની ૨. ફરી શકે ૩. કોડ પ્રયત્ન ૪.
ખીજ કોઈ ૫. કલ્પવૃક્ષના ફળથી ૬. આકડો ૭.
ઉમંગભેર પ્રસન્ન થાય ૮. અંખના કરે ૯. સ્વા-
ભાવિક રીતે સુંદર

સ્તવન ૨૦—૯

૧. પાણીવાળા=આષાઢી-મેઘની ૨. એક યોજન
= ચાર ગાઉના વિસ્તારમાં ૩. સિંહ-હરણ ૪.
બિલાડી ૫. નુકસાન ૬. બચ

સ્તવન ૨૦-૧૦

૧. ભરેલો ૨. સ્નેહથી ૩. ભરપૂર ૪. તમારું ૫.
ગમે

સ્તવન ૨૦-૧૧

૧. પસંદ ૨. ધણી ૩. મેઘ ૪. સુંદર ૫. સેવે
૬. કુલના ઢગલા

સ્તવન ૨૦-૧૨

૧. જગતના વાતાવરણના ૨. ત્રણ ભુવન રૂપ સોનાની
૩. વીંટી ૪. અણુમોલ ૫. જોળામાં ૬. લડાઈ-
યુદ્ધ ૭. માનસરોવર ૮. રાજહંસ

સ્તવન ૨૦-૧૩

૧. હંસના મનમાં ૨. પસંદ ૩. ગંગાનદી ૪.
માતાનો જોળો ૫. નયન રૂપ કમલની પાંખડી ૬.
હોઠ ૭, પરવાળા જેવા ૮. અર્ધચંદ્ર=આઠમના
ચંદ્ર જેવું ૯. કપાળ ૧૦. બાહુ ૧૧. ડાંડલો ૧૨.
કમળની ૧૩. કિનારો ૧૪. ગર્વ ૧૫. ગાળી

સ્તવન ૨૦ ૧૪

૧. વિનતિ ૨. પ્રેમાળ નજરે ૩. કુટિલતા ૪.
છેડો ૫. અત્યંત ભક્તિરાગથી ૬. ઉમંગ ૭. વિના
૮. અન્યક્ત સ્વરૂપવાળા

સ્તવન ૨૦-૧૫

૧. જોઈએ તેવી ૨. ખુલાસો ૩. સમજશે ૪. નાના ઘડામાં ૫. લક્ષ્મિભર્યા ઉમંગમાં ૬. છેવટે

સ્તવન ૨૦-૧૬

૧. માટે ૨. બક્ષિસ ૩. ઉંચા સ્વરથી ૪. અધ્યાત્મ રૂપ સૂર્ય ૫. મારા આત્મામાં ૬. મોહરૂપ અંધારું

સ્તવન ૨૦-૧૭

૧. ઈંદ્ર ૨. ગુણથી ભરેલા ૩. ધન ૪. જ્યારે

સ્તવન ૨૦-૧૮ (અ)

૧. મનના ઉમંગથી ૨. પૂનમના ચંદ્ર ૩. સરખું ૪. પ્રેમવાળી ૫. લોભરૂપ ઠગારાને આકર્ષી વાતોથી ભરમાવી દઈશું (ત્રીજી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૬. મોહરૂપ રાજા જે મારો વૈરી છે તેની સાથે યુદ્ધ જોડીશું જ્ઞાન જેવા લડવૈયાની ભાઈબંધી કરી મોહને દૂર કાઢશું (૪થી ગાથાનો અર્થ)

સ્તવન ૨૦-૧૮ (આ)

૧. દર્શન-૨. નિર્મલ ૩. સૂર્ય ૪. સુગંધ

સ્તવન ૨૦-૧૯

૧. પદ્ધતિ ૨. શરણે ૩. દૂર ૪. ઐશ્વર્ય ૫. આગ્રહ ૬. આંતરા વિનાની ૭. ભ્રમણા

સ્તવન ૨૦-૨૦

૧. રાગ-પ્રેમ ૨. અધિક ૩. ચહેરો ૪. હાર્દિક સ્નેહ ૫. ફેરવે નહીં ૬. અમારા ૭. મોટા ૮. શંકરજી ૯. સમૂહ ૧૦. પ્રભુ-પરમાત્મા

સ્તવન ૨૦-૨૧

૧. ચઢતી કળા ૨. અભિપ્રાય ૩. મનમંદિરે ૪.
તે પ્રભુભ્યે

સ્તવન ૨૦-૨૨

૧. ઓ ! સખીઓ ! ૨. વિરહઅગ્નિથી બળે
૩. વગર જોયે ૪. સંબંધ કરીને ૫. રીત ૬. દુઃખે
૭. પ્રખ્યાત

સ્તવન ૨૦-૨૩

૧. સુંદર ૨. આકર્ષક ૩. સુંદર ૪. આંખની ૫.
મોઢક ૬. ધરણેન્દ્ર ૭. તેના ઉપર

સ્તવન ૨૦-૨૪

૧. હરખ ૨. કામધેનુ ૩. અંતરનો પ્રેમ ૪. વધુ
૫. મનમાન્યા ૬. મનગમતા ૭. અળહળતો ૮.
સમકિલ રૂપ સૂર્ય

શ્રી વર્દ્ધમાનસ્વામીને નમઃ
શ્રી રામવિજયજી
કૃત
સ્તવન—ચોવીશી (ખીજી)

[૨૧]

(૪૮૧) (૨૧-૧) શ્રી ઋષભદેવ—જિન સ્તવન
(યોગમાયા ગરબે રમેરે જો-એ દેશી.)

ઝોળગડી^૧ આદિનાથની જો, કાંઈ કીજીયે^૨ મનને કોડ^૩જો
હોડ^૩ કરે કુણુ નાથની જો,

જેહના પાય નમે સુર-કોડ જો—ઝોળ૦ (૧)

વાહલો મરૂદેવીનો લાડલો^૪ જો,

રાણી સુનંદા ! હઈડાનો હારજો

ત્રણુ ભુવનનો નાહલો^૫ જો,

માહરા પ્રાણુતણો આધાર જો—ઝોળ૦ (૨)

વાહલે વીશ પૂરવ લખ લોગવ્યું^૬ જો,

રૂડું કુમરપણું^૭ રંગ-રેલજો

મનહું મોહ્યું રે જિન-રૂપશું જો,

જાણે જગમાં મોહનવેલજો—ઓળ૦ (૩)

પાંચસે ધનુષની દેહડી જો, લાખ પૂરવ ત્રેસઠ રાજ જો
લાખ પૂરવ સમતા-વરચા જો,

થયા શિવસુંદરી વરરાજ જો—ઓળ૦ (૪)

એહના નામથી નવનિધિ સંપજો જો,

વળી અલિય^૬-વિધન સવિ જાય જો

શ્રી સુમતિવિજય કવિરાયનો જો,

ઈમ રામવિજય ગુણ ગાય જો—ઓળ૦ (૫)

ક

(૪૮૨) (૨૧-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(હવે ન જાઉં મહિ વેચવા રે લો—એ દેશી.)

અજિતજિનેસર સાહિબા રે લો. વિનતડી અવધાર
મારા વાલાજી રે, હવે ન છોડું તોરી ચાકરી રે લો.
તું મનરંજન માહરો રે લો,

દિલડાનો જાણુજીહાર—મારાં હવેં (૧)

લાખ ચોરાસી હું લખ્યો રે લો, કાળ અનંતો-અનંત-મારાં
ઓળગ^૬ કીધી મેં પ્રભુ ! તાહરી રે લો,

લાંગી છે લવતણી બ્રાંત—મારાં હવેં (૨)

કરી સુર-નજર હવે સાહિબો રે લો,

દાસ ધરો દિલમાંહિ—મારાં

લાખ ગુન્હે પણ તાહરો રે લો,

સેવક હું મહારાય—મારાં હવેં (૩)

અવગુણ ગણતાં માહરા રે લો,

નહિ આવે પ્રભુજી ! પાર—મારાં

પણ જિન પ્રવહણની^૩ પરે રે લો,

તુમે છે તારણહાર—મારાં હવેં (૪)

નયરી અયોધ્યાનો ધણીરે લો,

વિજયા ઉચર^૪—સર—હંસ—મારાં

જિતશત્રુરાયનો નંદલો રે લો,

ધન ઈક્વાગનો વંશ—મારાં હવેં (૫)

ધનુસય સાઢાચ્યારની રે લો, દેહડી રંગ^૫—સનૂર—મારાં

બહોતોર પૂરવ લાખનું રે લો,

આયુ અધિક સુખ—પૂર—મારાં હવેં (૬)

પાંચમે આરે તું મળ્યો રે લો,

પ્રગટયાં છે પુણ્યનિધાન—મારાં

સુમતિ ગુરૂ—પદ સેવતાં રે લો,

રામ અધિક તનુ—વાન—મારાં હવેં (૭)

ક

(૪૮૩) (૨૧—૩) શ્રી સંભવનાથ—જિન સ્તવન

(તુંને ગોકુલ બોલાવે કન ! ગોવિંદ ગોરી રે—એ દેશી.)

મુને સંભવ જિનશયું પ્રીત, અવિહડ^૧ લાગી રે

કાંઈ દેખત પ્રભુ મુખ—ચંદ, લાવડ^૨ લાગી રે (૧)

જિન સેના—નંદન^૩ દેવ, દિલડે વસીયો રે

પ્રભુ—ચરણ નમે કર જોડ, અનુભવ—રસીયો રે (૨)

તોરી ધનુ^૪સય—ચ્યાર પ્રમાણ, ઊંચી કાયા

મનમોહન કંચનવાન, લાગી તોરી માયા રે (૩)

પ્રભુ રાયજિતારિ^૫—નંદ નયણે હીઠો રે

સાવશ્થીપુર—શણગાર, લાગે મુને મીઠો રે (૪)

પ્રભુ બ્રહ્મચારી ભગવાન, નામ સુણાવે રે,

પણ મુગતિવધૂ વશી—મંત્ર, પાઠ લણાવે રે (૫)

મુજ રઠ^૬ લાગી મનમાંહે, તુજ ગુણ કેરીરે

નહિ તુજ મૂરતિને તોલ^૭, સૂરત^૮ ભલેરી^૯ રે (૬)

જિન ! મહેર કરી ભગવાન,વાન^{૧૦} વધારો રે

શ્રી સુમતિવિજય ગુરૂ-શિષ્ય, દિલમાં ધારો રે (૭)

卐

(૪૮૪) (૨૧-૪) શ્રી અભિનંદન—જિન સ્તવન

(ઘમઘમ ઘમકે ધુધરા રે, ધુધરે હીરની દોર કે ઘમ એ-દેશી)

શ્રી અભિનંદન—સ્વામીને રે, સેવે સુરકુમરીની કોડ કે—

પ્રભુની ચાકરી રે

મુખ મટકે મોહી રહી રે, ઉભી આગળ બે કરજોડ કે પ્ર૦

સ્વર ઝીણે આલાપતી રે, ગાતી જિનગુણ—ગીત

રસાળ કે—પ્રભુ૦

તાળ મૃદંગ બજાવતી રે, દેતી અમરી^૧ભમરી^૨—બાળકે—

પ્રભુ૦ (૨)

ઘમઘમ ઘમકે ધુધરી રે, ^૩બાળકે કટિમેખલ^૪સાર કે—પ્રભુ૦

નાટકે નવનવા નાયતી રે, બોલે પ્રભુ—ગુણગીત રસાળ કે—

પ્રભુ૦ (૩)

સુત સિદ્ધારથ માતનો રે,

સંવર—ભૂપતિ—કુળ—શિણુગાર—પ્રભુ૦

ધનુષસય-સાઠા ત્રણની રે, પ્રભુજીની હીપે દેહ અપાર પ્ર
પૂરવ લાખ પચાસનું રે, પાળી આયુ લહું શુભ ઠામ-પ્ર
નયરી અયોધ્યાનો રાજ્યો રે,

દરિશણ નાણુ-રચણુ-ગુણખાણુ-પ્રભુ (૫)
સેવો સમરથ સાહિબો રે, સાચો શિવ-નયરીનો સાથ-પ્ર
મુજ હિયડામાંહિ વસ્યો રે,

ઢાલો ત્રીન ભુવનનો નાથ—પ્રભુ (૬)
ઈણી પરે જિન-ગુણ ગાવતાં રે,
લહો એ અનુભવ—સુખ રસાળ—પ્રભુ

રામવિજય પ્રભુ સેવાતારે,
કરતાં નિત-નિત મંગળ-માળ—પ્રભુ (૭)

卐

(૪૮૫) (૨૧-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(ગરબો કેણેને કોરાવ્યો કે નંદજીના લાલ એ-દેશી)
પંચમ સુમતિ જિણેસર સ્વામી કે—સુણ જિનરાય રે
તુમથી નવ નિધિ-રિધિ મેં પામી કે—શિવ-સુખદાય રે
તુંતો પાવન ધરમ નગીનો કે—સુર ગુણ ગાય રે,
અહનિશ સમતારસમાં ભીનો કે—શિવ (૧)

મંગલા માવડીએ પ્રભુ જાણ્યો કે—સુણ—
છપન દિગકુમરી હુલારાયો કે—શિવ —
તું તો મેઘ નૃપતિ કુળ હીરો કે—સુણ (૨)
હરિ સેવે નિત તુમ ધીરો કે—શિવ
ત્રણસેં ધનુષની ઉંચી કાયા કે—શિવ

ચાલીશ લાખ પૂરવનું આયુ—નાગ રાય રે,
 તારી સેવ કરે સુરસ્વામી કે—શિવ૦
 તું તો સુરસુંદરી સુખકામી કે—નિર્મલ કાય રે૦ (૩)
 તું તો ભગતવછલ ભય ટાળે કે—શિવ૦
 તું તો ત્રિભુવન અનુયાળે કે—જિમ^૨ દિનરાય^૨ રે
 તું તો મુનિજનમાં નિશિ^૩ દીવો કે—શિવ૦
 અવિચલ^૪ ધૂમંડલ^૫ ચિરંજીવો કે—જિમ ગિરિરાય રે૦(૪)
 પ્રભુજીની વાણી અમીરસ મીઠી કે—સુર૦
 જિનજીની મોહન મૂરતિ દીઠે કે—અતિ સુખ થાય રે
 શ્રીગુરૂ સુમતિવિજય કવિરાયા કે—સુણો૦,
 સેવક રામવિજય ગુણ ગાયા કે—જયો જિનરાય રે૦(૫)

ક

(૪૮૬) (૨૧-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ—જિન સ્તવન
 (કમળરસજુમડું—એ દેશી)

શ્રી પદ્મપ્રભજીને સેવિયે રે,
 શિવસુંદરી ભરતાર-કમળદળ^૧ આંખડીયાં
 મોહનશું મન મોહી રહ્યું રે, રૂપ તણો નહિ પાર;
 ભમુહ^૨ ધનુ^૩ વાંકડીયાં^૪ (૧)
 અરુણ^૫ કમળ સમ દેહડી રે, જગજીવન જિનરાજ
 વચણરસ^૬ સેલડીયાં^૭ ત્રીસ પૂરવ લખ આઉખું રે,
 સારો વંછિત કાજ—મોહન સુખ—વેલડીયાં૦ (૨)
 સહિરો^૮ સવિ ટોળે મળી રે,
 સોળ સજી શિણગાર મળી સખી સેરડીયાં^૯

શુભ ગાતી ધુમરી^{૧૦} દીયે રે, કરે ચુડી^{૧૧} ખલકાર^{૧૨}
કમળમુખ^{૧૩}—ગોરડીયાં^{૧૪} (૩)

માત સુસીમા ઉરે ધર્યો રે, મુજ દિલડામાં દેવ—
વર્યો દિન—રાતડીયાં;

કેસ'ખીનયરી તણો રે, નાથ નમો નિતમેવ—

સુણો સખી ! વાતડીયાં (૪)

ધનુષ અઢીસે' શોભતી રે, ઉંચપણે જગદીશ
નમો સાહેલડીયાં રામવિજય પ્રભુ સેવતાં રે,

લહીયે સયલ જગીસ—વધે સુખ વેલડીયાં (૫)

卐

(૪૮૭) (૨૧-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(નાયતા રે તુમે ચાલ્યા ગઢ આગળે રે હો—ઐ દેશી)

સેવજો રે સ્વામી સુપાસ જિણેમરુ રે લાલ,

પૂજિયે' ધરી મન રંગ રે લાલ

મોરે મત માન્યો સાહિબો રે લાલ

પ્રેમથી રે પ્રીતિ બની જિનરાજશું રે લાલ;

જેહવો ચોળનો^૧ રંગ રે લાલ—મોરે (૧)

ધરજો રે મન પૃથ્વી-રાણી સતી રે લાલ,

જાઓ જેણે રતન રે લાલ—મોરે

દીપલી રે દિશકુમરી આવે તિહાં રે લાલ;

કરતી કોડર જતન્ન રે—લાલ—મોરે (૨)

જોરથી^૩ રે જિન—મુખ નિરખી નાયતી રે લાલ,

હરખતી દંઁએ આશીસ રે લાલ—મોરે

- ચાહતી રે ચિરંજીવો તું ખાલુડા રે લાલ;
ત્રણ ભુવનના ઈશ રે લાલ—મોરેં (૩)
કાવતી રે કરતી ફૂંદડી દીયે રે લાલ,
મદલરી માતી જેહ રે લાલ—મોરેં
નાથને રે નેહનયણે ભર જોવતી રે લાલ;
ગુણ ગાતી સસનેહ રે લાલ—મોરેં (૪)
આદરે રે ઈમ હુલરાવતી ખાલને રે લાલ,
પહોંતી તે નિજ-નિજ ઘેર રે લાલ—મોરેં
પ્રેમ શું રે પ્રભુ બોધે મોહના રે લાલ;
દોયસેં ધનુષની દેહ રે લાલ—મોરેં (૫)
રાગથી રે રાજકુમરી રણીયામણી રે લાલ,
પરણ્યા પ્રભુ સુ-વિલાસ રે લાલ—મોરેં
માનજો રે મોહતણે વશમાંહિ રે લાલ;
નાથ રહે એ ઘર વાસે રે લાલ—મોરેં (૬)
ભાવથી રે ભોગ તજ્યા દીક્ષા વરી રે લાલ,
વીશ પૂરવ લખ આયુ રે લાલ—મોરેં
જાગતો રે જ્યોતિ સ્વરૂપી જગદીશ્વરુ રે લાલ;
રામવિજય ગુણ ગાય રે લાલ—મોરેં (૭)

卐

(૪૮૮) (૨૧-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન
(રાયજી અમે ન હિંદુવાણા કે, રાજા ! ગરાસીયારે લો એ દેશી)
જિનજી ચંદ્રપ્રભ ! અવધારો કે, નાથ નિહાળજો રે લો,
ખમણી બિરૂદ ગરીબ-નવાજ કે, વાચા પાળજો રે લો.

હરખે હું તુમ શરણે આબ્યો કે, મુજને રાખજો રે લો,
ચોરટા ચ્યાર ચુગલ^૧ બે ભુંડા કે, તેહ દૂરે નાખજો રે લો (૧)
પ્રભુજી ! પાંચતણી^૨ પરશંસા કે, રૂડી થાપજો રે લો,
મોહન ! મહેર કરીને દરશણ, મુજને આપજો રે લો
તારક ! તુમ પાલવ^૩ મેં અલ્યો કે, હવે મુને તારજો રે લો;
કુતરી કુમતિ થઈ છે કેડ^૪ કે, તેહને વારજો રે લો (૨)
સેંદરી^૫ સુમતિ સોહાગણ સારી કે, ખ્યારી છે ઘણી રે લો,
તાતજી ! તે વિણુ જીવેં ચૌદ, ભુવન કયું આંગણું રે લો
લખ ગુણ લખમણા^૬ રાણીએં જાયો કે,

મુજ મન આવજો રે લોલ,
અનુલવ અનોપમ અમૃત મીઠો કે,

સુખડી લાવજ્યો રે લો (૩)
દીપતી દોઢસો ધનુષ પ્રમાણ કે, પ્રભુજીની દેહડી રે લો,
દેવની દશ પૂરવ લખ માનકે, આઉણું વેલડી રે લો
નિરગુણ નિરાગી પણ હું રાગી કે, મનમાંહે રહો રે લો,
શુભ શુર સુમતિવિજય સુપસાય કે,
રામેં સુખ લહ્યો રે લો (૪)

卐

(૪૮૯) (૨૧-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
(સોવન લોઘા જળે ભર્યા કુંડાલી દોરી, શ્યાં શ્યાં દાતણ દેસ રે
લેજો રામ લોને દોરી—એ દેશી)

સુવિધિ-જિણેસર ! જાગતો, મનમોહન સ્વામી
રાય સુગ્રીવનો નંદન રે, વંદો લાલ અંતરયામી (૧)

- ભરિય કચોલી^૧ કુંકુમે^૨, માંહે મૃગમદ્દ૩ ઘોળી
 પૂળે પ્રભુ નવ અંગ રે, લાલ સહિયર^૪-ટોળી (૨)
- કેસરની આંગી રચી, માંહે હીરા દીપે
 જોર બન્યો જિનરાજ રે, તેજે લાલ સૂરજ જીપે (૩)
- મુગટ ધર્યો શિર શોભતો, મણિ રચણ બિરાજે
 ઝલકે કુંડળ જોડ રે, હાઈડે હાર નિર્મળ છાજે (૪)
- કરી પૂજા મન ભાવશું, પ્રભુ હાઈડે ધરતી
 ધરતી ઉઠવતી પાય રે, જોવે લાલ જિનમુખ ફરતી (૫)
- કાકંદી નયરી ઘણી, શત ધનુષની કાયા
 લાખપૂરવનું આયુ રે, નવમો લાલ એ જિનરાયા (૬)
- શ્રી સુમતિવિજય પ્રભુ-નામથી, નિત મંગલિક માળા
 રામવિજય જયકાર રે, જપતાં લાલ જિન ગુણમાળા (૭)

❧

(૪૯૦) (૨૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(પાટણની પટોળી રાજદ ! લાવજો રે લો—એ દેશી)

- શ્રી ભદ્રિલપુર વાસી રે સાહિબ માહરા રે,
 શ્રવણે^૧ મેં સુણિયા રે ગુણ બહુ તાહરા રે
 સુણો મોરા મીઠડા ! શ્રી ભગવંત ! કેવળ^૨-કમળાના હો કંત;
 સેવક નિજ ચરણે રે રાજદ^૩ ! રાખજો રે (૧)
- સાતેને વળી રાજ રે, રાજદ ! અળગા વસો રે,
 તિહાંકણને^૪ આવણને^૫ મનડું ઉલ્લસે રે
 સુણ મોરા સાહિબ ! લાલ ગુલાલ, સેવકને નયણે નિહાળ;
 નયણની લીલા રે તારી તારશે રે (૨)

શ્રી શીતલજિન ! મુજ મનમંદિર આવજો રે,
શિવરમણીના રસિયા દિલમાં લાવજો રે
પ્રભુજી મોરા ! તારું અકળ સ્વરૂપ,
તુજથી અગમ નહી મન રૂપ;

જીવડો લલચાણો પ્રભુજીની સૂરતે રે (૩)

નેવું ધનુષ પ્રમાણે રે નંદમાતનો રે,
શ્રી વત્સલંછન રે દંદરથ તાતનો રે
પ્રભુ મારા અવધારે ગુણુગેહ, જિનજી તુજશું મુજ મન નેહ,
નેહલડાની વાતું રે રાજંદ ! દોહલી રે (૪)

વિનતડી સાંભળીને રે સ્હામું ભાળજ્યો રે,
મવલવના પાતક રે અળગાં ટાળજ્યો રે
પ્રભુ મોરા ! તુમે છો ગરીબનિવાજ,

શ્રીગુરુ સુમતીવિજય કવિરાજ;
બાળક સેવકને લેખે આણુજ્યો રે (૫)

❧
(૪૯૧) (૨૧-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
(વીજલ બોલાવા હું ગઈ કાંઈ ઉભી શેરી વીચ
વીજલ વાલમા-એ દેશી)

તારક બિરૂદ સુણી કરી, હું આવી ઉભો દરબાર

—શ્રી શ્રેયાંસ સાહિબા

પ્રભુ ! ઘણી તાણું^૧ ન કીજીએ, મુજ ઉતારે પાર—શ્રી૦
કાળાદિક દૂષણ દાખતાં, દાતારપણું કિમ થાય ?—શ્રી૦
જો વિણ અવલંબન^૨ તારીએ,

તો જગ સઘળો જશ ગાય—શ્રી૦ (૨)

બાળકને સમજાવવા, કહેશેા ભોળામણી વાત—શ્રી૦
 પણ હઠ કીધો મૂકીશ નહી, વિણ તાર્યે ત્રિભુવનતાત—શ્રી૦
 જો મન તારણુનું^૩ અછે, તો હીલ તણું શું કામ—શ્રી૦
 ચાતુક^૪ નીર મુખ-દૂખણે, થઈ મેઘઘટા જગ શ્યામ—શ્રી૦
 તુજ દરશણથી તાહરો, હું કહેવાણો જગમાં હે—શ્રી૦
 હવે મુજ કુણ લોપી શકે, બળિયાની ઝાલી બાંહે—શ્રી૦ (૫)
 વિણકુમર વાલેસરૂ, પ્રભુ સિંહપુરીનો રાય—શ્રી૦
 લાખ ચોરાસી વરષનું પ્રભુ પાળ્યું પૂરણ આય—શ્રી૦ (૬)
 ધનુષ એંશી તનુ શોભતું, ખડગી લંછન જગદીશ—શ્રી૦,
 હરષ ધરીને વિનવું, શ્રીમુમતિવિજય કવિશીશ—શ્રી૦ (૭)

॥

(૪૯૨) (૨૧-૧૨) વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(નંદન ગોવાલીયાની—દેશી)

શ્રી વસુપૂજનરિંદના, નંદન જિન નયણાનંદ,
 શ્રી જિન વાલહા, પ્રભુ ? કિમ આવું તુમ ઉળગેજ,
 મારે કૂટો^૨-કુટંબનો ફંદ-શ્રીજિન ! સાંભળો૦ (૧)
 કુમતી^૩-રમણી મોહનંદિની^૪, મુજ કેડ ન મૂકે તેહ-શ્રી.
 મિત્ર મળ્યો તે લોભીઓ, લાગો તેહશું બહુ નેહ-શ્રી૦ (૨)
 ત્રેવીશ^૫ મળ્યા ધૂતારડા, તેહના વળી નવ નવા રંગ-શ્રી.
 અહનિશ તેણે હું ભોળ્યો, ન ધર્યો પ્રભુ સાથે રંગ-શ્રી૦
 પ્રભુ દરશણ તલસે ઘણું, જિન મુજ મનડું દિનરાત-શ્રી.
 પણ પ્રન્નર^૬ આડા રહે, જે નીચ ઘણું કમજાત—શ્રી૦
 કૂટો કળીયુગ આજનો, બહુ ગાડરિયો પરવાહ—શ્રી.

તાહરૂં રૂપ ન ઓળખે, નહિ શુદ્ધ ધર્મની ચાહ—શ્રી૦
 પ્રભુ—દરિશણ વિણ જીવડા કરતા દીસે વિવહાર—શ્રી.
 તેણે જામે ભૂદયા ઘણા, પ્રભુ દોહિલો લોકાચાર—શ્રી૦
 વરસ સિતેર લખ આઉખું, તોરૂં સિતેર ધનુષ તનુ સાર—શ્રી૦
 રામવિજય કરજોડીને, કહે ઉતારો ભવપાર—શ્રી૦

❧

(૪૯૩) (૨૧-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(કુસાબાલી આબાલીયા શું કરો—એ દેશી)

જિન ! વિમલ-વદન રણિયામણું, જાણે કનકકમળનો રાયરે
 વિમલ જિણુંદજી

જિન ! અધર અમીરસ ભૂમિનો,

પ્રતિબિંબિત બિંબ સુહાયરે—વિ૦ (૧)

જિન ! અનુરૂપની રેખમાં, નવિ આવે સુરના ઈંદરે—વિ.

જિન ! મુખ ટીકો નીકો^૪ બન્યો,

માનું ઉગ્યો ઉજલ ચંદરે—વિ૦ (૨)

જિન ! દાડમ કળી ઓપતી, અતિ દીપે દાંતની ઓલરે^૫—વિ.

તે અરૂણ અધર છબિથી મળ્યા,

માનું સુગતાફળ સમતોલ રે—વિ૦ (૩)

જિન ! અકળ અરૂપી રૂપ છે, પણ સફળ સરૂપી જાણે રે—વિ૦

જિન ! અગણિત ગુણના દોરથી,

મનમાંકડું બાંધ્યું તાણરે—વિ૦ (૪)

જિન ! શિવ સુખદાયક સાંભળી,

હું હરખ્યો હકડા માંહિરે—વિ૦

જિન ! એકતારી તુજશું કરી,

જિમ ચંદ ચકોરી થાય રે—વિ૦ (૫)

પ્રભુ ! એવડી વિમાસણુ શું કરો,

નહિ ખોટ ખજાને તુજજરે—વિ૦

જો નાપો તો સાહસું જુઓ,

તો વંછિત ફળશે મુજજરે- વિ૦ (૬)

સુત કૃતવર્મા-શ્યામા તણો,

સાઠ લાખ ધનુષ તનુ આયરે—વિ૦

શ્રીસુમતીવિજય કવિરાજનો,

ઈમ રામવિજય ગુણ ગાયરે—વિ૦ (૭)

ક

(૪૯૪) (૨૧-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(સામરમતી આવી છે ભરપુર જો એ દેશી)

મુજસા-નંદન^૧ જગ^૨-આનંદન દેવજો,

નેહો રે નવરંગે^૩ નિત નિત ભેટીયેં રે,

ભેટયાથી શું થાયેં મોરી સૈઅરોઃ,

ભવ-ભવનાં પાતિકડાં અળગાં ભેટીયેં રે, (૧)

સુંદર ચોળી પહેરી ચરણા ચીર રે.

આવો રે ચોવટડે જિનગુણ ગાઈયેં રે,

જિનગુણ ગાયેં શું થાયેં મોરી જોની રે,

પરભવરે સુરપદવી સુંદર પામીયેં રે૦ (૨)

સહિયર ટોળી ભોળી પરિઘળપ ભાવે રે,

ગાવે રે ગુણવંતી હઈડે ગહગહી રે,

જગજ્ય-નાયક શિવ-સુખદાયક દેવરે,

લાયક રે તુજ સરિખો જગમાં કો નહી રે૦ (૩)

પરમ નિરંજન નિર્જિત ભગવંત રે,

પાવનરે પરમાતમ શ્રવણે^૬ સાંભળ્યો રે

પામી હવે મેં તુજ શાસન પરતીત રે,

ધ્યાને રે એક તાને પ્રભુ આવી મળ્યો રે૦ (૪)

ઉંચપણે પચાશ ધનુષનો માનરે,

પાળ્યું^૭ રે વળી આઉખું લાખ તીશનું રે

શ્રીગુરુ સુમતિવિજય કવિરાય પસાય રે,

અહનિશરે દિલ ધ્યાન વશે જગદીશનું રે૦ (૫)

ક

(૪૯૫) (૨૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(બાઈ રે ગરબડો એ-દેશી)

ધરમ જિણેસર સેવિયેં રે,

ભાનુ નરેસરનંદ^૧-બાઈ રે જિન વડો

જિન-ધ્યાને દુખવિસરું રે,

હું પામી પરમાણુંદ-બાઈ^૨ (૧)

રતનજડિત સિંધાસને રે, જેસે શ્રી ભગવાન-બાઈ૦

સુખ આગળ નાથે સુરી રે, ઈંદ્ર કરે ગુણગાન-બાઈ૦ (૨)

પ્રભુ વરસે તિહાં દેહના રે, જેમ આષાડો મેહ-બાઈ૦

તાપ ટળે તનનો પરાંર રે, વાધે બમણો નેહ-બાઈ (૩)

અણુવાયાંડ ગમણે ધુરે રે^૪, વાજ્ર કોડાકોડ-બાઈ૦

તા થેઈ નાથે કિંનરી રે, હીંડે મોડા^૫મોડા-બાઈ૦ (૪)

આયુ દશ લાખ વરસનું રે, ધનુષ પિસતાલીશ માન-બાઈ૦

રામવિજય પ્રભુ નામથી રે,

લહીયેં નવ નિધાન - બાઈઠ (૫)

卐

(૪૯૬) (૨૧-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(અંબા બિરાજે છે એ દેશી)

સુંદર શાંતિ જિણુંદની, છળી^૧ રાજે છે,

પ્રભુ ગંગાજલ-ગંભીર, કીરતિ ગાજે છે૦ (૧)

ગજપુરનયર સોહામણું, ઘણું દીપે છે

વિશ્વસેન નરિંદનો નંદ^૨, કંદર્પ^૩ જીપે છે૦ (૨)

અચિરામાતાયેં ઉરે ધર્યો, મન રંજે છે

મૃગલંછન કંચનવાન, લાવઠ લંજે છે૦ (૩)

પ્રભુ લાખ વરસ ચોથે લાગે, વ્રત લીધું છે

પ્રભુ પામ્યા કેવલજ્ઞાન, કારજ સીધું છે૦ (૪)

ધનુષ ચાલીશની દેહડી, તનુ સોહે છે

પ્રભુ દેશનાધ્વનિ વરસંત, ભવિ પડિઓહે છે૦ (૫)

ભગતવછલ પ્રભુતા ભણી, જન તારે છે

ખૂડતાં ભવજલ માંહિ, પાર ઉતારે છે૦ (૬)

શ્રીસુમતિવિજય ગુરૂ નામથી, દુખ નાસે છે

કહે રામવિજય જિનધ્યાન, નવ નિધિ પાસે છે૦ (૭)

卐

(૪૯૭) (૨૧-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(રસીયાની-દેશી)

રસીયા ! કુંથુજિણેસર ! કેસર^૧લીની દેહડી રે લો

—મારા નાથજી રે લો,

રસીયા ! મનવંછિત વર પૂરણુ, સુરતરૂંવેલડી રે લો—મા૦
રસીયા ! અંજન^૩-રહિત નિરંજન,

નામ હીચેં ધરો રે લો—મારા૦

રસીયા ! જુગત કરી મન ભગતે, પ્રભુ-પૂજા કરો રે લો—મા૦

રસીયા ! શ્રીનંદન^૪ આનંદન, ચંદનથી સિરે રે લો—મા૦

રસીયા ! તાપ-નિવારણુ તારણુ-તરણુ તરીપરે રે લો—મા૦

રસીયા ! મનમોહન જગસોહન, કોહનહી કિશ્યો રે લો—મા૦

રસીયા ! ફૂડા^૫ કળિયુગ માંહી, અવર ન કો ઈશ્યો રે લો—મા૦

રસીયા ! ગુણ સંભારી જાઉં, બલિહારી નાથને રે લો—મા૦

રસીયા ! કોણુ પ્રમાદે છાંડે, શિવપુર સાથને રે લો—મા૦

રસીયા ! કાચ તણે કોણુ કારણુ, નાંખે સુરમણિ^૬ રે લો—મા૦

રસીયા ! કોણુ ચાખે વિષફળને, મેવા અવગણી રે લો—મા૦

રસીયા ! સુર^૭-નરપતિ સુત ઠાવો,

ચાવો^{૧૦} ચઉદિશે રે લો—મારા૦

રસીયા ! વરસ સહસ પંચાણુ,

જિન પૃથવી વસે રે લો—મારા૦ (૭)

રસીયા ! ત્રીશ ધનુષ પણુ^{૧૧} ઉપર,

ઉંચપણે પ્રભુ રે લો—મારા૦

રસીયા ! ત્રણ ભુવનનો નાથ કે,

થઈ બેઠો વિભુ રે લો—મારા૦ (૮)

રસીયા ! અજ^{૧૨} લાંછન ગતલાંછન,^{૧૩}

કંચનવાન^{૧૪} છે રે લો—મારા૦

રસીયા ! રિદ્ધિ પૂરે હુઃખ ચૂરે, જોડના ધ્યાનથી રે લો—મા૦

રસીયા ! બુધ શ્રી સુમતિવિજય કવિ,

સેવક વિનવે રે લો—મારાં
રસીયા ! રામ કહે જિનશાસન, નવિ મૂકું હવે રે લો—માં

卐

(૪૯૮) (૨૧-૧૮) શ્રી અરનાથ—જિન સ્તવન
(ગાયજો રે ગુણની રાસ—એ દેશી)

ગાયજો રે ધરી ઉલ્લાસ, અરજિનવર જગદીશરુ રે,
માનજો રે એહ મહંત,^૧ મહિયલમાંહિં વાલેસર^૨ રે (૧)
ધાઈયો^૩ રે દઢ કરી ચિત્ત, મનવંછિત ફળ પૂરશે રે
વારજો રે અવરની^૪ સેવ, એહી જ સંકટ ચૂરશે રે (૨)
સિંચજો રે સુમતિની વેલ, જિનગુણ ધ્યાનની રે,
ઘણું સંપજો રે સમક્ષિ કૂલ, કેવળ ફળ રળિયામાણું રે (૩)
પુણ્યથી રે દેવી^૫—નંદ, નયણે નિરખો નેહથી રે,
ઉપનો રે અતિ આણુંદ, હુઃખ અલગા થયા જેહથી રે,
શોભતી રે ત્રીશ ધનુષની કાય, રાય મુદરિશન^૬ વંશનો રે,
આઉણું રે જિનજીનું સાર, સહસ ચોરાશી વરસનું રે,
જિનરાજને રે કહું પ્રણામ, કાજ સરે^૭ સવિ આપણું રે,
ભાવથી રે ભગતિ પ્રમાણ, દરિશણ ફળ પામે ઘણું રે (૬)
સેવજો રે અર^૮—પદ—અરવિંદ, જો શિવસુખની કામના^૯ રે,
રાખજો રે પ્રભુ હૃદય મોઝાર, રામ વધે જગ નામના રે,

卐

(૪૯૯) (૨૧-૧૯) શ્રી મલિનાથ—જિન સ્તવન
(મેઘ અંધારી રે રાતડી નેં મીઠડા જો અસવાર એ—દેશી)
મિથિલા નયરી રે અવતરીયા ને, કુંજનરેસર નંદ,
લંછન સોહે રે કલશતણું ને, નીલવરણ સુખકંદ (૧)

મલ્લિ-જિનેસર રે મન વસ્યો ને, ઓગણીશમો અરિહંત,
 કપટ^૧ધરમના રે કારણથી, પ્રભુ કુમરીરૂપ ધરંત (૨)
 સહસ પંચાવન રે વરસ સુણોને, આઉતણો પરિમાણ,
 માત પ્રભાવતી રે ઉઠે ધર્યા, પણવીશ^૨ ધનુષ તનુ માન,
 સહસ પંચાવન રે સાધવીઓ ને, મુનિ ચાલીશ હજાર,
 સમેતશિખર રે મુગતે ગયાને, ત્રિણુ ભુવન આધાર૦ (૪)
 અડ^૩ ભય ટાળી રે આપ થકીને, જિણે બાંધી અવિહડ પ્રીત,
 રામવિજયનારે સાહિબની, છે અવિચળ એહીજ રીત૦ (૫)

ક

(૫૦૦) (૨૧-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન
 (હરની હમચીરે-એ દેશી)

આવો આવો ને સખી ! દેહરે જઈયે,
 પ્રભુ-દરિશણ કરીને નિરમલ થઈયે,
 ગાવો ગાવોરે હરખ અપાર—જિનગુણ ગરબો રે,
 તુમે ખેરો સોળ શિણુગાર, જિન૦
 મારે લાખેણી એ^૧ વાર, જિન૦

દોહિલો માનવ અવતાર—જિન૦ (૧)
 પદમાદેવીનો^૨ નંદન નીકો છે, પ્રભુરાય સુમિત્ર^૩કુળ ટીકો^૪ છે,
 નમો નમો રે એહજ નાથ—જિન૦

ફાકટ શી કરવી વાત—જિન૦
 ફૂડી લાગે છે નેહની લાત—જિન૦ (૨)
 કચ્છપ^૫લંછન પ્રભુ પાય છે, જિન વીશ ધનુષની કાય છે,
 ત્રીશ સહસ વરસનું આય—જિન૦

મારે હૃદયે હરખ ન માય—જિન૦
એહની સેવાથી સુખ થાય—જિન૦

મારા હુખડાં દૂરે જાય—જિન૦ (૩)
પ્રભુ શ્યામવરણ વિરાજે છે, મુખડું દેખી વિધુ^૧ લાજે છે,
એહને મોહી હરિની^૨ નાર—જિન૦

તે કરે લુંછણડાં સાર—જિન૦
પ્રભુ નયણતણે મટકાર—જિન૦

તેહથી લાગ્યો પ્રેમ અપાર—જિન૦ (૪)
પ્રભુ હૃદયકમળનો વાસી છે, શિવરમણી જેહની દાસી છે,
હું તેહ તણે છું દાસ જિન૦ મારે પૂરે મનડાની આશ—જિન૦
પ્રભુ અવિચળ લીલ—વિલાસ—જિન૦

રામવિજય કહે ઉલ્લાસ—જિન૦ (૫)

ક

(૫૦૧) (૨૧-૨૧) શ્રી નમિનાથ—જિન સ્તવન
દેશીડાને હારે જાજ્યો લાલ, લાલ કસૂબો લીજે છે—એ દેશી)
વિજય^૧—નરેસર નંદન લાલ, વપ્રા^૨—સુત મન મોહે છે,
નીલોત્પલ^૩ લંછન પાએ લાલ,

સોવનવાન^૪ તનુ સોહે છે (૧)
મિથિલાનયરીનો વાસી લાલ, શિવપુરનો મેવાસી^૫ છે,
મુનિ વીશ સહસ જસ પાસે લાલ,

તેજ કળા સુવિલાસી છે (૨)
પ્રભુ ! પંદર ધનુષ પરિમાણે લાલ, જગમાં કીરતિ વ્યાપી છે,
પ્રભુ ! જીવદયાને થાણે^૬ લાલ, સુમતિલતા જિણે થાપી છે.

નમિનાથ નમો ગુણખાણી લાલ, અક્ષય વળી અવિનાસી છે
તેણે વાત સકળ એ બાણી લાલ જેહને આશા દાસી છે (૪)
શ્રી સુમતિવિજય ગુરુ નામે લાલ, અવિચળ લીલા લાધી છે,
કહે રામવિજય જિન ધ્યાને લાલ,

કીરતિ કમળા વાધી છે (૫)

ક્ર

(૫૦૨) (૨૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
(તુમે તમારા છોરડાના ગુણ માનો કે ના —એ દેશી.)
રાજુલ કહે પીઉ નેમજી, ગુણ માનો છો કે ના,
કિમ છોડી ચાલ્યા નિરધાર ? હે ગુણ બાણો છો કે ના
પુરુષ અનંતે ભોગવી-ગુણ પીઉ ફયું મોહ્યા તિણુ નાર ?
—હે ગુણુ (૧)

કોડીગમે જેહને ચાહે—ગુણુ શ્યો તે નારીથી રંગ ?—હે
પણ જગ ઉખાણોર કહ્યો-ગુણુ

હોવે સરીસા સરસો સંગ—હે ગુણુ (૨)
હું ગુણવંતી ગોરડી-ગુણુ તે નિગુણુ નજ-હેજી નાર—હે
હું સેવક છું રાવળી-ગુણુ તે સ્હામું ન જુવે લગાર—હે
જગમાં તે ગુણુ આગળી-ગુણુ જેણે વશ કીધો ભરતાર—હે
મન ગૈરાગે વાળીયો-ગુણુ લીએ રાજુલ સંયમભાર—હે
જેહનીને મળવા ભણી-ગુણુ પીઉ પેહલી તે જાય—હે
સંગ લહી તે નારીનો-ગુણુ રહી અનુભવશું લય લાય—હે
સસુદ્રવિજય કુળ ચંદલો-ગુણુ શિવાદેવી માત મદ્દાર—હે
વરસ સહસ એક આઉખું-ગુણુ

શૌરીપુર શિણુગાર—હે ગુણુ (૩)

દેહ ધનુષ દશ હીપતી—ગુણ૦ પ્રભુ બ્રહ્મચારી ભગવંત—હે૦
રાજુલ વર મને વાલહો—ગુણ૦ રામવિજય જયવંત—હે૦

❧

(૫૦૩) (૨૧-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(પાટણના ગીતની દેશી છે.)

સેવો ભવિજન જિન ત્રેવીશસો, લાંછન નાગ^૧ વિખ્યાત,
જલધર^૨ સુંદર પ્રભુજની દેહડી,

વામા રાણીનો જાત૩—સેવો૦ (૧)

ચઉદિશે ઘોર ઘટા ધનશુ^૪ મળ્યો, કમઠે^૫ રચ્યો જલધાર
મૂશલધારે જલ વરસે ઘણું,

જલ-થલનો ન લહું પાર—સેવો૦ (૨)

વડ હેઠલ ંહાલો કાઉસગ રહ્યો, મેરૂ તણી પેરે ધીર,
ધ્યાન તણી ધારા વાધે તિહાં,

ચડીયાં ઉંચાં જી નીર—સેવો૦ (૩)

અચળ ન ચળીયો પ્રભુજી માહરો, પામ્યો કેવળનાણુ,
સમોવસરણુ સુર કોડ મળ્યા તિહાં,

વાન્યાં જીત નિશાન—સેવો (૪)

નવ કર^૬ ઉંચપણે પ્રભુ શોભતા, અશ્વસેન રાયનો નંદ,
પ્રગટ પરચા ફરણ પાસજી, હીકે હોવે પરમાણુંદ—સેવો૦
એક શત વરસનું આઉણું ભોગવી, પામ્યા અવિચળ રિદ્ધ,
બુધ સુમતિવિજય ગુરૂ નામથી,

રામ લહે વર સિદ્ધ—સેવો (૬)

❧

(૫૦૪)(૨૧-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન

(ગરબી પૂછે રે મારા ગરબડા રે—એ દેશી.)

ચરણ નમી જિનરાજના રે, માગું એક પસાય,

મારા લાખેણા સ્વામીરે તુને વિનવું રે,

મેહિર કને મારા નાથજી રે, દાસ ઘરે દિલ માંડે—મારાં (૧)

પતીત ઘણા તેં ઉધર્યા રે, બિરુદ ગરીબનિવાજ—મારાં

એક મુજને વિસારતાં રે, શ્યે નાવે પ્રભુ ! લાજ ?—મારાં (૨)

ઉત્તમ જન ધન^૧ સારીખો રે, નવિ જોવે ઠામ-કુઠામ—મારાં

પ્રભુ સુ-નજર કરૂણાથકી રે, લહીયેં અવિચળ ધામ—મારાં

સુત સિદ્ધારથરાયનો રે, ત્રિશલાનંદન વીર—મારાં

વરસ બહુતેર આઉખું રે, કંચનવાન શરીર—મારાં (૪)

મુખ દેખી પ્રભુ ! તાહરું રે, પામ્યો પરમાણુંદ—મારાં

હૃદયકમળનો હંસલો રે, મુનિજન^૨ કૈરવચંદ—મારાં (૫)

તું સમરથ શિર નાહલો રે, તો વાઘે જશ પૂર—મારાં

જીત નિશાણના નાદથી રે, નાઠા દુશ્મન દૂર—મારાં (૬)

શ્રી સુમતિ સુગુરુપદ સેવના રે, કલપતરૂની છાંડ—મારાં

રામ પ્રભુ જિન વીરજી રે, છે અવલંબન બાંડ—મારાં (૭)

શ્રી રામવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૨૧-૧

૧. સેવા ૨. ઉમંગ ૩. સમાનતા ૪. ત્રહાલા પુત્ર
૫. નાથ ૬. અવરોધ

સ્તવન ૨૧-૨

૧. સેવા ૨. સારી દ્રષ્ટિ ૩. વહાણ ૪. પેટ-કુક્ષિરૂપ
સરોવરના હંસ સમાન=પુત્ર ૫. તેજથી દીપતી

સ્તવન ૨૧-૩

૧. ન જાય તેવી ૨. ભટકવાનું ૩. પુત્ર ૪. ચારસો
ધનુષ્ય પ્રમાણ ૫. પુત્ર ૬. ગાઢ પ્રીતિ ૭. જેવી
૮. ચહેરો ૯. સુંદર ૧૦. ઉત્સાહ

સ્તવન ૨૧-૪

૧. ફેરકુદડી ૨. અપસરાઓ ૩. ખણખણ થાય ૪.
કેડનો કંઠોરો ૫. સાડા ત્રણસેં ધનુષ્યની

સ્તવન ૨૧-૫

૧. શ્રેષ્ઠ ૨. સૂર્ય ૩. અંધારી રાતે ૪. કાયમી
૫. દ્રુવતારામંડળની જેમ

સ્તવન ૨૧-૬

૧. કમળની પાંખડી જેવી ૨. બ્રુકુટિ ૩. ધનુષ
જેવી ૪. વાંકી ૫. સરળ ૬. વચનનો રસ ૭.
શેલડી જેવો ૮. સખીઓ ૯. સરખેસરખી ૧૦.
નૃત્યનો પ્રકાર ૧૧. હાથના કંકણનો ૧૨. અવાજ
૧૩. કમળ જેવા મુખવાળી ૧૪. ગૌર વર્ણની

સ્તવન ૨૧-૭

૧. વાટેલી મજા ૨. ઘણા ૩. ઉમંગથી

સ્તવન ૨૧-૮

૧. બદમાશ ૨. પાંચ પરમેષ્ઠિની ૩. છેડો ૪.
પાછળ ૫. સુંદર ૬. પ્રભુજીની માતાનું નામ છે

સ્તવન ૨૧-૯

૧. વાટકી ૨. કેશરથી ૩. કસ્તૂરી ૪. સખીઓની
ટોળી

સ્તવન ૨૧-૧૦

૧. કાનથી ૨. કેવળજ્ઞાન રૂપ લક્ષ્મીના ૩. રાજાઓના
ઇન્દ્ર=મહારાજ ૪. ત્યાં ૫. આવવા ૬. ફર

સ્તવન ૨૧-૧૧

૧. આગ્રહ=ખેંચાખેંચ ૨. બહાના ૩. તારવા માટેનું
૪. ચાતકને પાણી માટે મુખ=મોં દુઃખી આન્યું
એટલે જ વાદળાની ઘટા શ્યામ થઈ (ચોથી ગાથાના
ઉત્તરાર્ધનો અર્થ)

સ્તવન ૨૧-૧૨

૧. સેવામાં ૨. ખોટા ૩. કુમતિ સ્ત્રી ૪. મોહની
દીકરી ૫. પાંચ ઇન્દ્રિયના ત્રેવીશ વિષયો

સ્તવન ૨૧-૧૩

૧. સોનાના કમળનું ૨. ઝોઠ ૩. લાખ ફૂલ જેવા
૪. સુંદર ૫. શ્રેણી

સ્તવન ૨૧-૧૪

૧. પુત્ર ૨. જગતને આનંદ આપનાર ૩. અવનવા
ઉત્સાહથી ૪. સખીઓ ૫. ઘણા ૬. કાનથી

સ્તવન ૨૧-૧૫

૧. પુત્ર ૨. દૂર ૩. વગર વગાડ્યા ૪. ગુંજે છે
૫. ઉમંગથી

સ્તવન ૨૧-૧૬

૧. કાંતિ ૨. પુત્ર ૩. કામદેવ

સ્તવન ૨૧-૧૭

૧. કેશર જેવી સુગંધી ૨. કલ્પવૃક્ષની વેલ ૩.
હ્રષણ વિનાના ૪. શ્રી માતાના પુત્ર ૫. નાવ ૬.
ક્રોધ ૭. વિષમ ૮. ચિંતામણી ૯. પ્રભુજીના પિતા
સૂરરાજના પુત્ર ૧૦. પ્રખ્યાત ૧૧. પાંચ ૧૨. બકરો.
૧૩. હ્રષણ વિનાના ૧૪. કાંતિ

સ્તવન ૨૧-૧૮

૧. મોટા ૨. અત્યંત પ્રેમાળ ૩. ધ્યાન કરજો ૪.
ખીજાની ૫. દેવી માતાના પુત્ર ૬. પ્રભુજીના પિતાજી
૭. સફળ થાય ૮. શ્રી અરનાથ પ્રભુના ચરણકમળ
૯. ઇચ્છા

સ્તવન ૨૧-૧૯

૧. પૂર્વજન્મની માતાના કારણે ૨. પરચીશ ૩. આઠ

સ્તવન ૨૧-૨૦

૧. અવસર ૨. પ્રભુજીની માનાનું નામ ૩. પ્રભુજીના
પિતાનું નામ ૪. તિલક ૫. કાચબો ૬. ચંદ્ર
૭. ઇન્દ્રની

સ્તવન ૨૧-૨૧

૧. પ્રભુજીના પિતાનું નામ ૨. પ્રભુજીની માતાનું
નામ ૩. નીલકમલ ૪. કંચન જેવી કાંતિ ૫. ઠાકોર
૬. સ્થાનમાં

સ્તવન ૨૧-૨૨

૧ કોડોજણા ૨. કહેવત ૩. ગુણ વિનાની ૪. હેજ=
અંદરનો પ્રેમ, નહેજ=પ્રેમ વિનાની

સ્તવન ૨૧-૨૩

૧. સર્પ ૨. મેઘ ૩. પુત્ર ૪. હાથ

સ્તવન ૨૧-૨૪

૧. મેઘ ૨. મુનિરૂપી ચંદ્રવિકાશી કમળને ચંદ્ર જેવા

શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને નમઃ

શ્રી કાંતિવિજયજી

કૃત

સ્તવન—ચોવીસી

[૨૨]

(૫૦૫) (૨૨-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(અરજ અરજ સુણેને રૂડા રાજ્યાહોજી—એ દેશી)

સુગુણ (૨) સોભાગી સાચો સાહિબો હોજી,

મીઠડો^૧ આદિ જિણુંદ,

મોહન (૨) સૂરતી^૨ રૂડી દેખતાં હોજી,

વાધે પરમ આણુંદ—સુ૦ (૧)

સુંદર (૨) જિન ચિતડે ચડ્યો હોજી, ચોકસ પદ્ધ^૩ ઠરાય

વેધક (૨) તન મનનો થયો હોજી,

ઉતારયો કિમ જાય ?—સુ૦ (૨)

તુજ ગુણ (૨) કહીવા મુજ જીભડી હોજી, રાતી રંગે રહંત

અંતર (૨) ગતની જે વાતડી હોજી,

તે મુખે આવી ચડંત—સુ° (૩)

કામણ (૨) ગારો ખ્યારો પ્રાણથી હોજી, ભેટણ ઉજમ° અંગ

અંદન (૨) થી અતિ શીતલો હોજી, જગમાં ઉત્તમ સંગ—સુ°

ત્રિકરણ (૨) શુ° તુજથી કરયો હોજી, નવલો પ્રેમ પ્રકાશ

દિલભરી (૨) કાંતિવિજય તણા હોજી,

પૂરો પ્રેમ-પ્રકાશ—સુ° (૫)

ક

(૫૦૬) (૨૨-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(પછેડાની—એ દેશી)

ખીજા અજિત-જિણુંદજી રે,

રૂડી અરજ સુણો અરિહંત રે—રસીયા રાજવી રે
હરખનયણે° હેઝગુઆં રે, હવે લાગી લગન અનંત રે—૨૦
રાજવી તું જિનનાથ રે, મેજે° મુગતિનો સાથ રે રસીયાં
જેહથી તન-મન વેધીઉ°³ રે,

કહો તે વિણ કેમ સુહાય રે?—રસિયાં
લાખીણા° લખ° જો હુવે રે,

પણ તે કોઈ ન આવે દાય° રે—૨૦ (૨)
કારજ સારે આપણા રે, પ્રભુ!

મૂકીયે° કિમ તસ કેડિ રે—૨૦
કરણા નયણ નિહાળતાં રે,

તું તો નાંખે કુગતિ ઉખેડી રે—૨૦ (૩)
મન મોટું કરી મોહના રે! મુને કીજે સેવક પ્રમાણ રે—૨૦

માહરે મન એક તું વસ્યો રે,

વાદહા ! ભાવિ જાણુ મજાણુ રે—રસિયા૦ (૪)

ચિત-હારણ જગજીવનો રે, રૂડા વિજયા રાણીના નંદ રે—૨૦

સકળ હોજ્યો અમ વિનતિ રે,

આછા જિતશત્રુનૃપ-કુળચંદ રે—રસિયા૦ (૫)

આશ ધરી મેં તો તાહરી રે,

તું તો મન યોછું કરેશ રે—રસિય૦

સખળા તુજ સોભાગથી રે,

વારી હું તો સહજે તરેશ રે—રસિયા૦ (૬)

સેવક કહીને બોલાવતાં રે, વાદહા હીધી સંપદ કોડી રે—૨૦

પ્રેમ વિબુધ સુપસાયથી રે, ઈમ કાંતિ કહે કર જોડી રે—૨૦

卐

(૫૦૭) (૨૨-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(હારે કાંઈ ચોવનિયાનો લટકો દહાડા ચાર જો—એ દેશી)

હારે ! પ્રભુ ! સંભવસ્વામી ત્રીજા શ્રી જગનાથ જો,

લાગી રે તુજથી દઢ ધર્મની પ્રીતડી રે લો,

હારે ! પ્રભુ ! સરસ સુકોમળ સુરતરુ હીધી આથજો,

જાણ્યું રે સે ભૂજો લીધી સુખડી રે લો૦ (૧)

હારે ! પ્રભુ ! સકળ ગુણે કરી ગિર્યો તુંહી જ એકજો,

હીઠો રે મન-મીઠો ઈઠો^૧ રાજ્યો રે લો,

હારે ! પ્રભુ ! તુજશ્યું મિલતાં સાચો મુજશ્યું વિવેકજો,

હું તો રે ધણીઆતો થઈને ગાજ્યો રે લો૦ (૨)

હારે ! પ્રભુ ! નહિ છે માહર હવે કેહની પરવાહને,
 જોતાં રે સાહીર મુજ હેજે બાંહડી રે લો,
 હારે ! પ્રભુ ! તુજ પાસેથી અળગો ન રહું નાહને,
 દોઢેરે કુણુ તાવડડ છાંડી છાંહડીરે^૪ લો. (૩)
 હારે ! પ્રભુ ! લાગ્યે લહીયે^૧ તુજ સરીખાનો સંગ જો,
 આણે રે જમવારે ફિરીફિરી દોહિલો રે લો,
 હારે ! પ્રભુ ! જોતિ મનોહર ચિંતામણીનો નંગજો,
 જોતાં રે કિમે નહી જગમાં સોહિલોરે લો. (૪)
 હારે ! પ્રભુ ! ઉતારો મત ચિતડાથી નિજ દાસજો,
 ચિંતા રે ચૂરંતાં પ્રભુ ! ન કરો ગઈરે લો
 હારે ! પ્રભુ ! પ્રેમ વધારણ કાંતિ તણી અરદાસજો,
 ગણુતાં રે પોતાનો સવિ લેખે થઈ રે લો^૦ (૫)

卐

(૫૦૮) (૨૨-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
 (મન મધુકર મોહી રહ્યો-એ દેશી)

રાગ ઉદયગિરિ ઉગીઓ, શ્રી અભિનંદન^૧ સૂર રે,
 વિમળદિશા પૂરવ દિશે, અનુલવ-કિરણ પંદૂર^૨ રે—રાગ૦(૧)
 મોહતિમિર દૂરે છોપે, કંપે ચોર વિલાવ રે;
 કુમતિ નિશા નાશે ખુરી, વિકસે પદમ^૩ સુલાવ^૪ રે રા૦
 નિજગુણ પરિમલ મહમહે, બોધ-ભમર તિહાં રાયે રે
 પરપરિણુતિબંધન મિટે, વિષમ વિષયરજ પાયે^૫ રે—રા૦
 રાહુ ઝહે નવિ રાગ તે, અશુચિ ઘટા નવિ ઢંકે રે
 વિભ્રમ^૬-વિકલ્પ તારિકા, અતિશયરૂપથી શંકે રે—રા૦(૪)

સૂર્ય^૧ અપૂરવ આદિના, અનુપમ એ પ્રભુ આપ રે
કાંતિ સકળ નિજ તેજથી, શોષે કાદિમ પાપ રે—રા૦(૫)

❧

(૫૦૯) (૨૨-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(પિઉડા જિનચરણાંરી સેવા, ખ્યારિ મુને લાગે—એ દેશી)
જીવડા ! [તુજ] તજ વિષયાંરી^૧ હેવા,^૨

હિયે^૩ કયું ન [કરી] જાગે ?

અકળ^૪ સરૂપ સુમતિ-જિન નિરખ્યો,

અવર રયું દિલ કિમ લાગે ?—જીવડા૦

જનમ-મરણ દુખ કાંઈ વિસારી,

પડિઓ દુરગતિ ઠાગે^૫—જીવડા૦

મોહ મહામદ ધારી સૂતો, શિ^૬ પરિ થાશ્યે આગે—જી૦

સકળ પદારથ છોડી એકાકી બદ્ધશિ તું તન નાગે^૭—જી૦

પ્રભુ ગુણ મુગતાઈન મનમોદે, ગુંથી ભગતિને ધાગે^૮—જી૦

પ્રેમ પ્રકાશન પંચમ જિનની, કાંતિ સેવા નિત માગે—જી૦

❧

(૫૧૦) (૨૨-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
(ઉંચે ટંચે દેરડી રે—એ દેશી)

શ્રી પદ્મપ્રભરાજીઓ રે, અભિનવ શોભાવંત;

મોહન તાજ તેજથી, ખ્યારો મુજ હિયડે ભાવંત^૧

જગતગુરૂ ! લૂખાં^૨ ઝૂખાં રાજ !

આછો લાગે એ જિનરાજ દીપે ત્રિભુવનનો શિરતાજ

—જગત૦

નિરખત મટકો મુખ તણો રે, અમર^૩ ધૂણાવે શીશ

ચિરંજીવો ઇમ હેજશ્યુ', ઇંદ્રાણી દે આશીસ—જગત૦
 લળીલળી^૪ લખ કરિ લુંછણાં રે, લગન લોભાણા લાખ
 રૂપતણી મીઠાસમાં, હું તો વાડું સાકર દ્રાખ—જગત૦
 બાહિર—અંતર ગુણુ લરયો રે, અવગુણુનો નહિ લવલેશ,
 જુંબકપ બની મહારાજની, એ આગે છે બીજી પેશ—જગત૦
 પ્રેમ પ્રસન્ન પ્રભુ હીઠડે રે, હાય ન આવે અન્ય,
 કાંતિ કહે મુજ આજથી, બિહું નેણુ હુઆં ધન્ય ધન્ય—જ૦

ક

(૫૧૧) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ—જિન સ્તવન

(જુખખડાની દેશી)

સકળ સમીહિત^૧ સુરતરે^૨,

સાતમા સ્વામી સુપાસ—જિણેસર સાંભળો
 ભગત વચન નિહોરડે^૩ રે, ઉભો કરું અરદાસ^૪—જિણે૦
 રાત—દિવસ ભરી ઓળગુ^૫ રે, એકતાળી લય લાય—જિણે૦
 નાયક નામ ધરાવીને રે, ખબર ન લેતું કાંય—જિણે૦
 પોતાવટ^૬ કિમ બાણિરે^૭ રે, બે ન બાણે કાંઈ વાત—જિણે૦
 નિપટ^૮ નિરાગી થઈ રહ્યા રે,

એ શી તાહરી ઘાત^૯ ?—જિણે૦ (૩)

જે પૂંઠ જે સરજીઆરે, તેહને તેહની લાજ—જિણે૦
 છાંડતાં કિમ છૂટિયે^{૧૦} રે, બાણો છો મહારાજ—જિણે૦ (૪)
 પ્રેમ પ્રકાશો આપણો રે, તો રાખો નિજ પાસ—જિણે૦
 કાંતિવિજય લહેશ્યો ઘણી રે, લોકોમાં શ્યાબાશ—જિણે૦

ક

(૫૧૨) (૨૨-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(નાનો નાહલોરે—એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ ચિત્તથીરે, ન રહે અળગો નાહ^૧,

—સ્વામી આઠમો રે

તો પણ પ્રત્યક્ષ^૨ ભેટવા^૩ રે, ન મિટે ચિતની આહ^૪

—સ્વામી૦ (૧)

રંગ^૫-તરંગ ઉમંગના^૬ રે, લખ આવે લખ જાય—સ્વામી૦

મિલન મનોરથ પંથીઓ રે,

ઝૂકી ઝૂકી ઝોલા ખાય—સ્વામી૦ (૨)

લિખતાં ન ચડે લેખમાં રે, નાવે વચન વિચાર—સ્વામી૦

જેહ માથે^૭ તું તે લહેરે, લગનતણો વિવહાર—સ્વામી૦ (૩)

મિલયું મોટા લોકથી રે, તે આલ^૮ભરવી ખાય—સ્વામી૦

આલંબન^૯ છે દુખલારે, નિપટ ભલા તે નાય—સ્વામી૦ (૪)

ચંદ્ર-લંછન જિનની આકરી રે,

પોહતી પ્રેમ પ્રમાણ—સ્વામી૦

કાંતિવિજય વાંદતાં રે, વાગ્યાં ગહિર^{૧૦}-નિસાન—સ્વામી૦

ક

(૫૧૩) (૨૨-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(માલા ક્યાં છે રે—એ દેશી)

તાહારી અજખ^૧ શી જોગની મુદ્રા રે, લાગે મુને મીઠી રે

એ તો ટાળે મોહની નિદ્રા રે, પરતક્ષ દીઠી રે

લોકોત્તરશી જોગની મુદ્રાવાહલા મારા—નિરૂપમ આસન સોહે

સરસ રચિત શુકલધ્યાનની ધારે,

સુર-નરનાં મન મોહે રે—લાગે૦ (૧)

ત્રિગુણાં રતન સિંહાસન યેસી વાલ્હાં

ચિહ્નં દિશે ચામર ઢાળી

અરિહંતપદ પ્રભુતાનો લોગી,

તો પણ જોગી કહાવે રે—લાગેં (૨)

અમૃત ઝરણી મીઠી તુજ વાણી વાલ્હાં જેમ આપાઠો ગાજે
કાનમારગ થઈ હિયડે પેસી, સંદેહ મનના ભાજે રે લાગેં

કોડિગમે ઉભા દરબારે વાલ્હાં જયમંગળ સુર બોલે

ત્રણ ભુવનની રિદ્ધિ તુજ આગે,

દીસે ઈમ વૃણુ તોલે રે—લાગેં

ભેદ લહું નહિં જોગજુગતિનો વાલ્હાં

સુવિધિ જિણુંદ ! બતાવો

પ્રેમ શું કાંતિ કહે કરી કરણા,

મુજ મન-મંદિર આવો રે—લાગેં (૧)

卐

(૫૧૪) (૨૨-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(બેડલે ભાર ધણો છે રાજ—એ દેશી)

રામાનંદન પાપ-નિકંદન, શીતલ શીતલ-વાણી

બલિહારી દ્યો મોહન ! તાહરી, ભાવભગતિ ચિત આંણીં

મીઠડા મુજ લાગો છે રાજ ! તુમ સેવામાં રહેશું,

ખાંતે? ખિજમતિ કરતાં ખાસી, જે કહિશો તે સહેશું મીં

મહિમાસાગર દેવ દયાકર, રાજ ! રૂચો છે અમને

વિકટીરૂરે કરશ્યો તોહિ, છોડીશું નહિ તુમને—મીઠડાં

દિલરંજન ખિણુ દિલમાં આવી, દૂર રહો છે હટકી,

નાયત રસભરી લાજ વિરાજે,

કહો કિણુપરે ઘુઘટકી ?—મીઠડાં (૪)

આલિયમ^૩ રૂપથકી તું ન્યારો, માલ્યમ^૪ લવસાગરનો,

આલિમ રહિત મહીતણો નાયક,

જલિમ મુગતિ—નગરનો—મીઠડાં (૫)

છેદે દુરિત^૫ લવ—લય ભેદે, તુજ દરણાનો અંશ

પ્રેમ સરોવરમાં ઈમ ઝીલે, કાંતિ ધવલ ગુણ હંસ. મીં

ક

(૫૧૫) (૨૨-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ—જિન સ્તવન

(ગઢડામે જૂલે સહિયાં હાથણિ એ—દેશી)

મનડું તે સહિયાં ! મોર મોહિયું,

દેખીને જિનવર શ્રી ઘ્ર્યાંસ,

મહારે આંગણે^૧ ઈહિ સહિયાં ! આંખો મોરિઓ

લાવઠ લાગી સહિયાં ! મોરડી,

પ્રગટયાં છે પુણ્યના રૂડા અંશ—મહારેં (૧)

હ્રદે તે વૂઠા સહિયાં ! મેહુલા,

ફલી છે આંગણે મોહનવેલ—મહારેં

અમિયશ્યુ^૨ સેંચ્યા સહિયાં ! નયણલાં,

વધતી છે અમચે^૩ ઘર રંગ રેલ—મહારેં (૨)

સાચો એ સાહિબ સહિયાં ! સેવતાં,

મનડાના દેશ્યે રૂડા કોડ—મહારેં

જેતાં ન દીસે સહિયાં ! એહવો,

ખીજો નહી જગમાં ઈહની જોડ—મહારેં (૩)

રાણી શ્રીવિજય સહિયાં ! જનમિત્રો,

રાજા શ્રીવિજય તણો કુળ ભાણુ—મહારેં
લાંછન તે ખડગીય સહિયાં ! જેહને,

વાદહો તે જિનવર જગનો ભાણુ—મહારેં (૪)
લાગી હે સહિયાં ! પૂરણ પ્રીતડી,

મુખડાથી તે તો ન કહેવાય—મહારેં
રંગે હે સહિયાં ! જિનને વાંદતાં,

પ્રેમે હે ક્રાંતિવિજય સુખ થાય—મહારેં (૫)

卐

(૫૧૬) (૨૨-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન
(વિજાસેણ માફ—એ દેશી)

મોહનજી હો ! ગુણ બહુલા બુધન થોડલી હો સાહિબા,
કિમ કરી કરૂં રે પ્રકાશ—

રાય નીકારસેંણુમહારા ભુજબળ તરવા સાયરૂરે સાં,

માંડયો મેં એહવો પ્રયાસ—રાયં (૧)

ચંદ્રકિરણ કરશ્યું ગ્રહીરે સાં, ચાહું હું ચઢણ આકાશ—રાયં
સુરગિરિ તોલણ ગાજૂયે હો, સાં

ખાંધયો એ બાળવિલાસ—રાયં (૨)

થોડહિ તુજ ગુણ ભાખતાં હો સાં,

મુજ મનવંછિત થાય—રાયં

ગજભોજનના અંશથી હો સાં,

કીડીના ઉદર ભરાય—રાયં (૩)

ઓળગડી ગિર્યા તણી હો સાં, નિષ્કળ કદી હી ન થાય—રાય.
તુણ વળગ્યા જે મેરૂને હો સાં તે પણ કનક કહાય—રાયં

પ્રેમમગન મન માહરૂં હો—સાં,

શ્રીવસુપૂજ્ય સુત ધ્યાન —રાયં

કાંતિ વહે કીધો ઘણો હો સાં, ભગતિ સુધારસ પાન—રાયં

卐

(૫૧૭) (૨૨-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિત સ્તવન

(ઉધાળ કહીસો બહુરિ-એ દેશી)

પ્રભુજી ! મુજ અવગુણ મત દેખો !

રાગ—દશાથી તું રહે ન્યારો, હું મન રાગે વાહું,
 દ્વેષરહિત તું સમતાલીનો, દ્વેષમારગ હું ચાહું—પ્રભુજીં
 મોહ લેશ ફરશ્યો નહિ તુમહિ, મોહલગન મુજ ખ્યારી
 તું અકલંકી કલંકિત હું તો, એ પણ રહિણી ન્યારી—પ્રં
 તુંહિ નિરાશ-ભાવ પદ સાધે, હું આશા સંગ વિલુધો,
 તું નિશ્ચલ હું ચલ તું સૂધો, હું આચરણે ઉંધો—પ્રં
 તુજ સ્વભાવથી અવળા માહરા, ચરિત્ર સકળ જગેં જાણ્યા
 ભારેખમાં પ્રભુને તે કહેતાં, ન ઘટે મુંડઠે આણ્યા—પ્રં
 પ્રેમ નવલ જો હોયે સવાઈ, વિમલનાથ મુખ આગે
 કાંતિ કહે ભવરાન ઉતરતાં, તો વેળા નવિ લાગે—પ્રં

卐

(૫૧૮) (૨૨-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(ઉંખરીઆને ગાજે હો ભટ્ટાઆણી રાણી વડ ચૂએ-એ દેશી)

ઓળગડી ચિત આંણો હો મત જાણો સેવક પારકા,
 ચાહો ન કાં ચિત ચાલ હોવે વલી કાંઈ કિણો હો,
 મન ઝીણો પીણો જો મોહ રે, તો જોવો નયણ નિહાળ-ઓં
 કરિ તો શું એકતારી હો બલિહારી તુજ ધારિ રહું

આશાયેં અનુકૂળ, ધર્મ કેતા દિન બશે હો
 કિમ થાશ્યે કામ ઉવેખતાં, કાંઈક કરશ્યો શૂળ—ઓ૦
 મનડાને સમજાવું હો ભરમાવું કિહાં લગે ભોળવી,
 ત્યાં તું થાયેં અધીર આતુર તે અકુલાતે હો
 મુખવાતે કિમ કરી રિઝાવિયેં,

જિમ તરસ્યો^૧ વિણ નીર—ઓ૦
 સેવામાં કાંઈ ખામી હો હોયેં સ્વામી તે દેખાડતાં,
 લાજ ન કરશ્યો કાંય વ્યવહારે જે વાચી હો
 કિમ કાચી વાત વેરર પડે, સાચીહી ઠહરાય—ઓ૦
 વિનતડી ચિત સાચી હો પ્રભુ ! સાહી^૩ પ્રેમે છાંહડી,
 વિકસ્યા વંછિતકોડ ચઉદશમા જિન આગે હો
 અતિ રાગે કાંતિવિજય કહે, ભગતેં જે કર જોડ—ઓ૦

ક

(૫૧૯) (૨૨-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન
 (દેશી—રશીયાની)

ધર્મજનેસર મુજ મનડે વસ્યો,

રાગ ઉમંગેરે અંગ—સાહિબજી

કાળે પલટે હો રંગ પતંગનો^૧,

ચોળનો^૨ ન લહેરે ભંગ—સા૦ ધરમ૦ (૧)

લાખ ગમે દીઠા સુર અભિનવા,

તેહથી ન રાચે રે ચિત્ત—સા૦

માઝી^૩ અંતરગતિનો તું મિલ્યો,

મનમાનીતારે મિત્ત—સા૦ ધરમ૦ (૨)

ઝરણાં

સ્તવન ચોવીસી

સંભારે વાધે બહુ મોહની, વીસારયો કિર્મીજીવ. સાં
સંચરતાં ફિરતાં મુજ હિયલડે.

ખિણુ-ખિણુ બેસેરે આય-સાં ધરમં (૩)
જીવન તો વિણ જંપ ન જીવને,

આતમ તુજ ગુણ લીન સાં
તપી-તપી કલપે તલફે જીવડો,

અદ્ય-જળે જિમ મીન-સાં ધરમં (૪)
પ્રેમ સંભાળી ટાળી આમળો, વાતલડી ધરી કાન-સાં
કાંતિ કહે કઙ્કણાનિધિ કરી કૃપા,

સેવકને સનમાનં—સાં ધરમં (૫)

卐

(૫૨૦) (૨૨-૨૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(માહારાજ અજિત થાંશુ' રંગ છે જી રાજ એ-દેશી)

મેરા શાંતિજિણુદ ! થાંશુ' રંગ છે જી રાજ !

પ્રભુ ચરણકમલ સેવામાં રંગ છે જી રાજ !

થારી ખિજમતીમાંહી ઉમંગ છે જી રાજ—મેરાં.

પ્રભુજી વિરાજે સહજ મહેલમેં,

કરી દઢ જ્ઞાન દુરંગ છે જી રાજ—મેરાં (૧)

અ^૧-લેખ અ^૨-વેધ્યને કીધો પ્રસંગી,

તું પ્રભુ યદ્યાપ અનંગ છે જી રાજ—મેરાં

ધ્યાનધારા તુજ જ્યોતિ દીપકની,

તિહાં પાતિક પંક્તિપતંગ છે જી રાજ—મેરાં (૨)

અમ મન લોભી ભંગ સમાનો,

પ્રભુ ગુણ ફૂલ્યો કુણ છે જી રાજં

ભગતવચ્છલ તું કંઈણાસિંધુ,

લક્ષ્મીની લક્ષ્મિ સુગંગ છે જી રાજ—મેરાં (૩)

જગતજનેતા શરણે રાખો,

જિમ રાખ્યો ચરણે કુરંગ છે જી રાજ—મેરાં

પ્રેમ પ્રસન્ન પ્રભુ કાંતિ કહે મેં,

શીશ ધર્યો એ ઉછંગ છે જી રાજ—મેરાં (૪)

卐

(૫૨૧) (૨૨-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(કઠિન વચનકી પ્રીત—એ દેશી)

કઠિન ભગતકી પ્રીત, હેરિઓ ?! કરિ સોઈ જાણે—કઠિન
લાખ જંજાળ ભગતિ કરનમેં, એાછી ન આવે ચિત્ત-હેરીઓ
છિન છિન ખખર પડે નહિ ઘટકી, તાસોં રહે ચિત્ત ભીતા હેં
ભગતીલગન મોં મનમાં બેઠી, જયું રાઘવમન સીતા—હેં
જૈસી તૈસી મેરી ભગતિ ઉગનકું, માનિ લે મોહન મિત્ત-હેં
પ્રેમશુ કાંતિ કલાકું જગાવે, કુંથુભગતિ રસપ્રીત—હેં

卐

(૫૨૨) (૨૨-૧૮) શ્રી ચરનાથ-જિન સ્તવન

(તર જમુનાનો રે અતિ રળીઆમણો રે—એ દેશી)

કાગળ તુનેરે કીમ કરી મોકલૂં રે,

લીખતાં કિમહી ન આવે દાય

અગન—સુભાવે રે વરતે જોગને રે,

ત્રિણુ ગુણુ ગુહિર ન કળિયો જાય—કાગળ

ત્રિભુવન માંહેરે નહી કો ઉપમારે, જેહથી જોડું તુજ શોભાગ

તાગ^૧ ન દીસેરે જિહાં ખગમગ્ગનોરેર,

આગળ તિહાં કિમ લાગે લાગ—કાગળ૦

અંજન નાહીરે જોહના રૂપમાં રે. તે અંજમાં આંવે કેમ.
વ્યંજન તોહીરે વ્યંજન વર્ણમાં રે,

ન ચઢે નિરવ્યંજન થઈ તેમ—કાગળ૦

ઉગતિ^૨ઉપાઈ રે શુદ્ધ સુભાવની રે, રીઝવશ્યું દ્વારંથી નાથ.
જોહથી જમાવે રે તે હની સાધના રે,

રૂડે તે વિધિ કરીયેં હાથ—કાગળ૦

અરજિન જાણો રે પ્રેમ જો સાચીલો રે,

તો મુજને મૂકો ન વિસાર

કાંતિ પનોતેરે સેવક સ્વામીનો, વાડ જગ સાચો વ્યવહાર—કાગ

ક્ર

(૫૨૩) (૨૨-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(કાંન સિધાવો વૃંદાવનકો-એ દેશી)

સંજમ લેવા મલ્લિ ઉમાદ્યો, મિત્ર મિલ્યા ખટ આય
પૂરવપ્રીતિ સંભાળોજી

તારો અમને સ્વામી; કડણાનયણ નિહાળોજી—તા૦
કુગતિ પડતાં પાળોજી, તારો સેવાથી મત ટાળોજી તારો
આયુ સિધાવે પલ પલ પ્રભુજી,

યૌવન દોડયો જાય પૂરવ૦ કુગતિ૦ સેવા૦ (૧)
અથિર કુટંબ એ સુપન સરીજો, જાતાં નહીં કાંઈ વાર
જનમ-મરણથી ઈણ સંસારે,

નહિ કોઈ રાખણહાર—પૂરવ૦ કુગતિ૦ સેવા૦ (૨)

આરિત્ર દેઈ અમ સેવકને, તારો જી જગનાથ,
સ્વામી સલૂંણો હિત શિક્ષા શ્યું,

દે દીક્ષા નિજ હાથ—પૂરવ. કુગતિં સેવાં (૩)
મુગતિવધૂના ભોગી કીધા, ભગતિવધલ તે તેહ
આજ અમારે વારે કીહાંથી,

આવી ગાદિમિ^૧ એહ—પૂરવં કુગતિં સેવાં (૪)
સમહરશીને કરવી ન ઘટે, ભિન્નપણાનીર ઠેઠ^૩

પ્રેમે^૨ પ્રકાશી કાંતિના સ્વામી,
તારિશ તુ^૪ હિજ નેટ^૪—પૂરવં કુગતિં સેવાં (૫)

ક્ર

(૫૨૪) (૨૨-૨૦) શ્રી મુનિ સુવ્રતસ્વામી—જિન સ્તવન

(મહનેશ્વર મુખ યોલ્યો ત્રટકી-એ દેશી)

ગુણ યોલંતાં જો નવિ લીંજે, તો ઉલંલડે મત ખીજે હે,
સસનેહી રે સુંદર.

મુનિસુવ્રત મુજ રાખીલે, બક્ષ્યો હોયે કાંઈ આજ લગેજી
તે સંભાળી લીજે હે, સસનેહી રે જિનવર,

ગુણ કીધા તે ભાખીને—મુનિં (૧)

પ્રભુતા^૫ ધારી પીડ ન જાણે,

મુજ મહીનત મન નાણે હે—સં મુનિવર

દાનતણો અવસર પામીને,

દિનદિન આધા તાણેહે—સસં મુનિં (૨)

આરાધુ^૬ અહનિશ એક ધ્યાને,

ત્યાં તુ^૭ નયણ ન જોડે હે—સસં મુનિં

જિમ અસવાર ન જાણે પંથે,
 યદ્યપિ તુરંગમ દોરે હે—સસં મુનિં (૩)
 મોટા જનથી માંડી જોરો,
 કિમ લીજયેં તે તાણી હે—સસં મુનિં
 કુંજર કાન ગ્રહયો કિમ આવે,
 રહિયેં ઇમ મન જાણી હે—સસં મુનિં (૪)
 પ્રેમપ્રતીત અછે જો સાચી,
 તો બાજી નહિં કાચી હે—સસં મુનિં
 કાંતિચરિત મુજ જલધર સરીખા,
 કરત પલકમાં અજાયી^૨ હે—સસં મુનિં (૫)

ક

(૫૨૫) (૨૨-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
 (દેશી—ઘડુલાની)

વિષમ વિષયની વાસના હે ! સ્વામી !
 લાગે અમૃતસી મોહી હે
 શિવગામી સ્વામી ! ભવોદ્ધિહાં-સાહિબ !
 ભવોદ્ધિ કેમ તરશ્યાં-હો રાજ !
 પરિણુતિ વિરૂઢી^૧ મોહની હે ! સ્વામી !
 મોને રુચે છે તોહી હે—શિવં ભવોં (૧)
 ક્રોધ ઉપાધે હું રહું હે સ્વામી !
 માન અનલશ્યુ^૨ પ્રીતી હે—શિવં ભવોં
 માયા દાસી વાલહી^૩ હે સ્વામી,
 લોભની લાગી રીતિ હે—શિવં ભવોં (૨)

જનમ-જરાની પીડનાં હે ! સ્વામી !

તેહથી ન બીહું કાંઈ હે—શિવ૦ ભવો૦

સમક્ષિ સરિખી સુખડી હે ! સ્વામી !

તે પિણુ નાવે દાયપ હે—શિવ૦ ભવો૦ (૩)

પરમ સુધાની નાજિકાં હે ! સ્વામી !

આગમ તે ન સુહાય હે—શિવ૦ ભવો૦

વિકલ્પ-ભાવની કલ્પના હે ! સ્વામી !

તો પણ દૂરે ન જાય હે—શિવ૦ ભવો૦ (૪)

ઠંગ એંસા માહારા હે ! સ્વામી !

આવે કહેતાં લાજ હે—શિવ૦ ભવો૦

નામ ધરાવું તાહરું હે ! સ્વામી !

આ એતલું તે મુજ સાજ હે—શિવ૦ ભવો૦ (૫)

સેવક જાણી આપણો હે ! સ્વામી !

તારીશ તુંહિજ એક હે—શિવ૦ ભવો૦

અવગુણ ન જુએ આદિથી હે ! સ્વામી !

મોટાની મોટી ટેક હે—શિવ૦ ભવો૦ (૬)

પ્રેમ પ્રમાણે પાળજ્યો હે ! સ્વામી !

જાણીને ખાસા દાસ હે—શિવ૦ ભવો૦

કાંતિ કહે નમિનાથજી હે ! સ્વામી !

હોજ્યો તુમ પદ વાસ હે—શિવ૦ ભવો૦ (૭)

(૫૨૬) (૨૨-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
 (સાહિબા રે માહિરા રાજિંદ કબ ધરિ આવે રે-એ દેશી)
 કાળી ને પીળી વાદળી રાજિંદ ! વરશે મહેલા શર લાગ
 રાજુલ લીંજે નેહલે રાજિંદ ! પિઉ લીંજે વેરાગ-ખાં
 મારો પ્રીતમ ચિત્ત ચઢી આવે રે, મોડે શું બોલિ-ખાં
 જલધર^૧ પીઉને સંગમે રાજિંદ ! વીજ^૨ ઝકોલા ખાય
 ઈણુ રીત મારો સાહિબો રાજિંદ ! મુજને છોડી જાય-ખાં
 મોહલ ચુવે નદિયાં વહે, રાં મોર કરે કલલાટ
 ભર પાઉસમાં^૩ પદમિની^૪ રાં જોવે જોવે પિઉની વાટ-ખાં
 અવગુણ^૫ વિણુ નાહેં કર્યો રાં, અબળા માથે રોસ
 તોરણથી પાછા વળ્યા રાં પશુઆં ચઢાવી દોષ-ખાં
 મૂળ^૬ થકી જો જાણતી રાં, પિઉ લૂખો મન માંહિ
 લાજ તજને રાખતી રાં, પ્રીતમનો કર સાંહી^૭-ખાં
 નાહ સલૂણો ભોળવ્યો રાં, મુગતિ ધૂતારી નાર
 ફીરી પાછો જોવેં નહિ રાં,

મૂકી મુજને વિસાર—ખાપીડારેં
 રાજુલ રાતી પ્રેમશું રાં, પોહતી ગઢ ગિરનાર
 સંયમ લેઈ મુગતે ગઈ રાં

કાંતિ નમે વારંવાર—ખાપીડારેં (૭)

(૫૨૭) (૨૨-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(કાંઈ પાળ્યો પાળ્યો રે ગુસાઈ માને તુંખીનો રામ રસ
પાળ્યો-એ દેશી)

કાંઈ જોજ્યો ! કાંઈ જોજ્યો રે, સ્વામી મુને નેહલર જોજ્યો
મુજરો લ્યો કે પાસ-જિણુંદા, ટાળીજે લવફેરો રે
—સ્વામી૦ (૧)

મોહન મોહરસે લલચાણો,
જ્યું મૃગ રાગશ્યું^૧ ઘેર્યો રે—સ્વામી૦ (૨)
સાચી સેવા રેવારંગી^૨, આયો જ્યું ગજ નેહો^૩ રે
—સ્વામી૦ (૩)

મેં મન દીધો હાથ તિહાં રે,
યે નહિ દિલ પ્રભુ કેરો રે—સ્વામી૦ (૪)
જીવન સૂરતી દેખી રસીલી, મન હરપિત હોઈ મેરો રે
—સ્વામી૦ (૫)

આઠે કરમકી ગાંઠ છિનકમેં, ચુંપે^૪ચતુર ઉદવેરો રે
—સ્વામી૦ (૬)
પ્રેમ વિબુધનો કાંતિ કહે હું, લવ લવ સેવક તેરો રે
—સ્વામી૦ (૭)

卐

(૫૨૮) (૨૨-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન
(ઢાલ સાલુહાની-એ દેશી)

વીરજી ! ઉભો મદ મોડી, જો કર જોડી અરજ કરું રે લો
માહારા વીર પીઆરા રે લો

વીરજી ! રાજેસર રાણા, આણા તાહરી શીર ધરૂં રે લો
—માહરાં (૧)

વીરજી ! મીઠલડે વયણે નયણે,
ઈણુ રાચી રહું રે લો—માહરાં

વીરજી ! વાતો મનરૂપની સુખની,
તુજ આગે કહું રે લો—માહરાં (૨)

વીરજી ! પિતૃ પરલોકે ગયા,
તિણુ શોકે દીહાં ગમું રે લો—માહરાં

વીરજી ! ચિંતાતુર નિત મો ચિત્તમાં,
જિમ સૂનો ભમું રે લો—માહરાં (૩)

વીરજી ! તુજ વિરહે મોટિકાં, વળી છેહ દેઈ રે લો—માહરાં

વીરજી ! સંજમ જો લેશે દેશ્યો,
ગુંબઝ ખાર તેઈ રે લો—માહરાં (૪)

વીરજી ! લોજન નવિ ભાવે થાવે,
અતિ આસંગજો રે લો—માહરાં

વીરજી ! નિંદરડી નાવે ધ્યાવે,
મન ઉધાંધલોરે લો—માહરાં (૫)

વીરજી ! છાતીમાં ઘાતીરોકાતીરૂ, જોણે સારનીરે લો—માહરાં

વીરજી ! પીડા વિણુ વાગે લાગે,
મોટી મારનીરે લો—માહરાં (૬)

વીરજી ! વેદન નવિ જાણે ટાણે,
આણે કઠીન હિયોરે લો—માહરાં

વીરજી ! થાયો કરૂણાળા વાહહા,
મત ના મૂકી દિયોરે લો—માહરાં (૭)

વીરજી ! વિનવ્યા ઈમ આઈ ભાઈ,
ભાઈ નંદીવરધનેરે લો—માહરાં

વીરજી ! ભીના નહિ મનથું ધનથું,
પોખે જગતનેરે લો—માહરાં (૮)

વીરજી ! ચારિત્ર લેશ્યું મેં પાંમી,
અવસર આપણોરે લો—માહરાં

વીરજી ! કેવળ લહી સીધો લીધો,
સાંધત સુખ ઘણારે લો—માહરાં (૯)

વીરજી ! પ્રેમે જે ધ્યાવે ગાવે,
જિનગુણ આદરીરે લો—માહરાં

વીરજી ! કાંતિવિજય જયખાળા,
માળાને વરી રે લો—માહરાં (૧૦)

શ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજ

કૃત

સ્તવન-ચૌવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થો

સ્તવન ૨૨-૧

૧. બહાલો ૨. ચહેરો ૩. સ્થાન ૪. ઉમંગવાળું

સ્તવન ૨૨-૨

૧. હર્ષવાળાં નેત્રો ૨. મેળવી આપે ૩. એકાકાર
થયું ૪. સારા ૫. ગમે તેટલા ૬. અનુરૂપ

સ્તવન ૨૨-૩

૧. બહાલો ૨. પકડો ૩. તડકો ૪. છાંયડો

સ્તવન ૨૨-૪

૧. સૂર્ય ૨. નિર્મલ ૩. કમલ ૪. સારા પરિણામ
૫. દબાય ૬. જાત જાતના અશુભ સંકલ્પો, રૂપ-
તારાઓ

સ્તવન ૨૨-૫

૧. વિષયોની ૨. દેવ ૩. લક્ષ્મી કહે છે કે-આત્મન !
તું હયામાં કેમ જાણતો નથી ! (પ્રથમ ગાથાની

ખીજી લીટીનો અર્થ) ૪. ન સમજાય તેવું ૫.
રસ્તે ૬. શી રીતે ૭. વસ્ત્ર રહિતપણે ૮. તાંતણે=
હોરાથી

સ્તવન ૨૨-૬

૧. સારો લાગે ૨. દેશી શબ્દ છે લાવાર્થ એમ
લાગે છે કે- તમારા તરફ ખેંચાઈને ૩. દેવો ૪.
વારંવાર ઝૂકી ઝૂકીને લાખ લૂંછણાં કરું છું. વળી,
લગન=વૃત્તિથી લાખો લોલાયા છે. (ત્રીજી ગાથાના
પૂર્વાર્ધનો અર્થ) ૫. અત્યંત પ્રેમી

સ્તવન ૨૨-૭

૧. ઇંટ ૨. કલ્પવૃક્ષ ૩. કાલાવાલાથી ૪. વિનિતિ
૫. સેવા કરું ૬. આપણાપણું ૭. સાવ ૮. રીત

સ્તવન ૨૨-૮

૧. નાથ-સ્વામી ૨. રૂબરૂ ૩. મળવા ૪. ઇચ્છા
૫. જાતજાતના વિકલ્પો ૬. હર્ષના ૭. આકાશ સાથે
૮. દુખલાને જે આલંબન દે-આપે, તે જ ખરેખર
સાચા નાથ કહેવાય, (ચોથી ગાથાના ઉત્તરાર્ધનો
અર્થ) ૯. ગંભીર=જેરહાર

સ્તવન ૨૨-૯

૧. અપૂર્વ ૨. યોગની રીતિ=નીતિનો

સ્તવન ૨૨-૧૦

૧. ખંતપૂર્વક ૨. આપત્તિ ૩. જગતના ૪. વહાણનો
કપ્તાન ૫. પાપ

સ્તવન ૨૨-૧૧

૧. અહીં ૨. અમૃતથી ૩. અમારા ૪.

સ્તવન ૨૨-૧૨

૧. બુદ્ધિ ૨. સારા ૩. સજ્જન

સ્તવન ૨૨-૧૩

૧. “એવા અવગુણ મુજ અતિભારી” આવો પાઠ
પણ મળે છે

સ્તવન ૨૨-૧૪

૧. વૃષાતુર ૨. ઠેકાણે ૩. લીધી

સ્તવન ૨૨-૧૫

૧. હળદરનો ૨. મજાઠ (વાટેલી)નો ૩. સાથી

સ્તવન ૨૨-૧૬

૧. ન લખી શકાય ૨. ન વીંધી શકાય ૩. પતં-
ગિયાની જેવા

સ્તવન ૨૨-૧૭

૧. ખરેખર

સ્તવન ૨૨-૧૮

૧. છેડો ૨. આકાશમાર્ગનો ૩. યુક્તિ

સ્તવન ૨૨-૧૯

૧. કડકાઈ ૨. જુદાપણાથી ૩. નજર ૪. છેવટે

સ્તવન ૨૨-૨૦

૧. મોટાઈવાળા ૨. માંગવું ન પડે તેવા

સ્તવન ૨૨-૨૧

૧. ખરાબ ૨. અગ્નિથી ૩. ખ્યારી ૪. પીડા ૫.
અનુરૂપ ૬. નાળ

સ્તવન ૨૨-૨૨

૧. મેઘ ૨. વીજળી ૩ વરસાદમાં ૪. ઉત્તમ સ્ત્રી
૫. દોષ=વાંક ૬. પહેલેથી

સ્તવન ૨૨-૨૩

૧. કસ્તુરીના રાગથી ૨. રેવા નહીનો ઉત્કટ પ્રેમ
૩. પાસે ૪. કાપે

સ્તવન ૨૨-૨૪

૧. દિવસ ૨. નાંખી ૩. કટાર

શ્રી ન્યાયસાગરજી

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

(પરલ) (૨૩-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

પ્રભુ ! તાહરી સૂરતિ^૧ મેં ધરી ધ્યાનમાં !

ધ્યાનમાં ધ્યાનમાં ધ્યાનમાં રે—પ્રભુ

વૃષભ-લંછન જિન વિનીતા વાસી,

પણુશત^૨ ધનુ તનુ-માનમાં—પ્રભુ

જગ ઉરણુ^૩ સવિ કીધો તેં તો,

ધન વરસી વરસીદાનમાં—પ્રભુ (૨)

નાભિરાયા કુળ મંડન ગાઉં, મરૂદેવીસુત ગાનમાં—પ્રભુ

ચરણોત્સવ^૪ ઇંદ્રાદિક સારે, શ્રીજિન બેસે બનમાં^૫—પ્ર

ગીત-ગાન પ્રભુ આગે નાથે, સાથે રાથે તાનમાં—પ્રભુ

પંચ મહાવ્રત લેવા અવસર, સમબલવે સુર સાનમાં—પ્રભુ

ન્યાયસાગર પ્રભુ સેવક માથે, વાણી અમૃત-પાનમાં—પ્ર

(૫૩૦) (૨૩-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(નીલીપીલી પામરી ને-એ દેશી)

વિજયાનંદન સાહિબ વંદો, લાવ લવિયા આણી
ગજલંછન કંચનવાન કાયા, ચિત્ત ધારું આણી
ઝબક^૧ જોરર બની છે રે, સાંઈ^૩જોરર ગુણી છે —(૧)
કેશર ઘોર^૫ ઘસી શુચિ ચંદન, લેઈ વસ્તુ ઉદાર
અંગી ચંગી^૬ અવલ^૭બનાઈ, મેલવી ઘનસાર^૮—ઝં (૨)
જાઈ જુઈ ચંપક મરૂઓ, કેતકી મચકુંદ
ખોલસિરી વર દમણો આણી, પૂજ્યેં જિણુંદ—ઝં (૩)
મસ્તક મુગટ પ્રગટ વિરાજે, હાર હિયેં સાર
કાને કુંડલ સૂરજમંડલ, જાણીયેં મનુહાર^૯ —ઝં (૪)
દ્રવ્યસ્તવ ઈમ પૂરણ વિરચી, લાવો લાવ ઉદાર
અલખ નિરંજન જન-મનરંજન, પૂજતાં લવપાર —ઝં
ચિદાનંદ પૂરણ ગુણ-પાવન, ન્યાયસાગર ઈશ
પરમ પુરૂષ પરમાત્મ નિરમલ-ધ્યાઈયેં જગદીશ—ઝં(૬)

卐

(૫૩૧) (૨૩-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(દ્વારિકામાં રાજ કરે રણછાડ-એ દેશી)

સંભવજિન મનમંદિર તેડી, સકળ દેવ શિર^૧ મોડી
લાવ પૂજા નિત કરો કર જોડી (૧)
શમરસ ગંગા-જળ નવરાવો, લાવ તણિ નહિ ખોડિ-ભાં
ભક્તિરાગ કેશર થઈ સુખડ, ઓરસીઓ મન મોડિ-ભાં

ધ્યાન સુગંધ-કુસુમેં પૂજે, ટાળી નિજ મન દોડિ-ભાવ૦
 ધૂપ રૂપ જિનકો ઘટ વાસો, ફર ટળે દુઃખ જોડિ-ભાવ૦
 મહાનંદ ઘટ મન વર્તિ,^૨ લક્ષિત થાળમાં છોડિ-ભાવ૦
 જ્ઞાનપ્રદીપ જગાવી જો તે, આરાત્રિક કર જોડિ-ભાવ૦
 ઇણિપરે પૂજા કરી જિનજીકી, કાઢે મિથ્યા ઝોડી-ભાવ૦
 ન્યાયસાગર પ્રભુ સુયશ મહોદય, વાઘે હોડાહોડી-ભા૦

卐

(૫૩૨) (૨૩-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન

જૈનકો મારગ મસ્ત હે, સુણો અરથી^૧ લોકો

અડદશ^૨ દૂષણુ વર્જિત દેવા,

અભિનંદન વર ધનન હૈ—સુણો૦ (૧)

દુવિધ પરિગ્રહ ન ધરે કબહું,

ગુરૂ^૩ કાંતિ શોભિત તનન હૈ—સુણો૦ (૨)

ખંત્યાદિક દશ ગુણુ શુચિ દેહા,

ધર્મ ભુવનમેં મનન હૈ—સુણો૦ (૩)

મિથ્યામતિ નિત હિંસામયલો,^૪

ફર તબ્યો જ્યું સન્ન^૫ હૈ—સુણો૦ (૪)

શુદ્ધધરમ તેરોહી જ સાચો,

જગ ઉપમ નહિ અનન હૈ—સુણો૦ (૫)

ન્યાયસાગર પ્રભુ ભગતે શક્તિ,

દિન દિન વધતે વનન હૈ—સુણો૦ (૬)

卐

(૫૩૩) (૨૩-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
 (કોઈ મોરલીવાળો બતાવે રે નાગર નંદના રે—એ દેશી)
 કોઈ સુમતિ સુધારસ પાવે રે, આતમ-સોહનાં રે
 ભવિ પડિઓહનાં રે, ભવિઆનંદનાં રે; શીતલચંદના રે—કો
 પરમ-નિરંજન દરશન પાવે. મુગતિ-વધૂ વર થાવે રે—આ
 મેઘ-નૃપતિ-સુત અપ્સર ગાવે,

સુરપતિ મળિય વધાવે રે—આતમં (૨)
 વિષય-કષાયે કલુષિત^૧ પરર સુર,

તેહશ્યું કિમ દિલ ભાવે રે?—આતમં (૩)
 અખય ખજનો તાહરો જગમાં,

તું દીપે વડ દાવે રે—આતમં (૪)
 ન્યાયસાગર પ્રભુ પદ^૩-કજ-સેવા,
 જ્યોતિશું જ્યોતિ મિલાવે રે—આતમં (૫)

ક્ર
 (૫૩૪) (૨૩-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
 (છપ્પો રાગ કાફી—રાગિણી પંજળી)

અરે બોલ ! તું નિમાણું, અપણા પ્યારે મોલ બોલ—(૩)
 દંસણ નાણ ચરણ બહુ મૂલે,

રચણ હુયેં સો બોલ—(૩)—નિં (૧)
 ખરિદાર ખાસી હે દુનિયાં, મુત્તિ લહેદા મોલ—(૩)—નિં
 બીચ દલાલ સાંઈ હે વેગે, પદ્મપ્રભ નહિ તોલ—(૩)—નિં
 નરભવ નિરૂપમ શહેર વડા હે,

ચાહિં મુગતિકી મોલ—(૩)—નિ (૪)

ન્યાયસાગર પ્રભુ પદકંઠ સેવા,

રંગે રાતો ચોલ—(૩)—નિ૦ (૫)

卐

(૫૩૫) (૨૩-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(ચાલ્યોજા પાધરીવાટે રોકે છે શ્યાને માટે—એ દેશી)

સાંલજો સ્વામી રે ! મીઠડા મોહન ! દાસ સાથે રયો ભેદ ?

એકને આપસ્યો સિદ્ધને સિદ્ધિ, એકને કાઢસ્યો ખેદ (૧)

આપોને પાધરી^૧ વાતે, સ્વામીને આવશે ધાતે^૨ રે

આખર તો આપસ્યો જોરે^૩,

આવે છે ચિતડે મોરેરે—આપો૦ (૨)

સરવને સારિખા પરખી^૪ લાજો, આકરી ચાકરી સ્વામી

ચાકરી વાજો ચિતડે ઘાલો,

રાખવું તેહનું નામ—આપો૦ (૩)

એક તો આકરી ચાકરી વાજો, દ્રવ્યથી લાવથી જૌણ

એક તો સાવથી લાવથી ઉંચો, મૂકસ્યો રાખસ્યો કોણ—આપો૦

એકલી દ્રવ્યની ચાકરી સાફ, લાખરી પાવસ્યો મોલે

દ્રવ્યના લાવથી ચાકરીવાજો,

આવસ્યે આપ શે તોલે ?—આપો૦ (૫)

સાથ લે સાથીઓ હાથીઓ ચાલે, હેમને રૂયડે વાન

ન્યાયસાગર પ્રભુ દાસને વહિલું,

દીગ્યેં મુક્તિ દાન—આપો૦ (૬)

卐

(૫૩૬) (૨૩-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(નયણુ મટકડે બાઉલો ચાગી દારૂડો પિલાવે-એ દેશી)

નયણુ^૧-મટકડે મીઠડો વાહલો દીઠલો^૨ સુહાવે

મેરો સ્વામી સાધુ નામ વિશ્વમે^૩ ધરાવે,

ત્રીન લોક લચ્છીઓ ત્રિગડે દિખાવે—નયણુ૦ (૧)

વીતરાગ રાગ બિરુદસે^૪ મિલાવે;

સેવે^૫ તાસ મોક્ષવાસ ઓરકુ^૬ જૂલાવે—નયણુ૦ (૨)

લોક લાખ બાલે લાખ એકલો કહાવે;

અણહુ^૭તે એક કોડિ દેવ દોડી આવે—નયણુ૦ (૩)

તું અ-નાથ વિશ્વનાથ સંપદા ચલાવે;

તું અનેક રૂપ એક જોગસે^૮ જગાવે—નયણુ૦ (૪)

તું અલીહ^૯ તું અળીહ^{૧૦} કૌન લેદ પાવે,

ન્યાય પૌન^{૧૧}ચંદ્ર જ્યૌતિ જ્યૌતિસોં મિલાવે—નયણુ૦ (૫)

卐

(૫૩૭) (૨૩-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(શેત્રુંજનો વાસી ખ્યારો લાગે મહારા રાજિંદા-એ દેશી)

દરશનીયાનો^૧ સ્વામી ખ્યારો લાગે મહારા રાજિંદા

તુંહી જ બ્રહ્મા બ્રાહ્મણુ જાણે, વૈષ્ણુવ વિષ્ણુ વખાણે

—મહારા૦ દરિ૦ (૨)

રૂદ્ર તપસ્વી તુજને લાખેં, સઘજા તુજ દિલ રાખે

—મહારા૦ દરિ૦ (૩)

જૈન જિનેંદ્ર કહે શિવદાતા, બુદ્ધ બૌદ્ધમત રાતા

—મહારા૦ દરિ૦ (૪)

કૌલિક કૌલ કહી ગુણુ ગાતા, ખટ દરશણુનો તાતા

—મહારાં દરિં (૫)

રૂપ અનેક સ્ફટિકમાં ભાસે, વણુ^૨ ઉપાધિને^૩ પાસે^૪

—મહારાં દરિં (૬)

ખટ દરશન સવિ તુજને ધ્યાવે, એક અનેક કહાવે

—મહારાં દરિં (૭)

વિવિધ-રૂપ જળ ભૂમિ-વિભાગે,

તિમ તું દરશન લાગે—મહારાં દરિં (૮)

કેવળ ધ્યાન-ગમ્ય દિલ રાજે, કેવળજ્ઞાન વિરાજે

—મહારાં દરિં (૯)

ન્યાયસાગર પ્રભુ સુવિધિ મહાદાવે, મહાનંદ પદ પાવે

—મહારાં દરિં (૧૦)

ક્ર

(૫૩૮) (૨૩-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

[નિજભર જોવો કયું નહિ-એ દેશી]

નિજરી ભરી જોવો કયું નહિ રાજ હો, મારા રાજ !

થેં માંને ખ્યારા લાગો વાહા લાગો,

આછા લાગો; નીકા^૧ લાગો—થેં મારાં

શ્રી શીતલજિન સાહિબા રે,

કાંઈ! અરજ કરૂં મહારાજ—થેં (૧)

હું સેવક છું તાહરો રે, કાંઈ! સુણિયેં ગરીબ-નિવાજ—થેં

અંતરયામી ઓલયું^૨ રે, કાંઈ રાત-દિવસ દિલ માંહી—થેં

તુમહ દરશન બિન કયું સરે રે ?

કાંઈ ! શિવરમણી કર સાહી—થે૦ (૪)

એક ઘડી પણ વિરહની રે, કાંઈ ! વેદન મેં^૩ ન ખમાય—થે૦

સઘળી મનની વાતડી રે, કાંઈ ! કહિયે જિમ સુખ થાય—થે૦

જે તુમ છોડો સાહિબારે, કાંઈ ! મેં છોડાં નહિ રાજ—થે૦

ચરણ શરણ થાહરો કિયો રે,

કાંઈ ! નિજ સેવક તુમ લાજ —થે૦ (૮)

થેં છો માહરા સાહિબારે, કાંઈ ! મેં છાં થાહરા દાસ૦—થે૦

ન્યાયસાગર પ્રભુ વિનવે રે, કાંઈ ! આપો શિવપુર-વાસ—થે૦

ક

(૫૩૯) (૨૩-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(હાંરે હરીતવરણા સૂડા શેત્રુજે ગિરવરિયો કેતિક દૂર-એ દેશી)

હાંરે સાહિબ શ્રેયાંસા ! આપોને જિનવરીયા સુખ ભરપુર

હાંરે મુજ માનસહંસા, હાંરે મુનિકુળ અવતંસા^૧,

હાંરે ટાળે ભાવિ સંસાર^૨ હાંરે—સાહિબ૦ (૧)

તુંહી સકળ અકળ પણ તુંહી,

તુજ કર્મ કળા નવિ લાગી રે—સાહિબ૦ (૨)

તુંહી સગુણ-નિર્ગુણ વર તુંહી,

તું અનંત કેવળનો ભાગી રે—સાહિબ (૩)

તુંહી સ્થૂલ સૂક્ષ્મ પણ તુંહી,

તુજ ચિદાનંદ મતિ જાગીરે—સાહિબ૦ (૪)

વ્યક્ત રૂપે અ-વ્યક્ત નગીનો,

તું સદાનંદ વૈરાગી રે—સાહિબ૦ (૫)

તુ સુવણ્ણ^૬ પાણુ વણ્ણ^૪-વિવર્જિત,

લઘુ-ગુરૂતાનો ત્યાગીરે—સાહિબ૦ (૬)

નિત્ય સનાતન બ્રહ્મ-સરૂપી,

પ્રભુ ન્યાય નિપુણ સોભાગી રે—સાહિબ૦ (૭)

卐

(૫૪૦) (૨૩-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

(વ્રજમંડલ દેશ દેખાડો રસીયા-એ દેશી)

મનમંદિર નાથ વસાઓ^૧ ! રસિયા,—મન૦

તુંહીજ હજાણે^૨ લિખો કરિ ચોખું,

દુરિત દોહગ રજ જાયે^૩ ઘસિયા—મન૦ (૧)

મનમંદિર સાહિબ જળ વસિયા,

ગુણ આવે સવિ ઘસમસિયા—મન૦ (૨)

દર્શન કરશન દુલ્લભ પામી,

હૃદયકમળ મુજ ઉલ્લસિયા —મન૦ (૩)

મનમોહન મનમંદિર ખેસી,

કર્મ અહિતકો લ્યે તસીયા^૩—મન૦ (૪)

વાસુપૂજ્યજિન મનમથારિ^૪ જાણી,

વિષય-વિકાર અલગા ખસીયા—મન૦ (૫)

ન્યાયસાગર પ્રભુ સેવા કરતાં,

અંતરંગ ગુણ સવિ હસિયા^૫—મન૦ (૬)

卐

(૫૪૧) (૨૩-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(ખ્યારે ! સાજન ! સાંઈ ! તું આવ રે,

આવ રે સાજન ! સાંઈ ! તું આવ રે; એ-દેશી)

ખ્યારે વિમલ ! ગોસાંઈ^૧ ! તુમ નામને રે—

અહનિશ ધ્યાઉં નવનિધિ પાઉં,

હારે ! સાંઈ ! પતિત-પાવન ગુણધામ રે—ખ્યારે૦ (૧)

વિમલ ગુસાંઈ સેવા પાઈ,

હારે ! સાંઈ ! વિમલ-મહોદય ઠામ રે—ખ્યારે૦ (૨)

અવલંબનાઓ અંગિયાં લ્યાઉં,

હારે ! ખ્યારે ! ધ્યાન ધુસણ^૨ યશ દામ રે—ખ્યારે૦ (૩)

નિર્મલ મનકી ધોતિ પહિનું,

હારે ! ખાવા ! ભાવ ઉદક અભિરામ રે—ખ્યારે૦ (૪)

ધૂપઘટા તનુ જ્યોતિ મહાતપ,

હારે ! સાંઈ ! કીર્તિ સુવાસ ઉદામ રે—ખ્યારે૦ (૫)

ન્યાયસાગર પ્રભુ ચિત્ત^૩-પ્રસન્તિ,

હારે ! સાંઈ ! થય-થુઈ કામિત પામરે—ખ્યારે૦ (૬)

卐

(૫૪૨) (૨૩-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(મુજરો તે માનો, મનોહો ખંધુજી—એ દેશી)

જિનજી ! ખ્યારો (૩) હો સિંધુજી^૧,

ગુણનો વાલ્હો માહરો—જિન૦

સુયશાનંદન પાપનિકંદન, જગદાનંદન દેવ હો—જિન૦

સુરતરૂ^૨ સુરમણિ^૩ સુરગવી^૪ તુંહિજ,

કુણ કરે અવરની સેવ હો—જિન૦
રાત-દિવસ ણિણ ણિણ સંભાડં,

વિસાડં પલક ન એક હો—જિન૦
માહરે દિલ તો તુંહિજ વસિયો,

જગજીવન જગપ-છેક હો—જિન૦
પ્રીત પુરાણી કહિયેં ન હોવે, દેહડી જીરણ થાય હો—જિન૦
જરકસી^૧ જુની કબહિ હોવે, પિણ સોના રંગ ન જાય હો જિન૦
શ્રીઅનંતજિન સાહિબ માહરે,

થાંશું અવિહત નેહ હો—જિન૦
ફેડયો તો કિમ ફીટેલાગો, જિમ પથર^૨-શિર રેહ હો—જિન૦
શુણ અનંત પ્રભુ તાહરા ઘંટમેં,

કહેતાં ન આવે પાર હો—જિ૦ (૯)

ન્યાયસાગર પ્રભુ સેવક ખાસો,

ખાંહિ ગ્રહીને તાર હો—જિ૦ (૧૦)

卐

(૫૪૩) (૨૩-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન

ધર્મજિનંદ ! તેરે ધર્મકી મેરા,^૧ મેટત હે ભવભવકા ફેરા;
પરમ ધરમ હૈ સાહિબ તેરા—પરમ૦ (૧)

ઘર ઘર હુંદત સખહી મેં હેરયા,^૨

ઐસા ન ધરમ-મરમકા ખેરા^૩—પરમ૦ (૨)

નામધરમ કછુ કામ ન આવે,

ઠવણુધરમ તિમ સિદ્ધિ ન પાવે—પરમ૦ (૩)

- દ્રવ્યધરમ પણ મુક્તિ ન દેવે,
 ભાવધરમ પિણ કોઈક સેવે—પરમ૦ (૪)
 શબ્દધરમ જિઉ કામ સુધારે,
 દુરગતિ પડતાં નિજ કરી ધારે—પરમ૦ (૫)
 ઉત્તમ થાનિક ઉનહિકું જોડે,
 પાપ કરમ સવિ ઉનકે તોડે—પરમ૦ (૬)
 ભાવધરમ તે સહી જે સાચે,
 મેરા મન ઉનહિસેં રાચે—પરમ૦ (૭)
 મિથ્યામતિ મોહિ જૂઠેઈ માચે,
 પણ ઉન ધર્મસું કર્મ નિકાચે—પરમ૦ (૮)
 ભાવધરમ નિજ આતમ દેખે,
 કળટકિયા સખહી તખ લેખે—પરમ૦ (૯)
 ઉત્તમસાગર સાહિખ આગે,
 ન્યાયસાગર શિવ પદવી માગે—પરમ૦ (૧૦)

ક

- (૫૪૪) (૨૩-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ—જિન સ્તવન
 (આજિમ ! કખ મિલે પરદેશી માતા હો—એ દેશી)
 સાહિખ ! કખ મિલે સસનેહી પ્યારા હો—સા૦
 કાયા કામિની જીઉસેં ન્યારા, એસા કરત વિચારા હો—સા૦
 સુન સાંઈ ! જખ આન મિલાવેં,
 તવ હમ મોહનગારા હો—સા૦ (૨)
 મેં તો તુમારી ખિજમતગારી,
 જૂઠં નહિ જે લારા હો—સા૦ (૩)

શ્રમણ કહે સુત જૈન^૨ હમારા,

ટારો વિષય-વિકારા હો—સાં (૪)

સંયમ પાળો નિજ તન ગાળો,

લેઈ અનુભવ લારા હો—સાં (૫)

થિઉંકે સાચે હમ મન નાચે, ઘટમે^૩ હોત ઉભરા હો—સાં

કહી નાકીના સંયમ લીના, ન રહ્યા કરન ઉધારા હો—સાં

વેદ ઉછેદી જાતી અલેદી, મેલે શાંતિ સુધારા હો—સાં (૮)

અચિરાનંદન શીતલ ચંદન,

ન્યાયસાગર સુખકારા હો—સાં (૯)

卐

(૫૪૫) (૨૩-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(તુમ રહોરે આજિમ ! દો ઘરિયાં-એ દેશી)

તુમ્હે રહોરે પ્રીતમ ! પાય પરિયાં

રૂપે રતિ શ્રીરાની-જાયા,

અરજ કરે^૧ અંતેજરીયાં—તુમેં (૧)

મુર નૃપતિ કે ઘોટે^૧ મોટે,

કયું ન કરો હમ દિલ^૨ વરીયાં—તુમેં (૨)

નાહ વિવાહ ઉછાહ કરીઆએ,

અવગુન જિન કયું પરિહરિયાં—તુમેં (૩)

ખટ ખંડ જીતી અરિ વશ કીને^૩,

ભુંજે જિન કયું ફલ હરિયાં^૩—તુમેં (૪)

વિલપતી નેહ-દીવાથી લલના,

ત્યજ જિન સંયમ-સી વરીયાં—તુમેં (૫)

કેવલ પામી ત્રિગટે બેઠે,

જાની સુનિ ભવિ દિલ ઠરીયાં—તુમેં (૬)

ન્યાયસાગર પ્રભુ લીલા બહુલી,

મહાનંદ પદ અનુસરિયાં—તુમે૦ (૭)

ક્ર

(૫૪૬) (૨૩-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(ગિરિરાજકું સદા મેરી વંદના એ-દેશી)

અરનાથકું સદા મેરી વંદના, જગ નાથકું સદા૦ જિનરાયકું.
જગ ઉપગારી ઘન^૧ જ્યૌ^૨ વરસે,

વાણી શીતલ-ચંદના રે—જિન૦ (૧)

રૂપે રંભા રાણી શ્રીદેવી,

ભૂપ મુદર્શનનંદનારે—જિન૦ (૨)

ભાવ ભગતિશું અહનિશિ સેવે,

હરિત હરે ભવ^૨ કંદના રે—જિન૦ (૩)

છ ખંડ સાધી દ્વેષા^૩ ક્રીધી,

હુર્જય શત્રુ નિકંદનારે—જિન૦ (૪)

ન્યાયસાગર પ્રભુ સેવા નેવા,

માંગે પરમાનંદના રે—જિન૦ (૫)

(૫૪૭) (૨૩-૧૮) શ્રીમદ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(કૌણ ભરે રી જલ કૌણ ભરે દલ વાદલીરો પાણી કૌણ
ભરે એ-દેશી)

કૌન રમે ચિત્ત કૌન રમે.

મદ્લિનાથજી વિના ચિત્ત કૌન રમે,

માતા પ્રભાવતી રાણી જાયો,

કુંભનૃપતિસુત કામ^૧દમે—મદ્લિ૦ (૧)

કામ કુંલ જિમ કામિત^૨ પૂર,

કુંલ લંછન જિન મુખ ગમે—મદ્દિલ૦ (૨)

મિથિલાનયરી જનમ પ્રભુકો,

દર્શન દેખત દુઃખ શમે—મદ્દિલ૦ (૩)

ઘેબર ભોજન સરસાં પીરસ્યાં,

કુકસ^૩ બાકસ^૪ કૌણ જિમે ?—મદ્દિલ૦ (૪)

નીલ વરણ પ્રભુ કાંતિ કે આગે,

મરકત મણિ છળિ ફર ભમે—મદ્દિલ૦ (૫)

ન્યાયસાગર પ્રભુ જગનો પામી,

હરિ હર બ્રહ્મા કૌણ નમે ?—મદ્દિલ૦ (૬)

(૫૪૮) (૨૩-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત—જિન સ્તવન

(જિનમુખ દેખન જાઉં રે પ્રભુકો જનમ ભયોહો-એ દેશી)

દિલ ભરી દરિશન પાઉં રે, પ્રભુકો બન્યો હે

પદમાનંદન હરિકૃતવંદન^૧,

ચરનકમલ બલિ^૨ જાઉં રે—પ્રભુ૦ (૧)

નીલકમલદલ કોમલ વાને, સેવનમે ચિત લાઉં રે—પ્રભુ૦ (૨)

ચુની ચુની કલીયાં ચંપકકી,

હાથસે માલ બનાઉં રે—પ્રભુ૦ (૩)

શ્રી મુનિસુવ્રત સુવ્રત સેવી,

નાથ સમાન કહાઉં રે—પ્રભુ૦ (૪)

ન્યાયસાગર પ્રભુ સુવ્રત સેવા,

નિયત ફળે દિલ લાઉં રે—પ્રભુ૦ (૫)

(૫૪૯) (૨૩-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન

(મોતીડો ખિરાજે ગોરી થારા નથમાં-એ દેશી)

પુરૂષોત્તમ^૧ સત્તા છે થારા ઘટમાં

વપ્રાનંદનવંદન કીજે તુજ સમ અવર ન યતિવટમાં^૨—પુરૂં

હરિ હર બ્રહ્મ પુરંદર^૩ પમ્પડા,

મગન હુઆ સર્વી ભવનટમાં—પુરૂં (૨)

ઉપશમ રતિ પ્રભુ તાહરી જગને,

જિતી કરાવી અરિથટમાં—પુરૂં (૩)

વીતરાગતા તુજ તનુ આખેજ,

સમરસ વરશે ભવિવટમાં—પુરૂં (૪)

વિજયનૃપતિસુત સેવા ખિણમાં,

આણે સેવક ભવતટમાં—પુરૂં (૫)

ન્યાયસાગર પ્રભુ સહજ-વિલાસી,

અજર અમર લહી લટપટમાં—પુરૂં (૬)

卐

(૫૫૦) (૨૩-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(સોણી સહસા ગોપીમાં પટરાણી કાગળ લખ્યા કેઈને રે !

સીદ જાઓ છો દિલાસા કેઈને રે-એ દેશી)

આઠ ભવની તુમે પ્રીતજ પાળીજી, નવમે ભવ સાથે લેઈને રે

કાં જાઓ છો દિલાસા કેઈને રે—કાં (૧)

અમને મૂકીને તુમે દૈવત^૧ પધારીયાજી,

સંયમ સુંદરી લઈને રે—કાં (૨)

પરણ્યાર^૨ વિણ અમ્હે પ્રીતિ જ પાળીજી,

એ તો વરે છે કેઈને રે—કાં (૩)

- એ તો હતિકા સિદ્ધિ વધૂનીજી,
તુમે આદર ઘો છો બેઈનેરે—કાં૦ (૪)
- શોકલડી મુને દીઠી ન સુહાવેજી,
તુમે આદર કરશ્યો કેઈને રે—કાં૦ (૫)
- અનુલવ—મિત્રે મન મેળ કરાવ્યોજી,
અનુલવ ઘરમાં લેઈને રે—કાં૦ (૬)
- નેમ—રાજુલ શિવમંદિર પધાર્યાજી,
ન્યાયસાગર સુખ દેઈને રે—કાં૦ (૭)

❧

- (૫૫૧) (૨૩-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(કાનુડા માર માં કાંકરડી, મીઠડા ફુટશ્યે ગાગરડી-એ દેશી)
ચિંતામણુ પાસજી ગમે રે, પાસજી ગમે રે—(૩)
વાહલો ધ્યાનમાં રમે રે;
પ્રહ ઉઠી પ્રભુ મુખડું દીઠે, દુખડું શમે રે ચિંતા૦ (૧)
ચિંતામણી પરે કામિત પૂરે, દુઃખ ઝમેરે—ચિંતા૦ (૨)
ત્રિભુવન-નાયક સુરપતિ પાયક, કામ હમે રે—ચિંતા૦ (૩)
પામી અમૃત-ભોજન કુકસ, કોણુ જમેરે ?—ચિંતા૦ (૪)
સાહિબ સમરથ સમક્ષિત પામી, કોણુ વમે રે—ચિંતા૦ (૫)
મિથ્યા મૂકી મુજ મન રાચે, શુદ્ધ ઘરમે રે—ચિંતા૦ (૬)
અધિકું ઓછું સેવક ભાળે, સ્વામી ખમે રે—ચિં૦ (૭)
ન્યાયસાગર પ્રભુ અહનિશ ચરણે-શીશ નમેરે—ચિં૦ (૮)

❧

(૫૫૨) (૨૩-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન
(જજરી જરકસીરી દોરિ, હજ દીકા ભલકા, હો રાજ !
ધ્યારે લાગો—એ દેશી)

નિરખી નિરખી સાહિબકી સૂરતિ,

લોચન કેરે લટકે હો રાજ ! ધ્યારા લાગો

માને બાવાજીરી આણુ ધ્યા

માને દાદાજીરી આણુ—ધ્યારાં (૧)

તુમ બાની મોહો-અમીય સમાની,

મન મોહ્યું મુખ મટકે હો રાજ—ધ્યારાં (૨)

મુજમન ભમરી પરિમલ સમરી,

ચરણકમલ જઈ અટકે હો રાજ !—ધ્યારાં (૩)

સૂરતિ દીઠી મુજમન મીઠી,

પર સુર કિમ નવિ ખટકે હો રાજ !—ધ્યારાં (૪)

જૈન ઉવેખી ગુણીના દેખી,

ત્યાંથી મુજ મન છટકે હો રાજ !—ધ્યારાં (૫)

ત્રિશલાનંદન તુમ પય વંદન,

શીતલતા હુઈ ઘટકે હો રાજ !—ધ્યારાં (૬)

ઉત્તમ-શીશે ન્યાય જગીસે,

ગુણ ગાયા રંગરટકે હો રાજ !—ધ્યારાં (૭)

શ્રી ન્યાયસાગરજી મ.

કૃત

સ્તવન ચોવીશી

કઠિન શબ્દોના અર્થ

સ્તવન ૨૩-૧

૧. ચહેરો ૨. પાંચસો ૩. અનૃણુ=દેવા વગરનું
૪. દીક્ષાનો ઓચ્છવ ૫. પાલળીમાં

સ્તવન ૨૩-૨

૧. લગની ૨. પ્રળળ ૩. સ્વામી ૪. ઘણા ૫. ખૂબ
૬. સુંદર ૭. શ્રેષ્ઠ ૮. કપૂર ૯. મનોહર

સ્તવન ૨૩-૩

૧. શિરોમણિ ૨. વાટ

સ્તવન ૨૩-૪

૧. જિજ્ઞાસુ જનો ૨, અઢાર ૩. વધુ ૪. મેળ ૫.
વિષ્ટા

સ્તવન ૨૩-૫

૧. મલિન પરિણામવાળા ૨. ખીજા દેવો ૩. ચરણ
કમળ

સ્તવન ૨૩-૬

૧. આ સ્તવનમાં પંજભી લાપાના શબ્દો ઘણા છે,
સ્તવન ૨૩-૭

૧. સીધી ૨. મેળમાં ૩. પરાણે ૪. ગણી

સ્તવન ૨૩-૮

૧. આંખના મટકે, ૨. દેખ્યો ૩. સેવે તેને મોક્ષ
અને બીજાને લટકતા રાખે (ત્રીજી ગાથાના
ઉત્તરાર્ધનો અર્થ) ૪. રાગ વિનાનો ૫. અલય
૬. પૂનમના ચંદ્રની

સ્તવન ૨૩-૯

સમ્યગ્દર્શનનો ૨. રંગ ૩. બાહ્યચીજના ૪. સંયોગથી

સ્તવન ૨૩-૧૦

૧. સારા ૨. સેવું ૩. મારાથી

સ્તવન ૨૩-૧૧

૧. મુકુટસમાન ૨. સંશય ૩. કંચનવર્ણ કાયાવાળા
૪. રંગ રહિત=અરૂપી

સ્તવન ૨૩-૧૨

૧. પધારો ૨. આપમેળે ૩. ત્રાસ પામ્યા ૪.
કામદેવના શત્રુ ૫. વિકસ્યા

સ્તવન ૨૩-૧૩

૧. ગો-ઈન્દ્રિયો તેના પર કાળૂ ધરાવનારા સ્વામી
૨. ચંદન ૩. ચિત્તની સમાધિ

સ્તવન ૨૩-૧૪

૧. દરિયો ૨. કદપવૃક્ષ ૩. ચિંતામણી ૪. કામધેનુ

૫. જગતમાં શ્રેષ્ઠ ૬. જરીના તારવાળી મખમલની
અંગરખી (પહેરણ) ૭. પથર ઉપરની

સ્તવન ૨૩-૧૫

૧. મર્યાદા ૨. શોધ્યા ૩. ખજાનારૂપ

સ્તવન ૨૩-૧૬

૧. પાછળ છે ૨. વચન

સ્તવન ૨૩-૧૭

૧. પુત્ર ૨. મનપસંદ ૩. છોડી દીધા

સ્તવન ૨૩-૧૮

૧. મેઘની જેમ ૨. સંસારમાં ફસાવનાર ૩. બંને
રીતે=દ્રવ્યથી ભાવથી

સ્તવન ૨૩-૧૯

૧. કાબૂમાં લે ૨. ઇંટ ૩. હલકું ધાન્ય ૪. ફેતરાં

સ્તવન ૨૩-૨૦

૧. ઈંદ્રોએ જેમને વંદન કરેલ છે ૨. બલિહારી

સ્તવન ૨૩-૨૧

૧. શુદ્ધ આત્માની ૨. સાધુ સમૂહમાં ૩. ઈંદ્ર
૪. કહે

સ્તવન ૨૩-૨૨

૧. ગિરનાર ૨. હું તો પરણ્યા વિના પણ તમારા
પર ખૂબ પ્રીતિ ધરાવું છું. તમે જે સંયમ રૂપ
સ્ત્રીની પાસે જાઓ છો તો તે તો કેટલાને વરેલી છે !
(ત્રીજી ગાથાનો અર્થ)

સ્તવન ૨૩-૨૪

૧. સુગંધ ૨. અત્યંત ઉત્સાહથી

શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને નમઃ

શ્રી ન્યાયસાગરજી

કૃત

સ્તવન—ચોવીશી (ખીજી)

(૫૫૩) (૨૪-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(માહ૩ં મન મોહ્યું રે શ્રી વિમલાચલે રે—એ દેશી)

જગ ઉપગારી રે સાહિબ માહરો રે,

અતિશય—ગુણ-મણિ ધામ,

આદિજિણેસર અતિ અલવેસડ રે, અહનિશિ ધ્યાઉં રે નામ.

મોહ૩ં મન મોહ્યું રે મહદેવી-નંદશું રે૦ (૧)

દોય કર જોડી રે તુમ સેવા કરે રે, સુર નર કિંનર કોડ,
પ્રાતિહારજ આઠે અહનિશિરે,

કવણુ કરે તુમ્હ હોડ—મોહ૩ં૦ (૨)

અચારે રૂપેંરે ચૌવિધ દેશના રે, દેતા ભવિજન કાજ,

માનું એ ચઉગતિના જન તારવારે,

છાજે જયું જલધર ગાજ—મોહ૩ં૦ (૩)

તે ધન પ્રાણી રે જિણે તુમ દેશના રે, સમયે નિરખ્યું નૂર,
 કણ્ઠકચોલેરે વાણીની સુધારે, પીધી જેણે ભરપૂર-મોડું (૪)
 હું તો તરશું રે તુમચા ધ્યાનથી રે, અનોપમ એહ ઉપાય,
 ન્યાયસાગર ગુણ આગર સાહિબા રે,
 લળીલળી નમે નિતુ પાય—મોડું (૫)

ક

(૫૫૪) (૨૪-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
 (સખીરે સયાની સાહિબ ! સખીરે સયાની-એ દેશી)
 અજિતજિણુંદા સાહિબ ! અજિતજિણુંદા,
 તું મેરા સાહિબ મેં તેરા બંદા, સાહિબ અજિતજિણુંદા,
 જિતશત્રુ-નૃપ વિજયાદે-નંદા,
 લંછન ચરણે સોહે ગયંદા—સાં (૧)
 સકળ કરમ છતી અ-જિત કહાયા,
 આપ બળે થયા સિદ્ધ સહાયા—સાં
 મોહનૃપતિ જે અટલ અટારો,
 તુમ આગે ન રહ્યો તસ ચારો—સાં (૨)
 વિષય-કષાય જે જગને નડિયા,
 તુમ આણાનલ શલભ^૧ જયું પડીઆ—સાં
 દુશ્મન દાવ ન કોઈ ફાવે,
 તિણથી અજિત તુમ નામ સુહાવે—સાં (૩)
 અજિત થાઉં હું તુમચે નામ,
 બહોત વધારો પ્રભુ જગમાંહિ મામ—સાપં

૧. પતંગીયું

સકળ સુરાસુર પ્રણમે પાયા,

ન્યાયસાગરે પ્રભુના ગુણ ગાયા—સા. (૪)

ક

(૫૫૫) (૨૪-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(સુણો મેરી સજની રજની ન જાવે રે—એ દેશી રાગ કેદારો)
સંભવ-જિનવર શિવસુખ દાતા રે,

ભૂપ જિતારિ સેના મા તારે
હય-લંછન કંચનવાન કાયા રે,

જેહને નામે નવનિધિ પાયા રે (૧)
ભવભય ભંજે મંજેરે, ત્રિભુવન-મહિમા બસ અગંજે રે
સજજન-જનનાં મનડાં રંજે રે,

હિતકર ભવિને હેતુ પ્રયુજે રે (૨)
પદમ સરોવર તે રહો દુરે રે,

પણ તસ^૧ માફત તાપને ચૂરે રે
પણ તુમ ધ્યાને કામિત પૂરે રે,

લક્ષિત કરેવા કહો કુણ સૂરે રે (૩)
અંજલિમાં જિમ જળ નવિ થહરે રે,

તિમ ભવસંચિત પાતિક વારે રે
પ્રભુ ! તુમ કરુણારસની ધાર રે,

સીંચ્યો સેવક હોયે સુખકાર રે (૪)
ચરણ તુમહારે શરણે રાખો રે, સાચો સેવક મુજને દાખો રે
તો મુજ સીધ્યાં સઘળાં કાજ રે,

ન્યાયસાગર પ્રભુ મહિમા વિરાજે રે (૫)

ક

(૫૫૬) (૨૪-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(વાડી કૂલી આત ભલી મનભમરા રે-એ દેશી-રાગ ગોડી)
અભિનંદનજન વંદીએ, ગુણ ખાણી રે,

અતિ ઘણો ઉલટ આણી, સુણો ભવિ પ્રાણી રે
પુરુષારથ ચ્યાર સાધિયા ગુણુ બાણી ચ્યાર પ્રમાણુ-સુણો ૦
ચંચળપણુ મુજથી ઘણુ ગુણુ તેં વશ કીધું મન્ન-સુણો ૦
ધમ બાણી કપિ પદે રહ્યો ગુણુ લંછન મિસિ તે ધન્ન સુ ૦
સંવરનૃપનો ખેટડો ગુણુ સંવર કરે નિરપાય-સુણો ૦
તેહમાં અચરિજ કે નહિં ગુણુ ૦

સિદ્ધારથા જસ માય-સુણો ૦
નંદનવનમાં જિમ વસે ગુણુ ચંદન સુરતરૂવંદ-સુણો ૦
તિમ તુમ તનુમાં સોહીયેં ગુણુ ૦

અતિશય અતુલ અમંદ-સુણો ૦
ચોથા જિનને સેવતાં ગુણુ લહીયેં ચોથો વર્ગ-સુણો ૦
ન્યાયસાગર પ્રભુની કૃપા ગુણુ ૦

એહ સભાવ નિસર્ગ-સુણો ૦

ક

(૫૫૭) (૨૪-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ સારંગ-જીહોની દેશી)

જીહો ! સુમતિ-જિનેસર સેવતાં,
જીહો ! સુમતિ વધે નિશદ્વિશ

જીહો ! સુગુણાંકેરી સંગતિ, જીહો ! પસરે બહુત જગીસ
સુણો ભવિ સેવો સુમતિ જિણુંદો (૧)

જીહો ! જે ઘરઘરના પ્રાહુણા, જીહો ! ખિણુમાંહે પલટાય
જીહો ! ઝોછા અથિર સંભાવના,

જીહો ! તિણુશયું મિલે બલાય—સુણો (૨)

જીહો ! વાતાંની મોટમ કરે, જીહો ! કામ પડયે કુમલાય
જીહો ! જે દેહલના દેવતા,

જીહો ! એહવા નાવેં દાય—સુણો (૩)

જીહો ! મેંતારિજ અપરાધીઓ, જીહો ! કૌંચ વિહંગની જાત
જીહો ! તે અપરાધનેં માંજવા,

જીહો ! લાંછનમિસિ વિખ્યાત—સુણો (૪)

જીહો ! મેઘનૃપતિ માય મંગલા, જીહો ! સાયરપરિ ગંભીર
જીહો ! ન્યાયસાગર પ્રભુ સેવતા,

જીહો ! હોવેં સુખ શરીર—સુણો (૫)

ક

(૫૫૮) (૨૪-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
(રાગ સારંગમિશ્ર—કોઈ લો પર્વત ધુંધુલોરે લો—એ દેશી)
શ્રી પદ્મપ્રભજિન રાજને રે લો !

વિનતી કરેં કર જોડ રે—જિણુંદરાય
માહરે તું પ્રભુ એક છે રે લો !

મુજ સમ તાહરેં કોડ રે—જિં શ્રીં (૧)
લોકલોકમાં જાણીયેં રે લો ! ઈમ ન સરે મુજ કામ રે—જિં
દાસ સભાવે જે ગિણુંરે લો !

તો આવે મન ઠામ રે—જિં શ્રીં (૨)

કહવાયેં પણ તેહને રે લો ! જેહ રાખે મુહ લાજ રે—જિં
પ્રારથીયાં પહિડિયે^૧ નહિ રે લો !

સાહિબ ગરીબનિવાજ રે—જિં શ્રીં (૩)

કર-પદ મુખકજ શોભથી રે લો ! છતી પંકજ-જાત રે—જિં
લંછનભિસિ સેવા કરે રે લો !

ધરનૃપ સુસીમા માત રે—જિં શ્રીં (૪)

બિગત અરૂણ તનુ વાન છેરે લો ! છકો દેવદયાલ રે—જિં
ન્યાયસાગર મનકામના રે લો !

પૂરણ મુખ રસાલ રે—જિં શ્રીં (૫)

卐

(૫૫૯) (૨૪-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ—કાફી)

શ્રી સુપાસજિન સાતમા હો, ટાળે ભવ ભય સાત
પૃથ્વીપુત મંગલ કરે હો, અચરિજ એ અવદાત
સુખદાયક સ્વામી સોહામણો હો, અહો મેરે ખ્યારે
અહનિશ લિઉં તસ લામણાં હો (૧)

સ્વસ્તિક લંછન તે ભણી હો, સાથીઓ મંગલ મૂલ
લઘુ પણ વૃદ્ધપણું લહેહો, જેહને પ્રભુ અનુકૂલ—સુણોં (૨)
સુપ્રતિષ્ઠનૃપ-નંદનો હો, આનંદિત ત્રિહુંલોક
કોક^૨ દિણુંદ^૩ તણી પરે હો,

ચિત ધરેં ભવિકના થોક—સુણોં (૩)

સાતે મુખ આવી મિળે હો, અખય અચલ સવિ સિદ્ધ
ઈમ અનેક ગુણુ લાખતાં હો,

પામે વળી નવ નિદ્ધ રિદ્ધ—સુણોં (૪)

૧. અવગણે ૨. ચક્રવાક ૩. સૂર્ય

નવ પણુ ફણુ શિર સોહિહેં હો, સહજ સલાવ પ્રમાણુ
ન્યાયસાગર પ્રભુના કરે હો,

લાવથી ગુણુ વખાણુ—સુણો૦ (૫)

❧

(૫૬૦) (૨૪-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન
(મેહી ઉપર મેહ ઝખૂકે વીજળી હો ઝખૂકે—એ દેશી)
શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનરાજ, ઉદિત મન અંખરે હો લાલ—ઉદિત૦
વદને જિત દિજરાજ^૧, રહ્યો સેવા કરે હો લાલ—રહ્યો૦ (૧)
લંછનમિસિ નિતુ પાય, રહ્યો કરે વિનતિ હો લાલ—રહ્યો૦
નિત્ય ઉદય નિકલંક, કરો મુજ જિનપતિ હો લાલ—કરો૦ (૨)
શ્રી મહસેન નરેશ. કુલાંબુજ ચંદ્રમા હો લાલ—કુલા૦
લખમણા માત મલહાર, જિણુંદ છો આઠમા હો લાલ
—જિણુંદ૦ (૩)

વિધુરૂચિ^૩ દેહ અનેહ^૪, અગેહ અસંગ છે હો લાલ—અગેહ૦
આઠમાં ચંદ નેં સુખકર, અચરિજ એહ છે હો લાલ
—અચ૦ (૪)

આઠ કર્મોના નાશ, કરી અડ સિદ્ધિ લહી હો લાલ—કરી૦
ન્યાયસાગર કવિરાજે, પ્રભુના ગુણુ કહ્યા હો લાલ—પ્રભુ (૫)

❧

(૫૬૧) (૨૪-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
(લાછિલદે માત મલહાર—એ દેશી)

નવમા સુવિધિજિણુંદ, સમતા સુરતરૂ કંદ,
આજ હો ! નેહેંરે સયપ દેહેં આવીને મિળ્યોજી (૧)

૧-૨. ચન્દ્રમા ૩. કાન્તિ ૪. નિર્દોષ ૫. સાક્ષાત્

સુગ્રીવનૃપ જસ તાય, રામારાણી માય,
 આજ હો ! ગંગારે તરંગો પરે પ્રભુ ઉજળોજી (૨)
 જિત્યો કામવિકાર. ન રહ્યો જસ પ્રચાર,
 આજ હો ! માનું રે મકરધ્વજ ધાર્યો તે લણીજી (૩)
 નામે નવહ નિધાન, આય મિળે એક તાન,
 આજ હો ! જોહનીરે આણા છે, નવ તત્ત્વે મિળીજી (૪)
 અવમ^૧—અવિધિ કરે નાશ, પ્રગટે બુદ્ધિવિલાસ,
 આજ હો ! ન્યાયેરે ઈણે સુવિધિ નામ ધરાવિઉંજી (૫)

❧

(૫૬૨) (૨૩-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
 (રાગ રામગિરિ-દેશી સાહેલડીની)

શ્રીશીતલજિન વંદિયે—અરિહંતાજી,
 શીતલ દર્શન જસ—લગવંતાજી
 વિષય કષાયને શામવા—અરિં

અભિનવ જાણે ધરાસ—લગ૦ (૧)

બાવનાચંદન પરિ કરે—અરિ, કંટકરૂંખ^૧ સુવાસ—લગ૦
 તિમ કંટક મન માહરૂં—અરિ,

તુમ ધ્યાને હોયે શુભ વાસ—લગ૦ (૨)

નંદન નંદા માતનો—અરિં કરે આનંદિત લોક—લગ૦
 દંદરથનૃપ કુલદિનમણિ—અરિં

જિત મદ માન ને શોક—લગ૦ (૩)

શ્રી વત્સલવંછન મિસિ રહે—અરિં પગકમળે સુખકાર—લગ.

મંગલિકમાં તે થયો—અરિં તે ગુણ પ્રભુ આધાર—લગ૦ (૪)

કેવળકમળા આપીયે—અરિં તો વાઘે જગ મામર^૨—લગ૦

૧. ઓઝાશ, ૨. કાંટાળાઝાડ. ૩. મહિમા

ન્યાયસાગરની વિનતિ-અરિં

સુણો ત્રિહુજગના સ્વામ—ભગ૦ (પ)

ક

(૫૬૩) (૨૩-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ—જિન સ્તવન
(દેશી વીંછીયાની—રાગ સિંધુ)

શ્રેયાંસજિણુંદ ઈગ્યારમા, તેહશ્યું મુજ લાગ્યું મન્નરે
તે અળગું કદિયે નવિ રહે, જિમલાત^૧પટોળે વન્નરે—શ્ર૦
પ્રભુ નિરાગી જાણી કરી, મેં જોડ્યું એ એકંગરે
હવે એક રૂપ જે એ હોયે, એટલે અમેં નાહ્યા ગંગરે

શુભ ધ્યાનના ગંગ તરંગરે શ્રેયાંસ૦ (૨)

વિશ્ણુભૂપ વિજ્ઞામાવડી, નંદન ગુણમણિ—ખાણિરે
એકલમલ્લના ઉપમાનથી, ખડગીનુ^૨લંછન જાણિરે—શ્ર૦
પ્રભુ ચોળરંગ નવિ ઊતરે, જાયે તે રંગ પતંગરે,
ઓછા કાચા ખડુ કરે, ગિરૂઆ હોયે સહજ અલંગરે—શ્ર૦
ઈમ જાણી નિજ દાસને, નિજ સમ ગુણ કીજે નાથરે
એતી ન્યાયસાગર વિનતી, તારો મુજને ગ્રહી હાથરે—શ્ર૦

ક

(૫૬૪) (૨૪-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામી—જિન સ્તવન
(દેશી પારધીયાની—રાગ મલહાર)

શ્રીવાસુપૂજ્ય જિનરાજીયા રે,

આવો મુજ મનમાંહિરે—મનવસિયા,
શુદ્ધ કરી છે ભૂમિકારે, મિથ્યાકંટક નાહીરે—શિવરસીયા૦
સમકિતગુણ શુદ્ધદષ્ટિ છે રે, કિરિયારૂચિ શુભ વાસરે^૩ મન૦

૧. છાપકામ ૨. ગેડાનું ૩. સુગંધ

વિરતિચારિત્ર સિંહાસને'રે, મૈત્રીપટ બિછાયરે—શિવ૦
જ્ઞાન પરમરસ સ્વાદનારે, પાર ન બોલ્યા જાય રે—મન૦
થોડે ઝાઝું જાણુજો રે, તુમ આંચે સર્વ સુહાય રે—શિવ૦
શ્રીવાસુપૂજ્ય નરેસરૂ રે, જયારાણી જસ માયરે—મન૦
મહિષ જેમનું જાણીયે' રે, સેવે પદ જિમ રાયરે—શિવ૦
જિનદર્શન સુખકારિયો રે, ખટવિધ જીવ નિકાયરે—મન૦
લળીલળી શિર નાંમી કહે રે, ન્યાયસાગર કવિરાયરે—શિવ૦

卐

(૫૬૫) (૨૪-૧૩) શ્રી વિમલનાથ—જિન સ્તવન
(દેશી યોગનાની-ઈડર આંખા આંખલીને

રાગ—સારંગ મદહાર)

વિમલજિનેસર ! તાહરો રે, અતુલ અચિંત પ્રભાવ
ગુરૂ પણ નિજ પર સમ કહ્યા રે, તરવા ભવજળ નાવ
વિમલજિન ! તુમશું ધર્મ સનેહ (૧)
જિમ ચાતકને મેહ-વિ૦, જિમ પ્રાણી ને દેહ—વિમલ૦
અણુધર વિણુધર કરે તુરતમાં રે, રૂપી અરૂપી કીધ;
કરમી અકરમી કરે રે, યોગી અયોગી સિદ્ધ—વિ૦ (૨)
લંછન મિસિ^૩ સેવા કરે' રે, વિનતિ કરણ વરાહ
ભૂમિ ભારથી ઉભગો રે, દિઓ સુખ નિતુ જગનાહ—વિ૦
શ્રીકૃતવર્મ^૪ નૃપ નંદનો રે, શ્યામા માતા જાત
વિમલ મતિ પ્રભુ ધ્યાઈયે' રે, તો હોયે વિમલ અવદાત—વિ૦
તેર ક્રિયા ટાળી જિણે રે, તેરસમા જિનભાણુ
ન્યાયસાગર કહે ભવ-ભવે રે,
શિર ધરૂં તેહની આણુ—વિમલ૦ (૫)

卐

૧. મૂર્ખ ૨. પંડિત ૩. બહાને

(૫૬૬) (૨૪-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી કડખાની—આશ્યાઉરી)

શ્રી અનંતપ્રભો સંતહૃદયે વિભો !

ગુણ અનંતા રહે ધ્યાન રૂપા

અતિશયવંત મહંત જિનરાજ્યા,

વાજિયા પરિ સદા સકળ રૂપા—શ્રી૦ (૧)

જ્ઞાનદર્શન સુખ સમક્રિતાખ્ય—થિતિ,

અરૂપી અવગાહના અખ્ય ભાવે

વીર્ય અનંત એ અઘટક ઉપનું,

આઠ કૃત કર્મ કેરે અભાવે—શ્રી૦ (૨)

શ્યેન નિજ કૂરતા ટાળવા તુમ પદે,

લંછન મિસિ રહ્યો સેવ સારે

સદયતા સુભગતાદિક ગુણ તુમ તણી,

સેવના પાવનાને આધારે—શ્રી૦ (૩)

સિંહસેન ભૂપ સુજસા તણો નંદનો,

ચૌદમો ચૌદ ભૂયગામ પાળે,

ચઉદ ગુણકાણ સોપાનર ચઢી નિજ ગુણ,

આવતા આપમાંહિ સંભાળે—શ્રી૦ (૪)

અનંતજિન—સેવથી અનંત-જિનવર તણી,

ભક્તિની બક્ત નિજ શક્તિ સાડે,

ન્યાયસાગર કહે અવનિતળે જ્યેતાં,

એહ સમ અવર નહી કોય તાડે—શ્રી (૫)

(૫૩૭) (૨૪-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન
(ખેડલે ભાર ઘણો છે રાજ ! વાતાં કેમ કરો છો ?-એ દેશી)
ધર્મજિનેસર ધર્મ તુમારો, જગજનને દીપાવેં

દર્શન જ્ઞાન ચરિત તપ ચઉવિધ, એ વિનુ અવર દિલ નાવે
જિનજી ! થેં છો ! મોટા રાજ ! જગજનને ઉપગારી

તોરા પાય નમું હું આજ, જાઉં મેં બલિહારી
કુગતિ પડતાં પ્રાણી રાખે, ધર્મ અર્થ તે સાચો
નામ ધર્મ પરિણામ કલુષિત, તે પામી મત રાચો—જિં (૨)
સુવ્રતાનંદન સુવ્રત ધર્મે, વરતે તે તો યુગતું
ભાનુભૂપ સુત કર્મ તમ ત્રાસે,

એ પણ પદ તુમ લગતું—જિં (૩)
ભવભવ-બ્રમણ કદાપિ ન હોવેં, ધર્મ શરણુ જો રાખે
ઈંદ્ર સદા સેવા મિસિ લાંછન,

વજ્ર તાણું તિણું દાખે—જિં (૪)
પનરે ભેદે સિદ્ધ દેખાવે, પન્નરમો જિન દીપે
ન્યાયસાગર કહે ધર્મ પસારેં,

સકળ વિધનને છપે—જિં (૫)

(૫૬૮) (૨૪-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન
(ત્રિભુવનતારણુ તીરથ પાસ ચિંતામણી રે-એ દેશી
રાગ-મલહાર)

શાંતિજિનેશરદેવ દયાળ શિરોમણિ રે, કે દયાળશિરોમણિ,
સોળમો જિનવર પંચમ ચક્રી જગધણી રે,
કે ચક્રી જગધણી (૧)

પારેવાં શું પ્રીતિ કરી તિણી પેરે કરોરે—કે તિણીં
 જનમ જરા ભય મરણ સીંચાણાથી ઉદ્ધરો રે—કે સીંં (૨)
 તિણે કાંઈ દીધું હોયે તે મુજને કહો રે; કે તેં
 જો શરણ કર્યાની લાજ તો મુજને નિરવહો રે—કે મું
 પારેવા પરિ હરણ કરે તુજ સેવના રે—કે કરેં
 સિંહિકેય? સુત ભીતિ નિવારણ કામના રે—કે નિં
 તિણ કારણ હું સેવક સ્વામી તું માહરો રે—કે સ્વાં
 તેહથી હું છું અધિક સેવા પર તાહરો રે—કે સેવાં
 [અચિરા માતા વિશ્વસેન પિતા છે તાહરો રે—કે સેનં]
 શાંતિ નામ ગુણ રહસ્યે મુજને તારતાં રે—કે મુજં
 ન્યાયસાગર કહે ઈષ્ટ પ્રભુ દિલ ધારતાં રે—કે દિલં (૧)

ક્ર

(૫૬૯) (૨૪-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
 (રાગ-કાફી ખંગાલો-કિસકે ચેલે કિસકે પૂત-એ દેશી)
 કુંથુજિણેસર પ્રણમે પાય, સકળ સુરાસુર રાયારાય પ્રભુપૂજ્યે!
 હારે મેરે ભવભયકળિમળ બાય, સવિ મંજ્યે (૧)
 સત્તર લેહે સંયમ આરાધી,
 પામી રે જોણે સહજ સમાધિ—પ્રભું (૨)
 મેષ લંછન મિસે કરતો રે સેવ,
 દીન પશુપણું ટાળો દેવ—પ્રભું (૩)
 શ્રીનંદન પણ કામનો મમં.
 નહિ અચિરજ એ દિયેં સહુ શર્મ—પ્રભું (૪)
 શુરપૂત્ર જિતે ખટ ખંડ,
 યુગતું છે જસ આણુ અખંડ—પ્રભું (૫)

ચક્રી છક્રો સત્તરમો જિન દોય,

ન્યાયસાગર કહે સનમુખ જોય—પ્રભુ૦ (૧)

ક

(૫૭૦) (૨૪-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(શીલસુરંગીરે મયજુરેહા સતી-એ દેશી)

શ્રી અરજિનદેવ અઢારમા, વસિયા મુજ મનમાંહિજી
ખિણુખિણુ માંહે તે નિતુ સાંભરે,

વીસારયા નવિ જાયજી—શ્રી૦ (૧)

પાપસ્થાન અઢાર નિવારતા, ધારે બંલ અઢારજી
સાતમો ચક્રીરે ભાવચક્રે નહી, જસ નામે નિરધારજી—

આણે ભવજળ આરેજી શ્રી૦(૨)

લંછન નંદાવર્ત તણું અછે, મંગળમાંહિં પ્રધાનજી,
ભૂપ સુદર્શન દેવી નંદનો,

અતિશય ગુણ ઉદામજી—શ્રી૦ (૩)

તાંતુપટે જિમ ઘૂત વસેં દ્વધમાં, ગુણપર્યાય અભેદજી
તિણિપરે મુજ ચિત્તમાં આવી વસ્યો,

એ વિનતિ ધ્રુવેદજી—શ્રી૦ (૪)

જિમ નિરવહશ્યો તિમ તે વાધશ્યેં, સુગુણાં સાથે નેહજી
ન્યાયસાગર કહે ઉત્તમ આદરે,

તે નાવે કબહી છેહજી—શ્રી૦ (૫)

ક

(૫૭૧) (૨૪-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન
(ઝાંઝરીયા મુનિવર! ધન્ય ધન્ય તુમ અવતાર-એ દેશી
રાગ ગોડી-મિશ્ર)

મલ્લિનાથ મુજ વિનતિજી, અવધારો અરિહંત
હંભ વિના હં દાખવુંજી, અચરિજ એહ અત્યંત
ગુણવંતા સાહિબ! દર્શન-જ્ઞાનનિધાન
તે આપીને કીજયેંજી, સેવક આપ સમાન—ગુણ૦ (૧)
વીતરાગતા દાખવોજી, રંજો સવિ ભવિચિત્ત
અ-પરિગ્રહી ત્રિગટે વસોજી, ભોગવો સુરનાં વિત્ત—ગુણ૦ (૨)
કુંભ કરે પદે સેવનાજી, લાંછન મિસિ પ્રભુ પાય
તેં તારક ગુણ આપીઓજી, ઘટમાં તુલ્ય પસાય—ગુણ૦ (૩)
કુંભથકી જે ઉપનોજી, મુનિપતિ મહિમાંહિ
પ્રભાવતીનો નંદનોજી, મહિમાવંત અથાહ—ગુણ૦ (૪)
લીલાલચ્છી દિયેં ઘણીજી, નીલ વાને અદ્દીન
ન્યાયસાગર પ્રભુ પદકજેજી, મનમધુકર લયલીન—ગુણ૦ (૫)

❧

(૫૭૨) (૨૪-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન
(દેશી-ફાગની)

મુનિસુવ્રત વીશમા, વિસમિયા મનમાંહિ
જિમ નંદનવન સુરતરૂ, સુરતરૂ સમ જસ બાંહિ (૧)
કચ્છપ લાંછન બાણીયેં, ચરણોન્નત ગુણહાર
પામિઓ ધામીઓ સેવે, પાયકમળ મનોહાર (૨)
જ્યું ધન મોર ચકોર, શશી ચકવા દિનકાર
પાવસ પંથી ગેહા, કુલવંતી ભરતાર (૩)

મધુકર માલતી પંકજ, ગજ દેવા જિમ પ્રીતિ
ગૌરી ગિરીશ હરિ કમળા, કમળાસુત રતિ પ્રીતિ (૪)

ચાતક મેહા નેહા, એ સઘળા ઉપચાર
પ્રેમ તણા એ ઉપમ નહી, તિમ અંતર ચાર (૫)

પણુ પ્રભુશું એક તાન, જે જ્ઞાની લહે નિરધાર
એક સરૂપે ધ્યાઈયે, પાઈયે તો નિરધાર (૬)

પદ્માનંદન વંદન, કીજે થઈ સાવધાન
સુમિત્ર નરેશર વંશે, મુકતાકળ ઉપમાન (૭)

તું મુજ શંકર કિંકર, હું તુમચો નિશદીશ
ન્યાયસાગર પ્રભુ-ધ્યાને, પામે અધિક જગીસ (૮)

(૫૭૩) (૨૪-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી જુબકડાની)

શ્રીનમિનાથ સોહામણા, નમિયે અતિ આણુંદ-સલૂણો સાહિબો
અવર દેવ તુમ અંતરો, જીમ સુરતરૂ પિચુમંદ
—સોભાગી સાહિબો (૧)

પાંચર કાચ-મણિ પથરા, જિમ દિનકર-ખઘોત—સો
ખીરસિંધુ ને છીલરૂં, જિમ મૃગપતિ મૃગપોત—સલૂણો (૨)

વપ્રારાણી નંદનો, વિજયનરેસર જાત સો
નીલકમળદળ લાંછનો, કંચન વાન વિખ્યાત—સો (૩)

અરિ નમિયા તિણે કારણે, નામ ઠંચું નમિનાથ—સો
ગર્ભાક્રી મહિમા ઈસ્યો, સો સાહિબ શિવસાથ—સો (૪)

તો ધ્યાને અંતર નથી, કિમ રહે નિશ્ચય એહ—સો
ન્યાયસાગર નમિનાથને, દરિશણ સુખ અછેહ—સો (૫)

❧

૧. લીંબડો ૨. ખનાવટી રતન

(૫૭૪) (૨૪-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(ધણુરા ઢાલા-એ દેશી)

નેમિ નિરંજન સાહિબા રે,

નિરૂપાધિક ગુણુખાણી—મનના માન્યા

જન્મથકી જેણે તજ્યા રે,

રાજ રાજમતી રાણી—મનના માન્યા

આવો આવો હો પ્રીતમ ! વાતાં કીજે,

પ્રીતમ લાહો લીજે હો, પ્રીતમ રસ પીજે, હો

પ્રીતમ ! આપણુ કીજે જનમ પ્રમાણુ—મનનાં (૧)

વિણુ પરણ્યેં પણુ તાહરી રે;

નારી કહે સહુ લોક—મનનાં

સાચી હું છું પતિવ્રતા રે, ગાયે થોકેથોક—મનનાં (૨)

સમુદ્રવિજય શિવાદેવીનો રે, નંદન ચહુકુળચંદ—મનનાં

શંખ લંછન અંજન વાનેં રે,

બાવીશમો જિનચંદ—મનનાં (૩)

સંબંધને સંકેત વારે, આવી તોરણુ બાર—મનનાં

ફિરી પાછા વ્રત આહિઉરે,

ચઢિઆ ગઢ ગિરનાર—મનનાં (૪)

રાજુલ પણુ પતિ અનુ લહેરે,

સંયમ કેવળ સાર—મનનાં

દંપતી દોઉ એકણુ મિલે રે, અખય પણુ એક તાર મનનાં

અષ્ટ લવંતર પ્રીતડી રે, પાળી પૂરણુ પ્રેમ—મનનાં

ન્યાયસાગર સુખસંપદા રે,

પ્રગટે સકળ સુખ જેમ—મનનાં (૬)

卐

(૫૭૫) (૨૪-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-માધવીયાની)

મનનો માનીતો મિત્તો જો મિજો, હારે સાહિબ જો મિજો,
તો કહું મનની વાતજો.

દુખભંજન જિન આગજોજી, સુખિણી સાતે ધાતજો (૧)
મનમોહન મુજ વાલ્હોજી, સ્વામી શ્રીપાસજિણુંદ જો
હોજીહો જસ સાનિધેજી, તુરત થયો ધરણુંદ જો—મનં
મન મિજિયાંશુ વાતડીજી, તે અમૃતથી પણ મીઠ જો
જેહથી તન મન બાંધિઉંજી,

તસ દરિશન સહુથી ઉચ્છિઠ જો—મનં
લંછન મિસી કરે વિનતિજી, ફણધરી રહીઓ નાગજો
વિષધરપણું ફરે કરોજી, માહરું પ્રભુ વડલાગ જો—મનં
શ્રીઅશ્વસેન સુત સુંદરજી, વામા માત મલ્હાર જો
નીલવરણ ચરણે રહુંજી, સેવક કરીશ સંભાર જો—મનં
ભવી મનવંછિત પૂરવાજી, કળિ કલ્પદ્રુમ સમાન જો,
ન્યાયસાગર કહે માહરે જી, પ્રભુધ્યાને વધતો વાનજો—મનં

卐

(૫૭૬) (૨૪-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન
(રાગ—ધન્યાશ્રી)

વંદુ વીર જિનેસરરાયા, વર્ધમાન સુખદાયાજી,
શાસનનાયક જેહ કહાયા, જગ જશવાદ સવાંયાજી—વંદું

હરિ લંછન કંચનવન કાયા, સિદ્ધારથનૃપ તાયાજી
 સિદ્ધારથ થયા કર્મ ખપાયા, ત્રિશળારાણી માયાજી—વંદુંં
 લઘુવયથી જેણે મેરૂ ચળાયા, વીર વેતાળ હરાયાજી
 દુર્ધર મોહ જોહ જિતીને,

જયોતિમે' જયોતિ મિલાયાજી—વંદુંં
 જસ શાસનથી ખટ દ્રવ્ય પાયા, સ્યાદવાદ સમજાયાજી
 અભિનવ નંદનવનની છાયા, દર્શન જ્ઞાન ઉપાયાજી—વંદુંં
 જસ વજીર છે ગૌતમરાયા, લબ્ધિનિધાન મન લાયાજી
 ન્યાયસાગર પ્રભુના ગુણ ગાયા,

સુજશ સુખોધ સવાયાજી—વંદુંં

卐

કલશ

ચોવીશ જિનવર લવિક હિતકર, સકળ મંગળ સુરતરૂ,
 વિવિધ દેશી બંધી ગાયા, લક્ષિત-વશથી સુંદરૂ
 તપગચ્છ શોભા કરણ કવિવર, ઉત્તમસાગર પદકજે,
 રસિક મધુકર ન્યાયસાગર શીષ જિનગુણને ભજે,

શ્રી વર્ધ્ધમાનસ્વામીને નમઃ
 શ્રી પદ્મવિજયજી
 કૃત
 સ્તવન—ચોવીશી (પહેલી)

[૨૫]

(૫૭૭) (૨૫-૧) શ્રી રૂપભદ્રેવ-જિન સ્તવન
 (મહાવિદેહ ખેત્ર સોહામણું—એ દેશી)

જગચિંતામણિ જગશુર, જગત શરણુ આધાર-લાલ રે
 અઢાર કોડાકોડી સાગરે, ધરમ ચલાવણહાર-લાલ રે
 —જગ૦ (૧)

આસાઢ વહિ ચોથેં પ્રભુ, સ્વર્ગથી લિયે અવતાર-લાલ રે
 કૌતર વહિ આઠમ દિને, જનમ્યા જગદાધાર-લાલ રે
 —જગ૦ (૨)

પાંચસેં ધનુષની દેહડી, સોવન વરણુ શરીર-લાલ રે

ચૌતર વદિ આઠમેં લિયેં, સંજમ મહા-વડવીર-લાલ રે
—જગ૦ (૩)

કાણુણ વદિ ઈચારસેં, પાંખ્યા પંચમ નાણુ—લાલ રે
મહા વદિ તેરસે શિવ વર્યા, જોગ નિરોધ કરી આણુ લાલ રે
—જગ૦ (૪)

ચોરાશી લાખ પૂર્વનું, જિનવર ઉત્તમ આય-લાલ રે
પદ્માવિજ્ય કહે પ્રણુમતાં, વહેલું શિવસુખ થાય લાલ રે
—જગ૦ (૫)

卐

(૫૭૮) (૨૫-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી વિંછિયાની)

શ્રી અજિત-જિનેસર વંદિયેં, જે ત્રિભુવન જન આધાર રે
પચાસ લાખ કોડિ અચરનો^૧,

અંતર આદિ-અજિત વિચાર રે—શ્રી૦ (૧)
સુદ ગૈશાખની તેરસે, પ્રભુ અવતરયા જગ સુખદાય રે
મહા સુદિ આઠમ દિને જનમિયા

તિમ નવમી વ્રતધર થાય રે—શ્રી૦ (૨)
એકાદશી અરજુન^૨ પક્ષની, પોસ માસની પાખ્યા નાણુ રે
ચૌતર સુદિ પાંચમને દિને,

પાખ્યા પ્રભુ શાશ્વત-ઠાણુ રે—શ્રી૦ (૩)
સાઠા ચ્યારસેં ઉંચી ધનુષની, કાયા કંચનને વાન રે

૧. સાગરોપમનો ૨. અજુવાળીયા

લાખ બોતેર પૂરવનું આઉખું,

જગ ઉપગારી ભગવાન રે—શ્રી૦ (૪)

જે જિનવર નમતાં સાંભરે, એકસો સિતોર મહારાજ રે
તેહના ઉત્તમ પદ-પદ્મની,

સેવાથી લહે શિવરાજ રે—શ્રી૦ (૫)

卐

(૫૭૯) (૨૫-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

(શાંતિજિન એક મુજ વિનતિ-એ દેશી)

સંભવજિનવર સુખકરૂ, સાગર ત્રીસ લાખ કોડિ રે
અજિત-સંભવ વચે આંતરૂં,

જગતમાં બસ નહિ જોડિ રે—સં૦ (૧)

શાશુણુ સુદિ તણી આઠમે, જેહનું ચ્યવન-કલ્યાણુ રે
માગશિર સુદિની ચૌદસેં

નિપનો જનમ જિનભાણુ રે—સં૦ (૨)

કનક વરણે તણ કામિની, લીધો સંયમભાર રે

પૂરણિમા માગશિર માસની,

ધર તણ થયા અણુગાર રે—સં૦ (૩)

ચ્યારસેં ધનુષની દેહડી, કાતી વદ પાંચમે નાણુ રે
લોક-અલોક ખટ દ્રવ્ય જે,

પરતક્ષ નાણુ પરમાણુ રે—સં૦ (૪)

ચઘતર સુદ પાંચમે શિવ વર્યા, સાઠ લાખ પૂર્વનું આય રે
તાસ ઉત્તમ પદ-પદ્મની, સેવાથી સુખ થાય રે—સં૦ (૫)

卐

(૫૮૦) (૨૫-૪) શ્રી અભિનંદનસ્વામી-જિન સ્તવન
(દેશી સુંદરની)

સુંદર અભિનંદન જિનરાજની,

હું જાઉં બલિહારી હો—સુંદર૦

દશ લાખ કોડી સાગરે, અભિનંદન અવધાર હો

—સુંદર૦ (૧)

સુદ વૈશાખ ચોથે ચંચા,

જનમ્યા માહ સુદિ બીજે હો—સુંદર૦

સ્તવના-નિંદાથી પ્રભુ, નવિ હરખે નવિ બીજે હો

—સુંદર૦ (૨)

સાઠા ત્રણસે ધનુષની, દેહડી સોવન વાન હો—સુંદર૦

મહા સુદિ બારસેં ત્રત ધરી, મનપર્યાવ લહે જ્ઞાન હો

—સુંદર૦ (૩)

સુદ ચૌદશ પોષ માસની, પંચમનાણુ પ્રકાશ હો—સુંદર૦

વૈશાખ સુદિ આઠમ દિનેં, પોહતા શિવપુર વાસ હો

—સુંદર૦ (૪)

લાખ પચાશ પૂરવ તણું, જિનવર ઉત્તમ આય હો—સુંદર૦

ત્રેમે પદ્મવિજય કહે, શુણિયેં શ્રી જિનરાય હો—સુંદર૦ (૫)

卐

(૫૮૧) (૨૫-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(અબ લીલા રંગાવો વરનાં મોળીયાં-એ દેશી)

સેવો સુમતિ-જિનેસર સાહિબો,

પ્રભુ અભિનંદનથી એહ રે

નવ લાખ કોડી સાગર તણે,

અંતર ગુણગુણમણિ-ગેહ રે—સેવો૦ (૧)
ચળ્યા શ્રાવણ સુદિ બીજને દિને, સૂચિત ચૌદ સુપને જેહ રે
વૈશાખ સુદિ આઠમે જનમીયા,

ત્રણજ્ઞાન-સહિત વર દેહ રે—સેવો૦ (૨)
ભિંચી કાયા ત્રણસે ધનુષની, સોવન વન્ન અતિ અવદાત રે
સુદિ વૈશાખ નવમીયેં વ્રત લીયેં,

દેઈ દાન સંવહરી ખ્યાત રે—સેવો૦ (૩)
ચૈતર સુદિ અગીઆરસ દિને, લલ્યું પ્રભુજી પંચમનાણુ રે
ચૈતર સુદિ નવમીયેં શિવ વર્યા,

પૂર્વ લાખ ચ્યાલીશ આયુ બાણુ રે—સેવો૦ (૪)
એ તે જિનવર જગગુરૂ મીઠડો,

માહરા આતમચો આધાર રે
લવ લવ પ્રભુ શરણે રાખજ્યો,
કહે પદ્મવિજય ધરી ખ્યાર રે—સેવો૦ (૫)

卐
(૫૮૨) (૨૫-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
(સાહેલડીયાં—એ દેશી)

પદ્મપ્રભ છઠ્ઠા નમો-સાહેલડીયાં,
સુમતિ-પદ્મ વિચે જેહ રે-ગુણવેલડીયાં૦
નેહ સહસ કોડી અચરનો^૧—સા૦
અંતર બાણુ એહ રે—ગુણ૦ (૧)

૧. સાગરોપમનો.

ચવીઆ મહા વદી છઠ દિને—સાં

જનમ તે કારતિક માસ રે—ગુણ૦

વદી બારશ દિન બાણીયેં—સાં

રક્ત વરણ છે બાસ રે—ગુણ૦ (૨)

ધનુષ અઢીસેં દેહડી—સાં

કાતી માસ કલ્યાણ રે—ગુણ૦

વદી તેરસ વ્રત આદર્યાં—સાં

ચૈત્રી પૂનમ નાણ રે—ગુણ૦ (૩)

ત્રીસ લાખ પૂરવ તાણું—સાં

આયુ ગુણમણિ ખાણ રે—ગુણ૦

માગશિર વદિ અગિયારસેં—સાં

પામ્યા પદ નિરવાણ રે—ગુણ૦ (૪)

સાહિબ છે સુરતરું સમો—સાં

જિન ઉત્તમ મહારાજ રે—ગુણ૦

પદ્મવિજય કહે પ્રણમીયેં—સાં

સીઝે વાંછિત કાજ રે—ગુણ૦ (૫)

ક

(૫૮૩) (૨૫-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-મૂળખડાની)

સાતમો સગ ભય વારવા,

જિનવરજી જયકાર સોભાગી સાંભળો

અંતર સાગર એહનો, નંદ^૧ કોડિ હુન્નર—સોં (૧)

ભાદ્રવા વહની આઠમે, ચવીઆ સ્વર્ગને છાંડી—સો૦
 જેઠ સુદી બારસ જનમીયા,એ પ્રભુશું રઠ માંડી—સો૦ (૨)
 ધનુષ બસે તનુ જેહનું, કાંતિ કનક અનુહાર—સો૦
 જેઠ સુદી તેરસે આદરે, ચોખા મહાવ્રત ચ્યાર—સો૦ (૩)
 ફાગુણ વદી છઠે ઉપનું, નિરૂપમ પંચમનાણુ—સો૦
 વીશ લાખ પૂરવ તાણું, આઉખું ચઢ્યું સુપ્રમાણુ—સો૦(૪)
 ફાગુણ વદી સાતમ દિને, પારંગત થયા દેવ—સો૦
 જિન-ઉત્તમ પદ પદ્મની, કીજે નિતનિત સેવ—સો૦(૫)

ક્ર

(૫૮૪) (૨૫-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન
 (મુખને મરકલડે—એ દેશી)

શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનરાયણ—જિનવર જયકારી
 નવસે કોડી અચર વિચે થાયણ—લવિજન હિતકારી
 ચૈતર વદી પાંચમે ચવીયાણ—સહુ જન સુખકારી;
 નારકી સુખ લહે આણુમવીયાં^૧,ણ લવિજન ભયહારી૦(૧)
 પોસ વદી બારસને દિન્નણ—જન્મ્યા જાઉં વારી
 કુંદ ઈંદુ ગોખીર સમ તન્નણ—જાઉં હું બલીહારી
 જસ દોઢસો ધનુષની કાયાણ—ઉંચ પણે ધારી;
 પોસ વદી તેરસે વ્રત પાયાણ—છોડી કંચન—નારી૦(૨)
 ફાગુણ વદી સાતમે પામ્યાણ—સર્વજ્ઞ પદભારી
 સુર-અસુર મળી શિર નામ્યાણ—મહોછવ કરે ત્યારી
 ભાદ્રવા વદી સાતમે વરીયાણ—શિવસુંદરી સારી,

૧. મામ્યા વિના=ઘણું;

આયુ દશ લાખ પૂરવ ધરીયાજી—ખડું ભવિજન તારી
 કોઈ અપુરવ ચંદ્રમા એહજી—લંછને અવિકારી;
 નવિ રાહુ ગ્રહણ કરે જેહજી—નિત ઉદ્યોતકારી
 નવિ મેઘ આવે જસ આગેજી—કાંતિ શોભા હારી,
 નવિ ખંડિત હોય કોઈ માગેજી—સહુ નમે નિરધારી.
 તું સાહિબ જગનો હીવોજી—અંધકાર વારી,
 લક્ષ્મણા નંદન ચિરંજીવોજી—જગમોહનકારી
 કહે પદ્મવિજય કરું સેવાજી—સર્વ દૂરે ડારી,
 જિમ લહિયેં શિવસુખ મેવાજી—અનોપમ અવધારી

卐

(૫૮૫) (૨૫-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(વાહી કુલી આતિ ભલી મન ભમરારે—એ દેશી)

સુવિધિ જિનપતિ સેવીયેં—મનમોહન મેરે,

અંતર સુવિધિ ચંદ—મન૦

નેઉ કોહિ સાગરતાણું—મન૦

પ્રણમો ભવિજનવૃંદ—મન૦ (૧)

કાશુણ વહી નવમી ચવ્યા—મન, રામા ઉરસરહંસ—મન૦

માગશિર વહી પાંચમે જણ્યા—મન૦

દં પાળ્યો સુગ્રીવવંશ—મન૦ (૨)

એકસો ધનુષ કાયા ભલી—મન૦

વરણ ચંદ અનુહાર—મન૦

માગશિર વહી છઠેં વ્રતી—મન૦

લીધો સંયમભાર—મન૦ (૩)

સુદી કારતિક ત્રીજે થયા—મનં લોકલોકના જાણ—મનં
ભાદ્રવા સુદી નવમી દિને—મનં

પ્રભુ પામ્યા નિરવાણુ—મનં (૪)

દોય લાખ પૂરવ તણું—મનં જિનવર ઉત્તમ આય—મં
પદ્મવિજય કહે પ્રણમતાં—મનં આપદ દૂર પલાય—મં(૫)

卐

(૫૮૬) (૨૫-૧૦) શ્રી શીતલનાથ—જિન સ્તવન

(વારી હું ગાડી પાસની—એ દેશી)

શીતલનાથ સુહંકરું, નમતાં લવલય જાય—મોહન

સુવિધિ—શીતલ વિષે આંતરો,

નવ કોડી સાગર થાય—મોં (૧)

વૈશાખ વદિ છઠેં ચળ્યા, મહા વદિ બારસે જન્મ—મોં
નેઉ ધનુષ સોવન વાને,

નવિ બાંધે કોઈ કમ્મ—મોં શીં (૨)

મહા વદિ બારસે આદરી, દીક્ષા દક્ષ જિનંદ—મોં

પોસ અંધારી ચૌદશેં, ઉગ્યો જ્ઞાનદિણુંદ—મોં શીં

લાખ પૂરવનું આઉખું, બીજ વૈશાખ વદિ માસ—મોં

અજરામર સુખિયા થયા,

છેધો લવલય પાશ—મોં શીં (૪)

એ જિન—ઉત્તમ પ્રણમતાં, અજરામર હોયેં આપ—મોં

પદ્મવિજય પ્રભુ આગમે,

એહવી દીધી છાપ—મોં શીં (૫)

卐

(૫૮૭) (૨૫-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
(પ્રથમ ગોવાલાતણે ભવેજી-એ દેશી)

છવીશ સહસ લખ છાસઠેજી, વરસ સો સાગર એક
ઉણાં કોડિ સાગરતાણુંજી, શ્રેયાંસ-અંતર છેક રે
ભવિકા ! વંદો શ્રી જિનરાજ ?

તુમે સારો^૧ આતમ કાજ રે— ભવિકા૦ (૧)
જેઠ વદિ છઠ્ઠિ દિનેજી, ફાગુણ વદિમાં રે જ્યે
ખારસને દિને જનમીયાજી, કંચન વરણા હોય રે-ભ૦(૨)
એશી ધનુષ કાયા કહીજી, બાસ સુગંધી રે શ્વાસ
ફાગુણ વદિ તેરસે ગ્રહેજી, સંયમ સુખ આવાસ રે-ભ૦(૩)
જ્ઞાન અમાસ માહ માસનીજી, આયુ ચોરાશી લાખ
વયં શ્રાવણ વદિ શિવ વરયાજી,

ત્રીજ દિને ઈમ ભાખ રે—ભ૦ (૪)

જિન કલ્યાણક હીઠડાંજી, ધન્ય ઉત્તમ નર નાર
પદ્મ કહે સફળો કર્યોજી, માનવનો અવતાર રે—ભ૦

卐

(૫૮૮) (૨૫-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન
(ઘડર આંખા આંખલી રે-એ દેશી)

વાસવવંદિત વંદીએ રે, વાસુપૂજ્ય જિનરાય
શ્રેયાંસ ને વાસુપૂજ્ય વિચે રે, ચોપન સાગર બાય
જિનેસર ! તું મુજ પ્રાણ-આધાર, તુંહી જ મોક્ષદાતાર;
ચવીઆ જેઠ સુદિ નવમીયેં રે, જનમ તો ફાગુણ માસ
વદિ ચૌદસ દિન બાણીયેં રે, ત્રોડે ભવભય પાશ-જ૦(૨)

સિતોર ધનુ-તનુ રક્તતા રે, દીપે જસ પવિત્ર
 અમાવાસ્યા કાશુણ તણી રે, જિનવર લિયે ચારીત-જિં
 બીજ માહ સુદની ભલી રે, પામ્યા જ્ઞાનમહંત
 આસાઢ સુદી ચૌદસે કર્યો રે, આઠ કરમનો અંત-જિં
 આયુ જોતેર લાખ વરસનું રે, જિન-ઉત્તમ મહારાજ
 બાંહિ ગ્રહીને તારીયે રે, પદમવિજય કહે આજ-જિં

ક્ર

(૫૮૯) (૨૫-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(સાહિબા મોતીઘોને હમારો-એ દેશી)

વિમલનાથ તેરમા ભવિ વંદો, જસ નામે જાયે હુખ કંદો

સાહિબા ! ગુણવંતા હમારા મોહના ગુણવંતા

ત્રીશ સાગર અંતર બિહું જિનને,

ગમિઓ એ પ્રભુ માહરા મનને—સાં (૧)

ચવન વૈશાખ સુદિ બારસ દિનન,

જનમ માહ સુદિ ત્રીજનો પુનન—સાં

સાઠ ધનુષ જસ દેહ વિરાજે;

કનકવરણ અતિશય જસ છાજે—સાં (૨)

માહા સુદિ ચોથે ચારિત્ર વરિયા;

પોસ સુદિ છઠ થયા જ્ઞાનના દરિયા—સાં

ત્રિગડું રચે સુર પરખદા બાર

ચાર રૂપે કરી ધર્મદાતાર—સાં (૩)

સાઠ લાખ વરષ આયુ માન,

તાર્યા ભવિજનને અસમાન—સાં

અસાડ વદિ સાતમે વર્યા સિદ્ધિ,

પરગટ કીધી આતમરિદ્ધિ—સાં (૪)

શરણાગતવત્સલ જિનરાજ,

મુજ શરણાગતની તુમહ લાજ—સાં

નિજ ઉત્તમ સેવકને તારો,

પદમ કહે વિનતિ અવધારો—સાં (૫)

卐

(૫૯૦) (૨૫-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(ઝાંઝરીયા મુનીવર ધન ધન તુમ અવતાર—એ દેશી)

અનંત-જિનેસર ચૌદમાજી, આપો ચ્યાર અનંત

અનંત-વિમલ વચ્ચે આંતરોજી, સાગર નવ તે કહંત

સોભાગી જિનશું મુજ મન લાગો રંગ (૧)

શ્રાવણ વદિ સાતમ દિનેજી, ચ્યવનકદ્યાણુક જાસ

વૈશાખ વદિની તેરસેજી, જનમે જગતપ્રકાશ—સોં (૨)

ધનુષ પચાશની દેહડીજી, કંચન વરણુ શરીર

વૈશાખ વદિ ચૌદશ દિનેજી, સંજમ સાહસ ધીર—સોં

વૈશાખ વદિની ચૌદશેજી, પામ્યા જ્ઞાન અનંત

ચૈતર સુદિની પાંચમેજી, મોક્ષ ગયા ભગવંત—સોં (૪)

ત્રીશલાખ વરસ તણુંજી, ભોગવ્યું ઉત્તમ આય

પદમવિજય કહે સાહિબાજી, તુમ તૂઠે શિવ થાય—સોં

卐

(૫૯૧) (૨૫-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(કપૂર હુવે અતિ ઉજલો રે-એ દેશી)

ધરમજિણુંદ ધરમ ધણી રે, વજી^૧ સેવે પાય

વજ લાંછન જિન આંતરું રે, ચ્યાર સાગરનું થાય રે

પ્રાણી ! સેવો શ્રી જિનરાજ, એહિ જ લવજલ જહાજ રે

—પ્રાણી૦ (૧)

ગૈશાખ સુદિ સાતમે ચવ્યા રે, જનમ્યા માહા સુદિ ત્રીજ

કાયા પિસ્તાલીસ ધનુષની રે, જોહથી લહે બોધિબીજ રે

—પ્રાણી૦ (૨)

કનકવરણ કંચન તણ રે, માહ સુદિ તેરસે દીખ

વર પોસ સુદિ પૂનમે રે, જ્ઞાન લહી દીયે શીખ રે

—પ્રાણી૦ (૩)

દશ લાખ વરસનું આઉખું રે, તારી બહુ નર નાર

જેઠ સુદિ પાંચમે શિવ વર્યા રે, અજરામર અ-વિકાર રે

—પ્રાણી૦ (૪)

તું સાહિબ સાચો લહી રે, જિનવર ઉત્તમ દેવ

પદ્મભવિજય કહે અવરની રે, ન કરું સુપને સેવ રે

—પ્રાણી૦ (૫)

卐
(૫૯૨) (૨૫-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(સુણ મેરી સજની રજની ન જાવે રે-એ દેશી)

શાંતિજિનેસર સોળમે સ્વામી રે,

એક લવમાં દોય પદવી પાંખી રે

પૂણું પદ્યોપમ ઓછું જાણો રે,

અંતર ત્રણ સાગર મન આણો રે— (૧)

ભાદ્રવા વદ સાતમ દિન ચવન્ન રે,

જનમ તે જોઠ વદિ તેરસ દિન્ન રે

ચ્યાલીશ ધનુષ કાયા તજ માયા રે,

જોઠ વદિ ચૌદસ વ્રત નિપાયા રે— (૨)

સુદિ નવમી પોસમાં લહે જ્ઞાન રે,

અતિશય ચોત્રીશ કંચન વાન રે

લાખ વરસ આયુ પરમાણુ રે,

જોઠ વદિ તેરસ દિન નિરવાણુ રે— (૩)

જિન પારંગત તું ભગવંત રે, સ્યાદ્વાદી શંકર ગુણવંત રે

શંભુ સ્વયંભુ વિશ્વવી વિધાતા રે,

તુંહી સનાતન અભયનો દાતા રે— (૪)

પિતા ત્રાતા માતા બ્રાતા રે, જ્ઞાતા દેવનો દેવ વિજ્યાતા રે

ઈણિ પરે ઓપમા ઉત્તમ છાજે રે,

પદ્મવિજય કહે ચઢત દિવાજે રે— (૫)

ક

(૫૯૩) (૨૫-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી—રસીયાની)

કુંથુજિનેસર પરમ કૃપાગુરૂ^૧, જગગુરૂ જગતી જ્યોત-સોભાગી

અરધ પદ્યોપમ અંતર શાંતિથી,

કુંથુ જિણુંદ વિચે હોત—સો ૦ (૧)

ચવીઆ શ્રાવણુ વદિ નવમી દિને,

૧. કૃપાના દરિયા

ગૈશાખ વહિમાં રે જન્મ—સો૦
ચૌદશને દિને તે પ્રભુ પ્રભુમતાં,

ખાંધે નવિ કોય કમ્મ—સો૦ (૨)

પાંત્રીશ ધનુષ પ્રમાણુ દેહડી, કંચન વાને રે કાય—સો૦
ગૈશાખ વહિ પાંચમે દીક્ષા ગ્રહી,

તપ કરી કર્મ જલાય—સો૦ (૩)

ચૌત્ર સુદિ ત્રીજે જ્ઞાની થયા, આયુ પંચાણું હજાર—સો૦
વરસ ગૈશાખ વહિ પડવે શિવ વર્યા,

અશરીરી અણુહાર—સો૦ (૪)

સુરઘટ^૧ સુરગવીર^૨ સુરમણી^૩ ઓપમા,

જિન-ઉત્તમ લહે જેહ—સો૦

મુજ મન વંછિત પ્રભુજી ! આપજે,

પદમવિજય કહે એહ—સો૦ (૫)

(૫૯૪) (૨૫-૧૮) ^{ક્ર}શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી—ખીંદલીની છ)

અરનાથ જિનેસર વંદો, ભવભવના પાપ નિકંદો હો,
ભાવે ભવિ પૂજે

કોડિ સહસ વરસ ઉણ કીજે,

પા પલ્લવનું અંતર લીજે હો—ભાવે૦

દશગુણ સુદિ ચ્યવન તે ખીજે,

સહુ જીવે સુખ લહીજે હો—ભાવે૦ (૧)

માગશિર સુદિ દશમે જાયા,

છપન્ન દિશકુમરી ગાયા હો—ભાવે૦ (૨)

૧. કામકુંભ ૨. કામધેનુ ૩. ચિંતામણિ રત્ન

ત્રીશ ધનુષતણી જસ કાયા, છોડી મમતા ને માયા હો—ભાવેં
અગીયારસ માગશિર સુદિ લિયેં,

દીક્ષા જે સ્વયંબુદ્ધ હો—ભાવેં (૩)

કાતી સુદિ બારસે જ્ઞાન, પ્રામ્યા પ્રભુ કંચનવાન હો—ભાવેં
માગશિર સુદિ દશમે જિણુંદ,

પ્રામ્યા પરમાણુંદ હો—ભાવેં (૪)

વરસ ચોરાસી હજાર, ભોગવી આયુ શ્રીકાર હો—ભાવેં
ઉત્તમ પદ-પદમની સેવા,

કરવી અક્ષયપદ લેવા હો—ભાવેં (૫)

(૫૯૫) (૨૫-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-જી હો)

જી હો ! મલ્લિજિનેસર ! મનહરં,

લાલા ! અંતર એહ વિચાર

જી હો ! કોડિ સહસ વરસોતણું, લાલા ! અર-મલ્લિ વિચે ધાર
જિનેસર ! તું સુજ તારણહાર,

જી હો જગત જંતુ હિતકાર—જિણું (૧)

જી હો ! શાગુણ સુદિ ચોથે ચંબ્યા,

લાલા ! જનમ દીક્ષા ને રે નાણુ

જી હો ! માગશિર સુદિ એકાદશી,

લાલા ! એક જ તિથિ ગુણુખાણુ—જિણું (૨)

જી હો ! વરસ પંચાવન સહસનું,

લાલા ! ભોગવી આયુ શ્રીકાર

જી હો ! શાગુણ સુદિ બારસ દિને,

લાલા ! વરિયા શિવવધૂ સાર—જિણેં (૩)
 જી હો ! નીલવરણ તનુ જેહનું,

લાલા ! ચોત્રીશ અતિશય ધાર
 જી હો ! પણવીશ ધનુષ કાયા કહી,

લાલા ! વર્જિત દોષ અઢાર—જિણેં (૪)
 જી હો ! ચોસઠ ઇંદ્ર સેવા કરે, લાલા ! જિન-ઉત્તમ નિતમેવ
 જી હો ! મુજ સેવક કરી લેખવો,

લાલા ! પદ્મવિજય કહે હેવ—જિણેં (૫)

卐

(૫૯૬)(૨૫-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી—જિન સ્તવન
 (આઘા આમ પધારો પૂજ્ય ! અમ ઘર વહોરણ વેહલા—
 એ દેશી)

મુનિસુવ્રત ! જિન મહેર કરીને, સેવક સનમુખ દેખો,
 ચોપન લાખ વરસનું અંતર, મદિલજણુંદથી પરખો—
 ભવિજન ! ભાવ ધરીને એહ અતિ આદર કરી પૂજો,
 શ્રાવણ સુદિ પૂનમ પ્રભુ ચવિયા, જનમ આઠમ જેઠ વદિ
 વીશ ધનુષની દેહ વિરાજે, રૂપતણી હુવે હદિ^૧—ભ૦(૧)
 ફાગણ સુદિ ખારસેં દિન દીક્ષા, શામળ વરણો સોહે
 ફાગણ વદિ ખારસ દિને પ્રભુજી, ક્ષપક શ્રેણી આરોહે—ભ૦
 લહે જ્ઞાન ને દીધી દેશના, ભવિજનને ઉપગારે
 ત્રીશહજાર વરસ લોગવીઉં, આયુ શુદ્ધિ પ્રકારે—ભ૦
 આપ જેઠ વદિ નવમીયેં વરિયા, જિન-ઉત્તમ વરસિદ્ધિ
 પદ્મવિજય કહે પરગટ કીધી, આપ અનંતી રિદ્ધિ—ભ૦

(૫૯૭) (૨૫-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(વારી રંગ ઢાલણા—એ દેશી)

નમિજિનવર એકવીશમે હો રાજ ! ત્રિભુવન તારણહાર
વારી મોરા સાહિબાં

છ લાખ વરસનું આંતરું હો રાજ !

આતમચો આધાર—વારીં (૧)

આસો સુદિ પૂનમે ચંચા હો રાજ !

જનમ શ્રાવણ વદિ માસ—વારીં

આઠમે અતિશય ચ્યારશું હો રાજ !

કનક વરણ છબિ^૧ જાસ—વારીં (૨)

પંદર ધનુષ તનુ ઉંચતા હો રાજ !

દીક્ષા વદિ આષાઢ—વારીં

નવમી પાચ નિવારણી હો રાજ !

જાસ પ્રતિજ્ઞા આઘાટ^૨—વારીં (૩)

માગશિર સુદી એકાદશી હો રાજ !

પામ્યા સમયિક^૩ જ્ઞાન—વારીં

દશ હજાર વરસોતાણું હો રાજ !

આયુનું પરિમાણ—વારીં (૪)

ગૈશાખ વદી દશમી દિને હો રાજ !

જિનવર ઉત્તમ સિદ્ધ—વારીં

પદ્મ તસ ગુણ ગાવતાં હો રાજ !

માનવનું ક્ષણ લિદ્ધ—વારીં (૫)

૧. શરીરની પ્રભા ૨. દઢ ૩. કેવળ જ્ઞાન

(૫૯૮) (૨૫-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

(ભોલિયા રે હંસા વિષય ન રાગિયે—એ દેશી)

નેમિજિનેસર નમિયે નેહશ્યું, બ્રહ્મચારી ભગવાન
પાંચ લાખ વરસનું આંતરૂ, શ્યામ વરણુ તનુ વાન-ને૦
કારતિક વદિ ખારસ ચવિયા પ્રભુ, માત શિવાદે મલ્હાર
જન્મ્યા શ્રાવણુ સુદી પાંચમ દિને, દશ ધનુષકાયા ઉદ્ધાર-ને૦
શ્રાવણુ સુદી છઠ દીક્ષા ગ્રહી, આસો અમાસે રે નાણુ
આષાઠ સુદી આઠમે સિદ્ધિ વર્ધા,

વરસ સહસ આયુ પ્રમાણુ—ને૦ (૩)

હરિ-પટરાણી શાંખ-પ્રધુમ્ન વલી-તિમ વસુદેવની નાર
ગજસુકુમાલ પ્રમુખ મુનિરાજિઆ,

પહોંચાડયા ભવપાર—ને૦ (૪)

રાજિમતી પ્રમુખ પરિવારને, તાર્યો કર્ણુ રે આણુ
પદ્મવિજય કહે નિજ પર મત કરો,

મુજ તારો તો પ્રમાણુ—ને૦ (૫)

ક

(૫૯૯) (૨૫-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ—ધમાલ)

પાસ પ્રભુ તેવીશમા રે, સહસ ત્યાશીસય સાત-લલના
પચાશ ઉપર વરસનું રે, આંતરૂ અતિહિ વિખ્યાત

૧. શ્રીકૃષ્ણ વાસુદેવ

સુખકારક સાહુખ સેવીયે' હો

અહો ! મેરે ! લલનાં રે ! સેવતાં શિવસુખ થાય-સુ૦(૧)
ચૈત્ર વદી ચોથે ચંચા રે, કરવા ભવિ ઉપગાર-લલના
પોષ વદી દશમ અગિયારસે રે,

જનમ ને થયા અણુગાર—સુ૦ (૨)
નવ કર જેહની દેહડી રે, નીલ વરણ તનુ કાંતિ-લલના
ચૈત્ર વદી ચોથે લહ્યા રે, ક્ષાયિક જ્ઞાન નિર્ભાંતિ-સુ૦ (૩)
શ્રાવણ સુદી આઠમ દિને રે, પામ્યા ભવનો પાર-લલનાં
આઉખું સો વરસાંતણું રે, અશ્વમેન-સુત સાર—સુ૦
આદેય-નામ તણો ધણી રે, મહિમાવંત મહંત-લલના
પદ્મવિજય પુણ્યે કરી રે,

પામ્યો એહ ભગવંત-લલના—સુ૦ (૫)

(૬૦૦)(૨૫-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન

(સંભવ-જિન અવધારીયે—એ દેશી)

ચરમ જિણુંદ ચોવીશમે, શાસન નાયક સ્વામી-સનેહી
વરસ અઢીસેં આંતરું, પ્રણમે નિજ હિતકામી-સ૦ ચ૦
આષાઠ સુદી છઠેં ચંચા, પ્રાણુતસ્વર્ગેથી જેહ—સ૦
જનમ્યા ચૈતર સુદી તેરસેં, સાત હાથ પ્રભુ દેહ-સ૦ચ૦
સોવન વરણ સોહામણો, બોતેર વરસનું આય—સ૦
માગશિર વદી દશમી દિને, સંયમશું ચિત લાય-સ૦ચ૦
ગૈશાખ સુદી દશમી પ્રભુ, પામ્યા કેવળનાણુ—સ૦
કાતી અમાવાસને દિહાડલે, લહિઆ પ્રભુ નિરવાણુ-સ૦ચ૦
દીવાલી એ જિન થકી, ઉત્તમ દિવસ કહાય—સ૦
પદ્મવિજય કહે પ્રણમતાં, ભવ-ભવના દુઃખ જાય-સ૦ચ૦

શ્રી વર્ધમાનસ્વામીને નમઃ

શ્રી પદ્મવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન-ચૌવીશી (ખીજી)

(૬૦૧) (૨૬-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(અરણિક મુનિવર આલ્યા ગાયરી-એ દેશી)

ઋષભજિનેસર વૃષભ-લંછન-ધરૂ, ઉંચા જે સાત રાજેજી,
નિરલંછન પદને પ્રભુ પામીયા, શિવપુરને સામ્રાજ્યોજી-ઋ૦
અવ્યય અચલ અચિંત અનંત છે, અશરીરી અણાહારીજી
અવિનાશી શાશ્વત-સુખનો ધણી, પર પરિણતિ નિવારીજી૦
જ્ઞાન અનંત અનંત દરશનમયી, લોકલોક-સ્વભાવોજી,
દેખે કર-આમળ પરે, પણ નહીં, રમતા જે પરભાવોજી-ઋ૦
નિજરૂપે રમણ કરતા સદા, સાદિ-અનંતહ લાગોજી
અવ્યાબાધ અજર અજ જે થયા, પુદ્ગલ ભાવ નિસંગોજી-ઋ૦
પુદ્ગલ-રહિતપણે સુખ ઉપનું, તે કિમ જલે કહાયોજી,
વરણાદિક નહીં બસ સ્વરૂપ છે, જોગાતીત જિનરાયોજી-ઋ૦

કર્તા લોકતારે નિજ ગુણનો પ્રભુ, અવગાહી નિજ ખેતોજી,
અછે અનંતા નિજ ઠામે રહ્યા, લીડ ન કોયને દેતોજી—૪૦
એ જિનવર ઉત્તમ પદ-રૂપ જે, પદમને અવલંબીજેજી
તો પરભાવ કર્મ દૂરે કરી, ઠાકુર પદવી લીજેજી—૪૦

卐

(૬૦૨) (૨૬-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
(સ્વામી સીમંધરા વિનતિ—એ દેશી)

અજિતજિન ! તુમ-મુજ અંતરો, જોતાં દીસેં ન કોયરે,
તુજ-મુજ આતમ સારિખો,

હારે ! સત્તા ધર્મથી હોયરે—અં (૧)

જ્ઞાન દર્શન ચરણ આદિ દેઈ, ગુણ અછે જેહ અનંતરે,
અસંખ્ય પ્રદેશ વળી સારિખા,

એ છે ઈશ્વિપરે તંતરે—અં (૨)

એતલો અંતર પણ થયો, હારે ! આવિરભાવ-તિરોભાવરે,
આવિરભાવે ગુણ નિપના,

તિણે તુજ રમણ સ્વભાવ રે—અં (૩)

રાગ-દ્વેષાદિ વિભાવની, હારે ! પરિણતિ પરભાવે રે,
અહણ કરતો કરે ગુણતણો,

હારે ! પ્રાણી એહ તિરોભાવે રે—અં (૪)

એહ અંતર પડ્યો તુજ થકી, હારે ! તેનું મને ઘણું દુઃખરે,
લીખ માંગે કુણ ધન છે તે ?

હારે ! છતે આહાર કુણ ભૂખરે—અં (૫)

તુજ અવલંબને આંતરો, હારે ! ટળે માહરે સ્વામરે,
અચલ અખંડ અગુરૂલહુ,

હારે ! લહુ નિરવધ ઠામરે—અં (૬)
 જે અવેદી અખેદી પણે, અલેશીને અજેગીરે,
 ઉત્તમ પદ વર પદમનો,
 હારે ! થાયેં ચેતન ભોગી ૩—અં (૭)

卐

(૬૦૩) (૨૬-૩) શ્રી સંભવનાથ—જિન સ્તવન
 (આવો મુજ મનમંદિર—એ દેશી)

કયું જાનું કયું બની આવડિ,
 શ્રીસંભવ જિનરાજ—હો મિત્ત,
 તુજ-મુજ અંતર મોટકો,

કિમ લાજે તે આજ—હો ? મિત્ત—કયું (૧)
 મુજ પ્રવર્તન જેહ છે, તે ભવવૃદ્ધિનું હેત-હો ! મિત્ત !
 હું કર્તા કર્મજ તણો,

કરિયેં તે કર્મ ચેત હો ! મિત્ત—કયું (૨)
 જીવ-ઘાતાદિ કારણે કરી, કરણુ કારક ઈમ હોય-હો ! મિત્ત !
 અક્ષય પંચ પોષક સદા,

કારક સંપયાણુ જોય—હો ! મિત્ત ! કયું (૩)
 ઈમ મનુજનો ભવ ભલો, હારીને સુણજે સ્વામી—હો ! મિત્ત
 નરક-નિગોદ વિષે ગયો, ખટ કારક મુજ નામ—હો !
 મિત્ત કયું (૪)

તે વિપરીત એ સાધીઆ, તું કરતા શિવ ઠાણુ—હો ! મિત્ત
 કરિયેં તે કારક કર્મ છે, શુભ સેવન કરણેણુ—હો !
 મિત્ત ! કયું (૫)

દેઈ ઉપદેશ લવિ-લોકને, દીધો કર્મને ત્રાસ—હો ! મિત્ત !
 કર્મથી કી અલગો થયો, સિદ્ધિ વિષે ગયો ખાસ—હો !
 મિત્ત ! કયું ૦ (૬)

ઈમ તુજ-મુજ અંતર પડ્યો,
 કિમ લાજે ભગવંત ?—હો ! મિત્ત
 પણ જાણું તાહરી પરે, સાધતાં લાજશે તંત—હો !
 મિત્ત કયું ૦ (૭)

તપ કર્તા નિજ આત્મનો, લોકતા પણ તસ થાય—હો ! મિત્ત
 તુજ-મુજ અંતર સવિ ટળે, સવિ માંગલિક ખની આય
 —હો ! મિત્ત ! કયું ૦ (૮)

અજરામર તસ સુખ હોયે, વિલસે અનંતી રિદ્ધિ—હો ! મિત્ત
 ઉત્તમ ગુરૂસેવા લહે, પદ્મવિજય ઈમ સિદ્ધિ—હો !
 મિત્ત ! કયું ૦ (૯)

卐

(૬૦૪) (૨૬-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
 (તુમ્હે જોજ્યો જોજ્યો રે જંતને બજાવે તુમ્હે-એ દેશી)
 તુમ્હે જોજ્યો જોજ્યો રે, વાણીનો પ્રકાશ—તુમ્હે ૦
 ઉઠે છે અખંડ-ધ્વનિ, જોજને સાંભળાય
 નર તિરિય દેવ આપણી, સહુ ભાષા સમજી જાય—તુમ્હે ૦ (૧)
 દ્રવ્યાદિક દેખી કરીને, નય નિખેપે જુત
 ભંગ તણી રચના ઘણી, કાંઈ જાણે સહુ અદ્ભુત—તુમ્હે ૦ (૨)
 પય સુધા ને ઈશુ-વારિ, હારી જાયે સર્વ
 પાખંડી જન સાંભળીને, મૂકી દિયે ગર્વ—તુમ્હે ૦ (૩)

ગુણ પાંત્રીશ અલંકરી, અભિનંદનજિન વાણી
 સંશય છેદે મન તણા, પ્રભુ કેવલજ્ઞાને જાણી—તુમ્હેં (૪)
 વાણી જે નર સાંભળે તે, જાણે દ્રવ્ય ને ભાવ
 નિશ્ચય ને વ્યવહાર જાણે, જાણે નિજ-પર ભાવ—તુમ્હેં (૫)
 સાધ્ય-સાધન ભેદ જાણે, જ્ઞાન ને આચાર
 હેય-જ્ઞેય-ઉપાદેય જાણે, તત્વાતત્વ-વિચાર—તુમ્હેં (૬)
 નરક સ્વરગ અપવર્ગ જાણે, થિર વ્યય ને ઉત્પાદ
 રાગ-દ્વેષ અનુબંધ જાણે, ઉત્સર્ગ ને અપવાદ—તુમ્હેં (૭)
 નિજ સ્વરૂપને ઓળખીને, અવલંબે સ્વરૂપ
 ચિદાનંદ-ધન આતમને, થાયે જિન-ગુણ-ભૂષ—તુમ્હેં (૮)
 વિનયથી જિન-ઉત્તમકેરા, અવલંબે પદ-પદ્મ
 નિયમા તે પર-ભાવ તજીને,
 પામે' શિવપુર-સદ્ગમ—તુમ્હેં (૯)

卐

(૬૦૫) (૨૬-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
 (સાહેલડીની-દેશી)

પંચમ જગપતિ વંદિયે'—સાહેલડીયાં
 સુમતિ-જિનેસર દેવ—ગુણવેલડીયાં
 સુમતિતણા દાયક પ્રભુ—સાં
 એહ સેવો નિતમેવ—ગુણ૦ (૧)
 જેહને જનમ-મરણ નહિં—સાં
 આતંધ્યાન નવિ હોય—ગુણ૦
 દુરગતિ સનમુખ નવિ હોયે'—સાં
 ભવદુખ સામું ન જોય—ગુણ૦ (૨)

રોગ-શોગ નવિ એહને—સાં નહિં એહને સંતાપ-ગું
 એહની કરો ઉપાસના—સાં જાયે જેહથી પાય-ગું(૩)
 અઠ કરમ-દળ છેદીને—સાં પામ્યા અવિચલ રાજ્ય-ગું
 રત્નત્રયી પરગટ કરી—સાં સુખ વિલસે નિત પ્રાજ્ય-ગું
 જિન-ઉત્તમ પદ-પદ્મને—સાંસેવે સુખ નિરધાર-ગું
 જેહથી અક્ષયપદ લહે—સાં અવ્યાબાધ ઉદાર-ગુણુ (૫)

卐

(૬૦૬) (૨૬-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન
 (દેશી—રસિયાની)

પદ્મજિનેસર પદ્મ લંછન ભલું,
 પદ્મની ઓપમ દેવાય—જિનેસરં
 ઉદકને પંકમાંહિ જે ઉપનું,
 ઉદક-પંકે ન લેપાય—જિનેં પદ્મં (૧)
 તિમ પ્રભુ કર્મ-પંકથી ઉપના,
 ભોગ-જળે વધ્યા સ્વામી—જિનેં
 કર્મભોગ મહેલી અલગા રહ્યા,
 તેહને નમું શિર નામી—જિનેં પદ્મં (૨)
 બારે પરખદ આગળ તું દીયેં, મધુર સ્વરે ઉપદેશ-જિનેં
 શર દૃષ્ટાંતે દેશના સાંભળે,
 નર-તિરિ-દેવ અશેષ—જિનેં પદ્મં (૩)
 રક્તપદ્મ સમ દેહ તે તગતગે, જગ લગે રૂપ નિહાળ-જિં
 ઝગમગે સમવસરણુમાંહિ રહ્યો,
 પગે-પગે રિદ્ધિ રસાળ—જિનેં પદ્મં (૪)

સુશીમા માતારે પ્રભુને ઉર ધર્યા,

પદ્મ-સુપન ગુણધામ—જિને૦

ઉત્તમવિજય ગુરૂ સાહાયે ગ્રહ્યો,

પદ્મવિજય પદ્મનામ—જિને૦ પદ્મ૦ (પ)

ક

(૬૦૭) (૨૬-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(તુંગિયા ગિરિ શિખર સોહે—એ દેશી)

શ્રી સુપાસજિણુંદ તાહારું, અકલ રૂપ જણાય રે
રૂપાતીત સ્વરૂપવંતો, ગુણાતીત ગુણગાય રે

કયું હિ ? કયું હિ ? કયું હિ ? કયું હિ ? (૧)
તારનારો તુંહી કિમ પ્રભુ ? હૃદયમાં ધરી લોક રે
ભવસમુદ્રમાં તુજ તારે, તુજ અલિધા ફેક રે—કયું૦
નીરમાં દતિ^૧ દેખી તરતી, જાણિયો મહેં સ્વામ રે
તે અનિલ^૨ અનુભવ જિમ તિમ, ભવિક તાહરે નામ રે
યુંહી ? યુંહી ? યુંહી ? યુંહિ ? (૩)

જેહ તનુમાં ધ્યાન ધ્યાયે તાહરું તસ નાશરે
થાય તનુનો તેહ કિમ ? પ્રભુ !

એહ અચરિજ ખાસ રે—યું૦ (૪)

વિગ્રહ ને ઉપશમ કરે તે, મધ્યવરતી હોય રે
તિમ પ્રભુ ! તુમહે મધ્યવરતી,

કલહ તનુ શમ જોઈ રે—યું૦ (૫)

તુમ પ્રમાણ અનલપ દીસે, તે ધરી હૃદી ભવ્ય રે

૧. ચામડાની મશક ૨. પવન

ભાર વિનુ જિમ શીઘ્ર તરિયેં,

એહ અચરિજ નવ્ય રે—યું૦ (૬)

મહાપુરૂષતણે જે મહિમા, ચિંતવ્યો નવિ જાય રે

ધ્યાન ઉત્તમ જિનરાજ કેરો,

પદ્મવિજય તિણે ધ્યાય રે—કયું૦ (૭)

卐

(૬૦૮) (૨૬-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ—જિન રતવન

(ધણુરાઢોલા—એ દેશી)

ચંદ્રપ્રભ—જિન આઠમા રે,

પામ્યા પૂર્ણ સ્વભાવ—જિનવર ધ્યાવો

પૂર્ણતા મુજ પરગટ થવા રે, છે નિમિત્ત નિષ્પાવ—જિન૦

ધ્યાવો ધ્યાવો રે લવિક ! જિન ધ્યાવો,

પ્રભુ ધ્યાતાં દુઃખ પલાય—જિન૦

પરઉપાધિની પૂર્ણતા રે, જાચિત મંડન તેહ—જિન૦

જાત્યરતન સમપૂર્ણતા રે, પૂર્ણતા શુભરેહ—જિન૦ (૨)

કલ્પનાથી જે અ-તાત્વિકી રે, પૂર્ણતા ઉદ્ધધિકલ્લોલ—જિ૦

ચિદ્દાનંદનધન પૂર્ણતા રે, સ્તિમિત-સમુદ્રને તોલ—જિ૦

પૂર્યમાન હાનિ લહે રે, અ-સંપૂર્ણ પૂરાય—જિન૦

પૂર્ણાનંદ સ્વભાવ છે રે, જગદ્દભૂતનો દાય—જિન૦ (૪)

પૂર્ણાનંદ જિણુંદને રે, અવલંબે ધરી નેહ—જિન૦

ઉત્તમ પૂર્ણતા તે લહે રે, પદ્મવિજય કહે એહ—જિ૦

卐

(૬૦૯) (૨૬-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(મનમોહના રે લાલ—એ દેશી)

સુવિધિજિનેસર સાહિબા રે—મનમોહના રે લાલ

સેવો થઈ ચિર થોભ રે—જગસોહના રે લાલ

સેવા નવિ હોયેં અન્યથા રે—મન૦

હોયેં અથિરતાયેં ક્ષોભ રે—જગ૦ (૧)

પ્રભુ સેવા અંબુદ-ઘટા રે—મન૦,

ચઢી આવી ચિત્ત માંહિ રે—જગ૦

અથિર પવન જળ ઉલટે રે—મન૦,

તળ બાયેં વિલઈ ત્યાંહિ રે—જગ૦ (૨)

પુંશ્વલી શ્રેયકરી નહી રે—મન૦,

જિમ સિદ્ધાંત—મઝાર રે—જગ૦

અથિરતા તિમ ચિત્તથી રે—મન૦,

ચિત્રવચન—આકાર રે—જગ૦ (૩)

અંતઃ કરણે અથિરપણું રે—મન૦,

જો ન ઉધયું મહા શલ્ય રે—જગ૦

તો શ્યો દોષ સેવા તણા રે—મન૦,

નવિ આપે ગુણ દિલ રે—જગ૦ (૪)

તિણે સિદ્ધમાં પણ વાંછીઓ રે—મન૦,

થિરતા રૂપ ચરિત્ત રે—જગ૦

જ્ઞાન-દર્શન અ-લેહથી રે—મન૦,

રતનત્રયી ધમિ ઉત્તરે—જગ૦ (૫)

સુવિધિજિન સિદ્ધિ વર્યા રે—મન૦,

ઉત્તમ ગુણ અનૂપ રે—જગ૦

પદ્મવિજય તસ સેવથી રે—મન૦,

થાયેં નિજ ગુણુ-ભૂપ રે—જગ૦ (૬)

卐

(૬૧૦) (૨૬-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

(અમ્હુ ઘર માંડ વસીઆ લોએ-એ દેશી)

શીતલજિનપતિ સેવીયેંએ, શીતલતાનો કંદ,

સાહિબ ! શિવસુખકરૂ એ.

પ્રતિ-પ્રદેશ અનંત-ગુણાએ, પરગટ પુરણાનંદ—સા૦

એક પ્રદેશે નભતણે એ, દેવ સમૂહ સુખ વ્યાપી—સા૦

ત્રણ કાલ ભેલું કરીએ, અસત-કલપનાયેં થાપી—સા૦

ઈમ આકાશ પ્રદેશ જે છે, લોકાલોકના તેહ—સા૦

થાપતાં સંપૂર્ણ હોઈએ, અનંત ગુણ એમ એહ—સા૦

તે સુખ-સમૂહ તણે વળીએ, કીજે વર્ગ ઉદાર—સા૦

તેહનો વર્ગ વળી કરોએ, એમ વર્ગ કરો વારંવાર—સા૦

અનંત-વર્ગ-વર્ગે કરીએ, વર્ગિત સુખ-સમુદાય—સા૦

અવ્યાબાધ સુખ આગળેં એ, પણ અતિ ઉણમ થાય—સા૦

મ્લેછ નગર-ગુણુ કિમ કહે એ, અન્ય-મ્લેછપુર તેહ—સા૦

તિમ ઓપમ વિણુ કિમ કહું ! શીતલજિન સુખ જેહ—સા૦

આવશ્યક-નિયુક્તિએ, ભાળ્યો એ અધિકાર—સા૦

કરતાં સિદ્ધિ ભણી તિહાંએ, ઉત્તમ અતિ નમસ્થકાર—સા૦

એમ અનોપમ ભોગવો એ, જિન-ઉત્તમ મહારાજ—સા૦

તે શીતલ સુખ જાચીયેં એ, પદ્મવિજય કહે આજ—સા૦

૧. ૦ની આગળ

(૬૧૧) (૨૬-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(વારી હું ગાડી પાસજી-એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસ-જિણુંદની, અદ્ભુતતા ન કહાય—મોહન
સંજમ ગ્રહી કેવલ લહી, સૈદ્ધેશીયે સુહાય—શ્રી શ્રેયાંસ
—મોહન૦ (૧)

શુષિર-પૂરણથી હીનતા, યોગનિરોધ ને કાળ—મો૦
હોય ત્રિ-લાગ અવગાહમા, વિ-છંડી કર્મજન્મળ
—મો૦ શ્રી૦ (૨)

વાચ્ય નહી સંઠાણથી, તિણે અનિશ્ચિત સંઠાણ—મો૦
પ્રદેશાંતર ફરસ્યા વિના, પામ્યા લોઅગ્ગ-ઠાણ—મો૦ શ્રી૦ (૩)
પ્રથમ સમય અનંતર કહ્યા, પછે પરંપર સિદ્ધ—મો૦
વેત્તા સવિ જગ-ભાવનો,

પણ કોઈ પયથ્ય ન ગિદ્ધ—મો૦ શ્રી૦ (૪)
ચિદાનંદ નિત ભોગવો, સાદિ-અનંત સ્વરૂપ—મો૦
જન્મ-જરા-મરણે કરી, નવિ પડવું ભવ-રૂપ—મો૦ શ્રી૦ (૫)
મોહક્ષયી પણ તાહરા, ગુણ ગાવા સમથ્ય—મો૦
પણ જયું શિશુ-સાગર મવે,

વિસ્તરણ કરી નિજ હથ્ય—મો૦ શ્રી૦ (૬)
તિણે જિનવર ઉત્તમ પ્રતે, વિનતિ કરીયેં એહ—મો૦
નિજ પદ-પદ્મ સેવક લણી,

દીજે શિવસુખ જેહ—મો૦ શ્રી૦ (૭)

(૬૧૨) (૨૬-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામી-જિન સ્તવન

(પ્રથમ ગાવાના તણે ભવેજી-એ દેશી)

વાસવવંદિત વંદિએજી, વાસુપૂજ્ય જિનરાય
માનું અરૂણ વિગ્રહ કર્યોજી, અંતર રિપુ જયકાર૧

ગુણાકર ! અદ્ભુત તહારી રે વાત,

સુણતાં હોય સુખ-શાંત—ગુણાં (૧)

અંતર રિપુ કેમ જય કર્યોજી, પામ્યો કેવલજ્ઞાન
શૈલેશીકરણે દહ્યાજી શેષ કરમ સુહ-ઝાણ—ગુણાં (૨)

ખંધન-છેદાદિક થકીજી, જર્ઘ ફરસ્યો લોકાંત

જિહાં નિજ એક અવગાહનાજી,

તિહાં ભવ મુક્ત અનંત—ગુણાં (૩)

અવગાહના જે મૂળ છે જી, તેહમાં સિદ્ધ અનંત

તેહથી અસંખ્યગુણા હોયેજી,

ફરસિત જિન ભગવંત—ગુણાં (૪)

અસંખ્ય પ્રદેશ અવગાહનાજી, અસંખ્યગુણ તિણે હોય
જ્યોતિમાં જ્યોતિ મિલ્યા પરેજી,

પણ સંકીર્ણ ન કોય—ગુણાં (૫)

સિદ્ધ-શુદ્ધ પરમાતમાજી, આધિ-વ્યાધિ કરી ફર

અચલ અમલ નિકલંક તુંજી, ચિદાનંદ ભરપૂર—ગું(૬)

નિજ-સ્વરૂપમાંહિ રમેજી, ભેળા રહત અનંત

પદ્મવિજય તે સિદ્ધનુંજી, ઉત્તમ-ધ્યાન ધરંત—ગું (૭)

卐

૧. જીતવા માટે,

(૬૧૩) (૨૬-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
(ગુણહ વિશાલા મંગલિક-માતા-એ દેશી)

વિમલજિનેસર વયણુ સુણીને, વિમલતા નિજ એલખાણી રે
પુદ્ગલ તત્વાદિક લિન્ન સત્તા,

સિદ્ધ સમાન પિછાણી રે—વિં (૧)

પુદ્ગલ-સંગથી પુદ્ગલમય, નિજ ખીર-નીર પરે અખ્યા રે
એતા દિન લગે એહિ જ જાંતિ,

પુદ્ગલ અખ્યા થખ્યા રે—વિં (૨)

માનું અખ મેં વાણી સુણીને, નિજ આતમરિદ્ધિ પાઈ રે
ગૃહ-અંતરગત નિધિ બતલાવત,

લહે આણુંદ સવાઈ રે—વિં (૩)

અખ્યા લહ્યો ત્યું દેહને અંતર, ગુણ અનંત નિધાન રે
આવારક આચાર્ય આવરણ,

જાણ્યા લેઅ અમાન રે—વિં (૪)

સિદ્ધસમાન વિમલતા નિજ તે, કરવા પ્રગટ સ્વભાવ રે
વિમલજિન ઉત્તમ આલંબન,

પદ્મવિજય કરે દાવ રે—વિં (૫)

ક્ર

(૬૧૪) (૨૬-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
(વિમલજિન વિમલતા તાહરીજી-એ દેશી)

અનંતજિન જ્ઞાન અનંતતાજી, મુજથી કેમ કહેવાય ?

અનંત આગમમાંહિ તોલિઆજી,

એ ખટ પયથ જિનરાય—અનંત૦ (૧)

જીવ પુદ્ગલ સમય એ ત્રિહુંજી, દ્રવ્ય પરદેશ પર્યાય
થોડલા જીવ પુદ્ગલ તિહાંજી,

અનંતગુણા ઠંડરાય—અનંત૦ (૨)

અનંતગુણ તૈજસ એક છેજી, અનંતગુણ કાર્મણ તાસ
બદ્ધ ને મુક્ત લેળા વળીજી,

તિણે અનંતગુણી રાશ—અનંત (૩)

અનંતગુણ સમય તેહથી કહ્યાજી, સાંપ્રતસમય સહુમાંહી
વ્યાપિઓ તિણે તેહથી વળીજી,

દ્રવ્ય અધિકા કહ્યા ત્યાંહિ—અનંત૦ (૪)

જીવ-પુદ્ગલાદિ પ્રક્ષેપથીજી, થાયે અધિકા એમ તેહ
છે પરદેશ અનંત ગુણાજી, નલ-પરદેશે કરી એહ-અં
શ્રેણી અનાદિ-અનંતનીજી, થાય ધન-નલ-પરદેશ
કાળનો તે ધન નવિ હોયેજી,

તિણે અનંત ગુણ પરદેશ—અનંત૦ (૬)

તેહથી અનંતગુણ પજજવાજી, અગુરુલહુ પજજય અનંત
એક પરદેશી વિષે ભાખિઆજી,

થાય સમુદાય કરંત—અનંત૦ (૭)

અનંતજિન કેવલજ્ઞાનમાંજી, દેખતા નિતુ પરતક્ષ
જિનવર ઉત્તમ મહેરથીજી, પદ્મનેં પણ હોય લક્ષ-અં

(૬૧૫) (૨૬-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

(દેશી—ખિંદલીની)

શ્રીધર્મ-જિનેસર દેવા, ખીજની ન કડું હેવા^૧ હો

—સાહિબ અરજ સુણો

તે તો કાચ^૨ શકલના જેહવા,

તું ચિંતામણિ હુઃખ હરેવા—હો સાં (૧)

તે નવિ લદ્યા આપે ધર્મ^૩,

તસ સેવા કિમ દિયેં શર્મ^૪ હો—સાં

તું તો ધર્મ^૫તણો અધિકારી,

ધર્મીજનને સુખકારી હો—સાં (૨)

નિજ જેહ જેહ અનંતા ધર્મ^૬,

કયાં પરગટ છંડી કર્મ^૭ હો—સાં

સુજ પણ જેહ ધર્મ^૮ અનંતા,

પ્રગટ કરવા કડું ચિંતા હો—સાં (૩)

તસ તું પ્રભુ ? કારણ મિલિઓ,

હવે તરીયો ભવજલ-દરિયો હો સાં

તુજ મૂરતિ સૂરતમાંહિ, મનોહર દીઠી ઉચ્છાહિ હો—સાં(૪)

તેહથી તુજ પ્રત્યય આવ્યો,

જિન-ઉત્તમ ભાવે ભાવ્યો—હો—સં

કહે પદ્મવિજય પ્રભુ સેવા, કરવા અક્ષયપદ લેવા હો—સાં(૫)

卐

૧. સેવા ૨. કાચના કકડા

(૬૧૬) (૨૬-૧૬) શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

(હાંરે માહારે જોખનીયાનો લટકો દહાડા ચ્યાર—એ દેશી)

હાંરે મહારે ! શાંતિજિનેસર અલવેસર આધાર જો,

લેઈ દીક્ષા દિયે શિક્ષા ભવિજન લોકને રે લો

હાંં પામી જ્ઞાન ધરી શુભ ધ્યાન અનંત જો,

ત્રણ ભુવન અનુવાળે ટાળે શોકને રે લોં (૧)

હાંં શૈલેશીમાં થઈ અલેશી સ્વામિ જો,

નિજ સત્તાનો ભોગી શોગી નહી કદા રે લો

હાંં ગુણ એકત્રીસ જગીશ અતિ અદ્ભુત જો,

પ્રગટ થયા અવગુણ ગયા સવિ સાદિ સદા રે લો (૨)

હાંં ગતઆકાર શ્રીકાર સ્વરૂપ ગુણ પાંચ જો,

વરણવી ચિત્ત અતીતથી ગુણ પણ પામીયા રે લો

હાંં દોય ગંધ સંખંધ ટળ્યાથી દોય જો,

અરસ સરસથી ગુણ રસ પણ પ્રભુ વામીયા રે લો (૩)

હાંં ફરસ આઠના નાશથી ગુણ લહ્યા અઘટ જો,

ત્રણ વેદનો ખેદ પ્રભુ ! દૂરે કર્યો રે લો

હાંં અશરીરી અસંગી વળી અ-રૂઢ જો,

એકત્રીસ ગુણ વરીઓ ભવ-દરીઓ નિસ્તર્યો રે લો (૪)

હાંં પામ્યા સિદ્ધસરૂપ અનૂપ જિણુંદ જો,

તિમ સેવકના કારક તારક ભવતણા રે લો

હાંં જિન-ઉત્તમ વર ગુણ ભર પદ્મજ નિત્યજો,

પદ્મવિજય કહે ભાવો ભાવે ભવિજના રે લો (૫)

(૬૧૭) (૨૬-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
(સઘ્યાં મોરી રે! આંદલીઓ ઉગ્યો ને મધ્ય-રાતનો રે—
એ દેશી)

રાત-દિવસ નિત સાંભરે! રે

જિનજી મોરા રે! દેખી તાહરું રૂપ લાલ

—લાલ ગુલાલ આંગી ખની રે૦

તુજ ગુણ જ્ઞાનથી માહરું રે,

જાણ્યું શુદ્ધ સ્વરૂપ-લાલ—જિન૦ (૧)

તેહ સ્વરૂપને સાધવા રે, કીજે જિનવર સેવ-લાલ

દ્રવ્ય-ભાવ દુ-લેદથી રે,

દ્રવ્યથી જિમ કરે દેવ-લાલ—જિ૦ લાલ૦ (૨)

મોગર માલતી કેવડા રે, લ્યો!

માહરા કુંથુજિનને કાજ-લાલ

લાખેણો રે ટોડર કરી રે.

પૂજો શ્રી જિનરાજ-લાલ—જિ૦ લાલ૦ (૩)

કેશર ચંદન ધૂપણું રે, અક્ષત નૈવેદની રે—લાલ૦

દ્રવ્યથી જિનની પૂજા કરો રે,

નિરમલ કરીને શરીર લાલ—જિ૦ લાલ૦ (૪)

દ્રવ્યથી ઈમ જિન પૂજા કરી રે,

ભાવથી રૂપાતીત સ્વભાવ-લાલ૦

નિઃકર્મ્યાં ને નિઃસંગતા રે,

નિઃકામી વેદ અભાવ—જિ૦ લાલ૦ (૫)

આવરણ સવિ થયા વેગળા રે,

ઘાતી-અઘાતી સ્વરૂપ-લાલ૦

બંધ ઉદયને સત્તા નહિ રે,

નિજ ગુણના થયા ભૂપ-લાલ—જિં લાલં (૬)
મુજ આતમ તુજ સારિખોરે, કરવાને ઉજમાળ-લાલ
તે જિન-ઉત્તમ સેવથી રે, પદ્મને મંગળમાળ-લાલ
—જિં લાલં (૭)

卐

(૬૧૮) (૨૬-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

(ઘડીએક ઘોને રાણી સુખરો-એ દેશી)

શ્રીઅરનાથજી સાંભળો, સેવકની અરદાસ,
લવ-અટવીમાંહિ હું ભમ્યો, બંધાણો મોહપાશ—શ્રીં(૧)
મોહરાયના રાજ્યમાં, બહુખું કટક જણાય,
મિથ્યા-મહેતો તિહાં અછે, મંત્રી કુખુદ્ધિ કહાય—શ્રીં(૧)
અલંગા^૧ સિપાઈ અતિ ઘણા, કહેતાં નાવે પાર,
તોપણ અધિકારીતણા, નામ કહું નિરધાર—શ્રીં (૩)
ક્રોધ માયા લોભ માન તે, મૂકે ન માહરો સંગ,
મુજ પણ તે છે વાલ્હા, નવિ મૂકું રંગ—શ્રીં (૪)
રાગ-દ્વેષ દોય મલ્લ વળી, બાંધ્યા બાંહિ મરોડ,
હવે પ્રભુ તુમ્હ આગળ રહી, વિનતિ કહું કરજોડ—શ્રીં (૫)
બંધનમાંહિથી છોડવી, ઉતારો લવપાર
હરિ-હર દેવ સેવ્યા ઘણા, નવિ પામ્યો હું સાર—શ્રીં (૬)
સહસ્રવદન^૨ ન સ્તવી શકે, તુજ ગુણ અગમ અપાર

૧. બહાદુર ૨. શેષનાગ,

જિમ રચણાકાર રત્નનો, નવિ વિલસે પાર—શ્રી૦ (૭)
 અચરિજ પંડિત ધણા, સત્યવિજય ગુરુરાય
 કપૂરવિજય તસ પાટવી, ભવિજનને સુખ થાય—શ્રી૦ (૮)
 ખિમાવિજય તસ પાટવી, જિનવિજય સુપસાય
 પંડિત ઉત્તમવિજયનો પદ્મવિજય ગુણ ગાય—શ્રી૦ (૯)

卐

(૬૧૯) (૨૬-૧૯) શ્રી મલિનાથ—જિન સ્તવન
 (પાંચમે મંગળવાર પ્રભાતે ચાલવું રે લો-એ દેશી)

સાહિબા ! મલિનજિનેસર ! નાથ ! અનાથ તણે ધણી રે લો
 સા૦ વસ્તુ સ્વભાવ—પ્રકાશક ભાસક દિનમણિ ૧ રે લો
 સા૦ ધર્મ અનંતા સુખ હેતાં પરગટ થયો રે લો,
 સા૦ વસ્તુ સરખ પર્યાવસ ભાખી જિન ગયા રે લો૦ (૧)
 સા૦ યુગપદ્ભાવી ને કંમભાવી પર્યાવ કહ્યા રે લો,
 સા૦ જ્ઞાનાદિક યુગપદ્ભાવી પણે સંગ્રહ્યા રે લો,
 સા૦ નવ-જીર્ણાદિક થાય તે કંમભાવી સુણો રે લો,
 સા૦ શબ્દ-અરથથી તે પણ દ્વિવિધ પરે સુણો રે લો૦ (૨)
 સા૦ ઇંદ્ર હરિ ઇત્યાદિક શબ્દ તણા ભલા રે લો,
 સા૦ જે અભિલાસ નહિ તે અર્થપર્યાવ-કળા રે લો,
 સા૦ તે પણ દ્વિ-વિધ કહી જે સ્વ-પર ભેદે કરી રે લો,
 સા૦ તે પણ સ્વભાવિ કે આપેક્ષિકથી વરી રે લો૦ (૩)
 સા૦ સર્વ અતીત અનાગત સાંપ્રત કાળથી રે લો,
 સા૦ ઇત્યાદિક નિજ બુદ્ધે કરો સંભાળથી રે લો,

૧. સૂચ્ય,

સાં સમકાળે ધર્મ ધર્મ અનંતા પામીયેં રે લો,
 સાં તે સવિ પરગટલાવથી તુમહે શિર નામીયેં રે લો (૪)
 સાં ખટદ્રવ્યના જે ધર્મ અનંતા તે સવે રે લો,
 સાં નહિ પર ધન્ન સ્વભાવ અભાવ મુજ સંભવે રે લો,
 સાં પુષ્ટાલંબન તુંહી પ્રગટપણે પામીયો રે લો;
 સાં હું પણ હવે તુજ રીતે થવાને કામીયો રે લો
 સાં મલ્લિનાથ પરે હસ્તીમલ્લ થઈ જૂઝથું રે લો
 સાં જ્યું ખટમિત્રને ખુઝવ્યા તિમ અમે ખુઝથું રે લો
 સાં તપ્તપરે ઉત્તમ શીશને મહેરથી નિરખીયેં રે લો
 સાં પદ્મવિજય કહે તો અમહે ચિત્તમાં હરખીયે રે લો

ક

(૬૨૦) (૨૬-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

(સાબરમતીએ આવેલા ભરપૂર જો,

ચારે ને કાંઠે રે માતા રમી વહ્યાં રે—એ દેશી)

‘પદ્માનંદન વંદન કરીયેં નિત્ય જો,

સ્વાદવાદશૈલી જસ અભિધા સૂચવે રે

લોકાલોકને જાણે તિણે મુનિ હોય જો,

એ ગુણથી મુજ મનમાં હઠથી રુચવે રે (૧)

મત્યાદિક ચઉ-નાણુ-અભાવથી જાસ જો,

કેવલજ્ઞાન તે સૂર્ય ઉગ્યો જેહને રે

કટ-વિવરે કરી સૂરજ કિરણે પ્રકાશ જો,

મેઘાંતરથી આંચો જન કહે તેહને રે (૨)

૧. ગુપ્ત

વાતાયન પરમુખનો કહે ઇણિ પરકાશ જો,
પણ સૂરજનો નવિ કહે ઇણિ પરે જાણીયે'રે
કેવલજ્ઞાન પ્રકાશે ક્ષયોપશમ નામ જો,

મત્યાદિકથી ભવિજન મનમાં આણિયે રે (૩)
વાતાયન પરમુખ કીધા સવિ દૂર જો,

તવ કહેવાય સૂરજનો પરકાશ છે રે
તિમ આવરણ ગયાથી ઈમ કહેવાય જો,

કેવલજ્ઞાને ત્રણભુવન આભાસ છે રે (૪)
અથવા સૂરજ ઉગે પણ નવિ જાય જો,

અહણ તારા પણ પરવર્તન તસ નથી રે
તિણી પરે સત્તા મત્યાદિકની જાણ જો,

પણ પરવર્તન નહી તસ કેવલ જ્ઞાનથી રે (૫)
ઉત્તમ વ્રત પાળ્યાથી સુવ્રત નામ જો,

જ્ઞાન-ક્રિયાથી મોક્ષ હોય નિરધાર જો,
જ્ઞાન-ક્રિયાથી ઈમ નામે જેહને પામીયે' રે;

તે સાધી શિવ પામ્યા તુમહ શિર નામિયે' રે (૬)
જ્ઞાનમાંહિ દર્શન તે અંતરભૂત જો,

સાધનરૂપ ટળીને સાધ્યપણે થઈ રે
રતનત્રયી જિનવર ઉત્તમ ને નિત્ય જો,

પદ્મવિજય કહે ભજતાં આપદ સવિ ગઈ રે (૭)

卐

(૬૨૧) (૨૬-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(મુગટ બન્યો મહાવીરનો જો-એ દેશી)

નિત નમિયે' નમિ-જિનવરે જો, જે એક અનેક સ્વરૂપ જો;
નિત્ય-અનિત્યપણે વળી જો,

જેહના ગુણ અતિ અદ્ભુત ને—નિતં (૧)
અવયવી-અવયવ રૂપ છે ને, જે અસ્તિ-નાસ્તિ-સ્વભાવ ને
વળી ગુણાતીત ને જે ગુણીને,

રૂપાતીત સ્વરૂપી ભાવ ને—નિતં (૨)
વ્યય-ઉત્પત્તિ ધ્રુવ જેહ છે ને, જે વેદી-અવેદી વિચાર ને
ભિન્ન-અભિન્નપણે કરી ને,

નિત્ય ભોગવે સુખ શ્રીકાર ને—નિતં (૩)
કર્તા અ-કર્તા જેહછે ને, વળી ભોક્તા અ-ભોક્તા જેહ ને
સક્રિય અને અક્રિય વળી ને,

પરિણામ ઈતર ગુણ-જેહને—નિતં (૪)
યોગાતીત યોગીસરૂને, વર્ણાતીત ને તદ્દવંત ને
સ્વાદવાદે એણીપરે કરી ને,

તું સિદ્ધસ્વરૂપ ભગવંત ને—નિતં (૫)
ઈમ જિનવરને ઓલખી ને, જે થિર મન કરી સેવ ને
ઉત્તમ ભવિજનને હોવે ને,

કહે પદ્મવિજય પોતે દેવ ને—નિતં (૬)

ક

(૬૨૨) (૨૬-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
(સુણ ગોવાલણી ગોરસડાવાળી રે ઉભી રહેને-એ દેશી)
શામળીયા લાલ ! તોરણથી રથ ફેરયો કારણ કહોને
ગુણ-ગિરૂઆ ! લાલ ! મુજને મૂકી ચાલ્યા દરિશણ ઘોને
હું છું નારી તે તમારી, તુમ્હસેં પ્રીતિ મુકી અમ્હારી;
તુમ્હે સંયમસ્ત્રી મનમાં ધારી—શામં (૧)

તુમ્હે પશુ ઉપર કિરપા આણી, તુમ્હે માહરી વાત ન કો જાણી
તુમ્હ વિણ પરણું નહીં કો પ્રાણી—શામ૦ (૨)
આઠ લવોની પ્રીતલડી, મૂકીને ચાલ્યા રોતલડી.

નહીં સજ્જનની એ રીતલડી—શામ૦ (૩)
નવિ કીધો હાથ ઉપર હાથે, તો કર મૂકાવું હું માથે,
પણ જાવું પ્રભુજી સાથે—શામ૦ (૪)
ઈમ કહી પ્રભુ હાથે વ્રત લીધું, પોતાનું કારજ સવિ કીધું
પકડ્યો મારગ એણે શિવ સીધો—શામ૦ (૫)

ચોપન દિન પ્રભુજી તપ કરીઓ,

પણ પન્ને કેવલ વર ધરીઓ

પણ સત છત્રીશશું શિવ વરીઓ—શામ૦ (૬)

ઈમ ત્રણ કલ્યાણક ગિરનારે,

પામ્યા તે જિન ઉત્તમ તારે૦

જો પાદ-પદ્મ તસ શિર ધારે—શામ૦ (૭)

卐

(૬૨૩) (૨૬-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(આઘા આમ પધારો! પૂજ્ય! અમ ઘર વોહારણ નહેલા
એ—દેશી)

પરવાદી ઉલૂકો^૧ પરિ હરિ^૨ સમ, હરિ^૩ સેવે જસ પાયા
હરિતવાને^૪ પ્રભુની ગતિ ગજ સમ,

હરિ^૫ સેવે જસ પાયા૦

પ્રભુજી! મહેર કરી મહારાજ!

કાજ આજ મુજ સારો૦ (૧)

૧. ધ્રુવડ ૨. સૂર્ય ૩. ઇંદ્ર ૪. લીલાવર્ણવાળા ૫. સર્પ

જિમ ઔષધિપતિ^૬ દેખી મનમાં, કૌશિક^૭ આણુંદ પામે
તિમ પ્રભુ વક્ત્ર દ્વિજપતિ^૮ દેખી,

કૌશિક^૯ આણુંદ પામે—પ્રભુજી ૦ (૨)

જિમ ઔષધપતિ દેખી મનમાં, સચ્ચકોર પ્રીત પામે,
તિમ પ્રભુ વક્ત્ર તે દ્વિજપતિ દેખી,

સચ્ચકોર પ્રીતિ પામે—પ્રભુજીને,

જિમ રોહિણીપતિ^{૧૦} જગમાં જાણો, શિવને તિલક સમાન
તિમ પ્રભુ મોક્ષખેત્ર શોભાકરુ,

શિવને તિલક સમાન—પ્રભુજી ૦ (૪)

જિમ રાજા^{૧૧} ઝલહલતો ઉગે, નિજ ગોથી તમ^{૧૨} ટાળે
તિમ પ્રભુ સમવસરણ બેસીને,

નિજ ગોથી તમ ટાળે—પ્રભુજી ૦ (૫)

જિમ સિતરુચિ^{૧૩} નભમાં ઉગીને,
કુવલય^{૧૪} કરે ઉલ્લાસ ૦

તિમ જિનવર જગમાં પ્રગટીને,
કુવલય^{૧૫} કરે ઉલ્લાસ—પ્રભુજી ૦ (૬)

નિશાપતિ^{૧૬} જળ ઉગે હોયે, પુણ્ય^{૧૭}—સમુદ્ર-વૃદ્ધિકારી
થંભાણુપાસ પદપદ્મની સેવા.

પુણ્ય^{૧૮} સમુદ્ર વૃદ્ધિકારી—પ્રભુજી ૦ (૭)

૬. ચંદ્ર ૭. ધ્રુવડ ૮. ચંદ્ર ૯. ઇંદ્ર ૧૦. ચંદ્ર
૧૧. મહાદેવજી ૧૨. સૂર્ય ૧૩. કિરણોથી
૧૪. વાણીથી ૧૫. ચંદ્ર ૧૬. ચન્દ્રવિશીકમળ
૧૭. ભૂ-મંડળ ૧૮. ચંદ્ર ૧૯. સુંદર ૨૦. પુણ્ય-
રૂપી સમુદ્ર.

(૬૨૪) (૨૬-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન
(મિત્ર આ રે ગુણુ તુમ તણા-એ દેશી)

વીર-જિણેસર પ્રણુમું પાયા, ત્રિશલાદેવી માયા રે,
સિદ્ધારથરાજ તસ તાયા, નંદીવરજ્ઞન ભાયા રે-વીર૦
લેઈ દીક્ષા પરિસહ બહુ આયા, શમ-દમ સમણુ તે જાયા રે;
બાર વર્ષ પ્રણુ ભૂમિ ન ડાયા, નિદ્રા અલપ કહાયા રે-વીર૦
ચાંડકૌશિક પ્રતિબોધન આયા, ભય મનમાં નવિ લાયા રે,
ત્રણ પ્રકારે વીર કહાયા, સુર-નર જસ ગુણુ ગાયા રે-વીર૦
જગતજીવ-હિતકારી કાયા, હરિ લાંછન જસ પાયા રે,
માન ન લોભ ન વળી કસાયા, વિહાર કરે નિરમાયા રે-વીર૦
કેવલજ્ઞાન અનંત ઉપાયા, ધ્યાન શુકલ પ્રણુ ધ્યાયા રે,
સમોસરણે બેસી જિનરાયા, ચઉવિહ સંઘ થપાયા રે-વીર૦
કનકકમલ ઉપર ઠવે પાયા, ચઉવિહ દેશન દાયા રે,
પાંત્રીશ ગુણુ વાણી ઉચરાયા, ચોત્રીશ અતિશય પાયા રે-વીર૦
શૈલેશીમાં કર્મ જલાયા, જીત નિસાણુ વળાયા રે,
પંડિત ઉત્તમવિજય પસાયા,

પદ્મવિજય ગુણુ ગાયા રે-વીર૦

શ્રી વિજયલક્ષ્મીસૂરીજી

કૃત

સ્તવન—ચોવીશી

[૨૭]

(૬૨૫) (૨૭-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

(અરજ અરજ સુણોને રૂડા રાણ્યા હોજી—એ દેશી)

ઋષભ (૨) જિણુંદ નિરખી લોયણે હોજી,

અભિનવ ઉદયો આણુંદ૦

જિનવર (૨) સુખકર સાહિયો હોજી,

પરમેશ્વર મુનિયંદ—ઋષભ૦ (૧)

અનોપમ (૨) રમણુતા તાહરે હો, જ્ઞાનવિલાસી સમાજ

અવિચલ (૨) સ્થાનક પામીને હોજી,

અનુભવ શિવપુર-રાજ—ઋ૦ (૨)

અનેક (૨) સુગુણમય સુંદર હોજી, નિઃસંગી નિરાબાધ

આતમ (૨) અસંખ્ય પ્રદેશમાં હોજી,

અક્ષયધર્મ અગાધ—ઋં (૩)

સ્વરૂપ (૨) સ્થાનથી એકતા હોજી, શુદ્ધતા અવધરૂપ

યોગ (૨) રહિત અકંપતા હોજી,

અનેક ત્રિલંગી અનૂપ—ઋં (૪)

અશરણુ (૨) શરણુ હરણુ ભવભય તણો હોજી,

અવિસંવાદિત મિત્તં

અતિશય (૨) ધારી ગુણ વળી હોજી,

તત્ત્વ વિલાસી જગમિત્ત—ઋં (૫)

પ્રભુગુણુ (૨) રંગી થઈ ચેતના હોજી, અવિલાંબે જિનદેવ

કારણુ (૨) કર્તા પણે આરોપીને હોજી,

વિધટે અનાદિ કુહેવ—ઋં (૬)

ઈણુવિધ (૨) પરખી સ્વામીને હોજી,

આદરે શુભ પ્રણિધાનં

સૌભાગ્ય (૨) લક્ષ્મીસૂરી જિન થકી હોજી,

પામે દર્શન ગુણજ્ઞાન—ઋં (૭)

卐

(૬૨૬) (૨૭-૨) શ્રી અજિતનાથ—જિન સ્તવન

(ધન દિન ધન વેળા તેહ—એ દેશી)

વિજયારો નંદન ચરણુ સુરતરૂ છાંડે,

સમીહિત પૂરે ચૂરે દુરિતનેજીં

સુરપતિ નરપતિ મુનિવર ભૂંગ,

ચરણુવિલાસી લહે સુખ—સરિતનેજીં (૧)

સુહૃમ ખાયર પુઠવી જલણ સમીર,

જલ વણસઈ વિગલોંદ્રિમાં સહીજ૦

નરય તિરય સુર નર કર્મસંયોગ,

ભુવન પાવન જિનસેવા નવિ લહીજ૦ (૨)

ચઢગઈ ભમતાં સુકૃતનૃપતિ પસાય,

આરજ દેશ નિરમળ કુળ લહ્યાજ૦

દોષવિલાસી આશીભાવ નિવારી,

માનસહંસપરે તુમ પદ ગ્રહ્યાજ૦ (૩)

વીતરાગ સુખ^૨-દુઃખ ગત સેસ,

તેહથી અસંગત કિમ ફળ કામિએજ૦

ઈમ મન ચિંત્યુ જેમ સુરમણિ સાર,

અચિંત્યપણે પણ ચિંતિત પામીએજ૦ (૪)

પિંડ-પદ્મસ્થ-રૂપસ્થ ધ્યાને હો લીન,

જિનજીના ચરણ-સરોજ જિણે ગ્રહ્યાજ૦

આતમતત્વ રમણુતા પ્રગટે હો તાસ,

ધ્યાન-અનલથી કર્મ ઈંધણ દહ્યાજ૦ (૫)

અજિત અમિત-ગુણ ચરણ-નિવાસ,

સમક્ષિત-શોધક રોધક કર્મનેજ૦

સૌભાગ્યલક્ષ્મીસૂરી જગલાણુ,

ધ્યાન-પ્રભાવે વહે શિવ-શર્માનેજ૦ (૬)

卐

૧. ખરાખલાવ ૨. સુખ દુઃખ સાથે સંબંધ નથી તેવા પ્રભુ

(૬૨૭) (૨૭-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(અજિતજિન તારજ્યો રે—એ દેશી)

નિરૂપાધિકતા તાહરે રે, પ્રભુરમણતા તાહરે અનંત
વ્યાપ વ્યાપકતા શુદ્ધતા રે, સદા શુભ ગુણ વિલસંત
સંભવજિન ! તારજ્યો રે, તારજ્યો દીનદયાળ—સં
સેવક કરો નિહાલ-સંભવ, તાહરો છે વિસવાસ—સં
તું મોટો માહારાજ-સંભવ, તું હવ હવન આધાર-સં
પરમગુરુ તારજ્યો રે, ઉતારો ભવપાર—સંભવં (૧)
દ્રવ્ય રહિત રુદ્ધિવંતછો રે, પ્રભુ વિકસિત વીર્ય અક્ષેભ
વિગત કષાય વચરી હણ્યો રે,

અભિરામી જ્યોતિ અલોભ—સં (૨)

ગુરૂ નહીં ત્રિભુવન ગુરૂ રે, તારક દેવાધિદેવ
કર્તા ભોક્તા સર્વનો રે, સહજ આણંદ નિત મેવ—સં (૩)
અનંત અક્ષય અધ્યાતમી રે, પ્રભુ અશરીરી અનાહાર
સર્વશક્તિ નિરાવરણતા રે, અતુલ દ્યુતિ અનાકાર—સં (૪)
નિરાગી નિરામયી રે, અસંગી તું દ્રવ્યનય એક
એક સમયમાં તાહરે રે, ગુણ-પર્યાય અનેક—સં ()
રૂચિર ચારૂ ગુણ સાંભળી રે, રૂચિ ઉપની સુખકંદ
પુનઃ કારણ જિન ! તું લહી રે.

સાધક સાધ્ય અમંદ—સં (૬)

પુનઃલાંબન આદરી રે, ચેતન કરો ગુણગ્રામ
પરમાનંદ સ્વરૂપથી રે, લહશ્યો સમાધિ સુઠામ—સં (૭)
સુખસાગર સત્તારસી રે, ત્રિભુવનગુરૂ અધિરાજ
સેવક નિજ પદ અરથીઓ રે, ધ્યાવો એહ મહારાજ—સં (૮)

આરોવિત સુખ જમ ટળે રે, પૂજ્યને ધ્યાન પ્રભાવ
અષ્ટ કરમ દળ છંડીને રે, ભોગવે શુદ્ધ સ્વભાવ—સં૦(૯)
અધ્યાતમ રૂપી લબ્યો રે, ગણ્યો નહી કાજ અકાજ
કૃપા કરી પ્રભુ દિજ્યે રે, સૌભાગ્ય-લક્ષ્મી પદ રાજ
—સંભવ૦ (૧૦)

(૬૨૮) (૨૭-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(ગિરિઆ રે ગુણુ તુમતણા-એ દેશી)

ત્રિભુવનનાયક લાયકો, અભિનંદન જિનરાયો રે
બલિહારી તુજ નામની, જિણેં મારગ શુદ્ધ બતાયો રે—બલિ૦
તે તો આતમને મન લાયો રે—બલિ૦ (૧)

નિવૃત્તિનયરીયે છાજતા, રાજતા અક્ષયરાજે રે
અતિશય નિરમળ વર રૂચિ,

મહારા પરમેશ્વરનેં દિવાજે રે—બલિ૦ (૨)

સ્વપર પ્રકાશક દિનમણિ, શુદ્ધસ્વરૂપી અપ્રયાસી રે
સકળ દાનાદિક ગુણુ તણી,

વ્યક્તતા શક્તિ અનાસી રે—બલિ૦ (૩)

સહજ આનંદ વીતરાગતા, પ્રદેશે પ્રદેશે અનૂપ રે
સાદિ-અનંત ભાંગે કરી, પૂર્ણ નયે તસ ભૂપ રે—બલિ૦ (૪)

અવિસંવાદી નિમિત્તપણેં, સવિ તુજ શક્તિ માહરે રે
સત્ય હેતુ બહુ આદરે, હોય ભવ ભેદ પ્રસારે રે—બલિ૦ (૫)

ભવવાસી જે આતમા; તે પ્રભુ પ્રભુતા અવલંબે રે
ભેદ-છેદ કરી જિન હોયેં,

પણુ ન હોયેં તે વિલંબે રે—બલિ૦ (૬)

પરમ શિવંકર ગોપને, જે નૂર ચિતમાં ધ્યાવે રે
દિવ્ય બહુ સુખ શાસ્વતા,

સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરી પાવે રે—બલિં (૭)

ક

(૬૨૯) (૨૭-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(મોતીડાની દેશી)

સુમતિજિણેસર ! પ્રભુ ! પરમાતમ,

તું પરમાતમ ! તું શુદ્ધાતમ
સાહેબા ! વિનતિ અવધારો, મોહના ! પ્રભુ પાર ઉતારો (૧)
તુમે જ્ઞાનાદિક ગુણુના દરીયા,

અનંત અક્ષય નિજ ભાવમાં ભરિયા—સાહિબાં (૨)

તુમે શબ્દાદિક ગુણુ નિઃસંગી,

અમહે સ્વપ્ને પિણુ તેહના સંગી—સાહિબાં (૩)

તુમે ઉત્તમ ગુણુઠાણે ચઢીયા,

અમહે કોહાદિ કષાયેં નડિયા—સાહિબાં (૪)

અમહ મતિ ઇન્દ્રિય વિષયે રાચી,

તુમે અનુભવ રસમાં રહ્યા માચી—સાહિબાં (૫)

અમે મહમાતંગને વશ પડિયા,

નવિ તુમે તે તલમાત્ર આલડીયા—સાહિબાં (૬)

તુમે જગશરણુ વિનીત સુખાણુ,

તુમે જગ-ગગનવિકાસન-ભાણુ^૨—સાહિબાં (૭)

૧. અભિમાનરૂપહાથી, ૨. સૂચ

તુમે અકલંક અખીહ અકોહી,

તુમે જડસંગી ન રાગી મોહી—સાહિબાં (૮)

અતીંદ્રિય સ્યાદ્દાદ વાગીશ,

સહજનંત ગુણપન્નજવ ઈશ—સાહિબાં (૯)

અલખ અગોચર જિન જગદીશ,

અશરણુ-નાથ નાયક અનીશ^૩—સાહિબાં (૧૦)

તે મોટે તુમ ચરણે વિલગ્યા,

એક પલક નહિ રહિશ્યું અલગા—સાહિબાં (૧૧)

સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ ગુણ વાધે,

જિન સેવે તે જન સાધ્યતા સાધે—સાહિબાં (૧૨)

❧

(૬૩૦) (૨૭-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

(ઈમ ધનનો ધણીને પરચાચે-એ દેશી)

પદ્મપ્રભ-પદ્મપંકજ-સેવના, વિણ નવિ તત્વને જાણે રે
મત અનેક વિજ્રમમાં પડિયો,

નિજ મત માને પ્રમાણે રે—પદ્મ (૧)

ક્ષણિકલાવ મુગત પ્રકાશે, સૃષ્ટિ-સંહારનો કર્તા રે
ઈશ્વર દેવ વિલુ વ્યાપક એક,

નૈયાયિક અનુસરતા રે—પદ્મ (૨)

આત્મરૂપ એક દેહ દેહ, લિન્ન રૂપ પ્રતિભાસે રે

જલ-સાજન જિમ ચંદ્ર અનેકતા,

યુક્તિ સાંખ્ય વિકાશે રે—પદ્મ (૩)

૩. જેનાથી ચઢિયાતા કોઈ સ્વામી નથી, સર્વોત્કૃષ્ટ સ્વામી

પુણ્યેતર જીવાદિક ભાવા, ધૂમાકારી છે સમં રે
જલ થલ ગિરિ પાદપ સવિ આતમ,

અદ્વૈતવાદિનો મમં રે—પદ્ય૦ (૪)

નિત્ય-અનિત્ય એકાંતે કોઈક, એમ-અનેક મત આલે રે
પડીયો તત્વ અ^૧-લહતો પેખી,

જગજુર તત્વને આલેર રે—પદ્ય૦ (૫)

ક્ષણિક તો ત્રિણકાળ સ્વરૂપને, જાણે નહિ કદાપિ રે
શુભાશુભનો જો કર્તા ઈશ્વર,

ફળભોગતા તસુ વ્યાપી રે—પદ્ય૦ (૬)

એક આતમ તો ત્રણ્ય ભુવનમાં, સુખ લહે સમકાળે રે
શૂન્યે વસ્તુ દષ્ટિ ઓળવતાં,

ન તાંમે^૩ બંધ્યા માહલે રે—પદ્ય૦ (૭)

અદ્વૈતવાદી જડ-ચેતન એકજ; નિત્ય-અનિત્ય એકાંત રે
કૃતવિનાશ-અકૃતાગમ દૂષણ,

કો નવિ દોષ અનેકાંતે રે—પદ્ય૦ (૮)

દ્રવ્ય-પર્યાય નિત્ય-અનિત્ય એ, એક-અનેક ઉપયોગી રે
પક્ષપાત સવિ દૂરે કરી કહે,

જગજુર ગુણભોગી રે—પદ્ય૦ (૯)

સમભાવે એ પક્ષ ગ્રહે તે, શીરિ સંસાર તન કામે રે
સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ જિન-કરુણાથી,

પરમાનંદ પદ જામે રે—પદ્ય૦ (૧૦)

ક

૧. ન મેળવતો, ૨. આથે ૩. તેમાં

(૬૩૧) (૨૭-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી રસીયાની)

શ્રીસુપાસ જિણેસર સાહિબો,
અવિસંવાદી જસુ પંથ—સુગુણ નર૦
અહનિશિ સેવે મન પરમોદરયું,
જેહ સ્યાદ્વાદી નિર્ઞાથ—સુ૦ શ્રી૦ (૧)

માને નૌગમ નય વસ્તુ પ્રતે,
સામાન્ય વિશેષ ઉભય રૂપ—સુ૦
સંગ્રહ નય કહે સર્વ પદારથે,
સામાન્ય એક સરૂપ—સુ૦ શ્રી૦ (૨)

વ્યવહાર પ્રવૃત્તિ વિશેષ વિના નહી,
બોમ-કમલ પરે અન્ય—સુ૦
અતીત-અનાગત-પરકીય પરિત્યજી,
ઋગુરૂંદ્ર ઝહે વર્તમાન સુ૦ શ્રી૦ (૩)

એકારથ વાચક સવિ શબ્દ તે,
કુંભ કલશ વસ્તુ એક—સુ૦
પર્યાય-ભેદથી ભિન્ન વસ્તુ કહે,
સમભિરૂદ એહ એક ટેક—સુ૦ શ્રી૦ (૪)

ઘટ-કલશાદિકે નિજ-નિજ અર્થમાં,
વર્તે એવંભૂત વસ્તુ—સુ૦
વિશુદ્ધ યથોત્તર પિણુ એકાંતથી,
નવિ લહે સ્યાદ્વાદ દસ્ત—સુ૦ શ્રી૦ (૫)

ભતિ-અંધ નર ગજ પ્રતિ અવયવે,

ગજપણું સકલ કહંત—સુ૦

દિવ્ય-નયનથી યથારથ ગજ ઝહે,

તિમ તુજ શાસન^૧ કંત—સુ૦ શ્રી૦ (૬)

મુક્તવિરોધી જિન સમય ઝહે યદા,

સેવક જિમ ચક્રવર્તી^૧—સુ૦

મિથ્યા^૨-કચવર આપદ નાશથી,

હોય અનેકાંત—પ્રવૃત્તિ—સુ૦ શ્રી૦ (૭)

ત્રિકાળવેદી જિનમત અવલંબતા,

હોયે અવિકલ મતિમંત—સુ૦

સૌભાગ્યલક્ષ્મીસૂરી આતમ સંપદા,

પ્રગટે શક્તિ અનંત—સુ૦ શ્રી૦ (૮)

卐

(૬૩૨) (૨૭-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

(માળા કિહાં છે રે-એ દેશી)

ચંદ્રપ્રભજિન ત્રિભુવન દીપક, છપક અરિગણ ભવિંદા રે

આઠ કરમ વિનુ ગુણ જસ પ્રગટયા,

આતમ ઠાણે સુખકંદા રે,

ભવિકજન! વંદો રે, ચંદ્રપ્રભ જિનચંદ્ર૦ (૧)

જ્ઞાનાવરણી કર્મ ક્ષયે તુજ, કેવલજ્ઞાન અનંતું રે,

વિશ્વરૂપ-વિભાસન સમર્થ,

વિશેષ પ્રકારે સંતુ રે—ભ૦ (૨)

૧. સુંદર ૨. કપરો

દંસણાવરણી કર્મ ઉછેદે, સામાન્ય સ્વરૂપ વિભાસેં રે,
દુવિધ વેદની મૂલ વિનાશે,

અવ્યાબાધ સુખ થાશે રે—ભ૦ (૩)

ત્રિભુવન જોતા મોહ પણકું, ક્ષાયિક દુગ નિશંક રે,
પંચમ કરમ ભરમ નિવારી,

સાદિ-અનંત સ્થિતિ અંક રે—ભ૦ (૪)

વિગત નામ કરમથી પુનરપિ, રૂપાદિક ન લહંત રે,
ગોત્ર કરમ દહનથી સિદ્ધગુણ,

અગુરૂલઘુ ઉલસંત રે—ભ૦ (૫)

દાનાદિક જસ લખિધ અગાધ, વિધન કરમનેં વિનાશે રે,
ધર્મ તુમ ગુણ પ્રગટયા સિદ્ધરૂપેં,

એક જ આતમ આવાસેં રે—ભ૦ (૬)

પ્રભુ ગુણ રાગે જે દિપંતા, છંડે તે ભવસંયોગ રે,
સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરી ગુણરસિકતા,

દિનમણિ સમ ઉદ્યોગ રે—ભ૦ (૭)

卐

(૬૩૩) (૨૭-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

(સુમતિનાથ ગુણશું મળીજી-એ દેશી)

સુવિધિ જિણુંદ શુભ ધ્યાનથીજી, સદહણા શુચિ ભોગ,
તેહથી નાણ ચરણગુણાજી, વિકસેં થિર ત્રિક ભોગ,

ગુણવંતા ! સુમનજન ! ધ્યાવો જિન જગદીશ૦ (૧)

ભમતાં ભવકંતારમાંજી, ગિરિશિરોપલ પરેં જીય,

અનાભોગે લહુકમ્મ કરીજી, ભેદે અંશિ ભવખીય-ગુણ૦ (૨)

૧. જંગલમાં

ક્ષિણ ક્ષિણ શુદ્ધ થતો થકોજી, અંતરકરણ પદઠ,
કર્મસુલટ અરી જીતીનેંજી,

વિધટે રે મિથ્યા અનિઠ—ગુણ૦ (૩)

ઉપશમાદિ સમકિત લહેજી, તુજ સુપસાય રે નાથ,
તવ સ્તવના વિષે જોગ્યતાજી,

હોયે તે જીવ સનાથ—ગુણ૦ (૪)

અમલ અખંડ અલિપ્તતાજી, સ્વરૂપરમણ અવિનાશી,
વાસવ સુરનર મુનિવરજી, આજીવિત સુપ્રયાસી—ગુણ૦ (૫)

ગુણસ્તવના પ્રતિદિન કરેજી, તદ્દપિ ન પામે રે પાર,
દ્રવ્યસ્તવના વચનાદિકેજી, લાવથી તન્મય સાર—ગુણ૦ (૬)

સાધક સિદ્ધતા હેતુનેજી, અવલંબે રે મતિવાંત,
ભેદ મિટે પ્રગટે મહાજી, સૌભાગ્ય-લક્ષ્મી અનંત—ગુ૦ (૭)

(૬૩૪) (૨૭-૧૦) શ્રી શીતલનાથ—જિન સ્તવન

(આઘા આમ પધારો પૂજ્ય અમઘર ંહોરણ વેલા-એ દેશી)
શીતલ જિન વિભુ આતમ શુદ્ધતા, સકલ દ્રવ્યથી ન્યારી,
જસ ગુણ ગ્યાન તણે અનુસારે, સર્વ પદાર્થ પ્રચારી,

ધારો વિનતિ શીતલદેવા, નેહુનિજરથી નિહાલો—(૧)
ધર્મ અધર્મ આકાશ સમય વળી, પુદ્ગલ ચેતન એહ,
પંચ અચેતન એક જ ચેતન,

જસ નહી આદિ ન છેહ—ધારો૦ (૨)

ગતિથિતિ હેતુ ધર્મ અધર્મા, જીવ પુદ્ગલને હોવે,
સર્વ દ્રવ્ય અવકાશન^૧કારણ,તેહ આકાશ કહાવે—ધારો૦(૩)

૧. અવગાહના

સમયાદિક તે કાળ વખાણ્યો, પૂરણ ગલન સ્વભાવે,
ખીર-નીર પડે ચેતન મળી રહે,

તેહજ પુદ્ગલ કહાવે—ધારો૦ (૪)

જીવ અરૂપી કર્મકી ઓટમેં, ઘટાકાશ ઘટમાંહે
કર્તા ભોક્તા રમતો વિભાવે,

અહે ઉપાધિ વડછોં હે—ધારો૦ (૫)

ખટ દ્રવ્ય ગુણપર્યાયથી લિન્નતા, પ્રતિ પ્રદેશે અનંતી,
પ્રભુને પ્રત્યક્ષ પ્રમાણે પ્રગટી,

આતમ ગુણ વિકસંતી—ધારો૦ (૬)

એહવી શુદ્ધતાનેં અવલંબે, દુખ દોહગ સવિ ભાંજે,
સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ જિનવરથી,

દેવદુહંભિ રવ ગાંજે—ધારો૦ (૭)

ક

(૬૩૫) (૨૭-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

(ઇંડર આંખા આંખલી રે—એ દેશી)

શ્રીશ્રેયાંસ જિનરાજજીરે, ચિદાનંદ ભગવાન,

ત્રિણ કાળના સેયનેરે, જાણે અનંતે જ્ઞાન,

જિનેસર ! તું પ્રભુ ! જગદાધાર,

તુંહિ જગ-હિતકાર—જિને૦ (૧)

ધર્મમાદિક સહુ દ્રવ્યના રે, ગુણપર્યાય સમેત,

નિત્યાનિત્ય તસુ ધર્મનેં રે, જ્ઞાયકતા નિજ ખેત—જિને૦ (૨)

છતીપર્યાય જે જ્ઞાનનાં રે, તે તો નવિ બદલાય,

વર્તના નવનવ સેયની રે, સમયમાં તે સવિ જણાય—જિને૦ (૩)

સામાન્ય સ્વભાવ જોયનો રે, સામાન્યેં સવિ દેખાંત,
 સમયાંતર દર્શન મુખ્યતા રે, પ્રગટે તાહરે અનંત—જિને૦ (૪)
 જ્ઞાનાદિક નિજ ગુણ તણી રે, ભોગશક્તિ અસમાસ,
 તેહજ વીર્ય અનંતતા રે, અનંત ચઢક ઈમ ખાસ—જિને૦ (૫)
 ગુણ પર્યાય નિજ ધર્મ મેં રે, સદા પ્રવર્તન તાંત,
 પરપરિણમન તે નવિ બહોરે,

તે માટે ચરણ અનંત—જિને૦ (૬)
 માહરી પણ એહવી અનંતતા રે, પર વિભાવે સંસકત,
 આવિર્ભાવ પણ હોવે રે, શ્રીચ્રયાંસ પ્રસકત—જિને૦ (૭)
 પ્રભુ ગુણરંગી ચેતના રે, પરમોદય સુનિદાન,
 સૌભાગ્ય—લક્ષ્મીસૂરિ સંપન્ને રે

સુયશ—સમાધિ અસમાન—જિને૦ (૮)

卐

(૬૩૬) (૨૭-૧૨) શ્રીવાસુપૂજ્યસ્વામી—જિન સ્તવન
 (ખન્યો રે કુંઅરજીનો સેહરો—એ દેશી)

શ્રીવાસુપૂજ્ય તતુ દેખીને,

સુરનર હરખે સ્વાંત-હો—જિણુંદ,
 નિજ વિઅહ કાંતે કરી, અધર કૃત રવિ^૧કાંત હો—મુણિંદ,
 તુજ દરિશણ મુજ વાલહું (૧)

સામાન્ય જનથી અધિક હોવે,

મંડલ—ક્ષિતિપતિ રૂપ હો—જિ૦

૧. ઊગતા સૂર્યની કાંતિ ૨. દેશાધિપતિ=રાજા,

તેહથી હલધર^૩-હરિતનુ^૪-

ચક્રીરૂપ અનૂપ હો—મુ०—તુજ० (૨)

તેહથી ભવનપતિ—વ્યંતરા, જોઈશ ચઢતે વાન હો—જિ०
અનુકેમે કદપ ટ્રેવેચક સુરા,

અનુત્તરરૂપ વિધાન હો —મુ० તુજ० (૪)

અધિકા તેહથી મુનિવરા, ચઉદ પૂરવધર વૃદ્ધિ હોજિ०
આહારક તનુ છળી તેહથી,

ગણુપતિ રૂપસમૃદ્ધિ હો—મુ० તુજ० (૪)

સહુથી લક્ષણ લક્ષિત, જીત્યા સવિ ઉપમાન હો—જિ०,
રૂપ અંનત ગુણ દેહમાં,

શાંતરૂપી અસમાન હો—મુ० તુજ० (૫)

તિલક સમાન ત્રિભોવન વિષે, નિપજાવ્યો ગુણુગેહ હો—જિ०
જગમાં પુદ્ગલ જેતલા, જીણે નહી તુજ સમ દેહ હો
—મુ० તુજ० (૬)

પાદ પાદપસુર સારિખા, શશીમુખ અતિ સુખ હેતુ હો—જિ०
કરમ ભરમ હરકર કહ્યા, લોચન ભવોદધિ સેતુ હો

—મુ० તુજ० (૭)

ધમિ પ્રભુ રૂપ નિજ સ્વરૂપને પ્રાપ્તિ ભણી સુનિદાન હો—જિ०
અવલંબી લક્ષ્મીસૂરિ અનુભવે,

અનુત્તર સુખ અવિગાન હો—મુ० તુજ० (૮)

૩. બલદેવ ૪. વાસુદેવ

(૬૩૭) (૨૭-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(ઝરણીક મુનિવર ચાલ્યા ગાયરી-એ દેશી)

વિમલજિણેસર નિજ કારજ કરો, છંડીને સોપાધિલાવોજ,
એકપણે સવિ ગુણમાં મળી રહ્યો,

પરમાનંદ સ્વભાવોજ—વિમલ૦ (૧)

સુમનસ-કાંતારે વિભ્રમરોચિતા, જસુ માનસ ન ક્ષોભાવોજ,
મંદારબાથેરે સવિ સુર ભૂતિયા,

તું તો ભૂતેંદ્રી સ્વભાવોજ—વિમલ૦ (૨)

ત્રિભુવન બંધુ રે અતિશય પૂરણો,

દોષ અભાવે ગત તાંતિજ^૨૦

દીર્ણાંગજ (!) અરિહા મિટે લવઈહા,

અતુલદાયક મુજ શાંતિ રે—વિમલ૦ (૩)

નિઃપ્રતિબંધ અબંધક મેં સ્તવ્યો,

અપવર્ગ પદવીનો ભૂપો જી૦

નિકટ કરે જનને મન સુંદર,

દેખે તે સહજ સ્વરૂપો જી—વિમલ૦ (૪)

વિમલ-જિણુંદથી રે ધ્રુવપદરાગીયા,

નિરમલ કરે નિજ શક્તિ જી૦

સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ અવધલેલી લહે,

પૂર્ણાનંદ પદ વ્યક્તિ જી—વિ૦ (૫)

卐

૧. સુમનસ=દેવો, તેની કાંતા=શ્રીઓ, દેવીઓ ૨. વીણ

(૬૩૮) (૨૭-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
(દેશના દેઈ તારે—એ દેશી)

અનંતજિન સહજવિલાસી,

પ્રભુ લોકાલોક પ્રકાશી; કેવલજિન નાણુવિકાસી
જિણુંદરાય ! દેશના દેઈ તારે,

ભવ-જલનિધિ પાર ઉતારે—જિં (૧)

ગુણમણી ખાણી સત્યવંતી, નયગ્રામ ધારક ધનવંતી,

ભવિ ચિત્તપંકજ વિલસંતી—જિં (૨)

ત્રિભુવનપતિ ત્રિગટે સોઢે, ત્રિભુવન જનનાં મન મોઢે,

તરણી^૧ થરે જન પડિઓઢે—જિં (૩)

નવિ મત એકાંત ભણુંતી, જોહ ચ્યાર નિશ્ચેપાવંતી,

ખટ-ભાષામાં પ્રણુમતી—જિં (૪)

ઉપજે વ્યય થિર ત્રિક રૂપ, સર્વ ભાવમાં વર્તન સ્વરૂપ,

તે કેહેવા વચન અનુપ—જિં (૫)

પણુતીસ ગુણે ગુણવંતી, સમકાળે સંશય હરંતી,

મુનિ શુભચેતના વિકસંતી—જિં (૬)

કેવલ-કાસારથી^૨ નિકસી, નિશ્ચય-વ્યવહાર પ્રશંસી,

મિથ્યા કલિમલ વિકવંસી—જિં (૭)

સુણુતાં જિનવાણી શી વાંચ્યા, ખટભાસની લોજન ઇચ્છ્યા,

ફરે નિગમે ભવ વિચ્છા^૩—જિં (૮)

સવિ દોષહરણુ જિનવાણી, સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ જાણી,

એ તો સમક્ષિત-સુખની નિસાણી—જિં (૯)

૧. સૂર્ય ૨. તલાવ=પદ્મદ્રહથી ૩. અંખના

(૬૩૯) (૨૭-૧૫) શ્રી ધર્ધનાથ-જિન સ્તવન

(જીહો જાણું અવાધ પ્રયુજ્ય-એ દેશી)

જી હો ! ધર્મ્મતીર્થ કર જગચડ, લાલા ! નિર્જિત મોહ નરેંદ,

જી હો ! ઘાતી કરમ ઉચ્છેદીને, લાલા ! કેવલ પ્રગટયું અમંદ,

જિણેસર ! ધરમ પરમ કહે ધીર—જિને૦ (૧)

જી હો ! શેષજ્ઞાન છદ્મસ્થનાં, લાલા ! અંતરલાવે તે હોય,

જી હો ! જિમ અંશુમાલિની^૧ કાંતિમાં,

લાલા ? ઉડૂગણુલયલીન જોય—જિણે૦ (૨)

જી હો ! જ્ઞાન સમે સવિ સુર તિહાં,

લાલા ! ત્રિગડું રચે મનોહર,

જી હો ! પૂરવાલિમુખે પ્રભુ સ્થિતિ કરે,

લાલા ! ભાસુર આસને સાર—જિણે૦ (૩)

જી હો ! શેષ ત્રિદિશ ત્રિદશ^૩ કરે,

લાલા ! તદ્વનુરૂપ પ્રતિબિંબ,

જી હો ! નિરખી હરખે સુર નરા,

લાલા ! પામી જિમ પિક^૪ અંબ—જિણે૦ (૪)

જી હો ! સંયત-કલ્પ—નારી—અજ્ઞા,

લાલા ચિતિ અગનિકોણે કરંત,

જી હો ! જોઈશ-ભવન-વ્યંતર-સુરી,

લાલા ! ચિતિ નૈરૂતે વિરચંત—જિણે૦ (૫)

જી હો ! એ સુર-ત્રિક જિન વંદીને, લાલા ! વાયુદિશે સોહંત

જી હો ! કાલ્પિંદ-નરપતિ-કામિની,

લાલા ! ઈશાનકૂણે વિલસંત—જિણે૦ (૬)

૧. સૂર્યની ૨. ગ્રહગણ ૩. દેવો ૪. કોયલ

જ હો ! તે ઉપગારી જિનધર્મને,

લાલા ! કહે પડિઓહેરે જીવ

જ હો ! હિંસાદિક દૂષણ વિના,

લાલા ! દુવિધ પ્રકારે અતીવ—જિણેં (૭)

જ હો ! એકાંતવાદી મત સવે, લાલા ! વિરથેં ધર્મપ્રકાર

જ હો ! પિણ મૌનીંદ્ર દરશન વિનુ,

લાલા ! જાણે ન ધર્મ ઉદાર—જિણેં (૮)

જ હો ! દુરગતિ પડતાં જીવને, લાલા ! ધારક કહો રે ધર્મ

જ હો ! યોગવંચક ક્રિયા કરી,

લાલા ! ચઉગઈ સાથે અધર્મ—જિણેં (૯)

જ હો ! આતમ ગુણ સવિ ઉદ્દસ્યાં,

લાલા ! પરગ્રાહ કરી દૂર

જ હો ! નિત્યાનંદે વિલસતાં,

લાલા ! ધર્મજિણુંદ વડનૂર—જિણેં (૧૦)

જ હો ! ભાવ-ધરમદાયક વિભુ, લાલા ! નિરધારી થિર બુદ્ધ

જ હો ! સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ આદરે,

લાલા ! પ્રગટે ધર્મ વિશુદ્ધ - જિણેં (૧૧)

卐

(૬૪૦) (૨૭-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તતન

(જરેજી-એ દેશી)

જ રે ! શ્રી શાંતિ નિરૂપમ ચક્રી,

સવિ જનપદ પ્રભુ સદગુણી—જરે જી

જ રે ! ત્રિગતવિકાર કિરતાર,

અજરામર નિર્ગુણ ગુણી—જ રે જી ૦ (૧)

જ રે ! બ્રહ્મા વિધાતા મહેશ, ચેતના અચલ^૧—સુતાપતિ—જી ૦

જ રે ! શબ્દથી શંભુ જનમાંડ, ગુણથી જૈન વેદિકૃતિ—જી ૦ (૨)

જ રે ! હરી હર શક નાગેશ,

તેહનો જેના રતિરૂપતિ સુણ્યો—જી ૦

જ રે ! અચિંત્ય બળે કરી નાથ,

ક્ષણમાં તે મહન દહન મુણ્યો—જી ૦ (૩)

જ રે ! સદાશિવ વિધિ વિણ્યુ, વિણ્યુ પુરૂષોત્તમ સ્વયંપ્રભુ—જી ૦

જ રે ! દમી ક્ષમી નિરદંભ, અંતરજામી નામી વિભુ—જી ૦ (૪)

જ રે ! અનેક કલ્પના જાળ,

વરજિત ધ્યેય અવિનય સ્વરૂપ—જી ૦

જ રે ! સિદ્ધ બુદ્ધ નિર્લેપ,

અલખ અજોગી વિશ્વંભરૂ—જી ૦ (૫)

જ રે ! અગમ અરૂજ મહાગોપ, સનાતન અચરૂલધુ—જી ૦

જ રે ! તીરથાધિપ ભગવાન, પામી તુરીય દશાનધુ—જી ૦ (૬)

જ રે ! માધવ^૩ વરૂણ બિડૌમ^૪, નીલકંઠ સુરચરૂ ગુણી—જી ૦

જ રે ! ત્રિવિધ જોગે પ્રભુમંત,

તેહજધામ તું જગધણી—જી ૦ (૭)

૧. અચલ=હિમાલય, તેની સુતા=પાર્વતી, તેના મતિ=

મહાદેવ ૨. કામદેવ ૩. કૃષ્ણ ૪. ઇંદ્ર

જરે ! નાસ્તિક સૌગત સાંખ્ય, યોગાચાર વૈશેષિકા—જી.

જરે ! એકાંતે કરી તેહ, તુજ કળના નવિ કરી શક્યા—જી (૮)

જરે ! ઈત્યાદિક શુભનામ, યથારથ પ્રગટ્યા સદા—જી.

જરે ! તસુ ધ્યાને વિકસંત,

સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ સંપદા—જી. (૯)

ક

(૬૪૧) (૨૭-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(શાંતિજિન એક મુજ વિનતિ—એ દેશી)

કુંથુજિન આગમ-વચણથી, જાણીયે હેતુ સ્વરૂપ રે

સ્થાદ્વાદ રચનાયે હઠ વિના, સરાહે જે જ્ઞાની અનૂપ રે

માહરી ઓળગ ચિત્ત ધારીયે, (૧)

કાળ સ્વભાવ ભાવિમતિ, કર્મોદ્ધમ એહ પંચ રે

સમવાયે સમક્ષિત ગુણ લહે,

મિથ્યા એકાંત પરપંચ રે—મા. (૨)

સમયવાદી કહે જગતમાં, કાળ કૃત સકલ વિભૂતિ રે

ખટડતુ જિન ચક્રી હરીબળા,

અંબગર્ભાદિ પ્રસૂતિ રે—મા. (૩)

સ્વભાવવાદી વહે વસ્તુમાં, અનેક પરિણમન સ્વભાવ રે

તંતુગુણ પટપણે સંભવે, પિંડ ઘટ લકુટથી નાવ રે—મા. (૪)

ભાવિ કહે વચન ઈણીપરે, કિજીયે કોટી ઉપાય રે,

તદ્વપિ પ્રમાણ નિયતિ હોવે,

મુહૂર્ત ચરિતથી મનાય રે—મા. (૫)

કાળસ્વભાવ નિયતિ વિના, કર્મહેતુ સત્ય રૂપ રે
સુર નર કુંજરાદિક ગતિ, દાયકર્મ એક ભૂપ રે—મા૦ (૬)
કહે ઉદ્ધમ પ્રતિવાદીને, ઉદ્ધમાધીન સવિ કામ રે
નહિ હોયે તુપતિ અન્ન દેખીને,

એક પ્રયાસ ગુણધામ રે—મા૦ (૭)

પંચ નય નિજ મત થાપતા, લહી તુજ પદ તરૂંધાંય રે
મિથ્યામતિ દૂરે કરી ધારીયે,

મન વિષે પંચ સમવાય રે—મા૦ (૮)

નિયતવસે કર્મ અપાવીને, ભવથિતિ તણે પરીપાકે રે
વીર્યપંડિત લબ્ય-ભાવથી, મિટે ભવદોહડગ છાકે રે—મા૦ (૯)

કુંથુજિન ચરણ સેવનથકી, પામી શુભ કારણ ભોગ રે
સૌભાગ્ય લક્ષ્મી સૂરિ સુખ લહે,

પરમ સમાધિ સંયોગ રે—મા૦ (૧૦)

卐

(૬૪૨) (૨૭-૧૮) શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન

(પંચડા નિહાલું રે બીજા જિનતણારે—એ દેશી)

અરજિન દર્શન નિજ દર્શન તણુંરે, નિમિત્ત છે ગુણગેહ
જિમ દર્પણની નિર્મલતા વિષેરે, નિજ પ્રતિબિંબ નિરેહ,
દરિસણ કીજેરે અરજિનરાજનું રે (૧)

દર્શણ દર્શણ જગમાં સહુ વહેરે, દર્શન ભેદ ન લહંત
તર્કસિંધુ-કલ્હોલે અપલતારે, ચિત્ત ચિંતન વરતંત-દરિં (૨)

સામાન્ય દર્શન તે ગુણ તાહારારે, તિમ ક્ષાયિક ગુણ દંટ

સ્યાદ્દાદ દર્શન પ્રગટકારક ક્ષમીરે,

ધમગિર દર્શણ પુનઃ—દરિં (૩)

તે માટે પ્રિય દર્શન નાથનું રે, નિરધારે રૂચિ શુદ્ધ
રચણત્રયી હીપક ભવી જીવનેરે,

વિતિમિર કરણ અવિરૂદ્ધ—દરિં (૪)

દર્શનકારક પ્રતિ વાંછો નહિરે, પિણુ પુણ્યશાલી જે દશ્ય
અવલંબનથી મિટાવે કુદ્દષ્ટિનેરે,

આતમ દર્શન હોય વશ્ય—દરિં (૫)

સહજ દર્શન તુજ અલખ અગોચરે, મહાયોગીશ્વર ગમ્ય
તે પિણુ જગખંધુથી નિપન્થોરે,

જીમ સૂત્રધારથી શુભ શર્મ્ય—દરિં (૬)

તુજ દર્શણથી જે સંતોષતારે, વિધિ^૧હરિરહરતથી તે નાહી
દેખી શશિકાંતિ હર્ષ ચકોરનેરે,

તારક^૪—ગણથી તે નાહી—દરિં (૭)

દ્રવ્ય-ભાવ અવલોકન આદરેરે, દશ્ય-દર્શક મિટે ભેદ
લક્ષ્મીસૂરિ જિન દર્શન સુરતરે,

સક્ષે અનેક ઉમેદ—દરિં (૮)

ક

(૬૪૩) (૨૭-૧૯) શ્રીમદ્વિનાથ-જિન સ્તવન

(પાંડવ પાંચ વાંદતા-એ દેશી)

મદ્વિજિન ત્રિભોવનપતિ, પ્રભુ સકલ પદારથ રૂપ રે
ચ્યાર નિક્ષેપે વણુવે, અનેકાંત ભૂમિના જે ભૂપરે-અને
અનૂપ સ્વરૂપ? અનંત ગુણ આગરો સમકૂપ રે, (૧)

૧. બ્રહ્મા, ૨. વિષ્ણુ, ૩ મહાદેવ, ૪ તારાઓનો સમૂહ,

જીવ અજીવ ઉભયતણે, સંકેતન માત્ર જે શબ્દ રે
તદ્વરથ વિજ્ઞાન વર્તે સદા,

મતિ નામનિક્ષેપે એ લક્ષ્ય રે—મતિં અનુપં (૨)

સદ્વરથ વિરહિત આકૃતિ, સાકાર નિરાકાર ભેદ રે
ચિત્ર અક્ષાદિકમાં સહી,

થાપના નિક્ષેપ અછેદ રે—થાપં અનુપં (૩)

ભૂત ભાવી જે ભાવનો, હેતુ તે દ્રવ્ય નિક્ષેપ રે
નિક્ષેપયોગ અથવા સહિ, હોવે તિહાં દ્રવ્ય આક્ષેપ રે—

હોવેં અનુપં (૪)

મૂલ અરથમાં પરિણમ્યો, અનુભવન ક્રિયાનો તે ભાવ રે
પરમ અરથમય ગુણ વદે,

એહ તુરિય—નિક્ષેપાનો દાવ રે—એહં અનુપં (૫)

નામાકાર દ્રવ્ય ત્રિણ કદ્યા, એક ભાવના સાધન હોય રે
ભાવ તે કારજ શુદ્ધ છે. તેહસ્યું ગુણીને રહ હોય રે—

તેહં અનુપં (૬)

સર્વ પદારથ વિશ્વમાં, હોય ચ્યાર પર્યાય સંયુક્ત રે
પૂર્ણ ગ્રાહક તે જિનમતિ, જિહાં નહી એકાંત મતીયુક્ત રે—

જિહાંં અનુપં (૭)

નામથી મદિક્ષજિન પ્રભુ, સ્થાપનાથી તુજ પ્રતિબિંબ રે
છઉમચ્ચ ભાવે દ્રવ્યથી, ત્રિગટે સ્થિતિ ભાવાલંબ રે

—ત્રિં અનુપં (૮)

તુજ આગમ થકી મતિલહી, અહીં ચઢવિધ આતમરામ રે
સૌભાગ્યલક્ષ્મીસૂરિપ્રતે, પ્રગટે શુભયશ સુખધામ રે
પ્ર૦ અનુપ૦ (૯)

卐

(૬૪૪) (૨૭-૨૦) શ્રીમુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન
(અજિત જિણુંદશ્યું પ્રીતહી-એ દેશી)

શ્રીમુનિસુવ્રતજિન ગુણનીલો,

ચરણાદિક હો અનંત ગુણકંદ કે
કેવળી પણ એક સમયના,

ગુણ જાણે હો ? નહી કેહવા અમંદ કે—શ્રી૦ (૧)

વચન અગોચર ગુણ થકી,

ભાંગે અનંત હો હોવે ખલુ વાચ્ય કે
શ્રુતધર કેવળી સારિખા,

તેહમાં પણ હો કાંઈક કહેવાય કે—શ્રી૦ (૨)

ત્રિભોવન જીવ ગણવા વિષે, સપ્રયાસીહો વર્તે સમકાળ કે
અનંત ભાવે પિણુ ક્ષિણુકનાં,

કહેવા અસમર્થહો ગુણ દીન દયાલ કે—શ્રી૦ (૩)

અસંખ્ય પ્રદેશ આતમતણા, તેહમાં પણ હો કોઈક પ્રદેશ કે
અસ્તિ નાસ્તિ નિત્યાદિકે,

ધર્મપર્યાવહો ગુણ અનંત આવેશ કે—શ્રી૦ (૪)

સંખ્યાતીત નિજ દેશમાં, ગુણ અનંતતા હો સમાણી કેમ કે
લોક પ્રદેશ અસંખ્ય વિષે, દ્રવ્ય પર્યાવહો સમાયે જેમ કે

—શ્રી૦ (૫)

જિમ વ્યક્તિપણે ગુણ તાહરે,
તિમ શક્તિથી હો માહરે છે નાથ કે,
ઉપાદાન સમરે સહી,

શુભ હેતુથી હો પ્રગટે નિજ આથ કે—શ્રી૦ (૬)
લોહમિટે પારસ ફરસથી, અખોધતાહો તિમ મનથી બાય કે
સૌભાગ્ય—લક્ષ્મીસૂરિ ગુણનિધિ

અવલંબતા હો ! તન્મયપદ થાય કે—શ્રી૦ (૭)

卐

(૬૪૫) (૨૭-૨૧) શ્રી નમિનાથ—જિન સ્તવન
(દેશી આછેલાલની)

શ્રીનમિજિણુંદ દયાળ, અનુભવ ભોગ રસાળ,
આછે લાલ ! જગવંદન જિન ભેટીયેજી. (૧)

અંબુજ-દલપરે નયણ, દુર્જય જીત્યો મયણ,
આછે લાલ ! વયણસયણ પરે સુખકરજી. (૨)

લક્ષણ શોભિત અંગ, અડહિય સહસ ઉત્તંગ,
આછે લાલ ! અભ્યંતર અગણિત સદાજી (૩)

લાન્થો શશિ મુખ ભેય, તપન^૧—ખદ્યુત^૨ સમ હોય,
આછે લાલ ! અધર^૩ અરૂણોદય સમ પ્રભાજી. (૪)

અષ્ટમી શશિ સમ ભાળ, ઇંદ્ર નાગેંદ્ર નિહાળ,
આછે લાલ ! ચકિત નયણે તે જુએજી. (૫)

સહજ અદ્ભુત રૂપકાંતિ, નિરખી હરખે જિન ખાંતિ,
આછે લાલ ! કાંત^૪ એકાંત નહી તુમ સમોજી (૬)

૧. સૂર્ય, ૨. આગિયો, ૩. ઓળ, ૪. મુંદર

- ઈંદ્ર ચંદ્ર નાગેંદ્ર, કિન્નર અનંગ દિણંદ,
આછે લાલ ! ઉપમ સવિ તુજ પદ નમેળ. (૭)
- મિટે નિરૂપમ જિનરાજ, ચિદાનંદધન સાજ,
આછે લાલ ! શોક રહિત ચિતિ નિત રહેળ. (૮)
- વિધન નિવારક દેહ, ધ્યેય સ્વરૂપી ગુણુગેહ,
આછે લાલ ! શિવગામી નામી સાહિબેળ. (૯)
- અનુક્રમે અહી ગુણુઠાણુ, પામ્યા કેવળ ગુણુખાણુ,
આછે લાલ ! તે મુજ સાહિબ નમિજિનાળ. (૧૦)
- ઐહુ ચિનતિ ચિતધાર, આપવો સમકિત સાર,
આછે લાલ ! સેવક-ભાવ નિવારીયે ળ. (૧૧)
- ગિરૂઆ ગરીબનિવાજ, મહિર કરી મહારાજ,
આછે લાલ ! સૌભાગ્યલક્ષ્મીસૂરિ સુખ દીએળ. (૧૨)

卐

- (૬૪૬) (૨૭-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
(થારા મોહલા ઉપર મેહ ઝળૂકે વીજલી સાહેબળ-એ દેશી)
શ્રી નેમિજિનવર અલયંકર પદસેવના—સાહિબળ,
પ્રભુ મહોદય કારણ વારણ લવલયવાસના—સાં
જિનવર સેવન તેહીજ નિજસેવન જાણીયે—સાં
પ્રભુ શશી અવલોકન નયનકાંતિ જિમ માનીયે—સાં (૧)
પ્રભુ પરકૃત સેવનવાંછા દુગંછા તુજ નહી—સાં
છે દોષવિલાસી વાંછા અભ્યાસી લવમહિ—સાં
પ્રભુપૂજ્ય સ્વભાવ વિભાવ અભાવે નિપનો—સાં
તેહ પૂર્ણાનંદમય પૂરણ નયસુખ દીપનો—સાં (૨)

પ્રભુવંદન ચંદન સુમનાદિકે દ્રવ્યપૂજના—સાં
 તુજ ગુણ એકતાને ભાવે બહુમાને સુજના—સાં
 સ્વરૂપથી દીસે સાવધ નિરવધ અનુબંધીરે—સાં
 વિધિયોગેં હિંસાખિંસા વિણું શિવ સંધિરે—સાં (૩)
 પ્રભુ સમયમાં^૧ પૂજન દ્રવ્ય ભાવભેદે લહ્યો—સાં
 જિન-આણા—જોગે આગાર આણુગારે તે નિરવહ્યો—સાં
 સુખ દ્રવ્યથી સ્વર્ગ લહે અપવર્ગ તે ભાવથી—સાં
 ઈમ ફલ દો દાખ્યા ભાખ્યા સમયાનુભાવથી—સાં (૪)
 અંગાદિક ત્રિવિધ અડવિધ અક્ષતાદિક ભેદ રે—સાં
 ઈમ સગ દસ ઈગવિશ કીજે પૂજ અખેદ રે—સાં
 જિનવર અનુરાગ રંગી સંગી કરી ચેતના—સાં
 શુભકરણી કીજે લીજે અનુભવ-નિકેતના—સાં (૫)
 ઈમ પૂજ્ય પૂજન પૂજક ત્રિકયોગ સંયોગરે—સાં
 મિટે સેવકભાવ અનાદિનો પ્રગટે સંભોગરે—સાં
 ઈમ વિનતિ પ્રકાશે અભ્યાસે સૌભાગ્યસૂરિ શિષરે—સાં
 પ્રભુ સવિ હુખ ચૂરો પૂરો સયલ જગીશ રે—સાં (૬)

卐

(૬૪૭) (૨૭-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 (વીરે વખાણી રાણી ચેલણાણ—એ દેશી)

પાર્શ્વજિન પૂર્ણતા તાહરી જી, શુભ-ચિરતામાં સમાય
 પરમ-ઈશ્વર વિભુ જિનવરૂ જી, સહજ આનંદ વીચરાય—
 પાર્શ્વં (૧)

૧. આશ્રમમાં,

શુદ્ધ-શુદ્ધાતમે રાજતા જી, કર્મ—રહિત મહારાય
 પામી અશુભને વામતા જી, નિરીહપણે સુખદાય—પાર્શ્વ૦(૨)
 વિશ્વનાયક તુંહી સારહીજી, ત્યાગી ભોગી જિનરાજ
 ચઉ બંધને પ્રભુ છંડીને જી, થયો માહરો શિરતાજ
 —પાર્શ્વ૦ (૩)

ભવગિરિભંજન—પવી સમો જી, તારક બિરૂદ ધરાય
 અમરપતિ નિત્ય નમે તુજ પદે જી, ભાવ ધરી નિરમાય
 —પાર્શ્વ૦ (૪)

અમ સરીખા જે મોહે ગ્રહયા જી, તેહને તુંહી સહાય
 સૌભાગ્ય-લક્ષ્મીસૂરિ પદવરે જી, જેહ તુજને નિતુ ધ્યાય—
 પાર્શ્વ૦ (૫)

卐

(૬૪૮) (૨૭-૨૪) શ્રી મહાવીર સ્વામી—જિન સ્તવન
 (રાગ-ધન્યાશ્રી)

આંજ મહારા પ્રભુજી! સાહસું રે જુવો, સેવક કહીને બોલાવો
 આંજ મહારા પ્રભુજી! મહિર કરીને સેવક સાહસું નિહાળો
 કણ્ણાસાયર મહિર કરીને, અતિશય સુખ ભૂપાળો—આ૦ (૧)
 ભગતવછલ શરણુગતપંજર, ત્રિભુવનનાથ દયાળો
 મૈત્રીભાવ અનંતવહે અહનિશ, જીવસયલ પ્રતિપાળો, આ૦(૨)
 ત્રિભુવન-દીપક જીપક અરિગણુ, અવિઘટ જ્યોતિ-પ્રકાશી
 મહાગોપ નિર્યામક કહીયે, અનુભવ રસ સુવિલાસી—આ૦(૩)

૧. સંસાર રૂપ પર્વત તે ભાંગવા વળ સમાન

મહામાહણ મહાસારથી અવિતથ, અપનો ખિરૂદ સંભાળો
ખાદ્ય-અભ્યંતર અરિગણ જોરો, વ્યસન વિધન લાય ટાળો
—આજ્ઞ૦ (૪)

વાદી તમહર તરણિ^૧ સરિખા, અનેક ખિરૂદના ધારી
જીત્યા પ્રતિવાદી નિજ મતથી, સકલજ્ઞાયક યશકારી આ૦(૫)
યશકારક ચઉ વેદનાધારક, જીવાદિ સત્તા ન ધારે
તે તુજ મુખ-દિનકર નિરખણથી, મિથ્યા-તિમિર પરજાલે
—આજ્ઞ૦ (૬)

ઈલિકા-ભમરી યાચે જિનેસર, આપ સમાન તેં કીધા
ઈમ અનેક યશ ત્રિશલાનંદન, ત્રિભુવનમાં હે પ્રસિદ્ધા.
—આજ્ઞ૦ (૭)

મુજ મન ગિરિકંઠરમાં વસીઓ, વીર પરમ જિન સિંહ
હવે કુમત-માતંગનાર ગણથી, ત્રિવિધ યોગે મિટી ખીહ
—આજ્ઞ૦ (૮)

અતિમન રાગે શુભ ઉપયોગે, ગાતાં જિન જગદીશ
સૌભાગ્યસૂરિ શિષ્ય લક્ષ્મીસૂરિ લહે,
પ્રતિદિન સયલ જગીસ—આજ્ઞ૦ (૯)

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

શ્રી કીર્તિવિમલજી મ.

કૃત

સ્તવન—ચોવીશી

[૨૮]

(૬૪૯) [૨૮-૧] શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

મન-મોહન તું સાહિબો, માડદેવી માત મદહાર—લાલ રે
નાભિરાયા-કુલ ચંદ્રો, ભરતાદિક સુત સાર—લાલ રે
મન૦ (૧)

યુગલાધર્મ નિવારણો, તું મોટો મહારાજ—લાલ રે
જગત-દારિદ્ર્ય-ચૂરણો, સારો હવે મુજ કાજ—લાલ રે
મન૦ (૨)

ઋષભ લંછન સોહામણો, તું જગનો આધાર—લાલ રે
ભવ-ભય-ભીતા પ્રાણીને, શિવ-સુખનો દાતાર—લાલ રે
મન૦ (૩)

અનંત-ગુણ-મણિ-આગર, તું પ્રભુ દીન દયાળ—લાલ રે
સેવક જનની વિનતિ, જન્મ-મરણ દુઃખ ટાળ—લાલ રે
મન૦ (૪)

સુરતરૂ-ચિંતામણિ સમા, જે તુમ સેવે પાય—લાલ રે
ઋદ્ધિ અનંતિ તે લહે, વળી કીર્તિ અનંતી થાય—લાલ રે
મન૦ (૫)

卐

(૬૫૦) (૨૮-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન
અજિત જિણુંદ ? અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
તું સાહિબ સોહામણો, હું છું તારો દાસો રે—અજિત૦(૧)
જિતશત્રુ રાય કુલ-તિલો, વિજયા માત મલહારો રે
નયરી અયોધ્યા અવતર્યા, ગજ લંછન અતિ સારો રે
—અજિત૦ (૨)

જગજીવન જગનો ઘણી, તું છે જગ પ્રતિપાળો રે
નામ તુમહારું જે જપે, તે પામે સુખ વિશાળો રે
—અજિત૦ (૩)

સુર-તરૂ-મણિ-સુરલતા, વંછિત પૂરે એહો રે
તેહથી તુમ સેવા ભલી, શિવ-સુખ આપે જેહો રે
—અજિત૦ (૪)

જે ભવિ તુમહ સેવા કરે, તે લહે કોડિ કલ્યાણો રે
ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કીર્તિ ઘણી, તસ ઘરે શુભ-મંડાણો રે
—અજિત૦ (૫)

卐

(૬૫૧) (૨૮-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
સંભવજિન ! અવધારીએ, સેવકની અરદાસો રે
તું જિનજી સોહામણો, પુણ્યે પામ્યો ખાસો રે—સં૦(૧)

જિતારિ-કુલ ચંદ્રો, સેના માત મહારો રે
 મન-વંછિત પ્રભુ પૂરણો, અશ્વ-લંછન સુખકારો રે-સં૦(૨)
 આવત્થી નયરી ભલી, જિહો જનમ્યા શ્રી જિનરાયો રે
 ધાનના સંભવ નિપન્યા, તેણે સંભવ નામ ઠરાયો રે-સં૦(૩)
 દુરિતારી શાસનસુરી, યક્ષ ત્રિસુખ સેવે પાયો રે
 સંઘના વંછિત પૂરવે, વળી સંકટ દૂર પલાયો રે-સં૦(૪)
 નામે નવનિધિ સંપન્ને, ઘરે કમળા પૂરે વાસો રે
 ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કીર્તિ ઘણી, તુમ્હ ધ્યાને શિવ-સુખવાસો રે
 —સં૦(૫)

ક્ર

(૬૫૨) (૨૮-૪) શ્રી અભિનંદનસ્વામી-જિનસ્તવન
 શ્રી અભિનંદન જગનો તારૂ, મુજ મન લાગે વારૂ રે
 તુજ સેવામાં જો પ્રભુ રહીએ, તો મનવાંછિત લહીયે
 —શ્રી અભિ૦(૧)
 પ્લવગ-લંછન પાયે સોહે, ભવિ-જનનાં મન મોહે રે;
 જો પ્રભુ તુજ આપણા શિર વહીયે, તો નિર્મળ-સુખ લહીયે
 —શ્રી અભિ૦(૨)
 વિનીતા નયરી જળ પ્રભુ આયો, સંવર કુલ દીપાયો રે
 ધન્ય સિદ્ધાર્થ માતે જાયો, ઇંદ્ર-ઇંદ્રાણી લડાયો રે
 —શ્રી અભિ૦ (૩)
 નાયક યક્ષ તુમ્હ સેવા કરે, કાલી સૂરી દુઃખ વારે રે
 ધન્ય જિહો જો તુમ્હ શુભ ગાવે, ધન્ય મન જો તુમ્હ ધ્યાવે રે
 —શ્રી અભિ૦ (૪)

જે ભવિ તુમ ચરણામ્બુજ સેવે, કામધેનુ સો લેવે રે,
 ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કીર્તિ ઘણી, તુમ્હ ધ્યાને શિવ-સુખ પાવે રે
 —શ્રી અભિં (૫)

卐

(૬૫૩) (૨૮-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
 સુમતિ જિણેસર સેવીયે હો લાલ, સુમતિ-તણો દાતાર સાં
 બહુ-દિનનો ઉમાહલો^૧ હો લાલ, દરિસણુ આપો સાર
 —સાહેબજી-સુમતિં (૧)

મેઘરાય કુલ-ચંદલો હો લાલ, મંગલા માત મલ્હાર સાં
 ભવ-ભયથી હું ઊભગ્યો હો લાલ તું મુજ સરણું સાર^૨
 —સાહેબજી-સુમતિં (૨)

પાયે કૌચ સેવે સદા હો લાલ, તુંખરૂ સારે સેવ સાં
 મહાકાલી સુરિ સદા હો લાલ, વિઘ્ન ટાલે નિત્યમેવ સાં
 —સુમતિં (૩)

નયરી કોશલાએ^૩ અવતર્યો હો લાલ,
 તવ વરત્યોજય જયકાર—સાહેબજી
 ઘરે-ઘરે હરખ-વધામણાં હો લાલ, ધવલ-મંગલ દે નાર
 —સાહેબજી-સુમતિં (૪)

અનંત ગુણ છે તાહરા હો લાલ, કહેતાં નાવે પાર સાં
 દિન-દિન તુમ્હ સેવા થકી હો લાલ,
 ઋદ્ધિ કીર્તિ અનંતી સાર—સાહેબજી-સુમતિં (૫)

૧ ઉત્સુકતા, ૨ શ્રેષ્ઠ, ૩ અયોધ્યા,

(૬૫૪) (૨૮-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

શ્રી પદ્મપ્રભ જિનરાજ શોભે, વદન શારદ-ચંદ રે
લલિત ઊવ-ચકોર નિરખી, પામે પરમાનંદ રે

—શ્રી પદ્મપ્રભ૦(૧)

તુજ રૂપ-કાંતિ અતિ હી રાજે, મોહે સુર-નર—વૃંદ રે
તુજ ગુણ-કથા સવિ વ્યથા લાંબે, ધ્યાન સુરતરૂ કંદરે

—શ્રી પદ્મપ્રભ૦(૨)

પદ્મવરણી કાયા શોભે, પદ્મ સેવે પાયરે
પદ્મપ્રભ જિન સેવા કરતાં, અવિચલ^૧-પદ્મા થાય રે

—શ્રી પદ્મપ્રભ૦(૩)

ધન્ય સુસીમા માતા જાયો, ધરરાય કુલ-મંડળ^૨ રે
નયરી કૌશાંબી ધન્ય જિહાં, હુઓ જન્મ-કલ્યાણ રે

—શ્રી પદ્મપ્રભ૦(૪)

જન્મ પાવન આજ હૂઓ, જિનરાજ તાહરે ધ્યાન રે
હવે મહાકીર્તિ અનંત આપો,

થાપો સુખ પદ^૩નિર્વાણ રે શ્રી પદ્મપ્રભ૦(૫)

卐

(૬૫૫) (૨૮-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

શ્રી સુપાર્શ્વ જિન શુ-કરો-સાહેલડીયાં,

અતિ અનુપમ રંગ-ગુણ વેલડીયાં

૧ શાશ્વતલક્ષ્મીવાળો, ૨ શોભારૂપ, ૩ સ્થાન,

એહ રંગ હીણો નહિં-સાં ખીજો હીણો પતંગ^૧-ગુણ૦(૧)
 તું સાહિબ સોહામણો-સાં, ખીજો નાવે દાય^૨-ગુણ૦
 એહ રંગ સદા હોજો-સાં જ્યાં લગે શિવ પદ થાય-ગું(૨)
 ભવ અનંત ભમતાં થકાં-સાં પુણ્યે પામ્યો આજ-ગુણ૦
 તો મુજ મનવંછિત ફલ્યો સાં સિધ્યાં સઘળાં કાજ-ગું(૩)
 રાગ-રહિત પ્રભુ તું કહ્યો-સાં મુજને તુજ શું રાગ-ગુણ૦
 સરીખા વિણુ પ્રભુ ગોઠડી સાં કેમ ખની આવે લાગ^૩-ગું(૪)
 કૃપા નજરે સાહેબ તણી-સાં સેવકનાં દુઃખ જાય-ગુણ૦
 અનંત ઋદ્ધિ કીર્તિ^૪ ઘણી-સાં જગમાં જશ ખડું થાય-ગું(૫)

❧

(૬૫૬) (૨૮-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

ચંદ્ર પ્રભ જિન સાહિબા, તું છે ચતુર સુજાણુ-મહારાજ
 સેવક-જનની વિનતી, એ તું દિલમાં આણુ-મહારાજ-ચં૦(૧)
 કાલ અનાદિ હું ભમ્યો, કહેતાં નાવે પાર-મહારાજ
 એકેંદ્રિની જાતિમાં, અનંત, કાલ અવધાર-મહારાજ-ચં૦(૨)
 એમ વિકલેંદ્રિની જાતિમાં, વસીઓ કાલ અસંખ્ય-મહારાજ
 છેદન-ભેદન વેદના, સહી તે અસંખ્ય-મહારાજ-ચં૦(૩)
 પુણ્ય-ભોગ વલી પામીઓ, પંચેંદ્રિની જાતિ-મહારાજ
 તે માંહે અતિ-દોહિલી, માનવની લલી જાતિ-મહારાજ-ચં૦(૪)

૧. હળદર જેવો ૨. ઈંટ, ૩. મેળ,

હવે તુમ્હ સેવા પામીઓ, તો સર્વો મુજ કાજ-મહારાજ
ઋદ્ધિ-કીર્તિ અનંતી થાપીયે, આપો શિવનું રાજ
—મહારાજ-ચં૦(૫)

ક

(૬૫૭) (૨૮-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
સુવિધિ જિનેશ્વર ! સ્વામિજી, તમે ઋદ્ધિ અનંતી પામીજી,
—સાહેબ સાંભળો
જે ઋદ્ધિનો હું છું કામીજી,^૧ તે વિનતિ કરું શિરનામીજી
સાહેબ૦ સુવિધિ૦(૧)
ત્રણ-ગઢમાં બેઠા સોહેજી, ભવિ-જનના મન મોહેજી-સાહેબ,
શિર-ઉપર છત્ર બિરાજેજી, ત્રણે-લોકના સંશય ભાજેજી-
સાહેબ૦ સુવિધિ૦(૨)
વાજિંત્ર કોડાકોડી વાજેજી, સવિ પર્ષદા રહે કર જોડીજી-
સાહેબ૦
વાણી તિહાં અમીયર-સમાણીજી, સાંભળે સવિ ઇંદ્રાણીજી-
સાહેબ૦ સુવિધિ૦(૩)
બેહુ પાસે ચામર લહકેજી, પંચ-વર્ણી કુસુમ બહુ મહકેજી;
સાહેબ૦
ઇમ જે તુજ ઋદ્ધિના રસિયાજી,
તસ પાપ-બંધ સવિ ખસીઆજી સાહેબ૦ સુવિધિ (૪)

૧ ઇચ્છુક, ૨ અમૃતસમાન,

એમ વિનતી કરી પ્રભુ તુઠ્યાણ,

—શ્રીસુવિધિ જિનેશ્વર તુઠ્યાણ,—સાહેબ૦

ઋદ્ધિ-કીર્તિ અનંતી આપેણ, શિવ-પદવી મુજને થાયેણ—
સાહેબ૦ સુવિધિ૦ (૫)

卐

(૬૫૮) (૨૮-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
શીતળ જિનવર સાહિબ વિનવું, વિનતડી અવધાર
ભવ-મંડપમાં રે ફરી ફરી નાયતાં, કિમઈ ન આંચો પાર—
શીતળ૦(૧)

લાખ ચોરાશી રે ચોનિમાં વળી, લીધાં નવ-નવ વેષ
ભમંત ભમંતા રે પુણ્યે પામીઓ,
આર્થ માનવ વેષ—શીતળ૦(૨)

તિહાં પણ દુર્લભ જ્ઞાનાદિ સાંભળી, જેથી સીઝે રે કાજ
તે પામીને ધર્મ જે નવિ કરે,
તે માણસને રે લાજ—શીતળ૦(૩)

જ્ઞાન-દર્શન-ચારિત્ર લહું, જે એહ પામે રે સાર
તેહ ભવિકજન નિશ્ચય પામશે,
વહેલો ભવનો પાર—શીતળ૦(૪)

તુમ્હ સેવાથી રે સાહિબ ! પામીઓ, અવિચળ પદવીવાસ
ઋદ્ધિ-કીર્તિ રે અનંતી થાયે,
આપે શિવ-પુર વાસ—શીતળ૦(૫)

卐

(૬૫૯) (૨૮-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
 શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો, તું જગ-બાંધવ તાતો રે
 અલખ-નિરંજન તું જયો, તું છે જગમાં વિખ્યાતો રે શ્રી૦(૧)
 ધન્ય-ધન્ય નરભવ તેહનો ! જેણે તુજ દર્શન પાચો રે
 માતું ! ચિંતામણિ-સુરતરૂ, તસ ઘરે ચાલી-આયો રે, શ્રી૦(૨)
 ધન્ય તે ગામ-નગર-પુરી, જસ ઘરે તું પ્રભુ આયો રે
 ભગતિ ધરી પડિલાલીઓ, તેણે બહુ સુકૃત કમાયો રે, શ્રી૦(૩)
 જિહાં—જિહાં ઈમ પ્રભુ ગયો, તિહાં બહુ પાપ પલાયો રે
 તુજ મૂરતિ નિરખી લલી, જેણે તું દિલમાં ધાર્યો રે, શ્રી૦(૪)
 હવે મુજ પ્રભુ ! લહીજે, તુજ ચરણ નિવાસો રે
 ઋદ્ધિ-અનંતી આપીએ, કીર્તિ^૧ અનંતી આવાસો રે શ્રી૦(૫)

ક

(૬૬૦) (૨૮-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન
 વાસુપૂજ્ય જિન વંદીયે રે લાલ, વાસવ^૧ સારે સેવ,—
 મેરે ખ્યારે
 તું જિનજી સોહામણો રે લાલ,
 વાંછિત દે નિત્યમેવ—મેરે વાસું૦(૧)
 વસુપૂજ્ય કુલ-ચૂડામણિ રે લાલ, જયા માતનો નંદ, મેરે
 તું દાનેશ્વર—સેહરો રે લાલ,
 તુજ નામે નિત્ય આનંદ મેરે વાસુ૦ (૨)

૧ ઈંદ્ર, ૨ ઉપાધિ,

તુજ ધ્યાને સુખ-સંપદા રે લાલ, સેવે સુર-નર પાય મેરે
રોગ-સોગ-ઉપદ્રવ રે લાલ,

ફરે સર્વ બલાયરે—મેરેં વાસું (૩)

ચંપાનયરી અતિ ભલી રે લાલ,

જિહાં ઉપન્યા જિનરાય—મેરેં

ઓચ્છવ-રંગ વધામણા રે લાલ,

ઘરે ઘરે મંગલમાલ—મેરેં વાસું (૪)

આરમા જિનવર સાંભળો રે લાલ, સેવકની અરદાસ—મેરેં
ઋદ્ધિ—કીર્તિ અનંતી દીજીયે રે લાલ,

પુરો એ મુજ આસ—મેરેં વાસું (૫)

ક

(૬૬૧) ૨૮-૧૩ શ્રી વિમલનાથ—જિન સ્તવન

વિમલ જિનવર! વિમલ જિનવર! વિમલ તાહરું નામ રે
વિમલ જિનવર ધ્યાન ધરતાં, વિમલ લહીયે ઠામ રે—

વિમલ૦(૧)

વિમલ-જ્ઞાને તુમ્હ શોભે, વિમલ-મતિ વિસ્તાર રે
વિમલભૂતિ નિરખતાં પ્રભુ,

પામે ભવનો પાર રે—વિમલ૦(૨)

વિમલ-મહામતનો ઘણી તું, વિમલ પ્રભુ નિર્વાણ રે
વિમલ-લેશ્યા તુજ પાસે,

વિમલ-શુકલ ધ્યાન રે—વિમલ૦(૩)

વિમલ-તેજે તુમ્હ શોભે, વિમલ-દરશન તુજ રે.

વિમલ-સુરત તાહરી પ્રભુ,

વિમલ કરો હો મુજ રે—વિમલ૦(૪)

ગુણ અનંતા તાહરા પ્રભુ, કિમ કહું હું મતિમંદ રે

ઋદ્ધિ-કીર્તિ અનંતી છે જિહાં તે,

આપો શિવ-સુખકંદરે. વિમલ૦ (૫)

❧

(૬૬૨) (૨૮-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

શ્રી અનંતજિન સાહિબા રે,

તુમે છો દીન-દયાળ મનના માન્યા

ત્રણ જગત જોતાં થકા રે,

પામ્યો પ્રભુજી મયાલ-મનના માન્યા.

આવો ! આવો ! ઉત્તમ ગુણ-રાગી,

પ્રભુ-ગુણ ગાવા મતિ જાગી;

હું પામ્યો આનંદ પૂર-મનના માન્યા. (૧)

સિંહસેન-કુલ-દિનમણિ રે, સુયશા માતા ઉર હંસ—મન૦

અયોધ્યા નગરીનો રાજિયો રે, સયલ ગુણ-અવતંસ—

મનના૦ આવો૦(૨)

વરસીદાન દેઈ કરી રે, ટાલે દારિદ્ર-દુઃખ—મનના૦

ચારિત્ર લેઈ સહસ-ભૂપશું રે, દેતા જીવને સુખ

—મનના૦ આવો૦(૩)

કેવળજ્ઞાન પામી કરી રે, દે ભવિને ઉપદેશ—મનના૦

દાન શીયળ તપ ભાવના રે, કરો ભવિ શુભ લેશ—

મનના૦ આવો૦(૪)

ચૌદમે ગુણઠાણે ચઢી રે, ચૌદમા જિને શિવ લીધ—મનનાં
 નકરુ-કીર્તિ પદવી થાપીને રે, આપો અમૃતસિદ્ધ—
 મનનાં આવોં(પ)

卐

(૬૬૩) (૨૮ - ૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

ધર્મજિનેશ્વર પંદરમા, અવધારો અરદાસ-રંગીલે આતમા
 શરણાર્થી હું આવીઓ,

રાખો ચરણે દાસ—રંગીલેં ધર્મં (૧)

કોધ-પાવક ઉઠે થકે, બાળેપુણ્યનું ખેત—રંગીલેં

માન-મતંગજ જે ચઢયા,

તેહને કીધો હુઃખ સંકેત-રંગીલેં ધર્મં (૨)

માયા-સાપણ જે ડશી, તે ન ગણે મિત્ત-અમિત્ત—રંગીલેં

લોભ-પિશાચે જે ઘસ્યા,

તે નિશ-દિન ચાહે ચિત્ત-રંગીલેં ધર્મં (૩)

ક્ષમા માર્દવ આર્જવ ગુણે, સંતોષ સુલટ કરો હાથ-રંગીલેં

કોંઘાદિક ચાર નવિ રહે, સિંહુ-નાદે ગજ સાથ—રંગીલેં

ધર્મં (૪)

ધર્મી સેવે ધર્મનાથને, ન્યાયે સેવે જેમ ન્યાય—રંગીલેં

નકરુકીર્તિ અનંતી આપો,

જિમ અમૃત પદ મુજ થાય રંગીલેં ધર્મં (૫)

卐

(૬૬૪) (૨૮-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

જીરે ! મારે-શાંતિજિનેસર દેવ,

અરજ સુણો પ્રભુ માહરી—જીરેજી

જરે ! મારે-ભવમાં ભમતાં સાર,
સેવા પામી તાહરી—જરેજી (૧)

જરે ! મારે-માનું સાર હું તેહ,
હરિ-હર દીકાં લોયણે—જરેજી

જરે ! મારે-દીલે લાગ્યો રંગ,
તુમ્હ ઉપર એક મને—જરેજી. (૨)

જરે ! મારે-જિમ પંથિ-મન ધામ,
સીતાનું મન રામશું—જરેજી

જરે ! મારે-વિષયીને મન કામ,
લોભીનું ચિત્ત રામશું—જરેજી (૩)

જરે ! મારે-એવો પ્રભુશું રંગ,
તે તો તુમ્હ કૃપા થકી—જરેજી

જરે ! મારે-નિરવેદ અત્યંત,
નિત્યે જ્ઞાન-દિશા થકી—જરેજી (૪)

જરે ! મારે-શાંતિ કરો શાંતિનાથ,
શાંતિ તણો અરથી સહી—જરેજી

જરે ! મારે-ઋદ્ધિ-કીર્તિ તુમ પાસ,
અમૃત પદ આપો વહી—જરેજી (૫)

卐

(૬૬૫) (૨૮-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન
કુંથુ જિનેસર દેવ, સેવા પ્રભુ તુમ્હતણી રે—સેવા૦
કીજે આતમ એક-મના થઈ તે ઘણી રે—મના૦

- ચિંતામણિ કામધેનુ-પ્રભુ નિત્યે ખરી રે,—પ્રભુ૦
 કદપવૃક્ષ કામકુંલ-સમાણી ચિત્ત ધરી રે.—સમાણી૦ (૧)
- તેહથી અધિકી સેવ, સ્વામીની જાણીએ રે,—સ્વામી૦
 તેહમાં નહિ સંદેહ કે, મનમાં આણીએ રે;—મન૦
 તુમ્હે સેવાથી રાજ ઋદ્ધિ સંપદ સવિ રે,—ઋદ્ધિ૦
 વળી સુરા-સુર-ઈંદ્રાદિક પદવી હવી રે.—ઈંદ્રા૦ (૨)
- તીર્થંકર-પદવી લહે, સેવાથી જના રે,—સેવાથી૦
 જિમ શ્રેણિક નરનાથ, પામ્યો પ્રભુ મામના રે—પામ્યો૦
 રાવણુ નામ નરેન્દ્ર અઠ્ઠાપદ આવીયો રે,—અઠ્ઠા૦
 તે પામ્યો જિન પદવી, નાટક ભાવીયો રે—નાટક૦ (૩)
- જિહાં નહિ રોગને શોક, જન્મ મરણ નહિ રે—જન્મ૦
 અનંત જ્ઞાન દર્શન, સુખ વીર્ય તે સહી રે—સુખ૦
 સિદ્ધપુરી એને નામે-લોકાંતે અતિ ભલી રે,—લોકાંતે૦
 પ્રભુ ચરણ-સેવાથી આતમ પામીશ તે ભલી રે—પામીશ૦ (૪)
- સૂર રાજ જસ તાત-શ્રીમાતા જાણીએ રે,—શ્રીમાતા૦
 દેહ કંથનમય પાંત્રીશ, ધનુષ વખાણીએ રે,—ધનુ૦
 છાગ લાંછન સુખકારક, ગજપુરે રાજિયો રે,—ગજ૦
 ઋદ્ધિ-કીર્તિ સુખ આપશે, સેવક દુઃખ ભાજિયો રે.
 —સેવક૦ (૫)

卐

(૬૬૬) (૨૮-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન

ગજપુર-નરેન્દ્ર રે, સેવે સવિ-ઈંદ્રા રે,
 સુખ સોહે પુનમ ચંદ્રા, ભવિ-મન મોહતો રે (૧)

રાય સુદર્શન તાત રે, દેવી રાણી માત રે,
તસ કુલે તે તાત, જ્યો તું દિનમણિ રે (૨)

સુવર્ણ નિસી કાય રે, નહિ મમતા માય રે
તુમ્હ ગુણ સવિ ગાય, દેવી થોકે મળે રે (૩)

હું તો પ્રભુ પાઉં રે, ગુણ તોરા ગાઉં રે
સુખ તો થાયે જો મુજ મન વસે રે (૪)

અરનાથ જિનંદા રે, જ્યો સુરતર કંદા રે
ઋદ્ધિ-કીર્તિ આપશે, સેવકને સહી રે (૫)

ક્ર

(૬૬૭) (૨૮-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

મલ્લિનાથ મુજ ચિત્ત વસે, જિમ કુસુમમાં વાસ-લલના
ઉત્તમ નર જિહાં કિણુ વસે, તિહાં થાયે સહી ઉલ્લાસ
લલના—મલ્લિ૦ (૧)

સૂર્ય વિના જેમ દિન નહિ, પુણ્ય વિના નહિ શર્મ-લલના
પુત્ર વિના સંતતિ નહિ, મન-શુદ્ધિ વિના નહિ ધર્મ
-લલના—મલ્લિ૦ (૨)

શુદ્ધ વિદ્યા ગણુવે નહિ, ધન વિના નહિ માન-લલના
દાન વિના જિમ યશ નહિ, કંઠ વિના નહિ ગાન
-લલના—મલ્લિ૦ (૩)

સાહસ વિના સિદ્ધિ નહિ, લોજન વિના નહિ દેહ-લલના
વૃષ્ટિ વિના સુલિક્ષ નહિ, રાગ વિના નહિ દ્રેષ
-લલના—મલ્લિ૦ (૪)

તેમ પ્રભુને સેવ્યા વિના મોક્ષ ન પામે કોય-લલના
મેં તો તુમ આણા વહી, જિમ ઋદ્ધિ-કીર્તિ હોય
-લલના-મલ્લિલ ૦ (૫)

卐

(૬૬૮)(૨૮-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન
મુનિ-સુવ્રત જિન વીસમા, એ તો વીસ વસા છે શુદ્ધ-જિનવર
એ પ્રભુ નિજ ચિત્ત ધરે,

તે થાયે ત્રિભુવન બુદ્ધ-જિન ૦ મુનિ ૦ (૧)
સુમિત્રા નૃપ કુલ શોભતા, પદ્મા રાણી ઉર હંસ-જિનવર
રાજગૃહી નગરીનો રાજ્યો,

ગુણ ગાજ્યો ગુણ-અવતંસ-જિન ૦ મુનિ ૦ (૨)
કૂર્મ લંછન પાયે ભલું, લક્ષણ શોભિત અંગ-જિનવર
ઉત્તમ સહસ રાજનસું,

ચારિત્ર લે મન રંગ-જિન ૦ મુનિ ૦ (૩)
ત્રીશ સહસ સાધુ ભલા, મહાસતી સંખ્યા બાણ-જિનવર
પચાસ સહસ ગુણે-ભરી,

તસ ધ્યાન હૃદયમાં આણુ-જિન ૦ મુનિ ૦ (૪)
શ્યામ વરણ ઉજળું કરે, જિહાં રહે પ્રભુ ગુણ બાણ-જિનવર
સમેતશિખર મુગતે ગયા,

ઋદ્ધિ-કીર્તિ અમૃત વાણુ-જિન ૦ મુનિ ૦ (૫)

卐

(૬૬૯)(૨૮-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
વપ્રાનંદન એક નાથ, મસ્તક યહ કરોરી
કરે યોગ ને ક્ષેમ, તેહ જ નાથ ખરોરી (૧)

જ્ઞાન-દર્શન-ચરિત્ર, પામ્યો નહિ કહિયેરી
દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર, આપળે યોગ હોયેરી (૨)

પામી વસ્તુ જે સાર, અનુભવ કેરે ગુણેરી
તે રાખે લલી ભાત, જાણો ક્ષેમ મનેરી (૩)

સાચો તેહ જ નાથ, આપ સમો જે કરોરી
જે ન કરે આપ સમાન, તે મત કુણુ ધરેરી (૪)

નમિનાથને નામે, રાચો માચો લવિરી
ઋદ્ધિ ને કીર્તિ સાર, અમૃતપદ હવીરી (૫)

卐

(૬૭૦) (૨૮-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન

નેમિ જિનેસર વાહો રે, રાજુલ કહે ઈમ વાણુ રે-મન વસીયા
એહજ મેં નિશ્ચય કીયો રે, સુખદાયકગુણખાણુ રે
-શિવરસીયા (૧)

કૃપાવંત શિરોમણિ રે, મેં સુણ્યો ભગવંત રે-મન
હરિણુ-શશાદિક જીવને રે, જીવિત આખ્યુ સંત રે-શિવ (૨)

સુજ કૃપા તે નવિ કરી રે, જાણું સહિ વીતરાગ રે-મન
યાચક દુખીયા-દીનને રે, દીધું ધન મહાભાગ્ય રે-શિવ (૩)

માગું હું પ્રભુ એટલું રે, હાથ ઉપર ઘો હાથ રે-મન
તે આપી તુમ નવિ શકો રે, આપો ચારિત્ર હાથ રે-શિવ (૪)

ચારિત્ર એથ આપી કરી રે, રાજુલ નિજ સમ કીધ રે-મન
ઋદ્ધિ કીર્તિ પામી કરી રે, અમૃત પદવી લીધ રે-શિવ (૫)

卐

(૬૭૧) (૨૮-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
વામાનંદન પાસ જિણુંદ,
પામ્યો પૂરવ પુણ્યે આણુંદ-પ્રભુ એ લલો.
પામી નરભવ જે જપે પાસ,
પહોંચે સઘળી તેહની આશ-પ્રભુ૦ (૧)
રોગ શોગ ન હોય મારિ^૧ હરિર,
નવિ આવે પાસે કુનારી-પ્રભુ૦
પાસ પ્રભુનો જે કરે જપ,
ના આવે પાસે અરિ-કરિ-સાપ-પ્રભુ૦ (૨)
આધિ-આધિ ન થાય દુકાલ,
જે પાસ જપ કરે ત્રિકાલ-પ્રભુ૦
શાકણ-ડાકણ ભૂત-પ્રેત,
જાયે નાહા હુટ-સકેત-પ્રભુ૦ (૩)
કામકુંભને જે સુર નર,
વશ થાય પાસ ધ્યાને તત્કાલ-પ્રભુ૦
વિદ્યાદેવી વશ પાસને નામ,
રાયરાણી સવિ કરે પ્રણામ-પ્રભુ૦ (૪)
ત્રેવીશમો શ્રી પાર્શ્વનાથ,
સાચો લલો મેં મુક્તિનો સાથ-પ્રભુ૦
ઋદ્ધિને કીર્તિ^૨ પ્રભુથી થાય,
અમૃતપદનો એહ ઉપાય-પ્રભુ૦ (૫)

૧. મરકી ૨. સિંહ.

(૬૭૨) (૨૮-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન

વીર જિજ્ઞેસર વંદીએ, જેણે કીધો તપ ઉદારો રે
એક છ-માસી પૂરો કર્યો,

ખીજે પાંચે દાડે ઉણો કરો રે વીર૦ (૧)

નવ ચો-માસી આદરી, વળી ત્રણ-માસી બે વારો રે
બે-માસી તપ છ કર્યા,

અઢી-માસી બે તસ સારો રે વીર૦ (૨)

બાર બે-માસખમણુ કર્યા, વળી દોઢ-માસી બે વારો રે
બહોતેર માસખમણુ કર્યા,

અઠમ બાર વિચારો રે વીર૦ (૩)

બસે' ને એગુણુત્રીશ છઠ્ઠ કર્યા ઘણું સારો રે
લદ્ર ને મહાલદ્રાદિક,

પ્રતિમા ત્રણ પ્રધાનો રે વીર૦ (૪)

બાર વરસ છદ્ધસ્થપણે, ઉપરે સાડા છ માસો રે
ત્રણસે ને ઉગણુપચાસ પારણાં,

બાકી ઉપવાસો રે વીર૦ (૫)

વૈશાખ સુદી દશમી દીને, પાખ્યા કેવળજ્ઞાનો રે
લવિક જીવ પ્રતિબુઝ્યા,

જેણે લીધા મુગતિના રાજો રે વીર૦ (૬)

વીર તણા ગુણુ ગાવતાં, ઘરે હુઈ મંગલ માલો રે
ઋદ્ધિ કીર્તિ તે નિત લહે,

જસ નામ જખ્યાં જે સારો રે વીર૦ (૭)

શ્રી વર્ધ્ધમાનસ્વામિને નમઃ

શ્રી દાન વિમલજી

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૨૯]

(૬૭૩) (૨૯-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

પ્રથમ જિજ્ઞંસ મયા કરી, અવધારે અરદાસો રે
આપે પ્રસન્ન થઈ સદા,

પૂરો વંછિત આશો રે-પ્રથમ૦ (૧)

વિમલ કમલ મધુકર સહી. પ્રાણજીવન પર મોહો રે
તિમ તું મુજ જીવન-જડી,

પ્રાણ તણી પરે સોહો રે-પ્રથમ૦ (૨)

આપ રૂપાં પણ સાહિબા, સેવકને સુખદાતા રે
લહેલો કમોજ કર્યા થકી,

દિયો આપ સરીખી શાતા રે-પ્રથમ૦ (૩)

૧ દ્વિયા-વીતરાગ

તુમ્હ સંગતે મહિમા ધરે, નિર્ગુણ ગુણવાંત થાવે રે
મલયાગિરી રૂખડાં,

ચંદન ઉપમા પાવે રે-પ્રથમ૦ (૪)

ભાગ્યદશા મહારી ફળી, જે દરિશણ દીઠો તાહરો રે
વિમલ નવે નિધિ આજથી,

દાન દોલત નિત્ય માહરે રે-પ્રથમ૦ (૫)

ક્ર

(૬૭૪) (૨૯-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

અજિત જિનેસર સાહિબાજી, વિજયા નંદન સ્વામી
બલિહારી તુમ્હ નામથીજી, મા તજી તાડી આમ.

જયંકર ! સાંભળ માહરી વાત,

સાર કરો મુજ તાત.-જયંકર૦ (૧)

નિજ જીવિત પરિપાલવાજી, વરતે જગતે અનેક

પરજીવિત પરિપાલવાજી, દીઠો તું જગે એક-જયંકર૦(૨)

નાથ થઈ અનાથનીજી, જે નવિ બાણે પીડ

વચને દાખવતાં છતાંજી, તો શું ભાંજે ભીડ-જયંકર૦(૩)

કહેતાં લાગે કારમોજી, જીવન તું છે ઈશ

મન મારે નિશ્ચય કીયોજી, સાહિબ વિસવાવિસ.-જયંકર૦(૪)

દાન દીયો દોલત મને જી, વાંછિતની બક્ષીશ

વિમલ વધારો આપણોજી, જશ વાંજે જગદીશ-જયંકર૦(૫)

(૬૭૫) (૨૯-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન

સંભવ-જિનવર સ્વામીજી, ઓળગડી અવધાર-પ્રભુજી
મહેર નજરશું નિરખીએ,

તો હુએ ચિત્ત કરાર-પ્રભુજી. સંભવ૦ (૧)

દોલતીયા દીદારની, ચાકરની ચિત્ત કોડી-પ્રભુજી
ચિત્ત વિમાસી દીજતી,

લાગે કો નહીં ખોડ-પ્રભુજી સંભવ૦ (૨)

ભગવંત આગલ ભગતીથી, બાલક બોલે બોલ-પ્રભુજી
પ્રતિપાલક બાલક તણા,

તેહનો બોલ અમોલ-પ્રભુજી સંભવ૦ (૩)

શુકલ પખીનો ચંદ્રમા, નિતનિત નવલે તેજ-પ્રભુજી
નિરખી હરખ ધરી ઉગતે,

સાગરને વળી હેજ-પ્રભુજી સંભવ૦ (૪)

સેવકને નિજ વાતનો, દાન દીયો સુખ શાત-પ્રભુજી
ઓલગ સ્થિર ચિત્ત રાખ્યો,

વિમલ મને એહ વાત-પ્રભુજી સંભવ૦ (૫)

卐

(૭૭૬) (૨૯-૪) શ્રી અભિનંદનસ્વામી-જિન સ્તવન

અભિનંદન જિન દેવ, સેવા મેં જો લહી

સીધ્યાં તો સવિ કાજ, રાજદર્શન સહી. (૧)

કરું વિનતિ કર જોડી, કોડી મન તાહરો,

ગુન્હો કરો હવે માફ બાપજી માહરો. (૨)

જે સેવક એક ચિત્ત, નિત્ય સેવા ધરે,
ધરી મનમાંહિ સ્વામી, નામે શાતા કરે. (૩)

શ્વાસોશ્વાસે છેક, ટેક છે માહરી,
અવર ન નામું શીશ, આણુ શીરે તાહરી (૪)

ગિર્યા પુરુષ દયાળ, મયા કરો મારા પરે
વિમલ કમલ રવિ તેજ, હેજ દાને કરી. (૫)

ક

(૬૭૭) (૨૯-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન

સુમતિ જિનેશ્વર મૂરત સુંદર, સુમતિ પસાયે દીઠી રે
અણીયાળી આંખલડી જિનની,

મનમાં લાગી મીઠી રે. સુમતિ૦ (૧)

આશ વિલૂધાં બોધાં માણસ, તારકની પરે તારે રે
આંખ તણે લટકે મુખ મટકે,

નિરખે સેવક બ્યારે રે. સુમતિ૦ (૨)

આસક^૧ એક દીદાર^૨ કરારી,^૩ પ્રસન્ન હોવે મોટા રે
અલવી અવરની સેવા કરતાં,

શું આપે ચિત્ત ખોટા રે. સુમતિ૦ (૩)

જો પણ મનમાં સેવક સઘળાં, ગણુતી માંહે ગણુશે રે
મન મારે તોહી આશા પૂરણ,

વાતો, આહિંજ બનશે રે. સુમતિ૦ (૪)

લકિતતણે વશ વિસવાવીસે, સેવા કરવા એહની રે
વિમલ મને દાન વંછિત દેશે,

નહિ પરવા તો કેહની રે. સુમતિ૦ (૫)

૧ ઉત્કટ ઇચ્છા, ૨ ચહેરો જોવાની, ૩ અત્યંત ઉગ્ર

(૬૭૮) (૨૯-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ-જિન સ્તવન

પદ્મપ્રભ શુ' મન લય લીનો, પદ્મ સમી જસ કાય જી
પદ્મ લાંછન પદ્માસન પૂરે, બેઠા શ્રી જિનરાય-જી. (૧)
ચંચલ મન છે તો પણ દર્શન, દીઠે થાયે કરાર^૧ જી.
મહેર નજરથી નિરખો સાહિબ,

તો બેર પંખિથી નિરધાર-જી. (૨)

મીઠી મૂરતિ સુરતિ તાહરી, પૂરિત અમૃત ધાર જી
અવર નજરમાં નાવે એવી, બે રૂપ હોવે અપાર-જી. (૩)
આદર કરીને આશ ધરીબે, સમરથની સુવાર જી
લાગ્ય ફલે આપ વખતે સારું, એહ જવાબ ખરા-જી. (૪)
રાંક તણી રગ એહ જ પુરણ, તુંહિ શ્રી જિનરાજ જી
વંછિત દાન દયાકર વિમલ પદ આતમનું કાજ-જી (૫)

ક્ર

(૬૭૯)(૨૯-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

શ્રી સુપાસજી સાહિબા ! જિનરાજ રે વાલા;
મેં દર્શન દીઠા આજ કે-એ દિન તાજ રે
મન મારે રે આશા ફલી-જિન૦,

સીધ્યાં સઘળાં કાજ કે (૧)

ઉમાહબહુ દિનનો હતો-જિન૦, દેખીશું નિજ સ્વામી કે
હુઃખ દોહગ દૂરે ગયા-જિન૦, બલિહારી તુજ નામ કે (૨)

૧ શાંતિ થાય ૨. બે બાજુથી

ક્ષણુ વિરહો મત થાઓ-જિન૦, એ નયણુ તણુ મેલાપ કે
 પ્રીછવવા કહેવો કિર્યો-જિન૦, સહી જાણેસો આપ કે (૩)
 તારી રે વાત જમવારની-જિન૦, મીઠી દ્રાક્ષા સમાન કે
 ખીજી મન લાવે નહિ-જિન૦, મોજ લલી મહિરાણુ કે (૪)
 મન લાગ્યું જિનશું ખરું-જિન૦, અવર ન આવે માન કે
 વિમલ સમુદ્ર ચાતક તણી-જિન૦, ધ્યાવે જલધર દાન કે (૫)

ક્ર

(૬૮૦) (૨૯-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન

ચંદ્રપ્રભ જિન ચંદ્ર તણી પેરે, શીતલ જેહની કાંતિ
 મૂર્તિ ન વળી નિરખી મિથ્યાતણી, લાજી ભવની જાંતિ (૧)
 કર જેડીને કરું હું વિનતિ, મન તે કરે વારંવાર
 તું હુઃખ-ટાલક પાલક જગે સુણ્યા, સરણાગત આધાર (૨)
 વિષયાતુરથી ગહિલો જિમ ભમ્યો, ગમ્યો કાલ અનંત
 સંત દશામાં પામી તાહરું, મુખ દેખી ગુણવંત (૩)
 ક્ષણુ એક દિલથી તું નવિ ઉતરે, જીવન તું જગદીશ
 દીઠે મીઠી આંખ જ ઉઘડે, સાહિબ વિસવાવીશ (૪)
 લાલચ એક છે મારે મન ખરી, દાખશે સુખનો ઠામ
 દેશે દાનવિમલ મયા કરી, પહાંચશે સઘળી હામ (૫)

ક્ર

(૬૮૧) (૨૯-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન

સુવિધિ જિનેશ્વર સાહિબા, વિનતડી હે મારી અવધાર કે
 સાર કરો હવે માહરી, ચિત્ત ચોખે હે નિજ નયણુ નિહાલ કે
 —સુવિધિ૦ (૧)

સહુ સ્વારથીઓ જગ અછે, વિણુ સ્વારથ હે દુઃખનો કોણુ બાણુ કે
તું વિણુ બીજો કો નહીં, પરમારથ હે પદનો અહિંકારુ કે
—સુવિધિ૦ (૨)

તું ગાજે શીર ગાજતે, આશ પરની હે કરવી શું કામ કે
છાંચડી ખાવલ કો લીએ, સુખદાયક હે છાંહ સુરતરુ પામી કે
—સુવિધિ૦ (૩)

મીઠી જૂઠી વાતની, સંકલના હે નવિ બાણુ બાલ કે
બોલ અમોલ કરે પિતા, જગમાંહી હે તું લીલ ભૂપાલ કે
—સુવિધિ૦ (૪)

વાનો વિમલ વધારસ્યો, સેવકને હે તું વાંછયું દેઈ દાન કે
ભક્તિવશે કહે બાલ હે, ભક્તિવચ્છલ હે બિરુદ સુણ્યો કાન કે
—સુવિધિ૦ (૫)

卐

(૬૮૨) (૨૯-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન

શીતળ જિનવર સ્વામીજી, હું તો બહિં તુજ બલિહારી રે
ગર્ભ થકી નિજ તાતની, તેં તો વેદના તાપ નિવારી રે (૧)
મીઠી વાણી તાહરી બાણુ, શાંત સુધારસ ધારા રે
પર મત મીઠા બોલના, એ આગલે શા તસ ચારા રે (૨)
પેખી વદન નયણાં ઠરે, જેમ દર્શન ચંદ ચકોરા રે
કહે તો કહીને દાખવું, ઈણુ જીલે સાહિબ મારા રે (૩)
બાણુ આગળ કહેવો કિસ્યો, નહીં જસ વાત અબાણી રે
લોકાલોક વિચારણા, ધારક કેવળ નાણી રે (૪)

અજ્ઞાની જ્ઞાની તણો, લેખવે મનમાં આજો રે
દાન દયા કરી આપો, વિમલ મને સુખ જાઓ રે (૫)

❧

(૬૮૩) (૨૯-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન

શ્રી શ્રેયાંસજી જિનવર સાંભળોજી, એક મોટી અરદાસ
ધણુ ભવે જગમાં કેા દીઠો નહિ રે,

તુમ સમ લીલ વિલાસ-શ્રી૦ (૧)

તું નિરાળી રાગ ધરે નહિં જી, મુજ મન રાગ અલંગ
સંગ મળે જો જોહુનો એકઠોજી, તો મન ઉપજે રંગ-શ્રી૦ (૨)

સંદેશો પણ પરક^૧ સુણાવવાજી, ન મલે વચ્ચે દલાલ
અંતરજમી જઈ અલગા રહ્યાજી, મિલવાનો જંજાલ-શ્રી૦(૩)

કાલાવાલા નિત્ય પ્રભુ આગલે જી, કરતાં બાણશો આપ
જો પોતાના કરીને થાપશોજી, મટશે સર્વ સંતાપ-શ્રી૦ (૪)

વિમલ મને વરસીદાન દીજતાંજી, પાંતી ન પડે ભાગ
તુજ દોલતથી હવે તે પામશું જી, મીઠી સુખની ભગ-શ્રી૦(૫)

❧

(૬૮૪) (૨૯-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

વાસુપૂજ્ય સ્વામીજીને, કરું રે પ્રણામ

મૂરતિ સુરતિ નિરખી હરખ્યો, માહરો આતમરામ—

મારા સુખના હો ઠામ !,

મીઠી આંખે દેખત મોરી ભાવડ ગઈ૦ (૧)

૧ પાછો, ૨ સંભળાવવા.

અચરજ તારી વાર્તામાં, થયો રે કરાર
મૂઠ પખે વિસારી મૂકી, નવિ કીધો નિરધાર—મારાં (૨)
અવગુણ મુજમાં છે ઘણા, પણ સાહેબ ન આણો મન
લોક કલંકી થાપીઓ, પણ શશહર રાખ્યો તન—મારાં (૩)
લમતાં લમતાં જોઈઓ મેં, તુમ્હ સરીખો દેવ
દીઠો નહિ તેણે કારણે મેં, નિશ્ચે કરવી સેવ—મારાં (૪)
દાનવિમળ પદ તેં દીધો, મહેર કરી મહારાજ
એટલો દિન લેખે થયોને, સફળ થયો લવ આજ—મારાં (૫)

卐

(૬૮૫) (૨૯-૧૩) શ્રી વિમલનાથ—જિન સ્તવન

વિમલનાથ લગવંતણ, ઓલગડી અવધાર

સુખકર સાહિબા

મીઠી નજરે પાવન થઈ, દેખી તુમ્હ દીદાર—સુખકરં (૧)
વિમલ કમલ દલ પાંખડી, આંખડી અતીહિ રસાલ—સુખકરં
શત્રુ—મિત્ર સરખા ગણે, રાગને દ્વેષ ન લગાર—સુખકરં (૨)
નાસા અતીહિ મનોહર, જાણે તિલકનું કૂલ—સુખકરં
લાલ તિલક દીપે લલો, મોક્ષ લણી અનુકૂલ—સુખકરં (૩)
કાને કુંડલ ઝળહળે, સૂરજ ચંદ્ર સમાન—સુખકરં
દંતપંક્તિ દાડમ કલી, અધરખિંખ ઉપમાન—સુખકરં (૪)
એ મુખ દીઠા દુઃખ વિસર્ગી, નીસર્ગી પાપ અસમાન—સુખકરં
વિમલ થયો મુજ આતમા, એહિ જ વંછિત દાન—સુખં (૫)

卐

(૬૮૬) (૨૯-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

અનંત જિનવર માહરાજી, આતમારામ અનંત
સંત-દશામાં નિરખતાંજી, લાજે લાવડ તંતજી હો-અં (૧)
મોહ ગહિલાં માનવીજી, ઠીક નહિં એક ઠામ
પરમારથ જાણ્યા વિનાજી, કોઈ સીઝે નહિ કામજી હો-અં (૨)
રીઝવવું છે દોહિલુંજી, ખાલકને ખલવંત
મોતીહાર પરોવતાંજી, ગુણ આપે ગુણવંતજી હો-અં (૩)
નેહ ઘણો મલવા તણોજી, તે કહી ન શકું આપ
ભાગ્યદશા તેહવી ફલેજી, તો મલી શકે બાપજી હો-અં (૪)
પુણ્ય પસાયતે પામીયોજી, વિમલ ગુણાકર ગાન
મોઠી મીટ મોંટા તણીજી, એહિજ વાંછિત દાનજી હો
—અનંતં (૫)

ક

(૬૮૭) (૨૯-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ-જિન સ્તવન

ધર્મ જિનેસર ! તાહરો, મીઠી નજરે દીદાર-હે રાય
જોઈ જાણ્યા લલા દિન આપણા,
રડવડ તે રલીયાતની બાંહ્ય ગ્રહીમેં સાહરે—જોઈં (૧)
સુખીયા હોવે સાહિબા, ગરજુ આકર દેખે હે—રાય
દિલભરી પૂછેને વાર્તા,
પણ ન ટાલે સાહિબ રેખે હે—રાય જોઈં (૨)
ઈંદ્ર જેવા જસ આગલે, દરબાર રહે દાસ હે—રાય
મુજ સરીખાની ઓલગે, દેવે કોણુ શાબાસ હે—રાય જોઈં (૩)

તુજ સુખ ઉપદેશ લેશથી, પામી જે સુખ શાત હે—રાય૦
 ગજસુખથી કણુ પામીને, કીડી પોષે જાત હે—રાય જોઈ૦ (૪)
 કહેવો તો છે મો વસુ, સાંભળવો તુમ્હે હાથ હે—રાય
 વિમલ ચિત્ત ધરી રાખશે,

તો દાનચંદ્ર સનાથ હે—રાય જોઈ૦ (૪)

卐

(૬૮૮) (૨૯-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન

શાંતિ જિનેસર તાહરી, મૂરતિ અતિ મીઠી
 જગ પારખી જોતાં થકાં, એહવી નવિ દીઠી—શાંતિ૦ (૧)
 સહજ સહુણા શાંતિજી, વિનતડી અવધારો
 બાંદ્ય ગ્રહીને બાપજી, ભવ દુક્કર તારો—શાંતિ૦ (૨)
 આઠ પહોર અંદેસડી, ધ્યાન તાહરું મનમાં
 કણુ એક દિલથી ન વિસરે,

જીવ જ્યાં લગી તનમાં—શાંતિ૦ (૩)

શું સાહેબ સેવક મુખે, કહાવે કહે તું
 પલ એકમાં કહી નવિ શકું, વીતક દુઃખ જે તું—શાંતિ૦ (૪)
 તારી જાણુ પણા તણી, વાત લલી અસમાન
 જાણું છું વિમલે દીલ ભરી, દેશે વાંછિત દાન-શાંતિ૦ (૫)

卐

(૬૮૯) (૨૯-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

કુંથુ જિનેશ્વર વિનતિ-મુજ મનનીજી
 વિનતી કરું વારંવાર-સુણો ભવભવનીજી. (૧)

ઘણા પુણ્યે તુમ્હ પામીયો—સુખદાતાજી

સુખ પંકજ દીદાર—થઈ મન શાતાજી. (૨)

મેં નિશ્ચય સેતી તું ધર્યો—ચિત્ત હરખેજી

નાણું લઈ જેમ કોઈ ખરો—નિજ પરખેજી. (૩)

કંચન કસોટી ચાટતાં—ખરૂં ખોટું જી

તિમ તુંહી જ મુજ સ્વામી—માહત્મ્ય મોટુંજી. (૪)

પ્રેમ ધરીને નિરખીયો—સુખ સ્વામીજી

મીઠી મહેર કરીરે, નવનિધ પામીજી. (૫)

卐

(૬૯૦) (૨૯-૧૮) શ્રી અરનાથ—જિન સ્તવન

અરજ સુણો અરનાથજી, હાથ ધર્યો મેં તારો રે
સાથ કર્યો શ્રી નાથનો,

અરથ સર્યો સહી મારો રે—અરજ૦ (૧)

તું સાહિબ સ્વપ્નાંતરે, અલગો નહિ દિલમાંહી રે
દીલભરી દીલ હુવે સદા, લોકરીતિ જ આંહી રે—અરજ૦ (૨)

આપ રૂપે પાર પામતે, તો શું સાહિબ આડ રે
માંગ્યા ધૃતતું ચૂરમું, જમવાનાં શા લાડ રે—અરજ૦ (૩)

આપે આપ વિચારતા, જે પોતામાં હોવે રે
ન ગણે રાજ ન રાંકને, લોક ન કોઈ વગોવે રે—અરજ૦ (૪)

માંગુ સાહિબ ઉચરે, મીઠી વાતો દાખો રે

જ્ઞાનવિમલ પદ યુગ તણી, સેવામાંહે રાખો રે—અરજ૦ (૫)

卐

(૬૯૧) (૨૯-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

શ્રી મલ્લિ જિનેશ્વર સાંભળો, કરું વિનતી મૂકી આમળો
વાત મીઠી તુજ મુજ હૃદય મલી,

જાણે દુધમાંહે સાકર લળી (૧)

ભાવે મન મારે તુજ સેવા, વિંધ્યાચલ હાથી જિમ રેવા
મન માડું રે તુજ પદ કમલ રમે,

ભમરો જિમ કમલે કમલ ભમે (૨)

જીવ ખાંધ્યો તુજશું સહી સાંટે, જિમ દીપક તેલ મિલ્યા વાટે
તુજ રંગ લાગ્યો વિઘટે નહિ,

જિમ ચોલ રંગે કીટકી લહી (૩)

છએ મિત્ર પૂર્વના પ્રતિજોધી, પહોંચાડ્યા સ્વર્ગપુરી સુધી
તુજ ગિરદપણું સહી તો રહેશે,

મુજ સરીખો સેવક સુખ લેશે. (૪)

એક તાન કરી પ્રભુ શું રહું, તુજ આણુ સદા શિર શું વહું
તિણુ દીયો વંછિત સુખ દાન,

નિરાખાધ લહું વિમલ સ્થાન (૫)

卐

(૬૯૨) (૨૯-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામી-જિન સ્તવન

મુનિસુવ્રત જિન પ્રભુજી જાણો રે,

સેવક વિનતિ મનમાં આણો રે

આખે અણી પગે જગે રોપી રે,

તારી મીઠી વાણીની આણુ ન લોપે રે—મુનિ૦ (૧)

સમરથ સાહિબ તું જગે પૂરો રે, કિણુહી વાતે નહિ અધુરો રે
શે સેવક નવિ પૂરો આશા રે,

દીજે હવે મુહ માગ્યા પાસા રે—મુનિ૦ (૨)

રીઝવી રાખું દિલ કેરી બ્રાંતિ રે, ફૂર કપૂર ન પૂજે વાતિ રે
હાથ ધરીને જો હરખાવો રે,

તો નિરવધ મારગ ઠામ દીખાવો રે—મુનિ૦ (૩)

કેવળનાણે કહેતા બાણીરે, ન કર્યો પટંતર દૂધ ને પાણી રે
વડિલ કરી અણબોલે રહેશો રે,

જિન સાબાશી તો કિમ લેશો રે?—મુનિ૦ (૪)

સમરતી સુરતી કીધી થાંભી રે,

તેમ તુજ સ્મરણુ મુજ મન લાભી રે
વંછિત દાન દયા કરી આપો રે,

તેમ વિમલ મને કરી સેવક સ્થાપો રે—મુનિ૦ (૫)

ક

(૬૯૩) (૨૯-૨૧) શ્રી નમિનાથજિન સ્તવન

નમિ જિનેશ્વર સાંભળોજી, કરું વિનતિ કર જોડ,
મીઠવતા મીઠી પરેજી, કુણુ કરે તુમ્હ હોડ

જિનેશ્વર ! વાફ ? લાઘ્યો તુમ દિદાર૦ (૧)

હરખિત તોરે ઉવારણેજી, બાઉ વાર હબાર

નજરે મુજરો કરી કરીજી, પામીશ દુઃખનો પાર, જિને૦ (૨)

કહેતાં પણ ન શકું કહીજી, તારા શુણુનો આમ

મૂગ સુપન લલો લહીજી, પ્રગટ ન કહે આપ. જિને૦ (૩)

જિમ તિમ યોલે યોલવાણ, કરવા તુમ્હ મનોહાર
કહેવાથી કરવું ઘણુંજ, એહ અરજ અવધાર, જિને૦ (૪)
સેવક લાજ ધરે કશીજ, કહેતાં વિમલ સ્વરૂપ
દાન મો પોં દાખણેજ, વાંછિત મોક્ષ અનુપ, જિને૦ (૫)

卐

(૬૯૪) (૨૯-૨૨) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન
નેમિ જિણેસર સાહિબા-સુણ સ્વામીજી, કરૂં વિનતિ
કરજોડ ખરી
કાળો પણ રતનાલિઓ-સુણુંદલિરંજન દીદાર સરી, નેમિ૦(૧)
વિણ પૂછે ઉત્તર દીયો-સુણું કહેતાં આવે લાજ ઘણી
પૂછ્યા વિણ કહો કિમ સરે-સુણું
તુંહિ જ ઉત્તર યોગ્ય ઘણી, નેમિ૦(૨)
ભવ ભમતાં આ હુઃખનો-સુણું પામીશ પાર હું કિમ કહો
હળવોકે ભારે અછું-સુણુંડહા પણ કરીને જિમ લહો, નેમિ૦(૩)
ઘણું વિચારી જોવતાં-સુણું તુંહિ જ સુખનો ઠામ મિલે
મન પણ સ્થિર નહિ તેહવો-સુણું
જ્ઞાની વિણ કહો કુણ કલે, નેમિ૦(૪)
દાયક સુખના દાનનો-સુણું વિમલ હૃદયમાં તુંહી વસ્યો
મીઠી સાત ધાતમાં-સુણું તિલમાં પરિમલ તેલ જિસ્યો
—નેમિ૦ (૫)

卐

(૬૯૫) (૨૯-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

શ્રી કર શ્રીજિનપાસજી, અરજ સુણે મહારાજ
પરભવ ધન પુણ્યયોગથી, પાયો દરશણ આજ.

નામીજી શિરનામી રે, દીઠી દોલત થાય-નામિં
ભેટીયે ભાવઠ જાય-નામીં સમરે સંપત્તિ આય. નામીં(૧)
ઈચ્છા પૂરણ સુરતરૂ, પરતમ પરતો પેખ
શરણે આગ્યો તાહરે, ઈણિમાં ન મીનને મેખ-નામીં(૨)
સ્વપ્ને સુતે જાગતે, નામ જપું એક તાન
હારિ લલ કરી ગ્રહી રહો, જનમથી જીવત માન-નામીં(૩)
નિરખી નજર પાવન થઈ, જપતે જીભ પવિત્ર
વડિમ કેતી ઘણી કહું, અકલ સ્વરૂપ ચરિત્ર-નામીં(૪)
મહેર કરી મીઠી જરા, દુઃખ ગયાં સવિ દૂર
વિમલ નિપાયો આતમા, દેઈ દાન સનૂર-નામીં(૫)

❦

(૬૯૬) (૨૯-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી-જિન સ્તવન

જિન! તુંદી અનૂપ છાજે!

સમવસરણ શ્રી વીર બિરાજે, સરસ મધુર ધ્વનિ ગાજે રે
પૂરી પરષદ બાર મનોહર, છત્ર ત્રય શિર છાજે રે-જિં(૧)
અઘ્ટ મહાપ્રાતિહાર જ સુંદર, દીઠે દારિદ્ર ભાજે રે
લુણ ઉતારતી ભમરીય ફરતી, ઈંદ્રાણી નાટકુ છાજે રે-જિં(૨)

જયકારી દુઃખ પાર ઉતારણુ, માલિમ^૧ ધર્મ જહાજે રે
મુક્તિ તણું બંદર આપવા, સેવક ગરીબ નિવાજે રે—જિ૦(૩)

ઇંદ્ર છડી લઈ દરબારે, ઊભા સેવા કાજે રે
પ્રભુ મુખ પંકજ નિરખી નિરખી, હરખિતહોવે બાજે રે
—જિ૦(૪)

વિમલ સ્વરૂપી વિલસતી જેની કીર્તિ મીઠી આજે રે
દાન દીયો અક્ષય સુખ સઘળાં, દિનદિન અધિક દિવાજે રે
—જિ૦(૫)

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

શ્રી વિનીતવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન—ચોવીશી

[૩૦]

(૬૯૭) (૩૦-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન

સુંદર મૂરતિ સાહિબ સેવીયે, ઋષભજિણેસર રંગ

—સુગુણ નર

પરતતં પરતા પૂરે સુજ પ્રભુ, દીઠે ઉદલટ અંગ-વાલેસર

સુંદર મૂરતિ સાહિબ સેવીયે—વાલે સુગુણ (૧)

અંતરબામી આદિ જિણેસર, અવધારો અરદાસ—સુગુણ
નેહનજર કરી નિરખો દાસને,

પૂરો મનતણી આશ—વાલે સુગુણ (૨)

ત્રિભુવન તારણ શિવસુખકારણ, દુઃખહર દીનદયાળ—સુગુણ
મહિર કરી નિજ સેવક મન રમો,

કોકિલ જેમ રસાળ^૧—વાલે સુગુણ (૩)

૧ આંખો,

આજ સવિ મનવંછિત મુજ ફળ્યાં, નાઠાં ભવદુઃખ દૂર-સુગુણ
આજ અમીમેહ વુઠયો આંગણે, પ્રગટયો પુણ્ય-અંકુર

—વાલે૦ સુંદર (૪)

આજથકી દિન વળીઓ માહરો, ફળીઓ ઘર સહકાર-સુગુણ
ભાવહલંજણુ ભેટયો જગધણી, મરૂદેવી-માત મલ્હાર

—વાલે૦ સુંદર (૫)

ખડુ ફળદાયક હોવે દિન દિને, તુજ સેવા સુરવેલ-સુગુણ
સીંચી જે પ્રભુ જો નિજ સેવકે, ભગતિ અમીરસરેલ

—વાલે૦ સુંદર (૬)

સોળકળા સંપૂર્ણ ચંદ્રમા, સુંદર તુજ મુખ જોય-સુગુણ
અંગે આણુંદ ઉપજો માહરે,

ઠરીઆં લોચન દોય—વાલે૦ સુંદર (૭)

ઈક્ષ્વાગ વંશે વિમલ વિભૂષણ, વિમલાચલ તુજ વાસુ-સુગુણ
શિવસુંદરીશુ પ્રભુ મુજ આપજો,

અવિહત સૌખ્ય-વિલાસ—વાલે૦ સુંદર (૮)

સકલ પંડિત સુંદર શિર સેહરો,

લાવણ્ય વિજય ગુરૂરાય-સુગુણ

પંડિત મેરૂવિજય ગુરૂ સેવક,

વિનીતવિજય ગુણ ગાય—વાલે૦ સુંદર (૯)

卐

(૬૯૮) (૩૦-૨) શ્રી અન્નિતનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-વીંછીયાની)

સારદ સાર દયા કરી, માત આપો અવિરલ વાણી હો

બીજો જિન મનમાં વસ્યો, ગુણ ગાઉં ગુણમણી ખાણી હો

—મન૦ (૧)

મનમોહન જિનજી મન વસ્યો, વિજયા રાણીનો નંદ હો
સોલાગી મહિમાનિલો, મનવંછિત સુરતરૂકંદ હો

—મન૦ (૨)

ચઉસય પંચાસ ધનુષનું, દેહમાન સોવન્ન સમાન હો
બહુત્તર લાખ પુરવતાણું, આઉ પુણ્ય નિધાન હો

—મન૦ (૩)

મુખ શારદકો ચંદલો, ગતિ જીત્યો તેં ગજરાજ હો
બાણું ચરણ-સરણ આવી વીનવે, પશુદોષ હરો જિનરાજ હો

—મન૦ (૪)

મોહન મૂરતિ તાહરી, સુખદાર્ઘ નયનાનંદ હો
જોતાં તૃપતિ ન પામિએ, જિમ ચતુર ચકોરા-ચંદ હો

—મન૦ (૫)

સાચો સચણુ તું માહરે, તાહરે દિલ હોય ન હોય હો
મુજ સરીખા તુજ લાખ છે,

પણ મુજ મન અવર ન કોય હો—મન૦ (૬)

મિત્ર એક તું માહરે, તુજ દીઠે પરમાણુંદ હો
મેરૂવિજય ગુરૂરાજનો, શિષ્ય વિનીત કહે ચિરનંદ હો

—મન (૭)

(૬૯૯) (૩૦-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન
(લુંગાંકી લકડી જાનું ગઠિંગઠિલી લાલન ગઠિલી-એ દેશી.)

વંદો ભવિકા સંભવનાથ જિણુંદા
જિતારિ-નરવર વંસે ઉગ્યો દિણુંદા-લાલન ઉગ્યો
માત સેના દેવી ઉદરી અવતરિયા,
કરમ ખપાવી પ્રભુ ભવજળ તરિયા-લાલન ભવજળ૦ (૧)

અનોપમ સાહિય તોરી સેવા મેં પામી,
તો લહી વંછિત સુખ સંપદ સ્વામી-લાલન સંપદ૦
તાહરો દરિશણ જિનજી લાગે છે પ્યારો,
એકવાર મોહિ નેહ નિજરે નિહાળો-લાલન નિજરે૦ (૨)

જિમ દિનકર ઉગ્યે કમળ વિકાસે,
તિમ તુમ દીઠે મોરું મનડું હીંસે;-લાલન મનડું૦
તુમે નિરોગી માહરા મનડાના રાગી,
તુમશું પુરવ ભવની પ્રીતડી જાગી-લાલન પ્રીતડી૦ (૩)

તું મેરો દિલકો જાની તુંહી છે જ્ઞાની,
માહરા પ્રભુજી તાહરી અકળ કહાની;-લાલન અકળ૦
અકળ-સરૂપ નિરંજન કહીયે,
તાહરી આણુ સદા શિર વહીયે-લાલન સદા૦ (૪)

વાહાલ ધરી સાહિય ચાકરી કીજે,
તો મન મનાવ્યા વિણુ કિમ રીઝે-લાલન વિણુ૦
પંડિત મેરૂવિજય ગુરૂ ચરણે,
સેવક વિનીત કહે રાખો શરણે લાલન-રાખો૦ (૫)

(૭૦૦) (૩૦-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન
(મનમધુકર મોહી રહ્યો-એ દેશી)

શ્રી અભિનંદનજિન તાહરી, મૂરતિ મોહન વેલી રે
બહુ ગુણકુસુમ પરિમલ ભરી, મનમધુકર કરે કેલી રે

—અભિં (૧)

ભવિજન ભગતિ અતિ અમીરસે, સીંચીજે નિતમેવ રે
મનવંછિત ફળ પામીયે, સુખસંયોગ સનેહ રે-અભિં (૨)
દેખતહી દિલમાં વસી, માહરા નયન લુલાણા જાય રે
માલતી મધુકરની પરે, અવર ન આવે દાય રે

—અભિં (૩)

અંદ અકોરા પ્રીતડી, ઘન ગરબરવ મોર રે
એકપખો ઈમ નેહલો, તે દુખ દિલ દિયે જોર રે

—અભિં (૪)

પરમ દયાળ દયા કરી, હમ તુમ અંતર ટાળો રે
મેરૂવિજય ગુરૂ શિષ્યને, વિનીતવિજય પ્રતિપાળો રે

—અભિં (૫)

卐

(૭૦૧) (૩૦-૫) શ્રી સુમતિનાથ-જિન સ્તવન
(ઈંડર આંખા આંખલી રે-એ દેશી)

સુમતિજિજ્ઞેસર સાહિબો રે, સુમતિ તણો દાતાર
સેવંતાં સંપદ મિલે રે, કુમતિ તણો પરિહાર.-જિણુંદરાય
માહરે તુમશું નેહ, જિમ બપીયડા^૧ મેહ-જિણુંદ૦
આવો મુજમન ગેહ-જિણુંદ૦ (૧)

૧ ચાતક,

ત્રિગટે બેઠા સોહીયે રે, ઉદયાચળ જિમ ભાણુ
 દુરિતતિમિર દૂરે હરે રે, અનુપમ કેવળનાણુ-જિણુંદ૦ (૨)
 રતનસિંહાસણુ બેસણુ રે, છત્ર-ત્રય શિર સાર;
 ચંદ્રકિરણુ પરે ઊજળા રે, ચમર ઢળે જ્યકાર-જિણુંદ૦ (૩)
 વાણી બેજન ગામિની રે, સરસ સુધારસ સાર
 દેવધ્વનિ તિહાં દીપતો રે, ભવિજન મન સુખકાર-જિણુંદ૦ (૪)
 અશોકવૃક્ષ સુરતરૂસમો રે, નવપદ્મવ શીતળ છાંહ
 દેવદુંદુભિ ગયણુંગણુ રે, ગાબે પ્રભુ સુપસાય-જિણુંદ૦ (૫)
 ફૂલપગર પરિમલ ભરેરે, મહકે દશ દિશિ સાર,
 ચંડિત મેરૂવિજય તણોરે,

વિનીત વિજય જ્યકાર-જિણુંદ૦ (૬)

卐

(૭૦૨) (૩૦-૬) શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન
 (દેશી-નાહના નાહલાની)

પદ્મપ્રભુ જિનવર જ્યો રે, પદમ સુકોમળ ગાત
 જિનજી વાલહો રે
 પદ્મલંછન સોહામણું રે, માત સુસીમા જાત-જિનજી૦ (૧)
 વદન-પદમ મનભમરલો રે, લીનો ગુણુ-મકરંદ-જિનજી૦
 પ્રભુ ચરણુ-પદમ શરણુ સદા રે, રાખો મોહો જિણુંદ
 -જિનજી૦ (૨)
 અઢીસેં ધનુષની દેહડી રે, પદમવરણુ સોહાય-જિનજી૦
 ત્રીશ પૂરવ લખ આઉચું રે, સુરપદ્મમિની ગુણુ ગાય.
 -જિનજી૦ (૩)

૧ દેવીઓ,

ધરનર વર-કુળ દિનમણિ રે, સુરમણિ વંછિતદાન-જિનજી૦
 મુજ મનમંદિર તું વસ્યો રે, જિમ કમળા^૧ મન કહાન.^૨
 -જિનજી૦ (૪)

નમતાં નવનિધિ સંપન્નેરે, પ્રભુ સમરતાં સીજે કાજ-જિનજી૦
 મેરૂવિજય ગુરૂ-શિષ્યને રે, દીજે અવિચળ રાજ-જિનજી૦(૫)
 卐

(૭૦૩) (૩૦-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
 (દેશી-સુખખડાની)

શ્રીસુપાસજિન ગાઘરે, પાઘરે હરખ ઉદ્ધાસ-સનેહી સાહિબા
 પ્રતિષ્ઠ નરપતિ કુળતિલો, પૂરવે મનની આશ.-સ૦(૧)
 પૃથવી માત ઉદરે ધર્યો જિમ માનસ-સરહંસ-સનેહી૦
 નિજગુણમણિ પરકાશ કે, અનુઆજ્યો. નિજ વાસ.-સ૦(૨)
 ઇદ્રવ્યંદ્ર ચક્રવર્તિ જે, તે સહુ તાહરા દાસ-સનેહી૦
 હું સેવક છું તાહરો, ચરણે આઞ્ચો કરી આશ-સ૦(૩)
 આશ કરી જે આવિયા, તાસ ન કીજે નિરાશ-સનેહી૦
 આશ પૂરો પ્રભુ દાસની, જિમ લહીયે લીલવિલાસ-સ૦(૪)
 તાહરું ધ્યાન સદા ધરું, જિમમૃગમદ્દ^૩ શુભ વાસ^૪-સનેહી૦
 પંડિત મેરૂવિજય તણો, વિનીતવિજય એહ ભાસ-સ૦(૫)

卐

૧ લક્ષ્મી, ૨ કૃષ્ણ ૩ કરતુરી, ૪ ગંધ

(૭૦૪) (૩૦-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન
(દેશી-નીંદરડીની)

ચંદ્રપ્રભા ગુણ ઊજલા, ચંદ્રપ્રભરે જિન! તાહરી સેવ
કરીયેં તો ડરીયેં નહી, પિંડ ભરીયેંરે પુણ્યે દેવાધિદેવ-

ચંદ્રપ્રભા ગુણ ઊજલા. (૧)

સોળકળા પૂરણ ભર્યો, મુનિમનોને જેસો શરદ ચંદ
રજત કાંતિ જિનરાજનો. મુખ દીઠેરે હોયેં નયણાનંદ-ચં(૨)
લંછન મિસિ પ્રભુ વિનવે, મુજ ટાળિયેરે ભવબ્રમણનો કંદ
ચરણકમલ જિન તાહરા, દિન રાતેરે સેવે ચંદસુરિંદ-ચં(૩)
અરજ કરે વળી એહવી, અહગણપતિહો પ્રભુ ગુણમણિધામ
મલિન કલંક જગ માહરૂં ફરે હરે હો પૂરો વંછિત કામ
-ચંદ્ર(૪)

ચતુલ-ચકોર જે ભવિજના, તે ચાહે રે તુજ દરિસ અમૂલ
મેરૂવિજય કવિરાજનો, શિષ્ય વિનીતનેરે દિઓ મુખ
અનુકૂળ-ચંદ્ર(૫)

ક્ર

(૭૦૫) (૩૦-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
(મુણ મેરી સજની રજની ન ભવે રે-એ દેશી)

નવમા સુવિધિ જિણેસર નમીયેં રે,

જિમ ભવસાગર માહિ ન ભમીયે રે

નિરમલ મન વચ કાયા દમીયે રે,

તો દુરિત સવિ દુઃખ ફરે ગમીયે રે-નવમા(૧)

રામાશણી ઉદરે જીપનો રે, જિમ મુજતાજી સીયે નિપનો રે
મુગ્રીવ નરવરકુલ-અવતંસ રે,

ભવિક કમલ વનરાય હંસ રે-નવમા૦(૨)

તુજ વિણ અવર ન કોઈ રસીયો રે,

માહરા મનમાં તું હીજ વસિઓ રે

તુજ દીઠે હિયડો ઉલ્લસીયો રે,

જિમ ચંદ્ર દીઠે સાયર ધસીયો રે-નવમા૦(૩)

ધન રમણી વલ્લભ સંયોગે રે, દેવમનુજ ગતિના વર ભોગ રે

તું તું સ્વામી પામીજે રે, તાહરી સેવ નિરંતર કીજેરે

-નવમા૦(૪)

એકસો ધનુષનું દેહ પ્રમાણ રે, હો પૂરવ લખ આઉખું બાણ રે

પાંડિત મેરૂવિજય સુબાણ રે,

વિનીતવિજય કરે ગુણ વખાણ રે-નવમા૦(૫)

❧

(૭૦૬) (૩૦-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-પાહુણ્ણાની)

સાહેબજી રે તું નિસનેહી દેવ, નેહ નવલ હોયે કિમ સહી રે
જિનવરજી રે જલીજલી મરે રે પતંગ,

દીપકકે મનમાં નહીં રે-સા૦(૧)

જિમ કુસુમ માંહિ વાસ, જિમ ચંદન શીતલપણું રે-જિન૦

જિમ ઘૃતમહિ સનેહ, ઈમ રહીયે તો સુખ ઘણું રે-સા૦(૨)

તુમ ગુણ માલતી ફૂલ, મુજમન લમરો મોહી રહ્યો રે-જિન૦

નંદામાતા નંદ, જગદાનંદન તું કહ્યો રે-સા૦(૩)

દ્વરથનરપતિવંશ ઉદયો અભિનવ દીવડો રે-જિન૦
 શીતલનાથ શિવસાથ, શીતલ દરિશણ દીઠડો રે-સા૦(૪)
 તાહડું સોવનવાન શરીર, નેવું ધનુષનું જાણીયે રે-જિન૦
 મેરૂવિજય ગુરૂશિષ્ય, વિનીતવિજયને માનીયે રે-સા૦(૫)

❧

(૭૦૭) (૩૦-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
 (દેશી-અલખેલાની)

શ્રીશ્રેયાંસજિન સાહિબા રે લાલ,
 મોરી અરજ સુણો એકંત-જાઉંવારી રે
 પ્રાણ-વલ્લભ તું માહરે લાલ,
 તુજ સમ અવર ન સંત-જાઉંશ્રી(૧)
 મોટા પ્રભુની ચાકરી રે લાલ, તે કિમ નિષ્કળ જાય-જાઉં
 સેવકને સુખીયો કરો રે લાલ, મન મોટે કરી સુપસાય
 —જાઉંશ્રી(૨)

અંતરજામી તુજ વિના રે લાલ, કિણ આગળ કહીયે બાપ-જા૦
 દિલલીતરની વાતડી રે લાલ,
 કહ્યા પાખે તું જાણે આપ-જાઉંશ્રી૦(૩)
 પરમેસરશું નેહલોરે લાલ, કિમકીજે કિરતાર-જાઉં
 ચંચળ મન તે માહડું રે લાલ,
 ખિણ ન રહે થિર નિરધાર-જાઉંશ્રી૦(૪)

વિષ્ણુનંદન વંદના માહરી રે લાલ, તુમ્હે માનજો વારંવાર-જા૦
 મેરૂવિજય વિબુધતણો રે લાલ,
 શિષ્ય-વિનીતનાં વિધન નિવાર-જાઉંશ્રી૦(૫)

(૭૦૮) (૩૦-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન

સુશુણ્ણ લા રે ! માહરા આતમરામ કે,

પ્રાણવલ્લભ પ્રભુ માહરી,

જો સુણી વિનતિ રે એક સ્વામી, સારકે,

સુમતિ-નારી હું તાહરી

પાહુણુડો રે એક અતુલ પિછાણુ કે,

અનોપમ શુણુ છે જોહના

મનમંદિર રે હું તેડીશ તેહ કે,

અપચ્છર શુણુ ગાયે તેહના—(૧)

વળતું બોલે રે આતમ પિઉ એમ કે,

મંદિર શુચિ કરો સુંદરી !

ઉપશ-જલેરે નિરમલ કરી દેહ કે, જ્ઞાનરતન ભૂષણુ ધરી

પંચવરણા રે વ્રત ચરણા ચીર કે, વિવેક-દીપક વર કીજીરે

કુંલસન્ન્યારે સમતામય જાણુકે, એહશું લાહો લીજીયે—(૨)

ભલી ભગતે રે રીઝવો એહ કે, ચતુર-ચકોર તું ગોરડી

વડવખતેરે સુણુ નારી સુજાણુ કે, એહશું પામી છે ગોઠડી

વસુપૂજ્ય રાજેન્દ્રનો રે નંદન એહકે,

ચંદન શીતલ વયણુડાં,

એહનાં સુણીયે રે ગાણીયે સફળ સંસાર કે,

નિરખત નેહી નયણુડાં—(૩)

પુરૂષોત્તમ રે તું પુરૂષ-પ્રધાન કે, પુરૂષ રતન-ચૂડામણી,

મુગતિ રમણી રે તેં પરણી સારકે, સોલા ગિણી સોહામણી

આઠ કરમનાં રે દળ માંડયા જોણ કે,
 અવિચલ જયલખમી વરી,
 મહિષલાંછન રે સ્વામી વિદ્રુમવાન કે,
 મયણુ જીત્યો રૂપે કરી—(૪)

તુજ ત્રુઠેરે સ્વામી વાંછિત કોડ કે, તન મન-ધન સુખ સંપજે,
 જયસંપદ રે પ્રભુ દેવ-દયાળ કે, તુમ્હ પસાયે નીપજે
 પાંડિતજન રે શિરમુકુટ સમાન કે, મેરૂવિજય ગુરરાજના,
 પદકમલે રે મધુકર નિતમેવ કે,

વિનીત વયણુ માનો સાજના (૫)

卐

(૭૦૯) (૩૦-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન
 (બન્યો રે વિદ્યાજીનો કલપડો-એ દેશી.)

વિમલ-જિણેસર વંદીયે, નિકંદીયે પાપનો કુંદ રે-બહિન
 કૃતવર્મ્મા કુળ અવતર્યો, શ્યામારાણીનો નંદરે-બ વિં (૧)
 એહનાં વિમલ નયન શમરસ લર્યા,

જાણે રચણુકચોલાં દોયરે-બં

જોતાં ભૂખ-વૃષા સખ વિસરી,
 અખિયાં આશક બગાડી જોય રે-બં વિં (૨)

એહનું વિમલવદન પૂરણુચંદલો,

હું તો જોઈ જોઈ રહીશ રે-બં

જે કરશે તે તેહનું પામશે,

હું તો એહનું પ્રેમ ધરીશ રે-બં વિં (૩)

જે હુબ્ હોષીજન ખાતકી,

તેહને એહ દરિશણ છે હુલ્લ રે-ખ૦
દિન રચણી દિલમાં વસે, દિલજની દેવ અદલ રે
-ખ૦ વિ૦ (૪)

જે બહુ સંસારી જીવડા, તેહને દેવ ગુરૂ દીઠે લાજ રે-ખ૦
ગુરૂ મેરૂવિજય બુધરાજનો,
કહે અવિચળ સુખ એહ સાજ રે-ખ૦ વિ૦ (૫)

ક

(૭૧૦) (૩૦-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-ધણુરા હોલાની)

અનંત તીર્થકર વિનતિ રે,

સેવકની અવધાર,-મનના માન્યા૦
દેવ અવર દીસે નહી રે, તારક જગદ્દાધાર-મનના માન્યા૦
મોરે દિલધર આવોહો મહારાજ,
મોરે મનધર આવોહો મહારાજ,

મોરા જીવનપ્રાણ આધાર-(૧)

આકરી ચોર હું તાહરો રે, તું ભગતવત્સલપ્રતિપાળ,-મન૦
તેહ ભગતિ દિલમાં વસી રે,

માહરી રથે ન કરો સંભાળ-મનના૦ (૨)

કે નિવાજ્યા કે નિવાજશેરે,

કેતાં આખ્યાં શિવરાજ-મનના૦

માહરીવેળાએ વિભાસવું રે,

એ ન ધરે જિનરાજ-મનના૦ (૩)

માતા સુજ્ઞાનો નંદોરે, સાચો સુરતરૂકંદ—મનનાં
મેરૂવિજય શિષ્ય ઈમ કહે રે,

એહ ગાતાં પરમ આનંદ—મનનાં (૪)

卐

(૭૧૧) (૩૦-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન
(આદિજિણંદ મયા કરો—એ દેશી)

ધર્મભૂરતિ ધર્મનાથજી, વાત સુણો એક મોરી રે
તું કદપદ્મ અવતર્યો, અનોપમ કરણી તોરી રે—ધર્મં(૧)
દોવિધ ધરમ તેં ભાખીઓ, તે દોય શિવપુર પંથ રે
તિહાં રાગ-દ્વેષ દોય રાક્ષસા,

વળી ચોર જોર મનમથ રે—ધર્મં(૨)

તુજ પસાય નર પામીયા, ભવઅટવીનો પારો રે
નર-સુર સંપદ લોગવી,

થયા શિવનગરી-શણગારો રે—ધર્મં(૩)

જે તુજ આણુ—ખાહિરા, તે નરગ નિગોદ ભમંત રે
ક્રોધ-લોભ-મોહ-કામના, દુઃખ અનેક સહંતા રે—ધર્મં(૪)

જે તુજ વાણી-રાતડા, ધન ધન તે નર નાર રે

મેરૂવિજય ગુરુરાયનો, વિનીત વંછિત જ્યકાર રે

—ધર્મં(૫)

卐

(૭૧૨) (૩૦-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ—જિન સ્તવન
(દેશી-પારધિયાની)

સકળ મનોરથ સુરમણી રે, સોળસમો જિણુભાણુ રે,

મન વસીઓ

વિશ્વસેન-નરરાયનોરે, વંશ-વિભૂશણુ જાણુ રે-શિવ-રસીઓ(૧)
 અચિરારાણી જનમિઓરે, ચઉદસુપન સુવિચાર-મન૦
 છપ્પન દિગકુમરી મિળીરે, ગાયો ગુણુનિધિ સાર રે—શિવ૦(૨)
 ચઉવિહુ દેવ નિકાયનારે, નાયક ચોસઠ ઇંદ રે-મન૦
 જનમમહોત્સવ બહુ પરેરે, કીધો મેરૂગિરિંદ રે—શિવ૦(૩)
 ખટખંડ પૃથવી વશ કરીરે, વયરી તણા મદ મોડી રે-મન૦
 બત્રીશ સહસ નરેસરૂરે, સેવ કરે કર જોડી રે—શિવ૦(૪)
 ઇમ રાજસિરી વર ભોગવી રે,

થયો કેવળ-કમળા કંત રે-મન૦
 મેરૂવિજય શિષ્ય ઇમ ભણે રે, સેવો એ અરિહંતરે—શિવ૦(૫)

ક

(૭૧૩) (૩૦-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન સ્તવન

(રહો રહો રહો રહો વાલહા-એ દેશી)

કુંથુનાથ જિનવર જયો સૂરનરેસર-નંદ-લાલ રે
 ભાવે ભવિષ્યણુ ભેટતાં, આપે વંછિત વૃંદ-લાલ રે—કુંથુ૦(૧)
 અહો ! અહો ! અહો ! જિન ! તાહરી,

ઋદ્ધિ અનંતી કોડ-લાલ રે
 સુર-નરના જે રાજવી, પ્રણમે બે કર-જોડ-લાલ રે—કુંથુ૦(૨)
 કનક-ચણુ-મણિમંદિરે, દેવ કરે વસુવૃષ્ટિ-લાલ રે
 ચકોની પણુ રિદ્ધિથી, તે વળી થઈ ઉત્કૃષ્ટી-લાલ રે—કુંથુ૦(૩)
 રજત રતન સોવન તણા, ત્રિણુ ગઢ ઝાકઝમાળ-લાલ રે
 દશદિશને પરકાશતા,

જેજન ભૂમિ વિશાળ-લાલ રે—કુંથુ૦(૪)

ચઉત્રીશ અતિશય રાજતા, સેવે પરખદ ખાર-લાલ રે
 મેરવિજય ગુરૂ-શિષ્યને,
 દીજે રિદ્ધિ રસાલ-લાલ રે—કુંથુ૦(૫)

卐

(૭૧૪) (૩૦-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
 (સુણ બહિની પિઉડા પરદેશી-એ દેશી)

સુણ મેરી બહિની ! એ જિન સાચો,
 રતન ચિંતામણિ બાચો રે
 રાય-સુદર્શનને કુળ દીવો,
 દેવી-સુત ચિરંજીવો રે—સુણ૦ (૧)

એ સાહિબ મોરા દિલમાં વસિઓ,
 જિમ કમળે લમરો રસિઓ રે
 એહજ સચણ સદા નિરવહીયે,
 જિમ કુસુમમાં પરિમળ વહિયે રે—સુણ૦ (૨)

તાહરી સૂરતિકી બલિહારી, દેખતહી દિલ ખ્યારી રે
 મેં પાપ સંતાપ કેતાં અવગાહમાં,
 આજ સુધાકુંડમાં નાહયા રે—સુણ૦ (૩)

નાથ મેરો અરનાથ સુહાવે,
 જસ સેવે સુર-નર-નાથો રે
 દાન સંવત્સરી બહુ ધન દીધાં,
 સુરતરૂસમ વડહાથો રે—સુણ૦ (૪)

ત્યાગી ભોગી નેં સોભાગી, જોગીસર વૈરાગી રે

મેરવિજય ગુરૂચરણ સેવા કર,

વિનીત હે તુમ ગુણરાગી રે—સુણ૦ (૫)

ક

(૭૧૫) (૩૦-૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ-જિન સ્તવન

(પૂજ્યજી પધારયો હા આવિજિહો કકહયે-એ દેશી)

ધનધન તે દિન 'જયે' દેખશું, સાહિબ તુમ મુખચંદો રે
મનમોહન જિન તું મન-વાલહો,

દીકે નયણાણુંદો ચે—ધન૦ (૧)

કુંભનેશ્વર વંશવિભાકર, ઉદયો અભિનવ ભાણ રે
પ્રભાવતી રાણીએ જનમીઓ,

જિણે જીત્યો રૂપચંચાણ રે—ધન૦ (૨)

તું પરમેસર તું જગદીસરૂ, અલવેસર અવધારે
રાત-દિવસ તુજ ગુણ-સમરણ કરી,

સફળ કરૂં અવતારે રે—ધન૦ (૩)

જે દિલ સાચો સેવક જાણીયે, તો મહિર કરે મહારાજે રે
જિમ! કરૂણા કર! અંતર ટાળીયે,

તો સીઝે સવિ કાજે રે—ધન૦ (૪)

મલ્લિનાથ જિન તુજ ગુણ-માલતી,

મુજ મન-ભમરો લીન રે

મેરવિજયગુરૂ સેવક વિનવે,

પ્રભુ ગુણ ગણ-આધીન રે—ધન૦ (૫)

૧ જ્યારે, ૨ કામદેવ

(૭૧૬) (૩૦-૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત-જિન સ્તવન
(કંત તમાકુ પરિહરો-એ દેશી)

શ્રી મુનિસુવ્રત સાહિબો, સેવો દિલ એકંત-મોરા લાલ
વીશમો જિન મન વિસમ્યો,

એ સમ અવર ન સંત-મોરાં શ્રીં (૧)

પદમાવતી ઉદર ઉપન્યો, પુત્રરયણ પરગટ-મોરાં
વિદ્યાધર સુરપતિ સવે,

માને મહીપતિ ઘટ-મોરાં શ્રીં (૨)

રાય સુમિત્ર-કુળ સાયરે, ઊગ્યો શારદ-ચંદ-મોરાં
અતુલીબળ અવની જ્યો,

મહિમા મેરૂગિરીંદ-મોરાં શ્રીં (૩)

મનમાન્યાશું ગોઠડી, જો કરીયે કિરતાર-મોરાં

પાણી-દુધ પટંતરો, તો લહિયે એકવાર-મોરાં શ્રીં (૪)

કચ્છપ લંછણ જિણુવરૂ, શામળીઓ સુકુમાળ-મોરાં

મેરૂવિજય ગુરૂ-શિષ્યને, દીજે મંગળમાળ-મોરાં શ્રીં (૫)

卐

(૭૧૭) (૩૦-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(દેશી-ભાવનાની)

નમી નમીને નમિજિન વંદિયેરે, કરી મન વચ કાયા શુદ્ધ
લખમી લીલા તસ ઘર બહુ પરેરે,

પામી જે અવિરૂદ્ધ-નમીં (૧)

જો તુજ વચણ હૃદયમાં ધારીયે રે, સંભારિયે સો વાર
શોક-સંતાપ સવે દુઃખ વિસરે રે,

આનંદ અધિક અપાર-નમી૦ (૨)

વપ્રારાણી કુખે અવતર્યા રે, માનસ-સરવરે હંસ
મોહ મહાભડ હેલા જીતીયોરે,

દીપાવ્યો નિજ વંશ-નમી૦ (૩)

સ્વામિ સુહંકર સેવા માહરી રે, મજરે આણી મયાલ^૧
હું રાગી તું નિરાગી પ્રભુ રે,

કિમ રીઝવીયે કૃપાલ-નમી૦ (૪)

વિજય-નરેસર-નંદન નાહલારે, તું જાણે દિલની વાત
પંડિત મેરૂવિજય-ગુરૂ-શિષ્યની રે,

પૂરો મનની ખાંત-નમી૦ (૫)

ક

(૭૧૮) (૩૦-૨૨) શ્રી નેમિ-જિન સ્તવન
(આયેસડાની-એ દેશી)

પિઉ ! સુણરે શામળીયા નાહ કે,

હું સસનેહી સુંદરી રે, મનમોહનીયા.

પિઉ ! અષ્ટ ભવંતર પ્રીતિ કે,

નવમે ભવ કિમ પરિહરી રે. મનમોહનીયા (૧)

પિઉ ! તું છે ચતુર ! સુજાણ કે,

હું ગોરી ગુણ આગલી રે-મન૦

૧ દપાળુ,

પિઉ ! બોલે રાજુલ નાર કે,
વાલિમ-વિરહે આકળી રે—મન૦ (૨)

પિઉ ! જોવનના દિન જાય કે,
અવસર લાહો લીજયેરે—મન૦

પિઉ ! અવસર ઉચિત અજાણુ કે,
પશુ ઉપમ તસ દીજયે રે—મન૦ (૩)

પિઉ ! કુલમાળા સુકુમાળ, કે,
કુમલાયે તુજ કામિની રે—મન૦

પિઉ ! દિન જાંયે જનવાત કે,
પણુ નવિ જાયે યામિની રે—મન૦ (૪)

પિઉ ! શિવાદેવી—માત મલ્હારે કે,
સાર કરો અજાણાતણી રે—મન૦

પિઉ ! યદુપતિ નેમિ કુમાર કે,
આવો મંદિર અમ લણી રે—મન૦ (૫)

પિઉ ! બોલ્યા શ્રીજગદીશ કે,
વીશ વિસવા તુમે લાવજો રે—મન૦

પિયા ! એ સંસાર અસાર કે,
મુગતિ મંદિરમાં આવજો રે—મન૦ (૬)

પિયા ! રાજુલ નેમિ જિણુંદ કે,
અવિહડ શિવસુખ દીઠડા રે—મન૦

પિઉ ! મેરૂવિજય ગુરૂ-શિષ્ય કે,
વિનીતવિજય મન મીઠડા રે—મન૦ (૭)

(૭૧૯) (૩૦-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન
(માહરી સહીરે સમાણી-એ દેશી)

નિરમલ નીરે અંગપખાલી, પહિરો ખોરોદક સાડી રે;
માહરી સહીરે સમાણી.

ખાવન્ન-ચંદન લરીય કચોળી,
પાસ પૂળે ભંભરભોળી રે—મા૦ (૧)

ચંપક કેતકી માલતી મોગર,
માંહિ બોલસિરી સુખકારી રે—મા૦

લાખીણાં ટોડર કરી જિનવર,
કંઠે ઠવો જયકારી રે—મા૦ (૨)

કર ગ્રહી વીણા વેણુ મૃદંગા,
હાથેં દીઓ એક તાલી રે—મા૦

નવ-નવ રાગ મેલાવત ગાવત,
જિનગુણ-રંગ રસાલીરે—મા૦ (૩)

મનવંછિત-સુખ સુરતરૂંદો,
વામાનંદન વંદો રે—મા૦

નિરખત નેહ અમીરસ વરષત,
જસ મુખ પુનિમ-ચંદો રે—મા૦ (૪)

પ્રાણપિયારે મોહનગારે, માહરૂં મનડું મોહીને લીધું રે—મા૦
દેખત હી નયણે નેહ લાગો,

જાણું કામણડું કાંઈ કીધું રે—મા૦ (૫)

અંતરજામી સાહિબ સેંતી, જાણું ખિણ એક દૂર ન થાઉં રે—મા૦

અહનિશિ ચરણકમલ આરાહું,

બલિ જાઉં તો સુખ પાઉં રે—મા૦ (૧)

શ્રીલાવણ્યવિજય ગુરૂરાયા. પાસ પરમેશ્વર ધ્યાયા રે—મા૦

પંડિત મેરૂવિજય—ગુરૂ, શિષ્યે,

વિનીતવિજય ગુણુ ગાય રે;—મા૦ (૭)

ક્ર

(૭૨૦) (૩૦-૨૪) શ્રી મહાવીરસ્વામી—જિન સ્તવન

(જરે મારે જાગ્યો કુંવર જામ-એદેશી)

આજ મારે સુરતરૂં ફળીઓ સાર, ઘર આંગણિ શોભા કરૂં—જરેજી

આજ! મેં ત્રિશક્તિ-નંદન દેવ, દીદો દેવ દયા કરૂં—જ૦ (૧)

જિનજી! તાહરા ગુણુ અવદાત, ગંગતરંગ પરે નિરમળા—જ૦

જિનજી! સંભારૂં દિન-રાત, મુકી મનના આમળા—જ૦ (૨)

જિનજી! ઉત્તમ-જનશુ રંગ, ચોળ-મજીઠ તણી પરે—જ૦

જિનજી! તુમશુ અવિહડ નેહ, નિરવહજો રૂડીપરે—જ૦ (૩)

જિનજી! તાહરી ગુણુ, મણિમાળ, કંઠે જે લવિ ધારશે—જ૦

જિનજી! ધન ધન તસ અવતાર,

જે તાહરૂં નામ સંભારશે—જ૦ (૪)

જિનજી! મેરૂવિજય ગુરૂશિષ્ય વિનીતવિજયનાં વયણુડાં—જ૦

જિનજી! જે ચિત્ત ધરશે નિત્ય, તસ ધર રંગ-વધામણાં—જ૦ (૫)

શ્રી વર્ધમાનસ્વામિને નમઃ

શ્રી અમૃતવિજયજી મ.

કૃત

સ્તવન-ચોવીશી

[૩૧]

(૭૨૧) (૩૧-૧) શ્રી ઋષભદેવ-જિન સ્તવન
(રાગ-દેવગંધાર)

તેરો દરસ લલો? પાચો, રિષભજી? મેં તેરો દરસ
કાલ અનંતહિ લટકત, પુણ્ય અનંતે મિલાયો—રિ૦ (૧)
જિનપતિ નરપતિ મુનિપતિ પહેલો, ઐસો જિરૂદ ધરાયો
માનું તુંહી નમિ-મયા-અવતારી,

જગત ઉધારન આયો—રિ૦ (૨)

તેં પ્રભુ જગકી આદિ નિવારી, સજ વ્યવહાર સિખાયો
લિખન-શિલપ શત ગણિત બતાયો,

તાતે જગે ચલાયો—રિ૦ (૩)

યા જુગમેં તુમ નહી ઓરે, અવસર્પિણીએ કહાયો

અઢાર કોડાકોડિ સાગર અંતર,

તેં પ્રભુ ધર્મ દિખાવે—રિં (૪)

લાખ પંચાસત કોડીસાગર લગ, સુખકર શાસન ઠાવે

તુજ રતનાકર વંશ વિભૂષણ, અસો કેન સુનાવે—રિં (૫)

કરૂનાકર ઠાકુર તું મેરો, હું તુમ ચરને આવે

ધો પદસેવા અમૃત મેવા, ઈતને નવનિધ પાવે—રિં (૬)

ક્ર

(૭૨૨) (૩૧-૨) શ્રી અજિતનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-ખમાચી)

તું ગત મેરી જાને, જિનજી-તુંં

મેં તો જગવાસી પ્રભુ સહી દુખરાશિ,

સો તો તુંમસે ન જાને—તુંં (૧)

સખ લોકન મેં જો જીકી સત્તા,

દેખત દરિસન - જાને—તુંં (૨)

ઈન કારન કહા તુમસેં કેહવો,

કહીએ તોન સુનો કાને—તુંં (૩)

અપનોહીજ જાન નિવાજસ કીજે,

દેઈ સમકિત દાને—તુંં (૪)

માનો અજિતપ્રભુ ! અરજ એ ઈતની,

જયું અમૃત મન માને—તુંં (૫)

(૭૨૩) (૩૧-૩) શ્રી સંભવનાથ-જિન સ્તવન (રાગ-કાફી)

લાગી મોરી પ્રીત-પ્રભુજીસોં-લાગી૦
અસી બની જિનજી મોહે તોસો,
જ્યૌ જલમીન પ્રતીત—પ્રભુ૦ (૧)
ઘરી-ઘરી પલ-પલ તું ચિત આવે, જ્યૌં મન રાઘવ-સીત
લગન લગી મોરી ક્યૌં કર છૂટે, ચંદ-ચકોરસી રીત-પ્ર૦ (૨)
દિલ બિચારી પ્રભુ? તુમ ગુણ્યારી, જ્યૌં ચાતુક-ધન ચિત્ત
પરસોં તોરીર મેં તુમસેં જોરી, માલતી-મધુકર મિત્ત-પ્ર૦ (૩)
યા બિધ પ્રીત લઈ તુમસે, કહા કહું કરી ગીત
અપનો મન શ્રીસંભવજિનની, તારિએ અમૃત પતિત-પ્ર.(૪)

ક

(૭૨૪) (૩૧-૪) શ્રી અભિનંદન-જિન સ્તવન (રાગ-નર)

તેરે નેનોંકી મેં બલિહારી, માનું છકી સમતા મતવારી તે૦
ચંચલતા ગતિ મીનકી હારી,
અંજન વાર હજાર ઉવારી—તે૦ (૧)
જીતી ચકોરકી શોભા સારી,
તાસોં લખે અગનીદુખ ભારી—તે૦ (૨)
લાજ્યો પંકજ અલિકુલ ગુનધારી,
લખે ઉદાસ હુએ જલચારી—તે૦ (૩)

૧. બીજથી, ૨. તોડી

ત્રાસિત હરન નયન સુખ છારી,
તપસી હોત ચલે ઉભારી—તે૦ (૪)
જેતી કહું ઉનકી ઉપમારી,
અભિનંદન જિન પર સખ વારી—તે૦ (૫)
અસી સુભગતા કમનગારી,
હીજે અમૃતદેગમેં અવતારી—તે૦ (૬)

卐

(૭૨૫) (૩૧-૫) શ્રી સુમતિનાથ—જિન સ્તવન
(રાગ-જેજેવંતી)

તુંહી એક ખ્યારે પ્રાન, તિહારોહી જ્ઞાન,—ધ્યાન
સખ ગુનકો નિધાન, તેરોહી શરન હૈ—તું૦ (૧)
તુમ હો અનાથ-નાથ, મોક્ષકો ચલાવે સાથ
જિને સુખ કીનો હાથ, સુખકો કરન હૈ—તું૦ (૨)
તું મેરો આતમરામ, નામ તેરો આઠો જામ
કરું હું તો ગુણ્યામ, દુખકો હરન હૈ—તું૦ (૩)
સુમતિ સુમતિ તેરે, દરસ પરસ કેરે
કહેત અમૃત મેરે જીઉકો કરન હૈ—તું૦ (૪)

卐

(૭૨૬) (૩૧-૬) શ્રી પદ્મપ્રભ—જિન સ્તવન
(રાગ-અમતરલાપ)

પ્રભુ ! તેરી મુરતિ મોહનગારી—પ્રભુ૦
પદ્મપ્રભજિન તેરીહા આગે,
ઔર દેવન છબી હારી—પ્રભુ૦ (૧)

સમતા શીતલભરીદોય અખીયાં, કમલપંખરીયાં વારી
આનન તે રાકા^૧ ચંદસો રાજે,

ખાની સુધારસ સારી—પ્રભુ૦ (૨)

લચ્છન અંગ ભર્યો તન તેરો, સહસ અઠોત્તર ધારી
ભીતર ગુનકો પાર ન પાવે,

જો કોઉ કહત બિચારી—પ્રભુ૦ (૩)

શશિ રવિ ગિરિ હરીકો ગુન લેઈ, નિરમિત ગાત્ર સમારી
ખખત^૨ ખુલ્લંદ કાંઠાંસોં આયો,

ચે અચરજ મુજ ભારી—પ્રભુ૦ (૪)

યો ગુણ અનંત ભરી છબી ખ્યારી, પરમ ધરમ હિતકારી
કવિ અમૃત કહે ચિત અવતારી,

બિસરત નાંહી બિસારી—પ્રભુ૦ (૫)

卐

(૭૨૭) (૩૧-૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ—જિન સ્તવનઃ
(રાગ-ટોડી)

એરી ! મોહે ખ્યારો સુપાસકો નામ—એ૦

વંછિતપૂરણ નામ તિહારો, સખ સુખકો બિસરામ—એ૦ (૧)

ભવભયભંજન જનમનરંજન, ગંજન પાપકો ઠામ

સુરપતિ નરપતિ અહનિશિ સેવે,

શિવસુખકી એક હામ—એ૦ (૨)

યાકે શિર ફણિપાયો (!) સોહિએ, મોહન ગુણમધિધામ

૧ પૂનમના ૨. ઉત્કૃષ્ટ ભાગ્ય

જગજનતારન ભવદુખવારન, ભક્તવત્સલ ભગવાન.—એ૦(૩)

ભોગાસન ધરે ભોગીસ્વરકું, જ્યૌં મહા મંતસો કામ
તૈસેં સમરન તેરો અહનિશિ, કરતે અમૃત ગુનગ્રામ—એ૦(૪)

卐

(૭૨૮) (૩૧-૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ-જિન સ્તવન
(રાગ-ટોડી)

એ દેખી તેરી લીલા, તેરી લીલા ખરની ન જાત મોવે !

સુર નરપતિ સેવે જાકે ચરન.—એ૦ (૧)

તખત^૧ જત્રવ જડ્યો, શિરપર છત્ત ધર્યો

તાકે ખીચ્ય બેઠે સોહે, નભમેં રતન—એ૦ (૨)

દેવનકો તુંહીં દેવ, ત્રિભુવન સારે સેવ

ઐસે જિનરાજ, દેખો ચિત્તકો કરન.—એ૦ (૩)

લક્ષ્મણાનંદ તેરો, ચંદ જેસો ગાત તેરો

કહે અમૃત સખ સુખકો કરન.—એ૦ (૪)

卐

(૭૨૯) (૩૧-૯) શ્રી સુવિધિનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-પરજ)

ઘરીએ ઘરીએ યાદ આવે, દિલોદા ખ્યારા સાંઈ સલોના-ઘરી૦
રામાનંદ દિલસોં નખસરે,

કહો જુ કીઓ કછુ ટોના—દિ૦ (૧)

તો બિન મો મન પલ પલ છિન છિન,

હોતહૈ બિનાહના.—દિ૦ (૨)

૧ સિંહાસન,

સરસ સુધારસ સમરસ મિલખેતેં,

કોન ચખે જડ લોના.—દિ૦ (૩)

રાગ લયો પ્રભુસોં યોં મેરે,

પાન સોપારી કાથા ચૂના.—દિ૦ (૪)

ઈન કારન અમૃત દિલ વસિયે,

નૃપદદરથકે છોના.—દિ૦ (૫)

ક

(૭૩૦) (૩૧-૧૦) શ્રી શીતલનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-રામકલી)

આજ મેં દેખે નંદાજીકે નંદા;.....આજ૦

સુરપાદપ સુરમણિ સુરધટ સોં, પાયો દરસ સુખકંદા—આજ૦(૧)

નવનિધિ અઠ મહા સિદ્ધિ પ્રગટી, નિરખત તુજ સુખચંદા

કરમભરમ-તમ દૂર પલાએ, ઉદયો જ્ઞાનદિનંદા—આજ૦(૨)

અબ મુજ કારજ સિદ્ધ લએ સખ, ફરસત પયઅરખિંદા

શીતલજિન કફળા કર દીજે, અમૃતપદ બકસંદા^૧—આજ૦(૩)

ક

(૭૩૧) (૩૧-૧૧) શ્રી શ્રેયાંસનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-ખંભાતી)

મેરો મન કિતહી ન લાગે; મેરો૦

સુખકર શ્રી શ્રેયાંસજિનંદ સોં,

પ્રેમ બઢયો ગુનરાગે—મેરો૦ (૧)

૧. બક્ષિશ કરો.

સમતા ભરી તુજ સૂરત નીકી, દેખતરી હિત જાગે
લગન લગી અટકયો રહે અહનિશિ,

અલિ જ્યૌં કમલપરાગે—મેરો ૦ (૨)

એતી નિવાજસૌ કરત મેં રાજી, તુમ ગુન એક વિલાગે
કહે અમૃત ઇતનો હી દીજે,

કછુઅ ન ચાહું આગે—મેરો ૦ (૩)

卐

(૭૩૨) (૩૧-૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય-જિન સ્તવન
(રાગ-કાફી)

એસો નહિ કોઈ ત્રિભુવનમેં, સખ દેવનમેં;—એસો ૦
જાકે જનમ સમયે અમરી, આઈ છપ્પન દ્વિશિયકુમરી;
નિજ નિજ કૃત કરે પ્રભુ લાઈ, કેલીસદનમેં—એસો ૦ (૧)

ચોસઠ હરી આએ, પ્રભુ લે મેરૂશિખર ઠાએ
કરી જનમોત્સવ ભક્તિ બનાયે, પાંડુક બનમેં—એસો ૦ (૨)

તજી ઘર આશ્રમ સંજમ ઠાએ, ક્ષયક શ્રેણિ ચઢી કેવલ પાયે
છદમે ધર્મકથા કહે આયે, સમોવસરનમેં—એસો ૦ (૩)

દેખો માત જયાકો ધોનાર, લાલમણિ તન સેહેજ સલોના^૩
સુર નરપતિ સખ શીશ, નમાએ જાકો પ્રનમેં—એસો ૦ (૪)

દુઃખભંજન જનરંજન દેવા, પાઉં લવ લવ ઇતની સેવા
કહે અમૃત મુજ રખલે સાયે, તેરી શરનમેં.—એસો ૦ (૫)

卐

૧ બક્ષીસ ૨ પુત્ર ૩ સુંદર

(૭૩૩) (૩૧-૧૩) શ્રી વિમલનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ સોરઠ)

અખ ઊધાર્યો ચહિયે, વિમલજિન અખ૦
 હીનદયાલ દયાનિધિ આગે, અપને દુખ કી કહિયે—વિ૦ (૧)
 જાતિ થોનિ કુળકોડિ નામે, કેતે ભવદુખ સહિયે
 દેશ વિદેશ પુર ઠામ નયે સખ, કરતે ફિરતે રહિએ—વિ૦ (૨)
 ઐસોન રહ્યો એકું થાનક, મરન જિના કયૌં પૈએ
 વાંહા ફિર સૂક્ષ્મ બાદર પુદ્ગલ-પરાવર્તસોં ગહિયે—વિ૦ (૩)
 કાલચક્ર અંનતે ભટકત, પાયો ભવ યા મહિયે
 અસી સાહેબ મુજ પર ગુજરી,
 કયાં કહું બોહોત સખહિયે—વિ૦ (૪)
 મોંસો પાપી પતિત નહિ દૂજે, જગમાં કોઉ નહી લહિયે
 પતિત-ઉધારન બિરૂદ તિહારો,
 કહે અમૃત નિરવહિયે—વિ૦ (૫)

卐

(૭૩૪) (૩૧-૧૪) શ્રી અનંતનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ કાફી જંગલો)

ઐસે જિનવર પ્યાઇએ પ્રાણી! ઐસે.

જ્યાં નિજ પ્રભુતા પાઈએ—પ્રાની—ઐ૦ (૧)
 સુજસાનંદ પરબિપગારી, જગતારનકું લયે અવતારી—ઐ૦ (૨)
 વરજિત દોષ અઠારે ભારી, મહિમાવંત બડે શિરદારી—ઐ૦ (૩)
 અનુપમ રૂપકી આશુ હારી,
 દેવ અનુત્તરકી છબી સારી—ઐ૦ (૪)

- અનંત ચતુષ્ટય અવિકારી,
ગુણપર્યાય રહે વિસ્તારી—ઐ૦ (૫)
- સેહેજ વિહારી કેવળ ધારી,
અતિશયવંત કમલ સંચારી.—અ૦ (૬)
- યા દેવનકી ખિજમતગારી,
કરિહોં જ્ઞાન પિછાન સુધારી.—ઐ૦ (૭)
- અગસો^૧ અપનો પદ સુખકારી,
વા સાહેબસોં કીજે ચારી.—અ૦ (૮)
- કહે અમૃત મોકું અધિકારી,
કીજે અનંતજિન આપ સ્વીકારી—ઐ૦ (૯)

ક

(૭૩૫) (૩૧-૧૫) શ્રી ધર્મનાથ—જિન સ્તવન
(રાગ-યમન)

- ઐસેં કૈસેં જસ પઈ એહો લાલન—જસ પઈ એહો લાલન
તુમ તો બાકર બેઠે સુખ જોરી—ઐ૦ (૧)
- સખહી ઠોર મોસોર^૨ નિપટ લલાઈ,
પ્રથમ કીની કૈસેં કરતોરી—ઐ૦ (૨)
- ધતિહિ આન તુમ રહન છિપાઈ,
કવન કીની તોસોં હમ ચોરી—ઐ૦ (૩)
- કહેત અમૃત કવિ ધરમપ્રભુસોં,
ચરનસેવા દીજે અબ તોરી—ઐ૦ (૪)

૧. આપો, ૧ મારા જેવો

(૭૩૬) (૩૧-૧૬) શ્રી શાંતિનાથ-જિન સ્તવન.
(રાગ-કાફી)

મિલળો મનમંદિર મેરા, હો સલૂના સાહેબ મેરા—મિ૦(૧)

કાલ અનંત થોંહી તેરે દરશ જિન,
ચારોંગતિ દેવત જીય ફેરા—મિ૦(૨)

પાંચો ઇંદ્રીકે સુખ રાચો,
ધુમ રહ્યો મદમેં અતિ ઘેરા—મિ૦(૩)

આપ અરૂપી અકળ સરૂપી,
કૈસેં પાઉં જિન દરસન તેરા—મિ૦(૩)

સમકિતજ્ઞાન પાઉં અબ તોરા,
સબ મિટે મોહમિથ્યાત અંધેરા—મિ૦(૪)

કહેત અમૃત મુજ શાંતિ સયાને,
આય મિલે મનમંદેર મેરા—મિ૦(૫)

卐

(૭૩૭) (૩૧-૧૭) શ્રી કુંથુનાથ-જિન ગીત
(રાગ બીલાવર)

શ્રીકુંથુજિનેસર વિનતિ, અવધારિયે દિલમેં લાઈરી
જિજ્ઞમતમેં ખામી નહિ મેરી,

તુમ કબ હોગે ફલદાઈરી—શ્રી૦ (૧)

હાથ જોરી આગળ રહું, ધરૂંનિશિ વાસર તેરો ધ્યાનરી
થોં કરતે દયાઓ નહી ચિતમેં,

કહા કહિયે ખાતન કાનરી—શ્રી૦ (૨)

કછુ નાહિ ખળને ખોટહે, કીજે વંછિતદાન પસાયરી
ફિરકે ગરીબનિવાજ કહાવો,

અરૂ દેત ઘટ નહીં જીયરી—શ્રી૦ (૩)
અખદેતે કછુ ન ખિચારિયે, સ્વામી કાલ લખિધકો દોષરી
ભાવલખિધ રહી તુમ કર તાસો,

દીજે અનુભવ અમૃત પોષરી—શ્રી૦ (૪)

卐

(૭૩૮) (૩૧-૧૮) શ્રી અરનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ કાફી)

મન જિનપદકજ લીનો ભૂંગ, —મન૦

લીનો લયો જ્યૌં શંકરશિરપર, પાવનકારી ગંગ. —મ૦ (૧)

જ્યૌં ચપલા^૧ રહી ધારાધરમે^૨, સીતા રઘુવર સંગ —મ૦ (૨)

અટક રહ્યો ચિત જોગીસરકો, જ્યૌં મહામંત્ર સુચંગ —મ૦ (૩)

જ્યૌં લય પાયો અધ્યાતમમે^૩, ઉજ્જવલજ્ઞાન અભંગ —મ૦ (૪)

યો અરજિન ચરણાંબુજ લયસો,

લીજે અમૃત^૩ પદરંગ —મ૦ (૫)

卐

(૭૩૯) (૩૧-૧૯) શ્રી મદિલનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-કાફી)

મદિલનાથજિન મેં થાંપર વારીયો—મદિલ૦

નીલવરન અતિ અદ્ભુત નીકી,

મૂરત મોહન ગારીયો—મદિલ૦ (૧)

૧. વીજળી, ૨. મેઘમાં, ૩. મોક્ષ

અજળ બની કુંભરાયકે કુલ મેં,
તનયા તીરથધારીવો—મલ્લિ૦ (૨)

પરભવ દંભ કીચે થે પાચો,
બહુ ભિત્રસોં અચરિજ ભારી વો—મલ્લિ૦ (૩)

કાલ અનંતે લબ્ય લહે કોઈ,
જિનપદભાવ કુમારીવો—મલ્લિ૦ (૪)

ખટ નૃપનંદનકોં પ્રતિબોધી,
લે સંજમ વિધિ સારીવો—મલ્લિ૦ (૫)

વેદછેદી આપ બિરાજે,
ત્રિગટે ચોમુખ ધારીવો—મલ્લિ૦ (૬)

અસી સુની પ્રભુદેશના કાલે,
આગે જુરે છ નારીવો—મલ્લિ૦ (૭)

પુરૂષોત્તમ ચોવીસોં જિનવર,
અમૃત પ્રણમે કરારીવો—મલ્લિ૦ (૮)

卐

(૭૪૦) (૩૧-૨૦અ) શ્રીમુનિસુન્દર-જિન સ્તવન
(રાગ-પંજળી)

જીવનકા કયા બિસાસા. જીવન !

ચાતન ધન જોબન થિર નાહીવો,

ચલદસકાસા પાન-ખરાસા—જી૦ (૧)

જ્યૌં હોય સંધ્યા પંચ વરનકી,

જ્યૌં ચપલાકા રહે ઉભાસા—જી૦ (૨)

કાહેકું અખ લલચાહે ખ્યારે વો,

યા હુનિયાંકા દેખ તમાસા—૭૦ (૩)

પદમાનંદન દિલદારંજનવો,

સુખતકે સંગ કર વિલાસા—૭૦ (૪)

કહે અમૃત મેરે ૭૭કે ૭વનવો,

નેક તજર કરો દિલાસા—૭૦ (૫)

ક

(૭૪૧) (૩૧-૨૦આ) શ્રી મુનિસુખત-જિન ગીત

(રાગ-પંજાબી)

ખ્યારો મનભાવન મેરે દિલ આવો રે—મેરે૦ખ્યારો૦

હૃદયકમલમેં ધ્યાન તો સાઢવો,

મેરી અરજ દિલ લયવોરે—ખ્યારો૦ (૧)

પદમાનંદન દિલદારંજનવો,

તારક તુમહી કહાનવોરે—ખ્યારો૦ (૨)

ભાગજંનલતેં કઈ કઈક તારેવો,

તિન કહા દિઓજુ બતાવો રે—ખ્યારો૦ (૩)

અશ્વકે કારન નિશી ચલે આયેવો,

મેરે વખત ન મનાવો રે—ખ્યારો૦ (૪)

ચરનશરનકી લાજ નિવહિયેવો,

અપનો કરકેહી ઠરાવો રે—ખ્યારો૦ (૫)

મુનિસુખત અમૃતકે સ્વામીવો,

જ્યોતિસોં જ્યોતિ મિલાવો રે—ખ્યા૦ (૬)

(૭૪૨) (૩૧-૨૧) શ્રી નમિનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-કાનડા)

કર દિલરંજન લાલ હીરા, મણિગણ કંચન જરાવ
ધરાવે આભૂષણ નમિનાથકી,

છખી અમિત શોભા દેખ—કર૦ (૧)

બદનકી ચંદ્રજ્યોત અધર ણિંબ ઝલકત,

રાગ ભવ કટાર્ચ

નિરખત નવલરૂપ, ઐસો નહી કો ખુબસોહે લેખ—કર૦ (૨)

છત્ર હી ખિરાજે શીશ,

ચપલા ચોર ટલકત લક્ષિભાવ બનાય.

પ્રભુમત ભવિવૃંદવારા, પ્રભુતા ઔર સુરકી પેખ—કર૦ (૩)

કહત અમૃત ઐસો પ્રબલ;

કોન મતિધર આદિ અંત તમાંમ

તુમ ગુન બરન પાર ન લહે, એક ગુનકો લેખ—કર૦ (૪)

ક

(૭૪૩) (૩૧-૨૨) શ્રી નેમિનાથ-જિન સ્તવન
(રાગ-અરગજો.)

કોન મનાવો રે રૂઠડા નેમસોં, કોન૦

બહુઅત મામસોં તોરન આએ,

ફેરચલે ચલે રથ કેમસો—કો૦(૧)

આઠ ભવાંતર નેહનિવાહી, નવમેં ભવ કરી એમસો—કો૦(૨)

છોડી દીની છિનમે વાલમ,

ખિગર્યો પાન જ્યોં ચોલિકસો—કોઠ(૩)

રે! મૃગનયની ચંદાવદની,

અરજ કરો જઈ સેનસો—કોઠ(૪)

બિરહ દિવાની રાજુલરાની,

પોહોતી પ્રિયાસંગ પ્રેમસોં—કોઠ(૫)

સંજમ આપી પદસોં થાપી,

શિવસુખ અમૃત બેનસોં—કોઠ(૬)

ક્ર

(૭૪૪) (૩૧-૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ-જિન સ્તવન

(રાગ-અરગજો.)

વારી જાઉંરે ચિંતામણિ પાસકી—વારી૦ (૧)

નરક-નિગોદમેં બહુ દુખ પાચો,

ખબર લીની નહી દાસકી—વારી૦ (૨)

ભમત ભમત તોરે ચરને આચો,

દ્યો સેવા પદ આપકી—વારી૦ (૩)

અબહી ટેડી ગતિ ન છોડું,

લાગી સુરત પરઆસકી—વારી૦ (૪)

દિલકે મન તું દિલકી જાને,

ક્યા કહું બચન વિલાસકી—વારી૦ (૫)

અખય ચિદાનંદ અમૃતલીલા,

દેઈ ગુનપદ રાસકી—વારી૦ (૬)

(૭૪૫) (૩૧-૨૪) શ્રી મહાવીર-જિન સ્તવન

(રાગ-જંગલો, નયન જમાકડો—એ દેશી)

શાસનનાયકસો અબ મેરી, અરજ કરનકું આયો

હોજી સાહેબા. અબ મુજ વાલાયો (૧)

કાલ અનંતે પુદગલ, આવર્તનસોં વહાયો—હોં (૨)

ભમત ભમત સરિતોપલ ન્યાયે,

તુમ શાસન હું પાયો—હોં (૩)

અબે સેવકકું વંછિત દીજે,

દીજે જરા હુંસવાયો—હોં (૪)

જો તુમ તારે સોઈ હું જાનું,

તિને કહા દીનો બતાવ્યો—હોં (૫)

યોં કરને સામીકો ન રહે,

તારક બિરૂદ ધરાયો—હોં (૬)

આગે પીછે કછુ ન બિચારો,

પારસ અયસ જો મિલાયો—હોં (૭)

તુમ પદ સેવા અમૃતક્રિયા સોં,

દીજે હું નવનિધિ પાયો—હોં (૮)

પ્રકાશન અંગે આર્થિક સહયોગ આપનાર મહાનુભાવોની નામાવલિ

૩. ૫૦૦૦,૦૦ શ્રી વાલકેશ્વર જૈન સંઘ.
૩. ૨૦૦૦,૦૦ શ્રી જૈન શ્વે. મૂ. સંઘ. ખેંગલોર
હ: પં. વસંતલાલ એમ. દોશી.
૩. ૧૦૦૦,૦૦ શ્રી ચાણુસ્મા જૈન સંઘ હ: સારાભાઈ
૩. ૮૫૦,૦૦ સા. શ્રી નીરંજના શ્રીજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી
હ: મણીયાર હરગોવિન્દાસ જીવરામભાઈ
૩. ૫૦૦,૦૦ શ્રી મોતીબેનના સ્મરણાર્થે
હ: તેમના સુપુત્ર રસિકલાલ જગનલાલ ઉંઝા
૩. ૫૦૦,૦૦ શ્રી મણીબેનના સ્મરણાર્થે
હ: તેમના સુપુત્ર માધવલાલ અમથાલાલ ઉંઝા
૩. ૨૫૧,૦૦ શા. હીરાલાલ ખાવચંદ-ભાવનગર
૩. ૨૫૧,૦૦ શકરીબેન જૈન ઉપાશ્રય જ્ઞાનખાતું
હ: લાલભાઈ એલ. પરીખ અમદાવાદ
૩. ૨૦૧,૦૦ શ્રી ભોગિભાઈ સુતરીયાના જ્ઞાનખાતા તરફથી. અમદાવાદ
૩. ૨૦૦,૦૦ સા. શ્રી મૃગેન્દ્રશ્રીજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી
૩. ૧૧૦,૦૦ શા. અમૃતલાલ કાળીદાસ-અમદાવાદ
૩. ૧૦૧,૦૦ પૂ. શ્રી નિપુણાશ્રીજી મ. સા.નાં શિષ્યા
પૂ. નિર્જરાશ્રીજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી
શ્રી પુરબાઈ જૈન ઉપાશ્રયની બહેનો
૩. ૧૦૧,૦૦ સા. શ્રી પદ્મલતાશ્રીજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી
હ: રતિલાલ ચી. દોશી.
૩. ૧૦૧,૦૦ પૂ. શ્રી મલયાશ્રીજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી
ખાનપુર-તીર્થરંજન વિહાર અમદાવાદ
૩. ૧૦૦,૦૦ મફતલાલ રતનચંદ પરીખ. કપડવંજ

- ૩ ૮૫,૦૦ આ. શ્રી લખિસૂરીશ્વરજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી
ખેંગસોર જૈનસંઘ
૩. ૫૧,૦૦ ચીમનલાલ ભાયચંદ ખેડાવાળા
૩. ૧૫,૦૦ પૂ. પં શ્રી કંચનસાગરજી મ. સા.ની પ્રેરણાથી
શ્રી વલસાડ જૈન સંઘ

ચાણુસ્મા

- ૧૧-૦૦ શ્રી જૈનપાઠશાળા ચાણુસ્મા ૧૧-૦૦ હીરાચંદ અમથાચંદ
૬. ગુણવતલાલ
- ૧૧-૦૦ ,, ગોવિંદજી કરમચંદભાઈ ૧૧-૦૦ જેસિંગજી ચુનીલાલ
- ૧૧-૦૦ ,, સુરજમલ પુનમચંદભાઈ ૧૧-૦૦ બાણુજી માણિકજી
- ૧૧-૦૦ ,, રાયચંદ કુલચંદભાઈ ૧૧-૦૦ સોમચંદ ચુનીલાલ
- ૧૧-૦૦ ,, પોપટજી વાડીલાલ ૧૧-૦૦ ઈન્દ્રજીત જગનજી
- ૧૧-૦૦ ,, ત્રીકમલાલ વાડીલાલ ૧૧-૦૦ જેઠાજી લહેરચંદભાઈ
- ૧૧-૦૦ ,, પોપટજી મોતીચંદભાઈ ૧૧-૦૦ અમૃતલાલ છોટાજી
- ૧૧-૦૦ ,, શીવજી તારાચંદભાઈ ૧૧-૦૦ કસ્તુરચંદ પ્રેમચંદ
- ૧૧-૦૦ ,, જયંતિજી પુનમભાઈ ૧૧-૦૦ યશવંતજી હડીસીંગ
- ૧૧-૦૦ ,, ગભરચંદ શીવજી ૧૧-૦૦ સોમચંદ ગભરચંદ
- ૧૧-૦૦ ,, કેશવજી વસ્તાચંદ ૧૧-૦૦ કેશવજી રવચંદભાઈ
- ૧૧-૦૦ ,, પોપટજી કુલચંદભાઈ ૧૧-૦૦ અમૃતજી રવચંદભાઈ
- ૧૧-૦૦ ,, વિઠ્ઠલદાસ ઉત્તમચંદ ૧૧-૦૦ તેજપાત ત્રીકમલાલ
- ૧૧-૦૦ ,, રતીલાલ મોહનજી ૧૧-૦૦ ચીમનજી ઉત્તમચંદ
- ૧૧-૦૦ ,, અમૃતજી ચતુરચંદ ૧૧-૦૦ જગજીવનદાસ નહાલચંદ
- ૧૧-૦૦ ,, ગભરચંદ નાગરદાસ ૧૧-૦૦ અરવિંદકુમાર અમૃતજી
૬. પ્રજલાલ

વીતરાગની ભક્તિ કેમ ?

“ વીતરાગં હિ ધ્યાયન્ વીતરાગત્વમશ્નુતે ”

વ્યવહારમાં સેવા-ભક્તિ તેની કરાય છે કે જે આપણી સેવા-ભક્તિથી રીઝે ! પરિણામે આપણી ઈષ્ટસિદ્ધિ થાય !

પણ વિચારણીય બાબત એ છે કે-વીતરાગ રાગ-દ્વેષ-રીઝવું કે ખીજવું બન્ને 'વૃત્તિઓથી રહિત-જનદર્શન-માન્ય પરમાત્માની સ્તવના-ભક્તિ-ઉપાસના શી રીતે કરણીય છે !!!

આમ છતાં જ્ઞાની-સદ્ગુરુના ચરણોમાં નમ્રતા-વિનયપૂર્વક બેસવાથી ઉપજતી સૂક્ષ્મ-વિવેકબુદ્ધિના પ્રકાશમાં એ વાત સ્પષ્ટ સમજાય છે કે —

“ધનનો અર્થો ધનવાનની, વિદ્યાનો અર્થો વિદ્વાનની, જ્ઞાનનો અર્થો જ્ઞાનની સેવા ધન, વિદ્યા કે જ્ઞાનની પ્રાપ્તિના આશયથી કરે છે. તે રીતે આપણે રાગ-દ્વેષ-મોહના સર્કજમાં ફસાઈ નાનાવિધ દુઃખો ભોગવીએ છીએ. તેથી સરાળી અવસ્થા દૂર કરવા વીતરાગ અવસ્થા મેળવવી જરૂરી !

તે વીતરાગપણું વીતરાગની ઉપાસનાથી સહજપણે મળે. ”

હકીકતમાં આપણા આત્માને પરમાત્માના સ્વરૂપના આદર્શમાં લીન કરી કર્મોના બંધનથી મુક્ત કરવાનું ધ્યેય વીતરાગ-પરમાત્માની ઉપાસના વિના સફળ થાય તેમ નથી જ !!!

તેથી શ્રી વીતરાગ-પરમાત્માની ઉપાસના આપણામાં વીતરાગ-ભાવ વધારવા માટે ખૂબ જ ઉપયોગી છે !!!